MAGYAR TUDOMÁNYOS
AKADÉMIA KÖNYVTÁRA
BIBLIOTHECA ACADEMIAE
SCIENTIARUM HUNGARICAE
BUDAPEST KELETI KÖNYVTÁR
BIBLIOTHECA ORIENTALIS
COLL. KAUFMANN, B 658.

WEISZ Miksa
Néhai dr. Kaufmann Dávid tanár könyvtárának héber kéziratai és könyvei. Összeáll. és ismerteti --.
Budapest, 1906. Alkalay ny. Pozsony. 199,80 p. 23 cm.

K. DEMANN
DAVID
KÖNYVTÁRA
B 658.

K. UJMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA
B. 658.

הובא ל ביתי יום ה כד טבת תרמ״ז לפ״ק

אני דודבר יהודה קיפלמאן

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA
B 658.

פירוש התורה שחבר רבי אברהם בן עזרא

בשם האל הגדול והנורא אחל לפרשפ׳ התורה

אנא

אלהי אבי אברהם. עמה חסד עם עבדך לאברהם. ויהי פתח דרך ידיד לנעבך בן עבדך ידידי. ידי סיעת פניך תבא עזרה לכן חזקך הנקל בן עירל סבר הישר לאברהם הסר. כנבחתות הם הדקדוק נקשר וכעיני הדעת יכבר. הבל תוכלו לגלסי. כאם אברהם הסכרדי הגיבר / תפרסי התורה אלכים על לרבע דרכים הדרך האחת לרוכה. ויגבסתי לגבי דרכנו נסגבה

ואם הלאת בגבך כתוך הגבלה. את הדרך בגן הדרכ הלא החוב הכובב בתחלה. וכה דרכו נדרש ירמה ח חבוני ה טיבת בחלכת ישחגלים. ברב יבאה שחבר סני סמרים מבראלמית עד ויכלו ועוד לא כלה מדיב דב דברים. ובבאיק יהי לחד לחזונת בעלי הלחד. והחשך האבדר. הוא הלך בחשך. לא הבדיל בין הבדים. ובמרים תגבא הלא הדרן מלבו הגדיל מלים. ודבר על הגבים הבמחי דבטים ובדגים. ובמרים נבסות הדבית. הבית מבמית נבדרית. ובמחבלה הזאת עלה רב סעדיה בלחן הגבלה. ובמרים יהי מלמדת הבנים הבן. לחבדת. לדעת הדבר הגבדית. על מי מחבדי הבנים הבן. ואם לחסף לדת בחבנו. בבדרי. ידע בריב עבני לבדי הבל הבדבר כל בבית בבחבו לבדה מבדים בגלה מבקמי. ובדה תבגלת ים בהלבת הדרך. לדן תבגלת לם הים ה הבה כי אם לדך. בגם ובחלם כתב. מבדן הבלמת הלתה ידלא בבגמת. הבדבה לבעבד על הבמת הבן בבחבו בבדבלתם לבדבד. לא יבב יבבנו בבדלתם לם בן בבמבת. ובמרים הבבדלים הבלתם. בבדבלתם בבבדבלתם. ובבבדבלתם הבבדבלתם. ובבבדבלתם הבבדבלתם. ובבבדבלתם ה

וכן לדם ולדים ישתרך ה׳ יש יש ״גם סוף הפסוק יוכיח
מסחקת לפנים בכל עת והמה אחרי כתוב לאחור על
הלעתיד יש יש ׳ אם כן בסוגר התירה הראמנה ׳ עד
תלעיס סנה ׳ ועוד כי אלף שנים בעינך לאיננו לגבה
הסד ׳ ומנאתי בפירוסי בספר תהלת אסר יבקשם ׳
כי יש דרך דרם להריח נפש תלוסה בהלכה קסה יי
ויש דרם בסברת יד עה יש שהו כהלכה סאינגה קבוע
יש דרם שהוא טוב לאחרים ודרך דרך תבונה לתת
מנעדים כי יש עוף שאינו רואה ביום בעיניתה ובלי
ובלילה רואה ומבני שעניו כהתת כדרם שהעלם נגד
בסברת בעיניה פרסה ואם הדבר כבה שנה בחקק
הארץ ובולקה ולסיתתו בתה ובעלי הטחנוק בלי
דרם יעסתת כלי בלי שלמתיהם בלעה בגלה ו
ולתקרב וברת לתנתן בין כתריו בחון וקנף ולרן לב
להלה בלהתת לתנך ואם הרים ריסים די דהנה סנה
בלשון בעל פעוד ברע בל בהני הכתת ואסר משנו ה
הסכל בלבי ואף כי אסר חכון הסד בקרבי יוכל להתני
ודרסים וכנס כגנד הגוף הפסיע הם כתלבוסים ו
וקדמונינו זכרם לברכה אחרי על כנה אין מקרא ׳
יבא מידי פסנתו

דרש בראשית

בראסית סתירה
ה קנני ראסית

דרכי אחר העולם נברא על לויתן סנאתו היא ראסי
דרכי אל אחר העולם נברא סראל אלפניו כי ברא
ראסית חכמה ירתת ה׳ אחר העולם נטבור בב
הבבורים וכן הוא ראסית בכורי לדותך ולזה כתב
בתחלה להודיע כי הסד אחר והנסראים סנים סהם
עבד ובירה לי סני עלמות ולזה כתב ואחריו ריש ו
ואחרי כן יוד יתן רמז סהבית הראסון שנודר אדבנ
מ׳ את ישבר סנים כי הוא ק דם הסמים והארן ואחרי
כן יסוד הבית ויהי הארן היתה תהו ובהו וחשך ם
סבא חשך לעולם כאסר נסתלקה הסכינה ורוח אלהי
ריח הסכינה והבינה סנתה על תפרסי התירה הנמסל
לויים ובסוף יהי אור על ימת הרוסים לא יבדיל הסד
כן הוקיה לימושתי וכן אסר בוחסך ועשיהם

דרש

בראסית סתי חלות ברא סי
סהבל היה ומהלם ואוא הוסר
הוסר אחר סית כתוראחון

סתי סהם שם הקנוית הנמצאות לכל נגף וחסכן יד
ראסי מלות פסוק בראסית כנגד כל האחיתית והמל
והמלות סבע כסבעה חלבים לו סבעה כבבי לבת
והאחיתות שמונה ועשרים כנגד מחכות קלבנה וכן ת
והסר העתים בקהלת ותחלת הסבר בית הסוד אם יהיו

נגד הסד הנפרדים הייבא אתי כהן גדול בית הכסאד
הכפרים ובסיני נתן לתסה הן כתוב בה בם סיני בן
בקדש ובתחלה בראסית בעלם שלו אל כי הם עלו ב
נתחסבן בראסית ה עלם ובוף דבר אין לדם סוף

והדרך החמישית

מוסד פירוסי עגלה אסית והיא הדרך היסרה בעיני
נכח פני יי אסר מתכון לבדו אירא ולא אסת סנים לתת
לעתיד ואחפוש הטב כל דקדוק תלה בכל מלאדי ואח
ואחר כן לאדסבה כאסר תעת ידי וכל תלה סתבקסב
בסרים המלה הראסונה תמצאהה כפירים סרים אתי
קונאלנו בסוק ראסון ועל זה מסבע כל הלסון ולא
אחבי עעתי לנסי המסורת למה זאת תלאה ואת כ
נחבית כי כל מעשיהם בדרך הדרים הם כי הכתוב
עבד יבתוב המלה מלאה מבראה ועבד יחסר א ת כ
נעלם לאחרו דרך קבראה ואחר סידרסו טעם לתלת
לתלאים ולחסרים ודרכו אדך יבלו לסתוב הספרים ו
ומסה כתב בלא יי ה יתלך ומעתיק מבלי כתב כי תא
הנת עבד כי ימלך וסנים רבת בין סנים רק לתנו
לתנוקות עעמיהם טובים הם ובסירים חסרים א
אין נוכך לתיקון סופרים ויתרבם התורה אחרית ק
מרבם אחת ובאר לנו כל כעלות ואם דלק בתקונו
אחרי ודרסים ידענו כי יתר מאנו ודע הסדרים ״ר
רק חבן להוסיף טעמים אחרים כי סמיטו בינוהו א
אמי

הבוערים ״כ
כמו עיה אלא תרגום
כבן אתן יתרבם כני בנין
ואתנו סער הארתן ״בעבור הדרם הדך
הפסע אינבה ברה כי סבנים פנים יש לתור
רק בעתרת ובוספנו ובחקים אם ובאנו סני טעמ
טעמים לפסוקים ״והעתם האחד כדרי חמוע
המעתיקים שהיו כלם בדיקים ״כסע
על אומתם בלי ספק בדים חז
מזקים ״אחלה אלה מם
ומתערב עם הנוק
הבדיקי
הלוחרים כי ה
העתקתם ומחסת הכתוב
והדקדוקים ״רק קדמונינו הין אמת ׳ יש
וכל דברים אמת ״הה אלהים אמת ״אחה עדת כי
דרך אמת

בראשית

ואל

הסתימו אחרת כי הכתת נוסף בדרך בית בראסונה כוק
בתבת הראסונה ישע ׳ ואלו היה עשתון כן היה הכתת ק
קמתן סקרן גדול ויש אומרים כי בראסית לעולם סת
סתך ״ואמה סבחו ובדת ראסית לן ״ ויש אומרים סה
סהבית נוסח כלי עשם ״ ובשקש סלוח ישלה על לב ם
סאין ראסית לסתים האחרן על כן אחר בראסית ׳ ו
ולפי דעתי סרת סתך סון בראסית ומתלבת יהי קיס
ואל תנומה אך בסוק על פועל עבר ׳ הנה כן תחלת
דבר ה׳ קרית חכם דוד ״ והעשם יעבדו לך בסוק ה

ברא

הסני כי התרסים א
אחרת סהסרילה
להבדיל יש מלאן

וכן אם בראלה ישראל יי ׳ והנה סבאו ובראל אלהים את
התנינים ״ ושלם בסוק אחד ובראל אלהים את האד
ובראל אבד הנך אחרי סהאל יש ״ מה הקדוק ה
אחלה בנני טעמים זה אחד ״ והסני לא ברא אתם
זה הסני אלף תחת אחד ׳ כי כתוהו להסרתת את דוד כי
הוא הסני הבבין הבבר הנוסף ״ ואם היה כאלף יהיה כתוב
לאסראכם ׳ ובקאנו מהבבין הבבר ובראת לך ׳ ואיב
ואינו כתוב בין לכם אים ״ רק הוא כתוב ובראת אתנן ״
ובעתיד ״ לגזור ולסוס נבל נבר ״ והתסכל וכן

אלהים

אחר סתבאנו אלהים ידע
ידענו כי אלהים נסן ו

רבים ובמרם זה יחדיך אלסו כי בכל לסון יש דרך בבור
ובבור לסון לעבן סיאחר הקנן לנכח הנגדל לסון דבי
ובלסון ישתעבל דרך בבר סידבר הנגדל כתוב ואמלך
בלסון רבים ״ ובלסון הקדם דרך בבר לאחר על הנד
הנגדל לסון רבים כתוב אדנים ובעלים סאחרת אדנים
קסה ׳ ולקח בנגיו ׳ וכן תלת עגין אליו ובריו ״ על כן
אחר הכתוב ברא לא ברא ״ ובדרך התוסיה ידענו כי
ודבר יקרא בבה בעבור סדבלת סתבנה ובא ׳ וכן
נאמרת הדרים הנעלמה תקרא לב והלב בנף והיה אחכב
בנף בעבור היות אלב אחדבבת הראסונה לה ובעבור
הייתבל ונעשה הסד בדד אחלאכים עבדי רבונו בקרא
בן ׳ ובבאר כי סני בקרבי אבאר קבת סוד הסד ״

ואל

תעיס לבך אל דברי הגלון סאלה
סהאדם בכבד מהמלאכים ״ כי
בראתי בבסר היסוד ״ כי כל אל
ראיתני הסיבות ״ ודענו כי אין בבני אדם נכבדים כ
כתון הבר אים ״ והסבע בפל על פני לבני אלף הסד
והבסתרה ואמר מה אדני אדבר אל עבדו ״ וכן זבריה
ובראל ״ ולמה אאדרך ״ ונעשם אלהי הבכאת כתון א
אלהי האלהים ׳ ונעשם אלהים כתון אלך ״ ובני אדם
הנתעבקים בנוסבו אלהים יקראו כן ׳ זה הסד תנא
תאר ואיכנו ענם ולא יוכלו מיתנו עבר אר עתיד ״ את
ואל תחסוב סהתלאכים הם אלם ורוח כעבר סבתנא
עשה אלאכי רוחות כי אין בבה דרך בסוטי רק דבר
דוד בתחלה על ונעשה בראסית ובהל ובהאור ואחר ע
עשנה אור ואחר כן נוטה סנים הנתל הקדוש ״ והנים
עגין והאלם ובסלב הרוח ואחר ואחר כי הרוח
סלוחו סל הסד לגסת אל מקום מיסלחנו וכן האם ונת
ומתסרתנו ואחר יסר ארן עב ובכוכה אחת הנה הבבאה
וכן כתוב הנה סנגה עשה דברו ״ ונעשם את כתון עב
ענם הדבר הנתל סיתן עם הנעבל כתון את הסמים וב
ונעשם יחסרהו כתון אחר ברא אלהים אדם ונמבא ע
עם הנעבל כתון ואת הדבר והם אחדו אחסר ״ ויהיה תחת
עם הנעבל כתון ׳

השמים

בהא הדישה להחדתת כי על אלה הנראים ידבר הנעלם
לסון רבים ״ ואתנן להיות ומסתרו כל אחר ״ ונעשם הם
סמים נגבה ומעלה ׳ וכן בלסון ישתעבל סריבה על מ
ומתבונת לסון הקדש ״ ויש סתים הסמים ולא יתבדון כ
ברחים ובהרים ״ ואלבי הנתרת ובכנו אלה הסמרת ״
ואחר הנלון כי אחרן בבקדה והסמים כתוב הסיבב
ואחר סאלה סביבה בראלי יהיה כל אחר בתובב בסר
בסמים וכלים ״ ואחרים אחרו כי סמים בכלל הארן ו
ואחרת בכלל הסמים ״ ולפי דעתי כי אלה הסמים והא
הארן הם הקדש והיבשה כי לא ברא בכרא בוסם כי אם ד
דבר אחד ״ בראלהן האחר ״ ובסני הקדש ובב הבתתי ׳

אג

ובדבר שבראשית יבחרו מי בפסוק הראשון
והאמור מבאר לעד " ולא יתכן להיות הסובב קודם ה
הנקודה לו היא קודם הקטן על כן אומרו סבבוהו הם
הסמים והארץ בשעה אחת . והעד קורא לו אלהים
ישראל . יהודיו . ואחת הראשית לאוכנה בדיבה בעמר ספר
ספרים הפסוק לאיכנו כן . כי אוך יאמר אליהם לאמר
אומים ולך יקרא לעזהו . רק פירוסו לבני בראשונים ובע
ובמת שלקראם ישראל לבני מכיהם כעבדים לעשות
רבי כעשה דברך נגב בסמים " ואחר כן הזכיר הא
הארץ ואחר אחר כן כי גם הם ישראל לעשות ויפסבו
סמים " והארץ . והאלה הראשת זה בעבור קדמיות ה
אלף עם הזה בכל מקום ולאוכנה כמו האלף לך . וה
והאלה האלה תהיו אחר הגאלן סהנות מתהם . וה לא
יתכן כי מה תהם סמים כמה הדש . ובסבר יבריה ת
תהו זה קו ירוק סה לבבים ושלמות והנכון כאשר ל
אחר הדברים אדמיות . וכן ובתוכו ולל יסמוכו יכו ל
אחרי הדברים אלון בו תמים . ובא אחר תבא והנון תבת
הא כמו ויסתון באחר . והטעם כי בראשית בראשית הר
הרקיע והיכבה לא היה בארץ יסוב כי היה תבוסה ע
וכו סם אלהים כה תולדתה להיותה לתשה מן המים .
ואל תתוה על ו והארץ כך פירוסו כשה רשה בלשון ו
יסתעלל וכמוהו ואחר שעלה מן הארץ כי לא דבר ומסם
על הבעלם הכא סהיא המלאכים כי אם על עולם סהו
ההיות והסתתה . והמפרשים מהסמים בפסוק ראשון
ראשון הם שמי הסמים מה יעשו בארץ " והנה ראוי
נמוריות לאבני הדעת אמון סם רק ארץ אחת " ודרש
שבעה ארצות הוא מדשבר באלף על שבעה ובית המקדש
המקדש היה באמצע העולם כי רחוקה היא מאמצעה
הארץ " ודרש אלהים סתר הרוח אל הסם בעבור הוי
היתה שליח בחכן הסם ליבם המים " והמים לשון ר
רבים גם לא יתפרדו הם על בנין סנים כי הם זכרי
ונקבות " ונחנה על לשון יחיד ארק עליו . ונעשה מור
ומרחפת נוסחת לתעלה סמים " וכן על גאלי ירחף יא
ואחר אחר הגאלן כי פירוש ואחר כמו וברכה ואלו ה
הים כי היה ראוי להיות אחר רק היא כמוסתנו . וכן ב
בדבר " סמים נעשו . כי הוא צוה ונברא " והטעם כ
בגוי על המעשה אלא היה בגבעה ועל דרך חסל חלף
ומפרתיו . הם אחר היה לתעלה מהרוח . וראה כמו ו
ואחרי לבני הארץ בתחלת בראשית . ויקרא אל לילה נוסף כי הוא תלעיל ונעלם
לשון זכר הוא . ערב קרוב ויעשם חסך ונקרא כן ומבר
מבתעבים הבוראת כי ובקר הסך ערב סיבל האדם לב
לבקר בנות הבוראת ויעשם יום אחד . אבל תנועת הגל
הגדול . יום גדרים סחה אלפי סוד ואחר סאחר סהאחר
יקרא יום לא יתכן מיקרא הערב יום " רק פירוסו מי

מים ערב גם היה בקר אל יום אחד . ואלו היה הבקר
הערב אל יום אחר מה טעם יום אחד " ואחר . אחר
הגלות על הרקיע דבריה אלא היא רק פירוסו דבר בע
בעוי כמו ויקרא . הרקיעים וכן כתוב ויתחתם כאחל
לעבדת " ומה בכבר דברי האומר מקבות המים עד ק
קבות יש מרקיעים ומה הרקיע הוא האומר כי כאשר
התחזק האור על הארץ והריח יבא מהארץ בהפך אל
הלהט ונעשה הרקיע וכן אחר בתחזור עם מעה סוו
סמים המקרים בעים והעבים הרוח ויבד ארץ והיא
בנוחה על המים וכן כתוב כי הוא על ימים ובהרים . מי
והרקיע הארץ על המים . וכן כל הלך אל היום
יורד ויקרא ושעם הקורא לרוח היום שעבר והם הענני
לאחר כן ויסבבם " ושם יום הבדלה בין עם לאור כמו
בין מים למים בין קדם לחול . ים עם בין ים עם ם
שניהם כמו בוכבים לבין אלהיכם " ונעם ויהי כן ויב
דבק עם הבא לאחרי כאשר היה כן קראו סמים " ויק
ויקרא המשם דבריה קראם הבם כי לין אדם והם ה
אור והחך בסמים והארץ ויומים ולדם כן . ויאמר לבני
דעתי אלת הברבה דבקה עם אסר עליה כי הרקיע לא
בעבה עד אסר ובמה הארץ . הבר כים עבמת הראלתך
דבר בסתר הקומתן כל תפוחר לאוכנה בראלה וכן שעמו
ובבר אחר אלהים יקון המים . ים כמוהו כעורה לתו
לאלמת . והנה כפרשת בראלה לתן לך עדים סנים .
האחד ויבם סם לת האדם אסר יבר ואחר כן ובאוח
יו אלהים ובקרים האדם הבריאים והבר הסני סבנה ה
האדם אלא ואכל מעבן הדעת ואחריו כתי " ויבבר " נון
אחרונה רק פירוסו וכבר יבר ועל זה הפרים הי וידע
אלהי כי טוב דבק עם בראלת יום סני . ותדבקת הארץ
תחלת יש אלוהי . פי יקון יתחברו וכן ובקון אליה לא
אחר יומים בעבור אלון סם יש מיקוף כל הארץ . ויאל
ואחר אחר הכתב תרבות ישראל תוכל הנה שם כח ב
בומים בארץ לעשות בתבת הדם ואחת היא התולדות
ונעשם תרבות כמו תבריח . אחר זרעו בו מהחרב בדרי
ובל אחד שיחר מן נו " ואחר . אלת יהי יהיה בעבור
מדבריכה הדבר היא ליחיד ולרבים גם לנקבה כי יהי
בערה כתולה " לאתן לבני ולחוטיו מעות ויתכן לחיי
לחות על נקדת הלבן והמים ולבן דומה מבוכר שם ה
הבוכר סמך הדלון הבדלה כמו מחות מסמים ומאלו
כי לוחד לאתת נוסף לא אחר כלום . ואחר הם
גדול ספרי מהרקיע נאחלת הראלת זה לא יתכן כי אין גוף לתנ
הבוכבים ובגבל הראלת זה לא יתכן כי אין גוף לתנ
לתעלה ובגבל הראלת והנה הסני לא ברקיע הסמים
כי הסמים יורה שם סמים למעלה ותחנו וכן מתי הם
הסמים . לריבוב כמתי שמי קדם . יקרם בתקים

לתכנו תחיה

והנאון

רבי סעדיה פירש יהיה המקום . ותכנון
בעניני הסמים והבבנה הכל הבוכבים והם תולדת בבר
ברקיע כי הם ידלא . ויעש . נקראו הסמים הבדולים כי
בעבור הבבבים וכן נקראו פלטת בני יפי הבדלים כי
בעבור הארדים ולילה היה הבבר גדול ומבלה . ולא
זה גדול יהיה . יש לו סוד . ותמצלת הסמים כיים ולא ב
בלילה כי אין לה אור גם לבבנה הבוכבים לא ידלה ב
סים אורם . ולא סלל מלל הלא אחרי הבדלי הבדרל
שבבב בדק הכל הבוכבים חוק ובבבים בעבה גדול מהכל
ומלבבנה ולא כתו הבדלי . התבוכה לון פירוש גדולי
על ומרים בעבים רק על ארם ואור הלבנה כבני בפי
בבים בעבור היתה קרבה מהארן וכן כתוב מאור " ויתן . אל תתוה על מלת ויתן כי כן כתוב לת קבני
כתבי בבנן " ולמשל יש תבדים ומסבת בלת הסמים
עד בלה ולילה יעבת רלות הבוכבים בדיקו המאורי
על מי מלבה עדים " ודע כי עת סתבתך הסמים יהיה ע
ערב עד סמה הלים סמה מרלה כמו אור בעבים הם
וכן הבקר אור קדם זרח הסמים ובבלת אור הסמים
בים ואור הלבנה בלילה יבדלו בין האור וכן החשך
ויסרבו . מעל ובמהו ומדן ארבה בשרדע
ושבם ויסרבו תולדת והבעוב כי הנעף עשפי על פני ה
הרקיע לעד על פירוש רקיע " ואחר הבלחן סו על פני
כמו עם פני . לא כן פני הסמים לתבר הם . ונא יב
ישעשף כמל בבנן עד יבנן . הרמשת הסין תחת סתר .
ובעבה פרו ורבו תבדת ותרבו הכן ומתת בהר כי לו
לין זה בכחת ודן . נפש חיה כבל לאחר הלילה
הים והארן בם האדם . בהמה סהם עם בני האדם
לבבם לרבוב ולאכל ומתם . הם הבעבים הבלבים
על הארן " וחתנו ארן סהם בפרה סלון סם יסוב . ו
הנו הארן בתלת ותרבו ונוסף כמו בבו בעבר לתעבנו
ומים . הרמשת בעבה הלבת ומים לתרבים סהבן תם
תחת סתר " ואחר . יש לתרבי כי תלת נעשה סם תם
הלר ובבנין בעבר כמו ואחר הים נעשה לדם לדר "
ודמת כי בבלתנו בדקתנו דברי יסבו " ומדמה היא ישראל
אלהים לת האדם בבלתו בהן סב אל האדם ושראל
בבלם אלהים אלהים דבר עם עשה כאלו אחר סה
סהאלהים עשה לת האדם בבלם " וזה הבדים פר
פרים מבדי לב כי הם הראלון ראוי להיות כן ואחר
אלהים יהי נעשה אדם וכן עשה בבלתו . בם ו בבל
בבלתו אלך יסוב אל האדם והנה יש לו בלם קדם מי
סמה ויהי מעם יש כי סתר דם האדם ומסך דמו ב
בעבר סבבת אדם בבלם גם לבל נפש חיה בלם " וי
אחר הגלון כי ברים בבלתנו כדמותנו בדמותנו
ובעבון בבלם מרלה בהבדה כי עוב הוא ובעבר בבר

ולכנו עברית בראשית והנאון

הדם סיבו אל האלהים וכן ומן ארבו ובאוריבי ליי ה
האדון ומלאה לאחר בתלת בעשה אדם ואם תת ל
לסון רבים סבן תנבן האלהים לדבר כי בו ואת ת
לך גם לת אלת . כאחר קדם תבבת אלהי תובת בה מ
ואלה הדברים עדי סקר הם כי כתבה לך כבין בפעל כ
כיי הדבר נתנה " ומון האדם לעתוד בעבבו כל פ
עבר " ובעם תבתן לך ונסה כי הא ומתנתו . לו
יהים סם כמו ובקה לת ובקה ואתך כי תבתנו בת בב
כי לת יבת כבן סלת נקרת סם פועבי לם תבבר
ד ומסם הבהן הבבדי בעה בבסרי ומלת כאחר קדם
תלבת תרמית היא ולאך ידבר דבהל בלבן בדבים
עם בבבל נבר בזה מלך תלבים " ובתה לתבם " ד
דבבי כל מעשה כראשית לבבוד אדם נבים ביבת
הסם והבמחים האלהים הארן ודל ומהי וכל בפעת
החיות אחר כן אחר הסם לאלהים בתבה אדם הב
לאכלו בתעסק מן לת הסים האדן " ואחר מדבבו
סהבתים ודבה בלסן בני אדם כי הדבים אדם גם כן
לת יבל לאיר דבים בבבה עבי לת בבסל תבבו
תמנו דק על דבך דמות האדם וכן לתבר פי הארן יר
הדבן רחם עברית תבב " ואלהים הלל לדמות דמות
לסם וכן אחר נלל מי תדמוני ובבבר בבמת אדם
העלבה ם לבבנו מתה במלת בחתה לסם ום ובבת
בנך ודל מלאה כל ענף האדם בבלה קבן " ויה הסם ב
תבבך אסר בבדל האל נקבנון בלה נבן אחר ה כי ל
סולה בבבר הסם כאחרלה אדם והסם הבא הבאחר סם
סהלל ובבר הבל ולא תבבל לאדם " אדם בב
בבדל בבלה בסני סרבתים ודל אדם עם הבא ם יש
והבנה בבלם אלהים ולאך והבל בבדל זכר ובקבה " ו
ולת פריה ורבה כאדם ברבה הבא כמו בבדמות ארן
הבל ובבה העבקה הדמונבו בסמו הם הסבקה זכר לר
לבבר " ואחר אלהים הבה נתתי לבם הבבי לבבי אדם
לבבל חי סים לו נפש חיה לאכל כל בבב כל סרי עבן ון
מבתר לאדם והבבב הדבק לחיות ולבל ודמת עבר כה ל
לת הבבי הבבר עד אחר האכל יש הסבר ים לו
סהבים סמך והבעה לבבל הסמי וכן יש הסבבים וב
ובתבת בן אים הבבאלי . ודבם כמו הם גם הקבע ה
הסמים הדקבע סהבל סמים

ויכלו

והבבין סלת נקרת סם פעבלו " ת
תבבלו ובבת כל הדבים והבעם כ
נבלמו עבים בבבל האדן . כי הם
כבעבה אחת . כיים הבבעי יש לו כי הבים
נבדלים ובבר ולת יש הבבעי סלתה הבל לבה " ומה
הבי תבל . ים לו סים כת שבעה קדם כמו לת תחם
תבבות סבר בבבעי . לך בים הראלון תבבבת סחוי
עלתה לת הבבה ובלו תעבה בתלו אחרי
לת עבה תעבה . כן בי ובל גם ובבת " לד

וטעם הלאכתי לאר עשה" כונס
הסמי עדד יום הסמת" ו
ושנים ויסנת כיום הסכעי
ולכל הלאכתו • ותכל הכריתת סרלא" ויכרך הלהים מי
פרסה תנסמת שיכה וכיום היה תתחדים כנוסת רתת
כה סתעלתי • ובנסחות כה סכר הסכל • ויקרש • סלה
נעשתה כי מלאכה סתו חכיריו • "מי לאר סרא מלהים
לעשות • הסרסים ככל התיעים סנתן סחם כה לעסת
לעשות דמתם " והמסרים לעסת תחת עבה גם עשה
תחת כרא מינכן כן לפי דעתי " ולאחר הגלות מסרתת
היום ויקרשו יסוכ כל הם ומרים סהיו ומכרכו קדמי
הלם תעלדת • מי הלה תעלדת סהלדת " מהכרלם •
כחיות הריקע ונרלתה הלדן " והלת כיום עצת • הו
הלא תקון חבר ויהיר לעסת לאתי " וכן כרלתין ולח
לאחר כן יכרתי ולאחר כן עסתי " סיח • עין וכן
כן סיחם יהתן ושל דעתי סהלא עין סרי כעבר סב
סמיסל הלדם לא עין וחכה סיח נוכ ושעוף ומד ולאת
ולאחר • ולאד כתי ועסן ומהתן יום לדם סה גם יקרא
יום עין ועתל " והעבם כו עלה לד תן הלדן כבח ת
התלדתי הסקה הלדמה ומכמיחה " הגלון לאחר כי
פרסון לא לד יעלה תן הלדן " ויבר מחעלים ם
פסלה סלהב יד תרבת הלל • כתי ויקן כח ותינו " וש
ושעם כלסין סבהם יהדה הלדם כי הם ויכלתי הלדיר
תחם יתם הלב ויכלתי לדיר לאחר ושעם לגסם חיה
סהלך יוד כתי סחתת לא כתיומקים " ויעב ולבד ב
נוכ בי מיק ם סנקרא ערן תשלת מדרון ושתה סם
בו הלדם • ופי כעבדן גן הלהים הכתת ותכת עבוחם ו
ולאד עתו כעבדן כבו לדיני ומהלו ומלל לכן ויעבדך
ויכים לדרים " והא הלדם יום לן סמד " גם נתנה ם
סכנו הנכסה • גם יתכן לדיתי כן כעבדי סתו
סהלא סב כתכב ומהלדמה והלא סב עבב וסב תעלי"
ויתתן • ובכת סהבתיה כל הנן ומהלדמה כן בתח ב
בן יעוד כתיבו סבים עבים " ענן הדעת • לפי דעתי
ערך להסיף דעת לא יתם כן ענן הדעת דעת נעב
ו ע כי היה סיוך והלא כרע כתלה • וכן הלדן לדן
הכרית • חכבולה עדד הבבא ויבים כלה " ועדם
הנכרא הלדם היה הסהר מסקה הבן לכל צד • ולאף ר
הלסים סדם ונרלה כתלת מרלסתיכם • ועשתו ומכ
מכובי הדלם " לאחר הגלון כי פסחן לאחר מבדים ודד
ויהעבי ליתי לא ניחן ולהלא כל חכ ת מדרות דרת
ורתיתי • גם סרת כן ולהלא לדדיה בגבל הלדן תסלת
מירה " ומסרים לתעת כי הדקל הלת הטהר הבני הן
הלת הבכר על בגדד עם נחר סרת • לם כן הגם סל
כלמתם תרחיים • ולאחר תבדים יגלא ומהי הלבוסם

ריחק תקו הסמה כבר בגב הרלדי גרלו כקן
וידענו כי גן ערן תחת הקן
הסים סלה יסוף הלת
ולא יחסר כל יחמת
הקנה " ודקי מחם יתחת לדך יתכן זה • הרלדיקן
נתן ומהלו כלי ספק ים עלהם • לם כן ירד סיסן לסלת
דרוחית ישרבית ולאחר כן יסוכ חדך צמנית • לדן רא
רלם על סיסן סלת הילאחר רק סתרגם • מחלה כפי
צרכי לדן לו קבלה • הן עסה בהסחות וסדרנות
ובדרת ובנוסת ובחבנים לדלי סהלם רחם • ובכר ט
טבה מקקתם כאחר לחרים סחקמתו • לם כן לא גם
נכבד על הלגמתן לדלי עסה כן לכבד הסם כעבר ם
סרבן הסרה כלסן יסחשלל ובכתיסם סלא לחתך
כי יש כתרה מנת לא דעבם " והכר האחר כעבר
הבאר הילא תן הגן " ולאחר הגלון כי הסדלה הם ה
הלבנים הקטנים עבדל ם הינבלים מהמים סהם ר
דקים ודמה הגן הלהם • הסתוב לאחר על עין הגן ל
לבדו • ולאחר כי הסמים לגן יקרה לבנה והלא בחח • ו
ולאחרי לא נרע " ופי קדמת לסור • תתן תחת הלא קר
קדמה • הסרים בכנו וכן קדם כי הלא קדמה תחת ל
מל הסתוח כסחם קנן • הן ידד לסרם ומרמה כתו
לא ונכרים " והנה קדמת לסור מל מחסת לסור
ודע כי מחסוק הרלסן עד לעשת הכבי
הכתב הלהים ולאחר כן הסם הכבר
והנרלא עתו " ומם ידרן דבר קדמן
קדמונבן אל ם לדרת בקרלא סם מגא על עולם ונלא כו
לא הים סם יקבל כח הסם • ונסרסת ולא סתת לא
הבדים סד הסם ולם הלא סחק לם יעבדי הסם
ודע כי מקום הלדמם סבנרלא ומחנה הלדם קרוב לגן
עדן • ומם מן הלדמה לדן ומהלא • והנה סכתו
ויהי בנסעם מקדם • הגן • לסן זכר ונקבה יכן חכמי
נכם נגת • ומלא כי לעבדה ולסמרה • סב לא הלדמה
לדך יקבן לעבור ולסמר מקום גדל ומקום קנן • ו
ולא מחנה ולהנ לא לעבד הכר היה עבר לדמה יד
רק מדום לעבדה על הגן סמסרן לאכל ולאחר מחנה
סב לאכל לת עסב הסרה והלא הלחם • ועבם לעבדים
להסקת לת הגן ולסמרה ולכל החתת סלא יכנס סם
הבנסהו • ום לן כי מדום לעבד תכתן והחנה לא
תעבד • ויכו • ולת כיון עם על תכת לא הנעם וכן
על הבנים לחנה לעבם סהנתי לך סרי עין הגן • לת
תאכל מסרי עין הדעת • ולאחר סלאחר מכן הדעת לא
לא תאכל מה צריך לדלת תתנו רק הסיף לבאר כן •
ותשמח ותרלחה לת הלד • לא נעבם לפי חנגו ומחנו ו
ודקדק ותכנו כסבר היסד תתנלבו

ודע כי לדם ולא דעת הים כי הסם
לא בנה לאחר לדן דעת לא
רק עוב ודע סרכי לאחר לבת
הלא תפלה סקרא מחנת לכל סהתם והיה ועף
והנה הכם בדל הים ולדי סהיה כן לא הכיל הסם כי
כ לאתני הלדן לרלתת תה יקרלא תחנו ודע ומלכו
סהים כבר גם הם הרלה עין הדעת כי הנם לאחני ודע
סחנת בתך הגן לא עוב לאחר שעם עבים הסנים
ולאחר לאחר יקרא להלדם ומחת עבתו ולאחר שתי וכן
הנא לאחר יקרא לן הלדם לגסם הים כי ים מ תבסת
מאחר כתן הבנתו ותרלהו לת הלד ובכים כתיהו " עת
ולת לכל הסהתם גם הנא מחסת עבתה ולאחרת עת
עתה כי טעתו ולכל עוף הסתים יכן ויהי הנען
מבסר יכו לא לאחתי הכתה ובכים כלה ועשם ולאד
מכת עבר לגסבר לא תכה כי כן מנגב לסן הקדם
כתן ויסלת " לת יבבל ולת כרן ולת יכתה ולת סמוא
ודקק הנא כעינו סיסוב אל ה ומה לא כי הנעף כבדא
ומהלדת ולמכל ומהמי כי מסכה נגבר " יבל ומהבנין
הבכר הנסף יכן ויסכ לאתם לבדם " תדבה " ותר
ומגבוחה ומהנן נוסף לאת מכלעתי " סתי בלעות ה
הנ כעבנן ולבלע הנסבן " ולת בלע לסן נקבה עעם
בד " תדבנם מקבתה לסן ידד ומבן נוסף מנחתה לסן
לסן רבים וכן מחתבי בם מחתי " ויכן ומהבנין הקלי
כתן ויכן " ובכלה ומסב כלאתו לאתם כזקן כן כי
הבלה תלת כלאתר מובלו הכהנת הכתעב דבר על ת
מחסתנו וכן ומלבנים ודבו לאחרים לו בכבתה מהן
לגן ולאחר כן הנכלה תלין ובלאחר כסתבל ודע סבנדה
ומהנו כי בלעו הלאת עם בארה לאנבה ומדבים ספסר
לאחר הבלא כי ומהנו לא לאחר לת הסנים ומבתי עזר
בגדי סתנו כי ומהנו סוה " דבר לילת דדם " לתלת כנב
כעבמי זלת וכן לאחרי לי לאחי הנא ומבאת מין לסה ת
מתו דת הוד הנח הנעלם סהנא כלים ויתכן סבסת ר
דבר לסה דגים ולא רשה סלת יעבר עם לסה סהנא
כעלה כי סעם ומסת הלאת ההלת ונמים מן לגים לא
ולגסים " ועבם יקרא על סם • ולא נדגם קוף לקדתי
לת להקל על הלסן והלא ומהבנין הבבי לאם לא כתב
ומעבם והנ לבסר לאחר כלגן ם סהתם כלסר הין •
ום לן סילדת לאחר • ומהל רחק עדמים סם הנאר
בתן ובבדי עדמים תבסים ום לא כי גם עדם רלה ו
רשה כתבה ומעתי ם אעדם כלי תבסה כדמת הענן
ומבעסר ומסת • ומהל ומסבים סים נה כעלם בכיה
ולאת תלאחרן כסל כתן ומבוכן ומקרן הסן בעבמי
מחנל סוף סמק • ומבחם ום לן כ הלסה ומכל ומדעת
לסי הדתן ומסרבו ולאחר הכחם סרתיאתי " ולאחרים
לאתת סהלא סגן " ולאך לא יבבר סוף הסרסה כי

לאלסלך הסגן גל נחן ולאך ולכל עבר ויהי עבם לן
לקבלת הנל סופך רלם " ובכים הסהבם ליהם קלה
הכת ולם הנהם לי דעת סגת לו בנה סלת יסלת הלם
ולאחר הנלן רב סעדיה ל לאחר סהתבר לבן סלון דבר
דעת כי לם פלדם לבדן כבתרך לאחר כי הנחם בם ה
לאתנן לא דברו רק ולאלך בסבלים " יסמיב עבין רב
סמולל בן חפני " והנה רקם ר סלהה כבל הדרים הם
הסקולים ובכם גדל הים והסיב על רב סמולל " והי
והשר בעבי סהיו הדרים כתחעם
והנחם הים ודב והנל הולך ב
בקמה זקנה והסם דעת כלר
סם כ " והנה הפסוק העיד כי הים עדם מבל חיה ה
הסדה רק לא כלדם " וכי עדם הבם סיעבה דבריו כ
כבדמה " ולל תעדה כעבדי הים עדם לאחר עדמי
והם סבים טעמים כי כלה בתת הלסן בלחי ה
ה הדר חמר חמודתים " על סלמים עדדים ומלמים
עדדים לדם " ועד ולם המלאך דבר על פי לין חם
חנא לבחם וה המלאך לא דבן סהיה סלחת סל הם
הסם • ולין תלאך תמדה פי הסם " הסמלים לין ת
ונבא הבחם לת ה לסה לובבה סלהה ועבם לף יור כי
דבר דברים לאחרים ולאחר בסוף קל יחמר סלא לכם
לא תאכלו פרי כל בן כלל לא הבבר הבחם הסם הבב
הבכבר כי לא ידע " גם חלסה על תבת הסם הבסמה
לא תעבו כי " וכן הבסמה לאת ומבח עד יום מתן "
והיהם כלהים • כלהלה " ותרא כלבה • ובאחר ה
הבן כעבר סמסבל " תמבן הנה עבבה • ועבם עדת
סיחד לבלהו ונלתה לו סר הבחם והנה לא הים סיג ב
על כן כעבם " ובכים לאחר כי ען הדעת בן תלנה ה
הים כעבי סמבלת ובתבדי עלה תלנה ולא הים כן הים
כעבב ובתבדי עלה ען הדעת גם רבים לאחת סהנה
והנכן היתה בעבי סמבי עבים
הם כ פתן הבי עבי ולא
ולבם כתקים לאחר על פ
פני הלדים • ובלאחר ען הדעת והלא הלד הלת הים
הבסבל על כן כסו הלדם ולסתן עדתם " ופי ובתבדי
ודע כן סן הלדם לבדן כבתרך לאחר כי הנחם בם ה
הלתנן לא דברו רק ולאלך בסבלים " יסמיב עבין רב
סמולל בן חפני " והנה רקם ר סלהה כבל הדרים הם
הסקולים ובכם גדל הים והסיב על רב סמולל " והי
והשר בעבי סהיו הדרים כתחעם
והנחם הים ודב והנל הולך ב
בקמה זקנה והסם דעת כלר
סם כ " והנה הפסוק העיד כי הים עדם מבל חיה ה
הסדה רק לא כלדם " ופי עדם הבם סיעבה דבריו כ
כבדמה " ולל תעדה כעבדי הים עדם לאחר עדמי
והם סבים טעמים כי כלה בתת הלסן בלחי ה
ה הדר חמר חמודתים " על סלמים עדדים ומלמים
עדדים לדם " ועד ולם המלאך דבר על פי לין חם
חנא לבחם וה המלאך לא דבן סהיה סלחת סל הם
הסם • ולין תלאך תמדה פי הסם " הסמלים לין ת
ונבא הבחם לת ה לסה לובבה סלהה ועבם לף יור כי
דבר דברים לאחרים ולאחר בסוף קל יחמר סלא לכם
לא תאכלו פרי כל בן כלל לא הבבר הבחם הסם הבב
הבכבר כי לא ידע " גם חלסה על תבת הסם הבסמה
לא תעבו כי " וכן הבסמה לאת ומבח עד יום מתן "
והיהם כלהים • כלהלה " ותרא כלבה • ובאחר ה
הבן כעבר סמסבל " תמבן הנה עבבה • ועבם עדת
סיחד לבלהו ונלתה לו סר הבחם והנה לא הים סיג ב
על כן כעבם " ובכים לאחר כי ען הדעת בן תלנה ה
הים כעבי סמבלת ובתבדי עלה תלנה ולא הים כן הים
כעבב ובתבדי עלה ען הדעת גם רבים לאחת סהנה
והנכן היתה בעבי סמבי עבים
הם כ פתן הבי עבי ולא
ולבם כתקים לאחר על פ
פני הלדים • ובלאחר ען הדעת והלא הלד הלת הים
הבסבל על כן כסו הלדם ולסתן עדתם " ופי ובתבדי
ודע כן סן הלדם לבדן כבתרך לאחר כי הנחם בם ה
הלתנן לא דברו רק ולאלך בסבלים " יסמיב עבין רב
סמולל בן חפני " והנה רקם ר סלהה כבל הדרים הם
הסקולים ובכם גדל הים והסיב על רב סמולל " והי

ורבים ישאלו

ומה תמוה ארבע. ולמה דברי הגיד פו רחץ לאחר לאדם ולב
ולבהמה סמה יקיים וירבים סמלם הכתוב אם כן יומת ז
אם. תלבר המלך העבדים סים לאדם יתחר מ
ונן הכרייה. וכבר הכיח לאחר מיקסלו יקן רלוית בחוזר
בגיחית סלא יהיה לאחי האדם קבר.
תנהגך בגז קל הסם ואם היה סתוך לערב כמת התב
התרועע ריות הדים ומבאני לקול הלבה סתו קולה כב
כבים ך. הלך וחזק מאד. ויאמר ר יוכה הגיקרק
הסברדי יל כי הבעם והאדם מתבאך בגז גם הלא ל
לחיר סמי בים חכגך מחוכנו חלף סגים כדיך הדרים.
ולחריב לחרבן כי בים סמי בים סמי נכרל וכרם סמי תת. ולא
ולחריב לחרבן לא תהיה חייב מיתה ולחרים לחרבן כי
ים תמת עגם כאין כי כן יומת כלים חזק. ולחרים לחר
לחרבן כי ולא תחל סתמת והכילו דמיון ומהגמלן.
והיסר בעבני מה לחרבן קרמנבנו מעבה כעבם רבע
לחרבי. ושבם לחבה סתתן הדבר והלא כן לא הכל לא
הדיך והבה כהם קין הסיכו הסם קול דמו לחדך
לבמת עם לחד כעבם מלא ולא לחד כעבם רק לחך
אכל אחונו סם הפעל. וכן לבהרי סמוד מבנתיו. ל
לבמי בתת עדרי. לתה נתת הגותבת לי ועבם עדרי כ
בגן סרו עדרי. לכן לא הבלתי מה לם בלבן יחד מ
חדבי. ולאכל הלף סיתן הדבר הבח הבעלם סים
לחרבן תמנתת הלף סהיה מרים וכא עם קבן קבן כ
בבחר סהיה מן הסמוך. ולא יתבן סיכה מן קבן עם
לבמל כי לעלם הלא סבכל. הם לחבי שבבי. לחרב ל
לבהם סהיה הבן קברים והבכן סהיה חסר כהל כבע.
כל בחבך החזה. ולא נדע לם הבן מרים כחרבן בם
לבן נהבך כדבן. ולחרבים סבקרל כן כעבור הרבן
ם בגיח ומבנו בה דבך הדם. וכן לחרבן על פסמן בחוזן
כי פסמן בגן כי תפסמו. גם סרת סרו ובבו. והבה
הבהר הבדיל הלא הדקל עבוד בבגיהם ולא יכלו לעבבו
ולחרבי מרים חלבת הם סהבים הדבם וקבים. הלא
בבקבר ולם רבעה יכבה בלם. וכן כבעבים יסעבו ה
הלא תרלה וזה כתוב לחרבן. ובחכר הבית כתוב הבתבלא
בית. יי. עקב הלא הגבל ולם הרלם רלסן הלא לחרבן
כי יחר לחסר עקבו חבם. הרבה לרבה סם הם על.
עבבוכך. כמת הבנבי כבלת דם כתבלם. הדבוכך ה
בן ח נסף כי הבדבן כבר על הלסה וכן הלדבה. תמו
תפבקבך. ומבשבך. הבעם סתמתבע כל לחסר יכמ
עבך כי לת כרסתבי.

וכן ועלי תם קבן להיות כרם תי לעסית לבבו. לחרבם
הלרבים. סלא תבנה לת תבנלה רבה. כבעבבן תלבבנך
תלבבל תבלחבה והלא דבך קבבה. וכי הבן בחובלי סל
סלבהבך. וקבן גדל וקבן ן ומחבו דר דר ובלא לבבן ד

דר כי לחבן נעבר

ובעם בבבבן. לבתן לבבד ולחרבע. ובעד רבנה חלבן
ובבחם קבן. בבמת הבבלה ובעם לת שבבה סדבם הת
הלבה כי בבן. ערן הבתן מבבי הבן. ובעם בבעת סבא
בבבך ל רבת ולבעבן ולבם לבבבל ולא כבלבל הבבחמת
ובי בבעת בבבם מדבבי בבל יבהל. על. ומבק סבב ומבבא
יבן ומבבבה לא יתבר כי יבבעבר מבבא ל די יבעה. ולחבר
בבבבעבן מבבלבם נבבבל ובבבר מבבים ומה עבבי מבבבה
לבקבתי. בבתבבה כי הבעבמן. תבלבתם ומבעבר עבבחם
כבבבת לבן לבם הבבנבה בבם. מ מבבי הבבלם יבבלא תבבלם
ומבקבבן עבבת מ בבבם על עבבמן כי בם בבמבת כבת בם
ולחבר ובבה עבבבם בבבים ובבבר עבלה ובבבם עבבבם עב
וכן ובעבבבם. לת בבבבמבתי. חבה בבן ובבבר מבבבלבים ן
וכן הבה בבבבם ומלבה הבבה לבבם לבלך. ולא קבלם
בבבבי כי ובה הבבבם בם בבן מבבה וכן בבם הבבבת. לבם בב
מ מבבבי לבבם. בבבבת עבבבבם. ובבבבם לבבבב

לרשע · סתם תמיד · וכתיב לבנים לים לת מדרשתו ··
ודבר ויחזור לרוח ולאחר בשרשה הבר הארץ כתוב
כתובים בנים · וכתיב ויקח חלים כרם אחב · וכן אחרי
אל בני ישראל אתם עם קשה עורף · וכן ואתכם · הם
והעשם כתיב אחרת חבתיבו כי עדה ובלה נתבנו כי ם
פחדו תולדות בנים בעבור שיהיו שבעים לקין · לם
ויהרגו לו יחתנו · ועל כן אחר לרוח לנשיו אני ה לא בא
באחרת הסכיש וזקן ישבעני אדם שהאל בדיל לו אר
יעשה לי אברה לו הרגתי · ונתלת הרגתי · תנורת ל
אחרב · אלהים נתתי כסף הסדה · אשר לקחתי מיד ה
אחרי · רבים כמוהם · ולם עד שבעים יקם קין
לרוח עד שבעים ושבעה בעבור שהאל הרג בדרון ואני
לא הרגתי · והעשם שאחר לנשיו כי כבר בעלם הבר
על קין ובאחרת כי בני לרוח וכל ארבע מתו בתוכל · ול
ובא נשאר לקין סם תחתם אחרי · תחת אבל בתקומתו
ודקרוק האל ומשעני הכבל · ולולי היתה אחרת והבעדן
היה בדים והאל ובעדת תחלה והעשם שהאנו להתבלבל
ואנו היה ומחלל היה הסם סתוך אל האלה

זה

ספר תולדות אדם · הנבים ובני בב
בנים שהוליד · רק לא הולידה אב
ולם רק בדמות אלהים נעשה ומה טעם לזכור ומלד
בדמותו בבלתו שבתן הסם כי כח תולדת להתבית דת
דמותו עד מדמים מעשהו לעלין ולא הזכיר כן על קין
ובכל גם לא הזכיר כתה בנים היה לקין וכן כתה בב
בנים הוליד בנו חנוך בעבור שנתחה מה הכל בם קי
קין כתב לו · והזכיר הרוגת קין להראות בדין הסם ש
שהאריך אפו והעבירו בתוף כעשם ונקה לא ינקה ··
חבוך כן ירד כתב עליו ויתהלך חבוך את האלהים ב
כעשם אחרי ה אלהיכם תלכו · וכן כתוב על בת את ה
האלהים התהלך בח ב ··ים תשרשי התהלך כתו הרגלי
כי לקח אתו אלהים · אתו · וכן קח בת את בנשמי · הבה
אני לוקח ומוך אתך לת ומחמד עיניך · ולחר כן שרים אם
היה ותמות לשתי · ואלת הלקיחה על חבוך אין סם זכר
מעשה ולא ויאת והעשם אחר כתו בדברי אסף ולאחר ל
בעבור תקחני · וכן בתזמיר בני הרח אך אלהים ישרים
נפשי מיד שאול כי יקחני סלה והמשכיל ובן · ··ועשם
אה יבחונו שרעו על יד אדם כי בבית היה כי על יד ז
אה ה אלד תחיה האדמה · לו ראה אה בדיך חבוחה וכן
היה כי על ידי כתקיים העולם גם הוא היה אים אחר
האדמה כי כן כתו עם יקבן סבקרת סתו בח כתו ירב
ידבעל אחר סעבר האדמה והבלהים · ובח אסף הטב
הבנבון · והעשם זה ינחמנו ובנוח מעבדנו מעצבנו · גם
נחמה תבונה תעצבון הלב · כי העברים הטעמים
ישמרו ולא האלות והעי ירסת ירבעל ··
והם אלים מי היה אסת קין וסת · ומה טעם לאלה ה

חאלת כי כתוב בארם ויולד בנים ובנות וכן כלם · ואל
ועלת אהל ותחלה הם ל מבנין הפעל ·· לרוב סם הם
הבעל · בני האלהים · בני הסופטים סתם עשים בא
בארן מסבנו אלהים · ים אומרים כי האלהים בתוך
היה הדם והבנים הם הקדישים אשר בארן בעשם ב
בנים אתם · ים אומרי כי בני האלהים בני סת ובנות
האדם בנות מסבתת קין · והיסר בעיני להיות בני הא
האלהים הידעים דעת עלין · סתרן להם נשים סהי
שהיתה מערבת סתים כב אחת מתולת לבל אחר והעו
התעודת כתולדת עב · יבאו מהם גבורי ויתכן שלקחת
הנשים גם בחזקה · ולא ידון ריחי · ים אומרים שהוא
כתו ומסבתם אל נדבה · כי הענן לרוח כבדן והשר אי
אותבדית רוחי · רק יהיה דון סרים אחר כתו אם יעב
יענה לסרים סיאר · שהוא בח הענן · וכתוכן בסת ורבי
אומרים ·· ורבים אומר ים אומרים סמסקבו כתו ויסב
הענשר והוא ובעדת דון כי הרוח דיין בענף · בעבם · כ
כתו סבבה · ויהי טעיון לא יעבור רוחי סמלאתו היתה ו
וכן קהלת אחר והרוח תשוב אל האלהים אשר כתבה ר
רק רוח האדם לבדו בעבור זה האדם ועבד בעבור סה
שהאדם בשר והוא יגיע עד עת ויחסר כאשר יבבח הע
הנעמי לעשה · והיו יחיו ים אומרים סתה קבבב כל הא
האדם ולם מבלבנו יחיר כן מבלבנו תעבו רק על הדיבב
ולין זה אחת כי הנה בם חיה בם תלאת וכל הדרות א
אחדיו חיו בנים רבות ובחיי בלו חבדי הבנים ותיותת
בדד שי היום שבעים לו שמונים · והאחת היה שאחר
בחיבדבם הרבות שבתן קין לאדם בעבם עוד אבבבי
יום · ולם יסובבו ימלטו ולם לא יסובו ימותו · ולל
תבים לבן אל תבשר ויהי בח בן חמש ומאת שנה כי א
אין מוקדם ומאחר בתורה הנה כתוב ויחת תרח בח
בחרן ואחרי ואחר ה אל אברם לך לך מארצך · ואב
ואלחנו נדע כי לא חת תרח עד שהיה יבחן בן חמש
ושבעים שנה · והבנים כתוהו · וכי הנפילים פשטו לב
הבלאה אמתם מתנה תעבה קמתם · ובעם אחרי כ
כן אחר המבול · הנה בני ענק היו המשפחות בני הב
האלהים ·· ויבחם ·· ידעו כי לא אדם הוא להבחם · ב
ויקבבה תעבה כלשון בני אדם כי המשפחות הם שעם
ראה שבחם · ··ועשם ויתעצב אל לבו · הפך שמתו ·· ב
מעשיו ·· כי טוב בעיני מיקבלו בבראתי אחר · ים א
אם כי ובחם כתו מתבחם לך · ··יסר מהא ושי ואחרי ש
לבו הוא הבבחת ואלו היה כן לא הים אחר ויתעצב אלת
אל · ולהם מבלבנו שבקרת הבבחת לב · ··אמר ·· לרוחה
לאלהים ··ים אל לבם · ··הבבבן בעיני שהאל דבבן עם
לבו הבתוב לתעלה · ··חן תבשרת הרוחים ומתבנו תשבה ··
ומשקבו קין וסבבים · ומשעני הכבל ··עשם מבבלת ב
חן כתו לא חסה עליך עין

אלה תולדות · כתוב קודות כעעם היה ילד יפה · הכוונה
אלה תולדות · יעקב ··ים דבר כתעשון · הים כלבב
ותמי · תולד הסם תפעלי הכבל והוא תמים · ··ועשם
בדמיתיו · בדמות בעת המבול ובדמות סתיו לחדיו כי ה
הוא חיה עד שהיה אברהם כי חמשים ושמונה שנים ·
והסמיה היה אברה אביני כן בח בשמות בח · תפסת הדר
הנעם אנשי הארץ · ··כן ארץ כי תחנות לי · וכל הא
בא · לשני אלהים בבראשית · ים אל כי הנעם שב
מבשמתו בשתי ובדרים ומבשים אלא ידעם כי אם
הסם · והקרוב אלי שהתיה דבים כלשון בני אדם ש
עד דרך מיבנו המיתעם בעבר מיעשה עבדיה לפני
דבר אלא ··ראמר · ··ואמרים כי אלהים בתוקים הזה
אבנו קדם לא אחרת תלאתה · ··חיתם כבל · ועם · ··קדת
הבשים בחזקה · ומה אמרתי קדמתנו אל כי נעם הם
הבחיית כל בשר את דרכו שבל חי לא שחר דרך תעלתו
ועתה הנתיב הנעשה דנע · בכון הוא · ומה נבבר ידם
הדרשי שהשחיתו בחים ובבם הסם בחים · ובבבר ידם
תיתי הם ומתעבל ומתחת כן הין הבים שהשחיתם בש
קן כל בשר · הוא הענף · ··ועשם בא הבעב קן אדם ··
את הארץ מן הארץ · וכן בבאתי את הבעיר לא
עם בבים את יעקב לים ובתיו · ··הבנבן בעיני מחלת ת
ומחיתת מבשת עבדו · ··אחר עון · וכן אלהי בבאל בשאר
אלהים והוא בן הבני מחמיתם ומחיתת הארץ · נבר
מה עון קל הוא על בני הים ולין רע לו בהקרא ···קי
קים · לדות כל חיה בעוף ובבהמה · ים ולשעו מה
שהם זכר ונקבה לבר · ··ומה תיכה ולא שבתה כי לא
לינבה על בדות אבבה ולין לה ומשוטים ··ובשתי אותה
ים לו תבשת בבדות · ··ועשם תבשה ומחיתה · ים לו
מבבר בדוות אמת · ים לו ים עוד בארץ ישראל ויק
תעבר הוא תדבק ועמוד כמתי · ים לו שהוא נקר
בלמן ומתעלל בתחות הלף בקוף · ··הנבבן שאלת ב
ובשתי תבוד בבשר · ובבת כתוו נבנים · ··זה אשר ת
תעשה · טעמו זה הסעור · ··הבה קוראתה עשרת לר
לאבה שתהיה בעה על פני הים · ולא ··הסבבה רוח ··
בחר ומקום שבבם מתבנו אחר הלא תבשרת ב
והוא בשמה לתעלה כתשבו ולחר שהיה לתעלה לאחר
אלת שלבן היה בדמאר סם בת אחרה והבה הבתיה תבב
בדוות מבלים ובלשר חד · וכן בן
ובקבעתיו על כן לא תעבת
ובשתן בבר אחר · הים עלה
אלי בבלם

וידענו

כי הבעה בגילה תולדים
יקבן שבתה קוראתן בח ב
בגילה מקן מתבנו כי החיים
הוא בחדתו ובתבן הייתה כאשר היא נחלקת על שלם ו
ובבה הבתחתי עשר אחרתיים אלו כי רבים הם הבעב
אחז דרך קברה · אלת מבבל ים אלו שהדבים בתת בבן
חבלבע כמו תמוע · הוא בעבת אבבה
בבלבה הארץ · ים אלו שהוא בעבת כל לה בשון והיה
ראלי להיות על ומשקל תבלבל · ··כתוהו המתמר ··
והחלם והסדר ומתחלפים · ··ועשם הבבב לבים דרך
קברה · כי הוא הבבבל ומבל ומים · ··וכי לבן הדם הא
הסדה · סבעתו לבן הים ים הבבה · ··והקדמתי
לת ברית · לאות שהבבב בסבבן לו שלא ומות בבבל ה
הוא ובבין · ··ולם לא נתבא בתחלה מקרים כאשר תב
תבלבו בתבבה תבה בחלבה לבשים לפנינו · ··ואלת ב
והקבמתי אתים שבועתי · ··והקרבתי אלי שלאת הברית
בינו לבקת · ··ועשם ברית הבבתה ודבר שבאבי שבים
והוא תבבית שבי לבם לים · ··והתלה בשון ך ובתבבתי
שה · ··כי שבית יעקב · ··ובה הייי בבבית · ··ים לת בי
ברית בב ל ברית ואחר ם אחר שבים · ביאר שהוא זבר
ובקבה · ··ואחר שאחר כלל תבל הבי מבל בבר פרש לא
אחר כן מהעוף ומהבהמה ומהכל ריחם שהוא של האדמה
האדמה וזה כלל לאחית הבדה · ובל קבון ובדל מה
שהוא מלר מזבר ונקבה ובתלו כל תולדים כל
כל התחת ת ס · ים תת הים סב
סעם דב יקרא כאר הבד שאחר
מ זה אתה אחרת בבר לת
אתי להם הבאן וב
ובבך ולם
כל דבי
הים
ובלת תבבא אל הבבה ובבה אל בא שלא יבבבם בק ·
יבלים שבו · ··לחיות ובת כל בקן · ··ובלת בבא אלבך
שהם בבלי ובעבתם ולא יבבע לבקם לת תם בחיים ולבבו
ולבוד כל מבני העוף ובהה שבתקן תאכל לבל ··
ובעבי בחת ישאלו מה אכל כל עוף ובים ו
בבל חיים כתוב הארץ שלא יחיה כי
לם ובבבר · ובלת אבבב
אינבה שאלה כי מי
שלא ובבא בבר יאבל הבשר ובבי הבן כלבר ובבע ·

בחיות ובתבן הייתה כאשר היא נחלקת על שלם ו
ובבה הבתחתי עשר אחרתיים אלו כי רבים הם הבעב
אחז דרך קברה · אלת מבבל ים אלו שהדבים בתת בבן
חבלבע כמו תמוע · הוא בעבת אבבה
בבלבה הארץ · ים אלו שהוא בעבת כל לה בשון והיה
ראלי להיות על ומשקל תבלבל · ··כתוהו המתמר ··
והחלם והסדר ומתחלפים · ··ועשם הבבב לבים דרך
קברה · כי הוא הבבבל ומבל ומים · ··וכי לבן הדם הא
הסדה · סבעתו לבן הים ים הבבה · ··והקדמתי
לת ברית · לאות שהבבב בסבבן לו שלא ומות בבבל ה
הוא ובבין · ··ולם לא נתבא בתחלה מקרים כאשר תב
תבלבו בתבבה תבה בחלבה לבשים לפנינו · ··ואלת ב
והקבמתי אתים שבועתי · ··והקרבתי אלי שלאת הברית
בינו לבקת · ··ועשם ברית הבבתה ודבר שבאבי שבים
והוא תבבית שבי לבם לים · ··והתלה בשון ך ובתבבתי
שה · ··כי שבית יעקב · ··ובה הייי בבבית · ··ים לת בי
ברית בב ל ברית ואחר ם אחר שבים · ביאר שהוא זבר
ובקבה · ··ואחר שאחר כלל תבל הבי מבל בבר פרש לא
אחר כן מהעוף ומהבהמה ובבל ריחם שהוא של האדמה
האדמה וזה כלל לאחית הבדה · ובל קבון ובדל מה
שהוא מלר מזבר ונקבה ובתלו כל תולדים כל
כל התחת ת ס · ים תת הים סב
סעם דב יקרא כאר הבד שאחר
מ זה אתה אחרת בבר לת
אתי להם הבאן וב
ובבך ולם
כל דבי
הים
ובלת תבבא אל הבבה ובבה אל בא שלא יבבבם בק ·
יבלים שבו · ··לחיות ובת כל בקן · ··ובלת בבא אלבך
שהם בבלי ובעבתם ולא יבבע לבקם לת תם בחיים ולבבו
ולבוד כל מבני העוף ובהה שבתקן תאכל לבל ··
ובעבי בחת ישאלו מה אכל כל עוף ובים ו
בבל חיים כתוב הארץ שלא יחיה כי
לם ובבבר · ובלת אבבב
אינבה שאלה כי מי
שלא ובבא בבר יאבל הבשר ובבי הבן כלבר ובבע ·

וישדרס

סים כחוזה גילה היא דת
ריעה אלף הריס שוב
היא להסתעת אחיס ' וכן
עוף סיכסה לוי הסתים כבנסן ים לו סוד ולינגו כתסת
כתוסתעו ' והסס ניח לא נח לעשות התיכה ' ימים רב
רגיס קרוס לא התוכל וכאסר קרב הימים ניח הסס
תיכ כר סילף נח היה ובתיגל התיכה ' וכעבו ' ערכ
הקרב ניח הם סיקח מן הבהיו הטהל ומן הנו הטת
ן זסרים מ נקבמת ' כי ביום הסכעי ' יתעיד עד סוף
לארבנים יס זה הנה היה בעשרי לחדש סבני ונסוף
הרוסנים ותחלה יסוב הלחנעו לל הנכח והיא סדר
ומלת הקיקס לא מבלגה כי לא בפרסה הזאת ופרסו
מהפעלים סהסל סלהס לאינה סלם על ומסקל סרוב
ויב לא סהיה ומהפעלים ניח הענן ויהיה הסף כתוב ריב
ריסה ה לת ריבי ' ומלת יקום כלל לכל חי סהיה על ח
הלדוקה ' ' ועם נח כאסר בויה וכל עם כיבי קרוב לל
התיכה ' ' מעבני מי התוכל ' מעבי פחד מי התוכל ' ' מהכה
כלוקם הסכעה ימים כלו מעבתם ' ' מן סבהמה היו
הטהרה רבית וכן מיהענף הטהור ' ומהלחדים וכל רב
ריוס זכר ונקבה כלו ' ' יהי כיום הסכעי נסקעו כל ח
מעינות תהום רבה ' מעינות סמיך בלון מעינות ומב
מקבת ' ' תהום לסון זכר ונקבה וכן תהום רבה ' ' ומלת
ולא הזכיר הנה חכלים כי מהמעינות יבלו ' ' לאסר ב
נכרע עלו הרוס ונסעתה הלונות הלבית בחרים ן
ירדו הרוס ומתבלבלה הלרן ולון מבדיל בין יום ובי
לילה ' ' הער מלאחר יום ולילה לא יסבע ' ' ולאסר נפס
נפסקו תיבי הנמרים לא ידע כח כי עבדו ' ' ארבני יד
ולרבעים ל לה כי הסס נלה לו זה הסוד ' ' ארבת כתוב
יגה ה עוסה ' ' ארב ת והלוכר והחלון כלסון בני ' ' ארד
ומסעבם לחדי ' ' יום לא סהלף סרים כתוב כבריה ' ' יו
ים לא סהלף נוסף כתוב לעדיתה הסס ומשעלי הכסל ' '
ובים סכעה עבר סהחל הוכל בכבס כח ובים הרב
הכבים כל הרוה והרוחים וכל עוף ' ' ומלת נפ
נמר סס כלל לאסר ים לו כבף ' ' הסלת סבלא כלם ת
ומעבתם סנים סנים ' ' הבלים זכר ונקבה ' ' ועשה ח
הבלים כתיבה ' ' ועשה ' ' ובעבר ה בעבר הוא לסבח סה
סהבריה כעת הזאת עוכה מהסתיבה ' ' נעשת לחדש ל
לגבלי ' ' עבור על לים ' ' יסך ' ' לה כעת ' ' והשר ה
ראש הסוק הנה סבר הסתם והסס עבר ' ' סלא נסתם
כתיבה ' ' יקום כי מיד הן כלם ' ' ומים ' ' וכבר נסעב ' '
הנסס על הארן לארבעים
יס לא כן ' ' יהי עם
' ' יהי ' ' הוכל ע
על הארן
לארבע

לכן מרו כאסר היה ' ' הוכל לארבעים ' ' יס על הארן
רבו הימים ' ' ונסלו ' ' התיבה ' ' נבהה ' ' ועל הארן ' ' זה לת ל
כי עד לארבעים ' ' יס לא ' ' זה ' ' ויתקיימה ' ' '

שיאמר ויכבדוהו הכבד כמו בדברי אחר ומדת הקפת
אלו היו מתחיל כדברי חכמי יון שמלהם הבמים ת
תגלית הקפת יום לאחר כי הם אמרו אחר המזרח אחר
המבול היה דרך נסיעה למכין מלת יהיה עם המי
לאבנה הרחה כי הרוים לשון יחיד וכן ויהי לנשים ויעש
ויהיה הקפת בעבן הנעלם שם בסתר וה
הסר רואה אותה ויאחר אלהים לא נח זולת אות הב
הברית שאתקיים לך ואת הסביבה שהקיימתי ויחם ח
הוא לבו כענין לאחר שנים רעים ובעשת לבות
ישמי כנים ויזכור אלהים לנח וכל חיה בעבור שקבל בענין
ובכתבה אות הברכה לה דיש כי הכבעים תקונים
וכן בנתיהם מיוחדת בה וכן אחר אכרים לא תקיף לא
חסה לבני וכן רשקה מבנות חת כולה מלת כולה מ
סגלל מה חטאו בנות חת לתה לא תקיף עצין כי החתי
והאמורי והחדיש כלם בני כנען הם על כן אחר ח
הבנוב ארן כנען ויחל מקחלה ושבעי הבטל וחשבו
הכבר הנוסף בתו ויכך בדלתים ס לוים הארוזה ידע
עבדת הארזה יהיו חכמה גדלה הדרים סביבים סב
מעשו סתה מיינים לו סוד ולאינבי כתפתעו יכן ומה
מקחה הלסת ותלד בן לא ה ה כ יש אחד ויתבל ולסתן
גלו מכין התבעל יכן ולא יתבל יהיה מחלה תקיפה יו
וכן לת קול העם כרעה כי פרעה אחרן על סכם ס
מביתם כל אחד סס קצת המעלה על מכתו ומלת סב
סכם לא תתחבר לאחרי מלת הלך אחרים כי כל ת
תנועתיו לבניים ויקן בת הבתוב לא גלה מה נעשה
והעוסה היה כענין יכן היה כי חס רלה ולא לבה כחם
כאשר עמו אחיו רק גלה הדבר וכתוב כענין ולא נודע
מה עסה ועשה בנו הקטן לעד כי כן הוא לא ובני ח
הם בים ומנרים ופיש הכנעני גם מ בנו סב אל חם הב
הנכבד על כן קלל כענין והאמרים שקלל את כן כמו
זה דרך דרם עבד עבדים ישמון עבד כאחי העבדים
אלו היה העבדים היה עבד לעבדי ואשר קדם קדשי
בקדם הקדשים ועשם לאחיו לבם ולאמרים ולשון
סהם בני לבני יש לון כי הבוסים הם עבדים מע
בעביר שקלל נח את חם והנה שכחו כי המלך האמר
אחר המבול היה מכום יכן כתב ותהי ראשית ממלכתו
דרך ה אלהי סם חייבון לאמנו להיותה לשם שהוא לא
אלהי סם והוא יפיס כענין עבד לנו ולשם והעשם מי
שיכריחנו לעבוד את הבסה כי אלת לנו כתב להם ויחר
נהף כון תביאנו לכן מחסרון הוא ובלא ון לא יעבוד ז
ויחכיר עם סם הבסה הנכבד והגדול בעבור כבוד סם
ולתן ישב כמוהו יתנו לאחר כי תחבר מלת לבני והנה
הראתי להיותו לאחר לבני כענין ובמוהו הנה חבמיל
דודי סהוא כן דודי ויתכן סהיה גדול ישרתיה בסבים
והיה קדול אחר בסם לבני כעבר כבוד לבני יכן לשם

לאחי הלב קראלה הסתן דודתי יחח לבני כענין לוכנו כן
ידרים ישב יון יפם אלה יפה פרים רק הוא כמו יחיב
ובלשון ארמית כמוהו והוא ויהכבין הכבד הנוסף כתו
ויולכים ירד ובסמוך חזה כיוך ישבנם סם כי פי יי
ויסכן כאחלי סם סיסכן אלהים סם כי כ
כבסוק הראשון כיוך סם יהי כענין עבר לשם אלהים
גם לאחיו והנה הוא עבד עולם כי מלאת נסכה כל
הארן זה הדבר היה סבים רבית אחר המבול
סדים סם שהוא כן יון על כן אורית בני הבלל כי חל
ולכות יון ורוחי אחת הוא מחרוב אל תעבדם סמם לכב
הסמתת חם לא נסעב והוא חחל להראות בנחת כי
אדם על חחיתת כי היה גבר ציד ועבד לפני ה סה
סהיה ממה מ ובחת ומעלה אתם הוחת לעולה לסם
מחת דרך הסמם דרך אחרת עד כן ילמוד
מכל היה בם כי מי מסה ועבד יון הארן הוא ולא
אמור הוא כן יפת יון היה אחר הסלבה והולך על כב
בכל מעולה היה מרוח ומעל סדי עולם פרים כי כי
בימי נפלגה הארן סהוא היה הלך על האנשים ה
הוא הוצר הבלה הקריב אלו סה לא דבק עם ויכן כב
כנמה ולה יתו עם רסן לא כלת לוכנו רחוק ומרים
ילד את לדים על דעתי סלאה סמית הוא יכוף ובכל
מדיכה ומסתה על כן חן כלב על לסון רכם ם כי
סרדים לעד הדלה סגדה לאחר יגלו מסם ומם
רמי לת יש גם כתעדים ילדו מרים כעבר
סהכן ולוקן הלכו ויכתו בבלמן ברחקן ולאחר לו
ילד כלה נבדה לא גלה מה נעשה
והעוסה היה כענין יכן היה כי חם רלה ולא לבה כחם
כאשר עמו אחיו רק גלה הדבר וכתוב כענין ולא נודע
מה עסה ועשה בנו הקטן לעד כי כן הוא לא ובני ח
הם בים ומנרים ופיש הכנעני גם מ בנו סב אל חם הב
הנכבד על כן קלל כענין והאמרים שקלל את כן כמו
זה דרך דרם עבד עבדים ישמון עבד כאחי העבדים
אלו היה העבדים היה עבד לעבדי ואשר קדם קדשי
בקדם הקדשים ועשם לאחיו לבם ולאמרים ולשון
סהם בני לבני יש לון כי הבוסים הם עבדים מע
בעביר שקלל נח את חם והנה שכחו כי המלך האמר
אחר המבול היה מכום יכן כתב ותהי ראשית ממלכתו
דרך ה אלהי סם חייבון לאמנו להיותה לשם שהוא לא
אלהי סם והוא יפיס כענין עבד לנו ולשם והעשם מי
שיכריחנו לעבוד את הבסה כי אלת לנו כתב להם ויחר
נהף כון תביאנו לכן מחסרון הוא ובלא ון לא יעבוד ז
ויחכיר עם סם הבסה הנכבד והגדול בעבור כבוד סם
ולתן ישב כמוהו יתנו לאחר כי תחבר מלת לבני והנה
הראתי להיותו לאחר לבני כענין ובמוהו הנה חבמיל
דודי סהוא כן דודי ויתכן סהיה גדול ישרתיה בסבים
והיה קדול אחר בסם לבני כעבר כבוד לבני יכן לשם

סם והנה הוא סם כן יתלת סכה וכחסכן הזה יוכ
ויכל בסבר מלכים כעמה מקומתו סם סם לחת
כבתח קנן תחת המלך סהוא ויכרתו ולם הוא כם
נסתר יסל בבתח גדול בסבר הדקדוק כאחיו לוה
הכר דלת לחת והסגנה היתה נר לת ומסקל הדשה
כי לחר תלה סנה לחר המבול היתה ובקרא סגב
כי בעת הולדו נסבנה הארן כתרגום לחרות חכי וכת
ובמוהו סגב תיש הם חלקי הוים סחבר יחלק וכן
לו כבר שונגלל סהוא כן הנבוא גם דברי הדר על
עולם נכנסים עגל נסתרך ולם כן היה לחרקים
מכני הנגדל ולא תעזה כי מת ומם היו סם כי לא
יתן סם עד סהיה ישקב לבו כמו כן חמשים סנה
ויחיו סם וטעם סם לחת לסון
לחת והקדים סהוא
לסון הקדמי וסם לחרם יחיה וקרן יסת ומלב לעריש
ועשם הדרים לחדיש בעבור פיתבא היום כבל ל
לסון דברים לא יכים כל חנמי הלסן וכתים הדם
כל דברי חכם ונבל הין לחדיש הם ס
רכים תבירת לחר הם סלחר הסתוב כבשם מקדם
לאחר כי הדרי לחדש בתרח ועשם ויחבלו סבקנא
מקום ערב לבנות הדינה עד אחבלו אחת הבקעה יש
וכי בקע סהיה הסך הדבר יכן בהיתה בבקע עדד
ויתקן סהיה כן הרים ובאלו נבקעו סתוך נלבנה
תבירת לבנים ולעשו סחברו עם חם לסון נקבת
הם כתוב כסים ומלבנים הנה הבנין חתקן סלא ומם כתים לא כלים
והלבנה היתה לחם לחכן תחת לחכן הדרים לא
ויכ ומדינם כתשיעו כלסן שמועאל ולה מבני ם
הארגדל לא הין עשים מחסב לעגת לאחים בם
לא סחדו מן הנכל כי נת וב יי סבסבע לחם הסם
סם הין הלם הין ברים לא מסמעתם כי
ב הם הין הכתוב נלה חבסם וסף דעתם לבנות ע
עיר גדולה לחוסבם ולבנות מגדל נגה להיתו לשם
לחת לשם ותהלה לדעת מקום העיר להלבים תבנה
כרעי המקנה גם יעוזר מחם לחרהם כל יחי הוא
הגדל ולהו סחבר הכתוב ועשה לנו סם ומלת הסם
מגה ומרמו הב הדעד הסלן על יהבר ומעבר מד
מלכי בה הדבה תחבא לסון יחיד ולסן רבים הבה
נחבאה גם לבקבה הבה לא אבמה הל תעזה על
מלת חלסו בחים כי כן דבר מסה עריש גדולת
ובבנות בחים הלה הבבים ולא בנעת מלא שדה
ולא יכן הסם כן ומם לא ידעי מלת הי יי בעבר
סכל תעבי תחתיים תגים הם בבה הנבחים ומשמי
יתבנו כל עבלות על כן נקרא הסם ידבר סדים הי

היוסבי כמים ובלסן דרך בני אדם אחר הבעבר
ודר ואחר יי הן עם אחד זה הדבר אחר לאחלבים
זה ערם ודר ובעבון ילד בעבר סאחר כן עם אחד
סים לשם דת אחת כי כהתבנית הדעת תעדים הן
הקבלה והסבלה גם כן בהתבנית הלסן על כן בה
ולך ערם ומדבר כלסן עמו ובתתם הא החלם כם
בבתח גדול בעבר אחת סדה לא דיו כן החלת ומ
ומלת עבר כמו ומנגו ומהיו ערים בבורתי ומהם
הבעם אם לעבכם יחבר שיבבר לעבת כל תבנ
ומלת אחר כמו אחיו והם בני ערים יי הבה נרדה
סם עם הלחבים ומלת נבלה סם ספם כל ח
האדקדק לא סהוא מבכן כתבל הבוהו ונבקה הוא
מבדרים וכן חבלה נבלה וזה דרוק כי מה בעם נרד
הבעבל לאמר ולבלבל לא נבלה בעבור הדרים רק
ובבלה כמו ובבלה והלחה אחר בן כי סם כלל יי
בעת כל הארן זה דקדוק והוא מבכן הבעל והוה ר
ולוי לה את ובבלה ובבלוה הבל ובלה ובבלה את
ארן יי ובחרון הבבל ובבלה יסם ויפה תרגמו חזק
הזקנים ולבלה תחת ובבלה ולו היה כדברי המדקי
המדקדקים לוה חסרת הכן יים מוה סנהבל נכם
לבנות הן לת זה ודים כל אחד לסון ויים מוה סנהבל
סנם בו מעם ולוח סנם בו מלך נחלה על כל נקום
ולכו לחדי ובדברי רבי בעת הדבר הראשון בסבה
הלסון הראשונה יי הקדוש הוא טוב להם וכי אחר
ומלת הארן יי ונעבר ויחלל לבנות הבעבר להבל מה
כבר בנו קבתה וקבת הנגדל כי כן כתבו בני אחד
לא יהיה מי בבר כי בחסבת וכן ולחם בישראל על כלה
והלסון כבן בעבר בבל סתי תלת ולא יסר כתו ר
בנו ובתם יסי סתי בסבתה לחי יי בהגדל יתבן ם
מנקרא סבן בסם הוה כיום שבלסף כי סם חיה תן
סנה אחר הבבל ולא בבר תל סבי ולחם עלם ובבר
תבר סבי הבה כל יחי סבן רלם סנה הם חבי יחי אבן
בם רעו בבן מר כתסבר ם סבן בם סר נע קריבהם
זה הבלל לון אחד סחים רלם כתו סבן רק בבן לבדו
ויל כ ע הוא בנבי הגדל עב בסבו לבן לם יבסאתה
סבר בני סם בם בבי יסת חם תוכל ע ולו זה בכן
כי פ פרים הבעתרי לוכנו לאסר עעד אבל הבלת
בחסב כח ובבן יעב דעת סדר עלם יהי לאלים
ובבנת בבי הגדל ולבהם נולד בחקים נקרא ל
אור בסדים ובהבא על כן אחרי יי יהקדוש אל סהיה
לו סם אחד כי בסדים ובבי בחר אחר לבהם כי ות
תסת פתב הסם הנודע בימיו ובעד כי סם נולד אב
לבהם סם מת הן אחדו הבעב באחרן תולדתו ת
כח

ויתן אלוה עפר הארץ ויקרא כן.
כמו אשר אור לי כבינון. ועתה על פניתיך אבי
לפני אבי. שמתי ואבי הלה. כמוהני על פני אחרון לי
מבריתם שהיה סם אשת נחור להדיש יתום רבקה הלא
אלוה וקדמיוכנו אחר מיסיסה היה מרי ואלה דברי קבלה
נקבל. והאומר כי אבריהם היה עקר ולא סרה אחרת
הבן הכתוב ואשר ישמעאל בנו ובני קטורה האומר כי
מרה היתה אחת אברהם לוכנו יסר בעיני זה הטעם
אלו היה כן היה הכתוב לא ויקח תרח לקח אברם בנו
ואת שרי בתו אשת אברם בנו. גם כן אלו היתה אחת
ליוה היה הכתוב אז שרי בת בנו כאשר כתוב על לוט.
ויקבן שנחור בנו הלך כנענה אל ארץ לא בא אחר לזה
אבינו. הנכון בעיני שפרשת לך לך שאחר הסם
לאברהם קודם זה הפסוק שהוא ויקח תרח. כמוהו ב
כתובים אחר לחדש הסני כשנה הסנית. ואשר פלוא
הכתוב ללכת ארצה כנען וכאם בא תרח אל הרן. יאמר
בעיני האיש ראשון שם אחת ולא ויקח ויאלוה בעבדים

פרשת לך לך

הסם נוה את אברהם ועדמו באור כשדים שנאמר אל
ארבי ויקרא אל ארבי נם בית אבינו. ואשר מדע הסם
מתרח אחר שיצא לבלכת אל ארץ כנען יסב בארן. ויקר
הקרא לא אחת עד אחרי שנים שנה שיצא אברהם אבינו
הבן אחרון. רק הכתוב לא פי סבר בשאתו מאור כשדים
ואחר אשר אחר אחר אחרלך בלא לו אשר כי כן כתבנו
ובאו לבלכת ארצה כנען. אז יהי שעם אחרלך הלא
אחרי לו כי אל כל הארץ אשר אתה ראה. ונתן
ארם ומקלנך יחד. ראשים מקבה. כן כי היה
ראשים ראב. ואת הנפש שעשו בחרן. אז עשו
כמו קנו. כן עשה לי את הבלת הזה. ים אז הנפשות
שאברהם אחמת לעבור את הסם. ועתה ובאו לבלכת
אל המקום אשר אחר הסם. עד מקום שכם ומשה
הרמון כן. כי שכם לא היה כמו אברהם. אלון כמו
אלה. והם עצים. ים אז שדה כמו אל אלון. ובאים
ים אז שהוא מרחק בינו בעל בית אברהם
אחר ויקי אלון מורה שם מקום. והכנעני אז בארץ.
ויבא אברהם כנען תפשה כנען מיד אחר. ולא אינגא
כי יש לו שרי האומר לדוש. ויראה ה' בדרך נבואה ויהי
ואלוה מכבין נפעל הנוח הכשלם כין הוה אברהם עם
אחת הדנים הראשון להיותו להתנבא כן נפעל. הראשון
לבני שם אחר מהכבין הנאר ובאהו אשר הוא נעם

ישתקן מהכבין הבאר הנוסף. והוא פעל. בא אל ויעמד
בין מקומו עמוד. והשעל אחלו. עם הוא פעל ויש
ועתה ויעתק ויסע הנוח הנעלם אחר יד ויש תחת הא
הנון סהוא את השעל. כן יש כנחש ויסרים פעלים
וכדים. ועתה יש מחשבה כי לחשבה אחרן ישראל
הוא היש הנדול הסנדרי. ואינכנו יש אוקיינוס. כי רח
רחוקה היא אחרת הנאבית מחנכו. והנה נסע מחרח
בית אל אל ושיבה שי סב אחי מחרח לחנכתו. ועתה
ויקרא בסם יי. תפלה. אז קראתי בני אדם לעם הם
הנעבה אחת דרוש ונקראה כן מלבון אחרונית בביבו יחי
מאל. כי בר דרוש הם ומרוב הנוס יסם וכן. ועתה
כי ארץ הנגב מתבני. והיה רעב בארץ ארם מת
כנען. וכאשר הקריב מחנתי. אז הנה מתשעלים
העתרים כי יחנאתו פעלים מיבאו ישראל ומלת בא ב
כמו עתה. כן הנה בא אוקנתי. אני בא לבן. והוא הבטח
בלבון ישראל. ועתה הנה בא ידעתי. הנה כוסף
הנה כאברהם רק בחברים אחרן הנגב לא היה כתוב
כי הבריות ומסעבית כעבר אחרי. ועתה ואתך
שיבנו לך כל ברכך. כי יחי רעבון היה. וכאה ומלת
אחזתי את מלעיל בעבור היות הטעם בעלה את אחרים
בא. ראשון וכן קרא לילה. ואם ומסבו הלא ירגשו תנ
את אתבלבל הנוס כי אתה יבא אני. בגלל. והבטרך
לא אל כי לא בבית ואשר אחר אחיר הבית אר יושב ושבע
ישוב לי דרכן ואכיה. כן כתב ולאברם הטוב בעבור
ויהללו קל הלוד הראשון. להקל על הלשון והוא לא
להנעם. ותקח הלשה מהכבין הבאר הנוסף ולא לא ב
נתנה. והשלם ותשלטו. על דבר סרה כמו בעבור הנ
והטעם על זה הדבר. מלת הנדית. מבעלי חמן. ועתה
ואקח אתה לי לאשה אלראה לאיתה אשתו. לסבב ב
עתה הסם הבא עלי נעשים סלא יגע בה. הנעבים
סלאתה הסם נאמר ד אשת אחיכו הוא. נעשים גדולים
אלאתה הסם לאמר ד אשת אחיכו הוא. נעשים גדולים
לא יכול לעשות בה וכאמרו. ואסקרה בה ולקחת לך לא
לאשה ואחר אחר כן והבאת אל תוך ביתך. ועתה ואחר
כן תבא אליה ובעלתה. יקרבתה. אל כעבור שהנ
שהטעם הנקרא שבין ומבית. וכן לאם ויין. ישלחו אותנו
דרך לחי כבוד. וכן ואברם. אחלך עתה נשלחם הנכון
בעיני להיו פי. ויהי עליו בעבור היות על אחרי הנבר
שהיה יגעה להבריח סלא יגע בבר כו ובאשתי. ויקר
ויקדקק ושל. פרסתי בסבר הסוד. ואשר עבר אחר
שים לי בבורה רבה. ויהי שים לי כן. תנושתי בשים סלא
ואלוה כי בעבור יגעתה בשם אבן. ויקלון יבראת אל פ
פרעה. והוא היה בעבר
מקנה רב. גם
בצאן ובבקר ובחמרים היה לו.

ויהפעלי שבעה והעשים רבים כאשר סב מפלאת דרוש
אל בית אל שהוא בכנען ובא אל מקום המזבח אחרי
לשם שבא בשלים ואהלים. לפי דעתי שלשתן יחד ב
על משקל קדם. והוא המזבח. והרבים בהאלים ב
כמו בקדשים לא ואלו. ואהלים בקלם בין האלף ו
וכן הוא. לשון יחיד כמו בדל ואם לא נמצא. יחד ו
לשון שבים ורבים כמו ועבנו כל העם יחדו. הוא ואלה
אחה ולון שיחיה כמו יחיד. ועשם והבעבי ואשרי
כרעו. ויקבן להיות פרי מנבי כנעם והוא לאחר
והבאבים ים לו שבי שמות כמו שים ב שמות לבן ו
שמואל וכלשם לאחר אבין. ולאמיה יעבדת יחיו. ב
ונראה אלף שמואל אלא ידענו אם הוא שים כי נעבד
ומלת הדרבי הסמלי. יכבד הדרך. ויקרא בחיים.
הבף כפל לו נעבד יכבד נראה. וכן בת עין. ומסקה
אבי לאחר נקבה. וכן תעלבהו אם לא כפה לשני שתת
קדם הא שם הנשל מהכבין הבאר הדנים. יסע לוט
ומקדים כי שים לאשרב בית אל. ויאהל. כמה אהלו
ועשם לבני אדם. ויחזקאל פרם יד עבי. ואבן לא ה
המיקה. לך אתנה. בבמר וכן נתתי על אלם הסעי
ומה שים בי אלני ומחרא בחברון. אלך בים. שם מ
ודרכה כמו עלם כי מסם הבריה היה בעבה אל מלך
גרים לא האבדים. הטעם כי הם אחרים מהסבעי
המבריה. חבר. מהכבין הקל. המרים. כמו ואתם א
לאתם בסיד. ויסד בבר רגל. כמו סת פתים. ושתק
מיסך עבמו ואחר עמו. כמו אל כאלך מבחתי. כן הנ
הוא עמק הם הולתי. הטעם ויבלם עמדים. בסלם עמר
כמו מסת יחיד וכעל סדר שלם חברת ושעו. ואחבה
ומעבנו. ראשים. כל הרעלה אחתם יחמת לבו. ויחסב
ומרפאים סהם מתים. אחרים. שים סהם אחיה. ב
הדרים מהכבין הנוסם כמו כרכים. מי בשלתם אל
אחר סעיר. את כדרלעומר. עם. כאר. כבל המקרא
נוסמת והוא תחנה כעבור המסיבה. ויכלו סחה. כב
מרבוכם להחלנו. וכן ויכל על פני. סרה נסר. אל הר
נסר. והוא אלה זהה. הלא הים בין הנהרות. יסב כאדרם
ויריחם הכל ש. סרים ונחלנו ומבני סדום. וכן בא אלי
הכלים מן ירושלם. שים דרך דרים. ערוך. סנתן לשם כלי
אחרה כעשם הרך תבית ובנין. לם לאחרים הוא
לאבינו הדרב ויקנהרם גם ים לחבית כן. חבכין
אברהם מעבים לנלחמה אלה לא נזכר. ויחסמן
לחבית אלעיר דרך דרים כי אין הסעבב ודבר בעתו
בבחינה כי יכול יבא הרוחה לחבית כל סם טוב לר
לרע רק החסבין בחסמעו. ואלה נדרך נקרא כן ש
הבבר סהוא אלך על מקום נדרך. ים לאחרים. סה
סהוא סם ומלם הוא ישראלים. ויהי בסלם סכו. ת
ישוא קבר כבר הוא ערבה לחבית וכן כל כהן הנעד
ואבנאל. ומי על דסתי אלם נדרך בסבר. תהלת
כי בהנן עשה ושה דבר סבדך לאברהם סתלה כעב

בעבור שהתבדב לנעשת לה שיע. אשר נספר. ואחר כן
אחיר ובדרך הסם שנזרע. ובכן ברבי בחרן. ועבן שתי
נתן וכן עשרת תפלת תעבנך. ואתם שרם. ואבדים
הבנים הנעשה לבבר הסם. ולא ומבא אדם ראי לדבר
לא סמלכו ברך. הרחיקתי יד שבעה. כמו אשא אל
שמים יד. ועשם אל עליון. כי הנה נשבעתי בשם
שבבני זה הבהן. אלם מבנים שמלכו כל בבר. ארבע
הערי הקטר בגעל אלך בלעדי לקחו. והוא מה אבני
עבדיו. כמרחה בחרלות בכולה. ועשם אלכו תנן לך
אכנו הייתי תנן לך והבלתיך חיד המלכים. גם אתן
לך שבר שבדים דרוך להשיב בן אחיך בחתי ומעבור
ונשעבת עבי. ויד שרירי כיד אבדרי. ואר ומלת שר
עדרים ויהי. ועשתי כאשר אחר הדברים. ויסק כדתי
על ויסקל מכם. והיה ומעבלי חבבל. ובנדת סוקם כי
כעשם דבק. וכן מוסר עבמו ואחר עתו. וכן הנה
יבן ומשן כדתי הוא כן דומה אל ובר. ומעבד כנני
לאחר כעבור הי יתן קרבם. ברקה כמו ובדקה תהיה
לבני. ובדק ומסבו אחים. רק בדברי קדמונינו אל הדרך
בדקה לאחרת. אשר הבלתיך ומאר כבדים. לעבדים
פרסת לך לך נאחרה שם כאשר פרסתי לא בחרן
ואברהם האחיון בשם כי בבן ויהיבנו ועל ובאהם אחרן
בקם אחת כאשר עשה נדעון. ועבד כי ועשם שבעת
חסם שהיה הדבר מלא תבלו. כי כלל כל נבדלתי הם
על תבלו. הנה לא חטא אברהם בעבור שבקם לבבר
אחר שרת. ואשלחת. יש אל שלם עמים. והיסר בעבי
בית שלם שנים. ואול הוא הכבם הנדול. ינחל בן יונה
כי תלולה הנבדים לשם בהחזה וכעבר הנעלת וכל
קדבן. ויכבד. תבנה הבר דרש. וכתוב על הרי כתב
ויקן אים כתבן דע כי תלת אים. כמו כעל. וכן אים
תלתיה. והאים בבריאל. אבי כעל ענה הבר. וכן
אים בגיאל סתר. גם כן בחיתי. ובראשית אמה אל
אחותה. נתן כתב כל אים לקראתי. ראיה הסתמה
אחרת מבים הוה. הנעבר לא כתב. הנבר הנגיל כי
בעבר שם כלל. הנעבר הענף. וכן הבעבר בחלתי
על הבנרים הנשתי. ויסב. כבנשת הבן תחת בנן
המבלע כמו ערים ויסלח מן הבנרים. וכן יסב ברוחה
אל הבנרים לבבר הענף. ויהי הבמים כלה
זה לבן אחת כי ויקח לו את כל אלה כים אחר שהקיץ
מחזה הבלילה כי בי יהיה אחבר. ונקרא בלשון הקדש
האים שים לי ויסבחה בשנף שהוא דבר כבדים על כן
נקרא אחרת כי שבעה כאחרה רעבן. ובשם בי כיני הנ
הבריאי הנבדת והבעבר. ים אחרי לב מה הטעם ידבר
בעניה. ואלו הוא יי יחרבו עבר כל אחת ובחתם אל יבינו
האחת. ת שבה עד שלם הקן מחזן. ואחר יעבדו
מיהיו לחם עבדים. ובא אל אבתיך כבני על אחיהם
בדרך כל הארץ. ועבר כשלו. שתהיה כעבדי לא כמו זר
ארבע. אחיר ובבעי. רבי הבשרמי הבעבר בנירן דל.

והיטר בעיני כי פי דוד כתוב יוסב מדוד
בחלבי רשב"ם, ומהיה הקן שדוד
האדם בחלבי יום הרוך יום קבר

דוד רבינו. אחר היות זרע, גר והטעם על תגרים. "וכן
סתם כי גר היית בארצו". וכן היה קהת גר ויעמד ומשה
גם אהרן ובניהם שבו אל ארץ כנען. "עון האמורי"
מעורים בכסף גדול ענני. "הזכו האמורי בעבור תקפו
והנה מפה הרע הולכים הגדולים. "והם הלכו האמורי
החומת הלכו האמורי כתחבר על יהוסע. יום
רחיית אחרית". וכן אחר הבכיא אחר כבנה תרים
גבהו". והמעדים האמורי תגדת אחר לא אחר. כלום.
ויהי הסדים בלה כי בתחלה עודנה לא בלה וכן כתוב ל
לבה. "ובלטה חסד". ורשע כחזקאל. "והטעם כי הלילה
מעינן לו מדרשי אחר בת אחר הבראה כעבים. "והנה
תיוד שבן "בדמות תבור העולה עמן ומיכו וכתובו לפי
הם". כן הגדרים הם הכתרים. הילת הכרית וכן. העגל
אחר כתוב לעבים על כן סתב אחרי זאת. כמה יהיה
כתתי אחת אחרים כריתי לאחר". מבחר מגדרים הילת מי
סיחור. ולא הילאר. "קינו יקנני וקדמוני מבני. כבנן
יום להם". סני סמות. הרפאלי זה סכתו לרן רפאלי תחם
תצמח כעבור הבגעבי הכסמי אחריו

ואל דע. כי הסבעה גוים כבעבייס הם
כלם ועמתי עבר בגים הין לבנען "
ואחר סיכיר הסמה ואחר הבגעבי על הנסאדים. "וכן
בפרשה הזאת הם עמדים בפרע וכתקים לאחר בכלל "
וכן יסרים ויסראל רבים לעמד סיהדה ויסראל הלת "
מלבי אחבה תגזרת כן". ועוד תכן סהבן כדמות כבין
והאב הסוד וכן חסר הת וכן כל חי תאר לו מעל עבר"
ויסמע אחרים אחר לה כן. תקן עבר בגים הבתיקו
קדמוני כי לא יהראל אדם עם אחתו ותך תעבר. סני
בגים אם לא אלי. יהי הסמיר כדמות אם אתה"
ותקל הכח הנעבים בין הלות הסרת לאת הסדים תחת
הדגם הכתון להתבגע לאת הכבל ותזאל מהבגין כפעל"
ויתנאלה. אלה ירה כי הוסם כתו ויסגלה לו מהה כתו
אוה וכי אי הכל. ועבע מהה. מקום. כאלו אחר אלי
זה מקום באת. "וכפתה ריש בארחת בעבור אחת הבגין
סהיה אחריו וכן ירשת אים וכן חפשנו הלמן לון זר
לתני. הכך לנקבם כי הזן אלת ענין כתוב עם. ישמעאל
הבעלים אלף להקל על הלמן. "פרא אדם חפסי כעבעם
אלח פרא חפסי. והטעם אלח ויסגל בי זר ויחסם
אחתיו. "ים לאומרים פרא ואדם כתוב סדום ירח עמ
ר. אבלה". ובעבור סהזאל סיאל ודן כבל. "ובעבור סה
אדם לאדם ויד כל בי. והכנען בעיני סיהיה בין כל הלא
אדם כבדאל סינגתן הכל ואחר כן ויד כל בי. וכן מפיר
בסר הבגאל כי הלא החיה הרבעית. על פני כל אחיו
כסם בני קטורה. "וכן כתוב על פני כל אחיו נפל. וכן מי

מדינים ובני קטורה ועקרלו ישמעאלים בתיה יבם
ובסבר מופטים. "אל דאל. על ומקל דאלה עבי. "בטעם
אל מדאלה. "הגם הלוס כתוב עתה".
"הנכון סהיה כתוב סה". וכן הכח עוד אלים לים
והטעם הגם סה דאלתי תלאך הסם אחר
אחר הסם דאלה בעבי כי הוא דאלי תמיד". ובאר לתי
לסנה הלחרת כתוב סה לתי". כי בכל סנה הין חגגים
ישמעאלים אל הבאר החלת גם הים יקיל באר אחוב
אל אדי סם התאר". ובעתי תקוף וכן בקול אדי. "הים
אדי בגדרך כי טעתו כתוב נסת על עבר בגר". אדי". כתוב
ולבי דע. "ובים פי תגן אדר סהזאל תבבה ותתגבר".
ווה טע. להזכיר לת הסם בפרשה הזאת לדאל לאבים
ויחול". והנכון כי הסם הבאבר והגדאל בקדאל בגדר כן
הם הסם התאר בגדר התעבה כי הענגם עמוד על אל
הם סמות והתכנן סוד הסם יאלתין". ואדם. סם התאר
אבל לא בסם. "אבים עם תוסבת הרים אבר הסתן גדי
אל בא הסם לחסר תסתו לת הים לאדם". ובתוך הים
תעים אלא תסאל לתה הילה". ובתוך הסם לבר לי
נתכנן עלילו לאבר הקדי ובה לבים להחול קבר סתבר
סדה להיות אדע קדם". ואלת הבול לבם להחול יהיא
סם הפעל מהמעגלי הסגיי הבראלי כתוב ויחיל לת בבר
עולתם ומסקלו להכנן". ונמלתם כתוב ומסרתם ובגנן
סדם וכן ידן ריחו עם בדנה". ומל לבם מבנין נפעל
וכן הוחל ומל. ומה טעם לאחר הבול ומל ליד כיבר
פעם שבת. וכן הפי וכן סמוב יחי. ומל לבם כל זכר כל
מי שהגיע לבם ומרעבם בם כן ליד בית ומקנת כסף
ולתה לבדם הבול ומל. ליד בתך ומקנת כסף ת
תים לם הם גדלים. "ערל זכר אבר לא ומל מי ומל
ישמעל כתוב ידוד בדד הן. ון וכמלתם ובשרו לם הן כן
מבה ולא ומל בבר ערלתו ים עלין כרתי מבו הבעבר
הקנן של האבראם לא מלה". ומל עבמו כם היה בסם
בדמתי הסרת בדי מים. "והנעבים ומסבו כי לם מת
הגבר ולא כמול לי לו חלב ולי פי הנפש כרבינו כי נפש
כתוב לים ובשרו נוף מים לי נפש וכן נפש כי תחטא".
ויל כי כרת הבית קדם נב סבה. "ולא כי הבר שבר סתו
בבית ודע על כן לא בכרת". נגב בתתי כתוב בתתי כסף
הסדה ובנה סבתם לסן עבר תחת עדד. "הלבן הלם
סבה ולד תבה כעבור הבית ודע הזקן קר עב כן לא
ולד. "ובתבה גדל לך תלר לאם סבסבה דבתם ומסן
מבדם יבנה ובכנן. ובאבר תבגל ובלה כי דבר סתם
נבלא ובבר לתראם כי הנה מבאלו לבת בלה אחד ה
ולד בן ובתת גדל מתבשי סנה. "ויהי הבבתת בדמי
לתראם לתרבי. מחיי דוד דור". ובאבר נסתלק הבלאך
תיד מל בבו כל ילדי בתו ומקנת כספי בעבד הבית
הזה ולא אחר לעבת הבבר".

פרשת וירא אליו

תנעי רחן אמרו כי הסם סלבה אבסים. הלא אחד. "הן
סלבה ולא יתבדרו. "הנה סבתן מ כאלו בי סבי הבלאבים ם
סרמים". ומסרבים אמרו סהסם בראה אלו בבראת
בבראה ואחר כן בסא עבני ראה אבסה ובלאבים. הלא
בא לבסר את סרה הבסים הלבו לבדים האחד להסבר
האחד להבל את לבו ופרבים ויאכלו כי נאכל הלחם כ
כטעם אבר תלבל הלם. "כי על כן עברתם". כרבי
קדמונינו אל הגדל ועברתם כתוב כי על כן באו". ם
תעבה. דרך מוסר סבת לאחר דר". ולמי ובשי עבנת סתו
ובלבם. בעבת תחיה. כעבת הזאת בסבה הבאחרת נסרה תם
כתוב כה לאו". "הנה לאחרינו זה הבלאך הבדבר עם אבר
אבראם הנה לאחר האהל ואבראם. יסב פתח האהל ולא
ראה סרה. "ים אמרים פתח האהל סבה הנה אחרי לא
אהל אבראם". בלים בימים הנעב. לימים רבים". ה
הנה לי ערנה סתו תזיה לי. ועבנה. כתוב עדן ובגן ן
וכן ויעבדכו. "הטעם אחרי סבלתי ומקנתי לך תנחד
לי עדן ובגן הכתר ועד כי אדני זקן". ובעבד בקרבה
בנפשה". הסם גלה סרה לתלאך". ואני זקנתי סרה
אחרי בלתי. "הבלאך אחר אחתי". ומה אמנם נמסף
כתוב מלאתי". "ואבראם אחרים אחרי כי מלה פלאה
אבסים בבאלי הין. ולם טעם עתן. הלא אבראם בבא
הנה לך בא הנבא לא נבא רק לם הנה נדל ומתנו ב
בבבלה בסה ואחרן. "ותמותם מלא ב לאחר". כי
לם בסרה. וכן אחר אחר סרה אחתך. "הבנים הלבו ל
לא סרה". "ולא תעבה על תלת ומחר בבים לבחבלאת
הבד כי כן בעב מסה ואחרן עבר את כל הבעבדים ה
והסם עבה ומתם אליהם בעבר סבעבו על יד". ם
והנה סרים ואכלו כמסתבר". ופי ואחר אדני לם ב
לא ובבאתי תן בעבדך. אבנו קרם. רק הלא כתוב רבתי
על כן סעבר הבן. לא בקרן בתפבו. ובסרים סהו
קרבן. יהי פרישו נבא הסם". הטעם בעבדך. סדבר ם
כבלה עם הגדל סבהם. ואחר כן עם כלם. ומבאלו
סבקרא הבבא אלאך בחבי. "ים אמרים כי אבראם ב
בקם בסתן מסבבה". "ים אמרים כי הלא אמרים. ון
ואחר וכן הלא יבר בסא עבני ועבה כך יבן ואחר
כך בראה אלי הסם ואחר הבלאה אבי אבראם גם

והנה הנ סתנה עבר ונלם מלו. ילדי בתי תן מקקן
בספו. אחר כן כמול גם בים בעבתי. ומתנבל
בבו ולדי בתי ומקנת בספו. כלם נמולו אתו בבבנים.
והטעם. אלא הבראים רק תהיו כלם לעבתי ולמלתי
דבו הם. "כמולו מבנין בפעל תן נתן. וכן ובסלה בסרי"

פרשת וירא אליו

תנעי רחן אמרו כי הסם סלבה אבסים. הלא אחד. "הן
סלבה ולא יתבדרו. "הנה סבתן מ כאלו בי סבי הבלאבים ם
סרמים". ומסרבים אמרו סהסם בראה אלו בבראת
בבראה ואחר כן בסא עבני ראה אבסה ובלאבים. הלא
בא לבסר את סרה הבסים הלבו לבדים האחד להסבר
האחד להבל את לבו ופרבים ויאכלו כי נאכל הלחם כ
כטעם אבר תלבל הלם. "כי על כן עברתם". כרבי
קדמונינו אל הגדל ועברתם כתוב כי על כן באו". ם
תעבה. דרך מוסר סבת לאחר דר". ולמי ובשי עבנת סתו
ובלבם. בעבת תחיה. כעבת הזאת בסבה הבאחרת נסרה תם
כתוב כה לאו". "הנה לאחרינו זה הבלאך הבדבר עם אבר
אבראם הנה לאחר האהל ואבראם. יסב פתח האהל ולא
ראה סרה. "ים אמרים פתח האהל סבה הנה אחרי לא
אהל אבראם". בלים בימים הנעב. לימים רבים". ה
הנה לי ערנה סתו תזיה לי. ועבנה. כתוב עדן ובגן ן
וכן ויעבדכו. "הטעם אחרי סבלתי ומקנתי לך תנחד
לי עדן ובגן הכתר ועד כי אדני זקן". ובעבד בקרבה
בנפשה". הסם גלה סרה לתלאך". ואני זקנתי סרה
אחרי בלתי. "הבלאך אחר אחתי". ומה אמנם נמסף
כתוב מלאתי". "ואבראם אחרים אחרי כי מלה פלאה
אבסים בבאלי הין. ולם טעם עתן. הלא אבראם בבא
הנה לך בא הנבא לא נבא רק לם הנה נדל ומתנו ב
בבבלה בסה ואחרן. "ותמותם מלא ב לאחר". כי
לם בסרה. וכן אחר אחר סרה אחתך. "הבנים הלבו ל
לא סרה". "ולא תעבה על תלת ומחר בבים לבחבלאת
הבד כי כן בעב מסה ואחרן עבר את כל הבעבדים ה
והסם עבה ומתם אליהם בעבר סבעבו על יד". ם
והנה סרים ואכלו כמסתבר". ופי ואחר אדני לם ב
לא ובבאתי תן בעבדך. אבנו קרם. רק הלא כתוב רבתי
על כן סעבר הבן. לא בקרן בתפבו. ובסרים סהו
קרבן. יהי פרישו נבא הסם". הטעם בעבדך. סדבר ם
כבלה עם הגדל סבהם. ואחר כן עם כלם. ומבאלו
סבקרא הבבא אלאך בחבי. "ים אמרים כי אבראם ב
בקם בסתן מסבבה". "ים אמרים כי הלא אמרים. ון
ואחר וכן הלא יבר בסא עבני ועבה כך יבן ואחר
כך בראה אלי הסם ואחר הבלאה אבי אבראם גם

ענקת סרים ומרה. ואלו ההלכים הגיע אל סרים ו
ואבראם עדבכו עמה לבני הסם. ועל כל פרים ויי לא
אחר עם אבראם ודבר אל עם הבלאבים מאחרו לו
רק ואחר". ענקת סרים עם אבראם ודבר". ואבראם
בגם ואחר הלך בבבזנבים סבתן ובכנו מעם הבלאבי
להחיה כי כנתן מבלא אל סרים אל אחר הסם אל אבי
אבראם ענקת סרים. כן אחר לבשר ויעבר לבבינו מי
ויעבר ואתה שתר כתוב". ואין לנו בתך לענקת הבתרים
והנה אחר כאחרונה אל הענקת אל הסם עמד סם אתנ
בני". "וכנכון בעיני תנובאנו רחמה בפרשת ואלה ם
סחמת. ואלת הבל אל הבעגם כן בעשה בלא ים אחרי
לאבינו דבר פלא בעיני הסם לעשות כן". ואלו הים כן
אם הבראים לא הבה תם דבר עם הסם". ובבראים ובכני
בעבד. והטעם סהיה מבראים בבבלי ואלת הם הבראים
בו אבינה כן רק הם מתבראים כי הראים ענקת סרים
סהבת דבראים בעבר הסם. אם ענקת הבתים ו הם אתנ
כי בבראים תלה". ולא תבלם אחרן". ים אחרים הם
הבעגקתה הבלה אלי אם כן עם. אמנם הבה בלה ואם
לא אחרים אחתם. כן יבראם הבא עמו בלם הבלאבים. ועל הבעגם
אם הבא מבתם אחלה אם עמו בלם הבעגקתה הזאת. ואם ם
לא אחרים". כי הבאות מהבל הבא כל אחלק על דרך כל
אלא על דרך אחלק". הבאר כי הם הבראים אחתם
אלא הבא אחר בבבלאבים אחרים הבלאבים הבלאבים". ובבת
הבא הבלאבים אם אחרים הבלאבים אחרים הבלאבים
כתובים אחרים הבלאבים אחרים הבלאבים הבלאבים
הבלאבים אחרים הבלאבים אחרים הבלאבים הבלאבים
הבלאבים אחרים הבלאבים אחרים הבלאבים הבלאבים
הבלאבים אחרים הבלאבים אחרים הבלאבים הבלאבים
הבלאבים אחרים הבלאבים אחרים הבלאבים הבלאבים
הבלאבים אחרים הבלאבים אחרים הבלאבים הבלאבים
הבלאבים אחרים הבלאבים אחרים הבלאבים הבלאבים
הבלאבים אחרים הבלאבים אחרים הבלאבים הבלאבים
הבלאבים אחרים הבלאבים אחרים הבלאבים הבלאבים
הבלאבים אחרים הבלאבים אחרים הבלאבים הבלאבים
הבלאבים אחרים הבלאבים אחרים הבלאבים הבלאבים
הבלאבים אחרים הבלאבים אחרים הבלאבים הבלאבים

שעשה הקדוש ברוך הוא בחמשה הקבוצות בעבור חמשה סיגים
שיהיו בדרך הכל. ולאחר כן אחר לולי החברון הזה
הקדוש ברוך הוא שיהיו מעשר בעבור הרבים לא תאכל
מעשר שני ולא תעשה בעבור הרבים. ולא תעשה בעבור
אחרים לא תעשה בעבור הרבים. ולא תעשה בעבור הרבים
בכל עניין כי חמש ערים הן. וזה לענין כאן בעבור מ
שאור בדברים לבדה. ולעם שהבטיחו אל הצדיק סמוך
תפלה בפחות מעשרה כבמדבר. גם זה הפסוק יחזיק
ידי לחזקתינו. ולהרחיק סב למקומו אל חברון ואחר
הארלה היתה בתקוה שהלך לחברון לפלוח הולכי
ומסם יפקיע על פני הדרך לעבר אחר ויש
ויסכם לחרדים בבקר ויסקע על פני הדרך בגלגל אחרי בלת
הסמים היה כי לא נהפכה הדרך בגלגל כי כן העיד הר
הקדוש ובו כעבר בתוכה בפחה תכרי לחדש עד מס לפני
כאן. והם חברדים מהם נמחים על הפנים. הנה
נא אדני. רמתי לסמן חלל. כאשר תרגלת חלת סור לא
ואחרים מה היה סרמשעו. לא אחריה אלף הפעוה
בפתח קטן טעמה סיסר ממקומו וילך אל הקדרת ל
לא אל המקום הנקרא כתי סורה אלי. ואחרי נא אם
לא תעבור ואת הנלה הכה דברים כעבד פיסין הן
ולא תעבור הפער נכבר תהכרין הנקרא נפעל. כל
העם מקנה. אלא הין סמוכים אל הבית. ענדעה אחת
כני מכבה. הפתחה אל הפתח. תיי דלת סיחן נקבה
ובמדבר חסר. ידעו לים לסמן רבים ורבות בפעל מע
מעבר בלא תפסת ון סה. האל כתי. הלה. ואחר ח
הנחן כי בעבר הפליטי אלא בא אחר כן. והעם
ריחק. כי גם סני הלסומות תמצאנה בלסון לרמות.
בסמרים. הלה רבעית. יקסרה בתעשה אל יעב. יעב
קעוה מחבר העלים. הלב. ערי הילך סה אם יום ל
לך חתן ובניך לי חתנים מהם ספרך. וכל בנותיך
והנה סה עשנה על החומר כי האחד הלך להביל אחת ל
לנו והנה סכהם דברי אלא.

ועוד כי יחסתים לנחמו גם האחד סדבר לנו אחר כן
עמו ש אחר לו ותגדל חברך הזה אחר כי לא לאכל לעם
לעשות דבר. ליקחי כבותיו. סתי כמת אחרת הין לו מ
ויהיו כסדים. ועוד הנמצאת. ואחר ר ונמה לא תבן
לאחור וכמו עלה הסחר. ונסכה ודבר כתו רבו. ואחרנו כ
כתו ויביקו כתו אכים לאחר. ואתנה מהם רוים מה
אחבר בו חברים ואחר כי ויתנהתוקן מנארת ויה והנה
מהם כי סני הההין ותפיקון רק הזל לסמן עכוב ומרסו
ויבלם הקל כמול. ויחזיקון האנשים יבלו מסחר לא
ויהין בו כה לגרוח. ומלת כהנגילה סם הפעל כתו ל

להקיצלם אחרן מנברים. ואתם סיחן המעלים. הם
החלכים לא תם פעלים. אל תבש לאחרך לאחר וכ
ובן לא תאכל מחמנו. אל לא לדבני חול. ונקחן בעבור
שהוא סיף סמוך. ואחר ר סמוכל הסדרי הבנד אל כ
כ אל כא מנגדת האחל. ועל דשני מהמה סתו. לא כי
כאשר אחרי לי החרה המלנו. הסיב לא כן רבתי ואחר
ל יחד מהם עבדך מחשב בעינן הזה הנדל. גם אם
האלהים סרים. ענין מתת מבלע בעין ואתי כי סתו
והיו סיחן חיחיד בסעלים והיה כן בעבור. התנחמת
מני תנין וכן אחרי תפחת וכרת. ונבר קבה. ענדת
בעיר. והיא תאר הסם וכא בלא סיחן הבקבה כתו מ
סגל. ומלת יי בחת. והעם מאתן. וכן פעבא בני יס
ישראל בתפוק אחר חיים שעיים. ובתוך הלאמה
בסרמו הלילבת. מלאחריו מלאחרי לוט. כלוב כתם
מנבה. כי נסרמו עבדים בעברית. והיו עם תלת
כי כן כעוב בעברית ומלא. כתהבת סדים. ומרמה גם
זה הפסוק ולה סמלבה בעבר גם כן אחר החלאך.
לתת קיטור כעבן ענן קטורת. הכבסן. מקום לם
דלקת תמיד. אסר יסב בהן כאחת תחן וכן ויקסר
בעדי נלעב. כן אתנכת. כאם ישרמו אתי ולתקן.
ומקומר הכבדה יתן סהיתה לו אחת אחרת ומיתה סת
בתחלה. והבכתת חסבו כי אם עבדית היה בכל הארן
כתבל הים. בתכה כם הפעל אם הלא בחרן.
יכן בסדרי לכם. מלאב כתו מלאב ומעם עד היום אלא
התשרב עתם בי אד לו זה הדבר ידוע עד היום. אל
סרה אשרו על. וכן אל הנער האם התפלנתי. וכא
ההלאך בחלים אל אלהלך בעבר כמר אחרים. ומה
לקיחה וכן עם פרעה רק על פרעה הכלא בעבים ועל כ
בתו ובעני. לבתלך. ובתו לא היה כן כי בדיק הלא מת
מקרעה ועם הני גם בדיק כמר נפסר ובתו ומילכתו
וכן כתו. אל תחמוע אל דברי החלים החלים המחלקיף
אלה בדלה סמי הני לים. ובמלת לעם כבדי אחרים יד
ומעם. לבנעם לבנתי. כתו לבנ ע ולבנע. ובאם הם סתו
הפעל. מה עם ת לנו כפתח קטן תחת מם כעבו לתת
הנרן הבא אחרן וכן הומסטו. בת אבי. אל כתו אלהי
אבי אחר ואכבו בעיני סדהה לאבי בדבר. לבר הפע
ובסבר אבי שבי בבר אבי אבי אחרי. הקנע אתי אלהים
לסו קדם ותעע סה כסע מדקו לתקן אלא ידע אב אך
וכן תעשה בבד ולא אל התעיי בלבים כתו לא תפנע
ח. אחרי לי. בסבלי. וכן אחו פרע לבני ישר. הנה את
לך בפתח אל סרות על בתת עבי כב מה דד דדם מים
בעי סיחי בסתר. ומוסף עבדו ואחר עתי. ומנע. הוא לך
כתו ובכה עבי כעבו אבדה אבדה סה כעבך. הם אבא יפא
לים ענני אלך גם הוא בה בהן שמים לבל אחר אתך חן
הפסח סהן בני עבדיו. ויהי הוא בם רת כעבר ומתקר

אלפים בחיה כתו בתם הבלטי. ויסח אבדים את עי
עבדי. ועשה ובתחת דסרי מסה פלא אחר ערד סר על
אבדים אחר. והנה מי. אתת כל. ועם כל זה נתבכה סרה
ים אחר. כי הנה הוא לך על הבסף לקנות ולבנים. ומל
ומלת נתתי. ומסבת עבדיה ואחרת שהה. וכן הוא הנה כ
נתתי אלך בסף לאחיך לקנו לך. כי תבשה כתו בתת
סהיה תתה לעבדי. ונתתי לבל אחר אחר. ואת כל אחר
בחתי לאבה בלן. ובקר ועבדי. ומפחתי. ויתר נכון לא
להיה מי סאחר אחרתי. כי אבדים הוא. כמו עבדים לך ו
ולעבדי. ולבסחן אחר אחר מהיו לך. ואחר נתתי גם לא
אלי ואת כל. ועם כל בני אדם הוא לך כמת עבדים. יב
ובכתת דסרי ומסה. ושתי. ועם הוא בתקומו. והנלחן לא
אחר מסתלון מכח ולא דסרי בכתבים. ולא תסב אל
אבת אבדו. ואחרתיו לא אל אבדולך. וכן ויסב דתי
ולחתם. כעתר. עבן. ידבר אלהים. אלה בני שה אחר
עבדתי אתי. לבי אבדים. ולבי נחר ועברו. אלא
ואלה סתלא תסן. כמו. הב. כי עבר עבר. בעי כל רח
דשם לבית אבית. ולא הזכיר אבית. והאדמה כל כך
כעבר ומרסו סתן אחן סהיה עבור לבלת תן. ומלת
כל רחם עבדה עליהם. ומלת ולבן לבסי סתן ואחרי ה
הבלן. לאחר אחר דבר אתי. אחלך מסחל אים סרה
אבתך גם מבאלן כי כן אחן לי. אל הנשיא הסם על
סם יבחק ולא הלאים כי כן בה לקראת כן. ובחק כי
כן תנבא כל נער תקנא כי בעבד חיתה בדיל תבנה.
אחרת כתו דבר. ואחת תים כתו כלי. ויתכן להיתה
תעור לו תכן וכתבו מסבה אחתה. ורבי תתהה
ואבדים לך בפה אלן כי כן אחן לי. אל הנשיא הסם על
סם יבחק ולא הלאים כי כן בה לקראת כן. ובחק כי
כן תנבא כל נער תקנא כי בעבד חיתה בדיל תבנה.
אחרת כתו דבר. ואחת תים כתו כלי. ויתכן להיתה
תעור לו תכן וכתבו מסבה אחתה. ורבי תתהה
ואבדים לך בגים בנו ואלה כן עם אחן ריקם ולא
כדבת לבי. והתנה מלה אחר תתהה כי אבדים עמה
בכל לא סר ביתו הסם ולבי היה כתבו אחן להגר אלא
ברכן סרה לא סתר תבת הסם והנה אחרי מת סרה
כתן ותבנו לבנו ישמעאל. לחם ואחת תים כתן אל ה
הני ומם על סבתה ואחר לה קדי לתך ושלחה ויתכן
שבתן לה כסף והבן ולא מי הבתו ונתן לה לחם ומים
מה מסבי לה עד באר סבע כי בעיר היה אבדים. והנה
היא הלכה ולא ידעה הדרך ותעני והנה בכה אלה מת
ותסרו אחי ואחר סלקתנו בחיקה ראתה סנסבן יב
אלה בבנות הסלבתנו תחת אחר הסחר הלבים. ותע
סנעמתי קסת סדי יסב ובעבי ידע כהלכת הדן. כי
רבה קסת כתו סמתיעו על בבל רבי אם הם ב סרסי
כתו סדי ומרה רבה ובבר קסת. אלה הסם כתו גבי
אם תפקר לי ויהבבין הקל ואחן לו אחי. ובבר בני
ומם הנה. נסר נקבו. לבדנה עם הא הים לבדים. לעדה
כתו לבדי. ותע כי אלת סבעה אדבה סבעה. ובסבר
לו הסבע סבעה אבדנה אבדנה. אסל אלן גם ובעבו לאחת
ואל לבי נסה אם אבדים אל כי הם אחת ם והה אחת

הא ובעם כל הבדים ובחים רק נסה כתבעבי. ולבסי
מקבל הדעת אחת כי הדעו ב הא דעת הנעדר בעדים ס
הייתו והב דעת הים הנמצאת מה פי נסה גם עתה ידע
ידעתי. והבלקן אחת. אמלת נסה להראו אם בדקתי
לבני אדם גם אלת ידעתי כבדים הידעתי. הלא ידע
זה הנאו כי בסבה סעבקר בנו לא הין אם אתי עברי.
ואחרים אחת כי פי. והעלה אם לעולה שעלה אל הבר
ואחת תחסב לו לעלה אבדים אחת לו לא בקסתי אתת. ואחרי אחת
הראה שעלה לעולה כתו הסקתי אותם יין. והיבדנו
אלה הגאונו לבי הלו כי אחרי לא יתכן אחר סיבה ה
הסם ותנוה סיחן אחר לא תעבה הנה לא סיחן על
לב הבדרי שהחלבים בלים אחר סנה. ואחרבסבעב
פתאל. נסה את אבדה סרן כל הטענו. אמסם נם זה כדי
סיקבל מבר. ועשם עתה ידעתי כתו אם לא ידעה.
ועבר אחר סיחן בסבקר ידעתך בסם אם שנרבי הבסם
ידע הבסתי. אחר הבדי. שם נבנה הבית. וכן תבנה
ויבן אליה את הבית בבר המוריה אליבנו הר נבוה ובו
היה נרן אבנה. ויבקע עבי עצה ויסיחם על. החתיר
כי הסליבי. ויבא מבאר שבע. ולא אך אחר אבדה ובסוב
ואחרים עבו כי היה בדעתו להבית עבדתיו. ואבדים
דחם אלא יסתר עד. ו. ובלא ידבים ובחק ויסרח. נק
הקדמונים אל אחרי סהיה. ובחק באחר בעבדך בן שאל
סלבים ובבנו סבים אם דבדי קבלה בקבל. ומדרך
סבה לין זה בכן הבה ראוי סתבים ברקת ובחק גל
גליה ויקח סבדי בשול ובסבר אבין אחר עבתו. בדב
ברבונו לסחשה ולין בבעב אחרתו על ובחק. ואחרי
אחרי סהיה בן חמש סבים גם זה לא יתכן בעבר סב
מבשא עבי העלה. והקריב אל הדעת סהיה קריב
לשלם עשרה סנה והבריחם אבין ועקדי אלא ברבונו יה
והעד מאבנו הדבר. הסר מתנו ואחר אלהים. יב
ירחה לו הבה כי אלו אחר לו העלה אתה יתכן ס בדה
ואברהם אבדים כתו בחשבון. אחר כאחז אחר. סבא
סבאחז בסבר קרבין אם חיה באחז קטן. לא תחסר
אלת הים וכן עבדנו אחר הבדתי באחז קטן. ובבר
ים תבדים אחר ובכן עם ויסא אבדים אחרים. ו
אלו חיה בן היה אחרי כן לא זאת סתבסבו הלסן. בכל
מבתן. ועשם באר יי ירחה כאלה הדבים בסבקר
אלים ויהי בארבעים גם כי נסבעתי אחת. הסבעה
הגדולה העמדת לבד יען. ועשם עבה. והתעבה
יעבה ויעד. סער אחיבי תרבמת בעלת סערים. עקב
סבר באחרת. ויסב אברהם אל הזכר אל אחר. ובחק כי הא
בדסתו. ואלאתרים שחבאל ומנבו אחר כן הי אחרים
הבר הבעבר

פרשת חיי שרה

חיים לפנין רבים לא יתפרד". ומזמא הלמון להקדיש
הת-סר הרב על המעשו והסך הדבר כתן סבי יעקב"
הרבנ עם תדש ביל בנבקים "ולחיותן לחברים הלא
דרך דרם כי לא היה מהעבקים". וכאחר מיתה שרה
הה חברהם בחיק ס אחר עב כן אחר ויבא לחברהם"
ובכתבה לבכות עליה". וכן וכתבה את לבה ואת אחר
הוה" פני תתן רחם לענן ועוד תמצא מי לאחור "גר ל
בבחר הוא הלן" ותשב הוא הישב בארץ". ואחר כנה
מ-ית סב עתכם והמתת בחרה עלינו ולון לי מקנם ס
ס הה לי אחזה בתן כתלה לא מקנם סאחזה לתנו בכם
בכסף לה ית קברלמתי". ארבי ולא אדבנו לפנן הוד
הון בר כי לון ודרן לתבר בפנם לחרים סתפים ע
עתון" נסיתו אלהים דרך גדלה כעבר כי אתה נבחר
יבה תנע כי ותנא בחלף בם סהא בחרבנ "ודקרת
ויתנא בסבר הסוד "והאומרים כי הסתחיה היתה
נסם לא אחרי בלום כי הכתו אחר סהסמתה לבני חת
והסתחיה מיסח רחם מה תסבו הנתן סבח לאחר
גם תסה הסתחה לתקבר" תערת המכפלה" תערה
בתנך תערה" בכסף תלא ההסך חסר" לא כן אדבי
דך שתעבי אחת ההסתחיה היתה לבני עם הארן" ל
לעפרון נתנ סבח לי אך אם אתה תעבה כן שתעבי
לו נתנו סם אתה תעבה כן לו נתני כסף הסדה ענב
ענבר לפחר שלא לקח כי אם כסף בחר" ויקם נתן
נתן" ותעתר תסדה לתקבח" מה הפסתק דבר עם ה
הם-נק סהיא לתעלה וכן ר תתסב " והעפרה ס
סה-כר נחן אינם דבקים ותעם לעיני בני חת לבסי
המקום" ותעם לכל בחי סער עיר כל העבר וסב "
ואחרי כן קבר אברהם את סרה אלתו בתקיים הסדה
לאחזת קבר לו ולזרעו" נם זכרה אחת הפרסם לחדיע
ועבנן תרן ישראל על כל הברכות אל אחיים והמתים
ועבר לקיים דבר הסם לאברהם להיות לו כתלה "ברך
אברהם בכל בחוקן יחים ובבד ועשר ובנים ואחת
המיתה כל אחד ודדם שבתו היתה סתה בכל ברוך להון
להוסיף בית הוסיתן שם בא יוך תתן ידבו ים לאחרי
רחן לתילה אלו סהיה מסבו בחיים הם נם אחרם ידע
תתן יוך מי שהיה ברסתנו ותעם אם לתתן ברסתנו
סים בא יוך תתן ידבו אחרן יוסב וחיבו על היד כנו
כעבם הנה ידי תתן ברסתנו לעשות רבונך" זה הנו
המבסו עובנו הים פארן הדן" ונעם אלהי הסמים
ואלהי הארן בחקים הזה" כי בתן אבוני לפלוני בארן
ון הסמים והיה אם הכנעני כלל לעשתי עשר נים"

כי אל לרבי אלת חרן סדיר סם אלל ומלדתי אחר כמדי
אולי יתנבא על טעתים רבים וכן אולי יעשה אדים" ותם
נסתנו את ההסב כבתנו קנן כעבר ים הא הכבנן ק
יומן ואלו היה בסתנו גדול כבד על הלמון" כל הסתר
אלעיל לנמן סתירים ואחר מלרב לנמן סתרים כתן הם
הסתר והסתנו כעשם סתנו הוא על סתרים" הוא ישלח
מלאכו תבלה" ואלו היתה נבראה לתה לתר ולא לא ת
תאנה אחאה" לא תשב סתה מעבדי בארן ישראל"
נעשם לא תשב בעבר אברהם סהוא שביקר" ויסך
הסרים על סרהם" הקדם בא לבני כעשם הבן ח
חבני לבני וכן כי הקדה" אלהיך" אלהה הוכחת. גם
בסתך הבבר על תבנת הבבית הסחסם עבחת והכוח ב
בחנוס על יד המלאך סהוא סלח הסם עתן לבדרן" וה
נהנבר חשב כלבב כי אין עם כריב כתן הבסחת אדבי"
ובכוח יעמדנו ואחרה סלא עשה כחנן" ולא ידעתי לא
לתה כי אלו היתה נשרה אחרת סתסקתו הנשתה נחליו
ומנלה סהיה ומתסחה אחרת היה ערבב אתה ולא ה
הסבוד כלום כי סרהם ואחר כת מי את וכבר אחר לא
קרים מתן לא כלום וכן אחר ואמחל אתה ואחר כי
נחסים הכנם" והגלו הדבר סהתבלו לנם סיבחו אחת
מעבסחת אדבי" ואכחתה סתעשה דרך מוסר כתן ב
בת נריב הסם סתעבתנו" ודרך ההנתן אחרת" לא
ולים לא ידעה" רחק מדבר הכתבב על תן הדרך ר
רק סירהם סתבן סהיה הנערה כתולה סיסבב חים ע
עיה גם תנר" ולון ראי לבלת דבר ערים" והחים ת
תסתלה ומסתנתם ובנדת סאו ערים תבאה סרוחה"
ותעם לה" כתן בסבילה ותסתלה כתן לסתרתם
כתבת הדל והתיבי תבנין הסתבל" כתן כתרלה בכים
ולא יכון הייתם תן סתה" בחם ים כחם בחף גם בחן ו
ונל הלף יד ומעל סתיל קסור כתבתו" בקנו חבי תם
ומחלל ובנדת בבקנו" ובתרדים ובנו בחיר סתיל" כי
על הדי החתת הבדרך האחד הוא סבים ובלולנו ידעתם
לבן ומהבבין הבבר הנסף כיבלבן תן הקל" ולסבת מ
ואכל בהחות ובאת סם כלל ותתתיו סערים" ויעם מ
ובבין סלא נקרא סם פעבלו כתן ויסב את ותאם"

ריש תרבים כי תעם עבר אברהם אבבו
דבר עם דבר המלבל והעם כי יש
ומלבים אחרי לבר" הבבן סרבת
ותשמעם לא תבקה ומלתי ולא אחר מסבעתי" ם
הנעם כי אחר מתבן מולדני ומלתי חסד" ובר"
מבבנו חיבב" ואחת לקיים דבר אחר" והלה יבר
אבבנו ותתיו לנמן נקסה" כאחר דבר יי גר" כן סר
בדבר" ים מחים כעשו" לן הבבח כחלום" ובעבות
תבנת ובנים לא פירהם מלבנים בבבים" ובתה ה
הבן סרים כתן תעשתת" ואחר אחיה ואתה הם ם

מקבל הבתבת והלב תקדים" יתבן שלבן הה גדול כ
בחבתה ומחבי כי כן כתיב ויעם לבן ובתואל" ומבקת
בחים קרבנים" ותרבבה על הגמלים סהבבת העב
ולך סתעם ולם הוא סוף פסוק ולא נקרבן כי בתחלה
הה בסתנו קנן ולא יכל לעלות סתי תבדבת וכן כל ו
ואחר" ונעם ויקח העבד את רבקה ולך" הוא הה
הלך עם רבקה ולא הרבים עד כא יבחק" כא ובא ם
סם ומקום יקרא בסבי סתנת" ים אומרים ומבסבים
וכן ישראל סבי בית אבא" והיסר סבינו סהבא ם
סם הסעל וכן שעון בא תבא כאר לחי" והוא יסב
כי כחים ההם סם הה דד והוא בפתח בגב מלאן ים
ישראל לסחק" ללבת בן הסחים לבנות שרב קרוב
מבלת הסרים ולהסך לבנות בבר" ובבראת כי תבא
מחנה אבראנו כאר השב ונעם ותבל תעל ב
ם בהנה סתן ו ישל על סבני ובסתק הבא לאחרי ומלאן
הלא ומקדים כי ות אחר אל העבד וכבר אחרים אל העב
העבד" ותבבם ובבין הבבעל" הלבלה סרה אמן ד
דך קבתה" הלבלה אהל סרה אמן וכן הבבאה ע
עודד הבבית" בבלך אלהים" קטורה אבנה הנר כי
בתן לבני הילבסים ומי פלגם סבתה" וזה הסם א
אבנו בוסל על זכר ובוכל לבראם על ם עבדיהם נבים
אחרים ים אחרים שהיו ובדשים הדבסים" ונלטנים
בוסים תבחוק" והבבן בעיני כי הם אמתת ואין בחם
הבאר הסם ותבנת אמנן בתן לחם" קרוה פרשם א
אל ארן קדם וכן אחר לא ישבדו אחע אחת בנבבי בנר
וקדים ובדים ארן ישראל ים אחרים אל אקום בו ים
ישמעאל והראאן בכנן" אלת ובנע בחת הרוח הבנוף
רבע אחד בלא עבני ובכנב" אלא תראה ואלסף הבנבן
אל הנבה" ובבד נגע" ובבה כל נשבה ובבה" ואין כל
ובבה נשבה על כן סתו בבפבל ובנע ומי ובתת אחרים
אחת בבבה אבה" ואלסף ים אחרים כי על כבד ה
הבבם הוא אל כי בהיתו מבנבן עם הבנוף הוא בחלק
נסרי והבבד תן הבנף אלסף הבבר אל עבדי" ים אל
אחרים כי זה ומסבו הלמון והבעם על לבתן בדבך א
אבתני בלו ותבב" אלהים וכן ואתה תבא אל אבתך
בבלום" ובבוראתם אחרבנים בתן בבתת בבסף" לאחות
ובבאבו אחות אחרים" אחד לאחותם" מסף כלאחד לב
לבבבים ואבנו כלאחד בלאחים כי הוא סרם כתן ולאם
אלאם אחרן והבעם סהוא כלאחד ובחסרבנו סה הם
סבי סרבים" על סבי כל אחיו" הם אחרן ובקבן" נסל
בסל אלהן אל בבדלו" אל סרבב בבי ישמעאל בנסעים ת
ומבקים לאחיקים בעשם אל הבבחים אתה נבסל"
זה ותשבו ויחק מבבר אחרי בראה ומבבים" ואסר
ותבב אחר ישראל" ותקבן הבבסת דבר על ישמעאל
סתת בחיי אחרי אחר סבבל כי לא ידעבו סבת מותנ

אלה תולדות יצחק

אחר

מהבסרי תלדות יסתבאל הבב לבחבי
תלדות יצחק הבם עם ויעקב" ים
אומרים כי בעם הולד את יצחק
מהיה דומה לאבן וכל דומה אחרי יעדו כי אברהם הולדו
ים אל סבעב הולד בגל ובבה סבן אבן אל כרבו ויסף
ואעד ם אחר ישלחם מעל יצחק בבן" ויסרן סרה וכן
בלמן ומעבאל" אחת לבן הוא ודיע ובכבד מולבים ו
וכן אחת בחסן" ושתי מבבין הקל" כי הבדבדי אל
ו ומהבבר ובעבו סרבה הבם בבדי ויעבד לו ותבבדם
מבבין בפעל" ודבר בבי ולמן מדבה והבדי כבעל" ב
ובקראל בבים על הם סבם" וכן ובבדי ערבים תבבם
תבבים והוא מלה לבבם מולדם אחרים לבן כבם
ותאחרבה לא ותאחר אם כן מבבר והמבבב לתה זה
אבבי בהריון ומבבה" ויאחר" הלה על ידי בבא אל
אברהם בבבמו כי לא אתת עבד שהיו בבה כן אחים עם
עבדים מבה" ובב הוא הבעל" ובן כן ובבר אב" ובבד
אבים זה הבבבן" תבים בחבבן אלה אחרים סתו א
אם לא מדיתך לטוב סבדיבו אם לא נתתי אחרתך"
יוד אחרבו בוסף בוד אבבדי ואל תלת בחרת סבבב
רק טעבו בבן מעד בחדת" ועל דעת אחרים הוא ם
סבבה" ויקראו סתו יהליו עבו ויתבן סבדיבו תבבם
בחבי עבבו" ובלילה בדלה היתה זאת הלדה בעבור
סבל בן לאם סאלה סהוא מבבה עליו" והבה סתו ה
חבלית בסתה רבב אחר" ויקרא סתו הקדמו אל יבם
יצחק אבו" יודע בד לעולם אלא תדעתת כי רבב תח
חבתת דרך ודאתה ותבבו" ויעקב חבר שבו" הוא תם
בם עבו אים מדם ויעקב יבבב אל אהלים" ותבן לדע
פדבבו כתו יבב אהל ותקבה" כי בדד בבבו תבה מבבת
בד לבו" והוא עיף כעבם עבבה" רעב ובחת" הלע
הלעבבו אין לו חבר" והבעם האבלני" עבם בדד
תבבאל" רק ובד מהבבים הבראים הם בבים ארבים
והבי אחר כתו לא ידבן ובחי עם מבבה" ובבה בדבק
כתו אלהה הבבר" בבה עתי" אבבדים" ויקרא בדבק
בבים בחתן אבבי" ם אחרים בים לבבבר תבלה על
הבעבי לקבים ותבבבן אתבם כבן לאב" ובעם הבה אב
אבבו הולך לתת אבבב יבם הוא ותבבבן בעבתו כאחר
ובא לבבר אחרת הבבבה בחדת ותבבן אחרים קדים אב
ובבו גם אחת הבבבר בעבו אחרה אחרן לאבבו עבבר

ורבים

ותבבה כי עבבו לו אבבים
ותבבן רב אבלו לא הלו
תבבים עבבר גדל בבע
בבעבבים יבא לבדי עבבו בבקבבי" והבבר מהיה יצחק לא

לאיבה לת עמו סביב ברס ולנו היה הלחם רב בבית ל
לבו והוא ככבר כעינה לא יכר כבריתו סעבור כאיר״
ולם היה לבוי לוקב בכל יום מטעמים מה טעם הכי
הכלה לי בוד״ ולתה לא הין לישקב כבדים חתורת ?
ולא נתנה לי לחון כסף וזהב לדרך סהיה לאומר וכתן לי
לחם לאכול ובגד לבבם״ ולתה לא סלתה לאיי הכן והיה
לאהבת לחוב כי הבדך לפחוד לחון״ הסמוך מלחוד
דבדל המים קרים זקניתי ועודי לם יחסבו כי העוסר
מעבה גדולה לבדיקים ולאיסי יוכיח״ ועוד יסלחו לחוס
חסר הסד מתוך לבחוק״ לולי יודעיבו לחה חסר מלו
מחאר עוני״ ולא ידחוני כקנה סל דרים כי יש לו סוד״
ולון לחסם כי שוקן ומחסבות הסד ולון כח סרעת לוד
לוד להבעים כן לחתרת לחדים הנה בלון יש לו כי ל
דסקם לומה לך כח לא הלחן ויתכן סנסלר לו ויקנה
חעשו״ גם נכון הלו להוחת כי לא הלחן לא מקום סהם
נחכרתי״ ולסחר מסחרתי״ סם כלל כל מה סהלת ח
חייב לבחור מקנאת וחקנת תורתי״ ויתכן סהמבתי
לך לך גם קח כח בבך״ והחקנת הם חקן הסד סלך
לדם לחרי תעם כחסר לדרים כבדים מעשה ולנה
החקנת נטעות כלב״ והתורת מלא לת עבמו ובניו ו
ועבדיו ומסמוק הנדיה והמבנה לחלדים הטב״ המסב ו
יצחק בנדר״ עשה כלסר בלמה הסד״ לחסתו כעבור
הסתו״ כתי מן לחדר לו״ כי ידל מעבל עבר״ וכן כי ז
ולן יצחק״ ומחסר תלת כי לחר מן יהרמני הן כי הת
הסרני לחלים״ ולה סעדים״ בדסי קדמונכנו סעבר
כי ולנה לולה מעבר הדע ולחל תבדת סעד בנפסו״
ערל פגל עבר ועבדיה ועבדים ומסחות מעבדים ולחל
סם לחחר לו סם כתן כנלה״ ונלחה סחיכת בלדת
על מני דרכים״ ולים ולים סהם מכבדים תמיד״ ועסק
ידע בדבדי קדמונכנו לק כתקדל לון רע לו״ ויכרו
חסרו ולן לסר כדיתי לי כי ובלה לים מר כרים שחת
בנחלנו״ רבי על רבי״ כלר סבנ נקדל כן עב סני
דבדים לו הלו עוד לחדת״ והנדת סם לא הלוד ומן
ממנה״ ובסחת הלו עדה ולדי לם סני סחת״ ובחוק
לחלת בחבלחת כן״ ומדת רחו״ כל לחת ולהן״ לים ל
לחדרים חלמון סדר ומדרה״ ועל דעתי סחות חבדת
מרה כלענה כעבם חדדת כסם וכן כתנה כי רעבת ב
בבת כבעם״ ונכתבה לת הסרסה סלסמדת בני ישראל
ובבחת כבעם״ הנה כל כתן שתה״ כלוך יתכן הלמע ס
סם כלל והסדרם תנוך וקסתך״ ותנוך הלסבה הלנוח
סבם החבים״ לו כלוך כתן ולבם ולחסדת ון תן תנוך כ
כלדם לת לבחם ובכלה סלבעת לבלה סלחשת״ לבני
מתן כתן כבדם לחתת״ סעבר בעל סעל הכך חלק״
ויתכן סנקדל כן כעבדי הדת הלבק חלקי מים״ ולים
ומבני כתן יסבני תפעלי הכבל כתתעתנו כמל חבן

כעבדת תבעה כלים סתבעה לחר עבי קלבתך״ לל יבת
לל תבחד סיקבל ולם יקבל תבי קבלתי עבי ולא עבך
ולה תסבעו הבסים ים לחדים עבי לבסיר קבלתך
ולה לבוב הבבית

ויש אומרים

רק הלל כן
לחבי ובה סלחבו וע
ובעבי בבוך״ ולחדים לל כי בבחת לחר לבבו ובעת ק
קבל סדעת עבו ולה דבי רח״ כי הבבלים ובלבל ל
לבמי תקים הלחד סליח בתבנת״ ובחלק חבבי בבחי
עבוד ולם ובעבבו לחר דבר סלובבו סבבן לא יבק ר
רק הבלים לא ובבן לבבם הנה דבר לבתוב עבי
לים הלחים בם הלל לו רבן״ דבר כי בבלבל דבריו ע
עם לחדולך ולחר דים״ כבי הבעדים קדם לבי מעבן״
גם לא לבבע מלחר לחם לל לך לחדר לו חיה תבחם לחבע
מבדבלה היה ובדה ולחלי זה הבדלבו הבבם כי יבבנו״ הי
בבן ולבבים לחר תבלת מלא עבה הבלת דבך ומבר הבן
ובבלל ולבי חלבלת לבבלך״ ולבחת בבני הבבם הלא ד
דבך דבם ובן לבבבם עם לחבם״ ובבחבבן ובבחבה״
ולבלבה ובבדי בחי ובבה בי לבלבי ולבלבם״ ולחבן
ולבלבבך בבבן הבקל על הבבן ולבבלבה תבבד בבי ה
הבלך בבבן הבדבר הבבם הבבלם בבלבי לחבבי תחת
לבלב הבבדם ובן לבבבבה לבבלבם״ בבבבת בבן תבבבב
תבבבבי לבבבבן לבבבבבה עם לבבבבבה״ ובבבבבבבן
בבבבבבב

לתתני לרי סהרה לרי לקחתי לכבוד הסם " ולהיות לרי
עבדרי דרך דרם " כי אין בעדה סתם לרם ועבדר כב
ב:ין רק מעבר כרך ובלן ותבלה " ורלה תלה זרה ב
בעבר סנסתה הרד " והלה מהבנין הקל ולין לחר
הרד לחד ולחתיתת הנרגן סתלה תסבו לרחים לחר ל
לבנהם ולין רלר לרם לחבר הזו לר סרחר כן עם
חברי הרד סרם סרבי המרתים ולפי דעתי כלחר
רבי לחבר מן רלה על המקל ומסב מרבן סבי והנה ח
חבר הלו רלה כי לא יתכן סרהה הלוך ברלה בסוף ה
הלה הנה הרה המקל ויוף בדלי ויתערב עם לסנן
רם על כן סרגל חרד " ועלני הרבים לת החבן ולין
מלה על הוקים ולחרירי כלא רם לא יתכן כי לת י
עיר לחן בם כתבה כן עם רם הן לתם מלין
ובזר רחל כתן בלה " ולרע הרל יתלר הסם כתן סבעל
ברחל כלה תלעל הרל פעל עבר " ויבר יעקב לרחל
ירחבר שעתו וכבר הבין יעקב לרחל לחבר כן הסק לר
ברבים כתבו " לת כל הדברים הלה ברבי הברכה "
הרם ולוס ברבתיו " הסבר רתך על המקל מתבונת ה
הבנים " רבת כתסעים " רם סרלים לרם הרבן
בעבור סחסבו מרחבן הסם סרעבה " כל הבנרלי
רחלות בתרבן להיתן סתת " וכן לחברים
לרוב סהלל הבר ללך ובעבון לרבבת הרל הרם חסר לת
לכלך " תלר ברם תלר לבם
לבר כבון והבה יפה " ולרלה הבל יפה לרלה על ע
עין הבנים הרלה " ויעבור יעקב ברחל כעבור רחל
ולת סבנע לת סבעת ימי הרבתה " ולת על לתה "
ולהבי כתבת הבת כתן בן תרבקני הרעה " ולה
לרבי כתבת הבת כתן בן תרבקני הרעה " ולה
לרבי כתן ולין עליך הבעם לרהה לת ר" כבעב הבעם
הלת לחר בים לי לרבנם בבים " לחרה לת הסם " כי
לת לחרבי לה" יתר לי יעד כלחרי לרהה הסם סבתן לי כ
כל זה ר"סבתיק לי על כן עתרה הלת " הסם לי בבים
ר"תבלל לבם כלחר עבה לבבך " הבתת הלהים " כלה
לרי תקום הסם " ותבן סה תבלל לא הלת הבינ עת סרבע ת
תבלת " ולבבה תבנים כרבי סרה " דבני דבשת הבן
לחבר ן הבן הבנסף " כתבלי סם תבבן נשבי ובשרן
כלר ר"לבק עם לחר ר"תבלל לבבן לחבן לרבן לחבן לרבן
וכן תבלל " ובעם סבר הלהים כי לבבור הסם כתבן
סתבן לרן הבלל סבר הלהים סבר " בבר סתן הלת הלל
הסר הן בבל הן כתם כלחר הלת הבר בחסר יחבקת
ובעם בר בדבר כי ים לה בדבר בבים " ים לרבבים סבי
בר ר"ל טוב כלחר הלת בבסן ר"סבתיל הבלתי בדבר הסרבי
לבר סלהן " הלת כבב בדבן ובבבן לבתי הסבן
בלחר לבבור לחר " הבלים לחר הבתבים בבם ובבבן
ובן יבלבל בלסן רבן לבלם לבם ר"ם לבבן הבבן
הבלים נתבן רבן " הם על בתבת בן הבם כי ים לבם

דרתת רלם ודים " ולבבו לא ידעתי בעבור סתבלבם
יבה " תבת דרבלי ב.ך ולבף ובבר " ובבבי הלבים
ובעבם בתן לי חלק ולין לי חם בתבלה " ובבלבי " ובבל
ע.ר" הים ובבלן ובתבלבד בתי בבה בבתי ב.ת בבל "
ובבלבה בבי ובבלבי בבי ובלן בתבי ובבלבי כי כלם סו
פעבים ובתבדים " ולחר ולבים בת " ים לבתבים כי עם
אבלן הבתה בבבן לבת " חסף הלהים לת חרבתי "
בעבם בבתן ובן כלבבה סרבה ובל " ולחרים לבתי
בהבסם רלה הבתבת סבבי בבה בבבים ובתבים בתים בת
בבסבר " ובתבן בבתבה לבה בבבתבה לבעקב קבבם
בבלבל בבבלי בם בבתבה רחל קבבם בלבל בבבלן בבם ר
ובבה לא ידעבו בתי בלבה " לבר עבבבי לתך בבן "
מב לל נבי לא לל בבי בבן ובבם דבי בלבתה בבלבם
בחבתי בבי בבתי " ב הלך הבה לבבתת בבבם
בים לי בבבים " בבבה בבבך לבבן בבי בל הבבל
ובה לי הלהי לבבבם " ובי ובבר בבם " ובן לבבר בי " יק
יקבבן הבבתת הבבן להבבלבע הבבן בן בבן לבבר ידבבו
בב " לבבלי בבבו רבלי בי דבך הבבים בת רבל טוב ים
לבבלי " ובבבע בי בבבבבת בבבע בבבת רבלי בבבתך " הת
ולבבבה בבבף ובבתבת לבבר " עבבבים בבבל הבבע בבבבה
בבבבבבה הבבל " ובבבבבים בים ב בבבבבת " ובבבבים מ
ובבבבת בבבב בים ב בבבבת לבבן " ובלבת בבבבת לבבן בבבבבב

יבחל מתי אתיהנה כי לא ויצא כלום. יבמות בחתן ת
מלבל לאה וכא בחל רחל שהיה הערים שם. וכבר
לקחת רחל ושמתם בכר הגדול. ים ומרמים בכר כתי
מדרשנו. והכנון בנבי סבר הגדול. כתי שלחו כר
ומבל לתן כן בכרכרות ית הגיע הכר לו הרחבה עליו
ירחל כר. ורחל שמה הערים בתקום ספס כר הגדול
תשב עליהם ולא היתה בחבל. כי הלקת לחדי ודשת
כם ודלק עבי. אבי לחשבה לם היתה ערוסה החנות
היה עלי ומרשתי דמה. בנוכתי הוד נוסף כוד מלאתי
ויספנו. וכן הלא בנוכת ים לו לילה מדי תבקשנה.
ישר יחק. ירחק את הסם היה הועלתני כי
זכרתי אב ישעל לבן. ותן דוקם נוסף הלא סם יעבד
עם זכר ונקבה ישב רבים. וכן תם לחזנם גם חכם
ולבבתי ומה לעבה. הקיף לבחר וכן הלא לבבתי לא
נלה. מה אוכל לעשות להם. מנבה מביב לתמה. גל
מגלו סם אבנים עד סתחבר. גם קרלה ונעשה
ועשה יבא. כתי ירלה. וכן בשה נתנך. בסתר
לבחני. סתים כל אחד מתני רחוק מתכרת ולא ידלבו
חסם רולהו. ועשם אחר אחיר סבלל לבן. ושקב
קרלה מנסה בעבור שאחר לו לבן יבא. אם תענה
את בנתי. אחר הנלחן כי פרוסה אם לא תקשבו עם
נם ך. חלת לסן נכריה לא נסתת כתם בכל המקר.
ולם הם כתם ומעשו מה היק. והעשם סלא עשה לחן
רע ויסריחן על דבר סלינן הבאת בו. תרגנס נלעד.
ער סהחתת אחר ידתי. הלא ולחתי ית הלבנים מגן
ירם בם. ודרם אל תקום אחד. לא לעבור כרת הבל
כתו עברו חק. ושעם לרעה לעשתת רע. ים לחרדים
לא תעבו אתה להרע לי. גם אני כל אחד אחרי יסמנו
בינינו אלהי אבתינו. ושקב אחר על אלהי אבתיהם
לבן אחר על אלהי נחור אבי אבי סהים עבר עמי. וכן
הנדר יחסבו. ויסבע יעקב בתי סהים אבי יבחן
ויבחר מתוכו. ים אחרים כי זה הבחר רחוק לים
הנקדים. ויאכלו רחוק. לבנו הם בני בנתי. ונעבר
כי אלהים אלהים לעבדו בדרך. הלא לבדו רחם מחנה
הלבנים סביב ותחנתו על כן קרא שם המקום ומחנים
על שם מנים

פרשת וישלח יעקב

הנה ידעתי כי לרן אדם בין חרן. וכן ארן ישראל.
חלת הבטחה על הגלון שאחר כי סיבו סעיר ופחדו שם
כתובים הם. ואלה המלאכים הם מעבדים. כה
תאמרון לאדני לעשו. אחר כן להם עם אבתיבר אבל
שהיה אדבנו ודברי עוד בדרך ומבר הנעבר. ואחר עד
עתה אחלף סימן הדבר. והנה הנעלם שהיה אחרית

חחת אלף האדם הכן אבי אחבי אחבב. כי כבד על הלשון
להבדיל שני אלפים. והיה והכבדן הקל. סיר הדוכר
שם הדבר. ואשלחה להגיד לאדני כי רבוני שאעשה כל
אשר ענני. הם עשם בתכלת חן. נגש הלך לקראתך
אחיני לו מלחמה כח. ויבר לו זה הדבר הבכרי הכבד
כמו והבר לך. ויחן נפתח היר בעבר אחת הנרתן
שהיה אחרת כמו ויעל מטה. ותחנה זבר ונקבה כבית
מקום. והיה המחנה הנשאר. אולי יהיה מוכרח לו
הדבר חצית אחרי בהכתו המחנה האחת. לא יכא להם
ריחם והבלה מהשם. כמהו אם תחזק ארם מתמי
ויחנה לי ליסעבה. ותה שאחרי רב שלמה שהים לבלוב
בגל כריחו הלא דבר דרם. ואם השם אחר לו והיה
דרך בעבר הארן לא ידע אם על אלה אם על אחר.
כי הנה יסף כאשר נמכר. הים חי. והלא לא ידע. כי
אין הכבדת ידע הבטחתו אם לא עלה לו השם. ואלעשו
אחר ויי העלים ומתי. גם אלת תם בה לשאלים אחר
שחר יעקב השם הכבוד אחר אתה עתר. גם זה פרים
ואיעשה עתר שתכן שהלבן הלא לבדו.

ועוד

ידעתי כי כל עון גדול יקשה כבוד הש
העשה. על כן הנני הקל עדול
יקרא גדול. ויעקב שחר שחרת
לו סגן כמחשבתו וכעבור זה לא יהיה השם עתו. אל
תחרה. כי הנה ישה שלח לתעלה תחנו הנלא שלחת
להכבדל ישראל מתנרים. ובעבור סגנתו. שלח מלאך
להמיתו. קטונתי. כמו גם יכלתי. פחות לבי יקטן
עד שתעשה עמדי כל החסד. יכבר פרשתי חבר ואחרתי.
והבני ומוסך עבתו ולחר עתו. כמו וסבו סרי גדודים.
כן הלא והכה אם על בנים. עמים מלחים ובבלח שם
עם הנקבות עבר לזכר. אלפים ארבע. לעיירים
פנים. כי ידע תעלתם. ודוחם תסימון הפרים. וקרוב
מתנו כי הנתם הרוה. הפרסה כן מכה לנקבה. וכן
ורחם לבחל. ונשלחם כמו כי לחבקם. גם את כל החיל
ההלבנים כי חמשה הם. כמוכלם. נפתח הדרי כעבו
אחת הנרתן. אלם לחן כתוהו. כי אחר. יעקב בלבו. אלה
דברי מסה. ומי לבבה. כמו לבבה. אלסתר. ומבני
בעבו. וכן יבב. לא חן לה. ויעבור את מעבר יבק
הוא עבר כתחלה אחר כן לקח נשים וכנים העברים.
הנה מי ויעבור וכבר עבר הלא. ומבר כאחרונה לבקם
אם נפלאר כלום. ואלבן אים עתו. הנזרת אבן עד
מעלה אבן בינינם. עד עלות הבקר. עד סוד מחרת
הלילה. ים לאחרים כי מבר דמתת אור. והלא הבראה
בעבים ברם ארח הבשם. כן אבר אין לו מחר. כי
לא יכל לי. הרחלך. ויתקע כמו הנקע נשמי תחם
ברה כף הירך ויתקעמה. בבר הנבה. ידע כאבר
הנתיקן קדמונכנו. אל אלן בו ספק כי אם לחבדי חדע

לבתן ותלרת סתכרים סהיא אחר ישרם. הנשם
יעבן נשים. ידעתי כה הילך סבראים לעבר כי סהיא
בנך. תבבר לך. אם השם ישקח עבני לבך בשרשת
כי מתי בקרבו. ומם יסף. ויחל אחרים כי רבוני סאעשה כל
כעבור אם הבתו אתם. הבקורת על ושקחתו. הדרם ט
טוב לעתיקי מסרים כי על דרך הפסנ לא חסב לעשם
לעשות רע לאחיו. והעד ויכבו כאשר עשה יהם על אחיו. מי אלה שתך אם מי אלה. אלך הם. חכן כתו
בתן. כבתיה חכמנו אתם גם חכם כתו הם. מי לך.
מי לעולם. ומבא על אדם ופרוסו. מי הלא זה סבנת
לן כל המחנה הזה אם מי מחסבתך. אל כח. אל. אל
אחר אדבי כן. וכבר הדעתיך דקדוק הבנדר. כראם
פני אלהים אלהך. ודבי המתרגם אחרון כי כח
לעבקב תלך לחזק לבו. אלא ידע מחאי כי הנה ה
המלאך לא יכל לו. אם כי כן אחם. ואין אלת סרית
עם אלהים. כמו ויסר אכמלך על ישראל כי אין עם
כתו על. רק סרתם סר תחסב עם האלהים. ועם ל
אנשים סרים. ומאלים ישאלו מה עשם ויברך לו
הסתם. הלא ברגע אחר זרחת בכל העולם. ואלתם
תהי. כי עת זרחת הסתם כבל מקום ישתנה. והנה כן
ירשלם. וכן אחת המדינה שחברתי זה הפרים ומתם
לקלל. שנה ומלים שנה. ורחב שתים עשרה מעגנן
וזה בתוך כלי סתן. ופרים הנה ב לנו סהים בולנ על
בלעו. על כן אבר לבר. כשנה ונלכה. ים אתן שהיה
לחן בעי. כמו אלהה הבער. וכן נאלו עליכו. ונלכה
כלנו. ואני אלך לנגדך. לא אחן. ומתך. ויתכן. לחתנו
כתו. ונשנה מנהר אחיה כשנ כלנו. ואני אלך לנגדי.
כי הילדים רכים. כי הגדול שבהם בן שתים עשרה ם
שנה ומים מחסר. עלות. כמו עלות יטהל. וכן הם
ההרות שעלנו עליהם הנעדים על כן בקרא עלות. ם
ונעם על. עלי לשמרם אלא יכלו לדי מחק. ודשקם
ולם דשקם המכהנים אתם אז ימותו כל הצאן. ם
אתנהלה כמו אתנהל אתנהגשה לאחר. ואיך נוסף
לו הלא לחן. ידיד ודבר. לרגל המלאכה. כעבור הת
המקנה שהיא אלאחת. והקרוב כי פרים המלאכה
מה שכבל אדם לעשות בכתו. ונרשתי גם המתנן. יקרא כן. כמו אם לא אלה ודן בהלאכת ראשי. ומן ה
הבדרה הזאת תלך בעבור שהיא תחת רשות המלך
ויהים לרגל כמו רכב. אותך לרגלי. ויקבן להיות
לרגלי פרעתנם שהליכם. על רגליהם
ונעם לתה זה אין לי עניך. יעקב
אלם. אם הנאר. הנעם. ויבא
שבא בלבם אלא אדבר לו. אם אחרת. כי עתה יחל לי
לבבר אחרת דבר חלקת חלק כבדים ואחכו אם הסנו
להדבר כי הנעלה גדולה ים לארן ישראל. ויי סים לו

חלק מה חסוב הוא כחלק העולם הבא. ואחרי הבאתן
כי ויקרא לו אל אלהי ישראל כי שרים שקרא אל הם
הסם. והכנון שכן הוא שם הנחבר
וכן ואמר ומה קראת ומה. כי כעבור הגם שעם
מעבה הסם בחקום ההוא. וכן בשוב הסכנה אל יר
ירושלם הנה נקראת. מה. וכן כעבור שני הסם
את יעקב קראת שם הנחבר אל אלהי ישראל. שהיא
חזק ותקיף אלהי ישראל שהבלו בדרך. ובא אלם אל
ארן כנען כי שם שכם ושכמתי. ולבי ראשי שהיעקב
בעבר שכם שנים רבים כי הלבה לא הוחה בת שבעת
בם שמעון ולוי. קטנים הוא. ותבא דינה. ומעבמה.
ויעבה. כדרכה כעבור הוחה כתלה. וידבר על לבה
שדבר לה דברים רבים ונחומים. כי עתה שבב. ם
חרשה לדרתנו. וזה נעם כי נכבה עשה כישראל.
ונעם וידברו אשר עתה. וידבר את שבב אחר עתה
לחתם. כי מבאלנו דברי לשלום תחת דבר לי.
לא נעם אחר. כי עבו כתרמה כעבור אחר עתה. ה
אחר לו. שלה. שלת
כסר ונגמנו דבר שיבם. וכן של שתים כי שלה לו
לחנם כעבור הנמנף. והאמר שהשם אחר לאחרים
והיה תתים ובהאלנו הבה הוא חבר. הדבר הפיך הכ
הסבתות יכחו. ולא אחרו לתה בתתך דבר ברא ה
השם גם העבור יכחו. את תנו כעבור הוחה קנ
קטנה. הם ודברים
בעבור אבתם. לא תאדלינכו בדקדוק כמו ואחר עי
עתה רק הוא תבכון הבבר הדנים על מקל כרך. כו
נמתי. שלמים. הם כשלם ויחבר ידים מק תת כתו
יד תדים לך. אלהתו מנאדת לך אלהה ומנח. הכשנ
אחר את המסרת תחת פא הסעל. להחזל תפרים
והנה הם חסמו רעה על יעקב ובנין שאחרי תקנים
ונקנים. הסלים. סלים לעלם
קנה כי. ביום הוא אחי התרבנו הם
המשנה. אחר עמו סתעון לי
לדעת אחיהם עמו כדרמה ובני יעקב הם כלם ואחר ז
לף יעקב על סתעון לי. כעבור מחרנו אנשי שכם.
ותני תסתר תני כתו אבנים ודבר סיסתר הוא ויבנו
על כן עשה רב לארן הנחן. ראם הישוה ספרים. ויאי
ותני תסתר כתשעו. לנחבאסני. סיסבלו אתי כל
כאשר יסכל אדם הדבר סיכלם. ויאמרו. סתעון אלו.
הכאנה ישנה. סבם את אחתנו
הסרנו אלה אלהי הנכר. אל אלה אלהים מסבב הנבדל עם
ע בסרת אל כל. ופרים תתנ ל בסרשת ונלך בדרך ה
והנאדת מדחבו בעיר. והחליפו סולמתיכם. והתקנו
הם כלתך מחייב כל ישראל. אשר ילך לאקום הבנ
להתגלל סיסאבנים. ומלבמי. נקרים הבנות תנו אתנ

להתבלבל יהיו יודעים כי אם נגלו אליהם אחר לאחר כמו
וזכרה מלאכי אלהים לא יקרא שמך עוד יעקב לבדו
כי אם גם ישראל. פירוש ורבה ברכה כמעשה בראשיתו
יתכן להיות כי ויברך יעקב ויאמר הביט "בשעה הראשונה
לא עשה כן בשעה שנית והראשונה קרובה אלי" כיסף
עליה נסך יין לו יין. והעשב שרוחן מלאה נחרה כך
יתן עניה שרוח. "ובכית אל אלם ברכו ונתן משמר הזמן
לבכור הטה לתי שהיה בדור ראוי לקחתו" כברית אחר
יתכן להיות הכף לרוחת ויהי כברית. תרגם. ויהלך ולחן
ויגלו "בהקשתה מקבצין הכבד המסך" והשעה
שהוקשתה הלירה על נפשה. כן יתקים רק הוא ומבני
הדבים כמי יתכל להסקותו "בן מלוני כמו אפלי. וכן
לחם מלכים. לא אכלתי כאלוני קבריתה וקבורה שרים"
ינך ראיתן יפה פרשו קרמונו ונשפה קלון שרתם "
אחר יולד כפרן חרם. עשרון עשר נולדו שם כי בריתין
בארץ כנען כולו והכתוב כתב על הרוב. ורבים מרחוק
לך כמוהו" ויבע יצחק ואחר מתן נלקסף לא נבחרו
קברי אחיו עמו ויעקב כאחר נולדו ולמעל אחרי יבחון
ויישמעאל כעבור היות ישמעאל כן הסמחים" הלא

ואל

אחר הוא אבי אחר תתנים על עניים
וכמתת שים לא ם מני מחמת כי ם
שם אם אביה גם שם אבים בתרי
היתים לאמנו כמו בשבר אלכים. כי מני מחמת כני ם לא
גם לאבה "ועשם ואלה מחמת כני עשו על כני בגיא ב
כת עגה כת בכנען" והנה מבאתו כי יש עגה אחר ב
בכנען גם שם כבו עגה. על כן לאחר כי הלב וחכן אל
מני הראשים סבבו את אמה אחת וחכמים לא ידעו כן
מיסם" ויתכן להיות אחת אהלי שרה בת עגה שהיא
כת בכנען ויחסה הכתוב לשם אביה ואבי אביה להשרים
כן עגה יכן עגה "ים לו כי ברח כן עדה ים קרח כן
אהלי שרה "הקריב שהיא כן אהלי שרה והיא אחר הם
והזכירו הכתוב עם אלוף אליפז שרים דר שרשם" גם
"כן שרתה אחון כי היא חקנן ונכבי אהליה ערלה ע
ברה את קרח עם בניה" וכתוב עלין שהיא מבניה כ
כמו בני מיכל והיה לה לבן" וכן כתוב שולן מבני
שרה כעבור שהיא בן שפחת כעגה" ומי אלוף נשאו
גרול. ואינו כן כבבם אלוף. רק חכף שרת עבוות ג
ואחר עתו כן היא כבבם כאלוף" כי ומשמו לבן
הקרם לדבר כן כמו בריע כאח לי" סגיר לא ודבגו
יחסו והזכרים הסבר להשרים יחסי סגיר ועמו כי יסד
ישראל יבא על בני עמו "החורי כמו חרי יחדים. וכוב
ושעיון גדלים" ויתכן להיות יבא אחרים חרי. סבר
לבן כן התרגום "ונחסלו חסבני בלבן כעבור סלון
בבנים כתיבו" והיא כאחר" ומשך זה בל יתיגב לשני
חסבים "ולזה עבדה כי הנו כפה רשה בבנן ישמעאל

כרסרי הנתים לאבנו" הלוחים לאחר המקרבים נגבירים
כמו הימי כי ינבא אחלף מתחלף בזיר כמו יתימרו "
אלוני תבלון מסם פרדים ומי מבא הרבב" ויתכן
להיות מבא מהיא מבא בתחלה אחת הבאנו כי מין עם
מין אחר לא יבלו" ויחזק זה הפירוש מאחר הכתוב
פרעתי את המחוקים "אלו הם הוים בוקדים כאשר
פרשו מה טעם להזכיר המחוקים" ואלה בני עשה
דשמן ואהליבמה בת ענה" מין זה עבה הנזכר בראש
הפסוק. כי אלו היה הוא מה בדוק להזכיר רק הוא
ענה הנזכר בפסוק הראשון"

ואלה

אחלבים אחלמה. יש לו כי
דרך נבואה כתבה אחת הם
הבריאה והיבאתי לאחר בפסוק
כי בימי יהושפט כתבה אחת הפרשה " ופירש הרמב"ן
כתבנו "הבי קרא מתי יצחק. כל הפרשיות יצחק לו כי
אחר כי הדר הנה הארמי" ואחר כי מה שבאל אחת
תחנכתם ואל הלה אל מדבר כאשר דבר על ידי יהו
הפסוק" ובסרת ראי לחסרך" אלה עמה על סיבת
אלים מחלבו מסם רבים והבה אלי ישראל בנים
ביוסף" ומני אלה אחלבי קרבים לבני אלי ישראל
גם אלבי יהודה רבים הם מחלבי לרים עד ימי מוסה
הראות ספרים לבני אלי אלך אל יתמה " הן כתוב
ויהי ביסרין אלך כלב בעבר לאבנו בלעם בם
בלעם לאבנו בן לבן הארמי " ויתכן מדרך הדרם
מעבר מהיא מבאתם כמוהו כי לא יש לו מדבר קדמונו
אחרת. גם בלעם אחרי היה חם בלעם הארמי " גם
יעבר בן אחר לאבנו אחב כאשר אחר הבאתי אל
בת ישרד כעבם בת עגה בת בכנען לו אחבה הכתוב
בם אביה ומם אחה. מי הב. כן מהה "הגלון אחר
בדרך אחב" ואחרים אחרון רמון לעבשים "הב מבחנת
ן"לה דברי רוח" ובעם אלה מרחק אלוף עיא לתקן
לחקומתם סם לחם הוים מקומות ידעים ואלה דב
דברי מסם "אלה הבנים הם בני האלופים הבעבר
לשעלה לא הזכיר כי אם מי סים לו מקום " ותמנע
בעקם חזה זכר כי יש לבן מרחק רבים לזכר ולבקבה
מים "בן אהלי בזה לו יחי הבדים לרחת אלוף בנפש
ויהי כן אלוף תמנע שהיה פלעם אליפז. אלה הם
אלופי עשו גם יתת. וזבה אלה בנמי עשלה אלופי
אחליסמה הם בשנה כימי מסה אבסי מקומות על כן
הפסק לבאר לאיסמתם

פרשת וישב יעקב

חכר מאלוף עמו ישב בארץ מגורי אביו בארץ
הבטחת" ונעם אלה תולדות יעקב: אלה המאורע

מאורע לו והקומות שבאו עליו ונבחרת מה יולד הל
נער אחר בני בלהה ואת בני זלפה. כעבור היותו קטן
מאחיו בני הפסחת מום לשם. כי אם ישמת אחת בני
הנבדים לא היה דבר רע" ואחת היא דרכם רשה ונעב
אחר מן הדם דרם הוא" כי הכתוב לא הזכיר מלאחיו ח
חון ומבני הפסחות" כי כן יקרים הוא לו כמשמעו כ
כי אלדין והיא כן תמעים ואחת מכה גם אחיו בכיתין
קראו" לו אקרים" ואחר אלה מכיהם לא יולד נו כך"
מסים סתבת ומיקחתו מסים כמו מם ידיל בלשון ארמית
ארמיתי" דברי כעשה דבר לו אחילו לאלוהי
תבורת אלוהים ומיתא לשון נקבה נמשל אלוהותיו" כ
תבכבה מבבין נשבו" ומעבלי הכבל ודנסית הבית ל
לבוש הבית" הולך תולך אם מסל תמסל לי
לבחנו כמשך תלך לו אתה תמסל בני בחיקה "עשרה
עם בית דרך קלון ובלא בית לשון הפחתה" כמו הבני
נוער לכם" לו אתה על דרך מסל סיגר כאיש ומשה ו
לא יעבה" לבי ואחר" על בלהה מסחת אחת סגרלה לבו
אחתו סמר את הדבר בלבו" וכן סמרו עדותיו" ומקן נתן
לבו" על הדברים הבכון" ואחר לו הבני תעשה כדרך
ויתבאהו אים כי מבסר אחר חייבו" ועשרו ובאמר
עבדו אלו הישמעאלים הסוחרים כי הדרכים ירקאי
ישמעאלים וכן אחר על אלבו תדין כי ישמעאלים הם

מאורע לו והקומות שבאו עליו ונבחרת מה יולד הל
נער אחר בני בלהה ואת בני זלפה. כעבור היותו קטן
מאחיו בני הפסחת מום לשם. כי אם ישמת אחת בני
הנבדים לא היה דבר רע" ואחת היא דרכם רשה ונעב
אחר מן הדם דרם הוא" כי הכתוב לא הזכיר מלאחיו ח
חון ומבני הפסחות" כי כן יקרים הוא לו כמשמעו כ
כי אלדין והיא כן תמעים ואחת מכה גם אחיו בכיתין
קראו" לו אקרים" ואחר אלה מכיהם לא יולד נו כך"
מסים סתבת ומיקחתו מסים כמו מם ידיל בלשון ארמית
ארמיתי" דברי כעשה דבר לו אחילו לאלוהי
תבורת אלוהים ומיתא לשון נקבה נמשל אלוהותיו" כ
תבכבה מבבין נשבו" ומעבלי הכבל ודנסית הבית ל
לבוש הבית" הולך תולך לו אתה תמסל תמסל לי
לבחנו כמשך תלך לו אתה תמסל בני בחיקה "עשרה
עם בית דרך קלון ובלא בית לשון הפחתה" כמו הבני
נוער לכם" לו אתה על דרך מסל סיגר כאיש ומשה ו
לא יעבה" לבי ואחר" על בלהה מסחת אחת סגרלה לבו
אחתו סמר את הדבר בלבו" וכן סמרו עדותיו" ומקן נתן
לבו" על הדברים הבכון" ואחר לו הבני תעשה כדרך
ויתבאהו אים כי מבסר אחר חייבו" ועשרו ובאמר
עבדו אלו הישמעאלים הסוחרים כי הדרכים ירקאי
ישמעאלים וכן אחר על אלבו תדין כי ישמעאלים הם

אלבי אחה אלבי כת. הזכר אלבי פעמים והאחר רב רקד
דרך אלמן" ע"ד רף יוסף פעל מלא נקרא מם פעלו וכל
כן כעבור הרים מלא ירגם וכן ומדרך ומסוף" וכן ק
אחת אלבי ראשה קדמונו אל. על יצחק ובאחת כי ל
לא יצת יצחק עד שהיה יוסף בן תשע עשרה שנה ים
אחת כי הבנאלה בשתלקה תשביחה כעבור אכלם. ל
ועדיתם דבר אלישע. כל בבתיו כתי ומת בבו ואלת ב
אחלה. כמו יהוה יתעשר הקבר. ובה תעשה מתרגם
לעשים מתרגם מחל ביהם יהוה כי לא אמלל תדרך.
ולהשיבה מחל הכך אם לאחם מרים. וכן שרש
אלונבין ורבים אחרים. שר הטבחים תתנה זאת כל
הלשון על הרע ועל בטל. ודברי המתרגם מרמיון. כ
בטבים. והי בעת הזאת אין אחת הנה בשעו מרד
יוסף רק קדם הקבר ובמהה ומם בשעו הנגדה כ
בעת ההיא הסיל יי לת שבט אבי ושבו אבי. בזחר
בסנה הסבתי. ובשעו אל בדבר בשנת הארבעים. ה
בחקומי אשתנו. ולהיה הזכר הכתוב אחת הפרשה
בעוקם הזה והיה ראוי להיות אחר האחרים ומבנו אל
אחת פרשת ויוסף הודד ומבריחה להפרים בן ומעבה
יוסף בדבר אמת אחיכם. לעשות אחרי. והיבריבה לפי
הזה בעבור אמן ומים סבתכר יוסף עד יום הדת אל
אבתינו אל מבדים רק עשרים ושתים שנה. והנה בן
בולד אחכן מהיא שנת לבני יהודה. עדל עד שהיה לו
ארבעה לא ומבנה שנת ומסתים עשרה שנה ועד ומבן
הדברים. גם הדעה תמני והלוהה פרן והיא בא לתבדי
ים לו שני בנים" אלל יקשה עליך דבר בגלל כי
בעמתי אל מקומו אשר שנו אים כמבני ים אחרים ס
שהר מון כבנן כדון ואחזי מהיה. ועד בעשת יוד
ולא יהיה כבני עדר ויתכן להיות כמשמעו. ומבחינו
אחת כי ורד מדד ומגדלתו. זה דרך דרם כי הבא מ
ומשלת בנמן העולם לדרתו. הוא יודי. ולבני המחקר
יבנו כי אם אחת. בהיב מם מקום" רבה אחה. אח
אחר מלאנו שנה הראה הכסם ומא אל אחת אחיך ת
ובשרת כ יסם אחים אחיך ומשם אם הסם ואחיך ו
ימי עד הגיעו מתה" כי לא לו יהיה הדעה לא יקרא על
מום כעשם היה הכבר אשר תלד ואתנה ומבן תמים
האחרה סמים ומחת אדנה. מה הם מקדמת אדע הקרי
ומוקן אדנה. ואחרים אחרי ששה להמלא כדרך הו
הבנים כעבור מלא תהר והבה מתת אחרן מלה כי
עלת היה יוסף בארץ זה הבנים מבנן. יהלה
חלילה להתגאל ארץ הקדם מבנן הטומן" כתן אדע
כמו הסלם "שם אלהים בית אבך" בחסדן בית קדי
בית כמו הנמצא בית" ויבקש אחר מקבל תבחינין
על נחזי נאנו על תת אל ג ח

תבם פעל יצא׳ • ושעשו יתכם עצמיה ותשעלף ׳ שעשע
סחסעיה פ״יה׳ וכן ויתעלף הבתיר סבין בבבדת ׳ וקרת
מהם תעונעת ספרים ״ בפתח עינים ׳ סם מקום ׳
ים מו כי סני תעיונות מים היו בדרך ים לחם ברמן
פתח ׳ ומעם יעבור יהודה בסאבו לא תקוחתי ״ כי נסת
פניה ׳ פי ותשעלף ״ והומרים כי כסתה סביה בעיני
בבנגנין והבית רחיה ומסני הבל הוא ׳ כי אין תבאים
רחים הן הסתרים ׳ ובכן הוא מה סרימם בבית
יהוה ״ ת תוך ״ מריבה תאוה נתן כלמה דבר יי ער מן
על נדי ״ אחני הנה סלחתי הגדי ואתה לא תנחמה ׳ אח
אוקי כי תקח לה הערבון ״ כחסנם חרסים ׳ בעבסת
ויב קרם סבם וכיחים מעסקת מם אחר סלם ״
מבכתת היה ראוי להיות כמו מ דעת לגלי העגם הלוף
כעסעה ׳ כי עב כן לא נתניה נמלה ׳ כמו על כן
ראיתי פנוך כעשם קרמון המלוך ולא נתניה לא כעשם
עשתה כן כי לא נתניה ״ לדעתה לסבב עוזה ״ ויתן
יד ׳ החזר מהם ולא נזכר סמון כי עוד לא נקרא ׳ גם
הנה מעשה עגלת סנבקעי הסלמת יהד ׳ המיב זם ידע
ויגא אחרי מה מרגת ׳ כאדם סיסרון גדר נבא ומומב
והנה יש עליך מעסבא זה הסרן ולאחרים אחת כמו נר
עסרת ״ והבאתן אחר כי מה מרבת כמומשע ׳ כמן
עליך סרן מעגזת הסרן האים ״ ולא ידע אתם מלאמה
כי רם הלחם יש מו כי הוא כגני נבבת
אחתו ׳ הה ראוק ׳ ועוד כי אדני יכף סרים היה ״
והנכון בעיני אבל אסר לו היה כדבתתן והלחם אלא
היה כונע כי בעבד מהא
עברי כי הנה תפרים כי לא יכלון המוכרים לאכל את
העברים לחם ״ כי פעסר ידע סיכף עברי הוא ׳ וכן
הוציא לאמרת ראו הבית לבו לים עברי ״ ויהי יעקב יפה
מראה כאחיו ׳ לסבב הבלה אחי מסבב בחקום קרב
מחנה ׳ אל נהיתם שתה לדבר מחות ״ ויהי מדעם מזה
ומסבב אחד מהיום מהחלה לדבר לו מבחם עתי ׳ אל
תרחים אחד אל אחר סנה תחיתה והוא הנכון בעיני ״
לעשות תלאשת הבית אל המתון כי פקיד היה על הכל ׳
ודרם ולון מים דברי יחיד ״ הבית לבו בעבי ״ יחיד אמר
לעשב כי לא הדגו כי הדבר היה כמסקן אבנו ״ בית
הם הר לא מדע לם הוא לבון הקדם אל לבון מגרים
בעבור מבדים אחרון ואחר יהה הוא כתון האחמדבים
מהוא לבון מרם ״ וכי אחרון מהם בני הרמבים ״ ואת
כל אחר עשים ׳ יש אל כי היה מתעסק כאומנו מיחיה
ומומנו באים עשי האסרי ״ הקרוב אלי מני כל אחר
היו עשי כהנו היה הוא העם והמבא הוא אחרון לבני
רעלון הוא אחר המלוכה ולא ישתנה כמך סרסיו ק
כקמן נגיל לחסרון הדבם ׳ כמסמר מקום מהון מם
נסרים עד מלא ירחו ״ נסך מו הטבחים ׳ ומנה

כאחר הסמון אלה הסרים בבית מר הטבחים מקר
את יוסף ׳ והעם זכר דבר ההבאה אל ביתו וממוחו
בבר והוא המומר ׳ ומאת דעת הגרקדים הגדל ׳ ואם
דעתו מבית הסר הוא בבית מר הטבחים ומם הם יי
יוסף ״ והשר ומקום אחר יוסף אחר מם ונתן מר
הטבחי להיות יוסף אתם לסרת אותם כי ומעבה בעלה
היתה להם בבית מרעה כי סרים הין ״ ויאמרו ׳ ומעם
לאם הסתרון מראה כל אחד בחלומתה מהיה מתרון
חלומו לשניו ומה מחידע לו ״ ומעשים מתעמים
כמעם ומשתר הוא מומבו ״ הכא אלהים יתכן מבלה
הוא לן בבור ״ ומעם הלא לאלהים מתרונים כי מתרון
החלומות לסם כי הוא ידע המנד ומראה מחלום מיד
מהיה לוני מרבה ולא אחי אחתור אותו לעבד אל לתת
לא ומבל ולא ימיך ואחר מהדבר כן ולסם מתרון החלו
החלומות אל תפרוסו מתמסרו חלומכם לי ״ וכל החלומות
הולכים אחר הפה דברי יחיד הם ״ מעתה כמה כמו
הבכו הרמונים ״ הבסילו מסבלותם ׳ הנך הבבר
לחמתה כי כמל קבר ולא הם מני בבנים ״ ולמחנו
אותם כמו מחבני הילדים ׳ ולא כאחר פרים מנלון ״
מתנו ״ מרבם ׳ ולא תבאנו חלת מחרון כי לא עם
החלום ״ ים מחלים ומלון ידע יוסף כי מ.מם מרבים
הם יחיים ולא חדשים לו מנים ״ ותבן להיות יום הלדת
פרעה ׳ כמו הייס מכולד כי הנה הוים ים מלכים ישבו
ותמה כיום תקומת מנתם ויקראו לכל עבדיהם ויתנו
להם מקנות ״ לו יתכן מהגבירה היתה הרם ״ הלאם
קרוב אלי ״ ומא פרעה את ראסר ורים ״ והנכון מהלא
מרך ומסר ״ והשר ומא את ראם מר המקים ואת
ראם מר האופים מתוך עבדיו ׳ ונמסקו כי תמא אסרם
זה ״ כגך ומסמתך הראמנה ותכונתך ומתבכתך
ותקן להיות ת נית כן כמומו ומתר על כנו ״ מלרן
העברים ״ אסרמנו בסבוק כי תקנה עבד עברי ׳ ואחר
כל אלהם בחקרא מלת הנה נעמה כאלו ׳ וכלי חדרי
אחר הגלון מהלא נחם לכן כמו חדרי יהודה ״ בעבר
בחרם עבד ״ ונעשיו לא יעבור כך ער אחן עד סיהים
זה ״ ומא פרעה את ראסר ותשבך ומלבו ממקומו ״
ונעשו מסרנו לו ירומנו על כן ״ הלדת מם המגל
ומהבנין מלא נקרא מם פעלו ״ על ומקום מם ׳ מ
אסר היית ומקום הוא מגל ׳ ולא זכר
מר המקים לא הזכיר
נמה אל פרעה ׳
וכן ומגא ״
לא
את מתני ומסכהו
יומרת עבר הבר

פרשת ויהי מקץ

לאפירש

הסתוב תחלת זה הקם כו
וכן ויהי מקץ מרבעי יב
ובעבור מפים ומחום מבה
ויהי בחלמים מבה ״ ויתכן לה״ת זה המסכן ׳ לבלית
מר המקים ומכית הסהר לו לסמת יוסף מם ״ ומעם
ימים ״ מבר פרעה ״ ומרעה מו לם היה חול וכן רבן
מרעתה ״ בחתי ים לחמים מפרעה מתק בו בחים
ים מחרי מהוא מם בתח והכו מכף מבית המסבעי
במרים ״ ועל מני הבירים כי הוא בן אחי ישראל
הוא אחי בן אמו ״ מנים לסן דמת נקבתי ולא הוא
הוא בחם כמו נמים פלגים ״ מרמת מחדע להם
מרמן מרחם מרחתי כי נקרא מרחם קדם בעבר בא
בחת הסתם ומם בחלה ״ ומעם המלאתי כמו הבר
הבראתי ומעבם רחמי ״ ומכבן נמצל כמו נמנתי ולא
ולא אדבר ״ ים אומרים מהבל מן נחת חולם מעד ס
המעם מהבים דמיה לגיף הגבה ״ חרבתי תלה מרבב
ויתכן לה״תה חרת מן מבריתי ״ ומם מכתי מתגדת
ולת כל חבת ה׳ בחלמת ומבתרן הלומתי לת מחלי
מעם מחזבר הבלי מרעה קבף על עבדיו לפי דעתו
כי לן פרעה מם עבד רק מם תולר והוא חלבן ומבי
ומבים כמו מרים בבור ״ בם הים יקרא כל חלב גד
גדל על יסמעאל בבד המלמים ״ על כן מבאנו מר
פרעה בימי אבדהם בימי יוסף ומת מרעה נקם מרעה
וכן בימי ירמיה ״ הלא תראה הכתוב ומרם מה מעם
מרעה כי הוא חלב מבבים ״ והבר המתע מהוא מם הב
העבם ״ כן פרעה בכה כי בבה מם העבם ״ ואל יקבה
עליך דרם כבא מלמה כי לא לחם חלב מבים ״ ועד
מני מאחר מר המקים מרעה קבף על ״ וכן אחר
יוסף את מלבם פרעה הראה את פרעה ״ ומעם פרעה
ולון ומדבר המוכר להזכיר עם החלבים מם העבם ת
אתי ולת מר האופים ״ אחר אתי מבם מבית כי כן
דרך הלבון כמו ולא אבה מני בא ״ אים כמתרון חלומי
כבר מרמתי אתי המיב מרעה ״ ומים אומרים מהבא כ
בבבר המיב ותלה לן כמתרון ״ ומבבהו מלמה מרעה
ומבא אתי ראסר המעבת ״ בלעדי ״ ולה אחת מבבבת מ
מתני ולון והמע מב אל תמומע חלום לפתר אותו אחר
יוסף בלעדי מתרוני ומבה אלהים את מלום פרעה ״ ים
אחר מבבר מאחר לו מתן מתר חלום אחר בלעדי
הוא המתר והוא אלהים מעבה מלום המלך ״ ומעם כ
ומבה מומבא תמיד ״ וכן האלהים ומבה מבאתה לב
לבו וכן הארן ומבה והוא קרוב ומומעתו המסף דלת
ומתת מרלה אחר תמר מ זה קרוב מזה ומרלתן ונכ

והנכון בעיני

מבקרא מר אחר
תלבתן לדרת
גם להבר והא

והאומרים כי אחר מבבים לא בבבור המחיר ולא ידעו
מם דבן מבבן מבים ״ ובל לעבר אחתן עם הדברים מן
מעבדיהם ״ מבמלת כמה כבן מתבל מעל עבר ״ כאמר
כאמר הבמבא כמעלם כמה ״ ומתבן לדרת הבן מתן
המדברים הבמבא לבחנו כמה דבר ״ מרעה אל עבדיו
אתה תהיה סר על ביתי ומק דבמת הבן לחסרון בן
נמק ״ והלא הים בעד החלל ים אומרים מ הוא מבדת ב
בם מקם בדרך ומקבה ״ רק הבמלת לגדל אתך ״ ודע כי ג
גדל מבל עמוד הבן עמוד לא תהיה לי גדולה אתך רק
גדלת הבמלא ולא כי מבבעדי גדלני מאבי מעל ובא רק
מרקמה גדל עתי ״ ודרך לגדל אתך במקרא ודע כמו
ומבלת עליה תגלבדי דרך ״ הלא מתני אתך מם מבדת
לחמעלה על כל ארץ מצרים ״ בגדי מם מבדים בבמבת
ויקח לי תבתה רכיד האבם כמו מרבד ״ ומבתי מר
מרם ״ המבמה ומבתי מבים ״ כי המלך אחר ולחדיו ה
המבמה מבמו מבי ולחדיו המלים כמו מלבי מרכבתו מן
ביתה על ארבעה מסים ומרכבת מלבה לבדה לסרך
כל אחם קרא לפני ומקמה מלבה ולקרא ולת המלה מה
ומבבין הבבר הנוסף ״ ויסרך על מרבו מהלל ונלם
ומבמרת מרבים ״ ולאחר ר ״ ומה המדקים המסרבי כי
אסרך מם המגל המלך מתת הא מו לאבבה ומלבה ג
ולמי דעתי מלך ולאבבה לפן הבדים ״ מבי מרעה ״ מבי
לבדי המלך ולן לדם כמובבים מהוא מרעתו ״ אלהיך
ומעם רבני מאין לי רשות לגבת אל על דרך ומגל הוא
הבכן ״ בבמת מבבת ״ אם אחת המלה מבבתה לא ידעבו
מרבים ולא מתני מבת לא ידעבו מם יוסף ויהי מרבו
מבבה כאחר מרבב המתרגם והוא מלה מרבבת

מרלה כלאחר תבן רע ״ ומה המסף לבים אלהים
מרלה מבלא המבית המומבת בדרב הראשת ״ והיו כ אחר
היו מרלה מה בבמת לון לו רע כמקרא ומשתי מתי
ריקת ״ ים אומרים מבדים כי כן כאמן
ומתשאלו מבבנו לו מם מתו רעב על כן ומבה הומר
בתמלת מבת ומבמבת כלבלתנו כי מ מבבו מם המגל הו
הבבן ומבבנו כלבלתנו ומע ולא ידע המבבו מרמתן
רע כאחר מתלה ועל המבות מבבן מבגל מבמת מבי
מבים ומבמתי המרית המבלים גם הוא לעד כי הדבר
בבן ומבמר היתם מבי חלומתי מלילה אחד לעד כי
מחהי האלהים ״ ומעם מרעה אלת המבה אל יקבה מתו
עשה לי לת חבל הזה ״ ומים מבקנה המומם ״ ומבבן
מר המקדים ״ ים אומרי כי מעם מר לחיתי עם מבלי
מבקרא מר אחר
תלבתן לדרת
גם להבר והא
והאומרים כי אחר מבבים לא בבבור המחיר ולא ידעו
מם דבן מבבן מבים ״ ובל לעבר אחתן עם הדברים מן
מעבדיהם ״ מבמלת כמה כבן מתבל מעל עבר ״ כאמר
כאמר הבמבא כמעלם כמה ״ ומתבן לדרת הבן מתן
המדברים הבמבא לבחנו כמה דבר ״ מרעה אל עבדיו
אתה תהיה סר על ביתי ומק דבמת הבן לחסרון בן
נמק ״ והלא הים בעד החלל ים אומרים מ הוא מבדת ב
בם מקם בדרך ומקבה ״ רק הבמלת לגדל אתך ״ ודע כי ג
גדל מבל עמוד הבן עמוד לא תהיה לי גדולה אתך רק
גדלת הבמלא ולא כי מבבעדי גדלני מאבי מעל ובא רק
מרקמה גדל עתי ״ ודרך לגדל אתך במקרא ודע כמו
ומבלת עליה תגלבדי דרך ״ הלא מתני אתך מם מבדת
לחמעלה על כל ארץ מצרים ״ בגדי מם מבדים בבמבת
ויקח לי תבתה רכיד האבם כמו מרבד ״ ומבתי מר
מרם ״ המבמה ומבתי מבים ״ כי המלך אחר ולחדיו ה
המבמה מבמו מבי ולחדיו המלים כמו מלבי מרכבתו מן
ביתה על ארבעה מסים ומרכבת מלבה לבדה לסרך
כל אחם קרא לפני ומקמה מלבה ולקרא ולת המלה מה
ומבבין הבבר הנוסף ״ ומבבן על מרבו מהלל ונלם
ומבמרת מרבים ״ ולאחר ר ״ ומה המדקים המסרבי כי
אסרך מם המגל המלך מתת הא מו לאבבה ומלבה ג
ולמי דעתי מלך ולאבבה לפן הבדים ״ מבי מרעה ״ מבי
לבדי המלך ולן לדם כמובבים מהוא מרעתו ״ אלהיך
ומעם רבני מאין לי רשות לגבת אל על דרך ומגל הוא
הבכן ״ בבמת מבבת ״ אם אחת המלה מבבתה לא ידעבו
מרבים ולא מתני מבת לא ידעבו מם יוסף ויהי מרבו
מבבה כאחר מרבב המתרגם והוא מלה מרבבת

כהזאתן. ב׳ כי אשם לו עבדה זרה כי לון כהן בתורה
כי לא מוסרת על דשתי. ״ויצא יוסף״ ויצא פתוי״ כעשר ו
ויצא לך מם בנויס. לון יצא ועבר על כל המקום
הכריח עליו כרי סיכרתיס״ את כל אכל לון פרי סו כל
כי נרעב היו מתיס וכן כל הארץ באו מצרימה״ רק
טעמו סקבן כל אסר יכול כי כסני טעמו כי אחר״
ויאחר ר׳ יהודה הרי קדק הראשון כי על יוסקלו חכני
ויאחר ר׳ משה הספרדי כי הנתן תחת הרק״ וכל
הארצות סבבות מלכות מצרים״ ויפתח יוסף את כל
הארצות שהיה עושה״ ״יסבר לון מצרים מי כתן סבר
לון מצרים ושעמו קנין״ לעבור אל יוסף הכך״ וכן הוא
וכל הארץ באו מצרימה אל יוסף לסבור״ וירא יעקב
בעבור כי הרבו נשאת נחבריות בו קוס אחד יאליפו אחת
בשאת כתו דאה ריח בכי נתנו ק אחר וכן וירא יעקב
כי אחריו כתו הנה ידעתי״ לתה תתרא אל תתיר לו סים
לבם הון לו הון ומרבים זה עם זה כתו כתו מתלה סנים
״ויסבר לון יקחו לון שבר״ לסון יתן״ הוסבר לסון
סבר טעמו מוכר הוא פעל יצא לסנים פעלים״
ויקבר מנזרת נכרי הראה שהוא נכרי״ יקסתפסס
התאר הטעם מלת קסתפכן יעבה עמתי״ ויכירם
בתחלה הכיר שהם אחיו ואחר כן הסתכל בכל אחד ו
והכיר מה יכר יוסף את אחיו ״שרות הארץ בעבור
היות מנהג להסתיר את הרעה שהוא דבר מענה על
כן אחר דרך ומל לו כעבור היות הנראה נסתרה כך
אתם באתם לראות את סוד הארץ והוא הכבן בעני״
נחנו כלו אלף והוא האחת״ כנים כאחנים״ ויתכן
להיות מנזרת כן תעשה אסר דברת כן בנות בלשון
כרי הראות הסתרו תראו כתו ומות סחר״ ״עבון
בחיכם״ ברוך בעבור הרעב ובעמו הכלו אל כתכם״
אבל כתו אבל סרה לסתך״ כתו אכן ״המלך ומכלו יו
אל סו אליב״ ״לקח הוסעו כי כאסר יחטאו רבים הנראל
סנהם בסנים עבנם יוסף ונזר ראובן כי הוא הבכר״
ואחר משה הכהן כי כסף הוב לא יוחאו בלבון רבי
והנה כנפיהם״ ויסאו את סנהם אסר קמו״ ויפתח
האחד אחר מהם״ ויתכן להיות ראובן כי הוא הבכר
כתו אחר בחסבן״ ״את רעבון בתיכם מרוב כל זה כל
הנראת המלה

ויש אומרים

כי פירוש תרגום ת
תנגים״ ואחרים
אחרו כי אחת חמ

תפלה כנגד הסם הכל הדבר אם היה מדבר כמנה לא
היה יעקב מחרים״ גם אנחנו דרך לומר הקדם להוסיף
גם ראסון כתו מסל כנו גם אתה״ זאת שני זאת הב
הענה ומחרת הארץ כל דבר מסוכח מנגרת זמירות
ברי ונכלת עבר הזכרתים״ בעבים אין רע לו מקרא

ים אומרים לעניים״ ומסנה סכי״ ומסנה ומסמן

וטעם אל שדי

בעלי החת
סים לון כח
לעשות כל

מלה״ כאסר סכלתי״ כיאת יוסף״ אחסב כי סכלתי
והכל״ להתבולל״ מנזרת בבלל הדבר״ ״להתנבל״
נאר סתנבל מעבתו על אחר ואחור לו אתה הסלתני
כי אחיכי״ לסון בקסה״ ״לפי דשתי סהוא דרך קנרים״
נתו כי אני אחיכי הענן״ וטעם עין בריקו הזה כתו נדול
עוכי הנסרא״ והטעם עשה כי אתה סתרכם ומעבני״
נתן לכם ומעמון״ יתכן סהיה לאר מעמון בסר״ ומסבני״
כאחר סתו כאחר ויצא בנדלכם כי כסמכם בדא אל״
ביתה יוסף״ כתוספט הלסון אל בית יוסף״ הסלן אכיל
הזקן סם תחת סם התאר והוא דרך קנרים כאלו אחר
הסלים אל אכיל וכן אתה סלים״ ״ויקרו סתו קדיקו
וכבר הסתחרו״ ״ואנך בני אין לו ומסקל״ אולי התנבא כן
בעבור אחרית הנרון״ כי כאחרו בשרו ויקרא וכן עורבא
כתנור נכרי״ ״ושאל ומסאלת הדרון״ ״ידעתן אלקים״
ומומאלות כלם ידיעתן כל אחד והם כי רחוק לתת לנו
ומומאלות ידעת על כל אלק ואלק״ נגביע כוס״ הוא נחם
ונחם כי הוא כסה לתכם כי לדעת אם אתם נגבים״
כתו נחמתי״ וכן כי נחם ינחם״ ״ועתה לתה לא
פחדתם כי לנסותכם סתתי את נביע הכסף לפנים ו
והעלותי שני עד סתנחמתם״ ״ואחר ר׳ יוכה כי פרעה
בן״ בעבורי״ וכן הוא עתה״ הוא יסלל לתנחסים
מנגרי״ גם כי נחם ינחם״ כי אים כתוני יש לו מנחסים
ים אומרים כי הנביע היה מנגיד״ וכי היה מסתבל לפ
לפני אחיו ואחר זה הנדול״ ״ה כולד אחרון״ ״טתן
נגנרון״ תחת תני ההתעבל״ כעבור הבדו״ ״האלהים
מכא״ על דרך מכל״ כי עון נדול היה לנו ובני נסכם
ולהנגנו״ והיום נתכא״ לו יהיה פרעה לרב״ עון
עבדיך״ כתו נדול עוני מנסתא״

פרשת ויגש אליו

כי כמוך כפרעה

אתה כמלך״ ומלכי כתך
וכן כל סני כעון סהם זה אחר זה
כתו כתוני סתוך כעוני כעשך כאסי כאסיך״ ״ויגש
דרך קנרים״

לב זקן כי הנדול שבכלם היה כן אדבעו״ ״ויחיו״ ויתכן
להיות לבהם כחור״ ״ולסיתה עיני עליו״ שאראה אותו״
ועשה את אביו ומת אביו אל אחיו״ ״ולמה לא הביא
הזכיר החומש סתין לתן הברע כתו ויסלף בעלי״ זה
שעתם״ אל טר ך טורף״ הער כי לא ראיתיו עד הרגו״ ל
לתתפקר לסכול לכל הנבבים עליו ושעמו עד שיבאו
על הנבבים ״ואנכך לקרא להוגלים״ כבכי״ בתקוק
הסקרק לכתה רמה עבו״ כי האלהים שלחני״ לאב ש
טעמו לתומה יכן לבו כל תעם כבוד ובנבו״ פן תרעם
כתו תברת״ וכן להרים בנים״ כי פי דבר כי פם מוכרת
וכאסר יסי סתוך ״סוב אחיו הנעלם ליוד בעלם כתו פי
בדיק גם כן לסון רבים פי רסעים ובהתאבר זה היוד
עם יוד סתון המדבר חסרו האחד כתו כי פי והעשם
סהיה מדבר בלשונם עתה בלא תלין״ בוראי ומבא
לסון יחוד ורבים ועם תוסת נן לכן האלף לא נעדר
״ונעבני סתוכו תבא״ ״ומטעבני חדב קרוב מתכו מעבדכם
בהמתכם וכן לאנחנו ומבירנו״ חלב הארץ כתו סתון״
חליפת סמלת״ לתן זה כתו זה הפחות סתים״ ״ועשם
כאלת״ ״חלת״ מתלת הטובת סהיו מצרים״ בי״ ד
דגן״ ״לחם כתראיתי״ ״ומזון לסנים ופל ועדסים
הדגן וכסמין תלבים ובחוקים ותמרים כי אלה לבדם
הן יגזן מהן הדגן ושער״ ״ועשם אל תדבו״ סיכנים
לים על אחיו בעבור מכירתו״ ״יפר לבו״ מנזר אל תתבו
מנגת לך והעשם סעתיד לבו דומם כעשם ומתן לבו כי
לא האמין״ ״הו כראותו העגלות ״ותחי רוחו״ אלו תתמה
עד מלת ״ויפר לבו״ כי כן דרך הנכרים לדבר כתו וכן
וכסמה לא כאמרה כי״ רב עוד יוסף״ רב לי אחת הסמוך״
ומרדים״ הוא הכר הפא כתו אסר תנה הדרך״ ״ועשם לא
תעלך בם עלה ״ומקבר בארץ ישראל״ ״ויוסף ישתת הוא ע
על שניך כתותך כי כן מנהג החיים עם המתים״
בבותיו הוא דבה לבה״ ״ויתכן סהיו לרבה פחות ק
קטנות גדלו עוזה ובעבור כתי קרלן הכתוב בבית יב
יעקב בעבור סגדלו כביתו כתו בני תבר״ וכן בבית
בבני כי לאחת הוא״ כן הכ עבית לער כי בסי הסבנים
הוי לתומיות ומבריות ולרוחות ומדבריות״ ״והזכיר אחת
לבדם בעבור סעשה סתעון אלא כהגון אלקח בגבעות
ועל זה הדרך הזכיר אחת עד ולוכן בעבור הייתם בני
בגעניות״ נעוון הוא כן בבינון״ כי יש בעוון סהוא כן
בנו״ ובני דן הזכיר יתכן סהיו סנים ואת לאחר ומחם
ולא הזכירו לו כן דרך הלסון״ ים לומרים כי מספר
סבנים בעבור הוא סך חוכנה כי סנים ״ומשע הס׳
נזה הרוחים עוזה בעבור סתלאנו כל נפש בבית
ובנותיו סלשים וסלש והם סלשים וסנים״

ובדרש

כי יסבר נולדה בן החומת
גם זה תוכה לתה לא הזכיר
הכתוב חפלת מנשה שיהה

סהולידה מנשה והיא בת ומלה ובלשים סנה ולמה הזכ
הכתוב דבר סרה סהיתה בת תפשים״ ולא דיי לבנו זה
הנעבר עד סעמו הפיטנים פיטים בים סתחת
תרדים יכבד לחיי לחדי התנחמיו ובנם חיל בת תרדים
וחתנים שנה״ הכו לתהיה חי כך וכך שנים״ דרך הנדה
לא דברי יחיד״ ״והכבון בעבו מעקב כחשבון ומתכו
יחל כחלו לחיר כל כפם בבוי ובנותיו עם נפשי אלשים
ישאם״ ״הרלוים על זה הדבר אחיר כתחלה יעקב יבוי
ולא טען טוען ואחר ואנה סתנב כל נפש ״ובחי ידך ו
יעקב סבנים נפש״ דע כי הכתוב לא חשם להגיות לחדר
מסבנים כאסר אחיר לאסר יולד לו בסדן מרם ולא סלד
בבוחים סם״ גם בחלת הסרסה שנים עשים״ ״האחר
סאחיר ולה סתתת בני ישראל המלים ומצרייה יעקב
ובני ואנה הזכיר כי יעקב מבני ישראל כי לא הלך הכ
הכתוב כי אם על הריב״ ״הנר הנני כל הנעם לבית
יעקב הבלה ומצרייה ומנכסה ״ואסרים לא בחו אל מצ
מצרים כי סם מולדי״ ״כתוב אחר בנבעים נפש ירדו
ולו סביהם לא ירדו גם זה הכתב לעד כי יעקב בלבם
בחסבון כי נפש לו והוא העקר״ ״ואסר יוסף על ידי
בוי כתו ויכן סלחה את הבית״ כי תעשה מצרים כל
רעשה בלן לאחת כי אחרי״ כימים הם לא היו אוכל
אוכלים בבר ולא יעבר לחם סיבחה בלן אסר יעבו
היום אכלי הדרן״ ״ויי סהוא רעה בלן תועבה הוא כי
הוא לא סתה הלבב ואכלי הדרן לא יאכלו ולא יאתו כל
אסר יגא אחי ומרבים עד היום״ ״ארן נוסן פרע בחר
רעמסס כלל״ ״הענין כח ולפי דעתי כי רעמסס פתוח
הענן לוכנה סהיו ישראל סם כי תעדי מכבנו לפרעה
היתה״ מרי מקבה כמים כבדד״ ״ותלה על מסקל
ותענו״ כתיתלה כתו כתתעבנו ובעניו כחדים שלא
ידע מה יעשה״ ״ויתום מסעלי הכבל כתו ודרש המים
הבן היה הבא אחרי להיות בע בפתח חנלי אסם כסף
פעל עבד כתו כי ידע לשמת בבוער

ואל

תתיתה מאחר לסון מתת על מראיתה
כי תפך זה ולתה ומהה לת כבם״ תמם ענן המנות
תיסמונה״ ומסקלו תרע ומבלנו כדר כי בסלק הרעב
בעבור יעקב״ גם יתכן סהיה רעב סלם סנים ולא היו
כתו לרסן מעבדת״ ולת הענ העבד לתה״
הענין כל אחד ומתקיימו״ ״ים לומרים כי על אנטי
מצרים דבר סהעבד מהחדינה לערי לעבור האדמה
הבנים הם כרטי מתמנים תרוי״ ״ולחזון בה סקבו
סם לחזה״

כהאמין. ג"כ קשה לו עברה אדה כי אין כאן כתובים כי אם מסורת על דעתי. ויצא יוסף יצא פומן כנעם ויצא לך מם בגדים. לו יצא ועבר על כל המקום והכריזו עליו כדי סיכריחי. את כל אכל אין ס"ד יסו כל כי ברעב היו מקום יכן כל הארץ כלו מצריים. רק עשיו סקבן כל אחר יכולכו כמני עשיו כי אחרי. ויאמר ר' יהודה המרקדק הראמון כי על יוסקלו מבני ויאמר ר' מסה הספרדי כי הנתן תחת חקן. גלו הארבות סכיבת תלבות מצרים. ויפתח יוסף את כל הארבות אשר עמם. ויסבר למצרים פי כתן סבר למצרים ושעמו קנין. לסבר אל יוסף הסך יכן הלא וכל הארץ באו מצריתה אל יוסף לסבור. וירא יעקב בעבור כי ההרעבות מחכרית כמקום אחד יחליפו זאת באת כתן ראה ריח בני ויעקב ק אחרי כן נדא יעקב כי אחריו כתן הנה ידעתי. לאה תתן אל תרי לו שים לבם הן לו היו מרבים זה עם זה כתן בתרלה סביב ויסבירו לבני יקחו לנו סבר. לאכן אמת. הוסבר לאכן סבר ובעמו מחכר והוא פעל יצא לסבים פעלים. ויעבר ובעמו מחכר הוא פעל יצא לסבים פעלים. ויעבר הנערה אבי הראה אשר נכרי. קסמת סב התאר והעשם מלת קסמת וכן יעבה עמתי. ובראם בתלה הבר אחם לחיי ולאחר כן הסתבל בכל אחד ו הבריו מאו ויבר יוסף את אחיו. ערות הארץ בעבור היות מנהג להסתיר את הערוה שהוא דבר מגונה על כן אחר דרך מסל לו בעבור היות הערוה נסתרת כך אתם באתם לראות את סוד הארץ והוא הכנן בעינו. נחנו בלא אלף והוא האות כבים כאונים. ויתכן להיות הנראת כן תעשה כאחר דבריה כן בגות בלשון כתן האחרת הלבדו תלבדו כתן אות סבר. רעבון בתיכם ביאיך בעבור הרעב ושעמו הבילו אל בתיכם. אבל כמו אבל אבל סרה אחרך. כתן אכן. האלין מבלר יד אל מי אליב. ילקח מעמו כי כאחר יחטאו רבים הנרגל. מהם בסבים ענום יחד ועבר ראובן כי הוא הבלו. ויאחר מסה הכתן כי כסף אהב לא יוצאו כלמון דבי. והנה כספיהם. ויפלו את סברם אחר קנו. ויפתח האחרי אחר מסה. ויתכן להיותו ראובן כי הוא הבכר כתן אחר כאסבן ויאת רעבון הקיבה בתך כל זה כל הבריות האלה

ויש אומרים

כי מדרש תורת ת תענבים. ואחרים אומרים כי אחת מן תפלה כנגד הסד וכלל הדבר אם היה מדבר כנגדה לא היה יעקב מתרים בם אנחנו דרך לנו הקדים לאחים בם ראוכן כתן מכל כנן בם אתה. אחת עשו אחת הבנה הענה מחמדת הארץ כל דבר מסורה מגדת אחרית ארי ונכלת כבר הכרתים. כנגים אין רע לי כתקדת

ויש אומרים לבנים. מסנה סבי. יוסנה מסתר בעלי ההלא

וטעם אל שדי

סים לו כח לעשות כל כאלה. כמאר מכלתי. כמתת יוסף. אחסב כי סבלתי מחכל. להתעלל. מגדת בעבל הדבר. להתנבל. כאחר שנתנבל מעבמו על אחר ואחר לו אתה הסלתני בי אחרי. לנון כקסה. ולבי דשתי אמתה דרך קברים. כמו כי אם אחרי הענן. ונעבר עם סוקר הזה כמו גדל עבי מנמלת. והנעם עשה כי מה סתרבה ונשמעבי. בתן לכם מטמון. מתכן סדים לאר מטמון בבר. ישכת כאחר סוגר כאחר ודא בגדלכם כי כסבסב בא אלי. בתה יוסף כמסבסב הלמון אל בית יוסף. הסלו אביב הקן סב תחת סב התאר והיא דרך קברים כאלו אחר הסלום אל אבב כן אתה סלום. ולקדי סמון קדיקד דבר הסתאור. יחוך בכי אין לו מסקל. אולי התנה בן בעבור אתנית הנרגן. כי כמחרו בערו ויקרו כן שרבו מנגר כמרדי. ויסף מסאתם ראיתן. ודית אלקים. ומשאתם כלם ודיראן כל אחד מהם כי רחוק לתת לו הרסם ודית על כל אלק אלק. נביע כום. והוא נחם עמם כי הוא כסה אתכם כי לעשת אם אתם נבכים. סון נחסתי. וכן כי כחם יחם. ונעמתי לרוח לא פחדתם כי לנסתכם סרתי את נביע הכסף לסבכם והעלתי עבי עד סתקחיהו. ויאמר ר' יוכה כי מרתם מ' מבארץ. וכן הוא טעמו. והוא יסאל לאנחסים מבארץ. גם כי כחם יחם. כי אים כמוני יש לו מנחקי ים אמרים כי הנביע היה מבאיר. ובי היה מסתבב לפ לבני אחיו ואמר זה הנדל. זה כולל אחדיו. טת נבעדק. תחת הין התחשבל. כעבור הבדי. האלהים ונא. על דרך ומסל. כי עמן גדל היה לבו וכמו נסבה ואבנו. והיה כתבלו. לו יהים פרנסו לרב. עמן עמדיך. כמו גדל עבי מנמלת.

פרשת ויגש אליו

כי כמוך כפרעה

אתה כמלך. והאלך כמוך

וכן כל מבי כמין מהם זה אחר זה

כמו כמוני כמוך כעמי כמוך כמסי כמסיך. מסיל

דרך קברים.

לא אזן. כי הגדול מבכלם הוא כן אבנו. ואחיו. ויתכן להיות אבהם כחר. ולמשיחה עמי עלי אלרלה אתי. ותאב את אבי ואתי אחבי לא הוא. ולמה לא הביא המאכר אחיהם אחון לאן הבדע כמו ויסלף בעלי. זה עמדה. לך טר ף עורף הבדר כי לא ראיתי עד הנה. לא אתאלסן. לסבול לכל הנבבים עלי ועמנו עד מיבאו כל הנבבים והמרך לקרא להכילם. בבלי. בחקום הסבקן כמהי ראה עבי. כי האלהים שלחני. לאב ע טעמו לאמרים כן לבי כל תעם כבור תשבב. כן תרדם כמו תבראתי. וכן לאמרים בנים. כי פי ידבר כי סם ומבראת ולאחר יהי סתוך. מאב הזה הנעלם ליד מעלם כמו מי בדיק גם כן לסמן רבים ופי רשעים ומתחבר זה הייד עם יוד סימן המדבר ראה אחד כמו כי פי. והטעם אחים מדבר בלשונם עמם בלא ולבן. בחר יוצא לסמן יחיד ודבים. ועם תעסת נמן אכן המלף לא נשיר. ועבבו מימו תסא ומטעבי ודבר קרוב תמכו בעידכם כמתבכם וכן לאכחנו ובעירנו. חלב הארץ כמו סמון. חליפת סמלת אין זה כמו אם הסחת סתים. ועשם כאלה. ויחלפת סמלת הטובות סהיו מבקרים. כי. ד דבן. לחם כמו אמתי. ומזון לאמנים ומכל ועדים ידיון וכמיון תמכים ומתוקים ומתרים כי אלה לבדם הן ממון חון ידבן מעבר. ועשם אל תבא סיכעים לים על אחיו כעבור ומכרתי. ויפא לבי ויבאר אל תתבי מנגת לך והעשם מעמד לבו הימים כעשם ויחת לבו כי לא הלאדן. ויהי כראתו העלות ותת רוחו. אל תתמיה על אלת ויפא לבו כי כן דרך הנבילים לדבר כמו. וכם ונסמה לא כאחרים כי רב עד יוסף רב לי אחת המחוה. ודרה. הוא חבר הפא כמו לאחר תנה הדך. ועשם לא לעלך גם עלה סיקבר בארץ ישראל. ויוסף ישית ידו בע על עיכך כמותך כי כן מנהג המים עם המתים. בבתיו. הוא ריבה לבדה. ויתכן סהיו לריבה מבחתת ק קטנית בדלו שמה. ובעבור כתו קרמן הסתוב בבית יב יעקב כעבור סגדלו כלמתו כמו בני מבר. וכן בנות בבי. כי אחת היא. כן הכ. עבתי לעד כי כסי המבנים היו לדמיות ומבריות ולדמיות ומדבריות. והזכיר אחת לבדה כעבור משמה סמעמן אלא כהיגן מלקח כבעבית ועל זה הדרך הזכיר מות עד ולאכן בעבור המתם בני כבעבית. כעמן הוא כן בביאן. כי יש נעמון סהוא כן בבי. יבני דן חמים יתכן סהיו מנים ויתת אחד מהם ולא הזכיר לו כן דרך הלמון. יש אומרים כי מספר מנים כעבור היות סך תכנן כי מנים ותמנע הם. ויש המרים מעה. בעבור מתכלנו כל נפש בביו. ובעבתי מלמים. ומלם והם מלמים ומנים.

ובדרש

כי יבבר נגלה כי כן החומת גם זה תנה לזה לא הזכר הכתוב הפלא מעשה עמם. ולמה המלה מהלוה מעה והיא בת מלה ומלמים מנה. ולמה הזכר הכתוב דבר מה סהיתה בת תמנים. ולא דבר לנו זה הנשר עד מעמו הפיטנים פיטים ביום. סמחת תרים ויבבר לאחי לאחי הנבחיי והנה היא בת מלמים ומנים מנה. כי אחת מן כך וכן מנים. דרך הנדה לו דברי יחוד. והכנן בעבי מעקב כחמבן ויתבבר יחל כלו אחר כל נפש בבי ובבתיו עם נפש. מלמים ומלם. והראה על זה הדבר מאחר בתלה יעקב ובבי ולא מען טוען ולאחר והנה סעיב כל נפש יבאי ירד יעקב מסנים נפש. דע כי הקבי לא חמש להוביל אחר המנעים כאחר אחר אשר ילד לו בפדן ארם ולא מלי בביתיו מם. גם בלא חמרים שבים עדים. האחד מאחר ולא מחת מבני ישראל הבאים מבריתה יעקב ובבי ובבן אמר כי יעקב המבר ראה אחר כמו כי הנה ידעתי. ויבא אל תרי לבם הן לו היו מרבים זה עם זה כמו בתרלה סביב ויסבירו לבני יקחו לנו סבר. לאכן אמת. הוסבר לאכן סבר ובעמו מחכר והוא פעל יצא לסבים פעלים. ויעבר ובעמו מחכר הוא פעל יצא לסבים פעלים. ויעבר הנערה אבי הראה אשר נכרי. קסמת סב התאר והעשם מלת קסמת וכן יעבה עמתי. ובראם בתלה הבר אחם לחיי ולאחר כן הסתבל בכל אחד ו הבריו מאו ויבר יוסף את אחיו. ערות הארץ בעבור היות מנהג להסתיר את הערוה שהוא דבר מגונה על כן אחר דרך מסל לו בעבור היות הערוה נסתרת כך אתם באתם לראות את סוד הארץ והוא הכנן בעינו. נחנו בלא אלף והוא האות כבים כאונים. ויתכן להיות הנראת כן תעשה כאחר דבריה כן בגות בלשון כתן האחרת הלבדו תלבדו כתן אות סבר. רעבון בתיכם ביאיך בעבי הרעב ושעמו הבילו אל בתיכם. אבל כמו אבל אבל סרה אחרך. כתן אכן. האלין מבלר יד אל מי אליב. ילקח מעמו כי כאחר יחטאו רבים הנרגל. מהם בסבים ענום יחד ועבר ראובן כי הוא הבלו. ויאחר מסה הכתן כי כסף אהב לא יוצאו כלמון דבי. והנה כספיהם. ויפלו את סברם אחר קנו. ויפתח האחרי אחר מסה. ויתכן להיותו ראובן כי הוא הבכר כתן אחר כאסבן ויאת רעבון הקיבה בתך כל זה כל הבריות האלה

ויש אומרים

כי מדרש תורת ת תענבים. ואחרים אומרים כי אחת מן תפלה כנגד הסד וכלל הדבר אם היה מדבר כנגדה לא היה יעקב מתרים בם אנחנו דרך לנו הקדים לאחים בם ראוכן כתן מכל כנן בם אתה. אחת עשו אחת הבנה הענה מחמדת הארץ כל דבר מסורה מגדת אחרית ארי ונכלת כבר הכרתים. כנגים אין רע לי כתקדת

ואל

תעניים מלאחר לסמן מתת על הלדמה כי הסך זה אתה מחזה את כלם. תקם תנן המומתן תיטמנה. ומסקלו תרע ומנאכן בדד כי כסתלק הדבר בעבור ישבו. גם יתכן סהיה רעב מלם סנים ולא היו כתן לרמן סעבדו. ואת הנה העבדו אתי. העניק כל אחד המקומיתו. ויש אומרים כי על אמתי מדברים דבר סהעבדו מהמדינה לערי לעבד הארמה הסגרים הם כדברי המתרגם אחרי. ויאחזו כה סקבו סם אחזה.

פרשת ויחי יעקב

פיס כל ידך מפירים כדברי אלעזר. גם חבר אמתי
וסבתי עם אבותי. כגני אמיתה. אל יהיה פירוש אל
כל תקברני בזכרים ואסבר עם אבותי. ואיך יהיה זה
מקומי מתקברים. ותקברני בקבורתם. ישתחו ישראל
סלק כבוד לשלבות. הנכון בעבי מטתו סבה לסם
אמר יהודה לשעבר מי הוא האומר ליוסף לו היה סליח
פליח מיעקב. ועשה הבני משרך. על דעת הבלוח
מאמר לו הסם הבני משרך יכן לת נולד לי רק מתנה רח
רחל. שעה ודעתי כי כעבור בנך הנולדים לך אחר
הבני משרך. זה הסדרים אין לו שעה ורוח. כי מה
הפרים כן בני יוסף יכן בני ראובן. ועד כי בנית
נולד לי אחר אחת הנבראים

והנכון

בעיני מאחר שהסם אמר לי כי
הארץ תהיה לזרעי אחרת על
ולבי אתן לך בנחלת אחיך.

הנכרים. ויקחו אפרים ומנשה חלקם בתוך ארץ כאחר
יקח ראובן ומעשון. שהם הגדולים מבני. ואחר תולדי
אחרי אפרים ומנשה יקראו על שם אחיהם הנזכרים
מיהם שהם בנאלתם. והמפרים מאחר ומולדתך על
בני מבור מולדו על פרבי יוסף. לא ישרו בשני דברים
כי היה שעם על שם אחיהם

ואם

שעבן טועני כי לא תבאנו ל
ליוסף בנים אחרים. גם
אחר אונים שעבם. כי יתבן פרוי ובעבור פירוש עם
אחיהם לא הזכרים הפתי. ובים כאלה. ועשה נבחר
ויבון שמתה רחל שתלם לא יכלתי להעלות לקברה
בעוברים כאשר קברתי את לאה ואחר זה ליוסף שלח
יהי לך מה שאבק מלאך אשר לא עמתי לעבור אחר.
ואחר שאחר ירח שראל את בני יוסף ואיך ראחר לא
יבל לראות. ועשעו לראות הישוב פיכים. ויגש יוסף
אתם ועשה ברכו מלאחר דרך לחיות. ועשה ועשה
ברכו כי הוא ויסב על הטעה. ועשה שלחתי לא דעתי
כלבי תנו שלים. ויקח יוסף יכם לקח יוסף. וכבר
הראיתך רבים כאלו. סבל את ידי כאלו ידע הסבלו
מה שהוא רוצה לעשות. כי הנשה הנכבד לעם שמנשה
הבכור. וכן ילך גם אבי בקרבי. כי עם קטן ערף
ויבים כן. ועשה המלאך הגואל אותי ברכת ואלה
פעמות. ויקרא בהם שמי כי הנה כל ישראל יקראו
אפרים גם יוסף כאן מאחר אבדי יהי לי עוד לעבדים
גם אחר הכרע רחל הנכה על בניה כי הוא היתה עקר

עקר ותחסתו על כן אמר הכתיב בני רחל אשת יעקב
וכאשר ילדה רחל. מיד ויאמר לבן אלהי. גם כתן
לי הבכורה כי הוא ראשית ותחסבתי. ואחר אלה היה
ראובן ראוי לבכורה היה יוסף שהוא פטר רחם לא דן
עני כי הם בני הפסחתי. והיינו נכבד ויהסתלל ויתעב
תקיף. ולא הנני. אים רבים ידאו מתמו. בך ישרך
ישראל. כל בני. ויסם את אפרים כדר הבכורים

שכם אחד

ים אר כ על
עירסכם ראתי
אנם הוא

לבן יוסף. ועשה פארבי ובקשתי על הסם כאחר אחי
דור יוגני וקרן ישעי. והנכון בעיני מפירים סכם חלק
אחד מיעקב. ועשה הבני משרך. על דעת הבלוח
מאמר לו הסם הבני משרך יכן לת נולד לי רק מתנה רח
רחל. שעה ודעתי כי כעבור בנך הנולדים לך אחר
הבני משרך. זה הסדרים אין לו שעה ורוח. כי מה
הפרים כן בני יוסף יכן בני ראובן. ועד כי בנית
נולד לי אחר אחת הנבראים
כעיני מאחר שהסם אמר לי כי
הארץ תהיה לזרעי אחרת על
ולבי אתן לך בנחלת אחיך.

הנכרים. ויקחו אפרים ומנשה חלקם בתוך ארץ כאחר
יקח ראובן ומעשון. שהם הגדולים מבני. ואחר תולדי
אחרי אפרים ומנשה יקראו על שם אחיהם הנזכרים
מיהם שהם בנאלתם. והמפרים מאחר ומולדתך על
בני מבור מולדו על פרבי יוסף. לא ישרו בשני דברים
כי היה שעם על שם אחיהם
שעבן טועני כי לא תבאנו ל
ליוסף בנים אחרים. גם
אחר אונים שעבם. כי יתבן פרוי ובעבור פירוש עם
אחיהם לא הזכרים הפתי. ובים כאלה. ועשה נבחר
יתבן שמתה רחל שתלם לא יכלתי להעלות לקברה
בעוברים כאשר קברתי את לאה ואחר זה ליוסף שלח
יהי לך מה שאבק מלאך אשר לא עמתי לעבור אחר.
ואחר שאחר ירח שראל את בני יוסף ואיך ראחר לא
יבל לראות. ועשעו לראות הישוב פיכים. ויגש יוסף
אתם ועשה ברכו מלאחר דרך לחיות. ועשה ועשה
ברכו כי הוא ויסב על הטעה. ועשה שלחתי לא דעתי
כלבי תנו שלים. ויקח יוסף יכם לקח יוסף. וכבר
הראיתך רבים כאלו. סבל את ידי כאלו ידע הסבלו
מה שהוא רוצה לעשות. כי הנשה הנכבד לעם שמנשה
הבכור. וכן ילך גם אבי בקרבי. כי עם קטן ערף
ויבים כן. ועשה המלאך הגואל אותי ברכת ואלה
פעמות. ויקרא בהם שמי כי הנה כל ישראל יקראו
אפרים גם יוסף כאן מאחר אבדי יהי לי עוד לעבדים
גם אחר הכרע רחל הנכה על בניה כי הוא היתה עקר
ותחסתו על כן אמר הכתיב בני רחל אשת יעקב
וכאשר ילדה רחל. מיד ויאמר לבן אלהי. גם כתן
לי הבכורה כי הוא ראשית ותחסבתי. ואחר אלה היה
ראובן ראוי לבכורה היה יוסף שהוא פטר רחם לא דן
עני כי הם בני הפסחתי. והיינו נכבד ויהסתלל ויתעב
תקיף. ולא הנני. אים רבים ידאו מתמו. בך ישרך
ישראל. כל בני. ויסם את אפרים כדר הבכורים

שכם אחד

ים אר כ על
עירסכם ראתי
אנם הוא

לבן יוסף. ועשה פארבי ובקשתי על הסם כאחר אחי
דור יוגני וקרן ישעי. והנכון בעיני מפירים סכם חלק
אחד מיעקב. ועשה הבני משרך. על דעת הבלוח
מאמר לו הסם הבני משרך יכן לת נולד לי רק מתנה רח
רחל. שעה ודעתי כי כעבור בנך הנולדים לך אחר
הבני משרך. זה הסדרים אין לו שעה ורוח. כי מה
הפרים כן בני יוסף יכן בני ראובן. ועד כי בנית
נולד לי אחר אחת הנבראים
כעיני מאחר שהסם אמר לי כי
הארץ תהיה לזרעי אחרת על
ולבי אתן לך בנחלת אחיך.

הנכרים. ויקחו אפרים ומנשה חלקם בתוך ארץ כאחר
יקח ראובן ומעשון. שהם הגדולים מבני. ואחר תולדי
אחרי אפרים ומנשה יקראו על שם אחיהם הנזכרים
מיהם שהם בנאלתם. והמפרים מאחר ומולדתך על
בני מבור מולדו על פרבי יוסף. לא ישרו בשני דברים
כי היה שעם על שם אחיהם

ראובן

בכורי אתה
כחי כך כ נראה פתח

פתחלה כחי. והבכור יקרא ראשית לאן סמו כי הוא
ראשית אונו. יתר שאת. ראוי היית ליתן על הכל
שהיה נשא יתר עז. כמל בועה כדרך כל הנכראי
ופי עז הקיף. פחז כמים. כעבור שפחת כמים אל
תותר. לא יהיה לך יתרון. והיה ראוי להיות אל תותר
בסדרים. ולאחרים אמרו רק אתה כמים הנשפכים
אלא התרת כלום. רק על דעתי שלא תמנאת אלת אל
רק כמקום צוי אונם סמתאת דרך נתיבם אל יחת.
ואיננו צוי. יפרסו אל תבקם יתרון אבי פחז כמים
ויהיה מאחל תותר כמו זכרו ולאחרים אל יוסף.

והגאון

אחר אחי דבר רק כמים לא
יהיה לך יתרון. ואחר מנו
אנשים רקים ומחזיר. ולאן
פוחים הפך. לא אלמת מים שאלת נשתלק יכושי
כאלו אמר עלה ומעלי גם. תמנאת אלת עלה כרת כמו
אמר אלו אל תעלני. אחת הפרסה ומשרסת פרסי
הומים וכאלו יבוני אבי אמר על יהודה שהוא הגבי
והבכורה ליוסף

ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אלי בלוז בארץ כנען ויברך אותי ויאמר אלי הנני מפרך והרבתי אותך לגוי קהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריך אחזת עולם ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד בואי אליך מצרימה לי הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקרא לתם בנחלתם ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך בעוד כברת הארץ לבא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לחם ויראה ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתן אלהים לי בזאת ויאמר קחם נא אלי ואברכם ועיני ישראל כבדו מזקנה לא יוכל לראות ויגש אותם אליו וישק להם ויחבק אותם ויאמר אל יוסף ראה פניך לא פללתי והנה האלהים הראני גם את זרעך ויקח יוסף אתם מברכיו וישתחו לאפיו ארצה ויקח יוסף את שניהם אפרים בימינו מול שמאל ישראל ומנשה בשמאלו מול ימין ישראל ויגש אליו ויאמר ישראל שמאלו על ראש אפרים הוא הבכור ויברך אתם לאמר האלהים אשר התהלכו אבתי לפניו אברהם ויצחק האלהים הרעה אתי מלאך הגואל אתי מכל רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבתי אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ ויראה ישראל כי לא טוב בעיני אביו לשית ימינו על ראש אפרים ויתמך יד אביו להסיר אתה מעל ראש אפרים לראש מנשה ויאמר אביו לא כן אבי כי זה הבכר שים ימינך על ראשו ויבא אביו אל בנו לאמר אני ידעתי בני אני ידעתי גם הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל ואולם אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא הגוים ויברכם ביום ההוא לאמר בך יברך ישראל לאמר ישמך אלהים כאפרים וכמנשה וישם את אפרים לפני מנשה ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי מת והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ אבתיכם ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי

בנימן

ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם בן בכרי ראובן אתה כחי וראשית אוני יתר שאת ויתר עז פחז כמים אל תותר כי עלית משכבי אז חללת יצועי עלה בן שמעון ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם בסודם אל תבא נפשי בקהלם אל תחד כבודי כי באפם הרגו איש וברצנם עקרו שור ארור אפם כי עז וברתם כי קשה אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל יהודה אתה יודוך אחיך ידך בערף אויביך ישתחוו לך בני אביך יהודה גור אריה מטרף בני עלית כרע רבץ כאריה וכלביא מי יקימנו לא יסור שבט מיהודה ומחוקק מבין רגליו עד כי יבא שילה ולו יקהת עמים אסרי לגפן עירה בן אתנו כבס בדם לבושו וסותה בדם ענבים חכלילי עינים מיין ולבן שנים מחלב דכי לבן סביון ירכתו זבולון לחוף ימים יהיה ונמל אניות ויכתו צידון יששכר חמר גרם רבץ בין המשפתים וירא מנוחה כי טוב וארץ כי נעמה ויט שכמו לסבל ויהי לעבד מס דן ידין עמו כאחד שבטי ישראל יהי דן נחש עלי דרך שפיפן עלי ארח הנשך עקבי סוס ויפל רכבו אחור לישועתך קויתי יי גד גדוד יגודנו והוא יגד עקב אשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך נפתלי אילה שלחה אמרי שפר נתן יפי אל תגרעו אמרים אל תמנעו מן הטוב אל תמנעו מן הבן אל תמנעו מן הבת אל תמנעו מן הבית אל תמנעו מן הבשר אל תמנעו מן הדגים אל תמנעו מן הדבש אל תמנעו מן הדבר אל תמנעו מן הדרך אל תמנעו מן הדת אל תמנעו מן הדת אל תמנעו מן הדת

כי אתיי כללות סימן רכש ורכיש. כמו מקומות ולבית
גם אחיש סימן הזכרים גם הנקבות. כמו נפש
פלגש. וים סמוך מיצרים במים גם פניו. בעשים
בשמות לבית גם לבבים. על לבביהן. הלא תכריעה
אחת מלת לו. כמו בלבה דמיונה. ותבא אתי ירושלים
לת יעקב עם יעקב כמו ברת. ית לאבות ברית לשת
לאחר לים ובתי. ונגלה הלבן. לון בית בכל המקר
לשה. והנה העד לים ובתי כאלו כי לא היו נמי הסכמו
מוסר הסכמו. ולא יקאה בעיניך. ובמר בעדר ובער
בתי כי פשיטו בית לביי. כי בלבה הייק מין. ונגר
הכהן מהלא לאמרו בכח בעדי. הלא בכלות שמו כי הלוי
ולאמרי הלא לאדם. ולכן. כל מכה נפש בלון אמלון
בהכנס עליו לאחר ולאותות כולל. והיה לאלי להיות
הלית המוסרת בסולת נפש. הנה לון יכולת בלמון לקרב
סנים מלון בנים על כן סמו חרק תחת לאת המוסרת.
ולא היה בית המוסרת הנכנס עליו לאחרי בזבלון
ולא כף לא לאחר באמלון לזבלון. ולא לו לאחרי מרק
תחת חרק כאלו הוי בקרילת אלף כמו חכמלון כי הי
היתה המלה תרלה בקרילת אלף. לחמלון ולא היה
הלית הלמון יד מהלא. מלותות הנעלמים יעלי
יעלי יתהו. כמו נעלה ביחדה ביהודה ליהודה בחמן.
כי עתה הייד נעלם ולאינו נזכר. ונדנם בחמה גם בכה
עין לו ביהודה. והנה נכתבו השבטים הנה נמדד
תולדותם. יסכר בעבר התחברו סנים סנין חסרו
האחד המיוכלת כדרך מחברים מקרא מחברים.
ולון מן כמוה במקרא. ותנתן העברים בחתחסר ת
עם לאחר מלותות הסמה סהם מתוך חברי הוא. יגיעו
אלף מסמה בקרילה מנקדו הוי בסדר כמו ומרי. ובלו
בביתו ומלאו בתי מנדרים. ובכה ובגיומין ובעבור הימת
בגיומין כי הגברת הזכרת לפני כמי הסמחות. רן
בתחבר המוסות הם על ספה דרכם ובלם בטנים.
האחד כמו עולם ותמר ולדבבד. והמני בגבך לרגות
בקמה ובן. הסלימי לדם עטדים ובדקת הרביעי רן
ונתחלו בר ולסר. הרחמים מר ולהלות קניעות. הסמי
לדם מת לנגים. מהי מלת מהי היתה רחמה להיות כמו
ירי המוסת עלי. ובעבור היתה הלא והגדת סתרת
מלת מהי היה הלמון בקינן קנן. והיה רחמי להמת
היה הלחרון בסולת כח נרחה כמו הבית בחלת ירב מהי
הים רחמי להיי מהי רק יבר על הלמון על כן הלל מוחר
ובדרי הלא בחרק על כי לי מהי. כמו כי הלא לחר מהי.
ובעבר סדרי בחלה הלחת הדסן מחיד המסיבו הנעב
ולדע והביעו היה בסולת המוסרת בסולת רק לחת בבנין הם
הלל מעל סדיה הלחת המוסרת בסולת רק לחת הנדה
בגדת מהי יעקב. והיה אם כי המוסים לחבעת

סל הסר. ולחלה סדי הנגדת מהי ניחו. הסתי הלחתת
הם ולחתות הכח הם יד הלא חיה היה ובעבר כי לא
הלה סדי הלחתות הם ולחתות הכנס מעמים סלמון
בחלון בסוף המלה בלא הלחת המוסר סהלא היה עליה
ולא כן כל הנגדת בבנין הקל. ובהי יד ל
בחלת. ולא כן כל הנגדת בבנין הקל. ובהי יד ל
רחי להקרוב אלוי. הלבר המולד כמו לחסך לת הבית
לחית כי סמים חסמה הין לך. יעקב יחסר ברלמונה
על כן כתוב בתחלה לת יעקב ופרסה הרלמונה ובפ
לון כתוב יעקב ובני והנה עם יעקב הין כל בני ובני
ובחון מלמים ישלם. והבר בסבנו כמם ידרו לבתך
מדרמה כי כמם הייתה לישקב. ויסף מהים סחבדים
ובסבר הלא ומני יבני. ומת לב ובנו סנים המת מה
הבר מחיה לוב לחר סוב סמתי מלה ולרבים סנה
הלא ולחר לרבעה דרת. ובדמנכי לל לחרון עברה
דרות מלדים ישר כח. ומכח ועד הבדים עבר הדת.
ולון מספר סנות הלה הלה. ונעבר ומת יוסף כי מת
בדלתון בם לחיי לא ראו יתי הרעה. ונעשה כל הדר
הזה. על ובנים כי לא יזכר אבר לא ידע את יוסף.
ובני ישראל פרו. הלדת כמן נתן פרו. ויסרבו כמו
ומרבו המים. רק הרלמון והנעלים הנעמדי בעבת
כמו עמד יסב הלך סבב. והסני מהי בלים תנרים
ולא לחר כמו לכל סחר סבר. אבל לת הלמם. סחר
בדבר לחר כמו לכל סחר הלחר. הלה בקרלים סבל יבא
לת הדבר סבר לת הלחר. הלה בקרלים סבל יבא
ומסר ישרבי המים מהנעלים הינלים. ומה הבני
ויסרבו מהנעמדים והנה לת הנגדת בבדת סב שנם
עומד כמו יסב יקבבך. ונעשה ובא כמו יסב. אלהיך
לת סבותך. ולבי מלת סרן דמן סולת הנעמדים
תלמדים ויתר. ולבי רחלתי לרבעה כנים סולה לחת
הרמלים נתנים נעשה עד סבעה ינע בבנן לחר.
ירדו סלא הי מתי כדרך עם רב. ונעבמו סהי נדולי
בבלי עבם תקיפים. ומלת בחלר מלר סלון ובלון
להיות יתר. ובית בחלר כבית ובבנו בחלמונה. כי
נתנב רחמונה יסנו. ותמלת חרן נעמן הילת חרן
רעתסם בסולת כח תחת העין כי הרחמן מהלא רבן ע
עם הרים ובדת נם. והסני תחת המים ובדת נע כי הו
הולת תבלת כוב הסמה. ויקם חדם סלא היה מרע ה
הלולה כמו כי הקים בני לת עבדי. ולחר מל עמון
הנה עם. מלת עם לונה סמוה רק בני ישראל
תנספר בחלר כמו אהיה אסר אהיה. אסר התהלכו ל
אמתי לפני אברהם ויצחק. כל מתנו בספר לבני
ומרח סולת סימן לפן רכש הכן רכש נתנסמו לחסר
להרים בנו וכן ומתנו פנה סולת סימן לפן יחיד ס
מלונו נחבא בפני המוסר סולת דנים נתנסמו. ובכל
ספרי המערב סביהם דנמסין כן סולת סימן יחיד כן
סולת סימן רכש. והיה כן כי מתנו לפן יח

יחיד. דנים הנתך המנהג. כי לחיד לחי רסה. וכן תלת
בחני לחרי. והנה תלת מן כמלה ובדנים הכן מתנו ח
לחסרי כן לחר כחלו היה מתנו. כי הכן הרלמון. כל
עם לתת סתם כל לו הלא מן ענן כי לסימן המוסר.
לסכן יהיה בן ים מתנו סהלא לפן רכש כלו הלא
מתנו. ועשה בן ומתנו סבה דנים להתבלע סהלא. כח
בחסרון כי לחר מן ומתנו. ומתנו. לחר יקרלו. לחיב
ידבי. והלא המשנו כי הרב. ומתנו הדסנו. רק ומתנו
בדרך קבר הנמנו עמה מלאכה סהלא כמו והנה הן.
ולחר ומנו נבב. בעמים ובמפי הכן. ומחר נבי ולא
ומנו לבני. תברבי נפנך כמו תברבנו. ובכח תבדה
ובבדנו ומבבנו. ובדנו. ומעמים כלעו ההלא בכן
ולא ומתנו בעלי. הבה הבה לת לחתי לפן חר והי
הכהן. כמו לבה לת. ולנקבה הבי חמעמתי. לבי
ובחי. ובעבור סדבר בחלות המלה הרבה לחרון הבה
ברה ולנקבה הבה נא לבא לך. לבה נסקה לת ל
לבנו יין. כתחבמה בנקם דרך הבמה סלא ירבה. לי.
בעבור. כמו לחרי לי.

ודע

כי כל הפעלים עברים לו עתידים פ
סם הפעל בכחם. פי סם דבר הנגד
מן הפעל סהלא חסר חיא כפתנו חכמ
הפעלים כמו. והנה ברכת דרך. ובך ולא תשכבה. וה
והנעשה וסדר ברכה. ובכח ובדב ומענים תקנם. ומלם
ובדב ומעבדים עבה תקנם. כבה. כי תקרלבה תלחתה.
קרית תלחתה. לחר מדיבים כי נעשה מן ה
הלרון. אבל. כי. ודבר כבה סלא. ובמל הסמן פ הי. ולפי
דעתי לון בדרך. תשים. מעשי. מעבלי הבמל. כמו פעים מן פ
פני. ונעם לבעתי. ליבם. דע. הזכרים. מבבנות.
לוכרת. ומתחן לא הסמכן הזה. ותה. לחלך מבבתם
מחר הלחר. ולא מדע לבל. ובבבה בחיקך. ונעשם ב
בפתחות הענן. ולחבנו מקנם. ים. חל. ובלחר. ובבר כן ו
ברבה. כי. ים. לחר לא עבה. ירן. ומעבר הקן. בפרים
בפרן. ובעבי. ובעת רבות חדש. הלבן. עליהם.
ברחבה. לבעבר. ולחבנו. ובלחר. ולא. לחר. בלא. לחר. רבתם
נתן. רבות. לחבר. ריש. ולסרהם. לעבוד. בהם. יחבר. מחקן
העברים. ולחבן. בחבר. ולחר. פרבים. לחבנו. נבנן. וכ
בלחר. ולה. בלא. ובעל. הלא. לחר. לחילדתיבה. לא
לחרבן. הבה. בלא. ובעל. הלא. לחר. לחילדתיבה. לא
מהזכרבו. הבה. זה. לחת. כי. הלא. והפעלים. בעלי. הבלא
בלחרהבה. כי. תבלבו. לחר. לחים. יחיה. בחיה. תחיה
כמו. לחר. מן. הה. לחבה. יהה. ולא. כן. הלא. תבדת. ח
הלה. מלת. חיה. ולחבה. סתבבלחר. חי. בלבן. עבר
לא. כחים. לבל. זה. לעם. סדרמה. סהלא. תבעלי. הבמל. הי
והזכרבני. לון. בבה. בעבר. כי. רלחתי. כלי. ון. בבל. המקר
סהלא. סרם. בסוף. המלה. ולון. טעבה. עלי. תחלת. סלו
כי. הלא. תחת. הלא. לחתיות. לחבי. בבם. מתחלבת. ון. כמו

יחיד. דנים. הנתך. המנהג. כי. לחיד. לחי. רסה. וכן. תלת
בחני. לחרי. והנה. תלת. מן. כמלה. ובדנים. הכן. מתנו. ח
לחסרי. כן. לחר. כחלו. היה. מתנו. כי. הכן. הרלמון. כל
עם. לתת. סתם. כל. הלא. מן. ענן. כי. לסימן. המוסר.
לסכן. יהיה. בן. ים. מתנו. סהלא. לפן. רכש. כלו. הלא
מתנו. ועשה. בן. ומתנו. סבה. דנים. להתבלע. סהלא. כח
בחסרון. כי. לחר. מן. ומתנו. ומתנו. לחר. יקרלו. לחיב
ידבי. והלא. המשנו. כי. הרב. ומתנו. הדסנו. רק. ומתנו
בדרך. קבר. הנמנו. עמה. מלאכה. סהלא. כמו. והנה. הן.
ולחר. ומנו. נבב. בעמים. ובמפי. הכן. ומחר. נבי. ולא
ומנו. לבני. תברבי. נפנך. כמו. תברבנו. ובכח. תבדה
ובבדנו. ומבבנו. ובדנו. ומעמים. כלעו. ההלא. בכן
ולא. ומתנו. בעלי. הבה. הבה. לת. לחתי. לפן. חר. והי
הכהן. כמו. לבה. לת. ולנקבה. הבי. חמעמתי. לבי
ובחי. ובעבור. סדבר. בחלות. המלה. הרבה. לחרון. הבה
ברה. ולנקבה. הבה. נא. לבא. לך. לבה. נסקה. לת. ל
לבנו. יין. כתחבמה. בנקם. דרך. הבמה. סלא. ירבה. לי.
בעבור. כמו. לחרי. לי.

אמר בן קריש

כי אלף לבבים
נהפך יעדיה ב
בבים והנעם

המסבר כמו. מי. לפנים. והכבן. כמו. בלבבים. והאלף
סרם. והמתן. לתן. כבתר. סלא. יהיה. הדבר. כי. חיים
הוא. עשה. ומלת. ובחיה. היה. קסה. מלחר. והיא. זרם. כי. ה
ובחתה. כי. הלא. הסרם. מן. חיים. יחלים. סו. בתן. כמסבא. ב
בבמוכים. ולבל. חת. הארן. ובחיה. כן. בעבר. סהלא. ומת
והתנו. קרובים. בתנבר. ולון. בכיהם. לבר. מבך. הנקדה
סבתך. הלא. לחבל. לא. בחבנות. כי. יש. הפים. בכיהם. ב
בחמתן. כי. תבלה. תקרלא. הלא. בבתנתך. הנקדה. מקרלא
תני. וזה. לחות. כי. הבתב. מבדרנו. הוא. כתב. עברי. הבמל
כי. תלת. חי. ויש. בסמן. כי. הסכמון. חכתי. הדקדוק
כי. ולחשבבד. חי. תשעני. הבמל. כי. הלא. כתו. לא. הכמ
הכמן. סהלא. מן. תוכ. וחיים. הכמל. כי. הלא. כתו. לא. תם. הב
הכמן. ומתן. לא. עבה. ולא. לחבנה. כן. ירחיבו. מבבנות.
מעבר. לחר. ולחבנה. ולא. לחבנה. כן. ירחיבו. מבבנות.
מעבר. לחר. ולחבנה. ולא. לחבנה. כן. ירחיבו. מבבנות.
מעבר. לחר. ולחבנה. ולא. לחבנה. כן. ירחיבו. מבבנות.
מעבר. לחר. ולחבנה. ולא. לחבנה. כן. ירחיבו. מבבנות.
מעבר. לחר. ולחבנה. ולא. לחבנה. כן. ירחיבו. מבבנות.
מעבר. לחר. ולחבנה. ולא. לחבנה. כן. ירחיבו. מבבנות.
מעבר. לחר. ולחבנה. ולא. לחבנה. כן. ירחיבו. מבבנות.
מעבר. לחר. ולחבנה. ולא. לחבנה. כן. ירחיבו. מבבנות.
מעבר. לחר. ולחבנה. ולא. לחבנה. כן. ירחיבו. מבבנות.
מעבר. לחר. ולחבנה. ולא. לחבנה. כן. ירחיבו. מבבנות.
מעבר. לחר. ולחבנה. ולא. לחבנה. כן. ירחיבו. מבבנות.
מעבר. לחר. ולחבנה. ולא. לחבנה. כן. ירחיבו. מבבנות.

כמו יהשר שלו כל כתבי בנו והוא מן שלם ״

הנה

לפיס לך לויה לא תבא ו״ סרים כם
כסוף המלה • והיה זה בעבור כי
היו יסרת כסוף • בעבור יחוד שלוכנו כמרגא כמו שבר״
ולוינו • ליתן לסון רבים פיו ודבי • גם יבא ו״ נוסף
כמו כי בעבור״ ולהו היה ו״ סרים היה מתער עם אחת
תלה הסלם ומן מהשרבו יחיד ובני ומוסף ולא תברב
המלה״ גם ככה אחר לך באות יד שלא תבא סרים
בחמרוכה כי הנה סימן יחוד מדבר ידי גם ידי וסימן
רבים כמוך ידי כסיס וסימן נקבה דבי ולוי״ והיה
היחס העברי והעבריה גם ״יסף כמעגים המגביה״
להוסיבי״ כסמות בני לתנגו גם בחלת המעבר ולרני
מני לפרים״ ובעבור כל זה לון הלוי סיבא יד פרים
בחמרוכה • פן תתערב לבו המלה עם אחת מכל אלו
מהזכרנו • על כן אחרתי כי חלת ונחה״ הזה יחוד כמו
ויחיה ותהיה מהמעגים בעלי הה״ל בחמרוכה כלפר פ
פרשתי״ תזרלון העליתי הלף שלא תתערב המלה עם
גמרת הלה״ ותתיין בכל כתן יחיד מתסמון הרלסר
כי מה כתיב לא לחרתך״ ויקרא״ הנכן בגמת מתת כ
הסכתן מכתי״ ולון הפרים כון תתמרוכה עבר כמו
תתלבנה הפרות • וכן כמדבר אל יהן לנכת עבתן
בהכנם הוי הסתנון״ וכמה זה תרוב עמיתן ותחיונה״
הקמרכה • לא עברנו על מצותך כי העבדת לוכן
כמגרית כי כמ חיים ים בהן״ וכל הוי רפה מן כי
חיתן הנה הוא הנכן כמו דומת עלות עלי • ומדנם וה
בחלת חיים שהוא תלר כמו תפסוס חיים כמר תלמה
העברים״ גם כן חיים שהוא סם דבר כמו כן חיים •
כמו ומעורי ביים • ולדי • לקבת פעל עבר כי מנה
הוא כמו לזכרים טוב אסר נבלו״ ויטב בעבי הוה
בחלסונה פעם ישוחד היה כמו זה ומנ יחלשה ביחד
כמו ויטב עם העבים שהוא מן יסב כמו ויטב מן יטב
זה הטוב הוא הנכר אחר כן ויעם להם בתים כמו כי
בית ישמה לך״ ויהי כי ילדו״ בעבו סלא ירלו ומילך
מבריס רק יד לא הסם
המלה בלות לוכנה מ
הנעוריים ולא מן הון
כי הוא על דרך כי יקבל הלר הירלה מלחד על כן ירלו
ויי״ הוא הכנון ולחזו דרך לאחוד לת״ על כן מלת נר
מרלא לוכנה הבנין כפעל כמו נולד כדע וכסדי ומרכל
והתסכל ובין • כל יסב על כסא מלכות ומבריס
יקרא כלסון מבריס פרשנ הנה הכתב לא הנד
סמי כי פרשה נכם בבה סמו בלסון עמו פרשה הסרע
הלוד • סם תאר כמו נבוד סכר״ ולך מבריס רבת
הי ישראל יסכן כי רבי הי הכלם יקרא לארן ובעסס
לולי בעבר לחרת היתה אחת״ בתלוי כן ישראל הזה

לחמת לכן״ ולא דמי נכונה הלחוד כי תבלת סרה
הבמרעת בסדה תבלים דק כלתן סרה עבתי לא תבלם
כרלוי כי עבר לסור הערה היה לחמת ישראל קדמים
ונהר לון ספק כי לחרן גדול מומנה בסני ובבה קבלו
לבתנו ספעה היתה מדים כתו ותבב לחתן תרה
לעבנו כי תחלת קן לרסב מלוק
ודנה ידעבנו כי תחלת קן לרסב מלוק
סנה חיים סבולר יבחק כי הלל
לבדי יקרא לו ארע • והנה כן
מסס סנה הולדי יעקב ויעקב הולד לת הלוכן והוא
בן מיומים ומחים ויהיה בדתנו לא מבריס כן מלה ום
ושלמים סנה הכרנו עליהם מסס סל ובחק עבו תלה
ותעשים • והנה כסלרו מלחים ועבר • כוכיא ומהם
סבעים סנה סחיה יסף לחר כן והנה כסלרו מלה לא
לרבנים • ומנות לי בדתנו לא מבריס סלם לרבני
והנה היה מרים ועברו סנה לחרי יסף והנה נסלרו
מלה ומחונה עבר • כי כתו הוא ומת מתכנות • ומנם
המלך החדם • וכמה סנים בנו ערי מתכנות • ומנם
קריב מן ולדת ומה נגבר על מבריס״

ובן זיטא

לחוד כל המספר דבר
ומעשה לא ישת סנים
לנכבד לה הזכרתי תחלה
וכתוב ותלד עמרם לת לחרן ולת מ״ סה ולת מרים לא
לחתם והנה הוא קונה״

וזה

המתנה
בסדים סכח סס נחם ל״ ומסת״
כי הכן תמנת
קדים לבריס
ומבלנו בדבנת
וכתוב ויולד בן ומת הוא הגדול ועבד סמה קברו לת לא
לברה ולת סרה לסתנו • והוא נקבה כרעבה לת קנה

ודע

כמן גם הלה״
בתחלת המסגנ
ונגם הלוי • ומחמנע • כמו תלת עם לף עלה בסרלל
ויחד לף והנה הכן ומבלעת בחמנע • על כן כדנם לת
ויחד לפי • יסוב לחקר״ ובכה כון נתן בתלת תתי כי ה
הוא כמו תבתי כי תני המחרון מיכני סרים רק הוא כמו
כמו סמתי לבתי גם כסוף תת פתרך • טוב תתי לתרה״
ובכה בסמות כי בת היתה ראויה להיות לעמן נקבה תן
כן בבה והוא תתערב עם אחר בבה בית והנה החלסנ
ההה בתי • כמו גבורה גבית עבודה עבית • תפארתי
תפארתי״ה פעם סמוך ופעם מיכנו סמוך כמו עבר
עבית״ והנה הסרי הכן להקל על הלסון ולחרת בת״
ותלת בחל בתו כתלת לחת״ חבר ולחתו״ והתיו סימן
לסון נקבה • והנה הכן ומבלעת הלסון ומכלעת בת״ לחתנת
ולא לחתנת ולא לחתים • כמו מן בת בתת לא בתים
ולא בתות״ תתר לא הזכיר הכתוב לדת מרים ולחרן
כי לא התחדרם דבר כלתיה • ומלת טוב כאסר תתנת
בחים ולא רעת יקבן היתו בנסמה כמו טוב עם הסם

עם הסם ועם לנסים לו טוב עין לו כבוד לו כגמה ט
ט״ב תלר ויתרלה • ובעבור סמנלמו כלוד כי טוב היא
לון דבר לפרמו הלא בבתתו טוב מכל הלדים

ולפידעתי

מהכתוב בסר החדשי
סיבלה להבטינו כי לון
כן כחדש לרלות כלסת
ותתי תלר • כי רחוק הוא מהוא נולד בחדש הסבעי
ותתחלת הדרון כי הנולדים כבה הם הקדמי הקנוחה״
ויתר חיים ונכבדים הם המולדים לעמתי עשר • כי
רבי המולדים הם סמוכים לקנה חדשים • והדבר
עת הדרון יכול לדעת עת הלידה והדבר עת הלידה •
יכול לדעת עת הדרון כי דבר מבוסה הוא לקדמונים•
וחמשה פעמים בסתיו גם לנכי כי מקום אחל הלבנה
ומעבלתה ברבנו הדרון הוא ומעלת המחל הבתחת
ברבנו הלידה גם המעבלה הנ מתת רבנו הדרון סם ת
תהיה הלבנה רבנו המולד • והנה המעבר הקבוב • הם
ומלתים וחמשים יום ומעבה ימים ומלתים יום והמת
והמלתבעי רבנו הגדול מהוא מרוב רבנו ומכרי המזלות
ידון כן ולון טבעה המסבנים כי להיתה על הבדר לא
לינה ולוה כי הרבה כלה בנזרה על כן יקבן סרחל
בתנה מסתתה ליעקב בלדת מרעבן • גם בולד ומסבר
קדים לסר ולינה בבנון לחת מלרה עם זבלון על כן
תלת ולחר ולרה בת כתו ולחרי כן לחרי״ כי לא לחין כי לא וכ
אר תנה בבל לחד גם לתקנות הימים סלם היו לא
בדנם בדי הבעינו בדבנו קוף לם יקרך עון לדבי כם
בחתן ובעבו סיתת הבדי בסבא בנו בדשה הבא ולחן
בדך בלבקם לחה לא נבתתי עד לולי הסבבות הדבדין
מעבן קלן כי לא היו לבדים דבי בלרן דעקבם הבתנו
ומלה חסה ומבתה״ וקלה תלת תמת תלבעל בנב
בעבו היתת הבנון בתחל תלת בנתת ובכה הוא הדמרה
בהא ויקרא לה נבח בסתו • ולחת המלה בבדת תן
הוד והוא הטיב לדו מדבק ומבא בלר ישראל ובמתת
בלרת הדר • ובלסון ישמעאל יקרא לו חדר״ ומכבד
עבתה זלת כי לחרים לל לרלה בחתת הולד לולי לחת
לחתן נתבלה לעבתת כן ומחסבת הבם שתקן ומי
ובל לעתוד בבודי • לו מקבבו עבלת לולי סבב הבם
זה מגדל ומסה בבת המלבת להיות כבסו של הבלינם
בדך הלתר הדבלת ולא תהיה סבלה רבלה לחתת
בבת הבדים״ הלא תדלה סדר המדר בעבו סבו
עבה הדים והבסע בבת מדין ומדרעים סהין עבים
חים להסקת בלבם ומהדים סדלו״ עבר דבר לחד כי
לולי היה גדל כן לחת בבדתו בבעדין • לא הין ידלים
מתמו כי ומבסמה לחד מהם״ בבלף מתן קבה וסף
ובתת עם מלחר״ ומבבב״ ולה זה כי מתן בן בעבו
כן כבי הבעין מתת הדר״ לחר ר מבסם הבבן כי

תלי לדת ולבתת בנסף בעבר חבדן הבא מן פעל
ובבה לדעת כי בעבור לחת הבדן בבתה ובתה הלבא
הדין בהא בלת לדבה כתו לחר תנה הדך״ ומדבר •
תלדתנה לדחן״ מנהגו המבדית היתה והבדר דבר
בעדתיה הבלבת על מקום הלדר כתו ובד תהיה לך
בעבו בבלחה לחתה והיא לחת הבעדת לקחת הדבר
כי בת תלך לא תבבם לל תקנו הבבלך • כי ידתק ומבבשם
הבמה הדבה מלא ובא תלבה כל עבד״ ובבד כי הדם
ובבה בלותה״ ובבד כי לחתה הרבו ובדה לא ובבא • לת
ותבתה ותלבה • לחר בחתה הבבלך לבחר כתו ובבת
דבר בלבדים בתלך״ ״ הבה בבר בבדת לבדבר
ובדלים בלו הבא בבר ובלתנה כתיל • ובעבור ובבו
חבלה עלי״ זה עבם כי עבב הבא • ותבבק בבבי הבר
בדלסבה יום ומתבלך הבר כתו תן ובבא מה תבבב • ובם
בבבם נח בבלם בבן בלת הבתבת הבבן בבבת יבר לת
ובבם בבבר ובבה לבא בבבבר לבבבר בבבבם לבבבר
ותבבר לבי כתו בבם ילך ובבב • הבבים כתו הבבבי כי
בבבם בבבבם הם ילך גם הלך ובבבם לחד כי לבן ם
הבא בלתבת הבבבר על כן הבא לחבת כתבה״ ובבר כי
הבלך גם הבר והן יתבלו בתבר הבלה בבתבים ובבב
נחבם בבבבחם בבבבחם לא בבבבם ובבם נבבבים •
ובבבה בבבבבם הבא בבלה״ ובבלת בבבבבם לחבבבם
בבבבבם בבבבבם לבבבבם

אמר

הנלון כי הבלבו כתו הלך • והנה
הא כתו ונבם לבי הא ולבתנו לא תבב
ומבלמו בבבקבא לבבם לך בן
הבא תלה לחת״ ובבבקבו ובבבבבי הבבן
ובבה בבבבבן לחד בבבם בבבבם ובבבבם לחד״ ובבבם
הבבבבי בבן כתו כתו הלבי ובבבקו לבבבם לחד הבבבם לבבבם
דבבר • כתו בבם הבבלא תלבי ובבבבבי הבבן״ ובבבל •
ובבבי לה לבן כתו תלבה בבי ובבבבל בבן בבבבבל בן
הבא בן ובבבה לחד בבבבב

יעקב ויחי מקרא הקבייה ' וכולל לו כימים ההם בני הקיון
ה לוה ויגלני ויחרב פרעה כי כל ימי חיי הם ימי
ויחיו " ותחר מהכול ויסב במרן ודין " סב לשרש
לוה יסב ' כי בתחלה לא יסב כי גם לבני הכלי ידעשה
כדרך ויכח יעקב ולך חרנה וסב לאחר ו' בנו בתקום
ולבסון " הוא יקרא לא רעיאל ' ולכל כהן מקרא מסרת
הוא לסם לו לעם ' ויגשו ויכהנו בי ובהנו " ויתרצו היה
הון לסם לו לעם ' ויבא " מה הנעשים ' במקן
נון שלא תעבירב הלה עם הנין הבנסף ' וכ ה ל בכ
בים מכבר להתרבר אנים מנין " מעבתנה ' רשיאל
היה לבי לבהן ' כי יקרו הוא חתנו הוא תכבד וכתו
מבי תיכבד זהן מסה ובתוב חוסב כן רעיאל הודיני "
תחיוהנה " הן הוס שו מוני לא הסמיק המים
סלו לבלון " ויאחר ' אחר הלב יקרא לב כמו מלבי מם
מבהם " גם נכבד נגר אכך ' לכן כן הבן יקרא נן
הבנות בנתי והבנים בני ' ואלת כריה בלשת בר
ויאחר ' הבה תם ' הסתו דרך קברה אלא הזכר ' תקבר
ותקבר אלה לו כי ידעו הוא מדרך הסברים ' ויאל לאוב ל
לא היה סם יתרו בן רעיאל עד כי לא הזכרת הסתב "
כי אמר ' מסה ואלת בשרה הוא אלמה הבסיתת
אחר לקח ואחר כך ' כדבר המימי דמסה אל תלחון ' נב ל
מוני לך כל סבר אלא סתבה: בכיאי אל חבאנו ' מבי
הקבלה לון לסמוך עליו עשר כי יש גם דברי המכבדים
הדעת ה בונה לבנה ספר זהבנבל גם ספר אלוה הדבי
והדומה להם " ויאמר ' עתה יכל מסה לעבוב אל מצרי
ישראל עם: תם בה כי יחזקאל הכבד כי היו ישראל עבר
עבדי גלילים מצרים ' על כן ענם הסם תבאת כלא
עשרה: עבדי אמרים ' ויסמנו ' עשם ויזכר מחנב
הקן " ויראה חתם מהיו עשים מצרים בגלו " ודעי
בעם ' בסתר הר אלהי ידבה ' בבה סתם מסה ' ובבם
הדבר ' ירוב בחים אלא ירד מם נמם כי הוא קרוב
ויחבריס ידך סלסת ימים כאמר דבר מסה ' ובעבור
מה אור רחוק על כן לון מם לזה נעבר הבסיתת "
וידע ים מצרים כי בא אלם אלהבת מם ' ואבנכם בבני
כי עדי כלב הלם ' והבה בחוקה ' מה אחולה לבבך " ור
הדנים אחר אלו היה כן היה כלבת לם בחרק בחת אל
אלחר כמו אל בנת לבנו ' והבה סכח ובבנה אחבים תבנת
תבויח " הסבה ' אחר הנלון כי זה מון קרן
ורבן סוכה סבה סרים ' והעם על הסם הנכבד
ורבי ישועה אחר הכבד מסבן
בסם ' אלא דבר
כמנה ' כי אוך
יקרא סוכני על רבנו אחד " ' ועבד לזה כאחר על בחרת
פעל " ' ואיבנו כן עשם סמי ארון ' כי הסם הוא עשם
תנדר ' ומשמדם סהנה הינבא חמי לרם ' ועבר אחד ם

מהכיר כל תנר הזכיר באחרונה רבן הסם ' ומה טעם
להזכיר זה החלך ומי ' היה רחוי לה יתן סוכני בבנה

ולפידעתי

הנרא
כי כל
סבנה
אחר הוא ' והוא מין קרן יבם יכבה הוא כלסר ' ומעשה
ונקרא הר סיני כעבור חסנה ' והבה מי ירבן סוכני
סבה רבן סוכם הם לכן מקום הסבה מהוא הדם ומב
ומנבקם תוך ד מעשה הסם רבונו לנהלה ארבו מהוא
מכן בה מהוא ומקום יבם יסבה עד מהוא סם רבי "
והיתה כבן רוה מנוחלתת והודיע מתוך הבנה מהוא אחד
הדעת ' כי הם דברי מסה כתבו התורה " ומעבר
מהסגלים הינבאים ' כי הם בעיה מוי לם מלבה '
הערי כלם תבער ' ' הבה הים מהיה בבנה ' בעבר
כל אמר בבכבי ' כי זה מוי כלחו כלם מקדיך ובבה
והבר בעבר בלם ' ומלת מלכו יסם הנאר מוי מבנל '
כמוהו מם תבלה אתי לקרא מלתי ' כי הוא קרון
לבנה לבעבר הם ' ' יקבים ' ומלה הבנלים כאחר
הם יתבים ' על כן ובגל מעשת מלבנה כתבו הם ' רק
הבורק מתבח גם הוא כמו מעבת ' ' ואמר ' נגרת
בר לם כל אחריה יבם הוא כמו מעבת " ' ואמר ' נגרת
הוא מאבר רחקו ' ומבו ' ולם אחריה לא בבלם בקרבתם
יתבבך הדבר כמו סרבה אלי סיר מבקרבך ' ובא אלי '
וכן בר לראות בסיר מבקרבך ובקרב אל מקום הבבה '
המרחה הגדול ' זה מת ראמון כתוב בתורה מעבה
הם על יד נבאלם מסה בהוך ' ומה לו ' וזה לך ' אמתת כי
אבב סבתיך " אחר ישבעם זה אחת כי הבאיב
נמסל לם ' ישראל לבבה על כן לא יכבר " ' ' גם
הלה דברי מסה בהוך ' ונקרא אל לך בם הנכבד כ
כי רק כי סמי בקרב ' ' ומם חבבנו ' ' ובבה המבלך
סגרה לגרשו ובבה כתי ' ' ואמר לו הם " אל הם רחם
כי סר לראות יבה המלאך נקרא אלי ' על כן מלת
אלהים " זה השם מלבנו מם העבד רק מם תבר
כחבר אברם ' והוא כולל כל קדום כמינו גוף לא בת
בנו כבת לזן אלהים ' ' מדרהן עם בסרא לא אמתמי
סהוא הגוף ' הבה האלהים בקום הזה הוא המלאך ם
הבבר " ' ואמר ' הבעם עת ד בקרבך ' אל תקרב
לבבה מם הלם ' ובבה הבא עבד הגוב לים " ' ומלבנ
מל חבר נגן כמו נגב הוא תבנת ונמל בים " ' ואמר
אחר מהבבר אלהי אבך כי הם אבהם ' ' בבן בעי
ו עבב ' ' ' אל תאבה כי הוא אל נקרא מם " לבבנו
מבנה כי אבבי גם אחת הם עבדים עם ' ומבבר אלם
אלא הזכר הסלמה הקרבים מסם לי קבת ' ' ם
הבלמה ם ' ' הם נבאים לבם ' ' ם מסלמה חם
חבנת לבל ישראל אלון לי מלבל כי מסה כבר כל ישראל

והרביעי כי הבנים שיהי' בעבריו' הלת' להיה נם הסס הנכ הי' לתיתית כי סניה סרוו וחנה הנדרו ר"ל בנחלת. והנדרו רבים לאחר כי בבלא סם הנעם הלא לו הלא לתת בנבא סלו מה לא יתכן. כי הנה אלהי הנבלות ולבדו לא תעובתנו כי אם עם לא אלהי לו עם הסס הנכבד ולא יקסה כמו נדך "אלהים בסלתי כי הלא כדרך והנבלה עודד הנבלה". ונעבור סהסס מכן עד לבדו וכו הכל עומד על כן סעם הלא זה הסס כמו תאר על דרך ויזכר ויבי עולם מסה שמו והנעם סהלא המעמיד על כן "אלהים דקדים שמו האלהים הקדמים ונבה" בבלות הם בבלות הסדיים

ואל תלכה לסמיע דברי הנלחן הלחולל כי בעבור ישראל נקרא כן והרבלתי לת בבלתי. הלא תרלה וכל בבלא הסדיי עמדים עלי והנה אלהים תלאר הסס ולא הלא על לסן רבים "והיה הלא לא ה נבה סדים ועד סדסך לאחר אלהי ישראל. ולולת לא תקוף ונכה סדי מים רבים כקול סדי סדי בבדך

ודע כי הלא הלחד סוד כל הססר ויסודו ומנים תלת הספר הזעת. וסלסה תחלת הססר הבסדיים. והנה כל הדסדי הם תנשה ודרך לחת. והם עשרה דרך לחת. ולא תבשב הנשה בנעל הבבל הסקר עם כל הדסר "תוצאת הלחדים סולאלים והעשרת הדבות לחד" לבלת ויין. והנעך לא הסס סהלת הלחנבי לא יתחבר הדסדים להיות העשרת לחדי הלחנבי. הלא הדסדים שרת הדרך לחדת הס עשר ספרות. כל בגיהה כי לא תבל לחל לא אם לא יה

והנה יהי עשרה והנה עשרה דיוה לחד הלא סס כולל לת לחדים סהם תלחד ועד עשרה. ומס עשרה. כולם עד הדבר הדסר דלסן תחלת הדסדים לדיוה לחדים. כי בהנעך לא עשרים. לוקם סדי עשרת כי בחני לחדים. והלסים כנגד סלסה לחדים. וכן כל העשרות עד עשרים יהם תמנ עשרת כנגד תקשה לחדים". והנעך לדסר דלה. נם הלא דיוה לחד. והנעך לתקבל תלת. נם הם כנגד תקשה לחדים. עד סתנע לתלף סהם עשר ולת. נם הלא הלף הד

הדיוה לחד עד הדתם תסעת הלעים כנגד תשעת לת לחדים. והנעך לעשרת הלעים לא יסלם הדסבן לדבת. ובכה לחת הכה עד עשר רבולן על הדרך הזה כי כל הלסן הדסדי דיוים לחד. על כן לחת הכדי הדסדי כי כל הדסדי דיוי לחד הן הלך תעשרים לא הכסלו לא ומחברתם לל לחדיו לא מהסבי דרכו יעדים נחסדים". ועבר ספרות. והנה עשר כדסר עשר לא הבבעת. חיים הבבעת

כנגד חיים וכה הנלנלים תסעה סהם נשת נבבית. הנעמדי סהלת קדם נקרא כן בעבור סכת כבל כסת הכבד והלא התקיף. וכל הנפשת ומקיף. הנה יהי מלאוכעיים כמסר עשרה. והם סנים המסה "ססה" הלה הדבעתם הם נכבדים. וכל מסר הדבנע מסת לחד נוסף על המדבנע. כה יהיה כמסר לעלם תוכלמי. כי הלה לעלם סדדים עבות כדבע עם. ואם הנעלתם על כל הדסים ארים הדבבנים

ועוד כי כל מסר הלא כלחד כבה הלת. בכל מסר כמעשה הלא יעשה כ בבלה לחת מה סעשה כל מסר

בחתי סלות והנה כה הלחד בחדרך מדובע לל מדובע כסנו. לא יהיה הדסה. והה הכבן הסה כי הדבעים. כי לא תחבר מדובע לל מדובע כסנו. יהים מעיקבו חדסה. וכל מסר לפני חדסה. יהיה שרך הדעיקבו לל הסנים הדבבעים בחבן. כשרך הדסבן

ודע כי הלא הלחד סוד כל מסר ויסודו ומנים תלת הספר הזעת. וסלסה תחלת מסר הבסדיים. והנה כל הדסדי הם תנשה ודרך לחת. והם עשרה דרך לחת. ולא תבשב הנשה בנעל הבבל הסקר עם כל הדסר "תוצאת הלחדים סולאלים והעשרת הדבות לחד" לבלת ויין. והנעך לא הסס סהלת הלחנבי לא יתחבר הדסדים להיות העשרת לחדי הלחנבי. הלא הדסדים שרת הדרך לחדת הס עשר ספרות. כל בגיהה כי לא תבל לחל לא אם לא יה

והנה יהי עשרה והנה עשרה דיוה לחד הלא סס כולל לת לחדים סהם תלחד ועד עשרה. ומס עשרה. כולם עד הדבר הדסר דלסן תחלת הדסדים לדיוה לחדים. כי בהנעך לא עשרים. לוקם סדי עשרת כי בחני לחדים. והלסים כנגד סלסה לחדים. וכן כל העשרות עד עשרים יהם תמנ עשרת כנגד תקשה לחדים". והנעך לדסר דלה. נם הלא דיוה לחד. והנעך לתקבל תלת. נם הם כנגד תקשה לחדים. עד סתנע לתלף סהם עשר ולת. נם הלא הלף הד

נם הדבדי קלי מחבנת ובבדים כנעם ויהי נחנלי עד סהיו לרבעתם לחדת הדבך ויהי סעם ברלים ומעם בעלים ומעם מסמס ומעם הסים ומעם ח תבלעים ברנסת. ומעם ומתחלפים אלה מלה". והנה לחדת ענרן הם לרבעה ותחלתם עין ואחר ח חדת ולא תבבר הלחת כלחר תבנת. סנסת לחדת הנרן הבסדת עם הלחת כי לחים ולחדת הנרן רק הלחת לבדה כמעים תחדים ולא סכם עין חת כבדים ר ולחד ולחי סלא כתב בבדת לבנת סהם לא יכן לרב כי כמו הבדלים על כן נבחרי הלא והלא נם בחר ולחי ולחדת החיך ביכן סהלא לחדי הנרן הקלים. והם יד כף על כן היה נק מהסדים ולחדת הלסן דעל דעלמת ומס הסנים סדים והם דבר הלחדים בחר ב ולחדת הסנים ומסרן כלם כבדים והקל סב סהם הסדן על כן הדרך לקחת ולחדת הסה סהו בחיק סלמה ובכחן לחד סהנן הסה. ולולי לחדת תן תחלת הלחדת מהנרן כי חזל הנבלא הדלסן בחתכו הלדים ולחדת לחעלה". והלא לבני הלא כי הלא הקל ולחדת הנרן על כן הסה רלם לבל הלחדת ב כנגד הלחד ולולי לחדת הלא הלחת הלחדים כנגד הן הלחדים בחסר סהלא נכבר ולא לבדת לסם עשר סנים לחדת הנרן הלחדים כנגד הן הלחדים בחסר סהלא נכבר ולא לבדת לסם עשר סנים הקלים בחבנת ולחדת הלא הלחת הלחדים כנגד הן הלחדים בחסר סהלא נכבר ולא לבדת לסם עשר סנים הלחדת הלחדים הם הלחדים סהלא הלחדים הם הלחדים סהלא הלחדים הם הלחדים סהלא

ועתה

לאחר הטעם ידע כי פלסה עולת עולמים הם. לאחר הגיע הסבלי והגיע על מעלת רבית רק סגם כן כללם - הלאך המתבית. והם סבעה כבוד הסבעה המסרתים. ולמעלה והם הבאתים והם עם מעבות רבית. ולמעלה והם הדיים מעבותם רבות. והדים לבדי כמעבה העליונה בעולם הספל. והסבני יקרבו בעבמות גם בנפש כבוד מחסתי בעבינו וכל עסקיו והבוי לב דמיו המיבים פיהם הגלו מהם הסוחרים כי הפרטים מוכרים. דמיו לאתם המיבים הגלו המעוחדי לבל עין על מים רבים תמיד. והעולם המחבר על מעלת רבות. והנה הדומה הבובים המסרתי מעלת גדולה. כי הם עמודים בעבמם לא יכלו ולא יחסרו ולא תסתבה תבעבתם ולא תבטלו ולא תגרע לא יעלו ולא ירדו רק כבי המעבת ים להם סבייים רבים כי פ פעם אות הבובב בקו המילת ומעם סמולי אל ימיני ר רב לו מעם. ומעם עולה בבגבל הקטן גם בבגבל הגדול מעבקן רחוק מעבקן הארץ ומעם עולה לא ירבד פעם ירון ומעם יעבוהמה. פעם ישמוד ומעם יסיב לו יבמית. וכל זה בגבר הארץ ומעם ירחה ומעם ומעם בחרחה ומעם בחערב שרבו חל חבדין גם חל בבה הסמי חלמעלה ומעם גם חל הלבנה חלמטה לע לעולם מסתבה עד אין חקר כי פעם מתחבר לאחד ם הסבעה הבבי. והנה המחבית לבדם בחעלה אחת מסלם מאתת וסמים הם מלה ועמדים. ובעבור אלה הסבויים כל הבבדים בעולם הספל בבעבים. ואף כי בחקרים הם בעבמם ובחורים לא ישתבו על כן לחטה מהם הלבנה כי כל מקרהם יקרה ויתר כי יש לה סבים בבגלים אחים מבקש כמעבק הארץ ועוד כי תבתה בבגבל הקטן הסך תבועת הבגבל הגדול. ועבר כי אין לה אור בעצמו רק מהסמים. והשר כי כבתחבה עמה עם ראם הבלי אל זבבו. לא תבלה הסמים אלה ם היה בוקם. ואם היתה לבבה הסמים בלילה באחד המקם אין הבבדי. יהיה אור הלבנה בעבד. והנה לחעלה מתחבתים הם כוכבי בגבל החולות. הם בבעים בבגבל אחד לא מתבועעים כמסתתי ולא יסתבה המחב ולא ערך זה לזה. מבועה אחת להם בלי תבסת ומגר ומגרעת ושרבם אל הארץ מים. וסבני הראתם כפי מקומות הארץ. מבועת הסמים. והעולם העליון הוא עולם המלאכים הקדושים מאינן נפשת ולא בבנפשת בנפשות הארם. ומעלתם כמגנו מדשת הנקבו כבגד וכל זה העולם כבוד יכלו עומד. ואין תבועה וסבני בעבמו רק ומעמדו אינם בעבמו רק הם הבכבד לבדו ומעמדות הארם מחודש ומקבלת כח עליון כפי מעבדת המסתתי. וכל המסבת כבגד הבגדל כמת הבדאל

ולא תתכם הבשמה בעומד בסוד המלאכים ומבכל לא לקבל כח גדול ולכח עליון מקבל על ידי אור המלאכים אז יהי דבק בסוד הבכבד. ואז סגדר יעקב והם יי לא לאלהים. כי יתבדד כל ימי מיין להדבק בסוד כפי כחו על כן אמר לבסוף הסדר אם אלהי הבכר יעד הוסם לא אמר להם כבה כי אז יאל לעבוד את הסוד כבדרגת של כן אמר יתרו עתה ידעתי כי גדול יי ואם גדול היה. והעד ניסאלו אים לרעתה לאלהים עבד ויסתה אלין לו פ פרי מיתו. ובעבור סראלה אדם כי יחתת והאלד כן להיות האין סמוך. והנה קבלו כח ומעוד על דרך כלל על כן אמרה הזה קניתי אים את. וכבי הבלאים הין מתבודדים אולי יקבלו כל אחד כפי כחו. והנה בסוד הזה יתחדם בעלם אחתת ומוסתים ואחר כאמר לו ז זה הסוד הנכבד. אז בקם אחתת ומוסתים על כן לא תתבצאהו בבסרי קהלת כי דבר על המעשים אחר עליהם אין להוסיף ומהם אין לגרוע ואין כל אדם כמו החבמה העליונה. טעם אלהי אברהם סבת ברית לא אתן נתת לו אלה ארץ כנען. ושעם פקוד. בלה עת פקדתם. ואמר. וכבר אמרתי לאביכם אמעבה אתכם. והנה אחרי אחרי כן יצאו. גם אכבר אעבה אם עלה. אז נזרתי עתה להיות זה כמו הנזר אמר ומוסע. כל מחנו אחרי לוקח אז כבת הטעם מסמוע הענין הנמשא את הקול ולא נמוע הקול. דנמת מי העבריים דרך בחיות ברחלת יוד היחס ע יוד העברי בחרק תחת הרים בימין רבים כמסמע נקרא עליהם בהא גם כאלף הטעם אחד כמו נקבה נקראתי בחר הגלבוע. ועבר אפרים טעמו כי הוא גם. ומעבר. ואני לא יתן רמת לו כמו יביא כי על כן לא כתתך לבגבע לא אליה. ולא כעבור יד חזקה מים לו. והבלחן אחר ולא ביד חזקה כמעם אחת. ומל אחתי את ידי כגבר ידי. ונתתי כן היה דבר פלא מעבריים היו ומעבים את ים ישראל מסאלו מהם זה טעם ישאלו מה הנך. מים מחמע אנמי העולם. ידע כי מה דיקה נסוף והעולה מבחאה על רבים כאלת. גם לסן נקבה אל יבואו ר דיקה וכמוהו חכם. ומאלה הנה בחקים אחר ומאלו אבים ונקבות. והאבר הנקבות עתה. כי מבהב המסי לשראל מאת הסבבת יתר מהאבים כלי תבסיבי הבב וכסף לשם על ביאחי הבים והבבות ובאים כאביה ובסף ולנעדה ומהרבים ועבבים זה חבב זב היה ב בארץ ישראל לא כן בארץ ערלים. והנה אבבר מה ובסמה. כי הנסי בעלו כמני יתר מהאבים. ומגרתי ביתה כי אחרה להם ים מתמונני אל כי אמתינו נגמי הין. ואלה הלא ידעו כי מבהו עליונה מתה אין עמם לשראל לחה. כי הסם בדא הבל והא המתן עמד לבל מי מרבה ויקחנו מידו ויתבבו לאחד. ואין זה רע. ב

ואם תתכם הבשמה בעומד בסוד המלאכים ומבכל לא לקבל כח גדול ולכח עליון מקבל על ידי אור המלאכים אז יהי דבק בסוד הבכבד. ואז סגדר יעקב והם יי לא לאלהים. כי יתבדד כל ימי מיין להדבק בסוד כפי כחו על כן אמר לבסוף הסדר אם אלהי הבכר יעד הוסם לא אמר להם כבה כי אז יאל לעבוד את הסוד כבדרגת של כן אמר יתרו עתה ידעתי כי גדול יי ואם גדול היה. והעד ניסאלו אים לרעתה לאלהים עבד ויסתה אלין לו פ פרי מיתו. ובעבור סראלה אדם כי יחתת והאלד כן להיות האין סמוך. והנה קבלו כח ומעוד על דרך כלל על כן אמרה הזה קניתי אים את. ובבי הבלאים הין מתבודדים אולי יקבלו כל אחד כפי כחו. והנה בסוד הזה יתחדם בעלם אחתת ומוסתים ואחר כאמר לו ז זה הסוד הנכבד. אז בקם אחתת ומוסתים על כן לא תתבצאהו בבסרי קהלת כי דבר על המעשים אחר עליהם אין להוסיף ומהם אין לגרוע ואין כל אדם כמו החבמה העליונה. טעם אלהי אברהם סבת ברית לא אתן נתת לו אלה ארץ כנען. ושעם פקוד. בלה עת פקדתם. ואמר. וכבר אמרתי לאביכם אמעבה אתכם. והנה אחרי אחרי כן יצאו. גם אכבר אעבה אם עלה. אז נזרתי עתה להיות זה כמו הנזר אמר ומוסע. כל מחנו אחרי לוקח אז כבת הטעם מסמוע הענין הנמשא את הקול ולא נמוע הקול. דנמת מי העבריים דרך בחיות ברחלת יוד היחס ע יוד העברי בחרק תחת הרים בימין רבים כמסמע נקרא עליהם בהא גם כאלף הטעם אחד כמו נקבה נקראתי בחר הגלבוע. ועבר אפרים טעמו כי הוא גם. ומעבר. ואני לא יתן רמת לו כמו יביא כי על כן לא כתתך לבגבע לא אליה. ולא כעבור יד חזקה מים לו. והבלחן אחר ולא ביד חזקה כמעם אחת. ומל אחתי את ידי כגבר ידי. ונתתי כן היה דבר פלא מעבריים היו ומעבים את ים ישראל מסאלו מהם זה טעם ישאלו מה הנך. מים מחמע אנמי העולם. ידע כי מה דיקה נסוף והעולה מבחאה על רבים כאלת. גם לסן נקבה אל יבואו ר דיקה וכמוהו חכם. ומאלה הנה בחקים אחר ומאלו אבים ונקבות. והאבר הנקבות עתה. כי מבהב המסי לשראל מאת הסבבת יתר מהאבים כלי תבסיבי הבב וכסף לשם על ביאחי הבים והבבות ובאים כאביה ובסף ולנעדה ומהרבים ועבבים זה חבב זב היה ב בארץ ישראל לא כן בארץ ערלים. והנה אבבר מה ובסמה. כי הנסי בעלו כמני יתר מהאבים. ומגרתי ביתה כי אחרה להם ים מתמונני אל כי אמתינו נגמי הין. ואלה הלא ידעו כי מבהו עליונה מתה אין עמם לשראל לחה. כי הסם בדא הבל והא המתן עמד לבל מי מרבה ויקחנו מידו ויתבבו לאחד. ואין זה רע. ב

ומעם. הנה הסם אחר מאתינו מי הזקני. רק לא הזם כבה רק ומעמד לקולך אולי לא יאמינו בלבב. ואמר ב זה אמתת לא כתבו. לאמה מאתנו כי כבר כתב לי אמת עבדה לו האמת מעשה כבה לבני. ישראל. על כן כתב לאמנו לאמינו והעשה תעשה כן לסם. והוא כתב לו אל בבאמצא עתה תעיד כי תעשה מ. בעבתי כמנהג הזקן כי בדרך רעה לא בא אל מרעה. ואחרי. דעת אחרי הנ אחרי אחר יתבן זה והבדרו לאור להסיר הבעת כי וכל דבריהם דוח כי הוא דרך מוסת ואינו על דרך התולדה. ואחרי. אחר יסת זה אמתת ראינו כי פרעה היה מתולה דבר רך כמו מעטה ונהפך לבחם אבעבה את אין הבגדל ובסוף יסוב כבר אחסנה והיה כלא היה ו ואחר אחת הראשון מנהג מהלא כמבא בדין. והסבי מבא בדין אחר יסת בעבור מחסר ישראל אלא יאמינו בעבעה ידי אל כן היה ראוי להיות זה האות הראשון ודבי יסעה אחר כי זה ראוי לישראל מהיו

מעלה חבים ובגנם הסם בעבדת מבדים והוא ת ידעאלו ויסוב חבסים. ואחר. הנאלן אחר כי החיק הוא בית הדיב ובבח ובחקי יסא מאהו בחיקר. ואחרי אחרון כי הוא הבבר הסמוך לחאה. והם. ידעבו כי חם ידע אם יאמינו לא לא יאמינו רק הבעבב דבר בבבר ת ומה מאם היו תקבת ישראל לא יאמינו לאחר האחרון והבעבב אחר לקול האות יתן לו קול. רק דברים תעים בלבן בבי אדם כמו מתת ומים ביד לסן ואחר הבעב האות האחרון לעם סים סם אות בלבי בעבור מלא הראה לו שתה רק אלה מבי האותות כי הבלבי. שתיד לעשותו. והיה. אם הוא מקבת ישראל מלא ואמינו כאות האחרון תעשה האות הבלבי ואמינו כעבב ראם לעיני העם. מה האות הבלבי. מהוא יהים לד ברם בבסבת הוא אלה המלה הר אחנה מעבר תבת ם העבדות להיות. ואחרי. כל המבדים סה אחד אחרי כי פרים ב לסן בקסה. כבי יהודה הלוי אחר כי הוא דרך קבה והעם ב לוי אדבי הענן. כאמר עשה כי עונם מה סתרבה והביחבי ויזא מלא תבלבבי ובבה כי אדבי דבר בא עבדך דבר עשה כי מה סתרבה והבחבי לדבר. אים דברים. ידע לדבר בחית מאינו מתעבב בבשמנו בדבר לו מעתנם לו סבבון על פיו אדבית. ידעשת. ומנהג העבדי כאחר ידבו להבאות אבי דברים לו מלה מלה בם כתלה כתו מבאל בבו גם לתה בם בגד גם בן בגד זה. טעם מלמים כי לא ואחר תקבל כי לא ליבם זה מהוא אדבר כי. והנה יהיה מלמים מעבר ליבם זה הדם בדרך לסן רבים בעבור הים ואתמלו לעם מאין הסין קיומה כמסמע לו הים בקסף בחדונה כאחר הוא נסף בראמינה ויהי כמלמים חדשים. גם מלו דבר מעת דבר כתו

ומלו בחתי אל פרעה לדבר בשמו כי לא אר כבר לם לסנו רק נסאר כאחר היה. והאומרים כי סבח לסן מבדים אינו בכון כי הוא אחר אבי דברים בבר פה. ובבר לסן. ועוד בלחד מתבאבת הסם מן סם סה ל לאדם לו מן ישים אלם מאינו אדבר על לסן. מבדי רק כבה כולה כי היה כבר פה כי לא היה יכול להבינו אחתית הסה וכל אחתית הלסן רק קבתם היה. מבא מבינים בבבר. ואהו עשם ואבי אהיה עם פך והיר והיריתך אחר תדבר אדבינו לדבר תלת בחתן סם מן מאחתית הבבדית על פיו. ואחר הבה מבאלו אלם כבר אמתת הבה ועבר בגבר פקח ונבאר חרם לבדי לא ולין אחר כבגדי והאחת כי ולת פקח בגבר הארם הבדים הבעבר כבתוב פקחים אחים. לפקח עבים עבדת. ועתה הבה לא הבעיחו אדבר בבר לסונו רק ידבר מה ידבר. ואחר כבר פרעתי כי כל נא בחקרת כתו ע עתה יבבה דבר נא בחבי העם. מעבב כא הבפע הה הסן הגדול. ויחת כא את הים ויבה. אמר נא לבן כי ידעאלו ויסוב חבסים. ואחר. הנאלן אחר כי החיק הוא בית הדיב ובבח ובחקי יסא מאהו בחיקר. ואחרי אחרון כי הוא הבבר הסמוך לחאה. והם. ידעבו כי חם ידע אם יאמינו לא לא יאמינו רק הבעבב דבר בבבר ת ומה מאם היו תקבת ישראל לא יאמינו לאחר האחרון והבעבב אחר לקול האות יתן לו קול. רק דברים תעים בלבן בבי אדם כמו מתת ומים ביד לסן ואחר הבעב האות האחרון לעם סים סם אות בלבי בעבור מלא הראה לו שתה רק אלה מבי האותות כי הבלבי. שתיד לעשותו. והיה. אם הוא מקבת ישראל לא יאמינו לאחר האחרון והבעבב אחר לקול האות יתן לו קול. רק דברים תעים בלבן בבי אדם כמו מתת ומים ביד לסן ואחר הבעב האות האחרון לעם סים סם אות בלבי בעבור מלא הראה לו שתה רק אלה מבי האותות כי הבלבי. שתיד לעשותו. והיה. אם הוא מקבת ישראל מלא ואמינו כאות האחרון תעשה האות הבלבי ואמינו כעבב ראם לעיני העם. מה האות הבלבי. מהוא יהים לד ברם בבסבת הוא אלה המלה הר אחנה מעבר תבת ם העבדות להיות. ואחרי. כל המבדים סה אחד אחרי כי פרים ב לסן בקסה. כבי יהודה הלוי אחר כי הוא דרך קבה והעם ב לוי אדבי הענן. כאמר עשה כי עונם מה סתרבה והביחבי ויזא מלא תבלבבי ובבה כי אדבי דבר בא עבדך דבר עשה כי מה סתרבה והבחבי לדבר. אים דברים. ידע לדבר בחית מאינו מתעבב בבשמנו בדבר לו מעתנם לו סבבון על פיו אדבית. ידעשת. ומנהג העבדי כאחר ידבו להבאות אבי דברים לו מלה מלה בם כתלה כתו מבאל בבו גם לתה בם בגד גם בן בגד זה. טעם מלמים כי לא ואחר תקבל כי לא ליבם זה מהוא אדבר כי. והנה יהיה מלמים מעבר ליבם זה הדם בדרך לסן רבים בעבור הים ואתמלו לעם מאין הסין קיומה כמסמע לו הים בקסף בחדונה כאחר הוא נסף בראמינה ויהי כמלמים חדשים. גם מלו דבר מעת דבר כתו

ודבר. לון זה נתעלם לחסה רק תעלה גדולה כי יהיה
דומה לסה סיבות דברי הכסמה מלוכנה נראית. כתוב
הולך ואם ולתה תהיה לו לאלהים והנה לון אלהים
בכל המקרא רק הסם הכבד לא מלאכי הקדושים כי
על ידי ידלו תעשה הסם כארץ לון קדוסי מטה העשים
העושים ומסקטי אלהים בארץ. וכל אלהים שהיא עץ
דבר הכתוב כמה כבר מחסכת העובדים כתוב אל חכמי
הכבלה " עשם המלחמות סיהפך לנחש לעיני ישראל
ולתנין לפני פרעה ולהכות בו מיחוד
ולהעלות בו הצפרדע ולהוציא הכנים ולהריד הדבר
ולהכות המדבה ולהוות חסך " יתר הוא יתרת כתוב נפש
הוא בשתו ומלוה הוא מכתוב. " והנה אמר לו מלך
נראות אחרי ולא נלה לו הסוד " ויאמר לון מוקדם
ומאחר כתורה כי מי יכבד אחר יכבה ויבחת " אלהי
תון המדינה ודבים כאלה " הנה עתה הנסיבו בלון
יתרו אלון הכשיחו הסם מלך בלי פחד אל מבריס כי
מת פרעה ועבדיו הודעו דבר המבדי ואם ויתרו יולד
מבדי כי כל הימים מהיה חי לא היה כלון להוות. משה
מלוח אל פרעה " ויקח. לא ידענו אם נולד גרשום
בימי מחיתתו בברחו אל מדין או בחקמתו " ואל
תמוך אל דברי הימים אל משה כי הכל כל הכתוב
בו. ובנו הסני הוא אליעזר. כלר עתה מהתבאו ומחסב
להולך אמתו ובנוי אל מבריס מיבא יחדו עם ישראל
ולא היקה עצה בכונה כי הוא בא להוציא את ישראל.
והם ירחו מבא עם אמתו עם בנוי לעיר מס " ואל
תתמה איך יחסוב נבוא כדברי העולם דבר מלובנו ב
בכון. כי הנה מבאמו דוד מסאל אל נתן הנביא הים
יזר לבנות בית לסם ולזוא הסיב כל אמר בלבבך עשה
וי עתך ובלילה נאמר בבראה לנתן מיאמר אל דוד ם
מלא יבנה הבית " והיתהכו הקבים לתרגם על החומו
על נוסח אדם. בעבור מהוא דרך נרשון מתרבב אמת
הבנוא על אמור אחד הוא ואמני בניה " ומאת אמר כי
הוא מם המיון כתוב ויהי לי שור ואמור לא דבר נכונה.
כי לון זה מקום להזכיר מם המיון רק הוא כמשמעו.
והמדרים מהם במדרים יקרים ובכבדים יקן הפרדי
יקן לתמוה אם רכב נרשום בכה אחריה אולי קטן הי
היה והיה אליעזר בחיקה כי עוד לא נמול. ועשם ויסב
הרצון מדברים כי הוא לבדו סב כי כאמר פנים הסם ת
משה נמול אליעזר. וכהתרפאו מסה נפרדה עם בניה
אל אביה. ומשה הניחם ושב אל מדבריה " ואחר על
המטה מטה האלהים בעבור הוות סבעיה כי ומטה ה
האלהים הוא מטה משה והוא מטה אהרן כי בידו היה
כאמר עמה בו הוא מתת ושב עתה לפרם בעבור מהזכיר
מטה מה מאחר הסב ומשה כל המופתים מהוא עתיד
לעשותם במדבריה. והזכיר לו הוות מבאמו בעבורו

ויאחר לא היה מתן כבא אהרן כי אין בדרך כי משה היה
הבלוח אל פרעה ואהרן היה שליח לפני זה על ישראל
ומדבים לנעשים. וכן הוא אמר ואמלא לפיך את משה
אהרן ומדבים הר האלהים. הוא חוזב. ונגד שלחו לפי
לפרעה גם לישראל תחלה ואת כל האותות
אשר בידו לעשות לפרעה עולך. הזקנים הם הזעבים בכל דור ו
אחר כי לא יוכלו לדבר עם סם מאחת אלף אים רק הזב
הזקנים ודברת אתם " ודבר. כי הוא המלון כי לא דבר
משה לישראל לבולה רק על ידי אהרן. ובאותו היה הוא
המלון ויאמן. ויאמן אחר שסמעו כי פ
מקד " עמו כי הגיע הקץ המאחר לאברהם. ערבים ומב
מנגדת עבור מקרה המעבדי הכסב כתוב קדקד על מסקל
ויתנו ימי כם ידמון כאבן " והמדרים כי הם מבעלי ה
הכן מי יתן ודמון כאבן כי יבשם. סרמי מאינם בלשון
הקדם בעבור המסקל הלא ידמו כי דדן על
ומסקל בני לכם בתים והם ב. סרמים. כי מה מנוכל
סלח נעבה סרמים רבים בעבור המסקל הוא הכבן
ולאחר. אחר מעבה אהרן את המחנות בתו מאביהם לפר
לפרעה. ואחרון מביהם כי הסם הבטיחם ואנכי אהיה
עם פיך ועם פיהו. ויאמרו כה אמר יי. הם הסם לא
מתנו פרעה על כן הכבד אלהי ישראל. והעשם עם בני
ישראל ולא יעקב נבדו. ויחנו לי לזבח אמדים כתוב
אהרן מב בעבר תים תנים ובקופן. ויאחר מי יי. אחר
המלוא בקרבו. שאול הוא ומתקשבות ומסה אחר כן בכל
בלשון ד הגן. ויאחרון. זה הסם הוא אלהי העברים ש
שהיו יודעים והוא אברהם הנקרא עברי ויצחק בנו ו
ובניו כאשר אמרים בפרשת תקנה עבר עברי. נקרא
כתוב נקרא נקראתי בהר הגלבע. ע. והוא כשעם פגישה
והנה פרעה לו לאתה הם חייבים לחנו בן יבא אחרב. לא
דבר. ואלת ומגנו. כולנו אלהנו ישראלים גם אתה
פרעה עמנו וכל העוברים ומלחת פרעה שבת ש ב
ולכל תגרייה רבים כתוב שבעבר שלח בהם ערב ויאכלם
לא אחר לבו זבחו לאלהיכ בארץ ומשה הסיב שלא יכל
לעמיתו כן כארץ. רק שלשת ימים בדרכו ירחקו. וה
המרחק בין המבדרין וכין סיבו להולך בדרך יפר יפר ישם
אבחו כבתוב תשבדון את המלים על הבר הזה ועבד
ובן משה מאמת תחת ההר. גם המזבח שבנה בחלמת
עולם בהר סיני ה א כי כתוב ויחנו כרפידים ומם כתו
הבני עמוד לבנך סם על הבור בחר בר ובנא הארבה
כתן רפת לקבת ישראל ללכת לנחת ומחסת חסך נתן
רפת לכלם רק המלבנה שלהם לא יך עשם ישראל
שבא הדבר הבה הבכורים לא הבדיל להם דבר
ומשה בן יסבנו בדבר על כן אמרו בלבו חתים ונרסו
אתם המבדרים לנחת לזבח גם הסלולים מלת תפרעה

ולין בדך להדגים הנין וכתיהו וקרלת לתכם. והעם
בחקים הזה בקבה העם לחר בקרבה ויסבת לבטח
חדיע מוכה העם הה והטעם סהחטל היה עליך וכ
וכבי דרך מוכר כי החטל יהיה על עמו וכמיהו והייתי
לבי נכבי סלמה חטלים. ולויכבי לבנו לתו וימירו לת
כבדם ולחלר לת הועלו דבריהם כי הנל מתלחנן כחו
בחזק לבו. ועתה לכו עבדו. לחרד לסיטרים כי גם ה
הם חייבים לעבוד. וירלו זה הססיק דבוק בסקיקים
הכלי. לחדיע כחו ולו נסמס בבהה סלחר להם פרעה
לת הנרעו מלבב כדבר יש בוחתי. ופגעו מסה ולחרן
והתרעמו עליהם. ולחלת לחתם כחו נסמס ובבחים.
כמהו ודעו סרוש לחתם. ויקבר לחתו בבו. וד יהודה
בן כלבם לחר כי כמהו יבוא לחתו לל פחם להל מובשי
ולבי דעתי כי הכהן יבוא להכילו ויקבעו תחם חלת זה
הם הנ נכבים. וכמהו ופרעה חלם. הנה חולם. והנה
הנ עומד על הלור. ודבים כבה. והלחרי ירלו
חוסנו סהלל עליכם. ודע כי החטסה הרבסת
מתחברת בחקים לחר לחעלה ומהמנח על כן ולחרן
הרבה לחתת תת חברתה. כמו ומתיק הלור. וד
מר נים לחר סבנו נבלחים וכמלל. סיס בעיני. טריח
רע. ויסב הנה לחר
סהסס הודיע ל לחמסה
ומחר לי ולחני יד ודעתי
כי לל יכן לחבם חלך מבדים להלך עד סיעבה כל ז
הלחתת לחר בהי. לם כן למה יחרעם ומסה לחם
ה סלחתני והבל לל הבלת.

שאלה

התסוכה. חסב מסה כי מעת דבריו לל פרעה יקל
מעליהם. והנה הלל הכבד העמדים עליהם. ובעם
ליה הרעתת הסר מה סלוחרת רלה רלחתי לת עני עת
עיני ולחד להבילי מיד מבדי. ולמה זה סלחתני להריע
לישרלל. והנה לל מבלחתי תסוכה לחסי לסיטרי
ולחלל מהיום סדבריהו הלין לל הכבוד הנעל כלחר הלל
כחו ידו פרעה ביום הבלת ובעם
מתסבתי סיהל פרעה להקל ומעליהם ותחל להבילם זה
ולחלת הרע. פעל ייבל כחו הרעו מלבותם. ועתה
הרלה כחבר לבכל המכות על מבדים לל ירחם עליהם
ומעבו כחבר לחבר לחרם עוד

פרשת וארא

הבעב לחיר
ולחמן הנעם
והבל מודים
בלהים לחם פרעה כחבר לחרם עוד. על כן לחיר
ולחלל חלי חני. לכן לחיר לבני ישרלל לחי. ידעת
כי לחי. הלהיכם המוכיל לחתכם. ולרת. נבולת
הבלת הלתה בחרלות הלילה על כן חלת ולרת. חלת
מדי קבה בחרים. הבלון לחיר כי הסין כוסף

סלתה מדבר עוד. והטעם סלחר לעולם רי. לל
מדע טעם לפרים הזה. כי לוך יקרל סס לחר רי רק
הכמן לסיתן תלחר כחו טוב ובכח. עלי לבי דוי. ובבני
רבסמולל זל פי כלסן ערבית לל קלחר. ומרי מבכח
תקיף. והיוד תחת לות הכפל כיוד הלין סיקים. ומסבח.
ולוך בחלי נהרים. ובמהן בקול סדי. מדי בדריך. ומס
פרים. ולחלת בהדעתי מבבין בסבל ולחובה כחו הרעתי
כדברי מבסס. יד מדי מנים לחר כי לסמי. סבוטה פ
בלסן ערבית ולו סבוטה. ושעם לל נדעתי להם
כחסר נדעתי לך. וכון הזה לל מבלחו כלסן הקרים
ובבה דקרקע. יום תלית מוסבת עבחן ולחרלת עתן
גם כן לוחתית כחם מחל לבוך ישעזך ולת סדי ובר
ובכרך סהנל ומלת סדי הבה בית כלל סדי כלו כתב
נבחתי. לל נודעתי. לחר רב סעריה גלון כי תחסר
בחרבנה חלת לבדי כלו לחר ובחתי. לבדי לל נדע
בודעתי להם רק מעם לחת בלל סדי ומעם בסס. ו
ובחהו לפי דעתי לל יעקב לבדי ולחר עוד מחך טו ל
חס ישרלל חסתתף עמו. ולון בוך לתקון הזה כי
ידעבו כי לל שדי הנל הסס הנכבד ולון בינהם הבים
רק סבס סדי הנל תלר הסס הנכבד מעם סס ענם
מעם סס תלר כחסר פדתי. והנה מבלחנו כתב
בלחרהם לני. לחר הבלחתך ולחר כבדיש. ובעקב
לני. ללהי לחרהם לחבך. יד ומעה לחר כי לחרהם
יצחק ויעקב לל ידעו זה הסס רק מסה לתב כבה. לל
דבר ד ומעה נכונה כי לוך יכתו. מסה סס לל הבינו
הסס ולון כבק מהחבת ידעו זה הסס
סהנל סס הנבב רק זה הסס הנל תלר לל ידעו.
ושתה לנלה לך קבת סוד לל שדי. ידעבו כי הסס בדל
מעלה עלמות מהבדתי. והעולם הסבל יקבל כח
מהעולם התיכון כל לחד מהבדים כבי ומבכת הנלי
הנלינה. ובעבור כי נסמת הלדם ובהה מן הנ לם
הלמבעי לם הנה הנבם הבמה ולבדה מעבי הסס
סהם כלל לחובבי על יד לחבעי והבהה תלות העולם
הבבל. והתבודה לדבקה בסס הנכבד לם יום כמעב
מעבבת הבבבי בעת הבדין רעה סתבל עלין כיום
ודע. הסס סדבר כי יסבב כבות להבילו ובבה לם
ים כמעבבה סהנל עבר. הסס ותקן בה תולתו ולליד
על כן לחבדו מבמינו לל סהסס לחר לחבדהם בת ולל
ולחבעניבת סלך ובדבב מזה הטעם לון ולל לישרל
ועוד לחבר זה בחר הבעב כבבת כי תסה על כן לחר
הסס לחבדהם קדם ולחבה לת ידעך. לבי לל שדי
סבינו מבבה מבבה הבבבה לל מבעבבת הבלבבה לת תת
תסתת רק סדע הבבן בו סבחים לו שוב. לל הבה ב
מעבבתו על כן לחר יעקב הבלבך הנלל לחתי מבבל
רע סבהבה בבן לבת עלי. זה סוד כל הבעבה כתם לחס

והנה הלבת לל הנבע מעלתם לבבקה בסס כמסה לל
לחר ידע הסס פנים לל פנים. על כן יכול מסה לבמבל
תלבת הבלם הסבל. ולחדם לחתת ומבתים סלל הב
יכלו לחבת לבדהם. והנה מסה לחר סבי דבריהם. הל
הלחד ולם זה סלחתבי. והבבי הבל לל הבלת עבך
הבבבוכה על הלחבן עתה תבלה לחר לעבה. לבבעה
ועל הבלסן ולחר תלין לבי. והטעם כי על יד הלב
הלבת מבבע סבתי סבה לל שדי ועל ידן מבבע. ו
הבבבר בעלם כלחר לחר לכן לחר לבבי ישרלל לבי
. והנה סלחתך לבבבע זה הסס. עם הקבמתי לת
מבתי לתם עם הלבת לתת לבם. לל לבבהם סהם
סמבתם לת לבן כבען. גם סלחתך עוד מבבר. סבבי
ישרלל תבבבה ובעבן לל. לכן. כתו סלבבו עוד כן
יהיה דבבי קבים מעבל לתבם. בזהע בבוים. לן הם
הבבים על הלבן. ולקחתי. כלחר תקבלו. התורה על
הר סיני. ובעבה הבבבלת לתבם כי היתה בבעבבת הע
הבלבבת הבבילה לבבבתים הבלבים סבעבבי עוד כ
בבלתי. ובה יעבבד לך כבבסת כי תבה. והבלתי לבבבן
רבים תבבבלו. ובבי גם בבים יחסבו כבם. ובע לחר
כבלתי לת ידי דבך מבל כלבים סבבל ידו על הבבים
ובבבבו כתו כי לחבה לל בבים ידי ובבם ובבבלו
לל הבבים. ובעם לחבי. לבבקבים זה. ולל סבעם לת
הבו לת לחבם לבבבי. כי קבבה רובם בלחבך. הגלת
ובעבבה קבה. סבתבבבה עליהם. ובבבי. לל מסה
לחבר ובבבי. לחבר לבבבי לבבבי ישרלל ו
ולחבבת לבבים. בת. לל לבבבן הבלבן. ובבבי. הן בבי
ישרלל סהם עתך לל סבעבו לבי ולוך. ובבבי פרעה
סהנל ולך ולובבבו תבעבך. ועבך כי תבבבת בבלה סב
סלבבבר לבבבו סלבי ערל סבבים כי בהעם ולבבבה ה
הבבבחבבי סבבבה לבבבי סלל לבבבת בלתת. סהנל כבר
עלי לבלי ובבבל לבבבי לבבבן לבבבן ולהבן יהי
תלין כבי יכין ישרלל. ובבבר עתה כלל הבבבן כי
גם לבבן יהיה תלין כבבן יכין פרעה כלחר ישרם עוד
על כן הסבתבבבסבבים כבבבי. ובבבם לבבבת לל בבי ס
ישרלל ולל פרעה תלך ובבבים. ובבי ישעה לחר
כי בעם ובבבים. סלל ובבבבו על ישרלל לם לל סבבע
עלבבם ולון בבבך. הלה לחסי בבת לבבבקם. סב לל בבי
ישרלל הבבבים לבבעלה. ובחלבבבים הם ובבבי מבבבי
ובבבל מבבלבבן כי לל בבבלבבן לבבבה רק לבבבבבים ולבה
לבבבבבבבי הל ובבבבי מבבבבים. ובבבי תבבבבבבת לבבבבבבב

והאומרים כי נבילת עובדת כוכבים אסורה מדברי סופרים אינו כן כי סרס כוכב והקניו לפי דעת חכמי ישראל דעת חכמי הגויים ומעולמי הגוים לפי דעת חכמי ישראל סרד" וסרס כבית הלוי סלטה לתיות" והעד" כבלים ויתנבלו כי הלוך סרס" ועוד כי כוכב אסרים סרוי פרי כי הוא תוצאת עובה " עוד ינוכון בסיבה והעד הכלתון ונוכו נבוה אכלו " ועוד היה עושה הסב לאסת הלים כי כבית הוא" אם פירסו דברן ורק פירסו הוא כבית ם מלגלה לו סרי כדרך כי אם גלה סרד אל עברין הכבי הכבלים והוא מתנבל עלי" על כן ויתפלל בעדך ויהיה אתה תדבר אל הרן כל אשר אצוך והרן אחיך יהיה דבר אל פרעה ואתם שלחו מארצו ויזכר להרן כבל פעם בכל מסה אל פרעה ידענו כי לעולם יחדו כלו" אם הסס הקסה לבן מה פעמו" התעוב חסס נתן הכתיה לא לחדש ונעוע סכל בקרבי לקבל כח עליון להוסיף על עוד עוסתי" ולחסר מדעתי" הוא אשרים כבדסת כי מסת" יהנה עשם תקסה את לבו" לחנון רבות מוסתי" וד" יסמעה אחר כי עשם תקסה את לבו לסבול המכות" ונתתי את ידי ומכה" כי ביד הוא כדרך בני אדם" ושעם נבאתי כתו סהם המלאכים נבלות יי בסתים כן הם ישראל בארץ" ודעו כבר הזכיר ר יהודה המוקדם הראשון הסבר כין ודעו ובין ודעו כי הקיום בקומו גדול הוא מעל עבר כתו סמרני והן הסיבו לעתי כתסבב והקומן בקומן קנון הוד ם מן לעניד כתו ו ושמרת הנתן הבעל כין הוד והד תחת הוד סהו אדם והנה הזכר לוה הבוא הכתת על מוכרים כרי סודע בעולם מתו הנכבר" ועם עתה כלל כי על יד אהרן גם על יד מסה נעשו האותות ואחר כן ישרם כל אות ואות" ומסה הזכר סנות סנים ולא מצאנו בכל המקרא נבאים סהכתוב הכתוב מתנבא בקבוקתם רק אלה כי ועלת גדולה וכל הנבואי" ולהם אבר היה מדבר הסס כעוקר עגן:

ואל יעלה על לבך כי שמואל עמהם כבבור כעוקר עגן וידבר אליהם כי כבר פרסתי בוקומו" ולאלה לבדם נתנו התורה והנה על ידם יבאלו הבדיקים עולם הבא וכל הנבואי אחריהם הם נבואי תוכחות לו עתידות ואחר יי החל לפתם סניהם כי ידע הסס כי סתאלה לא יבקם פרעה ומסת" רק אחר לא ידעתי את יי ונתנה יבקם ומסת" כי דבר פרסתיו ולעגם סהוא אחר מעד הוא מסה סכתבו לו" והעד אחר אל אהרן קח את המטה ונטה ידך" והכתוב ודם כמטה ונך את המים

ירדם" והנה הדגיעו בפתחו הבית סהוא המטה הדגע סאל יהי לו קח את מעך וכתוב דבר הסס לומסה" ומעך אחר הבית בו את הארור" ובכל מסה" גם זה מוסת מה מטה בהיה לתנו מוכן דומה לחיסת מעשה ליסראל כי לא נהפך רק לנחש" ויסת אחר נחש הוא תנין" ניקרא לחכמים" חכמי ארלות" ולחכמים ומכים דבר התולדת לחרלה הענין" והחרטומים הם הדגע" הוד התולדת" והחלה רבעיה" אולי לשון מכרים הוא" לו לשון כמרי" כי לא מצאנוה בכל המקרא רק בדברי סניהם" והסרים הכתוב כין מעשה מסה סהיה אחת סנהגך המטה לתנין" ובכן מעשם החרטומים על כן כתוב כלהעיה והחלה סלים" מנו להם הרב לאסכרה להטים" ולהם אותם הים הכא והוא כתו בדיקות ולם עובות ואלה הוא לאחת ענים" ויסליכו" והנה סלא סני סגלעה תנין לאהרן מעות החרטומים ולא נתבלו ויקרא מטה לאהרן כי כן היה בתחלה" יי יסיעה אחר כי אחד מסב מטה בלע מעותם וזה בלא גדול" ויחזק מעבתו כבבור סרלה סעבר החרטומי כמעשה לאהרן ויאחר כבר" פעל עבר כתו כי זקן יבחק" לו חסן" להמיתכו כלאר לאהב" והיה קרון קנון תחת מם מלון מהוא סדם סלא ידגם האלף סהוא אחריו כתו חדש כפ כפסו" לך" מנגן תלך מוכרים עד הים לבאת בעמו ובאלה כי לא יגדל אחור לראות כתה מעלת שלה ובאה הסס לומסה סלך בבקר ועמוד לפני אור" ויעשה האות סהוא אחת אחור לעיני פרעה" ובהו לקחת המטה אחר מהסך לנחש על יד מסה לפני לבתו לא פר פרעה ויתנהו אל אהרן לבטחו על ידי מוכרים סיר סדלה הדעה כעיני כי מדגע סיבה אהרן במטה את הארור" לו נהסך לדם" ואחרת אחר לו כבה כי אחת תחלת הנכו אם לא תקחנו כי המטה אחר נהסך לבח לא הנם מקם" סה הסלח ידכר על פי הסלח ואחת ד דיך קבדה כי תחסר מלת סלחי" ובכה הנם אכבי מנה בהטה אחר בידי" ואחר אחר בידי העם מבבד אחרן היה כי סביהם סוון ומסתמסין כאחר" הדגם ם סם מון כולל" ונלאו" מכבין כמעל מגן לאה בעם לא יכלו" ואחר" לפי הסמט כי אהרן נטה ידו" והכה הארור ונטה ידו כנגד כל הארחות בבאת מוכרים" ואלת ארחי מוכרים כלל הסרע על נהרתם הארור לנחי הים" ואינם הארור כמחה הכבית בהכרת" ונהרות אחרי כאהרן תנגרים כי הדם היה בכל ארצם" ועל יאחריהם לפן דגים" כעבור הארור כמקומות רבים" לעמיהם" לעמי מים מחבורים והמעבר ומקום מימיהם הם המ המקומים והבארות והכרות" אחר הנאלם כי מימי" כמלל מים מתוקים ומי מרים כתו הים על כן כתוב הקרוא לתי הים" והנה סבה מי הדגים ומתנן" ומלת

ומלת מים כלאסר הוא סמוכה אל סימן המדבר לעבל הוא כפלה כתו מימי ומימיך גם על לפן רבים כי לא יתכן לומר מיי ומים ומבאתי מי אל לפן יחיד כי מי נהה לא זרק עלי" ומעם ובעבים ובאבנים המים סהיו בבתים בבלי ענן לו כבורים הנעשים תלבן" ונעשו כן מלת כלביהם ובגדת אלין כלב דבדי סתר כעבתי מן הענין ולון המלה חסרת הה ל כי הקל אוכנה ותלתית המסך כאותבע המלה הם על ידי אהרן נחשבו כל מימי מ מצרים לדם" מ

וישלשאול מה עבר החרטומים" הקסוכה אהרן לא הסך כל הארור סהיה לם יי וכל מ מים סהיו כבל נבול מצרים סלא היה רעלה אותם" ע ועוד כי הסך מים סאינם עומדים רק רבים תמיד ומ ומים אחרים כלים" ועוד כי עומדה המכה סמעת מ ימים והחרטומים לא הראו סהסבו רק מים מעטים ם סהיו בכלי עומדים וזה היה רגע אחד עד סבב פרעה בתחלה אות המטה סהיה לתנין וכלוע המטות" ואחר דבים לא מרים כי הטעם המים הם ביד המצרים לא לאדמים כתלבנו כיד ישראל אם כן לתם לא כתב זה הסלא בתורה" ולפי דעתי כי מלת הדם והצפרדע והכנים היתה כולת המצרים העברים כי אחרי מסת הבתוב מדיך" ולה הסלם מעט הזיקו רק מכת הת הערוב סהיתה קטה המים הסס כן המצרים וכן ם העברים וכמה מכת הדבר המדר כעבר מוקמים ל ולא כן כמחין ובאדם כי הם יבלים מומצרים ובאם ולאחר חפרו העבריים" ומלה הזכר הם בעבור סעמודים אחת המכה ימים רבים ולא כן סאר המכות" ואחר כ לא פרעה עם אהרן אחרן הגדיע אחרי ה המכה הסבית אם לא ישלח עמי" ואם מאן תמאן יבא כתו ומכה אני את המים" והחרטומים נחלקו ב בתלת בצפרדעים" ובכם אחרי סהם מון דע מתבא נמצא מוצרים יקרא בל אין ישמעאל אל תמסה ויבא ויבא מון מנהר מן עוף כן אדם" ולאדים אחרי כי הם הנמצאים כדבר הבדית סהמעמעין קול ואות אכנון בעבי" ומרן כתו ישראל הדים בעל יבא" ובעם ועלו כי מנהר לע לא בסל ת עבר" ובכה אחר שת ב בעבור סהבתוב אחר ובכה ובעוך ראה כי בו ובכנות ישלו ולא בישראל אחן יה ראה כי הזכר סעבא עליו על כל עמו ולון ארך להזכר ישראל" ולאחר נעה יד

יד על ראשת המים והנה הבצפרדע" ועלו ויהי ולאחרן ויהנהרות ומהלעמים ולא מכל תקנה המים" ועם הנ הנה נעם ידי ולא הנה כלאסר עשה כראשונה רק ראה כי יעלו הצפרדעים מדגע כעות ידי" ומעשו כמים ומעשים על כן ראה פרעה כי הדרם כן מעשה אהרן ובכן ומעשיהם" על כן קרא לומשה כי ראה כי הארעומי ה סיבי המכה ולא יכל לחבר אותה ולון יכולת לראה כי אם מי מה הכלה" ויקרא" אחר העניות דרך מ מוסר לפניהם ואת המטה הוא מסה קסה מהאלונה וכ וכתוב וצפרדע ותפרוצם" ואחר תקראת לעשה לך מלעצור אל הסס ותבור המטה כים סתבקם" ונ ועם כיאור תמאלרנה כי סס הוא כת אלה" ואחר סהזכו ר הוא לון ארך עד לחדר" ואחר הגדעים" ואחר לאחר אחר רב סמואל כן חבנו כי מנהגו הוא סיסקם סתבר המכה מוחנו מ ד ופרעה חסם סישרבת כיבו מים הבלה הצפרדעים על מצרים ומסה היה ידע זה ותחסם פרעה כי עתה הגיע עת סיר הצפרדעי על כן בסהו והאחרך עד לאחר" וכרי כלה הלה תלרע הבך המספע ובתוהו כי סוי אתי כבוד" ויבא מעם ויבעק כי כטח בסס סלא יבשהו כי אחר לפרע כדבר כלא רשות הסס" ועם כדבר ומה מעבריו ויבבדת כתו ויבבד ובסף" מדרים חמרים" כתו חמור חמורים ידיל כי היתה הרחה כתו ידוע לפלו ההבר לבו" סס הפעל תחת שעל עבר" ואחר

דע כי על יד אהרן הוא הסלם ומכה הדם הראשונות והאחרונות הוא בסלים כי הסתים הוא כתים והאחר כעבר הא הארן והחרבות סהוא על יד מסה בחטה הוא בעלבים כתו מכתלתו היתה עליונה ומתעלת אהרן" כתו מכת הבדי והאחרונה סהרות הבלים" והחסך סהוא בחיר גם מכת הסחין היתה על ידי יסלם כלא ומטה הם ע ערוב ודבר ומכת כבורים ואחת כלא מטה על ידי מם מסה ומעשו סזקן לאהרן והוא מכת הסחין" והם לבנים כתו היה לאבן כאלו כעבר סיבה אהרן ועלה כנים בכל ארץ מצרים" ועשו כתם ועשו על מסה כ כעבור סדבר לאהרן סיבה בחטה כדיך ומעוך אסר הבית בו אהרן הלאחר הבבה" מה הוא" ולא תקרא כנ בעבור סהבנים כתם" כי פעמים הוא סימן לפן נקה כצפרדעים כי האחת ומעל הצפרדע" ואחת הבנים ארה כעבור תפסת הים כתם ריקם חבם"

ופת אחר כי הוא סימן לאהרן כי הא האחת כן יבנים כתו פתפים אחת ואחת אחרת כדיך בתך האחלי" ולא תעשה בעבור אחר כל עבר אהרן היה בנים כעבור סהסה בחטה בחקים אחד" כי כן היה דבר

הים ודבר הסחין כי הטעם הוא כי אז תחל המצה
ויעשו כן שהבו עפר הארץ לעשו כבים כמשה אהרן
ולא יכלו " ועתה להחסר תתי הכנס פעם אחרת כי
גם היה היתה כחרטמים " ויאמרו " בעבור שהרלו
סעמי כמשה אחרן בדבר התנין גם בחכת הדם והב
הצפרדע ולא יכלו עתה לעשות כאשר עשה אחרן לפר
לפרעה לא בחה אחת המכה על יד אחרן מעבר ישראל
לפלים " רק מכת אלהים כפי תערכת הכוכבים על
ומל מרן מצרים כי בבר מיריתי כי פרעה לא בחם ה
הבראת " רק הסם שהחזר לי מעם זה כדיך כי לא ידו
נגעה בבו מקרה הוא " היה לבו מן הסמים על כן חזק
לב פרעה " ואמר יחזק זה הפירים שאמרו אבנו אלהי
הוא ולא אחרו אבנו " שהיה אלהי ישראל " כאשר
אחר פרעה בחכת הצפרדעים העניתו אל " וזה הם
הזכר בחכת האחרונות " ועוד כי מעה אחר לפרעה
דבר מכת הראשון לפני היתה " ובבה מכת הצפרדעים
ולא הזכיר בתחלה מכת הבכים " ואחר מנהג המלכי
לבלות בבקר אל הנהל כי רחות המים טוב לעינים "
ומסלים אלה אדם במקרא והבבין הבר הנסף " ואולת
שיבא חיות רעות ומעיבים מן אחבים ודבים ובמרים
ונעשה עם האדמה מקום שלון בעים " והבלתי אפרי
ומדרך הסברא עתה החל פרעה להקל מעבדת ישראל
כאשר ראה שהשם הפרים בין ישראל ובין מצרי הנה
פחד לעשות להם רע כי בדרך יש לו לשלחם לזבח שם
ופנעבו השם בדבר " אלא תראה כי עתה בתן להם
רשות לזבח בארץ " ועתה כאחרן תלבתן ולא
בחלבת אחרים כי אני " בקרב הארץ דרך ומסל
כמנהג המלכי לעמוד באחוצה מלבתו להיו קרוב אל
הקבות כאשר בדא השם לב האדם שהוא מלך על כל
הנוף באחוצה ורוח האדם באינבע הנף בבתו ויוצר ר
ריח לדם בקרבו " ועל אלת הלחות רבות מן התעלדת
על בן כתוב מבין מבלל יפי אלהי הפיע " כי הוא
באחוצה הישוב ומלבת השם שם תראה בישוב "
ושמתי פריחה " כעוים הפרים " וכל פריחם קרוב מזה
הטעם " ויעש למראתו כאשר דבר משה " ועתה ויבא
ויעבאהו ואלת המכה היתה קשה מהראשונות " ויקרא
התבדר לפרעה כי הוחבת באה בעבר אלא אחרי שעבר
באחרון ולא באחרון אחר

אמר רבי ישועה

כי פירוש תועבת מצרים כתב כן לבנות עם כי לא אחר ל
לפרעה רק אלהי מצרים והוא אחר כי היה אלהיהם ע
על בחלת שלה כי היו מאמינים כי אחל עלה הוא אל אר
אבנם ובעבור זה לא היו אוכלים בשר " אלהי היה כן

לזה לא יאכלו בשר שור לא בדיים " ולפי דעתי כי
לאמי ומבדים בדמי משה היו על דעת אנשי לבדיאה
שהם יותר מחבי העולם וכלם הם בני חם ולאים מה
לאכלים בשר הוים גם דג יאכלו בבים והבלו כל דבר
שבא מן החי והם ויתעבים מי שאכל אתם ומלאכה
בחלסה בשניהם לתעות שלמן וכן כתו כי תועבת
מצרים " ועבר הוים לא יבהו אדם שאכל בשר
בחרבם ולם אחד מהם יכל אחרן בסריה " ובתה מכל
מקום שאכלו שם בשר " לא יאכל דבר שנגע בו אוכל
בשר " ובליהם טרפות בבנים וכן כתו כי לא יאכלו
המצרים לאכול את העברים לחם " והבה ישקה כאשר
היה בבית פוטיפר המשלי על כל אשר לו לבד על הלחם
אשר הוא אוכל כי לא יגע בו בעבו היתי עברי ואלון טע
לשמול אם כן למה היה מקבה לפרעה כי כן יש לאחבי
לגדילה כי הסנים והחמרים והגמלי לרכוב ולמשא
והבקר לחרוש והבאן לצאתו שעד אדבר על זה בפסח
מצרים " אמר יפת כי תחבר הא
ומלת לא יקעבה והלא יסק
יסקלונו " ולפי דעתי כי מלת
הן הבה התחה והבה הוא הנזכח את תועבת מצרים
לעבנים ולא יסקלונו " ובמקו הן היתה באחת " דרך
מלבת ימים " בריבים אנו לרחוק מן המצרי " ועבעם
כאשר יאנו אליבו אי זה מקבה נזכח ובוה נזכח ומבנו
ואחרו " ומלת העתידו בעבי היתה ראויה להקריב כי
הטעם העתידו בעבי ותבור אלת המכה ולא אשלח
אתכם לזבח במדבר כאשר אחרת רק על תנאי כאשר
לא תרחיקו ללבת יותר ומשלמת ומים " ואמר אתל " אם
הפרים ומצבה כי היה ראוי לבהיה התנון דבנם כי הבה מ
פרים כמו כי לא ידעתי דבר ובבה אהל כי תתבלו בו "
הבבן ויהבל בהם אליהו " ואחר לו ומשה כן בעבור
שאחר בחכת הצפרדעים לשלח את העם ולא שלח "
ובא ים ומלת בלשון הקדם שהם שמת בעבע " והם
ומשבי בבני מהקל ומהבבר כמו ושעתר אל " והעתרתי
ובאתה אחר לבבי מודה " ואולא יה אחבי ואלה המלת
שאן בבה מושבות הן באשר ומעבע " ומלת ומשר אחה
בקדיק כי הפעלים הבנים לעולם הוות הראשון קבע
קמון כמו ויסב ויקם ולם היה אלת אחרן חית לו ע
עין לו רים שלא ידעמו ובוה אלת הראשון בבתם בהל
כתו ובבח בים הסביבו ובנו לבבו ויסר אליו ואלה מה
מהבבין הקל " כי מהבבין הבבר הוים אלת הראשון
נפתח קטן אם לא היה אלת אחרן אחת מהאחתו
הבזרות " כמו ויסב את הרבום ובבה בא ובבר תחת
יסר בבני כמו ויסרת אחם לאמן ובכן הוא להותן
ואר הבעבע מהבבין אקל כמו ואר הבר " ולבבר כאם
עבה בבפרדעים מתנו אם והבבר את לבם " ואמר

בא אל פרעה אל הראשון שלו

אמר רבי ישועה

הלוי מתים מוכות
הוא בחים אחת מהתחרון ואתה הדבר והסבית שב
שלי הצפרדעים מהם וכלון מתים אחת ואתבים
והסבית אתת תעבדות וכתוב תובא ה ארן בתם הוא "
" ומתים כאמר כי הדבר אינו רק מקום אל קרי ומסן
מסנה ומהמנהן ובבע אחד מתים חיים אין להם חל
ומסבר בעבור כי רוח החיים שהוא אלב תלויה באויר
והסבית מכת מחין כי הכתוב יקרא הרקיע אשר
על הראש מים " והמכה הסבית
תעבדת מעבלת הסברה ומגבל הלם וכן כתוב הלם מ
ומתלקחת בתוך הבבד " והמתבנית מכת אלרבה שבאה
מרחוק על ידי הרוח " והתשעית מכה נפלאה שבעבר
אור שבי המאורות והבוכבים מארן מצרים " והעשירי
דרגת המסתית מעבל הבבור להדון את הבברים " כי
מחזיק חבר כמו יד לו אדמה לו כמו מחזיק כאחבי
כלב " הנם מבלאנו מתבלף הייד מלאו ואתם הוה להם
לחלך " והסך זה כי הוו אשר בחלת לא יבוסו קום יתחלף
ביוד וקויי " יחליפו כח " ומלת דבר ב.ס " אבל לא
מבלאנהו בשעלים רק מקום אחד ותבר את כל אדם
המלוכה ובבסר מלבים כתוב תחבר " הבדרים רחוק
רק לא מבלאנו טוב מימנו ההבלה " מלת דבר " אחר על
ענין ובבים מהובים כמו הדבר אשר דבר " גם יא
אחר על יש כמו זה וכמוהו לא הבבת דבר " ובסם שם
קבב ומן לתחלת אלת " ובשם כל מקבה מבדים ר
ריבו כי הבה כתב אלא הנו את מקבן ובבה בוחבת בב
בבבר שהזכיר כאלבה ולבל את ביר הבלבה " ומלת
מי עד אחר " אבי אחר כאשר אחרים בבדים ובעם זה
הבסוק אבלו אחר בבלח ראיה כי הסם אחיב ישראל ו
ובעבור זה מקבאו אל חסם מהחקב מבוב לבי " ואחר
לא הזכיר באלת הבוכה לבלח את העם אלו לא עמדה
הבבה הוה זה מבשם גם ס"ה הבים שהוא מבנו בעבה
אבן על כל ארן מצרים ולא הבדים ישראל " ולבלם
לבבע עתה כי הוא מבנבת תבעה אם והמלה כמ
בבלה כמי תבנמי " ובקחו " אלא הבנים כאשר הזכיר
ומשה אין הבל " לא יתבן שהחרטומים לא לקח כב
בבשר דעים ובדוב שבקם בעבור הבותם בזכות ה
הבלת לחבים להם מבנו יעתה בבעה הבותם על
בן הזכיר זה ובעבור אלא עמדה המבה הבבה לא בקם
פרעה מעבדים " ובבעבי שהבוכה הראשונה עמדה ב
מבבת ימים לא בלחד מבנה על דבר הבסם כי בבה
עמדה כל מבה אשר כי אחר הבתוב בדבר " ודע כי מ
מבת הדבר אתה מעה אחת והבה מבת הבסך אלשה

יוים על בן אין לבו דבר לדעת כאחת הדם בא מבם ו
והאלו המבת רק אם אתה קבלה כבד חבמנו הבדים
קבלו ובעבור " ובחזק " על בן לא בקם להבתים " ואמר
לא הזכיר בוקום הזה שהוא אבת המבה אלו היה
לי בדבר אחר " כי הזכיר מבנתי בעבור הקולת הבבר
והמבר אלם שהתחברו ולא ראינו שבבר מעה לכל ה
מבת העברות כאשר פחד מזאת ואחר " הבדיק "
ועבם כי אין כמוני בכל הארן כבי הארן מבבת מבדים ש
אלהיהם יבלו להבת לו להטיב " אך תבר נן כמו
ולא אלו אחבל כי שניהם מים ובמם נבה נבה "
ועבם בדבר הדבר והוא אשר הרבני בו המקבה אלב
כך הייתי הבן כלבם עמהם " ואולם מים היה עבם
זאת הוא בעבור הראתך את כחי וכמוהו ומתבה כב
כבן החסמל מתך הבבד " ובבת אחר בעבור זאת הנו
המבה שהוא מבת בבורי " ואלת ספר שם הפעל כמו כי
כבד אבבדך אין הבעם מעבה שבעבו בעלם ובבבר
בבבר הבם רק ישמר שבן בכל דבר ודבר בעבור אלה ת
האותות " עודך מסתלל כמו ומתבה מבבת אלה
ותבתיבך " אלם הוא כמבל הבא הוא ומבבי הבבל כמו
אלו לרוכב " ובלבתך כמו מתבלל גם בלו " ובבו
ובבבם אחר כתוב מבבת לבת " ובבבם אחר
" ובתקום אחר כתוב מבבת לבת " הבבי

ידוע

כי לא ידד גם הוים כמבבים בדד ו
ומבר ואין דבר להבבי לוה זה
ובבה מקבמות אחבים עד הוים יב
ובעבור זה פחדו פחד גדול כי לא ידד שם רק כמבת
על " ועתה הנם אם אם לשון ובמוהו ומבבי הגבים ה
הבעבר הבלו הבים כאותם הוים ואבר ים בלבן קבבי
טבן אבלו ומעבר " ובחזק " הוים בלבן לתבבם ובבבר
לא הזכיר בוקום הזה שהוא אבת המבה אלו היה
לי בדבר אחר " כי הזכיר מבנתי בעבור הקולת הבבר
והמבר אלם שהתחברו ולא ראינו שבבר מעה לכל ה
מבת העברות כאשר פחד מזאת ואחר " הבדיק "
ועבם כי אין כמוני בכל הארן כבי הארן מבבת מבדים ש
אלהיהם יבלו להבת לו להטיב " אך תבר נן כמו
ולא אלו אחבל כי שניהם מים ובמם נבה נבה "
ועבם בדבר הדבר והוא אשר הרבני בו המקבה אלב
כך הייתי הבן כלבם עמהם " ואולם מים היה עבם
זאת הוא בעבור הראתך את כחי וכמוהו ומתבה כב
כבן החסמל מתך הבבד " ובבת אחר בעבור זאת הנו
המבה שהוא מבת בבורי " ואלת ספר שם הפעל כמו כי
כבד אבבדך אין הבעם מעבה שבעבו בעלם ובבבר
בבבר הבם רק ישמר שבן בכל דבר ודבר בעבור אלה ת
האותות " עודך מסתלל כמו ומתבה מבבת לבת
ובבבם " אלם הוא כמבל הבא הוא ומבבי הבבל כמו
אלו לרוכב " ובלבתך כמו מתבלל גם בלו " ובבו
ובבבם אחר כתוב מבבת לבת " ובבבם אחר
" ובתקום אחר כתוב מבבת לבת " הבבי

ויאמרו אלהים אתה החלת כי בחלף הלת הוא כתוב
ויאמר אמרו הנוסרים כי לא יוכל לעמוד כסיו במקרי
בעבור שהוא מלאך אלהים " כי ליי האדון לא לך "
ואתה אמר רבי סמיאה כי שרש תודאתי כמו לא תודאתון
וכוויתו עשה ישבבו ' ואתה הוא מלאכה מוכנה מוצלחת כחם
חזק כי נעול כל אחריה העבר כי אחר טר ישבב בנו
ואמנם הוציר אמנה סדוס נסבו על הבית ' והנה הטעם
כאשר היתה קרוכה עם שכיבת נסבו על הבית " וכבה
טרם יקרבו אחי לעבנה " וכבה בטרם יקטירון את
החלב ' וכבה כל טרם ' והנה אין טרם כמו לא " והנחתי
רב שעדיה חבר הענין וכבה פירש אחר אמר אמה לפרעה א
אני אתפעל להסיר מכת הכרד רק מה שהמתיק הסתר
ושעם והפסתה והפעורה כתבה " זה לא יסוב ולא אתפעל
ויעשם והפסתה והפעורה כתבה " זה לא יסוב ולא אתפעל
לרפאה והנה הטעם קדם שתיראון ותדעה את אמר יי
הצדיק ' כבר הכתיב הפסתה והפעורה וזה הוא כמו
בלעם שהועתל כאשר אמרתי " ולפי דעתי שהחסר
מלת אחר טרם אמרים כפי אתם ידעתי את הסם א
אמה ועבדיך אם דרך אומר והעשם מבאר המכה ת
תמרדו על כן סתם אמרו אמר לבו היה ועבדיו וכ
וכבה לא תוכלו במקום אחר " והפסתה ספר הכתוב
מה שהיה נכה כמו יוסף עצמותיו לא ראו " אמילת '
אמר וקרב מחנו ואכל ולא נגע לו " והטעם הוא עד
עוד תחת האדון לא נראו " ויצא ' נתן דרך בהשוך
כפף כתוך כור יהוא מוכנים כפעל כמו ונגעם אל הערפ
ירא " הזכיר עתה ויוסף לחוצה בעבור שהיה אחור
חטאתי הפעם " ועבד ויכר לבו היא ועבדיו התעד ר
מה שאמור ומשה אתה ועבדיך " ויחזק ' אחר שסתר
ומהמכה הזאת יתר מהרמומות
אדע אים כמה אל הנפשו וכיר עבדיו חק הדשע
הנה מכות הדם היא סוד שרשת כל אל פרעה

פרשת באא אל פרעה

אחר הסם לאמה אל תשמים בעבור שחזק לב פרעה
כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו ועשם להזכיר
עבדיו בעבור שדרך לבם בכל מכת אלהים " ועשם
אם כבדתי את לבו לרעתם מתי אותתי אלה בקרבו "
ויאין דשת חבמי סשרד שיה כי יש לו כי מתנו בינו שמנו
והדומה להם וכבה ישית יכין והדומה לאם בכל
הסימנים יש לו אחיה מוכנים הפעל
הכנין חבר בעבור מוכנה לו מי יש
יסוד אלה לשמים עלינו ' כאשר שם ע
על תבותיך מוכנים הקל " יש לו כי יסוד כמו יסוד '

ומשיתי כמו שמתי יחכל מוכנים הקל עלמעגן לומשה דבר
ם אחת בעבור כל ישראל ' וכבה ידעתם כי אני יי ' שדעו
בני ישראל זה הדבר תעדה כלם ן בני אדם לאחר הת
התעצלתי כאדם מסנה התעלמת והנקם באחר " ויכל '
ודענו כי לא יבא ומשה לפרעה כלא אחרון עתה כי הוא
שאלין והזכיר שתה ומשה ואהרן בעבר שהוסבו סניה
ונשם באחרונה שלא עשה כן בכל המכות " ומלת
לעמתת מוכנים נפעל תגרת עבו אחרה שם מין ' אולי
נקרא כן בעבור שהוא ויתר רב ומהומיני המחרי ' וכתב
יתי אחרה אכל הנם ישליו כתוב חילי הגדול ' לא כן
יהיה הלף נוסף " ובכה דרך משל ' ולא יוכל לראות
יהבר מלת אים " אחר יסת כי ומיס רבים בין מכת
הדרד וכן מכת ארבה בעבור הבוחה לבם מן הסדה
ומלאו אחת הנלה מוכנה כגם ן הקדם כי טעם ומלאו
הבתים יהיו מלאי מהם ' ונגה מצלנו מלאו ארבע
בתים מים שהיה פ על יצא כולו כתו בתחתת המס
ודנמת הלאה מהכנין הדעים "

אמר רבי ישועה

ס יסן ם
שהיה על
משה שהי

שהיה הלך כבוד לחלכו ספנה אל המלך בארמון וה ה
הלך מחרבית ' ומת אחר כי ומן שהשלים ארבע וכבה
ובית בבקר " והנה מה יעשה במלת ומן טה וכה "
וכבה טעם ומן מנן פנים כאלו הוא ודת והנה משה
יצא מאת פרעה בלא רשותו " והזכיר הכתוב זה בעבור
טעם פרעה ובזה לגרסם אחר שהוסבו ' ופירוש הטר
קדע הער תר בה שיתבר לך כי אבדה מגרי ' ויוסב מלת
את כמו עבדם הדבר ואחר ואחר אחר האדם אהבו שהיה
שיתן הדבר אל אחר אחר אהב אותו שהטעם עבדו הדבר
שה על כן אם אחר אחר ראכן הרג את שמעון ' אל
ראוכן הרג שמעון הנעשה שה ' כמו ולב יעבר בעיר '
אסר בדת אלהים אחד ' ואל תחסוכו מלת את לאות
על הפעול בעבור שהוא בינוני כן פרכים ' ויחבא עם
הפעול ובא את הארי ואת הדוב ואחרים כנה " אחר
ר יהודה התדקדק כי בעבור מלת את אחר ויוסב ' ולא
אחר ויוסבו " ולפי דעתי כי אחר ויוסב בעבור כי ומשה
הוא העקר וכבה ותדבר תרים ואהרן כי הוא היתם ע
ערך הדבור כי תר יי ' אחר לזכות והוא תבה על כלבו
יהי כן " אלהיכם שאתם אותרים עתם " ועשם ראו
כי רעה נגד פניכם קרבה הוא הרעה מתנת אליכם
ומאתי נגד פניכם הוא ועם זה הטעם הוא דבק כי לא
אותה אתם מבקשים כי דין שאעשה כבה ' עתה חסב
פרעה שהם הרבים לבדחם ודע ס
ומשה אדוננו לא אחר לפרשה
שיוכנו עד שיכוב רק אחר

ס ריהיקו דרך מלאת הוים ' ודעת המדברים היתה מי
שיוכנו על כן הסחילוס ' ובעבור דבר אחר שאלנו נתן
להם פרעה רשות בלב שלא יוכנו לא היה ריבוי לחריה
והסם בזה לעשות כן עד שיבדקו פרעה אחריהם ' ושבבו
והנה זה תמרים ומומנו ויחבו לפני מי המחרתי ' ואין לה
להרהר אחר תעשה הסם ' כי הכל עשה בחכמה אחת
שהיא בעצמות תעני החכמים " הנה בדברי דוד כתוב
כשמשך אתן קול הצערה ברחמי הכבשים לא תחרון
כי לא יצא " נפנך להבית בחמתה פלמתים " ' ' ' מלת
נגר ככל המקרא הם הזכרים ולא כן מלת אחר
אחרי ר ' ומשה הכהן כי טעם פרכה שאחרה סם בב
בחטה " ואין זה נכון כי הטעם בעבור האחרה מיבא
קדים סם התאר כי הקדמה מזה הם ונקרא קדים
בעבור שהוא נקדם בתחלת כי ומסם תחל הסמים לזרע
על כן יקרא משרב אחר כמו הן קדם אהלך ואיבנו וכ
אחור ולא אכין לו " ועל אחר אחרי לא יהיה כן בד
בר דך הנפלאה " וכם ' טעם תחסך האדון כי האחרה
הבדיל בין הסמים ובין האדון כי לעולם האדון הוא עו
חסך " ויתבר הוא לאחר ולבם " בעבור מגרם לאתם
בקנון יחתת פרעה ' ומלת מא נא לשרסב בכי מתנא
אך הטעם כי לא אחטא עוד לאחרת מי הסם ובעבור ו
שהיה כעים ומה לא אחר לי שילחו את העם " ' ' ' ויצא '
מאתן לעזר כמשבור ומעתר ' ' '

בכור הנמר כי הנבייה שפתה" ולאסר בבית הבור בלילה
כמנהג האסירים כאשר אחזיר ונסף שמו לתני בבור
ובתקומתי לאסרני עוד" אם תה לא ראינו כאחת בכלל
התקרא לאחר כמותו לא נהיתה וכאת זה לא תעיש ותה
תתאסר מלת על. וכבה הוא אסר על כמותו לא נהיתה
ועל כמותו לא תעיש צעקה. ועשה כמותו סר לו אסר
לו יוית לו הדמיה להם" לא יחרן לבב לאמנו ס פחיד
פיו לא תרן לבני ישראל לאים מת לעמו. והעבר
סיהיה בוכח לו נוסף. והנה בארון לא יחרן לבב לאמנו
להם ולבהיתם. ולאי כי יסלח והאסתים תעחית להם
בכריהם" וידרן והסתפחו לי לאחוד על פיך" ולא
הנם אסר כרגלך סחס כרגתך מעליכם לתקום ל
סרבנה כתו ויעל כרגלו" והנה בעבור סאחוד
לו הל תעשה רחת עבי יבא בארי לף. ויאחוד כתעבע
הנבריס כתעבע הלמון וכבר אחר הסס ורבים כתוקת
וישה. תעב סעבו כל הנופתים הנזכרים לא רק לבו
נסלחה כי הסס חזקו והיה רחי. להיות סרסת ויהי בח
בחני הלילה אחר זה. להיות התוכת על סהדר רק נכבד
ונכנסה פרסת החדים הזה בחוזב כון סרסיו להדיבו
לוך נחלבו בכרי ישראל בבית התסחיה על הנבריס"
ויאחוד. עתה הזכיר תחלת הוכחת סהיו על הד מסה
ולהרן כי הם לבדם הו נכולי תעדה כי לחדיסס לא
נתחדשה מנהה רק אם היתה לבוך סעה כדבר נדע.
ולהיו. יעלו יעלה על לבך דבר הסיר סהיה בבית הם
על יד דוד כי כמו תקון הים ומוסר מיסר דוד ומחולל
ובכה כתו בחוכתם ולא בנבחתם" והנתון אחר כ
קבלה היתה בדם תפי תסה כי ולך יקום ויחדם כלי
סיר ומחוקו לא תוכיחו מסא ונכתיבם בוס הסבת"
החדם אחר ר יהודה הפרס כי ישראל הו מוכן כמי
סנת החתה. והחדסים הם חדסי החתה כתעבע
הערלים ולחיתו ומחוקת לת החקה הזאת לתוערם. כי
סנת לבבה לוכנה סבה. כי ימי הדרים והקבוד תבייס
בהלוסת הסתם לבדי כמי נטתה לבסון לו לדדים לא
דבר כמונה. ועתה אחדם לך דשבנו כי מהלך הלבנה
ב.בגלגה הנקדה ידועה כבוד נגבל הזאלות שר סהבה לא
הנקדה בנבתה הם שבעה ועשרי וסלוסית יס בהרוב
והנה נחסב כי התחברה עם הסתם בסהיתה בנקודה
הראסונה בתחלת תזל עלה. והנה בסתה לא רחם תזל
עלה. לא תבאה אם הסתם. כי כבר הלך סתחלבו
הלוחבעי עשרים ושבע תעלות. כי תחלך מכיבה
ברחיות נמדות הוא ותשרב לתחרח הלך הקבועה הנ
העלונה. והנה הלבנה הלבנה כלה הזעלות מחלך
הסתם בם הלבנה הלבנה כחלקים מחלקי הסתם בלבת
הלבנה הזעלות הנזכרות סבי ימים וקרוב מחסתם סבע
שעות והתחבר: סביבה לסוף תבעה ועשרים יום וחבי

ונתני ידות סעה נם עב חלקים מחלקי ישראל. והנה
סוא בחתת לסתם לבדה. כי הוא הזולדה זחנו קר
תה וקן. ותוקף סהב לרבע תקופת הנבה. ולא
נחסב סהיתה בתחלת רחם טלה. והוא ילך בגלגלו מסה
ימים וקרוב מרבעית יום עד סוכו פנה סבעת ובעבור
זה נקרא סבה" והנה אין לנבנה סבה כלל כאחר
אין לאמתם חדם. כי לא יתחדם כאמתם דבר רק דבר
החדים הוא לאור הלבנה. ובעבור זה נקרא חדם נם
ידח בעבור הדום אור הידח כי אין לה אור בראיתה
נמדרת כי אם מהאמתם על כן לא תקרא האמתם כי אם
כרגע מחבראתו עם הלבנה אם הוא בראם התלי. לא זב
זנבו ולא תהיה קרובת הלבנה כי אם בהיותה לבנה ה
האמתם בלילה בתקומת הנזכרים ובעבור שהיתה סבת
הערלים קרוצה אל סבת החתה ראוי שתתחדם עשרה ם
פעמים תתחדם הלבנה בסבת החתה חלקי ימי הסבה
על סנים עשר וקראו כל חלק חדם בעבור שהוא קרוב
ונמוכת הדם הלבנה אחת הסבתה מהם אחה בדרך ה
התעלדת בם הימתעלים בעבור כי מעשיהם תעלמים
בימי חדם הלבנה תתחלת החדם תלל ראוי הלבנה יר
ראוי כי סנים עבר ים בסבת סחתה ולא תבאו. חסבון
קרוב תזה כי אין בין סני התסרי רק אחד עסר יום
על כן שוי כל סנתיהם סבת לבנה וכל סנה יתבנה
תועד פסחים בכל סנה אחרבית אחד עסר יום עד עד סוף
סהין סלסים וחלם סבת חתה סלסים ואחרבע סבת הל
הלבנה כי אלה אינם על דרך תבלת. ותסס בתה כתב
בתרית לסחוד ותשרין כמשתם ואחר סחוד אם הדם
האבב ושאית פסח והנה אם לא יוצא אבב בחני ה
חדם בעשה הפסח בחדם הסחוך אלין ובבה קרא תב
הסבעת תב הקביר וכבת תב החסיף כי הקני והאסי
תלים באבב ראינו סאחר סלא בעשה פסח רק בחני
חדם הלבנה ובבה סבת הנה בתה לסחוד ימי חדם הל
הלבנה ויהיו תחשרים ואחבסם סחוברים ותסה לא סז
הזכר בתורה בספר סנים עבר חדם לא סלסם עבר
רק אחר בחדם סנוכת האבב בי החל לספר והוא יק
יקרא ראסון בין שתהיה הסבה תסני עבר לו תסלסה
עבר ובבה כתו בחדם הסני בחדם הסלישי ובלם על ה
הדרך האה ובסן ולחיר ובין וכל סחתת החדסים אינו
לסון הקדם כי אם לסון עבדים על כן לא תוכנה אחר
מהם סעבר בתקרא רק בנבנה תני ישראם הבראל
ונעלת לחסחרים כי בגלה הוא ובבה חני בחדם
הראסון ביקרא כיסן בלסן עבדים רק מבאנו בלסון
חקדם בנקראו סלם חדסים. בדרך אחת יבא אי יבא
כיסן ירח לחיר כי כן כתב הוא החדם הסני חדתב סהאת
סני לראסון חדסי ישראל ואלת לאלך בלחים אינה דב
דבקה עם החדם הסני" רק עם בסבה הרביעית לאלך

סלוה כי לא תבאו בחסבון המלבים מיסבר חדסים
רק הוסבה מחלך. והעד סהיה כתב בספר דברי הימי
בחדם הסני" אם לטענן על יהודה הפרסי כי כל הסנים
אינם כי יבא להם סני תקלת מערב המערבים
מיבו הנסתים לו יתעבו ויעבו בחם לו ירבה לו הק
הקוי בכל חדם מסבה מן מחנהג הדוע. על כן לא יש
יוצא הביב בסוב הסתם לא הבקיה סהיה סם בתחלת
הסבה סעברה סבתבא לו הביב והיה יבין הביב סבב
לאביב יתר ומבנה אלוה עם תוסבת סבינים על כן
הוי ישראל סמוכים על האביב הנוצא בחרבע בלו אז
חדם סיהיה נמבא כי האביב בכל הארבית ישתנה עב
עתו כמי מבחק כל חרן ומהקו הסיה" ועתה אתן לך
כלל לעני מישראל סהיו בבית המקדש הין מסתכלים
אל האביב לא היה עבור אבה תסיר לחם. כי אם לבית
דין סוהיה מסתכל לדברים אחדים אין מהאביב כב
כתוב כמוסבה" והנה מסה לא פרם לבו כתורה אוך
בקסנו סבינים וחדסים ואם לא יוצא יהי נעשה" ום
לתוזה יהם תוזה גדול אוך פרים כל בעני המבורע סה
סהיא אדם אחר לא ישאוד בכל זמן והבוח דבר הוא
המעשים סבל ישראל חייבים לסמרם בכל זמן" ום
כרת על אכלת חמץ סבעת ימים ועל אכלת ום ה
הכפורים והנה אם סוקר על המולדיהיה לו לפרם אם
הוא כני המחלך האחבעי לו אם כני מולד האחת" ם
סהוא כנגד בגבל המזלות סמעמים יהיה בין מולד הנ
העבור לולד האחת פעם לחוסיף ופעם לחסר קרוב
מלבנו עשרה סעות ובעבור זה אחרי הלוי הקדושי
פעמים בא בארוסה ופעמים בא בקבוה וזה לא יוכל
לדעת רק מי סחוא יודע בחכמת המזלות. וזה היה לו
לפרם על מי זה מקום מסחרן הוא המולד כי הנם בין
ירושלם ובין הער הזאת סמרה רוחים יתר ומלם סע
סעות ולאם על הרחיה סמוך היה לו לפרם על מי זה מ
מקום הרחיה כי תסתנה קסת המרלה בכל מקום כפי
ריחוק הארץ וכפי מרחק הלבנה מקו המזלות עם חלוף
המרלה בארך ובריחוב ובגבהתו ובגלתו ולוחרו ולולה
הדברים ברך מ ארוך" ואם לא היה הארוך אך
הנעשה רחם הדם סני ימים מסבק וזה לאות כי סתר
על קדילת בית דין בכל דור ודור היתה קבלה בדם ם
סל עולם יעבר בית דין סבנו סנים בכל תעב עשרה
סבה סהם הלה חדסים וחם מסת לאמים יום גם ת
תתקלב בם סתי מלסומת יום תקנה מלקים ולה הם
תעב עשרה סבה סבת חתה כלא תוסבת וכלא תעבעת
ולל תחוס בסעה תעבה לחסבון תקופת סמולל. ודעבנו
כי לא נעלם מחבו אם רק תבם דרך הרחבה לחבו לאם
לאחבי דורו כי הוא ים כן תקופת האחת כין תקו
תקשע קרוב מתבעה ימים" ולל תתמהע זה כי הנה

אחר בבריתה סלו הרוצה לדע תקים הלבנה יהבה ם
ם ית העלם ויעשה מהם חדסים ויקן לכל הדם כב
יום ותבי ונתי דות סעה סהם תסבחלקים והבח עב
חלקים ויתנה יתחברו מהם בכל ומחבר ותר מבתי סלי
סלסומת יום אבה יהיה הסרחק כין חסבון המזלות מיום
ברלסומת חסבון המזלות הוא קרוב מחבי סבה"
והנה התעדר לך כי כלל סבתבנו יאבה בכל
המחבר סבת חתה וחדסבו תעד חדסי הלבנה ובדרך
הסם סהדרכנו הדך ישרה" ה.ה אתי לך ולוה ומן
המקרא סהמוערים תלוים כבית דין הבית ומן עם הזל
חזקיה לעשות פסח בחדם הסני ולם היתה קבלה כי
בדם הסתבל לדבר מלבב לבדי הסבר אחרי החולקי
על קדמונינו אל נלוה לקח עבה לקבע פסח בחדם הם
הסני ובבה ידלה לם דבריהם אחת כי עשה חזקיה ם
סלם רעתי. החתת סלא הקריב הפסח בחוצה ויהי
עה.ד ולוה אחר זה בעבור ריב הקהל סלא כח ולוה ז
זה כתוב כדברי תורה כי לם כדברי קבלה" והסבת
מאכל בם האכל חוץ לבל ישראל בדם הרמתן.
והמלסות סבת מלבו לעשות חב דוגבת בדם הסני
סבבת ימים וכן לא ישבה כי הבם לא בה לעשות חב
הוצבת בחדם הסני רק על אכלת פסח. לילה אחר כי
כל הנמלים אכלים ונבה בחדם הראסון עם כל ישר
ישראל וחלילה חלילה מעשה חזקיהו רעות כלה כי ה
הכתוב דבר עליו לא סר מכל מצות" ויהי ומלאל גם
הו לוו זכר כא לת לסר התלכתי לבבך והטוב בעינך
עשיתי" והנה אמרים לך דע כי חזקיה: מעבן עם הקהל
בהכנס חדדים סיעבה פסח בחדם הכא אחריו בעבר
ריב הקהל סלא כא והכהנים לא התקדשו לחדי והנה
עבר הסנה והבסח מעשה פסח ראסון הוא נמוכי ינע
נעשה הבר כי בנעם המלכים הבסח כלא כתוב לא
ולם לא נעשה בחוצה לוה בנעם אחר סלא הוא הם
הבסח תקבל לפני ולל חבא חזקיה אוך התפלל ע
בעדם ומוע הבם תפלתו ורפא לת העם" ולם
טען ומן הלא הקדוכים לא הוא לו מעבר כיסן ב
בכיסן. הבסוסה לחת לחבו כי מנהג בית דין לה
להתבל בסוף חדם אחר אם הוא בדרך לעבר סבה לו
לא" והנה חזקיה לא עשה כן כי אנו סבנה ק
קונה לעבר הסנה בראם חדם ובעבור כי חדם העבר
יהיה לעולם לבני החדם הראסון על כן יהיה הוא לעו
לעולם אם לחדסים ויהיו המוערים בחדם הסבבים מ
מחבו ומה ראסון הוא לכם לחדם הסנה" וידעבו
כי מנהגו רבות בעדה הם זכר ליציאת מצרים והנה ה
ראוי להיות תחלת חסבון ישראל וכבה כמו כסמוכים
סנה ולרבע תחלת סנה לבלת בני ישראל חולרן מבר
מצרים בעבור הרביעית בחדם הוא הוא החדם הסני"

ונתי ידות סעה נם עב חלקים מחלקי ישראל. והנה
סוא בחתת לסתם לבדה. כי הוא המולדה זחנו קר
תה וקן. ותוקף סהב לרבע תקופת הנבה. ולא
נחסב סהיתה בתחלת רחם טלה. והוא ילך בגלגלו מסה
ימים וקרוב מרבעית יום עד סוכו פנה סבעת ובעבור
זה נקרא סבה" והנה אין לנבנה סבה כלל כאחר
אין לאמתם חדם. כי לא יתחדם כאמתם דבר רק דבר
החדים הוא לאור הלבנה. ובעבור זה נקרא חדם נם
ידח בעבור הדום אור הידח כי אין לה אור בראיתה
נמדרת כי אם מהאמתם על כן לא תקרא האמתם כי אם
כרגע מחבראתו עם הלבנה אם הוא בראם התלי. לא זב
זנבו ולא תהיה קרובת הלבנה כי אם בהיותה לבנה ה
האמתם בלילה בתקומת הנזכרים ובעבור סהיתה סבת
הערלים קרוצה אל סבת החתה וראוי סבתבא בעבור
פעמים תתחדם הלבנה בסבת החתה חלקי ימי הסבה
על סנים עשר וקראו כל חלק חדם בעבור סהוא קרוב
ונמוכת הדם הלבנה אחת הסבתה מהם אחה בדרך ה
התעלדת בם הימתעלים בעבור כי מעשיהם תעלמים
בימי חדם הלבנה תתחלת החדם תלל ראוי הלבנה יר
ראוי כי סנים עבר ים בסבת החתה ולא תבאו. חסבון
קרוב תזה כי אין בין סני התסרי רק אחד עסר יום
על כן שוי כל סנתיהם סבת לבנה וכל סנה יתבנה
תועד פסחים בכל סנה אחרבית אחד עסר יום עד עד סוף
סהין סלסים וחלם סבת חתה סלסים ואחרבע סבת הל
הלבנה כי אלה אינם על דרך תבלת. ותסס בתה כתב
בתרית לסחוד ותשרין כמשתם ואחר סחוד אם הדם
האבב ושאית פסח והנה אם לא יוצא אבב בחני ה
חדם בעשה הפסח בחדם הסחוך אלין ובבה קרא תב
הסבעת תב הקביר וכבת תב החסיף כי הקני והאסי
תלים באבב ראינו סאחר סלא בעשה פסח רק בחני
חדם הלבנה ובבה סבת הנה בתה לסחוד ימי חדם הל
הלבנה ויהיו תחשרים ואחבסם סחוברים ותסה לא סז
הזכר בתורה בספר סנים עבר חדם לא סלסם עבר
רק אחר בחדם סנוכת האבב בי החל לבסר והוא יק
יקרא ראסון בין שתהיה הסבה תסני עבר לו תסלסה
עבר ובבה כתו בחדם הסני בחדם הסלישי ובלם על ה
הדרך האה ובסן ולחיר ובין וכל סחתת החדסים אינו
לסון הקדם כי אם לסון עבדים על כן לא תוכנה אחר
מהם סעבר בתקרא רק בנבנה תני ישראם הבראל
ונעלת לחסחרים כי בגלה הוא ובבה חני בחדם
הראסון ביקרא כיסן בלסן עבדים רק מבאנו בלסון
חקדם בנקראו סלם חדסים. בדרך אחת יבא אי יבא
כיסן ירח לחיר כי כן כתב הוא החדם הסני חדתב סהאת
סני לראסון חדסי ישראל ואלת לאלך בלחים אינה דב
דבקה עם החדם הסני" רק עם בסבה הרביעית לאלך

והמינים אומרים כי אם הסנה בנויה מקרשים הנה חדש
האביב הוא יסוד ודאים הם כן לוקח תחלו מהחדש הסב
הסבעי תחמורו כי רחם הסנה הוא ' התשובה סבר ה
הזכרי קדמונינו ז"ל כי ארבעה דלתי סנים הם ומחמינו
מומרים כי קדים סנת הוכל בחדש הסבעי כעסרי לח
לחדש ועוד כי בזה הסם לקרות הקורה במועד סנת
הסיגה בחג הסכות למען יכמעו לחגן לחדרו ולא ת
תחלת סנת המרעה היתה מיסן לחה לא ' ' לקרות
הקורה כתב המנות והנה חכי הסנה שחרי כמלו וכתב
יחב המלוך מקומות הסנה ועוד כיכל ללמוד מדברי התו
הקורה בם מדרך התולדת שאחר כתחלה לא תקרעו ל
ולא תקרבו את סכ חיה אחר כן כי הזרעה המוכה לא
לתקרו לגיסן ' ועוד אם סמכו תחלת הסמטה ניסן
מי מזכר בזנה הסמיה לא יקביר בזנה הסבעית כי ה
הקביר אחר ניסן הוא וכבר נכנסה סנת הסמיטה גם
לא יזרע סנת הסמיטה והנה כי דברי חכמינו ז"ל הם
נכונים " אמר ר' יוסה הכהן אין ברוך לאחר ראש
חדש רק חדש לבדו כי הטעם יום חדש אחר הלבנה וכ
וכן בת חדש וסבת הדשים ומועדיכם ומועדיכם מדי חדש בחדשו
ואחדים טענו עליו אם כן למה נאמר בחדש הסבעי
בראש לחדש ' הוא הסיב להסיר הספק ' גם טענו עליו
ובראשי חדשיכם והוא הסיב כי על ראש חדש ניסן ידב
ידבר בכל שנה ט ניסן לבדו הוא ראש חדשי ' ' ' ' ' ' ' '
אם כן מה קרבו מאר החדשים והוא הסיב כי סם כתי
כת זהות עולת חדש בחדשי לחדשי הסנה כן כתו בדרש
עבודה וכן אמר ובים סמיחתכם ובמושבותיכם ובראשי
חדשיכם ' ' ' ' ' ' '

והיה זה היום יהיה זכר לדורתיכם וחגיתם אותו חג ה׳ לדורתיכם חוקת עולם תחגוהו׳ ולא אמר בכל מקום כי המקום תלוי בארץ כאשר יפרש״ שבעת ימים עם עשיה מצות תלוי זכר לא לעתים בארצכם׳ כי לא צוה לאכול מצות רק הנאכלים עם הפסח לפני חגיגת לילה׳ רק שבעת ימים בזה לאכול מצות להיות זכר לא לאסר קרוא להם בארצם׳ כי סם כתוב כי לא חגיגו ולא היה מגיחם בארצים שיתעוררו היו ומחת בים עשתה׳ והשבעה ימים בארצם מצות תאכלו עד שבעה פרעה בים הסכיעי׳ כי הענין היה מן מולכם׳ ימים ולילה ולא היו מתעוררים בחזקים עבור רב וכבה כתוב על הפסח שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני׳ והנה הזכיר כי על הפסח יאכל מצות מרור עם דרך הפשט׳ יהיר לאנשי תזכור את יום בחתך׳ ובעבור זה הכתוב כל מחמץ לא תאכלו בכל מושבותיכם תאכלו מצות חיובם בארץ ישראל ובחוצה לארץ׳ ולחרי הקבלה היתה כדי שיחלו לשחוט הפסח בעבות הסרים לעבד ומערב וכתוב לא תזרחו על חיון דם זבחי עד בוקר דרשו רבותינו לא תקרבו על חיון דם זבחי עד בוקר׳ ודע כי כלי מעשה מינים מועשה והנה פי ויכל אל ים הסכיעי כאשר כנגם הים הסכיעי כבר כלתה הלחמה׳ וכבה בים הראשון הנשמרים שאר בהם׳ ים הראשון כבר נסתכל הם אשאר מהכתי׳ והנה תחלת יום הראשון כנף ארבע עשר בערב ונתיב ימים הראשון עד יום הסכיעי והנה מי זה כי שבעת ימים מלמים מים יד לחדש בערב מה שהוא כוף יד עד יום האחד ועשרים לחדש בערב ועד הערב עד אם״ וכיום הוא יום יציאת מצרים והיום הם הסכיעי הוא יום טבשת פרעה כאשר אמרם״ כל ולא הוכלה״ בכל הרוגדים חוץ מיום שבעים הסכיעי ר״ז כתוב בהן כל מלאכה רק בפסח לבדו אמר אחר לה בזה אוכל נפש וכל מקום בין בפסח בין בעצרת בין בין יום ה בחוץ ובין הסוכות אמרו דרך קבורה לאמר כי כל אל״כ עבודה לא תעשו רק בזיקו לחד בפסח כתוב לא תעשה מלאכה על דרך שהזכיר תחלה״ ושמרתם הנה ה׳ לא היתה המצות שמורים מימי הקציר׳ וכתוב הוצאתי את צבאותיכם״ ועוד לא יבאו כי בתחלת הח החדש היתה זאת הנבואה ועוד שתאמרו כן לדור תדבר בראשון לחדש דרך קבורה כעבר שהזכיר בתחלה בראשון הוא לבם׳ והנה הענין בחדש הראשון ובחוצה בעשרה לחדש״ שאור שהיא מחמץ והוא הדוגש׳ ולחר כן אחר כל אוכל ומחמצת׳ כל דבר שהמץ״ ודע כי מיום הראשון עד יום הסכיעי אמרו דבק בקרוב אלין ם יש הבדלה׳ רק עם כל אוכל ומחמצת׳ כתוב לחלך מימים על ישראל׳ אחר ותתכו ים אחרת מיום שבת לא מחרת לחרבת כתוב אחד פעדה ובדקת שתעשה לא

לודש ופעדה ובדקת׳ וכבה מיום הראשון עד יום הסכיעי׳ ובבר הזכיר כי כל אוכל חמץ מישראל מ״ב כרת׳ ובכתוב ה׳ סוף הבר שהוא בר בדק״ כל הזכיר ע הענים בתחלה ואחר כן האזהרה ולא בכל מקום מתיב תאכלו מצות רשות כתוב בפסח ימים תעשה ונאכלה רק חיוב לחמץ יזכור״ ויקרא לבל אזכי ישראל׳ והם ולמרו לקחל׳ וקחו לכם בחן בעשור לחדש כאשר בזה הסם אחר ודקדק כי ושחטו אותו כל קהל עדת מהבני הדעים׳ לא דבר בנוה׳ כי ושחטו אותו כל קהל עדת מהבני הקל ויקחו כעשה׳ כעבור הנה הנעלם רק ושחטו הפסח לשון ר עוי מהבנין הקל׳ ולא מצינו מצות הגירה בכל המקו המקרא מהבנין הדגים יהיה לאי הפעל להיות דק תחתיו׳ כתוב מסב׳ רק כי בבר אות הענין שהוא אחריו כפתח סגול כמשפט לעשות כבה׳ כתוב בחיי לבם׳ ודבים כבה על כן יהיה הסיון בפתח גדול כלשון הנני ושניהם הבנין אחד״ ולקחתם׳ עתה פירש איך יקחו מהדם אית׳ ל״ל המשקוף ועל המזוזה׳ ואולת לב ובדה כתוב ויהיו לאגדה אחת׳ ר מרמוס אמר כי הלל נוסף והלל הוא מן גדרת גדר״ אחרי אמרו שה לא פרס מבן ואבלם אם דתו׳ והנלון פי הראוב לשון ערבי בעתי יכל ובלשון לעז אוריגנו הה לא שאב בכבר יני הנעשים הה לא יתכן כי הכתוב אל שר האוב אסר יבא בקיר׳ ולא ידעתי מה הוא׳ רק מדרך הסבר אומר שבב תרוף כי הוא הסך הארץ שהזכיר בפסוק״ ים אל כי הפסח ה היו שוחטין אותו כסף הסער ויטבלו האזוב בו ויביאו לא אל הדם אזמות כתוב ואחר סף הסער״ אמרת הפסים״ ואחרי אמרו כי הוא כלו ועלו אין בו אחרים״ ושמר עם ר״ם אמרו כי הוא הדם על המשקוף ועל המזוזה׳ ואולת לב ובדה כתוב ויהיו לאגדה אחת׳ ר מרמוס אמר כי אמר בעבור הדם״ ים אל כי הפסח ה היו שוחטין אותו כסף הסער ויטבלו האזוב בו ויביאו לא אל הדם אזמות כתוב אל אין בו אזמות

לא סב אל חרן והנה ספר נולד יצחק היתה מלכים פ
מנה סיבת אברהם ולארבו · כי הוא העקר כי לו נתנה
ארץ כנענים · והנה פסוק אחר · ר אסר ה בארתך ויחדו
כסדיס דבק עם הפרסה לתועלה ולמטה · והנה מי זה
ויתנסב בני ישראל אסר יסבו כתוצרים · סהיו נרים שם
גם אבותיהם היו גרים · כנתוב בתעם ערים בה ולא
ולאבותם לו גר ותעשב לבני · מלכים מנה ולארבע ולא
מנה · ויקם סיבת אברהם ויארץ מ
מולדתו · ונעם ויהי מקץ מלכים מנה · להודיע כי ב
בעבור בעקתם אל הפס לא יבאו עד סהגיע הקץ סנ
מגזר עליהם · אי · על דרך הפסט בעבור מהזכיר ליל
סוגרים הוא ליי ובסוף אחר סוגרים לכל בני ישראל ·
נראה כי הטעם · בעבור מהפס סחיים ולא כתן הקים
המבחת לבחר אל כתיהם לבנף · בזה סהיה זה הלילה
סוגרים לדורותם · והטעם אלא יסבו רק יחד · ויפסח
בקרבת הפס בבאתם ומוצרים · וכבה רינו הבינו
אל הבנע אזן קרית סרוע של מ חרת · ואחר · בעבור ס
סהזכיר לו סוגרים סהוא ליל חיוסה עבר סבו · אבל
הבטח · הכלים לבדם חוקת מבח דורתיו · והנה לא
הזכיר דבר המסקוף והחזקת · אלא הזכיר חבות ואחר
מוגרים · כי כבר הזכיר בבטח מוצרי · והנה הטעם
תאבגו סבח לדורתיו בבטח מוצרי · והוסיף חבות לחדתיו
רק חבות המסקוף והחזקת · אינה תעבור אבלת חבן
הבטח · אלא תרחה תחלת הפרסה כל בן נכר לא יאכל
בו · וכן כבר סלינבו חדרע ישראל · אז היה חישראל
והיה עובר אל נכר · ואחר יכן נכר לא יאכל בו · והטעם
כאן חוכנו כי נכון הוא כלמען הקדם בם כלמען שרבית
לאחר כבה · ובאחרה הבאתר בבאר ובלח · יבא · ואלתה
אתו · כרבונו מסוב לתורת ישראל אם הוא בן חבוק
ומסבע חקנת בסף אז ילד בית · סה · רק דבר הכתוב
בהמה אתר · תעבר · חישראל אז סבר לא יאכל ·
בבטח אם לא יבים על הפה כמסבע כל הערה בבית
אחד יאכל · בבטח חבנים · והעד לא תבאלו חן הבם
הבנה · וקדחבנו אל אחרי בחבריה אחת · ואל הבבח
כל עדת · כל בני הבה חבים לעם ת הבטח · ובאבר
חבבתי הבורה ובאתי סלבה ועבדים בריתות הלמודי
ב · ויה כגם הם בהבות לא תעבה חן חן הבטח לבדת
הבילה · אלי היה כן בעבור כי יבאת הבטח להזכיר
חיובאלין זכרם אתר ואלבלת הבטח בחבנו · ובחלת
עבדת הדבר אסר הבלתך ואחרן חבדי · וכי בעם
אתך · כאחרן חבדי · ובע ובעה בטח · אחל רבנה ל
לבטחת בטח · יון ל בתחלה · ובעם וכל שאל לא יאכל
בו · על ישראל אלא בחלל · כתוב הילדים כבדר בדרך ·
תורה · אה הגר הוא גר בדק לא גר רשע · ובעבר כל בני
ישראל ולבר הזכר זה לחבנה · אלי זה על הבטח סב

סבעי בחדרי סיבי סחלו הגרים · אלא תבנה בעבור ס
סחיה בבן בחבקם הזה · כי בחרבת דרבת הבן בחבן כתב · מי
סיבה בבבנת ויבן סחיה לבני הבדת · ובעבר
לא בזה הבטח לעבדת אחרן הבדת · ובעבר
הבבריים · ובבחת ישראל בים · בזה הבטח חיד לבדם
בבדי ישראל ובהחבקם · ודבר · אחר דרך קבדים כי ת
ובטח כבגד כל ישראל · ובבת אחד כי הבזבה לחבטח לך
לבדבם בבה הבך ובחלת הבטח · כי הבחן קדים הוא
לא בחלבן רק בדבר אחר בדבר סחלבו הוא · קדם · בבר
פדיות כתב בבדי בבים · והבעם הבן בבטח בחלה
הדחם · ובלת דחם זה כי ובבטא לבבן הקדם בבטח
הלבת סהוא לבני אחת הגדן · ואחר · כיום חבטח ע
עבד יבם אחר זכר כתן · ובזה הבים הבוא לבבן · ובע
עבדים שהיו חבבד דם אחם כלבו הוא · עבדיהם
ובחבקם אחר אחר חבבי חבדי הבדל כי הבבדים חזקו על
עבדיהם ובבטח הבים הבילם בחבק יד מבחבקים · הבים
הזכר בבחלה ולא יאכל חבן ובבה תעבו לדורתיו כתב
בבבחם בבים מ בבחם ובאסר בבה זה בבבן בבחבן
נתבא · כבה תעבו כבל סנה בבבת הבבא הבבב כלל
ישראל · זה הבלבב בבבדה וב · לבבב בבן בבדי כי הבא
ובבבחת לב סהבא כתן ראבבן לבבר הבלד לא הבבם ל
לתלבד · ובבבב כי הבבבה לבבב · הבד בבאבן הבבב
הבבבעת בבדי בבבן חבים · והם לא הבבר כל
הבבבעה כי בבר הזכר בבבבן אחר · בבבבת זאת הבא
הבבר · מבבן הבה הבבת הזהב על בבך לבבר בבבבבך
כי על זה הבבלי בבר בבבבך בלא יבבה מלבב לבבבן
בבבבת ובבה בים הבבבדי · כי כן כתן ובבם בבבבם בלא
יאכל אחרן בבחבן בבבבבך · זה בבן בבבבבן · ובבבבן
הבבבת · אחר ר מבבבים כי בי בבבבר בה הבה רא · לבבבן
בבבן בבבבה · לי · הבבבא רבי בבבבה לבבבבן · ובבבבן
בבן אחר הבבם בבבן בבבבבן אחת · ואלא הבבבן
כל בבת · כל בני הבבה הבבים לבבם בבבבת · ובבבבר
חבבבתי הבבבה ובבבתי בבבבה ובבבבים בבבבבת הבבבבבי
ב · הבבה כגם הם בבבבת לא תבבבה אחן אחן הבבבבה
הבבבבה · אלי הבה כן בבבבר כי בבבבת הבבבם בבבבבה
הבבבבבן · ובבבבבן בבבבבבן הבבבבבן · ובבבבבן
הבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן
ב

הנה ראינו שבני ישראל נשבעו לגבעונים. והם לא
נשבעו להם. רק על תבלי שיהיו רחוקים כמו שאמרנו.
ואחר שנתגלו קרובים. היה כבן שלא ישמרו שבועת
ולא יעברו הם וכל ישראל על מצות לא תחיה כל נשמה
רק כעבור עבור הסם עמו שלא יחללוהו. ואחר שכיש
רבות העניים הסם בני ישראל בעבור שהניח מחול לה
להחיות את הגבעונים שהם בנב עיר הכהנים. ואזכי
עבאותי. כי כל הכסר והעיר ירום תולעים ויאכם ולא
יסאחו בסנים ומעשות רק העצמות. ויפשו בחיות
הלא תדבר סוד כאסר אשרם. ויי ידעבו כי הסם שוכן
עד ויוסב קדם והכתיב ודבר כלשון בני אדם בעבור
ב בעבור הסם ושלחתי אלך עם ישראל כדרך ויולך מ
לוחין משה ארון ברחתרו. ושעם כעמוד ענן שלא הי
היה כדרומת עבנים רק כדרומת עמוד בשל מן. הבוים
ועד אחרון ונקרא העמוד כן בעבור מתעוד הכית על
עלון. ושעם ללכת יומם ולילה כעבור כי המחנה היה
גדול לא יוכלו ללכת רק מסע ומעט על כן הי הלכים
מקצת יום גם מקצת לילה. ולילה הסבים עמודים הלו
לתבוהם עד שבא אל הים כאשר אשרם. לא יומים
פעל ידעה כי הסם הנזכר לחעלה לא הרוים השוודים
לבני העם. ולולת יומם ולילה כעבור כי המחנה הים

ויאמרו " התיש שהיה תחוקה " ותלת עד אחד אמר אחר
כתוב והנה לא חתך תחקנה ישראל עד אחד " והמסורה
לא חיר אחד מהם לא מחר " ובני ישראל " עשם לה זכיר
זה מנו אחדת כי מרעה היה עובד " ועבד כפלתי ישראל
בים הנסים עברים " וזה היה פלא סתר פלא כי בחוק
בחקים שהיו ישראל עברים " היה שם רוח קדי " ויכם
יבחיקם מרעה וחלו " הכיל השם רוח אחרת לרחם ה
התיש מנקרסו ומעשו חזותם " והנה מתי הרחת " בים
ובני המקומות קריבים " הישר הטאחון על זה המרחם
סכתי בסיבה וכרוה אשר נערתם חיש " ותלת הרוח היתה
היתה לישראל " וכתו בחקים אחר כשסת ברוך כמתם
ים " ותלת היה סטבנה התבריה על כן כתב כמיף המי
המיה ויסב עליהם לת מי הים ובני ישראל הלכו ביב
ביבשה " ולא תחזה לך יכלו לעבר כל הלילה כי שם
תלית חלף רגלי לא היו רגיעת המחנה אולי על דרך
אחר עברו לו נקרע לשנים עשר קרעים כאחר אחרת
הכתיבו אל ישראל לא עברו היש כגבר הרוח רק נכבשי
ויבש כאחר אחרים " ויסע " עתה הוי ישראל כ
נוסעים ומד מדברים כי עד עתה היה עליהם פחד הרע
החלך ויכנו המדברים טבעי בים " והם לא הסליכ
ליבשה כי שם כתי תבלעמו ארץ על כן פי ויראו ישראל
לת מצרים מת על שסת הים " שהיו ישראל על שסת
הים וראו מצרים מת כל סר מבע " וירא כאשר ראו ו
ישראל אמת המכה הגדולה " וראו מיי כתוב ויירא דוד ב
בים הדרך לת " כמתת עזאל אחר שלח ידו בארון " ראו
ואחיכנו כיי שהוא אחת " והאמינו כאשר שהוא עבדו ו
ולא יעשה רק מה שיבוכו "

אז ישיר

ויסעו לשון הקדם לאחר לשון
עתיד תחת עבר עם תלת לא
לא יבוא יהסעו לא יכה ישראל
לא יבדיל " ובכה בלשון ישמעאל " ומשה לבדו חבר הם
הם הם ולמדה ישראל ומדר בל אחר ואחר אשרה לי
ובחיה ויבו ומשה ויקבו ישראל כי המנהה ומשה לבדו לא
אחרה יקבו ישראל אחרה לבל " "
ואחרי לאחר " כל אחר בכה לא בכל דוד דוד " כי בלה
ב ל " הרלה בלתו כי הסם שם לי בלה ובבירה ובדי
יהרכב שהוא בבור סביבה הסליכם בים כאשלך חן
כי היה כתוב נוסקי ומי קסת עני " אחר רבכו סליחה
אל כי ים הקדם בין עזי כתרון חטף " ובין עזי סקבין
על כן אמר כי יוד עזי ואחרת נוסף " ולא כרלה לבן אחר
כתוב " ואחר כי אחרת יה סמוך כאלו כתוב עם אחרת
יה היה לי ליסעה " כי חזק כי כתוב היא בים הסליחי
ויסת אבדים לת עזבי " ומי מודע לשון ישמעאל ידע
ר הדרים שם בין סביהם " כי לאחר עזי ממרת יה ויהי
לי ליסעה אינכו מיסעו לשון הקדם ולא לשון ישמעאל

ולא הדרים בין עזי בתרון חטף ובין אחרון נקבין ס
אחר הטרפכי לחם חקי ואחר כי חקך וזק בבוך והנה
בשורה הזאת בהלת כבוך בתרון חטף וחנה " בעוך
ישמרת מלך " והנה הוד שמן המדבר " אחר " תשאל
הבזן בעבור ים נאמרת יה קרון אחר כי הוא כתוב זת
אחרתי לם אתן מנת לבני קרון כתוב מכתי " כחלת
ספרה עלי קרון כתוב כחלתי " ומנת חלקי וכוסי קרון
כתוב מנתי " והנה מה יעשה בחלת ומנת חלקך מחזיק
קרון והוא סתוך " וכבה ים כבתת " ויי שהביב לאחר
הנה אדים שם נאחר לו שים עתהם עזי ואחרת יה "
ונפי דעתי שחלת עזי מוסבת עבתה ואחרת עשה כתוב
כמוסבת לבן חקדם כאלו הוא עזי ואחרת עזי יה ותעו
בעבור שהאחר לתעלה שם ורוכב רוח בים הדים כי
לא היה זה בבאתי ועבי רק עזי ותפלאת עזי הים הם
הסם לבדי זה הוא אחד מעלה סמיות הענם אחר ם
פרשתי ופלאתי מבורה אחת " ומעבר כי תלת אחדים
ידעה בלשון " הדרך להליך היוד בואי בסם הבכר
ותלת יה ידעה ובעבור אחת הגרון נשתה היוד והיוד ה
הבעלה הסידוהו כי ים לו סוד מדרך המסר " ומבלתו
זה הסם תחיבר עם הסם הבכר והו כתוב כי עזי ואחר
יה " וכבר שרשתי כי הסם סעם הוא סם הענם ושבר
הוא תלה " יה אלי תקיני " ולנוחו אלהיכבו בנוה חם
שרת בעבור אחר זה אלהי אבי והטעם אחריהם יבחק
ויעקב " ואחרמוכהו " שאספר גבורתי " " שהוא תעתיד
אחבנו הדבקים כי הוא אים ותלחמה לאויבים " שרים
אים כעבם דבר " והנה בבוכבים אים לא נשדר ובחיות
אים אל עבר פניו ובכו " ובתלאכים האים בבר ישראל
והנה אים ותלחמה " כתוב בעל ותלחמה כתוב אים אחוכי
אים שבו אחוכים " " סתוך שתה ידע סתוך כתוב תקיר
אחי הים " סתוך לבדי העשה כבה מרבבות שהיו כבדי
ועתה חילו כלו יהה אחרם כתוב חן סהיא קל " ובעבר
שהמר חילו " הזכיר פלשתי שהיו על כלו " אחר ישת כ
כי ים סלף כתוב הנה קולו קולו " ותפס בסף " יש סלף
קנה וסלף " סביבי ולא סבבו אחר הימים " לי יש עזה
אחר שם עיר כתוב יש כנרת " תהוותם יתהוותם הארץ
כתוב תבלעמו ארץ וסדרן יבשתם יתחת חלם כתוב לא
תעבורי ארה " תסמרים בתבלת תשתקו תים הגלי
ומיכך " יד נאדרי כוסף כתוב יד אחרי ודרך ומיכך "
לאחר משרים כדרך כי הנה אויבך " נסאת נחרתה
והטעם פעמים אין להם אחר יעשה כבה מעשנו "
ומיכך האויב והנה נאדרי בבה הוא הסם הבכר " ים
אחר כי הוא סב לא הימין
ובריכו כעבור ומיכך שהוא לתשבה על כל גאה " תוכל
להתם הגלי כל הקדים ולא לך דרך לבני כרל להו
להסם " רק חרנך לבדו תשלח ויאכלתו כשם לשבו לא

אים כי החרון הוא חרם דומה לאם " כרוח כתוב ומדת
חנו יכלו " תעבר כתים ויקרבו " והנה כערתו אים כתוב
עריתי חטוב ומים סמוכנים להיתם כתלים ומדרים
נגבו כתוב גוי כתוב קחון כד אחד כתוב חיתה " קבשה כתוב
ויקבחון בלב יש כאחבע הים כתוב הלב שחוא אחבע ה
הנוף בבגד ראתה הנוף אחר הוא פרעה ותלת תחלאתו
נפשי קבשה " ורב מרכים אחר תחלאה נפשי ומתם כד
כדרך בני יבאלוכי יהשבם דבק עם אחלק סלל ואחרי
אחרת עבדת אחר ולאו לבן ואחר כך אחר שם " ו
נפשת אבר נפש כי בנפש הכלת רוח שהבביע אחרם
בלבו מבדת ותלתי " ואחרים אחרי כתוב לקול בלבו
וכתים אחרים דבק עם בלבו כאלו אחר בלבו כתים
אחרים כעבדת " ועבדת מבדת עבדי הסבה ויכו
ותקבת אם יוסחו תחת הארץ יחבר כל אחר מה דבר
ודע בסנים ראשות לבעל העבדת תבסוף " כאלו ם שם
ולאכי תעלה הקדוסים יבני אלים הכבבים עבר אם
אחרים זה כבדשת כי תסלו " נאדר בקדים הוא כסלו הב
הבבד ועשם נחל תחלות כי כל הוקבלים ידאם ה
הם להלל כתוב כי מי יסמיע כל תהלתו " ושם חייבים ל
להלל סתר כי הוא לבדו עשה פלא " כעבת מהו הפלא כ
סתך בעליון העליונים ואחרם נעבת ומנכך ובלעם הוא
אחרן שהוא לחנה מכל הסבלים את אחרב " והנה כ
דרך מסל כי כרגע אחר הבע ומנכך שהוא לתשבה מב
ותסמוך הסתים אל תחת הים " ועבד ומנכך כתוב " כח
כחת אחר כחת לבון עבר תחת עתיד כתוסם חבבאל
ועשם כחסדך על עתיד הבנן והאם כי הוא המנהה
אתם אל זה רמז לאחר כחם עד עתה " מהלת כתוב
אתבהלה לאחר בנבך ולא בגים אל נוה קדשך הוא ה
הר שיבו ספס סבן כבוד כן כתוב ואבא אחרת אלי "
סתעבו שהם קבכותיהם בם יעברו עליהם ודל אחת יון
ישבי ארץ פלשת כי יסחבו לאחת על זה אלי מולאב כמיד
כתוב כבשים כי האדרים כרוחתם בנאון והנה פלסתים ו
אדום ומתחוש לא נלחמו עם ישראל כמדבר " נתנו כל
ויסבי כבנו בעבור הסתועבת כדרך ונסתע ומתם ל
לבנו בם ויסבי ארץ בבנון תמל סב אל אדום ואל מ
מולאב אעם שהזכיר לתשבה כבנו וכתוכו כשמוד ע
ענן ודבר אליהם כאשר פרשתי וכתוכו ויסב דמי מל
תלחמה בסלוח סב אל אחבר לבדי את אבי תלך ואת
אחתי תלך ואת בני ולדי אל אסתע ואחתיתי וכלאה עד יע
יעבור עתך " סעבר עליהם לעבי כאם אלארן כב
בנם ואחר עד יעבר פעמים ספבבו הר סעיר ימים
רבים קבית סהיו עסים לתבנים קניתם לתיתם לע
לעבר לך " עבראתו תעבר תבלה שעתיר סם הרבה
לא יגלו דרך פאר מרים ישראל אל אלבנו " כאר כתוב
הבר הטוב הזה אל אלבנו " אל רמו לאר אמרים על כ

לחדיי ויכון לסבתך פעלת " ועבעם פעלת כי הוקבו
הבאר הוא בגבר כבבר ותבעלים כי מקומות הארן מ
ומסתבי כגבר הכוכבה הנעיתר על ראשם אחבתי הגלת
יכבי זה " ותלת מקדם כתוב מקדם וכתהבו הסבת
ומבאדרי כי הנם כבית נוסף כרגם קיף מקדם כבבר
שהוא בקיף סוף נע נרשה הלת כתנהבו בכל המקרא
סתין דגם אחר סוף נע תין תבמת סתים ובבר הזכר
הזכיתי דקדיקי " והנה טובנו ידיך כתוב פעלת כי הבנ
הנעים כבל " כאשר יבנה בית המקדם לסתי תו תר
תרלה ולבתיך בארץ ותלת לעולם עד דרך קנרה כ
הוא לעולם ועד עולם ולא תעתיה כעבור תלת עד סח
מלוכנה סמוסה כי חבה כתוב סכן עד וקדם סתי יתי
ומסבת לסתן המקדם שהיה הנעשה כאחת הכל אחר ו
ולא יתעוהו כתוב מר והסב ומם יבבור זה נסתה ועד ו
והם אחדו ולבבו וכסוף סמיק הנחם הסילחי ולבב
ולבבו על כן אחרי לעולם ועד " כי בא לב דעתי כי
זה הסמיק ומהסדה להזכיר הסלח סהיה כתוב פלא כ
כאשר פרסתי ותלת עליהם סבה אל סם מרשה מרבבו
ובבדרים בם מרעם שהם כי כן כתוב אחר אויב סהו
מרשה ואחרי תבלעמו ארץ " וכתוב ומדים ובער מרשה
ולבו בים סוף " ויסע " לפי דעתי כי עומד הענן סהיה
לפניהם בבאתם ומתבדרים ומעוד האם כבה לבית יתי
ומם ולא אחר סבובנו מרשה ולבו אין להם מחר ולא
יסעו כל לה והנה לא תעבוא כפרסת בהעלותיך סכל לה
נסעו ומעה הסעם ומשה על פי הסם " ולאנם רק שם
לתסעת עד הר סיני הם פתחים תלרבנים יש והיו
והאויר טוב לא קר ולא לח ומי סלוח לו אחל " יבבל לב
בלאוה ולא חזיקנו כבבאם אל תדבר סיני " עמו כלה ס
כתבת כי סם עמוד כתוב סנה ומשה הדרים כי סם מת
יתעבבו עד משבא המסכן כי בעבור זה הנבלו עבו ס
סנים ומתבדרים כאחר אחרים ולהיות אבר לאלו הסבת
ששה הים חג הסלבת כי הכתו לא כי בחבת המסב "
לת בני ישראל אלך יסב בעבנים כי הסבת אנכ ד
דמים לעבנים " ענד לאחרים ליתה חג הסבת ס
הסבעי אאחר נעשה חמסכן יד הסם ערלה " עבן
עליכי כן כתוב ובעמוד ענן אחה הלך לפניה " ומם
והנה סבים עמודים הם סתתבלים על המסכן " ולם
קבלה הוא מסבעה עבני כבד הוא " נגיח סבריתנו ו
ונכמוך על הקבלה " ויכלו ודבר סוי " הדבר אויבם
בעבור אלו סתן ערים הם סדבר סבקרלו כן לא ים
לה מני סחתת והעד אחר אלבו דרך סלבת ומם ב
מדבר והוא מדבר סוי על כן הודיעו לסתיח בית כת
מדבר ולא אבלנו ומם " ויסלו מדתה וכתוב ויסע מ
ומם סלף סתו ויסע ומשה את ישראל ומם סלף ולבד ד
דרך סלבת ומם מדבר אחם " ויחנו סחרים על כ זקן

קרא שמה הקדוש. כמו אשר ילדה לוקח לנו" וילנו
ב"ן נשבר כמו ויכונו מן נכונו מהשעלים הבנים לו
עמוני הבן ולכנה הם תכעלי הבן הים על ויסקל ויעמו
ויבשן זה הבן לא ידענו מה היה רק דבר שלא הוא ב
הלו המים עמודים היינו מהרים דרך רחוקה היה וב
ובכן היא מה שאחרו קדמונינו" סם סם לו ליסראל ם
מסר מוקם ולחדש. ועשם וסם נסהו. על דרך כו מ
הנכה יי אלהיכם לאתכם לדעת וגו' וכבה אחר ויעבר
ויהיעבך לחנם נשמתך להשובך בחרירתך להטיב על
הקבלים שלא הלונו על מסה" ויאחז כבר הזכרתי כי
כל שמעשה שחריה ב לו נחד מין מי לבחוש הדבר רק
טעם הדבר והנה זאת השמעה מיבי מה שנה לעשר
והיטר בעיני תעשה. אלה מכות עשה" והאחזת נחד
נתבתיי מכות לא תעשה להתבונן מה הם" ואמרתי
כל חוקיה. שלא יעבר עליהם כמו ולא אלנו בחוקת ת
הנו והוקות הסם שלא יעשה כמעשיהם" ועשם כל
המלאה. כי יש לזכור כי בענין דלתת המלאה מחוכות
שם מתי בחברים בעבור שמודדי כי. ומה מה תעשה
חוקי. קולנו מהם שלא תעשה לך כאשר עשיתי להם
ועוד כי אני אסיה רוסלך מכל מחלה שנרתי על המר
מין לך בוחך לרפאך כאשר רפאתי המים המרים מאי
ובולת בריפתים לרפאם" והנה דבר מרה הבך בחנה
הרמשנה כי ומימי המים אנו מתקים לא יכול לשתות
מתכו. המים המרים אנו מתקים. הנה הסם יעם
הדבר ההסכו על כן אם לך להאמר שלא ועוד כי ולאחנב
חיתו כי הוא ייטיב לך" חכמת. לאחר הנחן שבעים חיי
מינו תמרים הין" ומחרים הים לכל שבו ושבנו" ו
ומחרים לחדים לכל מים ומים. מין בדרך לדברי מחלת
כי העיונות הין שנים עשרה" ומבנים תמרים לא כב
נכרתו עתה בעבור ישראל ולמין זה זמן נמל תמרים
ולמי דעתו כי ישראל לא יסבו כמרה רק יש אחד. והנ
והתעבנו כמלים כמו עשרים יש. על כן לו הכתוב
ויקנו שם על המים. על כן אמר בשמוק הבת אחריו ב
כי כחמשה עשר יש לחדש השני בשנו ומלים הנה ב
בחמשה עשר יש חנו כארבע מקומות. ולמה הם אר
יודבר סיני ודשקה ומלים ויסדים כי תחלת הדרים ם
השניים כאן ודבר סיני. והזכיר התחרים להדיבר כי
המים הין מתוקים הפך מי מרה כי התחרה לא יכליתו
בארץ מרמיה ומרים" ויסעו. אחר הנחן רב מעלה
טעם להזכיר בחמשה עשר יש בחדש להדיבר כי יום
חמישי בשבוע יבאו ישראל מרמה המקום. והנה יש ראש
חדש בינן היה יש חמישי. ולדיר יש שני בשבת וחנה
ביום שבת בלו אל מדבר סין והתעשיו בחנותם
ואחר להם ויסה כי בערב תאכלו בשר ובבקר ירד הנן
הנה ראוי להיתו יש ראשון בעבור והיה ביום השני

כי יש מסי לרדת הנן" ומה מאחר הנחן נקבלנו ב
בעבו הקבלה לא בעבו מיבשא כי מי תעיד לו מחרת
בחלם אל מדבר סין ירד הנן. אולי שמרו מם לראשונה
ומי אתי הנן ולנו הם הנבלי הבן הים על ויסקל ויעמו
ויבשן זה הבן לא ידענו מה היה רק דבר שלא הוא ב
הלו המים עמודים היינו מהרים דרך רחוקה היה וב
ובכן היא מה שאחרו קדמונינו" סם סם לו ליסראל ם
מסר מוקם ולחדש. ועשם וסם נסהו. על דרך כו מ
הנכה יי אלהיכם לאתכם לדעת וגו' וכבה אחר ויעבר
ויהיעבך לחנם נשמתך להשובך בחרירתך להטיב על
הבקבלים שלא הלונו על מסה" ויאחז כבר הזכרתי כי
כל שמעשה שחריה ב לו נחד מין מי לבחוש הדבר רק
טעם הדבר והנה זאת השמעה מיבי מה שנה לעשר
והיטר בעיני תעשה. אלה מכות עשה" והאחזת נחד
נתבתיי מכות לא תעשה להתבונן מה הם" ואמרתי כי
כל חוקיה. שלא יעבר עליהם כמו ולא אלנו בחוקת ת
הנו והוקות הסם שלא יעשה כמעשיהם" ועשם כל
המלאה. כי יש לזכור כי בענין דלתת המלאה מחוכות
שם מתי בחברים בעבור שמודדי כי. ומה מה תעשה
חוקי. קולנו מהם שלא תעשה לך כאשר עשיתי להם
ועוד כי אני אסיה רוסלך מכל מחלה שנרתי על המר
מין לך בוחך לרפאך כאשר רפאתי המים המרים מאי
ובולת בריפתים לרפאם" והנה דבר מרה הבך בחנה
הרמשנה כי ומימי המים אנו מתקים לא יכול לשתות
מתכו. המים המרים אנו מתקים. הנה הסם יעם
הדבר ההסכו על כן אם לך להאמר שלא ועוד כי ולאחנב
חיתו כי הוא ייטיב לך" חכמת. לאחר הנחן שבעים חיי
מינו תמרים הין" ומחרים הים לכל שבו ושבנו" ו
ומחרים לחדים לכל מים ומים. מין בדרך לדברי מחלת
כי העיונות הין שנים עשרה" ומבנים תמרים לא כב
נכרתו עתה בעבור ישראל ולמין זה זמן נמל תמרים
ולמי דעתו כי ישראל לא יסבו כמרה רק יש אחד. והנ
והתעבנו כמלים כמו עשרים יש. על כן לו הכתוב
ויקנו שם על המים. על כן אמר בשמוק הבת אחריו ב
כי כחמשה עשר יש לחדש השני בשנו ומלים הנה ב
בחמשה עשר יש חנו כארבע מקומות. ולמה הם אר
יודבר סיני ודשקה ומלים ויסדים כי תחלת הדרים ם
השניים כאן ודבר סיני. והזכיר התחרים להדיבר כי
המים הין מתוקים הפך מי מרה כי התחרה לא יכליתו
בארץ מרמיה ומרים" ויסעו. אחר הנחן רב מעלה
טעם להזכיר בחמשה עשר יש בחדש להדיבר כי יום
חמישי בשבוע יבאו ישראל מרמה המקום. והנה יש ראש
חדש בינן היה יש חמישי. ולדיר יש שני בשבת וחנה
ביום שבת בלו אל מדבר סין והתעבנו בחנותם
ואחר להם ויסה כי בערב תאכלו בשר ובבקר ירד הנן
הנה ראוי להיתו יש ראשון בעבור והיה ביום השני

ובבלי שמים מי יסכיב טעם ידידה ובמוקים אחר כתב
ובבדת העל" ידקב סם חיי סאמר כי המן הוא הבקר
בלשון ערם ומבעבן ובלשר שרי מב ובלשו לנו מנחי
קוש"ת רבות שנמדו עליו האחד כי אינכו ידד היום כו
בתבר סיני כי הבר דבר" ואני דאיתי זה הדומה לחן
בחלבות הלבנה והוא ידד בנים ובאיר לא כחדשים
מחדים" ועוד לא תשיחו לשמים לא ימים. ועוד כי
בגלה לא יבאם" כי אינכו חזק ולין בוחך מדבנו מר
בחדיסה מעשה מתנו שנתי" ועוד כי באחר יסס
בלשון יתם" ועוד כי אינכו תסב יעמלה דם שיב רק
הוא נכ.ם ברשמות" ועוד כי בים הסמי היה ידד מם
ומסנה" ועוד כי לא היה ידד בשבת" ועוד כי היה ידד
בכל מקום שהנו" ועוד כי עבר עמהם הידדן הלא ם
שבת עד אחי כשנעל דרך הפסנ" ותעל. הטעם שנת
שנמסק כמו אם חלת יבאו עלה. כי הטעם מעת שם
שהנלת יבאו נשתלק ומעלי ונמסק כבמקנו אומר אלי
אל תעלבו בחבי ימי" והטל היה ידד בתחלה לעשר הא
הארץ" ובהתלק הטל ידד המן וכן בתוב ובדת
הטל על המחנה לילה ידד המן עליו" דק ומחוסם כמו
עגול ולין לו חבר" והמומרים שהנה כמו מחסוף שהנא
בדין אינו נכון כי מוסטב הלשון שבאבלו הסא הענין אב
כמו יבשיתה הא הענין והלאר כמו ידקרק אל הלחד ל
לבדם. כמו בגריר רק הענין נבדל לא מבאנו כי אם כל
מעלומי ההא כמו קנינו כי אחר שחבר ההא נראה הנ
כבאר מעל. על כן כפלהו רק בתחית נראית לא
מבאנו הענין בכולל. אמר רבינו שלמה כי בלשון
ישמעאל תרגום יתה היא מן הנה והתעדה לו בבה לא ר
דבר נכון כי תרגום יתה הוא בלשון ישמעאל ויתה הנא
רק מן הנה תרגומו מי הוא כי אינכו נופל מן בלשונם ו
כי אם על אדם" אמר רב יוסה הבחן ידענו כי מן ת
ומקדם ומלאחר מעדה כי ידים מן הנה ובמדת אחר
ומנה לת מלבלבם כי ומאחר מסה מלבה ובבר אמר ב
יוסה לבלים ובמלהו רבים ובמרים הזאת ידים תלבים
ובבר בלא. וכן בתוב ולא הבאים ראמה לא הבה כי. ו
ומאחר הבתוב לומר דבר מסה בעבור שהא בדרך ל
להארך לאמר זה הדבר אחר בזה" הסבראת כי עמדו
לנו בלתי אמי שהא גדול בבנים ולקבנים כמי אבלם ו
ויעשו" דרך הפעם כי הארבה והמומנים לפי מסבר
בשמות אחלנו. וקראנו בנו אמרי כי הוא דבר שלא ממנדר
בעומר מבא כל אחד לפי מה שבער. ואחר שעשה ם
שלא יותיר ממנו לאכלו מחר רק יבאה בשם
ידד כי אינו מבנו עליו לאכלו כלו רק אם בשאר לו שלא
יבול לאכלו. יבלבנו מחרן לאחלו" תלת אבנים דב
דבקה עם ולא סמנו אל מסה כי אבנים מעבדים הין ו
אחר רבי מרעים כי ידים תנ"רת רמה" ולקבנו

טעם נחם הסמים. כחים הים כי הסמים לא יחם ונחם
מבבנין כפעל מפעלי הכפל" ויהי" ידד מן יתר מהנוב
והמתנהג כאשר ידרם ויסרם" לקנו לחם ומבנה כי מנחם
בוה להם לעשות בבה והם לא ידענו לחם" ועוד סהבתנ
אחר לקנו ולא אחר מבאהו ובאו הבנים ומלאיהם מה יעשנו כי ליה ב
בוש לקנו ומבנה ואיך יבאו לאכלו" ויאמר" נבר אין
אחר לי הסם כי אתם חייבים לסבת מחר שלא תעשנו
תלאסם אמי אוכל כפם מחר יש סבת לי" כי זה הים
יסתך לסם בעבור סבת מבל תלאכתי הים הבבינו
ובבה בבנת המומנה ובמתה הארן שבת לי" ומלת

סבת בדקדוק קמה כי מינה על

מסקל גנב כי תנו סבת הים לסן נקבה והעד סבת
הים לי" ומלת סבת סם כמו סבתה ובבה הקדוק המ
המלה היתה ראויה להיות סבתנת על מסקל ולקח ובא
ואחר חסרו הנו אחת מחלת בתחזו הבית להרית על לסן
נקבה כמו מסרתנת שלסן זבר הוא ומסרתי" ואחר ח
חסרו הנו אחר במלת מסרתנת לבקבה פתחי הרים ל
להרית על לסן נקבה ואחרו ומסרת את המלך" ובבה
מלת אחת כאחר אחרים" ומלת אמי זרה כי היה ראוי ב
להיותי על ומסקל עשו והנה מבה אחר לבבמים מה ו
יעשו את אחר תאחו כמנהבבם אמי מתבלו היום ובב
אחר אחר תבבלו" והנה מהבעתר אחת יעשו כל זה ב
ובבלי אם כרבנבם ואכלו מה מבבק לבם" ולת
כל הנדר הבינותו עד הבקר שאחר לבם מה תעשו
בו" והנה לא הדעם כי לא ידד מן יום הסבעי רק ו
בבקר הדעם זה הדבר כאחר רבים חדרי אחוזה הם
הסתבבו בעבור זה הבסוק ואמרו כי ידבר אדם לעמו
יש הסבת הלילה הבא אחרי כי מסה אחר כי סבת ה
היום לי" ולא הלילה סעבר גם אחר אחר ובראנו ויהי
ערב ויהי בקר כראינם כי יום ראשון לא הבלים עד ב
בקר סני" ולא דבר בבונה כי מסה לא דבר ישראל ו
רק בבנר מנהבם כאשר הזכרתי לך כי מנהג מרבית
ערלים אינם מתנהג אחר ישראל בחאבלם
ומלבמים ובבינם ועבינם כי אין מנהג שילמה אדם
אי יבאל ובקין ובחרף בלילה רק ביום ולא לעשות מ
ולאלה על כן אחד מחר ועתה אים לבך להבין
בסמות המומרים ויהי ערב ויהי בקר אשר הזכרתי כי
הבעבר מאחר ויקרא אלהים לאור יום והאחר מעת אחת
הסמים עד סקום לחסך קרא לילה מעת סק ע הסמים
עד אחרו ובבה לילה הבא יום כמו שהוא מסך הבך אור
אם כן אלך יקרא מעת ערב סה לא ערבת הסמים ועד
בקר יום והלא הוא לילה והנה בתוב על אלה לילה ליום
ימי מי **ודע** כי הים בלשון הקדש ב
על מבי דבים" האחד כ ו

כאשר הזכרתי כל זמן שלא
הסתים שמחד על הארץ כנגד כל ומקום על כן כתיב לא
לילה ויום ויום ולילה. שלשה ימי ושלשה לילות. אלו
היתה מדת יום כללת לילה עמו. לתת זכות לילה. הה
לא יתקן בראשית ומדה מחצית הדבר. מפני דבר יהיה
כולל שני דברים שהאחד תפך מבגדו. והדרך הם
הסניף שמלת יום כשלת על זמן קרוב לו רחוק. כמו ב
ביום הנתן כל כבוד. היום הזה יום בשביעי הוא לו
עובר היום. אל מדן לחרמת כיום הזה. והיה ביום הה
הוא. ורבים כמה. והנה נגיח כל אלה הדברים
ובקש יום הנדה כאשר אמרתי מ סכתינו מיום קב
קבש במלך החיות והלבנה רק בקבשות כי יהנה
ובמנו שלא שבעת ימים תאכלו. וגם כי זה הנ
הנשבר מלאכתה עשר יום לחדש בערב שר יום האחד
ובעבדים לחדש בערב. וכתוב משרב שר שרב תשבתו
מבתיכם. ועוד מי שאירע לו קרי בלילה לא ביום כי כן
כתוב תקרה לילה. והנה לא יטהר עד בא השמש מ
כוף היום הראשון ואלו כן שאול עד בקר יום שני היה
ראוי שיטמא בבקר כי הם אומרים כי הוא לא שהו
אחרון יקרא יום. הנה יהיה חצי היום טהור וחצי
טמא גם כן חצי יום הבא. ואלה דברי התלמוד. וכב
פרשתי ויהי שרב ויהי בקר כמקומנו. ואחר. עתה
פ' מה יעשו בנדף המיטה. עגלה לחם מדין כי לא יוצ
ובאהלו הוא כי לא ירד. פסח. כן יהיה תמיד כל
לוי הייתכם כאשר כאשר היה עתה שלקשתה אותו ם
שמת ומים ובוא השבעי לא יהיה מן ירד והמשלי ב
תוכסת כאשר כתוב ומענן הדשת טוב ורע לא תאכל מת
מתנו. ויהי ביום השביעי. לדעת המן. ובאו לנקוש
לראות הישאדו דברי משה. ואחר יי. ומשה כעבר כל
ישראל והעשו שלחו לישראל בכה. ועשה מנחתי על
האנשים שהתרו מתנו עד בקר. ועשה ותרמתי מם
מהשם תנה להם עשם השבת. על כן לקחו לחם
ומשנה ועשם לסון רבים מנחתי. ותרמתי כי כל המנחת
והתורות הם אחת כלי שמן כמשמעם. ים להם שרת
בדברי הנשמה. לא יבנים רק המשכילים. על כן כל
ובנה הוא שתים. לא. אמר. הנעם ראו זה המופת שיתן
לכם הם שיעבדו לכם כי הוא נתן שיהי המן ביום
שבת כמעשה בראשי. על כן אמר הנתן שיהי המן היום
בשבת ומצאתנו כל יום שבו מים תחתיו. כאשר. ידעו
זה אל יבא מים תמקומו לנקוש המן כאשר עמו אנשי
מצרים. ויאמרו. אמר הנעם כי לא יבא מים לנקוש
בים השבת ומהיום שהוא אלהה. ויקראלו. הנה הזכי
לשעלה הנשים שנעשו המן. וסב עתה לבסר שבת.
יום אל כי מרע גד לכן מוכרתא ונקרא בלשון ערבי ם
בהבר. ויש אל חרדל ואלכו לא ידעתי כי אין לו חסר

מקרא רק בדבר המן. והנה בפיהתי. והנגלון אמר
כי זולת רק מדעת. והנה כאשר יאכל כאשר ירד הוא
בבוקרת בדבר. ולא יבאל. יהיה טעמו כלבד הסמן
אלה הסכים מעשרים הראלנו הכתוב. ויאמר. זאת ם
הפרשה רמויה היתה להכתב אחר שנעשה המן. רק
נכתבה בתקוק הזה. לספר זה הנם שעמד המן לדורו
והנה משה אמר כי לישראל על כן אמר אסר הוצאתי
מתכם. בנבנות כלי חרס לו כחסת. ואין לאולה הזאת
מנר. נעשה לפני. בעבור הבגד שהוא על הדבר.
כאשר הנה פ לפני. לפני הערבית שהוא האדון ונקרא
ארון השעית בעבור לזהות הבגדים כי עמנו. זה
הנם הוא בחל מכל הנסים שנעשו על יד משה כי בכים
רבים הוא כמן ועמדו לרבעים שנה. ולא כל הנסים ם
האחרי. ועל כל ארץ נמשכת כי הוא כמדבר בארץ לא
עבר בה אים והנה בשעברו הירדן הוא. לאכלו התבואה
שהבאלו על כן הדרך לאור לתת המן כאכלו עד. בואם
אל קצה ארץ כנען. כי המן נמשך שנתם עד שבאלו לב
לגבול שהוא קצה ארץ כנען. והנה העבודה הדשה עת
שנתם לא שבת המן. והעומר. הזכר זאת המדה כי
עומר לבלעלת הוא רב לשבבו ויבשו. אחת הבנו דרך
הקרה לאור נתבעיהם כי תמדבר כן נשען אל. ויעשם
לחלום ומאלום לרפידים. ונעם על פ' יי כל
משה כאשר הזכרתי. ודבר. הזכר העם ולא כל העם
כאשר הזכיר בדבר המן כי פתים כעבת הן. אחרי
אין לה מים לשתות והיא העשה תריבה עם ומסה
ונחסנית יש לה מים שהבאה מהלים. והיא הרבה לבסר
הבסר אם יתן מים כאשר ישרם. תנו לנו מים לעשה
ואחרים מדברים ולין בדרך להזכר אהרן כי כבר פרים
פרשתי כי משה לא דבר עם ישראל רק על פי אהרן
והנה הוא בלתי לאחריכם שאנו. מה תריבון עמדי בנגע כל
כנגד אל הבסר. ולמה לאחריכם מה תנסון את פ'. ויבמת
כאשר התחזק עליהם הבמה התרעמו על משה כי הר
הדע להם להנעלים מארץ מצרים ויבעק דבר הבעל
דרך משל כי רבות מריבות עמו שתי ומתרעמים
עלי ולאלו היה בהם יכלת היו סוקלים אותי. ויאמר יי
אל אל כעבור שלאר עוד ומעט ונקלוני אחר לי. בבבר
עבור לפני העם האחרים ערך והדעם כי מים נתן
להם שתה נקח מתך מזקני ישראל ומטך אשר הכיתה
בו בנהר. הנני. הנעם כי תתנאלי והעשה כה. עמד
ועברתי בחורב. והנה בכור סלע בו מים ונאתן דרך
קרה סלע הזכר ותצאת הערה ובערים. ויקרא משם
לו הקרולת מסה ומריבה בעבור הבנים דבר הנסתר
ויעבר לשון הקדש כאשר יזכר שני דברים יחל לעשל
והשני שהוא הקרוב. כמו ואתן ליבחק לת יעקב ולת
עמו ואחר כן ואתן לעשו. הנה הזכר תחלה מסה לא
עמו ואחר כן ואתן לעשו. הנה הזכר תחלה מסה לא

ואחר כך. ויריבה יסב לפרים קרא ויבה על ריב בני ם
ישראל עם מסה. יפרים מסה על נסוקם אתי. והנה
פרים המסה הים. בקרבנו מעשה לנו כל ברבנו. ן
ואלת הבת הסניף הבעיסה הסם יתר מהרבסן על כן
כתוב לא תבנסו אתי. אלהיכם כאשר נבחקם בריבה. ו
ויבא בני עמלק. ויאחר. יה יה בעבר הוא כן הנסלא
אל מחנו. כן עוריהד מהוא בעל דגל אפרים והרלו הב
הכתוב. יהנסע כסם סקרלא מסה כדבר המרגלים. כח
בחר לנו. דרך הלסן לדבר בבה. לך לך בחר לך סבו ו
לבן אנסים ודעים בעלי גבורה כמו בגם אנם ם. ובא
הלחם בא מחתכה ישראל להלחם בעמלק. ואנו אין
אהיה נגב על. ראש הגבעה סלעא חדב. ומטה. אחל
אחלהים בידי סאריס כן ידי להתפלל. ויעם הזכר לא
אהרן יחוד בעבור בדרך לפרים המוכן בידיו. והיה ים לא
אחרים כי הרחות ידו כאשר עשה בתלחתה מי מבדת
הנם. ואלו היה כן היה מרים אתו אהרן לא חזר לא ח
העתידה בתקוס נביא בהר סרלה עמוד והבסן יום
סאחרו חבריו אל. וידו ידעו כי אין כח נאחדים לה
לפרים ידו יום סלם אפילו שעות תעשות והנה הזכר
ידו ומסה כבדים יתר מידו סאר הזקנים. על כן לא ן
היה יכל להרחות תמיד. ונעם ויסתו סלא היה יכל
לעמוד ויסבה ומקחו. ואהרן ואחר עמוד. ואחר הכתוב
לסון כבדים על נסו זכרים. וכנה ידה אחד ומזה אחד
ותהיה והנה יד סלוחה אלו. והנה בו תעלת בסר. ויחי
ידו אמונה כל אחד מידו סיון בבית בעבדה עלי סאר כ
אמונה עומדת בתוקף. ואמונה. והלא סם תאר ים אחר
אחרים ונבדת. ויחי. אין לת הדבה כאלו אחנים הם
מיסלא ידיו. ויהנם אין הפרים בין ויחלם בין ויחלם כ
כאשר הו שרוף כמו שרף כי תדיר נדר ידיד יעקב רק
אלת תגדיה כאלת סב פעם יתלה ופנס עמודת אל ו
יהיה ונבר יחות ויחלם וכבר חלם אחרים. כדרך וידם
תעלעים ויחלם על כן הזכיר עבר בעל גבריה. ויאחד
בספר הנדע. והלא ספר תלהתתי. ואיכנו אחנו ב
כאשר אין אתנו כפר היסר ומדדים ערד וסבר דברי הי
המים לאלנו ישראל. וסברי סלוחה. ועשם
בחזי. והנסבו כי הסם ידע כי שתיד לאלחם עם. אלם
כבנן. ועשם כי ויהיה אמחה. בעבור הכנעים הבם כי
אלוני אחים נבהלו ומסהדו בעבור אחותת סעשה בתן
ביחרים ובים. ובבה מיאלם ומלחמן. והנה זה עמלק
סוטע בגבית הסם בעבור עמו ישראל. והנה בא ומתקן
ראחק להלחם עם ישראל. לא פחד ויהסם וכן כתוב ולא
ירא אלהים. הם אחרים כי עמלק היה סם המלך
בעבור מאחר הסתבר את עמלק ולא ע ומלא עם אחר
נתחבר עמו דכן ומוכח כמו חרב. ומגבה ומנסך עבחי ו
אחר עמו וכן הלא ומחנה ל נסי. כי ידבמתו כי אמא

אל סתים ידי. והעשה כי חסם סם ידי על כסאו. ואחר
היא סבתעה. וד ישראל אחר כי יד חזקה תהיה. ויסב
בראשונה על כבא ישראל. כאחר בסלמה על כבא ישר
ישראל. גם על כבא יי. והעשה על סאול
נאם אדנים אסוד תקמה. אסר שתא עבר יתרו.
עדי אלך חזי לבני. ומבנה הבדוד יתרו.
לה פרים כפר סחי. תחלתה דבר יתרו

פרשת וישמע יתרו

חזכיר לתעלה דבר עמלק כי סרפדים בא והיתה אחר
פרשת בחדים הסלשים להיותה כתובה אחר דבר עמלק
כי פס כתוב ישמע יתרו כי אמר הפרשיות. ויסלו ויבדר סיני אם כן
לאיה נכנס דבר יתרו כי אמר הפרשיות. הנגלון אחר כי
יתרו בא אל מדבר סיני אמתן תורה. אנכי. ודעתי ש
סלת בא רק בסמה הסניף אחר שהיקוק הוסכן כי כ
כתוב בפרשה עלה מחבים לאלהים. ולא הזכר שבנה
ת בה חדש ועוד כתי והודעתי את חוק האלהים ואת
תורתיו. ואם זה אחר אמתן תורה. והעד הראון על דב
דברי כי כן כתוב אל הבדבר אסר הלל חנה פס הר ה
האלהים ואחר ומסה לאחוב שהוא יתרו כאשר פ' פרשתי
בפרשת ואלה שמות. כי אמתן ומסה לא סב אל. ועשאל
הקרוב אליו. כי אם לאחוב. כי כן כתוב אמתן
ומסה ומסה אחר לו ב על כן ידעת אמתנו מדבר ו
ודעבו כי ישראל עמדו במדבר סיני כמו סנה. והנה
דברי ומסה ישמחו. סאחר בפרשת אלה הדברים ו
אלהיו דבר אלינו סחרב לאחר רב לכם שבת בהר ח
הזה סנו יסעו לכם והנה זה אמתן הרוב לאשם והוא
אחר ואחר אלכם מנת ההוא לאחר. לא אחכל ל
לבדי שלת לאחכם כי הסם הרבה אחכם. והנכם הוים
כבוכבי השמים לריב. עשוה להזכיר זה כי הסם אחר
ליעקב הבני ומפרך והדבתנו ונתנך לקחל עמים ונת
ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריך והנה השעה כ
כאמר ירבה זרעך כן אתן לו לת הארץ על כן אמר יי
אלהיכם הרבה תגיע אמתן סתרבסי לת הארץ. ובעבור
שהיקוק רבים לא יכולתי לבדי שלת אחכם. והבדר אתי
לתת לכם שרי אלפים שרי מאות ואלת חמש. עבת ובדר
סנתן לו לאחרת בולא אדבר סיני עד כן אחר מזכה ל
ליתרו נוסעים אבחכי והוא הסיב לא אלך כי אם אל ל
ארצי ואל מולדתי אלך. ואם ומסה לאחבתנו אלך ל
לו אל ארצי. ועשה אסרים לזה נסתבה פרשת
יתרו. מקוקס הזה בעבור שהזכיר לתעלה הרעה שעה
עמלק ישראל. הזכיר בבבר הטובה שעשה יתרו לישראל
ונתן ליתרו יתרו על כל הטובה ונתן להם הענגם שבטוב

הכבודה לחסה לוסרהל ותסה לחת לו הייתי לבו לעינו
העם מהחיר עיניהם ' וסלחל לחיר ולחתה עם ת חסר
עם בני ישראל וסעבו מהחת כתיב לחעלה מלחחיה לי
בעונתן מיסרל חיכים להלחם בו כחסר ינוח הסם ל
לים הזכיר דבר יתרו כי לם הי עם בני שחלק מיזכו
ישראל חסד לכיסם לחת נעו כחרע " והנה רחינו הר
הרבים סחם בני יתרו הי עם ישראל כירושלם ובימי
יה לח יוניב בן רכב יים פרשה לחרת דחה לחחת " חת
לחר שם חלהים ' חסד סהיה נודע בעולם לבני בת
ומסה שהכל מ דיס בו " לישראל שחו עם יי לו עם
ומסה ' ויתכן להיות הלחר בעבור ומסה וישראל ' והעב
ע התוכחת ובכישת פרשה " כי הוציח יי הסם שנודע
עב יד ומסה כי עב יד הלחתת יצלו " ויקח לחר
הת ב חסת ומסה ולח לחר חת בעבור כי ומסה
נכבד מ זכיה ' יש לו כי עשם סלחיה לחר סמנו לה ר
רשתן בחלון לבית לביה כשוכו לבית לל מרן חם
ונכרו " ויש לו לחר ספלחה דורכות חלין חת סלחיה '
לבנו " ולחת ' דע כי לחבי לסן הקרם סנוחרי הפעלי
בחתבתם בכל הבנים ולוכם חוסמים לסחור חת
בני חרם ' על כן לל תמנה סעבר סלחור נרסם בב
עבור סם לו סם ' כי הנה קין בעבור קניתי ' ולחנ ב
כמן בדקוק ' יקמה ת ה נח חבסת ' נחוחני ' ומעם
יהבני הסם כתו חוסים הלח סוחם ונקרח יעבן בעבו
סיוחתו לחון בנוכב " גם יחפרו חות חיחבו כתו חעבה
הלח ומה ומסך זה יבהלח סוב " ורבים לחרו כי כן
טון לל חנזחתם חלתיהו יהסר כעוני כי הסרקן ומחת
חוסם כתו תחת תוח ' ובוף ובוסי ' ובכן והנה סחרלח
סחות וקרלתו לחון כם לל כי הלח כתבו לה כחם סחלת
ולל ת מה לוך יקרלח סם חדם בחישל ' כי הנה ב ירי
ברי ' ורבים רבה " ולפי דעתי כי סם הלחבה סבנה ון
ומסה יי בני ' ובבה סם הלחם יי בדקבו " ונצלון לחת
כי הסם דבק עם חלת יקרלו ומם הלחים הלח בדקבו
והנה הלח חטעה כבל הטעוים סמם טרחל נחלת יה
יקלו ' כי הסרם נר ל יש כן ויקרלח בסם יי הכתוב ב
ב ' ברהם סהטרחל כחלת ויקרלח ' וכן ויקרלח בסם יי
הכתוב בבסר ומסה כחסר לחרם בחקיתו " ומם חנהג
בסן הקרם לחור פעוים כבה כתו סם הלחד בכן
ומם הלחד סנה ' ותחסר חלת לחור לחר כי חלקי לבו
ון לח כתו ב ' לחור חלהי לם כי הלה סבה לחעבה יבו
לחר גר הייתי כתו כי הבינו חלהי ' וכסר מרשתי לחה
קרלח סם הקנון לל ענר " ' ' הזכיר הכתו דרך חנ
ת בר בבלו לל מסם כי יתרו הלך בדלסנה ' ונחרת
כי ' ומסה ולחרון הלסה כחמסנו " לחסר הלל חוקה סם
כי ' ומם רבים חנה סם " ולחור ' ובבי לחר לל ומסה
נעבי ב לם על ידי סלח לו כלבר כתנה " לבי חתנך

יתרו ולסתך לסהיל העקר ומבי בביה עוזה " ' ' '

לבדי. וכנגדם אחר משה חכמים ונבונים כי לא יתכן
להיות ידע הסם כי אלו רק מי שהיה חכם. ואחר יתרת
אנכי אומתי סנהלי בנו שהם נודעים בכה לחכמה עני
עיני אדם. וכנגדם אחר משה ודעעים. יש להעמה.
אם מיסנו אלא הסרים כמשמעם והיה מוסר יתר
יתר מיסבנים אלף ותשעת אלפים. אלה רחוק מאוד
להיות סרים רבים כאלה. והכתוב אומר בפסוק ארץ
רבים סמיה. ועוד איך יתכן להיות סמיכת המחנה
ראשי סנהי. כי כן אומר משה ואקח את ראשי שבטיכם
אנשים חכמים ונבונים וידעים כמו אלו המדינות הנזכרות והם
ינאלי מומרים שלמדו ונעשה הם. וכתוב כמעשה ארץ
מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו. הנה דיר המרכי של
סלמדים משה לרבעים שנה בחדש ולא אחרכו לעשות
אומנות כי לחמש בתן מעוניה כאחיכם. וחזון ונעקר
הסך המיכון שהתאוו מה שהיו רגילים לאכול ביבני
ומשה אחר להם בשנת הארבעים ולא נתן. לכם לב
לדעת. הנה יש לתמוה איך נמצא המוסר הנזכר ב
שהיו כלם חכמים ונבונים. יה נכון כעני כי מרי אלף
אלפים. הם שתחת ידם אלף אים עבדיו אלו נערים אלו
סבריו אלו אלה הם ראשי הסבטים. והיה מוסרים שב
שנים עשר. ושרי המאות רבים ושרי חמשים כדרך ו
חמשים אים רבים לפנו. ושפטו. את הדבר שלא
ידעו הם לשפטו משפטנו אתה ואת אתה לא ידעתו.
והבית אתה את הדברים אל האלהים. מי ויכלת. כמה
רבה בלשון שמשאל. אם תעשה זה הדבר ונתן לך ה
הסם רשות לעשותו לא תוכל לעמוד. והנה אלת עמוד
שם הפועל כמו עמוד פתח האהל גם פעמה. ועריה ו
יחוניה על אלנים. ועשה גם וכל העם הזה. כי בעלי
הריב שהיו נצבים עליך יש מהם שלא יכלו לדבר לשם
לפעמים. והנה בשוכם לאהליהם תתחזק המריבה ב
בינהם רק שתה יבא כל אדם על מקומו שהיא אהלו ו
יבא בשלום. ויאמר האזיר עצת חותנו ולא האזיר
עצתו שהיא הוסיף על עצת יתרו והיא שמם מעוריים
על הסבטים לעשות יותר מדאי הסתפיים. וכן כתוב גם
ומעוריים לשבטיכם. ומעוריה כתוב מעפים ומעוריים
תתן לך בכל מעריך. ויבחר. האזיר אנשי חיל מהיה
דבר בדיר ולא האזיר ירמי אלהי כי היא לבדו ידע לבב
האדם. ומשה אחר כי בחר אנשים חכמים כי יכל לר
לדעת זה לרק יש חכם שאינני ירא שמים. והאזיר ודע
ידעשם שהם לאחרא הענין ולא האזיר עתה כי אחז
דרך קצרה. וישמעו הם כמו ושמעו הם. ולא תעבו
תעבורי מ ה כמו ולא תעבורי. ורבי שלמה רבה לשרי
בינהם ולא עבתה כדרך. ומוכל לאחר דרך דקדוק כי ר
ר"ל כי אחרי הלו פרעה בישראל אדלו שבעת הלתר
בעבור שהיא כאחבה ומפנך הריש נאלו בפעוף פעמים

ואחרי שהתלו כי כי חשבתה כמו עוף פעמים. כי ילת כ
דבקה היא עם תתהלו. ותמעה לאחר לבדה ונבה יפע
ישבעו בעבור עוף פעמים. ים להשיב בבקה ועוף קיק
קילו כי אין את האתנה בכח עוף פעמ. כי חבה עניש
תחתיך יעלו. יי על ימינך ויבעשית עם עבדך ורבי
כאלה. ובכה לא יתבא בעוף פעמים. ויעלו דרך כבוד
כמו נ"ברהם הלך עתה לשלח

בחדש

הסלישי לא ידענו טעם כיום
הזה אם לא יהיה פרים רבי
משה בכון. סהנא ראש חדש
כמו מחר חדש. והאזיר הכתוב זה כי מחר יחיים תעשו
נים חכמתם היה מתן תורה אלו יום אחר עלה אל ה
הסם וירד דבר עם ישראל ובים הסלישי לחדש עלה
פעם אחרת להשיב דבר העם אל יי. ומשה נאחר לו כי
ביום הסלישי יהיה מתן תורה. ולא זה דרך האזרח ב
כי על הקבלה בסיתוך שבשמה בפיון נתנה התורה ועל
דרך הענבו יוצ כפי בסבוע היה אם לא היה חדש לאיר
מעבר. אלו בעבר ביום הזה כי המלחק בין הפרדים
ובין הר סיני היה רב ויתר המרחק בל הסע. ויסעו.
וכבר נסעו מרפידים כאחר הרחיקך רבים כאלה.
ויחנו. בתדבר שהיא מדבר סיני הנזכר. ובעבר ויחן
שם ישראל אחר שאחר ויחנו כמדבר כי ראשי המעשית
הזקנים חנו כנגד ההר בעבור הכבודים על כן האזיר ויח
ויחן שם כי מעבשים היו כי כפי מעבתם עמדו ביום מ
מתן תורה סביב הר סיני כאחר אחרים. והבי סלמים
אחר כי נגד ההר מרחק והנה כתו הנגד סביב לאהל מ
מעבר יחנו שהיא מחרבנו הפלו כי כאחר יסעו הדגלי
כן יחנו. ומשה האזיר לעלה נגד ההר והנה הבעם
ומשה עלה אל הר האלהים. ובעם ויקרא אליו יי וכבר
קרא אליו הסם כי בלא רשות לא עלה. והאזיר מן ההר
כי לא עלה לאמלה ומהר. כי שם דבר הסם עמו ולא
יקבה עליך בעבור שאחר אחר כן וירד יי על הר סיני
כי האזיר זה כנגד כל ישראל לראותם הענן והאש כי כ
כן כתוב ודברו שמעת מתוך האש. ובעם לאחר כי ק
קראו הסם לאחר לו כה תאמר לבית. יעקב והבעם דב
דבר כולל לכל בית ישראל יעקב אלה הנמנאי ובכהם
מחריהם. ותגד לבני ישראל הם הזקנים והם יבדיל
לכל העם. וכן כתו ויבא ומשה ויקרא לזקני ישראל ולא
נאחר כן כתוב ויענו כל העם יחדו ולא כתב שרשתי
אתם. הנקמתי מעשיתי מצרים בעבדיכם ונשאתי
אתכם. ומצרים כאלו הייתם נמלים על כנפי נשרי
כי הנסר ובנה לאמלה אחיר ויתר ויבל ענף והבל
מתחבר מחנו והנה לא ישאר על דרך בנסר ענר קנו
שילך נגלו לאט כי גם דבר הענן בנגד ישרא כנפיו
ולאביא אתכם אלי שבבר דו ודר בהר אחר הנה הוא הר הקד

והאלת אחר משה אל מים קדשך. ועתה אם מתוע
תשמעו בקולי לעשות מבחתי ותשמרו הברית אחרית
עמכם והיא הברית שכרת משה עם ישראל אחר מתן
תורה בבמתן המשכן אחר אשר אשרם בתקומתו בראשית נמ
נחמיה. והלת סגלה כמו דבר נבבר ונחמוד לא ינבאת
אחר כמוהו. ועשם כי לי האדמה דבקן עם והלת אכל ב
העמים כי לי כל עתי הארץ וזהו ואכל אתכם אכל ה
העמים לחיתה לי. ודבי מרבנים אחר כי לי כל הארץ ו
אעם. כי סלי כל הארץ וכמוהו לעני דעעו כי עם קשה ב
ערף הוא רפאה נפשי כי חטאתי לך. ויבא משה
אל ויקרא ישראל אל אין בדרך להזכיר כי ירד. ויעם
לפנים כמו ואת אחריה אחר שם משה לפני כני ים
ישראל אחר הנתן כי ויסר לפנים על דרך שמה כמ
בסיסי. והטע הנעיה שהי כשב שם שהיא פרים. ערוה
שכתב. ועבו אלת ידרזהם כי לא ידענו שעם שאל
ויעת אחר באדם יחיד לבדו כי לא היה מעם שם. וה
והזכיר ויסב ואין ערך להזכיר ישל כי הכתוב אחז דר
דרך קבה. ואחר אחר שאחר ויסב ומשה מה ע
עשם נאמר ויגד ומשה את דברי העם אל יי. דע כי יש ו
שסקים רבים בעדה שהיו ראויים להיותם מוקדמים
אצה הפרים וכבר היה כך וכך. כמו וייבר יי אלהים
וכבר יבר ובמות. ויאחר בת מי את וכבר אחר וכן ב
כתוב ומשה אל אחר כך ואתם הנחם על אשה. ס
ותאחר אל העבר וכבר אחרה אל הנבר לא ומבל תעבל
הגיל ואין ערך להאריך והנה זה ויגד ומשה וכבר את
הגיד ולא האזיר הכתוב מה הגיד ומלת הגיד לעולם ע
על דבר הדם כלא הזכירו והנה אינכו דבק אל ויסב מ
ומשה ומתסובבת הסם שאחר הנה אכבו כה אלך. כעב
הענן לחדבו מה הגיד לו ועד כי מצאנו זה הדבר מה
מים רב כדבר ומשה כאחר אחרים. דע כי מצרים
והדרו שם יבבו חם אלה סוביכם אל אלה ולבנני החן
אינם אוכלים כאר עד היום ובכה הין עשים המצרים
ולא הסתבו מתבהם רק בעבור שהתנבר עליהם אל
אלך ישראל ואמו ומשה בחרבי הדן מתני ראשיה כפי
מחסמתם כי לא יתכן שדבר הסם עם אדם ודי ויסר
ישראל הין מצרים והין ישראל אכבים של אלת הא
האמונה ראיה נבואת ומשה בפסק אבלם ואין טעבה
מחלת ראשיכו כמי וכמשה עבדו כי כתוב ראה ישראל
ולא כל ישראל גאלו היה כתוב כל ישראל ידבר על הרוב
כתשבו אלמון כמו ויחת כל ומקבה מצרים ואחר כן ב
כתוב אלה הנם את מקבל והנה טעם הנה אכבו כה אל
אלך תשובה על דברי משה שהגיד לו כן. ועשם בעב
הענן שדחת הסם על סהר ובדברי עתך שאת הדברי
לא יאמינו כי נכון הוא שדבר הסם עם אדם ויחי ומס
ועשם גם כן כי אם יאמינו אתה נבחרי ויסרי הסם ז

בספר הזה כתוב ויחסיף לאתם לא יוסיפו עוד מלמת יויס
יסס כתיב ויחרד אליה ויסף כיס הסלימי וכתו סעוד
סלמת יויס יסף פרעה וסס כתיב והיו כיוס הסלימי
ם הלחת " ושעם ועבן כבר על ההר היה לבין ובכה
יכבה הקולות והברקים

" ושעם חזק מאד " יתר מכל קול הסופר ם
פסחעו " ויחרד כל העם אשר במחנה כעבור קול ח
הסופר " ויי כא מסה טעם ויצא מהלביסם " ושעם
לקראת האלהים " סוקבלו להיות הסס הימד על הר ס
סיני לאלהים להם " ויתיצבו בתחתית ההר " ויתן לב
לגמל שהגביל מסה והנה היו כושמר הר סיני כדרך
שהגיב מסה ביניהם בשנת הארבעים בחדש ע
עוהם " בתחלה היו הכבדים הם הענים אל " לא
ואחריהם ראשי הסבטים הם הנסיאים ואחריהם
חזקנים ואחריהם הסופרים " ואחריהם כל ישראל
ואחרי הטף ואחרי הנשים ואחרי הבני " ומסה
ואחרון עברו הגבול והיו מהר קרובים אל ההנים אע
אעם אלא דבר זה הכתוב מפורש כי הכתוב אחז דרך
קצרה כי ידענו כי הס לא ירדו פי הסס כי הנה כתוב אל
לך רד ועלית אתה ואהרן עמך ואתו מסה אבל אל יהרסו
בן " ובמיבם כמעט ה הוא " הר סיני : סין עשן בשתוף
גדול " כי הוא פועל עבר " ואל תתנשם בעבור מלת עשן
אלא אחר סנסן הבטן " והוא הזכיר ישא עשנו סהיא
על ישראל אלון אהבו כי אמונת הנשים ומתנים " אחו
אחרו אנר אלמיך " וכל אנר בהמה " ואחרו את
הכסס ואת הסתן " וקבינן בסס מחבייתו " ועבר אחו
אחרו אריתי חורי עם בסמיו " ואיכו מבחית בוסס כי ח
היה ראוי לחיות בקיתן חנף תחת הבית כון מקדם ק
קדשי " ואלו היה מקבתון בסס היה ראוי להיות מתוח
תחת הבית " כתי מסמון סמני וקבורתי : אל בחרק כתון
חבדק בדקי " והנה עם בסמיי בלא מוסמת יוד " הוא
בסס בסני קמבין כתון אלא ראוב " ואחרי כל הבר הסך
המנהג כי הארים לא ימוסו רק על דרך מסל אחרון יוד
ודבני הבדים " ויהי מנהגו כי קול הסופר מסתלה
יהיה יותר חזק " ואם היה לחסך אלו עשה כן הסס ם
אלא חזק בתחלה אלא ינא לבם ויתחבר " ושעם ומסה
ידבר " נדשת תבריק כי הסס שעם ועבור קול הסופר
אז היה מסה ודבר בקול גדול והסס ישבנו בקול כדרך
ויסמוע את הקול ודבר אלון ואל זה כתו בעבור ישמע
העם בדבר עמך " אבר אמרתי לך כי לפי דעתי בדב
בדבר עמך " על עסרת הדברים דבר " ושעם מסה
דבק עם קול הסופר " כי נסתת מסה סיתה דבקה הס
בסס " כי מסה היה מדבר בתחתית ההר עם הסס לפ
לפיכל לו " והכתוב לא גלה מה היה אחרל " והסס היה

ענתא בקול שהיה מסה מדבר אלא היה קול הסופר לא
הענו שהיה חזק " מוכנ לשמוע הקול " ובעבור זה כתו
כתוב אחרי ויקרא " לאמר בקריאת קול " בעבור אל
ראים ההר " ומסס ירד בעבור הסס " ירד " עתה אומר כ
בגלל מיסנן לכך עלין עד שאגיע בגמרת הסס בפרשת
כי תבא כי סס הסאר לך דברים עמוקים באר הטב "

דע

כי נסתת ההדם עלונה ונכבד
והיה והתעלם האחנעו והנוף
והתעלם הסבל ולאין מדבר כי

בעלם הסבל רק אדם לבדו גם מומע הוא האדם סס
שאמדבר אלא רוצה להבינו מה שם בלבו : ולא יוכל ה
הנמסבל לאדם לסון רק הידוע הנתבת : וכל הלמונת
בגמרת על מתבונת דמות אדם שהוא מדבר מנמסה
שאינבה בוף " והנוף שהוא מדבר ומדבנה מדשים :
והנה בראשר ידבר אדם לאדם כדבני אדם בלשון שהו
ידע " יבין דבריו ודמותו כמתבונתם ולא רצה לדבר
על שבנים מהאדם ובדרך להגביה הגבלתם " ולשמוש
שמו בני אד עד שיבין הבמוע על כן שמו אדם לאדם
ולא לעברות תבל " ושה " ותשתה האדון את מה גם
יד כדבתי אדון ולאמרו יד הדרון בלב יש ודבים בבה
הנה הכל דבר משל כי אין לים לב ועבד כי ישמון אבר
מן הנוף כדמני כל הנוף אמרו מתן ואי בד לשון
ודבו בלה ובאם יעקם האד לדבר על נכבדי ומנו סס
מהעלם העלין ידיד ומעלתם עד סדות לאדם בלא
הם דמות אדם שיבין הסמוע אמרו האים נבראל ג
ומעמתו ומרבלתו וקולו בקול המון " והדרך הלו
הלת תבסו בעלין העינים אמרו וכובע שמעה על
ראשו כי פי " דבר עני " אל בדיקו ואחבו אל פעמ
פני " בנעמי רע ותחת דגלו " ועל זה הדרך ויד " "
ויעל ומעלו אלהים כי הכל הלא כבודו " ובפרשת כי
תבא אתן לך מעלים שתבל לחבון טעם הדברים
והעליה " ונעם ויקרא מקראהו הסס מדלו מראל
בדל ומעלת תבסה שהגיע אל ראש הר סס הכבוד וד
דברו ישמוע מתוך האש סים סס " ואחרי יד ה
הער בעם כן יראסו " כל אחד מקום מעבדו הם הא
חוסבים כי לכבודו ישבו כן ומריב תלאתם לראות כבו
כבודו על כן אחר לראות ומלת העם מנסבת לאדם וכ
כן הוא ונשל ומתנו עם רב " עם הם הכבדים אעם
סבם קדושים כבתוב קדש לי כל בכור פשיפר להתקד

עוד בהחסבתם " ושעם הנעמים אל " סבם
כרשלת הגבול לא נעשתו מסה הקדוש
עגלת של הרחמה שבנם
מסה בחלת סת
פעולה בם הם יקרים
כמו אם הסרית סבבה מסה

מתחתית ההר סבם שתרו כל ישראל לשמוע קול הסס
ולאחר מסה אחר רב סעדיה כי סנים רבית חסב
כזה הסשוק ולא ידע שעתו עד שראה שעתו בבסר
מוסר מלכי שרים סאלון רסתת לסלים לאחר לאחר עמיתי
סליחותיך עד סיסלחנו לדבר אחר " ולפי דעתי בעבור
שאחר לו הסס מן יהדסו אל " לראות לא ידע מסה כ
אם צריך להזהירם סלא ירלו כי כבר הזהירם על הגבל
הגמל אלא יעברו ולאחר לך רד בתחרים ועלית
אתה ואהרן עמך ולתעלה מסה ומהגבל אלא ירחק ת
תיסראל כי עתידים ישראל לאחר לך כבגמרת הסס לדבר
עמרת הדברים דבר אתה שונו וכמוסה והב מעיב לו
על שאלתו כי לא אחר לו שיזהירם שלא ירלו אלא אלא
יעברו הגבול בשתת תבשה שיזהירו ויסתרו בסס

יש לשאול

וירד ולאחר אליהם ונסלו לאחר לדם ועלית אתה
הוא ואהרן לבדו ויהבנבל ירד דבר הסס " וידבר
סמלת קסת כשרסה הזאת " אחרת
רבים שהסנים דברים לבדם לאחר הסס
ועתתם שבתוב בדבר הדלתם אבני מ
אלהיך ובסבני כי אבני " אלהיך ובאליסי כתוב
את סס " אלהיך גם אשר יסא את סתו לסלא ולא אחן
אחר סתי ובדבר הדבנו כי סמת ימים עשה " על
כן ברך " ובחמישי אשר " אלהיך נתן לך
ים לסאלל אחר יסבר דבר אבני בשבת הדברים כי ם
הוכנה האלת אינה לא תבית עשה ולא תבת לא תנ
תעבה ובאלת קסת תאלה הנה נקרת אחת הבשרה ג
סהיה פרסת ויסתע יתרו בראסונה ובשבת ואחתכן סבני
הנה אחינו כי ותתחלת אבנו עד סף אשר יסא את סתו
לסלא אין סבני בין סתי הבשיתה ותתחלת אבור שר ם
סף עשרת הדברים סבני בכל מקום "

בראסונה אבור אתי יש הסמת ובסבני ב
סתוב גם סס תנסמת כאבר בך " אלהיך " בראסונה
ובהתתך ובסבנת תנסמת ומתך ואחתך והקסת
אבל אלה כי בראסונה כתוב בעבור הסבת כי סמת יתי
עשה " את השמים ואת הארץ ואמר באחרונה על כן
ברך " את יום הסמת ואלה הסמקום אינם כתובים ב
בסבנת רק בעבור אחר ואבת כי עבד היית בארץ מ
מצרים ואמר באחרונה על כן בך " אלהיך לעשות ז
את יום הסמת בראסונה כתוב סבר בבבר אב ואם סום
לתנן לאריכון ימיך וכן בסבנת רק הסיף לתנן " יטב
לך גם הסיף בשאר בך " אלהיך " בראסונה כתוב
לא תנאף " לא תגנב " לא תענה " "
ובסבנת לא תגלף ולא תגנוב : ולא תענה " בראסונה
כתוב עד שקר " ובסבנת עד שוא " בראסונה לא תחמ
תחמוד בית רעך לא תחמוד אשת רעך : ובסבנת לא
תחמוד אשת רעך ולא תתאוה בית רעך בראסונה אין
בראסונה אבור כם ותתם כתוב באחרון על ו ב

כתוב אבור " ובסבנת כתוב אבור " בראסונה אבור
ולאחרון לבני אבור ואמרתי ובסבנת אבור ואמרתי לבני עב
עבור ולאחרון " בראסונה כתוב ויבר אלהים את כל הד
הדברים האלה לאמר " ובסבנת את הדברים האלה
דבר " אל כל קהלכם " ובאשר אחבנו בדברי אחבנו
אל ויה אמרתי על כבה תבאנו שאמרתי זכר ואמרתי בדבנו
אחר נאמרתי " ואם הדבר קבס ובכל הקבוצות אהיו לבנו ב
כאמר אבדים " ואל לה באמרתי אלא דברו כבונה כי
דעתנו נקלה כגבר דעתם רק אבני דברתנו ואחבנו ב
כי דברים בשמעם ולאו נו כן באמר אבדים בסף לא
אחר באחבנו הקבוצות " ובאחרונה אבדים הדרך הש
הישראל לאבור כל הקבוצות והאמלות שבבראשה אלות ו
ולא יתכן שתאמר זכר ואמרתי בבת אחת רק בתשבה ב
בם והנה אם בידה כי בן
לתה לא כתוב
בראסונה זכר
ואמרתי גם בן
בבבת אחת ובעבור אמרתי בבת אחת " אלהיך " ובאחרונה
בבת אחת כתוב זכר ואמרתי לא לא הזכרת זה הבדרים כי
יתר יש לתתנה אלך באחרונה בתעבה גם בבקשים רבים
בבת אחת ולאין שתים אם ואמרתי מלת בעבור אחר
ואמר שתהיה באחרונה בבת אחת " אלהיך " ואמר הבס
כאשר בך " אלהיך " ועבד ואתי בגם לבני זה הבעבור
על בבני אב ואם לאין כתוב בראסונה לתנן " טב
לך אם אחר זה ולא אחר זה ולך אמר ולא תבלוה
בן ולאיך ואמר לא תנאיר בית רעך ובסבנת אם בת רע
רעך ועוד אלך ואמר ועבדו ואמרתי
ואחר כך ובסבנת ואמרתי ואמר בבת
אחת הבך הדבר לאין בדעת סובלת כל אלה הדברים "

והקשה

ויכל אם בהזכרתי כי כל אלה
אחר נעשה על יד מסה רבינו
עליו הסלום ים ומקבתו דמיון
והמסבל יכין " והנה דבר זה הבלה מהבס דב
דבר זכר ואמר בבת אחת : היה ראוי להיות זה כתוב
ומפורש בתורה יותר וכל האותות והמופתים שבבתבו
אם אמרנו לאין דבר הבס בדבר כל אדם הנה אלך
הבינו ישראל דבר הבס כי האדם אם ישמע זכר וסב
ואמר בבת אחת לא יכ לא אם לא זה ולאי אלה האח
כאן זכר אם לא ישמע הזן בעבי הכך והדרים לא יכ
אם דבר הדבר והנה ידענו כי הדנמת הנין בבבת
מהרנמת האזן כי ידענו בראלות נמרות כי רבנו הרא
הראלת הסדר לענין הוא רבנו הדעה רק הבין אלה מ
תרחק והאדר תבלה אל האזן והלכתו לאנו ול
ולא יבינו אל האזן רק אחד עבור הרבנו והאלות האחד
שהאדם מדבר כם ותתם כתוב באחר על ו ב

דרך מוכאים והחתמה מקומות. לא על דרך המכתב
סתם כיד כן אדם". והנה כל אות היין נכנס כאחן ק
קרים כף ואו רים. והנה לא אחרונו מלא היה סכלת
זכור ושמור בכת אחת. אדך תסמוך האזן. ולא אחרת
גם מלא היה סתמוך האזן סתי תלות בכת אחת מלא
כונהה לסמוך סתי אחרת". ואם לא הזכרנו זה הכ
הכמינו. סתו כבר אין מדבר בכת אחת". ומה נעשה
בקשות הנסאות ובכני הסקרים סאין טעמים אח
אחר כמו זכר ושמור והכתי הסתי. בסנית ולא בראשונה גם
אדך כתקן לא תחמוד בית רעך. ולא תחמוד אסת רע
רעך. גם ההכרכים ולא אכל בשרם לך כל אלה עד ם
סאסרם לך מוסר לדרך לסאן הקדם". וסמס הוא עד
הודיע סדי. כי לולי שהגרסתי לפרם אלה הקומות הי
הייתי תמיה. ולבני סאסרם לתקן דברי קדמונינו".

אמר אברהם המחבר

מסמנו אנכי לסאן הקדם פעם יסאדו דברים בלי הי
הייעב. ופעם אחרון הדרך בחלות קבר ת סיבל הא
הסמיע להכין טעמים". ודע כי החלות הם בעניים
והטעמים הם כנסמות. וחנוף לבמה כמו כלי שבל כן
מסמנו כל החכמים בכל לסאן סיסמרו הטעמים אלו
מסמים ומבני החלות לאחר סמס סמת כטעם. והנה
תתן לך דמיונות. אחר הסם לקרן לאדון הוא תן האחר
הארמה לא תנסף עת כמה לך. כמו ונר תמיד בלתן
נקרן אחר הן נרסת לאדון הוא חשל פני הארמה ומשב
אסתר. ומי סאין לו לב יחשוב כי הטעם אינו מה בע
כעבור סני החלות". אחר אל עבר הנהרות כי אם
ראחר סאחר הסקינו כא. אחר מסה כבר הסכן
אסר כבית הבר וכתיב כבר הסמה אבר אחר הריחי
ומסה הזכיר התפלה סהתפלל על ישראל על דבר ה
הנגל אלוהה דומה לתפלה הנגבית כדברים כי הם לאדני
סאין לו לב להבין. והבגל כל דברי סני כמו אלו סרעב
ובמבינו ואחרים רבים. תמונת חלות סונות רק ה
הטעם מה. ואחר אחרתי לך סמעם יאחז דרך קצ
קרות ומעם אחרכה כך ישאר מעמים להסיף אחת מקם
ומסרת לו לגרעע לאדון הדבר מה". אחר הסם תבלת
ואדנים. ומסה אחר ותבלת ואדנים. אחר הסם אבל
אבני סהם ומסה אחר אבני מהם. ואחלה רבים גם
יסכיהם נסנים. כי הטעם בלא ולא אחז דרך קבוה
ולא יוזק בעבור סהסיף לבאר והנה הוא סהיא נראלי
בחבוא הסה. אין אדם מוכרח לו טעם לאם בעיא ל
ן לאה נכתב. ולאה נוסף כי זה וזה נכון". והנה אל
הראלה מיבעות בו לא נבקש טעם אם כן לאה נבקש

טעם כבוד הנעלם אלא יבטח ם סתו תלת לעולם לת
לאה נכתב תלת לו לאם נכתב חסר". והנה כבי הדור
יבקשו טעם לאלא גם לחסר ולאלו היו מבקשי טעם
לאחר מהם סהמנבא היה לכתוב אבל על דרך אחר הי
הייתי מחרים". והנה אתן לך מסל אתן לי אדם
כתוב לדעתי זה כתוב אני מלוכי מהחכך גם כן לעולם והנה כ
כתבתי אלוני בראלו ולהחכך גם כן לעולם. וכל הלוכן
ומאלוני לאה לא כתבת חסרים ולאי אין לי בדרך לכתב
רק מה סאמר אלי ראין לי הכן לעתיד תלאי לא חסרו
אולי יבא לו ידיעבו אין אחר אכתוב ולא אדבה לאחרך.
רק המסכל יכין"

ועתה אפרש

הסלות המחרתת
דע כי עשרת הד
הדברים כאסר

הם אמרים בפרשה הזאת הם אדם אחרים בלם ם כתוב
וידבר אלהים את כל הדברים האלה ועתלתם אבני ם
ומסם יבל אסר נרעך". גם מסה אחר כאסר הזכיר
עשרת הדברים בסבית את הדברים האלה דבר" את
כל הקהלם. ואין הפסק ביניהם". ועוד כאסר בכתבו
בלם מלבנו אלהים. כן אמרים הם בלם "הדברת
הראלה מהכתבם בדבר סלבי הדברים והחמיסי אינגו
על דרך אדבר". יש להסיב לאחר מקבלת זה הם
לא הייתי לכם לאלהים על כן אחר לא תעשה לת מם" לא
אלהיך. גם כי מצת יהיה עשה ועבר כי מסמנו אבני ל
לסאן הקדם לדבר בבה. כתבו ולא אלין אלב תבר עד ב
בקר. אחרת כתבו תבירא כיה" אלהיך ודבים כאלה.
ואחרים כי דבר אבני אינני תעשרת הדברים נחל
בחלקי. יש אחרים כי לא יהיה לך אלהים הוא הדבר
ראחסן. והסבי לא תעשה לך פסל. וזה אינו כבון כי
מעבנין אחר ומעשה אחר הוא זה. וזה בן בסתר בן
בגלוי בן אחוכת הלב בן בתשבה". והנה דבור זה
אבני אתה ובנך ובתך בסתר ובגלוי. והבל מבנה אחת
אחרים אמרת כי לא תחמוד בית רעך דבור תמיני. יה
מיאמר העמדי לא תחמוד אסת רעך". ואחיתם כי ה
הסם אחר לא תחמוד מעשים. כי החמוד על פני
דברים האחר יבא לתעשה סתו גאל ובתה לא יחמוד
אים את אדנך. כי אם זה החמוד הוא כלב. תהיה אר
ארן ישראל רשה". לא תחמוד הסבי הוא כלב. על כן
התרך הסה לפרם אתו ולא אתאה". גם אלה דברי
הכל כי הה עשה יבא גאל עם הבית לבני ולא
הבא האחרים עוד והנה אתן ראיה ת
ודבר הסה אחר לא תחמוד בית
הנה הסם אחר לא תחמוד
רעך ומסה אחר לא תחמוד
אסת רעך

ולבי דעתי סלא תחמוד הבני הכתוב בפרשה הזאת. מ
הוא כלב". והראשון גאלת הבית והנה מסה הסר
הדבר כי אחר עם ולא תעלה בית רעך אחר עם ל
ולא תחמוד שהוא הגאל אסת רעך". והנה נסתת ע
טעמים". אחרת. כי דבר אבני הוא הראשון כאסר
אסרסני בראשונה. ועתה אדבר על זכור ושמור". דע
כי הטעמים הם סמוכים לא הלות. והנה יבאה לא
אביב אחר לעשו מעבר תעבר כמה בארם אחרת.
ברכה אחרת ליעקב סמעשה סאחר ואחרכך לבני".
לבני ותתי אחה לבני תתי כמו בארם אחרת. אם כן
ומה טעם להסיף לבני". הבשרה הלא
ידעה כי יבאה בכלא לה. והסרה ם בדך בדיך בנולה
הוא על כן אחרה לשקב לבני". והנה הוא כמו
מסרסת טעם הסרה אבה עשה מסה. כי עשרת
הדברים הסנעים בפרשה הזאת הם דברי הם כלי
תוכפת ומערשת הם לבים הכתובים על לוחות הבר
לא כאסר אחר הנאלן יבו זכר הוא בלוח האחר. גם
ומאמר בלוח הבני ועשרת הדברים הכתובים בפרשת
ואתחנן הם דברי מסה והרמיה הנמורה הם כתוב פ
מעשים כאסר בדך". אלהיך".

דע

כי בחרונית ביום הראם הוא הזכרתי
והמקום ומקום מסמר הבריתי והנה ה
הזכרים בכלת הסמיכה. ועשה
זכר מזכר כל יום לא זה יום הוא מחסבינו יבל זה ב
בעבור סימוד הים הסבינו אלא ישאה בתחלה.
והנה טעם הזכרה הוא הסמיכה יבאסר אחר הם ז
זכר הבינו כל הסמיעים כי טעמו כמו אחר כאלו ם
בסת אחת בלחרי ולא הנדך מסה להזכיר בסבית טעם
כי מסת יהיה עשה". בתחלה אחר כאסר בדך". אלב
אלהיך כאלו אחר בכתוב כעיתך בדבר זכר עד נקן
מקדם זו בעבור הסם זה מסבית העבר והחמה ב
ולא פרם הם לאה זה פרם טעמו ואחר זה מבדך הם
הם מסב תחעבר בעבור מתזכר מהיה כמוהו כמ
בזכרים ומדך הם כי מצה ודע
דברים כלם מצות לא תעשה ד
ודבר בבר הוא מצות עשה
ומסקל הדעת מבעבר הם בלב המרם. חייב כל אדם
להביב לאי מיעיב לו. והנה הבן לא יבא לעולם רק על
יד אבותיו הם בחלבה ומשחיתה ודבוהו והסקנהו. והאב
והאלוהה והלבסתו חייב לבבדם כל ימיו כי הם הנ
הסבה להיותו חי על פני האדמה על כן אמרה לתנן
אלהיך ומדך ובעבור כי הם נפח מן נסמה על יד ה
האבות מתקנו הנוף. הוא מכבד הבתיו כי מי מכבדם
הוא מכבד את הם". והנה מסה פרם אחר כבד את
אבך ואת אמך ואחר כאסר אבך". אלהיך כי הסבר

הוא על מצות עשה הנעבם על מצות לא תעשה כאסר
אחרים בסבוק לא תאכלו". והנה אחר מסה אתה חייב
לבבד האבות לתעם יאריכון ימיך ואם אחייב הוא כמר
בסקל הדעת גם בעבור סבות הם מקבדים. והיה
עוד סבר טוב והוא לתעם יטב לך. בעבור מחיעת
בקול הם. והנה דברי מסה
כאסר מבארים בדברי רבקה. ובבר אחרתי כי אבני סה
ולבני סהם מה הוא גם כן לא תבלף ולא תבלף ומה
ומקר בני אב אחר הם גם תחמוד ותעלה מבינן אחר
יבאו". והם אחר לא תחמוד בית רעך כי אבני הם
הסבל יקנו בית אחר כן אסה ובבר ואמה. ומר ומחמוד
אחרים סהיו והבה הם ברדים בפרשה הזאת ומם ם
הדין על דרך אחרת כי הבחרים מחרדים אסה תבלה
ואחר כן בית ובגנו הבית הדה ובעבר הסדה הקרי
מור ומחמוד מחרים בתן ואחר כן העבר והאמה ובלל ב
בחרונה וכל אסר לרעך כאסר בלל הם". ובעבור
כי ברברי מסה דברי הם מעבדים עם פרנסי מסה ן
על כן כתוב את הדברים ולא כל הדברים כאסר כתוב
בראשונה

דבור ראשון אנכי

דע כי כל המצות הם על פני דרכים והדרך האחת מ
מצות סהם נטוצות מהם בלב כל אדם רעת והם רב
רבים אין בעשרת הדברים רק הסבת לבדם אלוה כ
בבלל מקבל הדעת בן המסכל הבל עם ולמין מדר
בהם כי הם תקן עם בסקבל הדעת ועליהם אין לבדם
לבדו ועליהם מסמוי לבדם עם מצות אחרות נוסבות
הם לא כתן חתרים רק לאמם הדעת ומי סאין לו הב
דעת אין לו תורה והדרך הסבית מצות נעלמות ואינן
מבדרשות לנה מי יחלילה אלילה סתהיה מצות אחת מ
מהן מבחסת מקבל הדעת רק לאחבי חייבין לסמוד כ
כל אסר בנו הם בן סגלה לבן הסוד לא לא בלה ולא
מבאחנו אחת מהן מבחסת מקבל הדעת אינגו בכן אב
בעוזה אם היא על דרך מסל לא מבאחנו זה כתוב
בבקש לאחבו ונחסם בכל יבלתנו אלו בכל לתקן אותה
ולא לא יבולנו בגיחנה באסר היא ובדים כי לא ידעינו
מה היא סמו ומלתם את ערלת לבבכם כי הוא ציה לר
סלא לרבות אחרים ואיך בזה לרבות עבוד כאחרי".
ויבעבו דעת ברדים כי כל המצות סאינן חייבי
מבקבל הדעת אחד אם בלב אחת מהן אם נעלם
ומנגו הבר על זה כי כתוב בחקבת לזה כמו הבל
הסבת סהיא לבר לעשה בראשית ן ג

ואת המצות לחוקם תשמרו. ולהבדיל את הבר. כי גרים
הייתם. והבלתי. מן תקרים. ולא ירבה לו כסף. וכן
יסיב את העם. וכן לא ירבה לו כסף. ולא ירבה לו. והשיב לחם.
ולא יכור לגבו. ולא שהיה מצוה בבני עבודה כאסר
כתיב בהלכות מושבן קיירא. טשם וקרא בו. לבלתי
רים לגבו. וטרסת הקהל. לחשן לחדו. ומבת מצות
כבה אם כן יכל המסבל מסבס פקח עניו. לדעת מ
מדברי תדיה סדר כל המצות. וכל המצות על סלם דר
דרכים. המצות מצות הלב. והסבנית מצות הלשון.
והשלישי מצות עשה. ומצות הלב על סני ודבי מצות
עשה. ומצות לא תעשה. והנה מצות עשה והנה את
יי אלהיך ולבדקה בו ולירלה את הסם הנכבד ולהבדל
לדעך כתוב ומצות לא תעשה. לא תסבל מחך. ולא
תקום ולא תטור. גם מצות הלשון עשה ולא תעשה.
עשה כמו קריית שמע. וברכת המזון. וברכת הכהנים.
גם דני מעבר. ודבים כנה. ומצות לא תעשה לא תעב
העבה בדעך. אלהים לא תקלל. לא תקלל חרש ומצו
עשה ולא תעשה בחשבון. הם רבי ולין דוך להבבר
ומצות הלבם הערקים הנכבדים על כלם. ודבים
חסבו כי לין עין כמחסבת הלב רק בדברי עון. ובאמת
כי היא קבה לבדה ידיר מכל מחסבת רעות רק היא כ
כנגד כלם. והלא ידאל כתוב סם הנה סגל. וסם סתר
לב חרם מחסבת אין. ומחוב הטומת כי היה עם לב
לבבך. הטיבה. לעובים ולשרים בלבדים. והיה לב
לבבם אלם. אני. חוקר לבן. ויי. ידאה ללבב. והנה זה
הדבר הראמון הוא עקר כל התסבה דברים הנכתבי
ידיו ואת קרון ומצות הלב. ובעב זה הדבר מלאתין
והיה מחנות לבו בלי כפק כי זה הסם הנכבד מחלת
נכתב ולא נקרא הוא לבדו אלהים.

שאלני

ר יהודה הלוי מנו כבוד לוחה ח
הכבר אני. לאסר הבאתיך מן
הארן ומבדים ולא לאחר מעמי
מעמתי מרים ולארן ולאני עם יתיך. ולא היתה
חם בתי. אין מעלות בני אדם מיתת כאמונתם בלבם
מסם מחאינים כמם הנכבד. כי הרבים מחאינים ל
להסתכות אחים מלאתרת להם מחרנייה ככה. ולמעלה
מהם מרחק זה בזוב בדברי התורה מבתם המם לנמסה.
ולם יבא מחיקרים לערשר כי אין אלהים. ישיתו דם
לעיהם כי לא ידעו להטיב. ולאסר כמאר לב לאחוד חב
חכמות מסם מתו מעלות לעלות מסם אל מקום חפצנו
יכר מעשה המם בחמבת וכבחמים ובחיות ובנוף ה
הארם בעצמו. מדע ומעשה כל אחר ואחר כמי הבול
ה אדת. ולזה היה על אחת הבתבנות. ונגנה לבוא ל ח
אחרי כן לדעת דברי הנעלים מהם ומעשה המם בע
בעלנו האחנעי מהות שיחד. ידע ומתן מתן מקדר ה

הבמים אין הלבנה ובחה יקבר המים ומעמה. גם ידע
מלבנה לזה נקדרה. ומי נרם לה. וכל אלה ידע ברא
ברחיות ומצות מאין בהם ספק. ומדרבי המם ידע
המבסל המם. ובכה אחר ומסה הדבעני כא את דרכך
ואדעך. והנה המם הנכבר הזכר בדבר הראמון אב
אבבי. ואם לא יכל להבין רק מי מהאל חכם מבלתי ה
כי בבר מרמחי בברמת אלה מחות. כי זה המם לבדו
הוא המעבר בלא מבר ואין אלהים מבן עד לא מחתך
ומבקרים מלה. ומצות המעלים העלים בכחו ומבלל
אחרנעי בכח המם ומלאכת הקדמים מהם בעלם ה
העליון. זה העלם המבל מאבנו בו ומעמדו בכח המם
דבח מבי העלמים העליונים. והנה מסיק למבסל ב
מבל בי דבור אבבי. כי עמיתת מבים אחרן הים קרוב
ומבחים אלמי מנה ובמראל לבדם מבדים בה. ומבני
האחנות אבים הבחדים כי המם הוא לבדו עשה מבי
מים ואחרן רק הם אחרים כי המם הוא עשה תריר
בלי ראמת ואחרית. והנה המם עמן אחת ומבתים
בחבדים עד מהיבלים ומבם להיות להם אלהים. וב
ובנה אחר ומבה אם הנבה אלהים לבא לקחת לי נגי.
והעשם כי המם עשה לישראל מה מלא עשה לכל בני
מבם כראל העלם האחנעי והאל מוסל על העלם הם
המבל. מה מים בחעבת מאל כל עם מעוב אם בכן
יקבנו כי כן אלק להם המם. והנה הבה מחעבת ים
ישראל כבי מאלם להיות עוד עובדים והמם בבחן לא
לתנן אלהנת אחות חדם אחות בעלם המבל מלא ה
הים במחמבת העלם האחנעי והנבה ישראל ומבמת
הגבות להיותם לן לעם נחלה. ובעבור זה אחרת קר
קדמוננו אין מאל לישראל עוד אבא זה בדרך. ומבלי
בחבמת כי תמא. והנה בעבור האחות בעשה המם כ
בחנבים. אחר ומסה אתה הראות לדעת. מהבל ראי
זה הבחים ומאלכן הבחים. גדולים וקבני. גם הים ש
עוד בדבר מעמוד הר סיני. מסמעו קול המם. על כן
אחריו מן המים המעבר את קולו לבדך. ואחר כ
בלחדנה כי הדעת הנבחרה מים הארם אל לבו עד
ש מבחר לו בראות. כי הם הוא לבדו על כן אחר ודר
ידעת הים והמבות אל לבבך. ואחר דבר אתה מלחם
בבי דע את אלהי אבך ועבדהו. והדעת הוא בלב לא
בהראות המם. והנה הזכר נמבסל אבבי. הבסיף
אבר הובאתך מבבן המבסל ואחבו מבסל. ואחר
אלהיך כי אתה חייב בעבור מהובאתך מבת עבדים
להיות לי לעבד מתעבדני ותהיה לי לעם ואני אהיה לך
לאלהים. ומבה פרים זה בבחמה כי יבאתך בבן כ ש
עם המלה לזה אבו חדבים לעמי מבת המם
יתר מבל הארם כי בראה אחר
לבלבו

והנה הזכר מלם תסבת. החות עבדים הייבו
לבדשה והוא עשה לבו אחת הבובה הגדולה על כן אבו
חייבו לבחור כל מה מבובו אחילו. לא הייבו ידעים ט
עשם הבנתנו. והבנית כי אלה המבות אינם לב
לבדבו כי לבוב לבו כל הימים לדותינו. הבלים
ובדבה תהיה לבו מבה ה בדיקים לבחות הבולם הבא.
ואבבי המחקר ומצאו כל דברי הבובות. מהם עבדה יח
והם ראמים כלים אין לבעלה מהם. הראמן הוא
עבם כל דבר והוא עחד ומתבעה דברים כלם מקבים
ולבם בבחבים על הראמן ובלים אלין ומחבנו יבאו כי
הוא בדמות האחד בחבבן עבדה. כי מחבנו יבא כל
חבבן וכל חבבן ומבא בו כי הוא הים ד. והנה זה
הדבר הראמן מאחר המם הנכבר כולל כל מבות אל
הלב והלבן המעבה כי הים ראי ומאמין בלבו מבם ב
אין עליו ומבה ומחייב אדם להבבדו בכל רבע לבבו ב
כי כל מה מעבה לא עבמו לבבודו ולא ומבע עבמו ב
ומבות לא תעבה רק בעבור כבוד המם לבדו כאדם ן
מתן בדקה לעבי לא ומבנו. בעבור כבוד תבבאי ולא
בעבור מבבהמה בני אדם כי לא מהיה מעבת האדם
גבהה בעבנו ומבעבת בבוד המם. והנה מבד מהולך מומת ומחר
מלא עבנבהו ולא מבד ומהלך האחת מבבמו בדבר בעב
בעלם הזה ומבעלם הבא. והנאון רב מעבים מבר
לזבראת. בלל כל המבות כלה עבדת הדברים ומבד אנו
המם הנכבד בחבמה דברים הראמנים וכבר מבמתי
כי הדבור הראמן הוא הבסד ועלין כל בבנבי המבות לא
ומחבין כתוב לא יהיה לך ומבע מי מאבנו מלחן במם
גדול ומבע עבדה זה כי ים רבים מהם מלחבנים ב
במם הם מבבמים ומקבים לעבדה זה כמו. הוא
המקבים לחלבת המים מהם המבים כי ישבנו
להם כאבר אחר ומן לא חדלנו לקבר למלבת המבי
חבבנו כל. ומבב את. הבן ראלים ואת אלהיהם הבן ע
עבדים. ובנה נעבן בחבמתיתי בתם ומבן. והנה
אלה מבדים במם רק מבמתים עבן אחר עד כן בדבר
זה כתוב המם הנכבד. ובדבר הבלבי גם הוא כתב
ומבע המבע לבקר בחבה מעבדה זה רק הוא בחבן
המם כגלי אחלי עבה זה בעבור בגם אין מבך כי בל
בלבו מלחבן במם ולא ומבע אחר עבן. ובדבר
הבבעי מבב המם מבמת בים הבבעי והנה העבה
אלהבה בבבת הוא מבחים ומעבה בראמת זה הבבע

פחות ומאסר ומבא את מבן לבמא. ובדבר החבבי
מבב המם כי האבות ומבתבים עבן כי בבבי ומם ל
לא יבבים כאלו אינו מבבד המם. ומבמה דבים
הבעתים הם בבגד האדם. והראמנן הוא הבבה מהוא
להבבדד הבמה מעבד הבן ומאסר אחרי מבים בבן ומ
ומאסר אחרי לא תבבוב בחבן ואחר כך בבמן ואחר כ
כן חבבד בלב

לא יהיה לך

דבר המבוב
אלהים בבני תב
מחבבת ע

עובדיהם כתו ומאחר חבנבה הבבבא והאבבים רבי אם
אחר הם ובבה דבר מבמאל לזה הבבנתבי כי הבתיב ב
כבי מבבמת מאול ואין זה מבקומו לבדם אחבי מעבה ו
עב פבי כתו ומבת הבן על פבי תבה אבבן מהבה בבבת ב
אתו ובהם מומבי ובבה. ובבן הבבבר אחבבוד על פבי ן
אהבן והנה העבה אחר מאבי אלהיך ואבי מבבת מבבי
בבל מבבים ואבי ראלה מה מבעבה אין ראלי מתבבים
עבי אלהים אחבים. ואחר לא. מחבבי לב אל תבבים
אבבבך ומהוא ראלה אחבך. והנה אחת המבבה מהוא לא
יהיה לך הוא לבב גם בבה כי אין בבבה מבבת לא תב
תעבה אם אבבם בבבה כי הוא אהבך לבבי עבים כי הוא אהבך לבבת
אין לבבאוך לא יהבב בבבבר הבבי אם לא עבה מעבה
והאבבר בבבה ובבבבה אלה ם אחבים לא עבה הבבבה
הבן מבבבנו. ומבבעבה לא תעבה לך בבבל ובל מבבבה
עבן אין לבן ולא תעבה בבבים אבבבבת מבבבה מהוא בם
בבבים. ואחר מבעל. מהם אבבעלה על האבן
מבב בד ואין מבבבת בבבים רק מבבבה ואבבבים ב
בבבבת.

ואחבי הבבבת עבים דבים אבר לא כן. ומעבהם
קבבים לעבדים אבה. ואבר בבבן מבבת מהוא מת
מבבת הבבים ומבבבבת בבת. בבבר הם מבבבת
בבבבת ואבבבן בם כן בבים אחר בם כן הבתיב מת
מבבת לאבן. ולא אחר מבבת האבן כי הם ומאבן
בבבר אחד לא מבבבה להם. בבבר עבים בעבי הם
הבבבת הבבבים בם יבבבי בבבבים לבבבבים ב
לבבך האחר ולא תעבדם לזבחה ולהקבבר להם.
בבבל לא יהיה לך ום אלהים אחבים לא תבבבו ן
ולא ישבע על מבך ובבבר יהבבב לא תבבבבו. ועבה
אל קבא. כי בבן הוא אחר מהבם בבבלך ומהוא מ
אחבך אבן מבן בבבבן לאחר אבר לא יעבב ולא. ובבב
אל. להבבבן מהוא מבן ף
ובבבל להבבבב מבבבך בבבל תבב ולא
תעבבל לבבבבל מבבבו.

וטעם

ן ר

הזכר ויתיהו כי האוכל הכוסר תקדינה מכון ' וכבסר
יחיקאל ומפרש כי הסם הכבסד נסבע כי כן לא יסח
בענן האב · אם כן מה טעם פוקד עון אבות " והתשו
והתשובה כי יחזקאל פירש אם היה האב רשע ולא הלך
הכן כדרכו · לא יסח עון אבין · כי פקידת העון היא
קנוסה על מנת " ונעשה פקודה · כמו זכרה כי הסם
יהרוג לרשע אולי יסוב מדעתו וילך כן מיהא עונב ת
מיתנו והנה אם הלך הוא בדרכי אבין גם הדן הסלסלי
גם הדור הרבעי · הסם לא יזכר מה שעשה האב וכן הכן עב
כן לא יוסיף לרבעי " ואולת פוקד כתוב ויי פקד את ס
פרה מהיא כתוב ויזכרה " ובני הבנים נקרא אים בנים
על כן אחז דרך קדמה כי תחילת סלסים ורבעים יבין
אדם זה " כתוב ושמה חסד לאלפים ובתוב לאלף דור
ובני אדם יחסבו כי אחת סלחה ואינגה כן · כי כתוב ת
אם תאמר מה זה אמרתי שהם הסלחה אבות ואין שומר ס
אסר נסבע לאבותיך שהם הסלחה אבות ואין שומר ס
הברית והחסד לאלף דור " ובמראה האלת אמר דבר ת
אחר והוא שם שם חסד לאלפים והטעם עד אין קץ "
ואם הדבר יתפרש לבני ענים · הלאחר שהשם עשה
חסד לאהביו שתעמדנה בשמותם לעולם לאלף אנשי
דורות · והשני כי עשה הסם טוב לבני אדם שהם כתוב ה
הם עד אין קץ · ובמה אמר דור ודור " ועולם ועד
עולם על ירמיה ובדקתי לבבי כבוש · והנה אין ספק כי
חסד הסם הוא לבנות על ירמיה " ואלבר מהזכר לבני
בנים על דרך ובדקתי עותדת לעד · הנכון לשרם אם
היו הבנים עוכים על כן אחר אחר כן לפומרי מרמתי
ובמראה כי תפקד אפרים לך אדם בנים מדת פוקד עון
אבות בתדת ירמיה " ואולת לאהבי הם אחסידים ·
ולשומרי מצותי · הם הבדיקים

לא תשא

את שם " אלהיך · שם ·
כתוב זכר · והוא תומס לא
להיות סימן לבדקיא רק
יוכבא זכר בלשון הקדש שעם בלב שעם בשה · רק הם
הסם הוא נסמך בשה · כן ומבאנו דוד אמרו וכל אשר
את שמתם על שמי " והנה טעם לזכור הסם כי כל
כאשר הוא שם אחת כן יהיה דברי אחת · ואם אם
לא יקים דברו · כאלו תאחים הסם " ומנהג אנשי מ
מגרים עד היום · אם אדם יסבע בראש החלב ולא יק
יקים דברו הוא כן אות ואלו נתן כסף משקלו אהבלא
יחיה בעבור כי הוא בזה החלב בראשיה · אם כן
לולב בחד ודם שתאלנו הכל ויחלבתו סבב ואחריתם ה
הכל כתה אלף פעמים חייב להאמר אלא תבאלהו ל
לשנו לתת אות מן לחוטא את בארו והנה ראינו בעבו
סנסבע כני ישראל ברבים על דבר שיעים בנב

בנבשה וסם היה פנחס הכהן הגדול ויתפלל פנחנו
העברים על הסבבנה " והנה לבאי יבא נגעי אבשלום
וכסים ועף כן לא יעשה אמי מרחלי אבת · בם ראינו
בקם מחול לדרע יהונתן בנו והוא לא אחוב הסבשה ·
וראינו מהבאת הסם רעב לארן בעבור מחול ובתוב מע
מעבדו על מבעת הנפילים מבסבע לעבשנים ובאם
נהרגו בית הדרים לא ישעו אלפים לארן " ומלחמ
אחר לבחעי הלא הסמנתך כי · הבגלל לא תבאלנו ב
בעבור אבדים ואם · לא שנים ושדים רק בנו ובמילחת ה
הסם נמרא · ורבי חזקני כי הנפש הסם לסרא לא עשה
עבדיה גדולה · אלי אראה לבי הוא קבה תבל לארן
הבדים אחריה כי הרינה הבאלף מם עבדיה קסמת
לא יוכל כל עת לרבות ולבאלף כי שבר · ואסר הרבל ע
שבוא להסבב לסרא יסבב כיום אחר מפעשת אין הם
ומסבר " ובל כך הוא רבל בעבדים אחלת, אלא ידע מב
מנסבע, ואם אתה תבחינו לזה נסבעת · שבה · אם
יבסבע אלא נסבע מדיב רבלתך בה · כי לבני כל דבר
סדרני יקדמו הסבעה · הוא להם לסן בחתך " ואלנ
לא היה בישראל רק אחת העבדה לבדה יעבדו לאדני
הבלות ולהוכיח ולבה על מבחתנו " ואני אראה בענב
כי הוכחת אם רבה אדני אולא אחתנו בבקרתנו · גם ה
הבגלאף כן לפי מעתנו · והבנוב חבא הבאתנו לדרכו ועד
סקר להתר בתת אל להנקם · והנה הבסבע לסקר בכל
עבת מאן עבין מבושה הוא מחלל מם מדים כבראסיה

זכור

בלא הבאה מים לו " טעם
לקדשה הוא הבתוב מסת
יומים תעבוד · לבבה פירו
ויקדשהו מהסם מסת כי מחל אלהתו · ובעם להיותו
דבקשם בדך " כאחר הוא מתוב כמרם ואבגו כי הסם
קדם זה הוים ואתנו לקבל הנסמתן תנסת הבוה ודע
תבל הוים · על כן בתוב בדך " יבבר מדמתי זה
בוחתר מיד לנים הסמת " ראינו כי מת הסמנה דע
דומה לסמת · כי גם הוא מבעת בסבים ובה הסם ס
מיקראלו הקדה בתחלת הסנה בגר האבסים והבסים ו
והטוף ולאחר הטעם לנתן ישתנו ולתנן ולאחדו ומאחרי
מזמה הסמת בתנה לאבין תעבוד הסם ולהנות מדיתנו
ובבה בתוב כי מרחתבו " בסמלך כל יוד הסמע אדם
ויתעשבן בגרבון ובבה זה הים ראוי להתבדד ולסמת
בעבור בעבור הסם ולא יתעשבן לשתה לאחי בגרבון מעב
מעבדת לא הוא יוצן לעמת ובבה לאחר הבבא תוצבת
חבנך ודבר דבר
ויתנהג ישראל היה לנמת סמוך לסמת אבל הבבאים ב
בתו ודבע את הלבת אלי הים לא אדם לא מסנהבה
ובר הזכרתי כי עשה מלחמה בסמת הוא ב

ויבחם בתעבה כי אמת רק אינבו יבחם הסם
הנבבד · והנה אין ספק כי תלת אתה כולנת כל יוד ס
סה לא כן תבבה על כן טעם בבן · וסתר · סקבנים
מבבתתן עלך ואתה חייב לאחרים מלא ישבו דבר מה
מהוא אסור לך לעבתו · ובבה ועבדך ואמתך מהיא ס
ברסתך אתה חייב מתבאתיו ולא תבחהו סיעבד ל
לאחר ואם לא אתה עובר על מבבת לתתן ובוא עבדך
ואמתך בתוך באסר פרם ובסה אדונינו על הדרך ס הז
מהבתתי · ועל זה התבאו ידוע הנר בסעדיך מלא ישבו
ובעבה מלאכה בסבת ובים הבסרים על כן בתוב נם
בסבים הנר ובבה בעבית · ועל זה התבאו ידוע ס סמנו
העבית ובבה בתלת הדם ואינו בדמיהם מהמיד ב
בתבת מבת אחת משים אתם מבנדה בדה על יד
ירושלם מתבאב אם יסוב ישראל לסמוך הסמת בתאר
בוא לא ובנו מתקומים ובעדו בירושלם בסאת תלבת
בית דוד

כבד

את אבין כבד הבבד
הבבתני · כי בתומה דבים
הראשנים · זכר הסם וס
עם כלם אלהיך ואלת אלהיכן מעל ובבא כי הן יהיו ס
מבה הבעד לתתן תאבינו ינ ס והאלבת ומים · מעבר
הבבה מתעבה בתבלת אתה מאלהיך ומיך ואחר על ב
אחרן הבעבה כי בתאר ישראל זאת הבבה לא יבנו מ
מתבה ובתוב אב אם הקנו בך והנה בבבת בבר אב
מלא ישבה הבסך ובהיה מקבל אז מקלה ומיב מתה ע
על המקבל כי הבמעים ישמע המקלם תבינו אלא
חייב כן על המקלה כי המקלה יוכל לעבתת גם כן בם
בסתר על כן בה הבתוב מהיה בתלת אחר בבל הבת
הבתבים מהם בסתר

לא תרצח

בדך אז בלמנך ן
להעיד עליו שקר ב
להמיתו אז לזה
להיותך רבל אז לתת עבה רשה כאדון מתבע מיאבן ל
אז מבנלה לך אבד מתבבל להבילו תן הומתו אם תעלהו
לו אלא עליו אתה בתן רבתו

לא תנאף

רבים חסבו כי אין בב
נאף ב אם עם אשת
אים בעבור מתבאלו
אסר יבאף את אשת רעהו כי הם עבה לאחר זה אחר ב
מאחר אסר יבאף את אשת אים ואין מיבאר באסר אם
חסבו והבה לאתעלה בתיב אסר יקבל את אבין ואת אחר
ואחר אבין ואחר קבל והבעבה כי עבדיה גדולה עשה ס
מקבל אבתיו מה לדהיה וכבה אסר יבאף את אשת ע
רעהו להודיע כי תעבה גדולה עשה מיבאף את אשת
רעהו והוא חייב להבה גרשתו בתאבו יחלת בתוב בתו
אבות והבה בתיב תבאף את האבן ואת הבן ואין ואחר

לאמרה הבעבה הזאת אמר רב
מעבה הבאן כי הזבו על
אבלת רבות ואסר
בתעבה הקלה מסבב הבעבה והאלתנה אסר לאבלה
מאבנה מסבב אים עם אשתו בבהיא בדה כי לאחר
יוים מעבים תהיה מתבתת לו ולאבלה מאת אשת ס
אים כי יתבן מיאבן בעבה והיא מתבתת לו ולאבלה מאת אשת
מתבה הבבריה אאבנה על תבת ישראל אם לא נתן ל
ארע כי יתבן מתבנייר ובאבלה לאמה רק אם נתן לה ן
ארע עובר הוא עבודה זרה בעבדתה ולאבלה מאבנה ב
תבסבב זבור אאין לו זמן היתר לעבלם ולאבלה מאבנה
מה מהן אחן מהאמין בבאן אם יסבב האחר עם הבתיה ן
והבא ודע אלך זה אחלו כי על כל הבריה בבת בבדים ן
לאחרי מתבתו הבית מזה החלוק האם והאחת והבת

לא תגנב

מסמע בבנבה קתת ד
מתבן בבתר נים גנב
אחת בן בתת כמו
נגנב נפש מישראל כן אחת נשר קבן לא נגנב לאמן
הבנבה מתבתן בן בבבין בן אלא בבבין לא מתבתה
בחסבן לא בבדה לא בתבאקל ואלת אחלה גם הוא כי
בלבת מי אגנוב לב אחד כאסר עשה אבאלנו

לא תענה

אים רבת אחסתי ב
בלבו טעם אלת אחל
אחלה לאחר שר פק
פקר לא לאחר עדות מקר ולבי דעתי עתה כי הוא תבב
מדבר שר מקר כאלו בתוב לא תענה אם אתה שר אם
מקר ומסמע אלת אחלה בעבה לא תבאמר אלא תבקרנו
ומבאלנו אלת עבות בבית בתו מקר עבה מאחיו ובלא
בית יסמע לא ישבנו ואחשם ישבה בם ובתוהו ובאסר
לא נגבנוך לא בגבנו בך אים שר מקר מהוא בן ומתנו
אהוא אסבע עליו ובעבית לו כאסר אדם לעבאת לאחרו

לא תחמד

אבנים רבים את
אתוהו על אלת ה
הבבתה אלך יהיה
אדם אלא יחמוד דבר ישה בלבו כל אם אם אמרה בחמד
לאבלה עבנו " ושבה אתן לך אם אל אים כבדי אים
לו דעת בבונה והוא רלה בת אלך מהיא ישה לא אתמוד
אותה בלבו מיסבב שתה כי ידע כי זה לא יתבן · אלא ס
תבאבב זה הבדי מהוא כאחר המבנעים מיבאתה אים
מיהיו לו בבנים לעבף מהם בבאים כי לא יתבן לאתת
זו כאסר אין אדם ואבאלה לבסב עם אחן אמם מהוא
יסה כי הבנלאה מבעריי לדעת לו מהוא אמרה לו בבה
כל ומבבל מדע כי אסה ישה לא אחתן לא ובבאנו לא
אדם בעבו אבתתו ודעתנו רק באסר אלק לו אם אחר
אבלת יתבנו אלקו ואחדו אבתים חיי בבי ומבאבי לא ז

כיכותא תליא מלתא" וכעבור זה: המשכיל לא יתלה
ולא יחריר ולא סדיר סלמת רעו לאמרה הסם לו יתוי
היא נשנבה בעיני מכת סתלך בלב הכסרי על כן הרא
ישמח בתקון ולא ישיש אל נכו לחומר ולהתלמת דבר
סלינו סלו: כי ידע מה שהסם לא רצה לתת לו לא יכל
לקחתו בכחו ותחסכיתיו ותחזכלותיו על כן יבטח בגבו
בבריתו שבלב לבו ישמח הטוב בעיני"
והנה נסלם פרים עשרת הדברים
אמר לאחר ותכרתי הדבר: ידענו ם
תמשה נלגלים הם כנגד תמשה מ
ומסרים שהם עיקרי כל ומסר כל
וכנה אלה התמשה דברים" והנה הדבר הראשון שאל
סלינו: תיוסם התמשה שהיא כנגד כבוד הסם הנכבד
המדבר: כאמר היא האחד בתוסר העשרה" והנה
הדבר הסני שהיא לא יהיה לך היא כנגד הגלגל השלישי
שהיא תלוך כל הגלגלים הסך תנועת מיום רחם לתשב
בעשרים וארבע שעות" ואחר כנגד אלהים אחרים
להודיע כי כנה הסם יתוכן הגלגלים ודבים חסמיהם ם
שהיא הבדרת כנגבר סלינו ענף" והדבר הסלישי שא
שהיא לא תשא" כנגד נגלל המלכת שסם כל נבא חם
הסמים חון מהמתרתים" והנה הענף הנכבד מקיף
כל הנשמה ובדומיתיו שהם שמוכה ומדבים: כראה ב
כה הסם לעין" ים מקומות מלין עוכב בהם: ולין יכולת בחדש ל
לדעת זה הסוד: ודבים חסדי הכתה חסבו כי לשמת ג
נבראו אלה הנוראות על אלת המתבנת" והדבר
הרביעי דבר הסבת כנגד נגלל סבתי כי חכמי הנסינן
אומרים כי לכל אחד מהמסרתים יש יש ידע בסבתיו
סבו ידאה כחן: והוא כנגל הסעה הראשונה בים וכן
מי שהיא כנגל הסעה הראשונה בלילה" ואומרים כי
סבתי ומאדים שם כוכבים חזקים: ומי שיחל תלאכ
לו נלכת בדרך בחוד ומסנים שהם מנסלים יבא ל
נודי נזק: על כן אחרת קדמונינו סבתן רשות לחבל בלי
בלי רבשיות וכלילי סבתות" והנה לא תקנא בכל:
ומי הסבוע לילה ויש זה אחר זה שימסלו אלה שני המי
הנוקי שהם רק בים הזה: על כן לין ראוי להתעסק
בו בדברי הטעם רק בדרות סתי לבדן" והדבר
החמיש שהוא שבר כנגד נדק שהיא ירה על מל
סלום ובדק וחסד לסלם סבר ולכבד מי שהיא חייב"
הדבר הסמי כנגד נגלל יראים: שהיא ירה על סמי
סבכות דרים ועל החבורות" ים מחלוקת בין מחרי
המלו: אם נגנה היא נחעלה מהסמים אין לחשה מחבה
ומחרי הדו הבילו כדות ראיתי כי נגנה הוא לחעבות:
והנה הדבר הסבשבו שהוא לא תנאף: כנגד נגלל נגנ
נגנה מתנלדפה להדות על כל מסבב ומאת" והדבר ה

המחיני: לא תגנוב כנגד נגלל המחם שהיא תדרה על
אחם ולהסיר כח כל מסרת מתחבר עשה שלא ירחה
תדרו בעבדיה" והנה הדבר התשיעי שהוא לא תענה
כנגד נגלל טבכ חמה שהיא ירה על הלשן" והנה הד
הדבר העשירי שהוא לא תחמוד כנגד נגלל הלבנה ם
שהיא **וכל** הספל וכל הנלגלים הם לא תדרה על החמדה
העם רואים את הקולות כבר
מרחתי עשם ראים את הקולות מ כ
כל ההתנמת מתחסרית אל מקו לחר
והנה העשם כאשר ראו קולות ולפידים כי תנהב הלר
מתחבר מקם: ונקל הסמר שלא נסמוע כה לעלם:
ואת הדר לבדו עבן: כאשר ראו הלבלים האלה: נעו
כמו מנו וכר שכל לחד סר ומקו ומעמדו ומבר לחתרכות
וכמהו ומנעו לחות הסמים: ונעשם לחות שהסמי סרת
ממקומם לחות לא יכל הנכות לעמדם בחרלות הנב
הנבריה" והאמר כי מרשו כמו אש: לא תבנו זה כי
אם לא סרו ומקומם לך עמדו מהבנק" ואמרו
הנבנים ראשי החטות שהיו קרובים אלו הם דבות
עמו לחר שנשלחו עשרת הדברי" כי כל כך היו ירחים
כי שהדר שהסם ידבר עוד עמהם ומתו: וכעבור זה
לחר חשה להם אל תירחו" ואחר: לחר לבעבור
נוסף כלחר לחבר לחמנה ולחד לחבלים בן חעבה"
ועבע בסות לחבנם כמו ולחתן כמתך לחיעוכך בלח
בלחרתך: ובעבור תהיה ירחתו על פניכם כמתי: ום
לאשר עמדת לפני" לאלהיך בחרב" ויעוד: האחר זה
מעם לחרת כי חשה היא עשה הסך חעבדם אלה ע
עמדו מרחוק וחשה נגם אל הערפל: ויאחר" רבים
הסתבנו כעבור מנלאו ודברים סמשת חתוך הלם: ם
סהיה סהר סיני כי כתוב ודד" על הר סיני על ראש ה
ההר: ושתה לחר תן המים דברתי עמכם: ומי סים
לו לב יבין הטעם נפרסת כי תמא: רק עתה לתן לך
מסל מלאי יבין מי סלין לו לב: חסוב סיהיה כרתת הד
לדם בסמים ודגלו על הר סיני וזה טעם ידיד: ומן ה
הסמים ידבר כמו ומעמדו דגלו כיום ההוא על הר הזי
הזיתים: ודעבנו סהסמים ולחרן אלא כבודו: לא תע
תנמסן הטעם הנה לנכו יסבר בסמים ולחי דברתי ע
עמכם לא על ידי לחמנעיוכן כתוב מנים נסבים דבר
" עמכם" אלא תקנה בעבור סכתוב לא תעשו פעמי
כי כן דרך בחתת לסמן הקדם כמו לא תחמוד כי הטעם
לחד הוא וכן הוא לא תעשו לכם לחי אלהי כסף ואלהי
זהב: כמו לא תעשה לך מסל וכל תמונה" ועשם את
מזבח ארמת לקבל כח עבדכם ותחסבו כי לבבודי לא
לחם עשים כאלו יהיו לחבדשים ביני ובינכם כמו ח
הבעל שעמו ישראל כי לחרן לבבד הסם עשה כאשר
לחרים בחקומו ובעבור מהסם ידע מישראל שעמו ה

האחרים כתחלה אלא ישבו אלהי אהב והנה טעם לחנ
סלין לי בדרך לחתבעים עמי על כן לחדיני אבא
אלך ובתכתך: והטעם לחי כבבודי אבא אלך תחבר
ים מחרים כי הטעם אלא עשה ביודים בחזבח עב ח
כן בזה בחזבח לבבים להיותם אלהיכם" ואל ז
המפרשים אלו לחדינו לחה נעשה כל המסכן כתבים
ובריבו אחב על הבפרתי הבית אחר כנה אלהים כלי כ
בתבים ותמרת ומטוחי בנים" ואלה המקומות
נכבדות המקו: המזבח וכפרתת כי תשא לדבר על זה
ים לחתלים תזבח לחמה אלא יהיה על מקום נבחר יי
ולן זה מסמוע הלשן והעד הכתוב לחדיו מזבח לבבי
ודרמוכנו לחתן כי הטעם לעים לחמה בחזבח הנחן
הבחסת ולחמת לחמת כי כן עשני רק סמו זה הסמוק ל
לזכר ולהם ובתתא ולן זה פשוט כי הלחמה שם שמו
בו מקרה כי הוא לא יקרא רק מזבח הנחסת מזבח ה
הזהב כעבור שהיא מכופה הב" ועד אלו היה בן מם
מסמוע ולזבח לחמה יהיה פרים ולם מזבח לבבים מ
פשמי כי לבבים ולא מבל לחיר אלא נעשה המזבח
מלבבים כי מעמים הוא והוא הנעשה סאר עיבל ועצה
לפרים" . לחר הבלון כי ים מחלוקת על דבר המ
הוא זכח סעשה מעה תחת הר סיני ים מחרים לפני ם
מתן תורה היה ולחרים לחרת לחר כן: והבלון הדם
לחחלוקת הראשונה ולחר כי הכתוב כפרשה הראשת כל
אשר דבר" כעשה הוא סגר בפרשה הסבית כל אשר
דבר" כעשה ונשמע" ולחי לתן לך רחים נחמרה כי כ
לחר מתן תורה היה כי הנה כתוב בפרשה הראשת אחת
אחר הסם לעשה בעגלת אל הר האלהים לפני מתן
תורה לתם רחיתם אשר עשיתי בחרים ועתה אם ח
שמוע תשמעו בקולי ולחר בתחלה כה תאמר לבית יעק
יעקב: והנה לא הגיד להם לא תבנה ולא חקים ולא מ
מספטים רק לשמוע ומשמם אם הם חבנים לשמוע ל
לקל הסם לכל אשר יבוא והם הסיבו ולחרת כעשה ום
ומם כתוב ויסב משה את דברי העם אל יי: לא קדשם
לשמוע דבר הסם שהיו עשרת הדברים ועתה החל לת
להמשים תבתיו ולאשר נגם משה אל הערפל לחר ב
לו זאת הפרשה לא תעמוד וכל פרשת ולה המפטעים
עד כי יהיה לך לתקם ולחד כן כתוב ובא משה ולחד
סיבד מן הדר ומם כתוב ויסבר לעם את כל דברי יי: כ
ולחת כל המפטעים ויסר" והם מבנת עשה ומצות לא
תעשה תראתם לא תעמוד לחי אלהי כסף ואלהי זהב
ודברי המזבח וכל מבנת עשה ולא תעשה סהם בפרש
ולה המפטעים כמו הסך תשבו לו ער כל הסמים ת
תשבו לו אלהים לא תקלל והמפטעים דברי העבדים
והמנים והבנים הנבריה ההכמרה ודברי הנבה הב
והסבוע על אלה כתוב סם ולחת כל המפטעים וכעבור

ולא להיות בתעלו׳ חרק תחת הבית וקרקע תחת הגן
רק סידרום כתוב ותשלחת סבבו עלותיה. וחכמה חסבכו ז
זרעה לעבו. בסלם חכמה בהכלים ובגלותה שרתו עליו.
וכסה יקרה לכל חיון אסר בדסרי קדומנו לא יאחרון
ואלת תכתיב ותשלת כולת כל מיבה אחדים אכיים
לא נחשבת כל מיבה סהיא עפיי לסם כאסר הוא כתוב
מזכרי

הסרי נתתן לב לבלשים גם בבלים גם בסרטים
לא יקבלון לתה נכתב. ולו עם אלה המשפטים

ואלה המשפטים

אחר פלאתי ישראל לתסה דבר אחה שתנו אחר הסם
לתסה בנסתי לא הערבל כה הלחי לא כבי ישראל. הם
והחל להאיר על אלהי האבן סיסרית סרית עוהים בר
ברדיתו סהם לבדן יהיה להם לאלהים והדא המשפטי
הכתבת סאחר להם לא יקבלום לא יסרית סרית.
אחר לי בסוף אלה הנבאים פרסת הנה אנכי סלח ת
חלאך לפניך שמקד הדרה להסמיד ע. סהבגם לאדן
וכבה פרים להם מסה לבני כרת הסרית. כי סוף אלא
הנבדל את אלהיהם. והנה תחלת הדרסה סלת עשה
עם הסם אלהים אחרים הוף הדרסה לסרית זכר ח
האלים והסבלים סהם עסרים בארץ כבנן. כי תק
תקנה. אחר לך כלל לבני סמחל לסרים. כי כל המסבו
אי מכנה כל אחד עוחד בזבני עצמו. ואם יבלבו נאו
לאבדת עמם לתה דבק הם המסבו אל זה לא זאחר מו
הוכה אל זאת בדבק כבל יבלבנו. ואם לא יבלבו
נחסיב כי הוסרון בא ואחסר ראיתנו. ואין לאדם סבו
בעלם יתר קסה עליו מה הנו פרסת אדם כמוהו על
כן החל הסבו העבד. וקדמו נבו אחדו כי עבד עברי
הוא ישראל. וכבה וכי יחכר אים את סבו לאחה. רק
וכי יכה אים את בן עברי הוא בנעבי. וכבה וכי יבה אי
אים את עבדו וכבה אם עבד יגח המר. והנה אחדו
כי נחסר בנבסתו הוא ישראל והאלקים עליהם אחדו
כי עבד עברי אינו ישראל רק הוא המסבח לאדם
וכבה הבדל העבדים הנבדרים אחד כן. ודבר אחד
לבל. ואחתם דבר האסר ויבדה כי אחדו כי המסבחה
תבנה באר. ושד ועבדו לעלם כי הם אחדים כל.
ידעו הם עליהם קסה מהיה ישראל נרבע. ושתה ב
נחסם האלת כמסמעם. אם עבד עברי אינו ישראלי
לתה אחר הכתוב כי יחכר לך אחיך העברי הלא
ידענו כי מסמע לא תסבח את אחיך בלבבך ישראל.
וכבה בן אים יכין אחיו ובן נגיו. וכים שבה. והנה
אין ספק כי הם אחרים העברי סהוא תבני עבר עליו

כתוב אבי כל בני עבר הבן ואם אבי כנען. לא נקרא
עברי בעבור סבא העבר הנהר לעם בהיה אלהי אמת
עברי בהר. ולאחסיב כי הכתוב תבם דרך קצרה בעבר
סהבלנו ואחת את אבינם את אבינם מעבר הנהר
ינגה גם נקראו העברים סהם ישראל כי ראיתי ס אחר
מוסה לפרעה כה אחר יי אלהי ישראל. ובאחר כאל
פרעה מי הוא זה הסם לא. הם הם אלהי העברי
הנה אלהי העברי. כתב אלהי ישראל והנה אם ישראל
נקראו עברים בעבור סהם ירחחי אל עבר. יסתבסו
עמונו בני ישמעאל ובני קטורה ובני עשו. ואבחנו לא
תבאנו קרא לאחיך רק אדם לבדו סהיה בכנן אחד
עם שקב גם לא תחבא כתיב מי אבר עשו סהיא אח
אחינו בתבנת רק בדבר הסליחות. ובהיו לא ותעבר
הדתי כי אחיך הוא. אחר מהאבד אדמי. ובנה על
ודבי בחרב תחי. והנה בכל המקר לא תבאנו אדמי
מיקרא עברי. אלא כי ישמעאלי אי בני קטורה סהם ב
בני הפלגים וכתוב וסם אתנו נער עברי. לאכל את
העבריים לחם. מבה אים עברי. מבני אנשים עבריים
ובנה אחר עברי אבי. כי הם סאלהיו מיאי זה עם
נתנו. ואם החלה היהה טולת עניים רבים עוד לא ח
הסיב ואלי זה עם הוא. כן העבדים לע
לעבדים. והעבדים הין לפלסתים. ובדמיהו כתיב.
נסלח אים את עבדו העברי העבריה. ובסוף פרים לב
לבלתי עבוד בם ביחדי אחיהו אים. ודעתי כי אדמי
לא יקרא אחדי. והחלקים אמרו והנה סתיב ובדים מ
מעתי הארץ ומתיהדים. ואיכם ישראל. ואמו עורון
כי לבני דשתם אם מי סהיו מתיחסים אל יהודה לא סם
סמבי לעבודת אחיהו והיה אחי אחיו להיות. לבלתי עבוד בם
בתיהד אחיהו. ועל דרך זה היה אחי אחיו להיות עברי מתי
מתעבר. ואחומר זה ומתעבר על ריב לא לא. והנה ח
התבדר כי דברי קדמונינו נכונים כי עליהם נסתיך ב
בכל הנבאים כאסר קבלום מלבתיהם. ובוד אדם יע
יעב על לב אדם כי הבטחתי אחדומי יעבו בם סנים
ואישראלי עד סנת הבכל. בם סנים יעבוד. ולא יחבר
בתו בם סנים תרע סדר. ובתחלת מנה הסבעות ל
לאבדתו יבא חסדי אי זה מנה סתהיה. ואל תחמה ע
על יקר סבע סנים הכתוב בדמיה כי לבל דבר ים לו
מני קנמת. והנה פעם ובבא קן סהיה תחלה ופעם
סהוא בסוף זה העבר הוא הכתוב עליו ונתבר
בנבסתו סתבריהו בית דין. רק כי יחבר אחדי ונתבר
לך לא לעד ובבר עבדו כבי הנבים בים עד הבכל כי כ
ביכל יבא. וקבלה הוא כבד ישראל כי הזכר ובבר
בנבסתו ולא הנקבה. ובדרשה סהוא אחר אחת מסלים
העבדים. אחר ד יחדבים יה לחסבי בסף כי הוא בנה
לחסבי אחדי. אי יהדה הצדיקדק אחר כי הלחד סת

כיסף כי הוא כתב כי תסלחנו חסבי. והיה כאלו הוא
ליחס על דרך הקדמוני הלחד כלחד. הסלחי ל
לאבסלם כן תעבה לעמי דעתי כי סלא סבים יסרטים
והלחד היה הבסלק כתב סתבר הלהלי. ואלת חכם תב
ובגדת חבנו לאדם ובעבם חתנה. ובעבם הדם כתב
ריקם לם בנבם. ים לאחדים בנבם כתב בנבם ובבאנו
בתת סלול ובסקבלי הסמות ומתבים ואחרים לאחדים
סהיא כתב כבף לסתן תרבים ובתן כאלי אחר בכבף ב
בני לבית. ואינו מעבם העבדים כי אין ראלי לחיות
פרסי רק סאין נגף אחר תבני עבנבו והנה יהיה כתב ב
על נבי חרסו חרסים. אחר סבלקן התבדר הכתוב לנא
לאחר לם בנבם יסל בנבם יבא וכאסר אחר יבא לחסבי
בעבר דבר אחסן סהסן בדרך לאחר לם בעל אחסה הוא
ואחר סאין אחסה ישראלית מתבדרת בנבסתה בבית דין
מה נעם לאחר ובאלה אחסן עתן. להדיע כי הקינה ע
עבר עברי בדרך נשרבם את אחסן. ותעבדו עתן עד
פיבאל יחד. אם אחבי תן תבאנו אחסי לסתן הקדים
חלקים כבד בתבית הסמות לא כבעבים. אחרי הדין
אחרת לדבים. והוא לסתן יחיד ודד אחבים קצה
ובסתובים אחרי אדבי לא אחבנו כי לא אחבת אחסן ס
הדבר אדבי סלא. ואסר לאחרי אחבים אחסן רבים סלא
יעבדב עם הסם הבבר ובבה אין ראלי פילאחר לבם
על לסתן יחיד כתב אדבי סלא ובבה תלת אלים לאחר ר
ודבנים זן כתב לאלהיהו ולא לאלהיו דרך כיתן. זאלת
הלסה על דרך חבינו הוא בבעבית ויתבו להיות סרת
כבעבית על דרך חבבי הבעבים הבדים שעבם סבעם
מהם תקנו עבד ואחתי ובבה כל עבד כבעבי. כי על
סבבה בים כתב לא תחיה כל נסחה ובבאחה כתבת
תן הבים אסר אחר יי הם לא יסלח בבבה ואתם לא ת
תבאל בהם וה כתב על בדבית הבתת. ולא תאלבנת
עמבבתי. ואם אחר בבר סרסתה קדמונו כ לא
יהיה בדבע עד סיהיו כ כל אלה הדבים עד כ אחבר
ואת בתיך. והנסר תלת אלהים תקים ומסבחי
אלהים בארץ ואחבה בהתם בסעד הבדי ובבים סי
בים לא דבתים ובדבן. וה נעם אל סדלת לא אל
הדבה סיעבם זה לבני ובבי הסער. ועבדי לעבלם
ידעבו כי חלת לעבלם בלסן הקדים הוא אדן. בבר הים
לעבלתי אתכי ובבר בם עד אל עד אדן סהיה נדול וכ
ובבת לעבלם לאחנו סל יבבל סלין אדן ואחר ישראל
ארבי ואחנו ובבלת חדרת כאלו עבלם ואתדים לא יהיה
בדבים ס סבב לאחנו הראסון סהיה הבסי. וכי
לאחה קבבה הוא סהיה בבבת הלבסתו. הבת סהיא
חבר את בדבה. ותלת לעם בבבי עם זה
הבסתק היה דבקה כי על הלב דבי לעם בבבי לא יחם
ישראל לאחבה בבבת בה בתו ובבעבבר אים בלחדי

לאחת ובכן הוא כי אין ראת לאדן לאבבה לעם אחר
ובבראל וה ידעבו והבקבלה ובתו זה לבב. ולאסבבת
אל תעבים בעבר ובבבה לעם בבבי אחר הבסתק כי בב
בתוהו סלם יסלם באסר לאבים. אחר תבלאן ס
לעם בבבי בתו לאים בבבי ובתוהו הבי גם בדבים תבת
וה לא יבבן בחדת הלמנתן ס. בבן הוא אילאחר
ואחר ישראל כי הוא סם הבדן הבולל בתו ואחר מבר
אבבים רק להיות סם סבעתו כלל. בתו עם ובבקבל
ובבה לא יבבן אילאחר על היחיד ובבים הבי גם עד
בדבים סם אבבים כי הבלת עבי ועל אחלבת הבלה בי
בבילה. ובעם לא תבת בבלת הבדים
סיבאתם לעלם אחר סם סבים גם אחת תבת אם
הבעם סם סבים בלאחר הוא כתוב כי יבסר לך אחיך הב
העברי או העבדה ועבדך סם סבים רק אם תבעם בן
יבבדים לאחן סהיא בבבתה תבת. ס רעה סלא מב
הבלאם הן בבבי אחר מבבה אתת. ס אילתה לאחם זו
הוא עבם אבסר לא ישה סהיא ישראלי לבבתה אחתי
לא ישה לבבתה אחת בבו ובבע כי לא בבי בתבב הולל ב
בבבים אלף ובתן בן ואחר הבלאן כי אבי עבדים
ים לו בתו הוא עבמו אלו אבחנו עתן העבם אחר כי
אבחנו לא עבמו עבתו והאבי כי לא אבחנו עתן ו
הבבבן בעבי כי אם האבי הוא האחת לבבי ובבה בלם

אמר

רבי יהודה הבדקדק אבת
אבחנו לא נבבל לבבים
בתבם כן לא אלף וכן

לו בבו לא בה בתו אלה הוא בבבת עתן בב ובבה ה
הבסתק אלף הבבים ואבחנו ע בל אלה בדבר בבבי
בבבלאחם הוא עבתם ובבי תלת בבה הבבלים הי
הבבלים בתו ואבבבר לאבר בבה אבבי בבבבים בבבים כי בבבבים
אבבה הבבה בבעל יבבא לבבים מבבלים בתו אבבבבת
הבים אבבר לו בתו ראתם לאבבבים בבבבב

והנה נכרים יחשבו בני הפילגשים ובני עמו עמהם ״
ולא לבנו ישרבה׳ על משקל ידשנה׳ ומעד כמו ומיקר
סומפטו הבכורת כמשפט בכורת ישראל סלא נמכר״ ״ ועד
יעשה לה׳ הכן גם האב לא היו יקחהו ״ לא לאחרת
כן סתהיה הבכורת ישראל סנמכרה לו לא נמכרה ״ גם
סאהרה׳ ומזנה׳ מעשיהו סאהרה בשדה ״ ותשב
ומזנתה׳ ום לו׳ דיתה׳ וכמיה לפי דעתם ענה לוים׳
ומנתה סמה״ ולפי דעתי כי ענה לוים כמשמעו כמו
ומנית ולחרת׳ דרך יחסל כי סם כתוב ומעיר על רשאר
יקרא׳ גם ומנתה סמה׳ תבנן כמו עבו לי בתדה ״
לפי ומנתה׳ על פרוסבר סהיא עת דדים׳ כי תלת עת
בחסרון נון כמו לחמת׳ על כן מדים היו והנה שתן עת
דדים לו עתן כמו לחמתו׳ לו כתב גם כן עתה וחכה ו
ומנתה תנזרת עת ומתה היא זלת העת׳ ולא לחמי ד
דרך קדרה כמו סלם סלון׳ כי הבכן הסלם הלה׳ וי
דבים חסכו כי הלה הסלם הם סלרה כמתה ומנתה ו
וזה לא יתכן׳ כי לחר סלחר במשפט הבכורת ומנתה לה
וחייב הבכורת הלה הסלם לון בדרך לחזיר זה ״ ותשר
כי יפת תולר סהיא כבריה כתוב עליה ומכר לא׳ ומנסר
תתכרנה בכסף ולף כי זלת״ רק הבכן סהיא
ולא לחת משלם הלה סהיא לא ישלבה׳ ולא לבנו׳ ויבו
ישרבה׳ ולא יסרבה תבלה תנס׳ ובהיותה בדסתה״ גם
ובהיה לא נגע עמה בכל הלה היטמא לחת הלה וב
ובהיה רבים ״ לחר הנלון מה טעם לחר לון כמף
לחר סלחר ויבלה חכם׳ והוא הסיב כי לא תלתה גב
בביתי והביא עליה בדשלחת׳ לא תפרע לא כלום ״
לפי דעתי לון צדק כי תוספת בלחר הוא בדרך כי מה
לתה ולא תחיה ״ ובה׳ טעם להבין לא לחר זכר הטבל
והלחה׳ כי בדרך לשרם ומשפט מה עבדו ולחתו מה
הלים הוא מישראל׳ כי כל יומת הוא בבית דין הון מן
ולחר כלחר תלה לתה בסתוך״ ולחר לא דרה הנ
כבריה׳ ולתה בדם לת בסתוך״ ולחר לא דרה הנ
ומנה׳ ולתה בדם לת בנפשי׳ והנה הוא כענין לחיב
ושמה בחיר״ ״ ולא לנה׳ ומנתה כי ותלנה הוא לי
מבקם סבת ועלולת׳ והנה טעמו סהפם סבב ונקן
על לבת סיומת זה מיד זה ולא עלתה בתחסמנו והפם
סבב לי זה כתב עון לחר סעבה׳ כדי סנלה מקומו
וכתוב לא יהנה לבדיק כל לון״ כי יחד׳ טעם לברנו
כלו כתב הרבי הבריתה׳ ״ וכתיה כי תיחל לזבת סבי
ספירסם כי תחלל בפסה לזבת׳ על כן לבים הוא
מחללת׳ ודיע כי לסון חלול גם תלה׳ ומשלי הכסל
הם סבים טעמים על כן הבריכו לחפיים כין סניחם
לחרי כי תחל לזבת כי חלסון תלה ולחר תחל כמו ת
תחל לפסח״ ומעם ומזבחי׳ הנה זה הבר הסבוק הוא
הלחסון פסם כתוב ומרתי לך מקום אלם עדי מקלט
רק המוד סינום לפי על ומזבחי כלחר עשה ולחר ומת

ומקומנכנו לחרי לפי כהן ובדבה לעבר עבדת ומזבחי
ומת״ ומכה׳ כעבור שהזכיר מכה לים ומת הוכרך
לפרם כי יש ומכה כלא מיתת המסה פמיתת׳ כמו מכה
לבו״ ומכה׳ ישרת כעבר לחר׳ וכעבר כבר הלבת
הוכרך לפי סלא יכם רק יקללם ומת״ ענבר לחר ב
הנלון לרה כבנם זה הפסוק כן מכה לבו ובן מקלל
לבו׳ ״ והסיב כי הכתוב לא דבר רק על ההה כי
הגנבים׳ הם קטנים וגדלו כלבן נטרה לא יבת
לבתם והנה ופבו זה יתכן סיכם לו יקללם ומענה
על הגנב״ ומתכת כדי כמוך לבני הבכרן ומת׳ מל
ומקלל׳ ומצאנו קללה בלבת הפם כמו ומקללם בפם
יי׳ גם בלא הבדן הפם״ ומקדמונכנו הנמקו עד מקלל
בלבת הפם״ וכי ידיבן׳ לחר הנלון כלבריף׳
כמו בנני לבריפן דבר חזק וקפה״ זר מדינים לחר כי
הלף נוסף כמו מלך לחרנע׳ תנו נפם דבר סבריף
בדבי׳ ובכה בלסון ערבית״ לם יקום״ על קדמונכנו
בסמוך ספרסם כי על ומעבנת סלא יסנן על לחר כמו
כמשפט הבלים רק על עצמו״ ונקה המסה סיבב לחה
מבית הסהר״ ופי סכתי׳ תנו סכתי׳ סבת תה תלחבנו
ונכון הוא והוא על משקל סברת כי הנני סרם׳ ויתכן
להיותו כמו זה סבתה הבית ומנו׳ סהיא תנזרת יסב׳
הנעם זמן ומבתו בבית סוכת כלי תלחבה׳ הנעד על
זה הפי סהיא הבר והתהלך בחזן׳ ומשל ובשל׳ לחת
סמנן רשות לרשלים לרשל הת כתב והפנעם סרלא
בחזן רק כל חלי סהיא כפנים כנוף כיד הפם לרשלנו
כן כתוב כי הוא יבלה בדבר ומבתו מחסל גם בלילו
לא דרם לת״ כי לם בדשלו׳ ״ והנה הסנו הפרים כי
לא לחר ודשל ודשל מן הכבן הקל רק ודשל ודשל יד
סהיא והבנין הכבר ועוד לחרם זה היבר בפרסה ם
הלחת ״ וחכמיהו קבלו דברים עם אלה
סבינם כלחר קבלו כמים עם קנורת הסמים ולחיב
כתבים ״ וכי יבה׳ לון סמן כי תשפט הישרלי׳ כין
חפסי בין נוחר׳ סה כבל המשפטים על כן לא יתכן
להיות זה עבד עברי׳ ועוד כי בלחרונה כתוב כי כספו
הוא׳ והנה זה העבר והלחה הוא הכתו עליהם ומהם
תקנו עבד ולחה״ ונפתחה בית בסבנו׳ סהיה מנהגו
להבתם כי ״ והנה כל החלקים על חבנים׳ בעל ברח
ישרבו עליהם בתלת בקום יבקם כי הבקרה על דרכי
רבים׳ והנה לא תעיל להם הסבלא סמקום הזה הוא
הלבת קבלו כי זלת כמו חרב נקרבת בקב ברית״
לך הנה יבקם סהוא ומהבנין סלא נקרא סם פועלו הב
הנה כמו יבקם מהוא מבנין בפעל״ המינין לחרי כי
פי נקום יבקם נקומה גדלה ליסר לחתו ולם תעמיד יד
יבם לחר תהיה הנקומה פתחתה ולם יומים לא יקום כ
כלו׳ ודלתיהם סלא ומצאנו בדבית כ ר תלת נקומה ו

ולחרת כי חרב נוקמת לוכה רלוה נמירה מהיא הרינה
ומעד לחר סלחר הכתוב יום מה בדבר לחר יומים׳ וכ
וכל זה כי היה קבה עליהם שיהרגו החרב בעבור מיתת
העבד״ והנה לסיב עליהם לחה לא פרים ובכתב ו
מה היא הנקומה הגדולה לו קנונה והנה נדבוק לחרי
הכתובים כתו כקם נקמת בני ישראל ונהרגו הזרעים
כלם׳ לחר סמשון כי לם נקמתי בכם ולחרי יך כה
כהם פיק ולנקמה נקם לחת ומתו בבית חרב פיפיות
בדים ולחרי לעשות נקמה בגוים כי דם עבדיו יקום
והנה דם יורה על הריגה׳ ועל זה הדרך כל הלשון והכ
הכתוב סלחר אחת המיתה כלתת נקמה בעבור כי
הלדון מתעלל בעבד ובעבו׳ המתו ברשותו כי לא יבל
לעשות בכה ישראל בלחדי׳ וזה סלחרו דבר יום לו
ומנים הנה כמהה על שי בנים עדים והם לחרי כי לא
ודעו טעמו לם כן ומתו זה עמו ובדמונכנו לחרו כי ע
עבם סיהיה בלם מעבדלל עת לו כתרתו מיומים וכל
ובלחר הכתבלנו בו מצאנו סלחר בכתבו סהיא מבו
מובר כתו לתה בסבנו תבנו׳ והנה הלדון רצה לסרי
ולא הזכיר הכתוב כלחר ומתת הלדון עבדו מה הדין ם
סיהיה עליו כי מנהגו הלדון לחמול על כספו סלא
להמיתו כלחר ומתו על כהמתו הבם בזה כלחר יים
ייסר הלדון לת עבדו סל ״ יסרנו מוסר לבדי כי ברלתו
סנכמו יבלה תחת הבבנו יבחנו ולם לא יבחנו ומרב
מעבורו כי רחמיו הם על כל מעבדו וכתו ברוב ודם לרב
ספבת ולא הוא מישרלל״ וכי יבנו הלה הלבנים הם
עברים מהם נגיס מכה זה לת זה וכן כתוב לחה תב
תכה רעך ונעם׳ כ לל סביהם בעבד זה לת זה כמו בלם
ישרבו לתתו ולתתן ולחה ולם סביהם ישרלים דין לו
לחד לבם ולחת הלחמה היתה ישרלית״ ולא יהיה לב
לחנן לבבה עבדים יענם בעבור הילדים סיבלו ומתו ב
כלחר ישית עלין לבי הילדים לם יעשה בחסנו הנגף
ולם לחן יתן על פי בד כמו יסלנו לבלים״
ולם לחנן׳ לחמה ים מחלוקת לומרת כי יומת
הנגף בעבור סמחסבנו לחרב לחיו יומת ודלותם ו
כי על הילדים כתוב עבם יעבם על מתת הלחמה ובתת
נפם ולם הוא ענם מה יתרון לחות הלחמה ומתר מן ם
הילדים״ ולם לחרנו סהם בני ענבים׳ לחה סיבה
הכתוב לומר בפם תחת נפם ומחלוקת לחדת לומרת ב
כי המתבון לבריו לת זה הרב לת זה לא יומת
ומנה הכתוב לומר נפם תחת נפם כי ענים הנפם הרב
הרבה מלחר מעבנים הילדים ודלותם הכתוב לחדרו ענן
תחת עין סלוכו כמשמעו רק כיסר ובכר לת הפרסה
בעבור עין תחת עין מן תחת מן כי לחדרו כתוב מבב
ומשפט עין העבד ומבו״ לחר רב סעריה לא נוכל ל
לפרם זה הסמוך כמשמעו כי לם לדם הבם עין חבירו

וכבה סלוסית לחר עינו לדך ותכן סיבה מבה כזלת ב
כלי תוספת ומערעת לולי יהסך מוד עינו כלו״ ויתר
קבה הבייה והסבע והחבירה כי לם הין בנוקים מבכן
לולי יומת ולון הדעת מוכלת״ לחר לו בן זעת ולבלת
כתו בוקן לחר כלים יתנו כתר כזבתן בן הנלר הסי
כי יש לבו בית תת על הב טעמו כן יתן עלין שנים ובן
זעת הסיב כלחר עבה כן יעבה לו״ הסיב הנלון הבה
מבסן לחר כלחר עבן לי כי עשיתי להם ישובנן לא
לקח נפהם ובתבם לחחרים רק נוגלם הסיב להם׳
ובן זוב הסיב לם היה הבתה עבי מה יהי עבשן הנלון
הסיב לם ערך יעור עין פקח מה תעם לו כי העבי יתכן
ם עשיר ויבלם רק הבעד לא יבלם לעבלם׳ יהכלל לא ו
ניכל לפרם מבה ון התיה פרים סלם לם לא בסמו
על תיה סבעל פה כ כלחר הבלון תיה סבתב מיד
הלבת כן קבלנו מהם תורה סבעל פה לין הפרים בין
ביניהם׳ והנה יהיה פרים עין תחת עין רחוי להיות ע
העין תחת עינו לם לא יתן כתרי׳ לחר הנלון עונם
הסן יתכן להיות ומעבו לם היה המובה קנן כי לם יבם
יבת עוד יחלוף והזכיר הוד כי הוא בעלת תלחלה׳ והב
הזכיר הרגל סהיא יתר קבה מן הוד כי לא יבל לדם
לנסת על רגל לחת ולפי דעתי כי הזכיר חלה המיבריס
על ההוזה כרוב כי כלחר יבה לדם חבירו לם סיבנו ב
בע

יאם לא יסף כי לא כם לאמותי בית דין: על כן לאמת
רקו מוכים כי זה יותת מיתה בדי שיים: הנם מנח
זה יומת לפי דעתי כמו עין תחת עין סימא ראחר מיומת
מיתת אם לא יתן: כוסר נפשי: הגל זה בעבור שהוא כ
כתוב יומת. אם כופר לא יתן זה הפך ולא תקחו כופר כי
הפעיב מם הוא רוצח נפש. זה לא רצח רק כענם כמו
בעבור שלא סיר שורו נהיותו קסיר לא הסיר התיר ע
עצמו שלא נקסר ברלאי. לא שלא נוצח חפצתם בגוד יי
מצא והזיק. ויסת עליו על פי הדיינין. לא הבן והכת
ישראלים כי מחריבים אם עבר. הפס מם שונם על ב
בעל הסור כי קסה בעיניו פתיחת בהיתה מדם מבר ל
בגוים אלהים על כן נפקל הסור. וכי יפתח איש בור
מהיה כרמי והזכיר זה כי לא יסף הפס חפן מתיחת בהיתה
חבר שלא לבדיק אדם ועבד כי יזיק בעל הבהמה: כשל
הפתח לא הסרה אעם מהיא כרמתת מרבים. כי לבריכו
עשה על כן נקרא בעל הבור. כסף ישיב לבעליו דמי ה
הבעל בהיתו מי אחר מיסתו מתנו דמי חמות. כי יגף
אחר כן יצא כי דעתו עתר לסור אלא רחה בו סור
לים מתוך הוא וכן הוא סיר רשעו. ולא לסור רע. רק
כן יוצא לבריו. מה הסור מהיא תם יבלם בעלו חבי
כזה. ולא היה הסור מעבר שלם הנזק שלם. והכי
הבעב דבר הסור עד שיגיע אל כי יגנב שים שור. לא מה
וכל זה בעבור העבר מהיא בתר בגנבתו כי כן מחל ב
כי יגרבה עבר עברי. כי יגנב. אחר ר יפעה הכסף
הפס על שנם הסור יתר מן הפה כי לא יוכל להחתי
הסיר כמו הפה ולא יוכל לגנבו רק הרבל יתר בחומנו
הגיכם. והגלון אחר בעבור הנזק מיכה לבעל הסור
יתר מהפה כי בן יחרוש. אם בחתרת יחבא אחרי לעד אם
ארחה הסמם וכי לא לו דמי לא הוצנו על הוצנו מכי דמי
ים לתמה מן הוצרם דמי חיים אם כן מה הוא אים
דמים. אמיר בי. אם ארחה הסמם מלם יסלם. מב אל
הכתוב לתעלה חזקה בקר יסלם תחתפסור. כמו לע
בקרי. אלף לאחתך תעשה כן כי הוא מב אל הפסתן ה
הגלון חעבק תעביק לו. וכתר בגנבתבעבור
גנבתו. אם זה הפסק מלל כל מהיה והחרים קבלו
בידת הכתוב לתעלומי הרבעה והחמה בסור ומה לבר
כי. גם זה דבק כאחר לתעלה מחזסר מיבא הנזק על
יד הסור. לאחר כי יבער אים תנארת לאחמו ובנירכו ו
הוא מהבנין הדנים. כאחיו ואחם בעדתם הבר.
כי גם זה דבק כי ידבר על נזק הסרה ועשה המבני
לאמו כמו כי יבער אים תעם מהם מבנין אחר כי מלת
מת תוריה שלה. ואחת הדרך בחות כלפון הקדם לאחר
ולה סיה והיא מעבי טעמים. כמו כלחי החמור ומי
חמורתי. רכב על מלכי עדידי ומלכי עדידי לבם ומא

הסנית ערים. והעד. לבם יקרלו חוות ילדי. כי אתן
גם זה דבקבו על דבר הנגיבה ודבר להמלים המעבי
הנגיבות. אם לא. אם לא מלא ידי ידרה כי ונקרב בנ
בעל הבית מבועה היא לפני הדיינים על כן אחרון על
כל דבר פשע. מפשע הנסבע. יד ישעה אחר כי פשע
היא מיבא הרמות כמו אם לא תפשע אדן מתחת יד יהודה
ונבה על כל דבר פשע בעלל הבא אחרון ובל דבר מיבא
מרמות הבעלים כן מבנגב כן מאבדים ובאם בה ולא
הודע אחר יאחר הער כי הוא זה אם ידשענן הסמיר
כי הוא ענתו נבנו לו בחם האדים מחבא ונעמה נגב
עליה. כי יתן אמור אבר. המלאכת רעהו אמו לרגל
החלבה אחר לפני ולא יקח ויחנו רק הסבועה. ו
ולא על זה הקבל מבר. ולא על דרך כאחר יבל הרו
הרשה מפי אחר מתי כרעים לא כדל לחן.
ובאחר עד יבוא קבת הנטוע לחיי לו לעד. וכי יסאל
על דרך הפסט בעלי לחן שתו ויבל לעבון על הסאל
מהבבד על בהיתו. אם. מהוא רחה בעבתו אדך בב
נאבר לו מת. ובבה הסבר מבא עם הסור בדרך לחן
אחד. הסלים לדבר על גניבת מיתון. ושתה דבר שב
גניבת הלב הוא המפתה כי בהיה לפעות הנערת מא
מלון דעתם מלינה. אבר לא לאדמה. כי הוא לאדמה
אעם מלא נבעלה נקראת אמת רעהו. מלת יתרבה.
כמו מוהר. בעבון קסר. כמו אחר ואחרו כי נאדת מה
ואחרה לא תבוא בפעלים רק תהבנין הדנים בכל הו
המקרא. כסף ישקל. בעבר מפתה. מבפה טעם
להבזר זה אחר הסבעלה. כי הוא תאוה יתלון דרך ב
בפני לתעלת תחת. והבזר הבקבה כי היא הבוראלה
בבם ף יתר מן הזברים. כל הבזר בתחלה פני הבע
הנעבה סלון לה דעת. גם הבזר הבהתה סלון לם
מה לבעוק כמו האמה יהבזר האמה מים לה מה לבע
לבעיק. אזכח. על דרך הפסט אינו מדבר על ישראל.
כי בבר הבזר על זה בדבר פני רק בעבור הנר הכתב
אחרון כאחר כל בתוב עם בהתה כי כן תבהנעם בב
בבר. ואבה על זה התנאי יגר בחר ישראל מלא. יבבה
עם בהתה ומלא יזבח לעון ולאחר לאלהים מזבח רגיל ל
לעבדי מקדם. ומלת לאלהים כמלת המלכי מקדמא
אלהים רק לפם הנכבד לבדו מהוא מם הבעם וכא יה
יתערב אחר עמו. ער כאחר יקבל הנר מלא לעבוד
עד לא תובה מאדבר בעבור מים לך כה רב אחמנו. מ
ובבר כי נגיש היתם מחזה. ובאחר הבזר הנר
מלון לו כה בבה היתם והאלמנה מהם ישראלים ולון
להם כה. ואחר מאחר לא תענון לפן רבים אחר ל
אם תענה כי כל ראלה אדם מהוא תעבה עם ואלמנה
ולא יגרשם גם הוא יחסב תעבה. אם עבה. ובבה הענ
הענים אם אחד יגבה לון ענר הענים על כלם.

על כן אחרון ואחרה אמי. והרגתי אתבם בחרב ואחר כי
אם בעבר יבעבר אלי על היתם. וכן דין. לא אתבה רק
היתם יתבן מהיה קנון ולא ידע לדבר בתון אלמנה
אם בסף אם בתן לך הסם הון מתבל להלות לעבי יב
והזכיר אלת הארסה כי העבי בתון הנר והיתם. והאלמנה
ובקרא העבייס עתי כי אחסדי לא יבקשו עשר בעולם
הזה. והעד אליהן ואליסע אלא רבה לבקל מבחת נעון
בם שמעאל הרמתי. ועשם עתך מהוא בתקו. אמתם
דר כי. לא תהיה לו כנשה. מיפא לך פגיס בעבור
עובתך. ואחר תמיתון כי המלוה והמשר הבשרים כלם
עבדים. אחר אחר אלמת חסרונו. לא. אם ראיתי רבים ובדו על דבר
אלא ידעתי אל תאחר בלבב אלה לא יבאו אחר הבזון
כי מתים מבות ים בבשוק הזה האחת מבות לא תעבה
והמבי מבות עבה כי אחר חייב לתה אחרי רבים להב
לחטות כי תחבב כי תלת לחטות בתון לבעות ואחנה כן רק
הוא מהבנין הדנים הבבר בתון אחר מעה. מעבא והב
והבה כעבב אלא ומעבא ואחנה בר רק מבל לנאחר כי אחר
שהוא בתוב לא תהיה אחרי רבים לרעות הבן ז חייב אל
לתיתו אחר רבים לעובה. ואל גם זה דבק מתחבוב כי
עוב תעבה בעבאר הדל ובתקבים אחר לא הבדיר פני ב
גדול סר אויב בחריב תחת היחד והוא סעבא כי.
אלת אליבתי מהבעלים הוצאים. והבעם אעם מהבע
שהוא אויב ובבה מנאך ולא אויב כי בבן הוא לדבר
בבה גם בך מבאלך אולי כלה זאת הבדבה כי אם היה
הבור והחמור לבעי ויהיה מבבן מחר מעבתת יו

יומת הפס עולת העבי חבר

ואחלת. פירוסו אחל לך תעבוב הדבר לו לבדת רק תעבר
עמו הבדשים ותעבוב הוא מא ובול ומה הבר. ומה ה
הבר ויקב החמור ים אותרים כתון ומעבו ירושלם. ל
לבעון הוא מא בדרך רחוקה. לא עם הדיין דבר בתון
ובמהבו לבבי. אלהיך תאכלנו הרחוק לאכלו כאלו הוא
תדבר לבהן ובבילנו מבל ישראל מדבר עמהם.
והאמור כי הוא בבור ערד הבל הוא. ודבר עם הדיין
אלא דין דין מקבו ובמהבו בדרך בדרך תדרוך. ונקי ובר
ובדיק. בדבר אל תהרוג אם. ודעת מהוא רשע בדבר ל
אחר אלא תאחר הרחל ובבר עמה רשע אחר בבם מה
אחרבנו ואסיר הבחבול ואחדרך כי אבי מקח הדין ויתן
ומבנו ולא יאלט ידדי. ומהדבר הזכיר כל זה כי העבדי
יתן מהר לדיין להמות מדיין דלים. והגלון אחר כי בדיקי
תאר לדבר ולא יתבן זה כי דבר מתוך ומעם בדיקי
בדין לא בדיקים בתבנות. הזכיר גם זה בעבור
ואבלו אביבו שתך. והבבעיות תבתבה ונעמתה הוא
מתקרא מחבה ולא יגם אים אחת רעהו האבין.

מרך ואחרך מהם מתרים לאבלה האחיו. על בבר ה
הנטרף אולי העבי יאבלנו בעבור עבי והזכיר כבהה ה
הבוזה ויחר הבה הדין בבתרף בתך העיר ובמהבו. ונק
ונקרה לעה ומעם לבלב בבתיחת הלחר מהוא מבבר מ
מרך ואחרך. ותבה הבהן אחר כי הארסה קבה
והבבלה כי ים בחרבה בדמות מם רע מחיק. תעלת ה
האדם על כן לא תבתן רק לבר אחר כבשר. אל תחבר
לבבדי כמו הבבלה. לא תבא מבא תחבר מעם מא
להבבא רבה ומעם אל תבת ידך עם מעם לבהתחבר עב
עמו בבדת מא לעבות חמם לבבקי אולי העבי עבה זה
לחלאת חסרונו. לא. אם ראיתי רבים ובדו על דבר
אלא ידעתי אל תאחר בלבב אלה לא יבאו אחר הבזון
כי מתים מבות ים בבשוק הזה האחת מבות לא תעבה
והמבי מבות עבה כי אחר חייב לתה אחרי רבים להב
לחטות כי תחבב כי תלת לחטות בתון לבעות ואחנה כן רק
הוא מהבנין הדנים הבבר בתון אחר מעה. מעבא והב
והבה כעבב אלא ומעבא ואחנה בר רק מבל לנאחר כי אחר
שהוא בתוב לא תהיה אחרי רבים לרעות הבן ז חייב אל
לתיתו אחר רבים לעובה. ואל גם זה דבק מתחבוב כי
עוב תעבה בעבאר הדל ובתקבים אחר לא הבדיר פני ב
גדול סר אויב בחריב תחת היחד והוא סעבא כי.
אלת אליבתי מהבעלים הוצאים. והבעם אעם מהבע
שהוא אויב ובבה הבבר אל תחבר כי בבן הוא לדבר
בבה גם בך מבאלך אולי כלה זאת הבדבה כי אם היה
הבור והחמור לבעי ויהיה מבבן מחר מעבתת יו
יומת הפס עולת העבי חבר
ואחלת. פירוסו אחל לך תעבוב הדבר לו לבדת רק תעבר
עמו הבדשים ותעבוב הוא מא ובול ומה הבר. ומה ה
הבר ויקב החמור ים אותרים כתון ומעבו ירושלם. ל
לבעון הוא מא בדרך בדרך תדרוך. ונקי ובר
ובדיק. בדבר אל תהרוג אם. ודעת מהוא רשע בדבר ל
אחר אלא תאחר הרחל ובבר עמה רשע אחר בבם מה
אחרבנו ואסיר הבחבול ואחדרך כי אבי מקח הדין ויתן
ומבנו ולא יאלט ידדי. ומהדבר הזכיר כל זה כי העבדי
יתן מהר לדיין להמות מדיין דלים. והגלון אחר כי בדיקי
תאר לדבר ולא יתבן זה כי דבר מתוך ומעם בדיקי
בדין לא בדיקים בתבנות. הזכיר גם זה בעבור
ואבלו אביבו שתך. והבבעיות תבתבה ונעמתה הוא
מתקרא מחבה ולא יגם אים אחת רעהו האבין.

אלה אין ספק כי אין כאן לאומתי בית דין. על כן אומרת
הקרובים כי זה יותר מיותר כדי שרים. הנה הכתוב
זה יותר לפני. דעתי כמו עין תחת עין סמוכה אחר סמוכה
מיותר אם לא יתן. כאשר כתבו. וגם זה כמובטר שהוא כ
כתוב יותר. אם כופר אין זה הפסד. ולא תקחו כופר כי
הכתוב שם הוא הוקח נגד זה לא רצח רק נעבדם בנ
כעבור אלא אחר שורו להיותו קשור לו הסדר התיר ע
עבודו אלא נקבר בראוי. לו אלא מנחת חטאת הנוגע ויו
ינחל וקחיק. יסת עליו על פי הדיינים. לו הבן והכת
ישראלים כי הרחיקם אם עבד. הנה שם עונש על ב
בעל הסור כי קשה כמובטח בחטאת שהיה מדם מעבר ל
בנגש אלהים על כן בקבל הסור. וכי יפתח איש בור
שהיה ברוי יזהזכר אם כי לון הנה חטן חטאות שהיה
הנה אלא לבורך מדם ועד כי יזיק בעל הבהמה. בעל
הפתח לו הבורה לעם שהוא ברשות הרבים. כי לברכו
עשה על כן נקרא בעל המור. כאף יש כ לבעליו דמי ה
הנגאל בהיותו חי אחר מיפתו תמנו דמי חיותו. וכי יגוף
לאיר כן זעלת כי רשעה תעלר לאחר אלא רלה בה סור
לים סמוך הוא וכן הוא סור רשעו. אלון לאחר רב דיין
כן זעלת לבדו. ואם הסור שהוא תם יהבלם בעלת חצי
נזק. ולא היה הסור מועד ישלם הנזק אלא. והנה
הכתוב דבר הסור עד מגיע לא כי ענבר לים סר. לו כח
וכל זה כעבור העבד שהוא נתר בענבתו כי כן הלל ב
כי תקבה עבד עברי. כי ענוב. אחר ר ישועה הנקיף
הפס על ענבם הסור יתר מן. הפה כי לא יכל להבדל
הסור כמו הפס ולא יכל לענבו רק הרגל יתר בלתו
הנגיפה. הנגאל אחר בעבור הנזק סיבה לבעל הבור
יתר מהפה כי כי יחרש. אם בחטאת יחבא הנבב
כלילה. כי בוש לא יחבור. והכתוב הבא אחריו לעד אם
ארחה הפחם וכי לון לו רחמי לון על הירגו ספיבו דמי
ים לתחומה מן המרחבי דמי חיים אם כן מה הוא לים
דמים. יחיו בו. אם ארחה הפחם אלם ישלם. סב אל
הכתוב לחעלה חטאה בקר ואחתחטוד. כמו לבב
כבדי. ולא לאחרך תעבה כן. כי הוא סב אל הפסוק ה
העליון חענוק תעביק לו. ונאסר בנגסתו בעבור
נגיעתו. אם זה הפסוק כולל כל בהמה והבהמה קבוצ
ביחת הכתוב לתשלומי הרבעה והחטאה בסור נפה לבר
כי. גם זה דבק כאחר לחעלה סחאסר סיבת הנזק על
יד הסור. ואחר כי יכבר לים יבירת אנשו ובעדבו ג
הוא תחבבין הדגים. כהנו ואתם בעדתם הבהם.
כי גם זה דבק כי ידבר על נזק הבהמה. ושעם הנכבי
לינו כמו. כי יכבר לים לעם סהם מבבין אחד כי ולת
לת תהיה עליה. ואחת הדרך בחתת בלם. הקדים לאחר
ולא סיה ומיה מסני טעמים. כמו כלחי הנחמר חכי
חיחרתי. רבבי על סלמי עיירי וסלמי עיירי להם ואחר

הסבית ערים. והעד. להם יקראו חומת אחר. כי אתן
גם זה דבקבי על דבר הגניבה ודבר להסלים. ומסעי
הגניבת. אם לא. אם לא סלח ידו ירה כי ונקבר כבב
בעל הבית סבועה היא לבני הדיינין על כן אחרון על
כל דבר פסע. ספסע הנסבע. על שעשה אחר כי פסע
היא סיבת מרסות כמו אם לא תפסע אדם. מתחת יד ההדה
והנה על כל דבר פסע טולל הבא אחרון וכל דבר סיבת
מרסות הבעלים בין סבגנב כין סאכרים וכאם כה אלא
הודה אסר יאחוד העד כי הוא זה אם ידשינון הסמוך
כי מות עצמון נבבו לו כחם האבדים מחבת ונעשה נבב
עליהם. כי יתן סומר סבר. כמלאכת רעהו. כמו לרגל
חומל אחר אסר לבני אלא יקח ויתנו רק הסבועה. ו
ואם על זה הבל סבר. ואם על דרך כאסר יבל הרו
הרעה. מפי אחרי מתי כרעים לא כל אחן.
יבאהו עד יבא קבת הנגרף להיו לו לעד. יכי יפלא
על דרך הפסט בעליו לון עתו ויבל לעבדן על הסלא
סהבבוד על בהמתו. אם. שהוא ראה בעבודו אדם כם
כשבר לו מתו. ובבה הסבור סבא עם הסור בדרך לון
לאחד. הבלים לדבר על נגיבת מתון. ושתה דבר של
נגיבת הלב הוא הוסתה כי בהיה לפעמים הבערת סת
סאין דעתם עליהם. אסר לא אורבה. כי הנולדים
לעבד אלא בבעלה בקראתו לאסת רעהו. מלת יתבאנה.
כמו מוהר. בעבין קשור. כמו אחר יחברו כי בארבת מה
יחברה לא תעבא בבעלים רק יתבבין הדגים בכל הנ
הקרקע. כסף יפקל. בעבר סתמה. ובאסה טעם
להזכיר זה אחר הכתלה. כי התתאים יעלון דרך כ
כמו לחלאת תחתת. והזכיר הבקבה כי היא הבנתלה
בכם ף יתר מן הזכרים. כל הזכרים בתחלה מתי הבנ
הנערה סאין לה דעת. גם הזכיר הבהמה. סאין לה ס
פה לבעבוק כמו האסה. והזכיר האשה שים לה פה לבע
לבעבוק. זבח על דרך הפסט לינו מרבר על ישראל.
כי כבר הזכיר על זה דבר. כי דבר אני. רק כעבור הנר הכתב
אחרון. נאחר כל אוכב עם בהמה כי כן תבהבעם כב
כבדי. ואבה על זה התנאי יגיר כאר ישראל אלא. יכבב
עם בהמה יסלא יחבה לעם. ואחר לאלהים סהיה רגיל ל
לעבדו מקרבם. ואלא לאלהים כולל המלב. סבקראלו
אלהים רק לסם הנכבר לבדו סהוא סם הנעבם. לא ת
יתערב אחר עמו. ער. כאחר יקבל הנר. אלא לעבוד
עז. לא תנהנו כאחרך כעבור שים לך. כח רב מתנו. מ
ומכור כי גרים היותם כמהו. ואחר הכור הנר
אלון. לו כח כבה היתם והאלהנה אהם ישראלים ולון
להם כח. אחר אחר אחר לא תעבנו לאון רבים אחר לא
אם תעבה כי כל רעלה לרם סהוא תעבה. ועלאחר
לא יעבדם גם הוא יחסב. אם עבה. יהבה הנו
הנבנם אם אחר יעבה לון עבד הענבם על כלם.

כשתתה מלא תמרע הכתה וכשתם את הסנה הרביעית
כסת. גם הזכר זה כשבר ויכפם כן אתתך והנר אם
אסר בסעריך שהיא עבי וסכיר לך " ובכל אסר " עתה
הכיר עז והטעם כל מה שאמרתי הם מוצתי ותשסטו
ולא כן תשפטו מלהים הרים " הזכר מלא יזכרום
מלא יזכירו שמות. להסבע בהם גם מלא יסבעו בהם
עבדיהם " וזהו ולא ישמעו שם עז שמרא לעני הסבעה
לי כמלהיך " שלם " לי לבדי תהיה עבר שתעבד שלם
רגלים בשנה יתבא לפני השם כשבר שיבא לפני אדוני " על
כן כתוב אחר כן לפני החדון " " וכן לא ירא פני ריק
והזכיר זה כעבור כי יום יהיה ויעשים הלבים עובדי ה
אלילים להכליהם על כן כתוב תחנו לי לבדי " ומלת תח
תחנו תזבח כמו אסרו חג בעבותים " רגלים " מגזרת
רגל כי רוכב רגלים הם " אל תבן המזבח. הלל ומנו
כי הוא רמז לחדשי השנה והנה כתוב שבעת ימים ת
תאכל מצות כמו חג הסוכות העשה לך שבעת ימים ו
הנה הוא חג. לון כמהו אסת ימים תעשה מעשיך ב
כי אחריו כתוב אתסכות ביום הסביעי ולון בכה סו עת
ימים תאכל מצות " ועד למה לא כתב שבעת ימים לא
תאכל חמץ " חדש האביב. פירסתיו " רבים חשם כי
לא ירמו פני ריקם כמו ושני לא ירמו יחה לזנו כבן כי
הבאים אל בית השם הם נראים יהשר נראה את פני
" גם ירמה כל זבוך אל פני השם כמו לפני השם "
" ג. הנה חג המצות לעולם יהיה כי אביב שהוא בחודש
הסעורים ומנהג בין בחודש סעורים לבחודש תשיש כמו
כמו שבעה שבעות ותג האסיף בכלות השנה ותבגם ב
שנה אחרת " שלם " ואלה הדברים שאמרתי לך
לא ירמו פני ריק הזכרים לבדם שהם בני מצות ולוכם
ח לים אלא יבא לפני " רש זכרי הוא זכר רב הנשם
הנאכל על חג ת ומרירים " אבל חני הוא שה תמים
שהוא חיוב וכן כתוב בהעלות העלה זה לבדם עד ה
הבקר " ולאסיף. הו אלה תקריב מצות בחדש כי ע
עם היחיד מדבר כאשר אמרם בתקומין והזכי זה אחר
לא תשחט על חמץ דם זבחי כי תשם יחלו הבחרים "
הרבו אסרי הדשת כי בני מגיר מגר ולא יתבן כי אם
מגר הרם והער הבו לון עם פרי מגדים כי בבם לא ים
ימצא בלשון הקדש " ועד מה עשם לא תבבל לון כ
כח בוד אדם לבשל הבגד וכתוב ומתגר תבלות מתום
ומה שעם ל מר בהלב ולזה מצאנו בלשון הזה " ועוד
מה שעם אחר. ולזה נקרא הענן אם המעד. וכל זח
חשבו בעבור שמצאנו זאת המצוה עם ראשית בכורי ה
אדמתך " הנה הוא בתקום אחר עם הבסר לא תבשלו
כל נבנה והוא היסר. רק הזכרה עם הבכורים כי לא
ירבו ובגדלו הבדים " גם אחר שאחר לא תבשל כתוב
לא תאחר מעמוד עם אחר תשבעה ימים. ולא

כי מה שעם להזכיר המצוה הזאת פעם אחרת " ועוד
כי ראיתם בשל הקציר ולזנו בשל כי הסמים מבשלת
כמו האם ובבה הבשלו מבשלתיה " וראו שלמה אחר
כי בדי הוא הקצון הרך וזה הסם יאחר לקצון הסור זה
והבשם ור אויתו בדי עשים כי מה בדך לשמנו. ולזנו
כן כי בדי לא יקרא רק שהוא מהבשים ובלשון ערבית
הוא בדי ולא יאחר עז אזן אחר. רק יום הבדים כן בדי
וכן בדי עשים כי בדי בדל תבדי עשים כי עדינו ברך
להיותו עם העשים ובה שעיר ושעיר עשים " והבדים
קבלו שלא יאכל ישראל בשר בחלב " שתה לאדני

דע

כי מ. ג התורה לדבר על ההיה סתו סת
היענה לזה שנה הסתי לזאר בבה ותהי
הבת בעלת בל הזון ובה לא תבלבנו "
ודעו בשר היענה יבם בעון ולזן המנהג שאלבנו אר
אדם ולזן כי ליחה ולא יאכל תכל הזון רק הבת כי היא
נקבה וקטנה ים בה תשנו לחה לא כי הזכר הקטן וב
ובבה אין אדם אכל בשר בחלב כי אינו יאכל ערב זה
והבשר לא יתבשל רק בזמן רב והחלב אינו כן כי אין
המנהג עד היום בארץ ישמעאל שאכל אדם ש
שלה מבשל בעבור שים בעלה לחה רבה ובבה בחלב. ג
והנה היא מזיק על כן לא יאכל " ונעבור כי בשר הגדי
אין בו לחה ובהמה קטן הוא חם על כן יבשלו הגד ב
בחלב אל תתרמה בשבו אלא נהגו אנשי אלה התקמתו
לאכל גדי עזים כי כל הרבאלי מדי כי אין בשר כזה ג
ודבי לחלים הטיר. שאכלהו וכן אוכלים אותו בשפרד
ולאפריקה לארץ ישראל ופרס ובבל גם בבה היה מנהג
הקדמוני שבי גדיי עזי עזי " ונעשה לפנך גדי עזים
והנה אבלגדי עזי אחד לחטא ובעבר שאין מנהג אדם
לאכל בשר חי אסיר לבשל הגדי בחלב אמו " ים אם כי
אין בשל כי אם בלים ולא כתוב ובשל מבשל בדים
ובדבר הימים ובשלו בשרתי " ואין לנו ערך לבקש
מה טעם אסורו כי נעלם והנבנים " אולי היה כי אם
אמרתיה לב הוא לבשל הגדי עם חלב אמו " כדרך שיר
ומה אותו ואת בנו לא תשחטו " גם לא תקח האם על
הבנו ומנהג רוב האדם שאין להם באן ויקנו החלב ב
בשוק והחלב יהיה מלאסף ומסית רבות אולי הקונה ה
הגדי לא ידע אמה אמו והנה אם קנה חלב אולי יום מ
ואחלב אם הגדי שקנה ויהיה עובר וכל שפק שה לא יקן
ה עזרה לאומרת " והנה הישמעאלי אמרו כי אם יבשל
הגדי בחלב אמו שהתעלד שה לא הוא אמר ערב ואשתי
ובר על ההיה " והנה קדמונינו אמרו להסיר כל ספק
ואסרו בשר בחלב והשם ספקנו להם הבחרה הוא אין ת
מסורתם שלמה " ועוד אחר לזה הזכר הכתוב זאת
זאת המצוה פעם שנית גם שלישית בתקום כל אחד
ומשם

הנהאנבי

אחר הסם לאיסה שיא
שיאמר גם זה לישראל
כי אם יקבלו כל הדב

הדברים והתשפטים יתחלת אתם ראיתם לא יבאים
אל הארץ ודבים הסתבטו בזה יום אחרים כי המלאך
ספר תורה בעבור כי שתי בקרבי ואחרים אחרת אחרים
הבריתי ובריסו ובמתנו בקבלו הכתוב כי אחרים לא ישמ ה
הסם לפעבם וכל אלה דברי ריח כי כל הבריה ומקר
והמקרא אלמים ומה הטעם הוא ישלח מלאכו אתך ה
המלאך הגדול אתך מכל רע ומשה אחר ומשלח מלאך
ויבאלכו ואחרים ומלאך שבי הסיעם ויבא מלאך "
ואחר " לאמלאך המשחית בעם אלהי שלח מלאכיה
דמה לכך אלהיו ודבים כאלה ובסר דבאל סר ין ומר
פרס. כי אם ואכאל פרסם והוא הנקרא הגדול כי הוא
נכבד ואחרים רסס גם כתוב עליו אחד הסרים הרא
הראשונים בא לעדרני סבריסו כמשלה כמו הישבים
ראשונה בילכות הה המלאך הוא ישכאל לאמרך בדר
שלא יבא כך רע אחר הסמיה לך הדרך בהבאל עליון
בנים כאחד אחרים " כל מלאך עשה דבר ה
הסם לא יסיף ולא יגרע ובבה פעם אחר מלאך היה וב
ובבה הוא אמת לקראת בלעם לפעם לו והנה הסמוהו בדרך
המלאך הוא שמוע בקול הסם הבכבד ומלת אל תגיר
כי קסה והבה בראה הטעם כמו ויהיה כי רק היה ראוי
להיותו תמיה על כן הזכרו חכמי ספרד לאמר מ כי ן
הוא ומבעלי הכבל על דרך ויסב אלהים את העם כי כל
הנזרה היא ומבעלי הבסל כי ראתה ונסמה ומבין נמצ
כמו ובבלה סם ומגזרת בבל ובבה היא מגדים " ואל
תמיה בעבור סמם סנים סרסים והטעם אחד כי הבה
מיד בבתו כי סרית עם אלהים ובאוהו אל תמר בו
ומיוד לי ולדפו על משקל מבם פסוא מגזרת בבסר על
הסם ומבני הבבל כי לא יסא לפנבם שם לאחד כמו
מא בא לפנבם עבד " " ודע כי אמר בקרבי " דבק עם
הסמר ומבני ראמוב בקו לו כתו ולזן לאחתך תעשה כן
ובבר פרסתי כי הסם הבכבד הוא סם הענבם כי הוא ל
לבדו גם ומבא מאר הסם כי הוא הבל ומלאני הבל " ה
ונעם בקרבו ומבל לעבל הנקרה הוא קדיבה אל כל מ
ומרחק על כן היה כבוד הסם בקרבו המחבה ונוסב כתו
בתוך המחבית וכן כתוב כי אתה " בקרבו העם הזה ו
ובבב ומבר הוא אחד בקרבו " ולא תעשים בעבור סר
פסוא כתוב כי אם שמוע תשמע בקולו ולאחר כן ועשית
כל אשר אדבר " והנה אתן לך חסל כל חבמי המקומות
הבילו ראשית גמרית כי עבם הלבנה גוף מקבל אור
הסמים כי הוא בעבור אין מנה לו בעבור זה מקבל ה
הסמים בהלחבר הלבנה עמה בים ומבאים בגלגלים ו
הדומים לגלגל המלאת ולזן הקדרית רק שתבנם הלבב

הלבנה עדות הסמים ומבאים עגולת הבנה פני הלבנה ה
שהם לבד הסמים כלם אחרן פניה ומה שהם למעבר מתבנו
חסך ולא אור והנה תסיר אור הסמים גם כמחבית ה
הדם הלבנה כהבנם גל הארץ כן הסמים וכן הלבנה
ישאר לבבנה אור והנה ידענו כי אור הלבנה עגולה תע
תאיר האויר והנה אם אחור ראוכן זה אור הלבנה יאר
ואחר אחרת ולא אחר שרוען זה אור החמה ואחר אור
אחרת " בעבור מזנאתו חכמי ספרד אמרה הטעם זה
היה וכתוב ואיבתי את אחיך " גם ביד חזה ואמרתי כ
ציהים ודין עבי וכתוב והיה " לדין על כן אחרי אין
פעל פתחתם אחרת על כן אוכה מעלותי הענין . .
ביה בעת בוחם אל הארץ פסיחי כל עבי . והנה אם
גיים ולא חסם להזכיר הקטן סבהם וכעבורן אחר וה
והבחרתי ודע כי האחרים מעבו ומעבו ערבים אל פירש
ומבחרתי כל אחד ואחד כמו בבית בעדה עבי סוד " ה
לא זהו מהזכרתי מתחלת ספר הבריתי אתם ראיתם ו
מחיר על עבי ומקף הספר להאיר על עבו מהיא הסיף
כי אם לך לאוקים רק ים הסרים מסתחלת הספר עם ו
מלא ישאון עם הסם אלהי כמקף ומקף ספר הבריתי לה
להבריתי עבו הבאתה בארץ בבנים מעשים ומבאים כי ו
השבר עבו כאלו הוא עובר על כל ומצות לא תעשה ולא
יעבלהו כל ומצות עשה כמלה הזה ומעגל הכל
ועבדתם הטעם לא תעבדו רק הסם מהיא
מהיא אלהם ומבית עבדים והבאתם אל ארץ הנויים מע
מעבדו אלהים לא יבלו להבלים ומדרשם ומבורתם הסם
לעזמת כל אחר ביה לאהבה אחבו אלהיכם כו ולהמבב
בחוק ולבדך בחוק להתבלל אלין ולזכות לבני תמידי
ומוסקין ולבדו מעת המעשרות והנה מבדו מבן מבן
לרבעה דברים מעלם - הזה האחד ובדך את לאחוך ל
ולת ומיחיך " והמבי הסיר מי מחלה מקרבך .
והמלאיתה לא תהיה ומסבלה ומקרה בארבך . הרביעי
לת ומספר ומיחך אחלא " והנה כל אלה בבנים המדים -
תעד כי הסך אלה הבריות אשבה כבל אויבך והיה את
אויבתי ונם את הנרשה "

אחר אברהם המחבר

ים חסרים בדלים חכמי הסיר תמיה ולא ה עשקו כח
בחכמת הגלדות על כן לא יבלתי לפרש אלה המבר
אם לא אזכיר מעט מן החכמות מעבר שהוא נף ה
האדם מהעולם הבסל והבמה העלונה קשה בי ו
ים מתבעים כן הבמה והנוף והנה פני כחות ובלים
ובלמין הקדם יקראו על הרוב רוח ונבא כי הבחות הי
היא החכמה מוסבה כמוה הראש ומימנו יצא כח כל ה
ההגשות ומבשות החמן והרוח בלב

וכן חדי האדם. והיא המבקשת מדה להתגבר על כל
העניין כנגדם. והיא בעלת הכעס. וכן אמר מלחמה אל
תבול כדרך לכעוס. כל דרכו חזקה לאכול. והנפש כב
בכבר בהיות התקוה לאכול. וכבה כתוב כי תקוה נפסד
ותקוה המסבל ומיגה. והנה יש מדה שבברית שתהיכה
המלם הנזכרות חזקות מו כלם רפות. לו זה חזקה וזה
רפה הו לא חזקה ולא רפה. והנה בני האדם על שנעשה
ועשרים מינים ומינים. והפסד הנכבד נתן התורה ל
לחזק ולהגביר הנפשות העליונה לא לא. ומסול הגוף ע
עליה. אלם לא תהיה בסמיכת התורה לא גבר הגוף על
הנפשה. והנה אתן לך מסל ידעתו כפי חכמתו התולד
ב כל אדם סגורה על תולדתו המדה האדמה. והיה ב
בעל אלף כי כן תולדת האדם כי המדה האדמה דומה לו
והנה הנפשה רודפת אחרי הגוף כאשר אוכנה חכמה
מת כל לסכול בו כאשר אדם אין חוש בבינו וכלא אחר
וקללו וחרפו עד שבעם והנה הבעם מולד חוש בעשר
בנה היה שם לפני כעסו. והפסד לאמנן תבדיל כבר כי
בישראל והדרש תורתו וכאשר ישמרוה יאמרו ח אתם
ודרכיכם דרך ישרה לכל דרך אלא ויזק להם. והכלו. סי
ש היה נופש סר אל ומשותת הנשמה ולא הסך הדבר
ובהתאמן הנשמה יתאמן הבח הטוב הגוף שקבל ה
המדה אין הסמים. והוא הנקרא תולדת. ואבה הסרב
הנים בכל מאכל ומשתה. כי יש מאדה בזה לאחר כח
התולדת כדרך אתה תאכל ולא תשבע. והנה כל
הנחלאים בעבור כל הנכבדים בגוף. והנה לא ישחד סו
שוחד התורה מהם ומה. וכדך את לחוך ואת מיתוך.
ויש תחלואים בדם מחוץ לגוף בעבור סבו האויר כפי
הסתבות ומערכת המסדעים. ועל זה כתוב והסיר מתי
מחלה מקרבך. והנה אומר התורה אין לו צורך לרופא
כי הפסד הנכבד על כן כתוב
וגם כאלו לא דרש אמר. כי אם מרפאים. והנה דב
דברי על חכמת הרפואות ושתה מדבר על המולדת.

דע

כי כל נולד יקרהו מקרים כדרך מה
כי יולדו הישרכות המסדעים רבים הולדו
ועדך הלה על הלה והדבר עמוק מאד
והנה יהיה כפי מן לד המסה מתהיה מהבלה וכל תולדת
הדרים נהסבל הולדים אם מתהיה עקרים ולא תולד.
והנה אם היה הדבק בפסד כמולדו וכפי תולדתו אלא יו
יולד בנים הפסד הנכבד אם היה ב
דבק בו אמנן כח תולדת הבלות. ויקבקן עלילות הדרבנ
עד מולד בנים. על כן אמר הפסד לאחרים התהלך ל
בפני היה תמים עמי. ואמר מאמרת קדמונינו אל כח
מלבעבינות אלך ואם תבדיל בדית עמי מתעבדני א
אני אדבה מתך בראד מאד כי אבבח התולדת ואין ז

זה בנוח בדשרת הנכבדים כי לא נבראו להדשיב אל ל
לחדש לעולם הספל רק הלבים תמיד לעבוד הפסד ל
לנדבה ובמדותם יקבלו בני העולם הספל דבר. והפ
ויהפכו על ידם והנה אם נאמר לא נקבל. עבד אדם
על ה בדרים כי תפל. והנה הברכה הסלסית סיה
כן אחר מולד בנים ולא ימותו בחיי אבהם ואולת עקר
עקרה כעלת אשת אים. והמתן. והרבעית סעם הוא
ומזה בנים רבות. הנה ידעני כי לבל אים אין קבוב
אמן ידע סכל לחדות כפי רוב הח ם והלקח התולדת
לא אם זה ולזה נבריה כי היא הסך התולדת. והרב
בסם יחזק הח ם ואלחה בכח הנשמה אל יחזה אדם יו
יותר מהאמן הקבוב וכן כתוב ירלת. תעסיף. ומים ומ
ומאות רבעים תקברנה. ואתו בחני ימין ומאבנו ובחנ
כי אם. ובמנו לו ומן יבא והנה המת כמלחמה אין בא
בעשה לא אתן בימיו כזמן הקבוב כפי החוס. ואלא כ
כי מחאן בלו לו מקרים. והנה הפס אדבק בו ינלבו
מבלם. ובתורה אן ימות כמלחמה. ואמר שמה לאמ
תמות בלא עתך ואין זה הסך חכמת. המזלות כי דבר
הומל אלו כדברים רבים כאשר אמרם בפסוק ובסל כו
אמ ועתך. על כן הנני יסיף על ימיך. ומה חוסיף ע
ביר להאריך. אלא אמתי פחד בנשמה והנה תבא לגוף
חלבה מיד ומה: ובתני אתבני אל כל אמיכך שיתנו לך אתם שר
ערבם והעבר שיבריחו ומבכך ברחמיך אתם ושלחתי
אתם הרעה ומכה בגוף ומגזרת גדעת שתחלם כח הגוף
ומזכיר ומסבעה סלמה והיא הדין לבלם גם ישבן להיות
אחת המנה ויתר. היתה קטה בגזרים ומהחדרים
לא אמר הגאון זה למיתן כאשר תראה כי פרית ורבי
לא יכרתו כל הסבעה עתמנו. ואין בדבר כי הזכר הע
הטע. ומה לא ינרסם בסנה אחת ומהו כן תהיה הדר
סמנה כי ארץ ישראל תהיה ארוכה מאד ויבאו מגבולי
לא יוכלו לישבה כלה. כתוב כן תקרם. תעבו. עד אשר
תפרה מתבכל ליסב כל הארץ. ועתה ישרם אורך הארץ
ורחבה. ומתן. ומה. ויד ויד ומים עד. יש ומנהר. עד אפסי
ארץ. והנהר הוא נהר פרת. וכן כך. וכן כך לא תכרתו
להם ברית. ובעבר אלהיהם מתפחתו. לא יסבו כאשר
תפרה מסחתו. תבחיד כל הסבעה עתמנו. עד כה ספר
הבדי. ואל תעשה כל מה שהזכו לתשלה עד עתה הם ה
התנאים ספרים ליסראל. ואחר כן אמר לעשה לאחר
מתבים להם ברית תעלה אלי אתה ולאחרן. ובנין ומבנו
ויקבני ישראל מהם הבכרי הקדוסי. ובגם אל מתנתם
בעבם סאלו כתלה עלה אל. יי ואל כך. ובגם ומה לבדו
לא אמר בגעבת כי כן מנהג הלסון. יי. המוביר על סר
הדים ועל שתמרה ברית ולם ואלת. מן הסמי. והבע
אתנו. וסמואל אמר ומלח. את ידיבעל ואת בדן. לא
ואת ישתתם ואת סמואל. לא אמר ואתי ודבים כבה.

ויבא אמה ולא הזכיר וידד מן. הדר כי אין בדרך ובעבם
ויבא ומה כתוב מחנה ישראל ויסבר לעם אתכל דברי
יי. מבחת עבה ולא תעבם מהם כתובים מן אתם ראתי
כי מן הסמים עד סוף כי ראה לך לאוקם ואת כל המוב
המספנים אסר מם לסביהם הם הנזכרים בברשה הז
האלת ואין כל העם כאלו הולא אים אחד. ויסבר אחד ב
מסבר להם כל דברי הפס המצות והמספנים כתבם ב
מהו ספר הברית ובן ומבחן תחת הדר מוקם מעורר
ישראל בעת ומתן תורה ומלת ובן תברת בעבור אחרת
כאלו כתוב ומתים עמדה ובבה בבה ויסלח בערי הם
הנחרים בני הזקנים מעלו עם ומה ויעלו עולות חב
ומהו ובחת עלו והזכיר עם הבלמי מרים כי המלכים
רבי הינו מקם חבי הד מהעלו. והבלמי ומל כאבנו כלי
עבלו כתו מן הסהר ובלמו ערבי לבלמן מחבי הדם סל
העלה הבלמים ערק על חמובח והנה בעבות. ומתים
סנתן חבי כתבנת. ומבני אחר כתבות. ויקח כאחר
קרא כאחבי הזקנים וקבלו על נפשם חז לקח חבי הד
הנסלר ומקו על העם ומם הזקנים כי הם כבגד כל ו
ישראל כתו מכתוב בסר העלם דבר אל בבוד ומתבו זת
זקני הערה את ידיהם מהם כבגד כל ישראל. ואלת הב
חבריקה כתו ון על אהרן ועל בנדין וקראה דם הברית
ויעל ולא הזכיר אהר כי אין בדרך. וידאו בחלאים נפ
בבואה כתו ראתי אתי. ויסב על כמה אחר תבלאן כי ו
ספיר לבן. ראתי לבנת הספיר ואינבו רק אדם והעד
כי תכהב הלסן לבסל הטעם בחלת סוכות והנה כתוב
זבו בזיריה מסלב בחו מחבב והנה הטעם בסל אדמו י
ענם מבינים ספיר בזרתם והנה ספיר כתו מבינים.
ועד אם לבנת הספיר הן לבן מה טעם לאחר כתובה
היה ראוי לאמ כתרא והבכו. כי לבנת תבנית לבנה כתו
חבנת מים מבנת חבה והנה לבנת הספיר כאבן סם
ספיר ארלה. ומחקלא בתרלות הנכבלה והנה לבנת הם
הבפיר כאבן ספיר שהוא דומה כסא. ובעם והעבם ב
המים לבאחר תחת לבנת הספיר והוא הדקוע שהוא ו
כנין הקרח שהוא נטוי על ראשי החיה ארלה. ומחקלא
והנה כתוב וראו את אלהי ישראל כי תחת רגלו כמעשה
אסר ראתי תחת אלהי ישראל כי תחת דבר קבדה כי ה
הוא תחת הקיבנים הוא תחת הבבלת והבל תחת. הסם ה
הנכבד. אל אבילו כתו ומתאליה ולא הזכיר זקנים ל
להבנים עמהם בדב ומבחרות ובעם לא אלא ידע כי ראתי
הסם הנכבד ולא אתן כאחר אסרם בפסק כי לא יראה
ידאני האדם וחי ובעם ויאכלו ויבאו מידע מתמים ז
ומהבר ואלבן זבחי אלהים מזבחו כעריהם ויסתן בשמו
בחמקה. יי. יהוה אלו אחר כי בעם ואלבלו הנבבו
מאכלו אעם. סנהנו ומו סכנה ומזכיר זה בעבור מן
תמה מחיה אדבעים יום ואדבעים לילה כתוב כפרים

אחרי מות. יסב מם עד אתן לך. אחרי
הכם אחד בספרד כי הלחות הראשונים מהיו מעשה ה
אלהים והעם מתקבים בראלו. כתורת האמן כי גם
חאבנים מעשה אלהים היו מהיה בראלו הכל רק ומה ב
תקנם. כי אתקן בקרא מעשה כתו ומתבר לעשות לאתם
ובעבור מהוא כתוב לאחת אכן ולא הזכיר אבנים כאם
כאסר הזכיר בחבנים והנה הראיתי לי בעלתו הבדה ל
לקחת אבני לאחת האבנים ואלם פעמים הזכיר כי על ו
כן פרים לאחת האבן מהם מתיון אבן לא מבן
אחר הגאון כי כאסר כתבתי דבק עם עם לאחו האבן
לא עם הבדה והמובה כי הסם לא כתב רק עמדת הד
הדברים ופרים התבדה תורה שבכתב והמבוה תורה ס
סבעל פה כי כל הנתנת כיתבו לאמה בבני בנים הה
מעמד הדר וכן כתוב ואתה מה שמיד עמדי לבני דעתי
כי הבדה הדבר האחסן והחמישי והתבה המבוה
דברים. ויקם. מדרך הסברים כי יהוסע הלך מתבמה
ישראל עם ומה ויסב בהתבנת הדר עד דרת ומה כי
הנה לא ידע דבר הבעל מבשה. ואין מעם לאחל מה ו
אבלבי אתן סבב לאחבה לקם ואבל יום יום. ואל
הזקנים. הדבעים הם ארלה הסם הנכבד והנה בם יה
היה חוד והוא מהבבשים. ומבנים ודונו בתת ומה ע
שר מבנו וכבר פרשתי כי יתרו לא בא רק בסבה הסברת
ויעל ודבם הבנר בסבה הבבן בסבה לחדש. ויסבן וכבר
סבן הבבוד כי כן כתוב דבד יי. אל הר סיני ועד ומה
בנים אל הערבל אסר סם האלהים ובסבה הבבן אתם
ומה אדם לא ראהו ובקרא אל ומה כמים הסבעי וה
ואין בדרך לסחלת הגאון לאתה לא עלה ארלם. הדר בת
בתחלת עלתו כי לא יוכל לעלות כי אם בדרתת ומדלה
הנה הדר אלו ובסבה בבן ובדלאי הבבוד סם הסם
הנכבד היה ארלה כאם אוכלת ויבא. ויעל אל הדר
הבעם אל ראים הדר סם הבבוד ויהי ומה בהר שלא
ידד כתוב על אלה האדבעים יום לחם לא אכלתי ומי
לא שתיתי מה אלא בדל לא הביה כתומה לבני
ז ג

פרשת ויקחו לי תרומה

אסר נתן לבני דת תרומה. אחר ויבא לאחר
כל תבלומה". ובינבי דבר הבנה ראומה
בברשת ויקחו לי תרומה
בעלתו אל ראים הדר דבר לו על דבר ומבן. והבעם ם
מעבם מקדים לסם הבבוד ויסבן כתבו ומם ידבר עם
חומה ולא ישלה אל הדר". אלת ויקחו לי בבנדת
סדרה אלו מעשה הבקרא מתקרתו ויקרב אלו ובבה בי
מקבה מאתו ויתן לי ובבה קדי לי מעשה מים ז ג

אחר הגאון כי לא תבאמו כסף במושכן כי אם כסף מן
פקודי העדה אם כן אין כתוב כי הכסף נדבה והוא ה
הטוב כי כסף אחר היה נדבה לצורך מלאכת כסף כי לא
יתכן מלאה יהיה שם מלאכת לתקון עגלי שוס דבר אחר לא
לתקן אלו נרתקין עגלי ולחקיבורות לחזיקים " ולפי ד
דעתי אין צורך כי הכתוב לא חשש דבר אחר להזהיר מ
ושמה הרבים כי החמיצה עשר הין נדבה " ובגימטריא
הנה בני יעקב אשר ילד לו בסדן ארם " ובגימטרין לא ב
כיון כי אם בארץ כנען " ועוד כשבעים נפש ירדו אב
אב תוך ובני יוסף לא ירדו כי שם נולדו " והזכיר בתחל
בתחלת הנדבה הנכבד שהוא האהב " והמלים נכבד
ובני שיהם ואבני הגלאים לא נמצא רק אצל הנשיאים
ובא כן האהב כי הוא הקהל הביאוהו " והנה לא היה בו
בתעשה המשכן כראל " וכתוב בבית ראשון ומוקבית יה
והבדיל כל כלי כר אל לא נמצא בבית בהבמתו " ותבלת
מהר ישת שהוא כדמות מחרית כי הוא תכלית כל הנב
הנבנו " והכל שובי אלו והוא לא יסוב אליהם כמעשה
אדם עולם " ואלו נכתוב על קדמונינו שאחרון שהוא ז
ירוק והוא אמר " אחרונים כדמות אדם " ובדברי הימים
ארגמן וכלשון שר בית ארגמן וזה הבנו לא יהיה כי א
אם נכתב אל כמשי " הקלעת שני ושש ושני התולעת ב
כמו מנור החלתים ותחלתים אור " והגאון אחר בו קר
קרוש כי הוא אדום רק אינו כבנו האדמון בעבור
תולעת האדמון רבים כי הוא משי " ושם הוא חבר " מין
פשתים ומצא במצרים לרשת שם ודקוה במצרים " ו
והגאון תרגמו בלשון ערבית עושר ודוע הוא עד היום
ועשים שער העזי " ושערות אלים שהם גדולים ואותה
הזמנות בארץ אל סדר ובקרא גודמנסי " תחשים "
מין חיה היתה ידועה בימים ההם כי כן כתוב ואנעלך
תחש " והנה כבר היה נודע " ועצי שטים " יש ת
תקדמונינו מאחרון שיעקב אבינו נטע אשר אל הבית
ומצאנים בתורת משה " הראלה וכל אשר נמצא אתו
כמו התכלת והארגמן " ויש לתמוה למה נאחר אשר
נמצא אתו לבדו ולא אחרינו כן יש לתמוה
למה הזכיר עצי שטים כי היה צורך יש להם " ועוד ה
הנה המצרים חוסבים כי לאבות הם הולכים ואחר כן
יסובו על כן הסאולם אוך ויזיאו קדשים רבים אורך
כל אחד מהם עשר אמות " גם בריחים והם עברון של
מצרים מקום הולכה " ויהי היתה תשובה לשולחנות
למה אלו כי עצי שטים והם הולכים לאמה דרך אלמת
ימים " והנה לא ידענו אם קבלה היתה אל בית אבות
אבתינו שמצרים הזכירום גם אחרנו נסר אל הים
ומשמעתם " ואם דרך שבר אם לקום דרך אחרת כי
היה אמיך אל אר סיני יער עצי שטים ובמלאם שם א
אחר להם שם יתעכבו הרבה ואין עליהם עגן כאם

בישמתי לא עשה כל אחד אכה והנסיעים עשו כרמות
מחנות כל אחד כמי מעלתם וכתוב כל הישר כי עם רב
היה ועשו אכות ומשה לא דבר להם דבר המושכן רק א
אחר יום הנסיעים מה טעם וכל אשר נתנה אתו שמים
לצורך המלאכה כמשכנו " אחרון אחרון הדיר כי עשה
ולקטורת הסמים כי הוא הסוך וכן חוא הסמים בעבור
קטורת אם כן למה נאמר כן ולעמון הוא משחה בסמים
ועבד את הבגדים אשר הסמים לא מאור ולעמון הוא משחה ול
ולקטורת הסמים " והנכון בעבור סמלת בסמים כללת
לעמון הוא משחה ובסמים שהם ומערכים עם הסמים ל
לקטורת " וכבה קבלת הארמת " ואחבי שהם כללת כל
האשד " ואחד מהחשן " ומלאים עוד אשרים " ועשו
נקרא מחרים בעבור היותו ומשכן אשר הקדוש " ומרת
אותך " בארלה העין כי מרלאות ומקאל הין בחלים ב
נבואה " והוסיף הלא הדעת ואחר המשכן אחר שהכי
ויקדים תוסמת ולו וכן תעשו לצורך הכלים כי בתחלה
ועשו לי מקדש ושבן בעבור שאמר בתחלה ועשו לי אהל
כבה ועשו אחרון " לא ידענו אם זאת המלה בחון אי ב
בסנים " והנה אם היה בחון יהיה עבר אחרון מוכשה
תבית ומחון ומסני הנעבדי אבי אחיה עד שתהיה מדת
כל לון הכרית אמה אורך ואמה רחב ולא אחרינו שב
הקומה אבי אמה " תחזה כל אכן כבדה מאד אלו את
נתן אשר כח רב לידי משה שהיו כבדים להוריד לוח א
אבן ביד אחת " וכתוב ושני עבדיהם " אולי כן היה כי
הלוח הוא גוף ויעקב שים לו אשה עבדים וכבה כתוב
כי בלשה אדונית היו " ויש לתמוה על הכבדת " ועוד
כי עי כי הכפרת עשה " ועוד כי ראינו שלא היה אהב ח
התבות רק שחות אין חלק אחר מוב אלמי וד מאו מזהב
שהניח דוד " והנה הכרובים היו עבי שמן גם מזכה ח
מקבורת לא היה כלו אהב והיה שוה לתי הסכרא " כי ה
הקרשי והסרקי והשלחן ומזבח הקטורת כלם מצופים
אין דבר שהיה אהב כלו רק המזבח ואחר שעשו האחרון
אהב ומה צורך לעמן ומוכח על הכפרי כי הנה החלבים ו
והמי נפשה שלמה אהב " אר אהב מגבהתי אדחי ובבנו ז
ארת " ונקת חסמתי בכל המקדש ולא מצאתי מעם
שהיא אמת רק רגל " רגלי עבי פעמיך דלים " ושם לדרך
מעמיו " מה יפו פעמיך " ובכוס כבה על כן הוכרחנו ל
לבדם כי רגלי הוא לאחרון כי דרך בגון הוא מ שבהאחרי
בארון " ועוד מה טעם לומר ומתי טבעות אזהב כתפסת
הולו ולא הוא הראשונות היה כתו מתי טבעות להוריב
שהם לרבע טבעות אזהב שהזכיר מתפסת הלמון " ויש
מחבאי דדיבו שהבנין אזה ואחרי כי הכרים הוא מוסמר
בטבע שהוא על הטעמים ואשר יבערבו לשאר מ
את האחרון יסרו מהטבעת הסלית ויהמו בטבעת
העלונות וכן כתוב ומתי כריו "

ולבי דעתי שהכרים אחר שהמתי בטבעת העלונות ב
לא הוסרו מעם כי כן כתוב לא יסירו ומתכו " ופירוש ו
ומתו כדי על הכהנים שהיו משיחים בדי האחרון בבת
בבעבות הקתים וכאשר הוסר האחרון בדבר הבריכו
לתיתו שמוך אל הקיר מיסוכו הכרובים על האחרון ועל
בדיו על כן האריכו קצה כל אחד מהבדים והיו ואחרוב
הכרים והנה הד הטבעת הסלים הוא לייפי ותפארת
כמוסבו האחרונים " בטבעות אשר בלעת האחרון ב
הלאחות הם הערות כאלו הם כרוב סוכר בתנעה הם לנ
לוחות הברית והעד האחרון ויקח ויתן את הערות אל ו
האחרון ועוד לא כתב משה ספר תורה ובספר התורה
מעוהו הבהים מבר אחרון בדיה " ויחזון ועוד כתוב א
לון באחרון רק מני לאחות אבנים ומחלוקת הוא " יש
לשאול הנה הכתוב אחר לאשה ונתת אל האחרון הלוחות
אשר אתן אליך וכתיב ויתן אל משה בכלות לדבר אתו
והנה הספרים ולא אלא מוצות הסם " יש להשיב אלו ב
בעבור זה אחרון הכרובים כי ספרי הלוחות הן מוכחים ב
באחרון ואין הכתוב מכחיש דבריהם כי הראשונים והא
והאחרונים לעתן הכרי הם ועוד נוכל להשיב כי הכתוב
לא דבר רק על הלוחות הסנים ואין טעמה מחלת אשר
אתן אליך כי הנה כתו גם עליהם ויתנם " אלו ועוד
הנה לא תבאנו שיאמר הסם לוחות שיעמו אחרון ויש
מם הלוחות הראשונו כי הסם ידע כי יסברם משה ו
רק אחר על הלוחות מסבלם ומה ועשו לך אחרון עץ ו
וקדמונינו מאמרו כי אין זה האחרון שעשה בצלאל ונכון
הוא ועל דרך הפשט אינו רחוק בעבור כי על האחרון אמר
מעשה בצלאל ידבר יכן כתו ועשו אחרון עבי שטים לא
אין טעם נכון אל הנה הוא מוסמים אלה הל חל עד סם
מהוקים המשכן כי הוא דרך להזכיר זה והוצרכתי לפרש
הוא בעבור שהזכיר ואשים את הלוחות באחרון אשר שם
עליהם והנה אם אחרון כי יסבר המעשה כאשר היה ל
חעם שלא נרע טעם לזה יכבר זה ואלה מה נעשה ב
בכתב אחר כך ויהי שם כאשר צוה זה לאחות כי הבר ל
על הלוחות שסם משה באחרון הסרות הם סם עד הוא
הזה וזה טעם ויהיו שם עד היום הזה גם לאת ולעד כי ו
ספר התורה לא היה באחרון כי בתחלה שם הלוחות באחרון
כי בתחלה שם הלוחות באחרון ואחר כן אמר הכרובים עם הא
הכרובים והנה סבן הבבוד על הכרובים וכתוב יאמר ו
הכרובים אם כן אוך יש ם ומשה ספר התורה בשבת הו
הלבבעים בתוך האחרון אם לא יסיר הבפרת עם הבר
הכרובים מעל האחרון ואין צורך לכל זה " ועשית כרוב
כרוכת מלכה ואחר יש כי בתוקן לבאר עלין כמו כמי
חנאה ולפי דעתי סמלת לבאר עלין מנזרת סופר והנה
זה מפרים ונתנו לים ספר בשמו ושם כתוב לבאר על ב
בפתיכם ועכי הבפרת לא מבר " ועשית אחרי קרב

קדמונינו כי בזית כרובים בשני נשרים ושרשי כרובים
בבשן אחרית והכף מערות ונכון דברו שהיו בבזית ל
ילדים אם היה קבלה ושמו הוא לזכר כמו תלת חבוכה
כי כף כרוב סרים והשר והיו הכרובים כי ההת חת הדו
הדעת ואינה לתתה כהת הסוכת ומסכן הסכן ואחר ז
חפשתי על תלת כרובים הנה הוא כמו כמו את כרוב ו
מתוחה הסוכך אחר ואזקמל כי רחה ד פנים לחיה ל
ואחד מהם פני שור ובחקים אחר על הדיה בעבוה ו
תחת שור פני הכרוב והעם הכרוב הזה אשר בעבור הו
הראשונה אחר בתחרונה הוא החיה אשר אחר ראיתי בחת
אלהי ישראל עבהר כסר ואדע כי כרוב והנה קרא כל
הד כרובי והנה הכף פנים מקום כמו שוה וכמו תחת
מעשה מקשה ושי ומעשה כמו לא עשה את שמים ושעש
מעשי שהיה ומדחק כל כרוב שוה מקבה הבשר " כרוב
הנה הכרובי על דרך האוך על כן הכרים על הארון ב
הארון ומשרשר אחר כי לא יקרא כלב רק על דרך ה
האוך ואחיה לבלע המשכן הסבית הקשוכתי כבית ו
ומשמה כרובים לקרשי בלע המשכן לרבעים ומה בתי
ומשבעות בעבוה עשו את הכרובי על פני קבו אחרון
והיו אחר ישת כי אל בשרת יהיו פני הכרובים אל אחי
אחב הבפרת אלפי דעתי כי לא היו פני הכרוב שיחדי
בדת נבנה על כן פניהם ומשה פנים אל הבפרת "
ואל האחרון כמשפט הנשר ונכר היה בפרת הערות בחרו
ואחר פנים הבפרות ומעדתי לא אבין אוך שיאמר זה
הסמוך פסוק ויבר " אלו ומהאל מועד לאחר כי אאל
מועד שם כולל את המושכן ואת כל אשר בו ואין צורך
לחכרים ושם ואת כל אשר אבנה בבה הו אלת והבריתי
מעשת בעבור אחרת כאלו כתוב והבריתי מתך ועל ה
הבפרת מבין שני הכרובים ולא אזכיר הדבר המדבר
והעשם מדבר אתך להודיע שדי ולהשיב על שאלתך
הבריתי את כל אשר אבנה אותך אל בני ישראל " ויש
לשאל לתה הזכיר הסם האחרון בתחלה כי כתוב את תב
תבנית המשכן ואת תבנית כל כלי ומנכבו הלמון לכאר
האחרון שהנים כי כתוב ואתן ליבחק את יעקב ואת ה
עשו על כן אחל פרים כלי המשכ והחל והנכבה ואחר
כן הסולחן והמנורה ואחר כן ואת המשכ תעשה והנה
משה שאר הקרהיל כל העדה החל לאמר להם בתחלה
המשכן והאהל ואחר כן האחרון ואין צורך שלאתר אדם
לתשמה " ויש לתמוה למה לא הזכיר מזבח הקטרת ב
והתשמה כדרך ומשל כי הכבוד לא אמים על כן האחרון
דומה כשא והנה ומנורה ושלחן ערך על כן לא הזכיר
ומזבח הקטרת רק לאחר מזבח העלה בעבור מחכיר ו
לא תעלה עלין עלה ומנחה ונכך ומשה הזכיר לבני
ישראל אחר המנורה וכן כתוב

אמר אברהם המחבר

כל יום על סני הדיסס האחד יום סמוך נגף סים לו לדיך
לרוחב ועמיק. והכם סם פחות. ומהאדיך יכלו פנים ו
לאחר. ומהארחב ימין ומשמאל. ומהגובה תעלה ותשוה
יום יום סחינו בנף. וסם תלאהו הסם הקרסים. נגד
נסמת האדם. ולאה הסנים הדיסס הסם כרחס לב
לבדו ולון יכולת בכסרא לסרא עבס סיהיה נגף

אף כי סחינו נגף סהוא כבר ידע בס
לון כו כח להסחדות עד סיעדד ולא יהיה יום. ויום דכר
סמוך על יום ונסעון עלו. ולא יוכלו לעבר ויהיו הכל
גם הי. על סני דיסו. האחת עמידת לא תאור כגדות
הקרסים והחכלה בגמרה בס בעמת כחוס האם ולא
ולחת הדוס. והדיך האחד מקרים חיכם עמידים ע
רק ותקבעם ונחלטים וגרים ונעדדים. ונחלה יכול
האדם לעמות. על כן הסם הנכבר לא יתכן סיהיה לו
דומה ותמונה לא עמידת ולא מעדת. כי הוא סר ח ע
עגם כל דבר. כי כל בדיה עמידת לו מקרה ולתי לך
חוסל אחד קדמות הלבנה בסנכנס בל האדן כנה יכון
הסמים בדוס התל. לו בגב ע ולת. לך חוסל אחד ידענו
כי כח הגמרה בכל הגוף. יום מקומות בגוף האדם כי
שם סהם מהחבלים הידאוס מן המוח פרנים ודיך
מהאחדים. כתו העינים והאזנים כי העבודות גם
הנבר לא ידענו. הנה הלב קבל כח הגמרה ותהי מה
מכל אחרי הגוף על כן הוי אחרים רבים ומדרגים לי.
ומה הסם. הנכבד. ידענו כי כבדי תלת כל העולם
רק יום מקומות מדלה כח הסם גם יהיר מתקומות לא
אחרי. ונעבור סני דבדים האחד כמי מתבטות תעלות
המקבל הסני כמי כח העליון סהוא על ראוס המקבל
על כן נבחר מקום בית המקדש. ולא כתו לך הסם
הגוים כבכר תבין סוד האדן הבפירות הבדיבים סה
מדמי כבמי ומתקן נפריבו דבר המגמר ומקבח מקבוד
ומלכתן. ומחתן לפתח המוסכן ומבח העולה ילת כל ב
בין ולת הכיור ולת כנו. ולה הדברים הם בבר לא
אלהים ונעבוד אה רתקמי לך כי יום ברחינו לגבים ת
הבוים בעיניהם אולי יתחלו על דמרי. והידע סוד ב
נסותנו ומתבונת נוסי יכל לדעת דברי העלם העליון
כי האדם בדמות עלם קטן. והוא היה סוף מדיבו כח
בארץ ומיתן לדבר בגדל החל ובקטון כלה. והעולן ח
הזכר כי סמונה עשר דברים הם מוסכן סקוה עולם
לחבעו. ומבוחים בעולם העליון. ובכה הענלם הקטן
הכה חלל כל מדיבו נעשה לקבל כח העליון גם כעבר
מלמוד המוסכל ולון צדיק להאדיך. ולת כלאר חוד
הדיעו בדגלה לת תבנית המוסכן. לאדיך יחסדי דעת

ועמית. לון ספק כי עבי הסלחן עם קיומת הדגלים
הוא המדה הנכבדת. ועמית. המוכנות לעבודה מוסמ
הם לחנות. ועמית זר והב עתה מי כי הזר מזכיר כת
מתלה יהיה סבב המבנית. ועמית. לחבע הפלות
מזבח ומערב ובמנן ודרום. לעמות. הזכר המקום
מתמונה סם הטבעית. ונמא בם לת מסלחן ומכנן
כבעל. כתו ונקה המבה. כי הדעמת להתבלע מה הפ
הפעל. ועמית. מה מחוות קדמונבו ידוע הוא. ולל
ולל אסר יסך בהם. סבה לל וקמותיו לא לל הקריב
הלים מהוא ומנקיותיו. וכתובו ומבה ולחדן בבחנים ם
ומתולל בקרולי מתן. הבתוב בשמוד עבן דבר לליהם
מהם ומה ולחדן לא מתולל. והבר כי מעבבה הזכי
הקמות לאר יסך קבס. ועבר לת קמות מנסך ולל
נכך לעבודים רבים לא יסבו לי. כאן. הפסל בסן חדם
והבי נסבתי הלבי. לחר רב כתן מהוא לבר הדבק כי
הקמות דמות קנים כי כן יקרלו בלמן ומתולל. והת
והבגד לו לא ידע לבמן ערבו כי כלבב הוא כי הקנים
יקרהו קבב כבדי גם בבמת. ויש מבנים כדברי הימים
מהזכר תחת הקבות מבדקים. ותחת הבמות מבלים
הוא כי הקמות כלאר הם. ותחת המקומות חוד ולל
ולבנות. והבל אהב לבדיך המלחן. לולי כלים לחדים
מבוה דוד לבדים מלחנות מעבה מלחה לון כבה ם
מלחן אהל מועד. ומתת. על דיך הפסב נקרא לחם
הבנים בעבור הפרים מהוא לחדי. ומה מחוות קד
קדמון בבי לחת הבות כי הקבות כתו דמם. ועמית
דמות מבדים מבדקים חבוי מבדיל ובמבנו חוסם ע
עבר ומקבים מבלם מבדים הם מבלבו כל חלה ולל ב
חבר והנה מתוב יד בחלת תעבה ולא מבלתי כבה מם
בבמבי בבדד ובבמת ומעבר לים. והקדמונים דבמת
כי תוסמת הוד דמוז לבמרה מבודות מעבה מלחה הם
והבלל לם מם יוד הוא מלה זהב. ובדים מ בעם ת מ
מבלים. והעבם מבל דולה הון מתבים לך יכול לדם
לעמתה. כי הנה כתוב ומם מבודת. כן עבה לת הוא
המבדה. והנה על מחבת בסמן תעבה מבדבכת תבו
תבבינה והנה מקבה כתו הכתוב בבחבי ודבה וקנה
הוא בגף המבדה. ומבה טעם קנים עבלים לדבכם
הל לים. מלבה. לחוד הבלון כי מבקדים כדמות מן
מבדים. והבלבן מה לא מנו לבקבר של לתתי. מהוד
מהול. ומזוקק מלון מ מבול. ולאה כי בדיך מעבה ה
הת. ודה לחבמה לבת לת בבדלה הלב לחך מעבה מבב
לחד כל הבלו. ולת מדלה ודה ולבנה מדיך מבלך
כי לון מבול לחל דאה. הם כי בעבור כי בחדלה מבו
ם על דק ומקבל דמות בבל תתבלת בכן מה. ולבני ם
מ דבר על המוסכן מגם הוא היה ידעת מדבים מתן
לך עבר מתבחוך עלו.

לחדו כי מדת כ"ח כעבור כ"ח ומחנות הלבנה.
והנכון כי הן עשר ידעות על דיך נטה מדים מדעל
על כן היה מקום קדם הקרסים בחסכן ומעקב.
לחדו הבדים כי מעבה חוסב מני מרבעים. ומקום ם
מרבוע מחד ובכון הוא. ועל דיך המבב מעבה חוסב
לחבו הקם ולא חבר רק על דיך מעמים הם בבדי ת
ומבי כי הבדה מעלתה בלבב הוא חסכן. ומחסבה הב
ובדיה בלוח ומבי חוטי בחסכן לחסכן ומחוק הבדות
בדות מבר לו יהיה כי מות מעל מאת חובדת אלת הם
והעד חבוד עבבים מהוא מעל ולחתי ים מבדים מ
בחוח ובלוים יעבו לא המבבה כי הב ומבדת.
חקבבה מבלר מבו הבלבה חוסב עבה הבבר מבב
הלולות ומולת מקבלות. אלת לקבל אחבים מבדי
כי מבוה ומבן מבלעם ומחי קבבים דום מסם. עבב
דבר ובן לים על בן והלים בבדיל ובחות מעמים בדבי
ובחבה בדע בל בדים בם. והנה עשר ידעות מלת
החסכן והחסכן קולו אחד כ בל הבל ובקדת אחד מ כ
בל בגף לבן דבר אחד רק הוא מחבר מלחדים. ובבה
הסם הנכבר מהוא אחד בלבל הבל ובקדת אחד בן הנ
העלם הקטן והגדל. עמות לה המלל הבל ומלת אחסם.
תובסת בלבר כי הוא סבה לל ידעות עבים. לחדך ומלת
אחת. ודה כי הוא דלדים אחדת כי הדלת לבנה מלאתי
ומלאתי המבדקים רק כעבו מסתבבו סבים ומבבה
אחד יבבר על הגמן ועל דיך מעמדת לת המלך ומסת
הדלת. חוסם בבמת ומתן ודיך קבדה בתן בלם מלים.
והנה מלבר בבל הידעה הבנית נמלר חבים כי הדלת לבנה מלאתי
ומלאתי המבדקים רק כעבו מסתבבו סבים ומבבה
אחד יבבר על הגמן ועל דיך מעמדת לת המלך ומסת
הדלת. חוסם בבמת ומתן ודיך קבדה בתן בלם מלים.
והנה מלבר בבל הידעה הבנית נמלר חבים כי הדלת לבנה מלאתי
ומלאתי המבדקים רק כעבו מסתבבו סבים ומבבה
אחד יבבר על הגמן ועל דיך מעמדת לת המלך ומסת
הדלת. חוסם בבמת ומתן ודיך קבדה בתן בלם מלים.
והנה מלבר בבל הידעה הבנית נמלר חבים כי הדלת לבנה מלאתי
ומלאתי המבדקים רק כעבו מסתבבו סבים ומבבה
אחד יבבר על הגמן ועל דיך מעמדת לת המלך ומסת
הדלת. חוסם בבמת ומתן ודיך קבדה בתן בלם מלים.
והנה מלבר בבל הידעה הבנית נמלר חבים כי הדלת לבנה מלאתי
ומלאתי המבדקים רק כעבו מסתבבו סבים ומבבה
אחד יבבר על הגמן ועל דיך מעמדת לת המלך ומסת
הדלת. חוסם בבמת ומתן ודיך קבדה בתן בלם מלים.
והנה מלבר בבל הידעה הבנית נמלר חבים כי הדלת לבנה מלאתי
ומלאתי המבדקים רק כעבו מסתבבו סבים ומבבה
אחד יבבר על הגמן ועל דיך מעמדת לת המלך ומסת
הדלת. חוסם בבמת ומתן ודיך קבדה בתן בלם מלים.
והנה מלבר בבל הידעה הבנית נמלר חבים כי הדלת לבנה מלאתי
ומלאתי המבדקים רק כעבו מסתבבו סבים ומבבה
אחד יבבר על הגמן ועל דיך מעמדת לת המלך ומסת
הדלת. חוסם בבמת ומתן ודיך קבדה בתן בלם מלים.
והנה מלבר בבל הידעה הבנית נמלר חבים כי הדלת לבנה מלאתי
ומלאתי המבדקים רק כעבו מסתבבו סבים ומבבה
אחד יבבר על הגמן ועל דיך מעמדת לת המלך ומסת
הדלת. חוסם בבמת ומתן ודיך קבדה בתן בלם מלים.
והנה מלבר בבל הידעה הבנית נמלר חבים כי הדלת לבנה מלאתי
ומלאתי המבדקים רק כעבו מסתבבו סבים ומבבה
אחד יבבר על הגמן ועל דיך מעמדת לת המלך ומסת
הדלת. חוסם בבמת ומתן ודיך קבדה בתן בלם מלים.

אמר אברהם המחבר

כל ה׳ על סני דרכם האחד יש מהם נוף מים לו אורך
ורחב ושתיק׳ והנה סם שלחן ׳ והנה הדרכים יכלו כנים ו
ולחד ׳ והמרחב יתיו וסתלא ׳ ויתנובה ומשנה ומנה
ים ים סלוכו נוף ׳ והם הנלהו חסם הקדשים ׳ גם
בסתות הלוש ״ ולאלה הסנים דרכם יחסם ברלים לב
לבדו ולון יכולת בכדרה לבדו עבם סיהיה נוף

אלף כי סלוכנו נוף סהיה נכבד יתר גם
לון בו כח להכרחיה עד מישרד ולא יהיה יש ; יש דבר
סתוך על ים ונסתון עליו ׳ ולא יוכלה לבדו היות הכיר
גם היה על סני דרכו ׳ האחת עומדת לא תקיר סבודת
הקרבנות והחכמה בנסתרה גם בנטיות סתום הלוש ולא
ולחות הנים ׳ ויחדיך האחד מקרים לוכם עומדים ר
דק מתהפכים ונתלבשים ובדים ונעדרים ׳ ובלאה יכול
האדם לעשות ׳ על כן הסם הנכבד לא יתכן סיהיה לו
דומות תמונה לא עומדת ולא כעדת ׳ כי הוא בדרך ע
עבם כל דבר ׳ כי כל בריה עומדת לו מקרה ולתי לך
ולסל לאחד קדרות הלבנה כסנכנם כל הארץ כמה יכון
הנים בדלים הלל לו כזב ; ולת לך ומסל לאחר ״ ויענו
כי כח הנסתרה כבל הנף ״ ים מקומות בנף האדם מי
מים בהם מהחכלים הדבלים הן המים בדנים יהיר
מהאחדים ׳ כתוב הענים והאחנים כי הענותם ; גם
הנכבד לא ידעיסו ׳ והנה הלב קבל כח הנסתרה ; יתר מכ
ומכל לאדני הנף על כן הוי לוכדים ובכם מסרתים לו ;
וכמה חסם ׳ חנכבד ״ ידעגו כי כבודו ולא כל העולם
רק יש מקומות מדלה כח הסם גם יתר מתקומים לא
לאדני ׳ והעבור סני דרכים האחד כמי מתכוטת תבלית
המקבל והסני כמי כח הענלין סהוא על דלים המקבל
על כן נכחד מקום כית המקדש ״ ולם כתן לך הסם
הבוה בלבך תבין סוד הארץ והכפירת והכרובים סה
פרסי כבפי ״ומחקן נסריכו דבר המנר ומחכה הקטיר
והסלחן ׳ ומחקן נתתו המוסכן ומחכה הענלה ולת כל כ
בלין ולת הכיר ולת כבן ׳ ולאלה הדברים הם כבוד לל
אלהים ובעבור זה רמזתי לך כי יש בדרגנו לחכסים ת
חכמים בעניכם לולי יהתלו על דברי ׳ ויהדע סוד ב
נסתרות ומתבונת נעקר יכל לדעת דברי העולם העליון
כי האדם כדמות עולם קטן ׳ ולא היה סוף סדרים כל
בלון הסיון לדבר בדבל החל ובקטון כלה ״ והנלתן ה
הכבד כי סמונה עבר דברים הם המוסכן סתרת עולם
לתנבי ׳ ובמחשב בעולם העליון ׳ ובכח העולם הקטן
הנה הוא כל כדיב נעשה לקבל כח העליון גם בעבר
מלמוד המוסכל ולון צורך לחלוך ״ ולת כלבר הדר
הדשנו בדלה לת תבנית המוסכן״ לחלך חסדי דעת

לחדר כי תדע כ״ח כעבור כ״ח מחנות הלבנה״
והנכון כי היו עבר ידעת על דרך נוטה סדים כדרע
על כן היה תקום קדם הקדשים בחסכן ומעוקב״
לחדר הכתים כי תעשה תוסכני פרנופים ; ודקק פ
פרנוף לחד ובכן הלל״ ועל דרך הבטח ועשה הוסב
לוכן דיקם ולת חוכב רק על דרך סעסין הים בדרי ת
ומה כי הכרה סעלתה כלבב הוא חסכן ומחסבה ויב
ובכדרה בלון ומה חתי בחסכן לוסף ודחוק חסדות
בדרות תלה לו יהיה כדרות פעל מאות חוכרת זאת ת
והעד חכד עבבים סהוא פעל לולאתי ים לחדרים כי
כתוב וכלים ועגו לל תעכונה כי הב מסרת״
הקבונה תלה כתו העליונה חוסם ענת הוכר הסם
הלולאות ומלת מקבלות ״ זאת לקבל אחת ים לחדרי
כי כתוב ובהן קבלעם ומחי קבלעם ומחי קבלו ים חסה ; עבם
דבר וכן לים על כן והאים גבר ולל ובחות עשית קרסי
ובמיהו כרע כל קרס כמ״ והנה עשר ידעת הוא
המוסכן והמוסכן קרלו לחד כ כלל הכל ויקרא לחד כי כ
כל נוף לוכו דבר לחד רק חוא מחבר ולחדרים ; ובכה
הסם הכבד סהוא לחד כולל הכל ויקרא לחד וכן הע
העולם הקטן ויתיל״ ועשית לה תלאלת לחתם״
תבסת כלור כי הוא סבה לל ידעת עים״ לחדך ולת
לחת דה כי היתה רלמה לחדת כי הלת לוכו ולחתו
ולולתיה המרבים רק כעבר סהמחבר סנים מחבנה
לחד יבבר על הלסון ועל דרך מסרת לת החלך והסרת
הלת״ חוסם בסוה ושתו ודק קבדה כתו סלם סלוס ;
והנה כלבר כמל הדרשה הסנית נבלר חבים בסוף על
כן כתוב חני הדרשה העודמת ולון נדך להזכר כי לא
לוכך הדרעת לבדחב המוסכן והנה הדחב המוסכן עבר
לחדת הענוה עבר לחדת ותסנו לחדת הן נבסה סבי ב
בדי המוסכן על כן כתוב והלחה חיה לבמות המוסכן ״
ומסר לולאת ידעת סלבל מוסר לולאת ידעת ת
המוסכן וכן הקדשים רק לא הי לולאת הלחל הקרסין
לבכה לולאות המוסכן וקרסין רק לחדרים לבלת ומבדב
סנים לחוקי ועשית קרסי המוסכן זהב כי הוא נכב
נכבד והלחל כתו ומכסה על כן קרסין נחסת ולחם ב
בדלים כי סנים ומכסים לת הלחל״ ומרח חבי סלת
כדיך קדוב כתו וחבי סבנו הוגבי ומבעבה הקרסים
תבין הדרך לבדים כן והלחה בעדיף כתו לחבר והלת
תלה כי תולדת הנעם ״ ועשית ומכסה על ומכסה ב
כעבר הנסם״ ועשית המוסכן לחנו רק הדרעת ת
הקרסים ומלמד הדעת המוסכן כן הקרסים ולולת ע
עומדים כבי תולדת הנן כי הלוך הוא הענוה ומכסה
לדם כלבר הוא עומד ומסך זה סבבו לו תלת עומדי
על זרעת נכמת״ עבר לחוקת המוסכן לא ידעגו לם
הם כלחות ומקלל סהם לבלה״ ומדיך סבדל לחוקת

הבית הרלמן הן הוא כעבור סיתלמו כדבדי הדרים כ
כעבב כחודה לחדתנה סבי ודקן מנחתן ידי״ ומסלבו
כתו כן הסלבים ״ ועשית הנה לא כתוב סתה עבם
הקרים והרלמנים לחדרן סהיה לחה לם כן הוא כתלל
הדדיתי הוא פלבים לחוקת ובבה הבפוני והנה לא כם
נבלר בכתל המוסרב רק רחב סתוכה לחוקת הדרים
לבו לעוסם סם מחוכה קרסים לולי הנבדכו לחוה כי ה
היה העבי לחוה בעבור הבדיה הדבכן הכבם סנוך כ
הקרים על דעת רבינו סלחה כי כתב כי מחעשה גם הי
הוא עמוד כי על דרך הבטח פלבה בדדים תבנים ב
הם ובבה כתו מן הקבה הל הקבה לא הל הקבת ולם
קבלה הוא שבעבו הים כך נסיעב ונקבל״ ולם דרך
בדלה יש תקון לחד כי הסבים הבדדים הם העליונים
ב הבפלים הם עד חבי הקיר והבדיה התיכן סהוכל
בתנך הקרסי יהיה חבדיה מן הקבה הל הקבה חיבתה
לעשות בתנך הדחונים״ ולולי זה לא הי חבבים
הבדיה הבינוני ובבלם כלחל כי לא ידעגו כתה עבי
הקרים יש לבן לתקן המוסרב אליך היתה ״ והנה בתחלה
הי מתקנים סלת חוסרבי הבבים הקרסים סהם לפי
לתקבעת המוסכן בסדרים כתו זרתה ובבה הם חבי
מקבע החבר כי הים כבדות חדבנו לדך והנה ים לר
ובקבעת נלה הבנים הקרסים לבדם סהם מקבעו
חבם כחודת הקרסים הבחבים על כן הבדלה הבתו
ולחתך כן יהיה לבבחם לבדם לא הבדלה הבתו
הבנים כעבור הקרסים הבחבים לבדם סהם מקבעו
הקרסים כלחבנו והנה רחב המוסכן עבר לחוקת ולא יד
ידעגו לם הי קרסי המקבעת מחבבעת לו בעבלתו
כי לון לבן רק לחוה לחת ועל הדרך סלחוד רבינו
סלחוה לא תהיינה ללה הקרסים בבוד סהם כי חבי חוק
לחוה יהיה בבבים כי קרס הלל לחוכו בבד ולחד כן יבינת
יבינו קרסי בבן ודרסם והנה יבא חבן הן המוסכן כ
כבי עבב הקרס על כן יהיה כבבד עבוד סתם המוסכן כ
ובחבי ידעת עבם יהיה מתיקון״ והקומת
סלחוד כן לחבדי הלב לו כעבור סיתלמו סדבדי הדרים כ
כעבב כחודה לחדתנה סבי ודקן מנחתן ידי״ חסלבו
כתו כן הסלבים ״ ועשית הנה לא כתוב סתה עבם
הקרים והרלמנים לחוקת סהיה לחה לם כן הוא כתלל
הדדיתי הוא פלבים לחוקת ובבה הבפוני והנה לא כם
נבלר בכתל המוסרב רק רחב סתוכה לחוקת הדרים
לבו לעוסם סם מחוכה קרסים לולי הנבדכו לחוה כי ה
היה העבי לחוה בעבור הבדיה הבינוכן הכבם סנוך כ
הקרים על דעת רבינו סלחה כי כתב כי מחעשה גם הי
הוא עמוד כי על דרך הבטח פלבה בדדים תבנים ב
הם ובבה כתו מן הקבה הל הקבה לא הל הקבת ולם
קבלה הוא שבעבו הים כך נסיעב ונקבל״ ולם דרך
בדלה יש תקון לחד כי הסבים הבדדים הם העליונים
ב הבפלים הם עד חבי הקיר והבדיה התיכן הבבחם
בתנך הקרסי יהיה חבדיה מן הקבה הל הקבה חיבתה
לעשות בתנך הדחונים״ ולולי זה לא הי חבבים
הבדיה הבינוני ובבלם כלחל כי לא ידעגו כתה עבי
הקרים יש לבן לתקן המוסרב אליך היתה ״ והנה בתחלה
הי מתקנים סלת חוסרבי הבבים הקרסים סהם לפי
לתקבעת המוסכן בסדרים כתו זרתה ובבה הם חבי
מקבע החבר כי הים כבדות חדבנו לדך והנה ים לר
ובקבעת נלה הבנים הקרסים לבדם סהם מקבעו
חבם כחודת הקרסים הבחבים על כן הבדלה הבתו
ולחתך כן יהיה לבבחם לבדם לא הבדלה הבתו
הבנים כעבור הקרסים הבחבים לבדם סהם מקבעו
הקרסים כלחבנו והנה רחב המוסכן עבר לחוקת ולא יד
ידעגו לם הי קרסי המקבעת מחבבעת לו בעבלתו
כי לון לבן רק לחוה לחת ועל הדרך סלחוד רבינו
סלחוה לא תהיינה ללה הקרסים בבוד סהם כי חבי חוק
לחוה יהיה בבבים כי קרס הלל לחוכו בבד ולחד כן יבינת
יבינו קרסי בבן ודרסם והנה יבא חבן הן המוסכן כ
כבי עבב הקרס על כן יהיה כבבד עבוד סתם המוסכן כ
ובחבי ידעת עבם יהיה מתיקון״ והקומת
סלחוד כן לחבדי הלב לו כעבור סיתלמו סדבדי הדרים כ
כעבב כחודה לחדתנה סבי ודקן מנחתן ידי״ חסלבו
כתו כן הסלבים ״ ועשית הנה לא כתוב סתה עבם
הקרים והרלמנים לחוקת סהיה לחה לם כן הוא כתלל
הדדיתי הוא פלבים לחוקת ובבה הבפוני והנה לא כם
נבלר בכתל המוסרב רק רחב סתוכה לחוקת הדרים
לבו לעוסם סם מחוכה קרסים לולי הנבדכו לחוה כי ה
היה העבי לחוה בעבור הבדיה הבינוכן הכבם סנוך כ
הקרים על דעת רבינו סלחה כי כתב כי מחעשה גם הי
הוא עמוד כי על דרך הבטח פלבה בדדים תבנים ב
הם ובבה כתו מן הקבה הל הקבה לא הל הקבת ולם
קבלה הוא שבעבו הים כך נסיעב ונקבל״ ולם דרך
בדלה יש תקון לחד כי הסבים הבדדים הם העליונים
ב הבפלים הם עד חבי הקיר והבדיה התיכן הבבחם
בתנך הקרסי יהיה חבדיה מן הקבה הל הקבה חיבתה
לעשות בתנך הדחונים״ ולולי זה לא הי חבבים
הבדיה הבינוני ובבלם כלחל כי לא ידעגו כתה עבי
הקרים יש לבן לתקן המוסרב אליך היתה ״ והנה בתחלה
הי מתקנים סלת חוסרבי הבבים הקרסים סהם לפי
לתקבעת המוסכן בסדרים כתו זרתה ובבה הם חבי
מקבע החבר כי הים כבדות חדבנו לדך והנה ים לר
ובקבעת נלה הבנים הקרסים לבדם סהם מקבעו
חבם כחודת הקרסים הבחבים על כן הבדלה הבתו
ולחתך כן יהיה לבבחם לבדם לא הבדלה הבתו
הבנים כעבור הקרסים הבחבים לבדם סהם מקבעו

והעתודים מבחוץ אהב. גם מישם אהב כעבור כבד
המקום. והחדכים לעמודים כחסת. כי הלא מתכנו
עשוים. כל צורה כהיא ארכה כרחבה נקראת רמעה
והוא הארבע כחמת. כי על חמש צורות הם המרכבו
הנה לא אמרנו כי לין צריך לבבם כאמר אמרת קדומה
קדמונינו בעבור שבלם אחוק קומה הנה אם עשה הו
החכמים בזוכרם שבעה שלמה שהיתה קומתו עשר
אמות. וקומת הלדים אינה רק ארבע אמות. והשבעת
הם האמות. ועשם לדמנו להסיר הדשן ומנו. והלת
ידבנה כלה. עשה ומנה דשן והעשם שתהיה נסרפת
על גבי המזבח ומקבלת. והנה תדעם עכשו. מכבין ה
אחד שהלא הכבר הדגים. והלא תבדת ומאסר שמנה
לחמו. ויגון. שמו ושה כדר. ולמד לכל כלין נוסף כמו
לגן היום אסר יסר בת". ומכבר שמו כברה. ונחם
דבר כאלו כתוב ומכבר כחסת. כעשה רסת. ומלת ב
ברכוב לגן ריע לי כמקום אחר. ומלת נכוב לבתת ב
כתבדגם ארדית. וכראה מלים נכוב לבב בחתת הר ב
בני לבב. על דרך האמרים ראם כלי מגן. והנה
לא הזכיר הכיר כי לא נעשה מנרכת כל ישראל. הן
מנרכת הבגדים לבדם על כן הזכירו עם בגדם
כל ישראל לא הכלאם רק הנמלים לבדם. ועשתה
מנאמו כתוב קדמה מראה וידענו כי ראשי המנרחים
אשה אחד כבגד נקרחת ראם מגל. ני פחות סף נטו
נטות הסדים בפלת דרים. והסגי כבגד הקו חסום סם
שהוא ראם אלה ומחזקים. והסלים כבגד ראם סרטן
מהוא סף נטות הסדים לבמן. וכה נעשה תמונה הר
דרים הדרים ותמונה מגזרת ימין. נשן ויתן לתה ב
בראתם. ומלת חסוקים דבוקים כי הם ויש ידבק
לא השמדים כי תדבק נפשו כתו חסקה נפשו. הנה
המחבר חבי האורך. והתפרדים אחרו כי הנשכן הם
הנשם בחדחק חמשים במשרב. ואנו רחבו חמשים ו
ואם ירחב חמשים בחמשים. ולפי דעתי כי הבעם ם
שהוא מדרב אורך אמתיתו בכמות כי רחבו בכל בר חמש
חמשים. ולין שעם להיות בי חמשים חמשים ספרי
החבר כי לא כבל האורך על הרחב כהנשבו. לכל.
טעם לכל כלי הנשכן כל הכלים שהם לצרך הנשכן
ויתרות הלוהל ויתרות הבגד בחסת וכן הגלמים.

לרעה אחת לם לבבך ילחמו. ראם כל בית לבבר בנות
אחרים ותעמים ומרם לחנה בחדר בחדר ולתנה תנוה

פרשת ואתה תצוה

אחר בתחלה טעם לדבר הפרשה כי כאשר הסלים ל

לנשר כלכלי הקדם והסרכת המשכן והלוהל והמשכן
ומזבח העולה והבגד החל לפרם ומסרתי המשכן ותת
הלו שבדקם בעבמם לין זר אתם. והחל מעבלו נרות
בחמן אות לא בחמן זר ולמה הוסרתי ראשים לה ומש
בגדים הדבים כי אחיו בגד. יקרוינו הזכרים בב
בעבור הדבים ממנה בגדי כהנה. ואין האחרים
והתעתים בגדים ולא אחבים ולא קבים ואחר כן חגר
אותו באבנט ולהבר כן הבגדים הראל ואחר כן אפוד
ואפוד לו כן כי החשב נקרא אפוד והנה על הסדר ומה
שהוא בפסוק הזה. ואל תעתרים אחרונה כתוב פאחר
באחרונה כנעשה ומשם את המנבחת על ראשו כי פיר
פרישו וכבר שם המנבחת עם בין ההב בלבמו הבב
הכתובת ובתוכו ולבשתו בגדים וכבר הלבשתו כי כת
בתחלה כתוב ושמתו הבגדים הטהר על ראשו. והם חו
חבתי לב הנשים נאחבים הם ומעם האפוד כי הוא ב
בגדל מהחושן ולא יזח מעל החשן

יט

מלאת קדמת בדבר האפוד והחשן
כי מעמה לין עשה רק אפוד אחד

והנה כתוב אפוד ידד כדרן ואחנו אפוד מעמה כי אין כו
כתוב האפוד הדדים כתו הנשה האפוד ועבד לתה כתוב
ידד ולא אחד הדדד כי ידאה כי כתו מקרא הזה ומה ב
כת ב מחבים הם מעמה אפוד כד ומבראים רבים סר
פרסו זה שהיו הדדים נעמת אפוד. ולא שמו לב לדעת
החתת כי האפוד כד הוא מין ומחבי מעתים ואפוד ומש
מעמה לא הזה כד רק אחב מלבת אחרתן ומלבת מבי ב
ומש עם הכל ולא הוא מחלים ישראל רק בחשן. ומשם
המשכן שהוא עולים הלדים והתעתים ובכה כתובכת
בהמשכן הלדים לפני". ואין טעמה מן הנשה
האפוד כי בחשן דבק עתו והלדים עם החשן וכן כת
כתוב עד עתוד סהן לאחרים תים וכתוב תמיד ואחרי
והנה ראינו סבה את דוד על פי אפוד אביתר ו
והנה אמרו בתלמוד מחלה בראש בעבר המשכן
שהיו בחשן המשכן עם האפוד והאמרן והנה דוד מא
ם אל בנקלב כאפוד אביתר והנה אינו אפוד מעמה.
ונקשה מחלה מחלת כי הלדים אינם אבני חשן כי הנה
כתוב ומלאת כי מלאת אבן ואולא מעמה הדדים הוא ל
מעמה מעמה ואחר כן אמר לעמה ונתת אל חשן. ומש
המשכן את הלדים ואת התעתים. ומעמה כתוב אר
אבנה עדרי אבן כי החסר נקרא אפוד והנה על מעמה ותת
עליו אל חשן. ואל החשן את הלדים ואת התעתים
והנה על דרך המשכן אין האבנים הלדים ולא הדמת
המתעתים כי המלה היא כלדים ותעתים והנה לא י
ידענו ומה הם והנה אין מעמלת אחרת מעות המבטי
גם מעות האבנים כי לא נקרא חשן המשכן רק בעבור ה
הלדים מהם עליו. ועוד מלה אחרת כי לא נאמר
לומר כי הלדים הם עצמם התעתים כי כתוב לדים
ולתעתים ועוד כי מלת לדים גם תעתים לשון רבים.
והנה דברים רבים הם ובאבנו מלמה אחר כי הלדים
והתעתים הן כתבו הם המשרים. ואלו רמה תפוצות ר
ובאבנו הלדים לא אחר כבה ועוד עתיק הוא דבר הלפיד
והחשן רק לדעתו הסבר אולי יבינהו מי שהו יודע
דעת עליון והמשנה שיוכל לבא אל הסוד שתי. הבעתות
הכתובות על שתי המשבצות והסב האחד הוא הנעשה
על אחת בעשיתו על כן הבשה על כתף הבעת ואלה הם כ
כמי המחבסת על כן הם כאלו אחת על אבסר בני יש
ישראל ועל שמותם כתובים יבבה הבשה הבנים ל
רק המשבע אינם כמי הלוק כלב רק. כמי הלוק
לוראה הענין ובעבור הבנייה אחר. ובבבו את החשן
מבבעתיו אל בשבעת האפוד בתחל תבלת ואחר החזן
כמול כי שם הן הלדים והתעתים שתוחים עד עת. ה
הבאיך לא יתבים מחבן אל החשן והנה אבני שהם ת
שמת ומנין אחד אין כבה אבני החשן כי הבאים הם
לזכרון ומשבע בני ישראל על אבני החשן ומלת אחרים
מגזרת חמותי ראיתי אחר ותעתים שהם. תעתים והנה
והלדים לא התעתים שהם כבה כבף הן והמשבר ומעבר אין
ברלות נחמרות ומהעלין והשבל. והמשבל יבן והנה ל
אפרים רבים הן עם הבהבים ויש להם. חשבר רק אין
שם חשן. ולא אחרים ואשר היה רגיל בדברי אחרים ל
והתעתים שהיו על חשן המשבע יבבל להשיב לשראל מד
ומדומין האפוד לבדן רק לא בכל עת. ואלו הלדי
לבלות זה הבוד לא יבלתי לבתבו כמי המבתב שחברתי
בבי ספר כלו כי לא יבינהו מי שלא לחד ספר המדות ס
ובוד תלאכת סמים ולין צריך להאריך בבאות אל ר ו
וחשן והשבעת ולבן הם הבהם לבנה ובאחרות בדלה
ולסין ישראל בלאחר ולין לנו דרך בבריר לדעת אבני
המלוחים כי הבלון תרגום בראינו כי אין קבלה שיסב
שיסתוך עליה כי הנה ראינו שתרגם ספיר לבן ואינו ר
רק אדם ולין טעבה מאחרים הכתוב בראשונה כי יהיו
כי אחים הם הענין הלבן ובראת ואדום ירוק ושחר והל
בעבור היות הלדים אחמבעו יחבא על מינים רבים ו
תרגם נוקד כדמות שחר בעבור ותשם כפך עניה וזה
לא יתבן סלא יהיה בן נוקד פרם כי הוא על מוקל לו
אדום ואחבם גדול ספרי אחר כי יהלום הוא הנקרא לו
אלמס שהוא מוכר כל האבנים ונוקב הכדלה ובגדת
הלם פעם והוד כוסף כוד יבהר גם אחלמה אל אל
אלמה הוא לבן כל מי שהוא באבנו לעולם יראה אל
אלמות ולין לתמוה על זה כי כח ומבאת כתולדת כל
לבן ולבן כי יש לבן המוסבת את הכדל והמעמדת
לת קדם הבגדת והמחוקן הבסבת לעולם על הם
משולם ומלת מרסרות בכל הענין ולא לא יבלאהו
סיה הוא מרסמת נבלות ולפרם בלמן הקדם בגלות

לבסר כלכלי הקדם והסרכת המשכן והלוהל והמשכן
ומזבח העולה והבגד החל לפרם ומסרתי המשכן ותת
הלו שבדקם בעבמם לין זר אתם. והחל מעבלו נרות
בחמן אות לא בחמן זר ולמה הוסרתי ראשים לה ומש
בגדים הדבים כי אחיו בגד. יקרוינו הזכרים בב
בעבור הדבים ממנה בגדי כהנה. ואין האחרים
והתעתים בגדים ולא אחבים ולא קבים ואחר כן חגר
אותו באבנט ולהבר כן הבגדים הראל ואחר כן האפוד
ואפוד לו כן כי החשב נקרא אפוד והנה על הסדר ומה
שהוא בפסוק הזה. ואל תעתרים אחרונה כתוב פאחר
באחרונה כנעשה ומשם את המנבחת על ראשו כי פיר
פרישו וכבר שם המנבחת עם בין ההב בלבמו הבב
הכתובת ובתוכו ולבשתו בגדים וכבר הלבשתו כי כת
בתחלה כתוב ושמתו הבגדים הטהר על ראשו. והם חו
חבתי לב הנשים נאחבים הם ומעם האפוד כי הוא ב
בגדל מהחושן ולא יזח מעל החשן

יט

מלאת קדמת בדבר האפוד והחשן
כי מעמה לין עשה רק אפוד אחד

והנה כתוב אפוד ידד כדרן ואחנו אפוד מעמה כי אין כו
כתוב האפוד הדדים כתו הנשה האפוד ועבד לתה כתוב
ידד ולא אחד הדדד כי ידאה כי כתו מקרא הזה ומה ב
כת ב מחבים הם מעמה אפוד כד ומבראים רבים סר
פרסו זה שהיו הדדים נעמת אפוד. ולא שמו לב לדעת
החתת כי האפוד כד הוא מין ומחבי מעתים ואפוד ומש
מעמה לא הזה כד רק אחב מלבת אחרתן ומלבת מבי ב
ומש עם הכל ולא הוא מחלים ישראל רק בחשן. ומשם
המשכן שהוא עולים הלדים והתעתים ובכה כתובכת
בהמשכן הלדים לפני". ואין טעבה מן הנשה
האפוד כי בחשן דבק עתו והלדים עם החשן וכן כת
כתוב עד עתוד סהן לאחרים תים וכתוב תמיד ואחרי
והנה ראינו סבה את דוד על פי אפוד אביתר ו
והנה אמרו בתלמוד מחלה בראש בעבר המשכן
שהיו בחשן המשכן עם האפוד והאמרן והנה דוד מא
ם אל בנקלב כאפוד אביתר והנה אינו אפוד מעמה.
ונקשה מחלה מחלת כי הלדים אינם אבני חשן כי הנה
כתוב ומלאת כי מלאת אבן ואולא מעמה הדדים הוא ל
מעמה מעמה ואחר כן אמר לעמה ונתת אל חשן. ומש
המשכן את הלדים ואת התעתים. ומעמה כתוב אר
אבנה עדרי אבן כי החסר נקרא אפוד והנה על מעמה ותת
עליו אל חשן. ואל החשן את הלדים ואת התעתים
והנה על דרך המשכן אין האבנים הלדים ולא הדמת
המתעתים כי המלה היא כלדים ותעתים והנה לא י
ידענו ומה הם והנה אין מעמלת אחרת מעות המבטי
גם מעות האבנים כי לא נקרא חשן המשכן רק בעבור ה
הלדים מהם עליו. ועוד מלה אחרת כי לא נאמר
לומר כי הלדים הם עצמם התעתים כי כתוב לדים
ולתעתים ועוד כי מלת לדים גם תעתים לשון רבים.
והנה דברים רבים הם ובאבנו מלמה אחר כי הלדים
והתעתים הן כתבו הם המשרים. ואלו רמה תפוצות ר
ובאבנו הלדים לא אחר כבה ועוד עתיק הוא דבר הלפיד
והחשן רק לדעתו הסבר אולי יבינהו מי שהו יודע
דעת עליון והמשנה שיוכל לבא אל הסוד שתי. הבעתות
הכתובות על שתי המשבצות והסב האחד הוא הנעשה
על אחת בעשיתו על כן הם בשה על כתף הבעת ואלה הם כ
כמי המחבסת על כן הם כאלו אחת על אבסר בני יש
ישראל ועל שמותם כתובים יבבה הבשה הבנים ל
רק המשבע אינם כמי הלוק כלב רק. כמי הלוק
לוראה הענין ובעבור הבנייה אחר. ובבבו את החשן
מבבעתיו אל בשבעת האפוד בתחל תבלת ואחר החשן
כמול כי שם הן הלדים והתעתים שתוחים עד עת. ה
הבאיך לא יתבים מחבן אל החשן והנה אבני שהם ת
שמת ומנין אחד אין כבה אבני החשן כי הבאים הם
לזכרון ומשבע בני ישראל על אבני החשן ומלת אחרים
מגזרת חמותי ראיתי אחר ותעתים שהם. תעתים והנה
והלדים לא התעתים שהם כבה כבף הן והמשבר ומעבר אין
ברלות נחמרות ומהעלין והשבל. והמשבל יבן והנה ל
אפרים רבים הן עם הבהבים ויש להם. חשבר רק אין
שם חשן. ולא אחרים ואשר היה רגיל בדברי אחרים ל
והתעתים שהיו על חשן המשבע יבבל להשיב לשראל מד
ומדומין האפוד לבדן רק לא בכל עת. ואלו הלדי
לבלות זה הבוד לא יבלתי לבתבו כמי המבתב שחברתי
בבי ספר כלו כי לא יבינהו מי שלא לחד ספר המדות ס
ובוד תלאכת סמים ולין צריך להאריך בבאות אל ר ו
וחשן והשבעת ולבן הם הבהם לבנה ובאחרות בדלה
ולסין ישראל בלאחר ולין לנו דרך בבריר לדעת אבני
המלוחים כי הבלון תרגום בראינו כי אין קבלה שיסב
שיסתוך עליה כי הנה ראינו שתרגם ספיר לבן ואינו ר
רק אדם ולין טעבה מאחרים הכתוב בראשונה כי יהיו
כי אחים הם הענין הלבן ובראת ואדום ירוק ושחר והל
בעבור היות הלדים אחמבעו יחבא על מינים רבים ו
תרגם נוקד כדמות שחר בעבור ותשם כפך עניה וזה
לא יתבן סלא יהיה בן נוקד פרם כי הוא על מוקל לו
אדום ואחבם גדול ספרי אחר כי יהלום הוא הנקרא לו
אלמס שהוא מוכר כל האבנים ונוקב הכדלה ובגדת
הלם פעם והוד כוסף כוד יבהר גם אחלמה אל אל
אלמה הוא לבן כל מי שהוא באבנו לעולם יראה אל
אלמות ולין לתמוה על זה כי כח ומבאת כתולדת כל
לבן ולבן כי יש לבן המוסבת את הכדל והמעמדת
לת קדם הבגדת והמחוקן הבסבת לעולם על הם
משולם ומלת מרסרות בכל הענין ולא לא יבלאהו
סיה הוא מרסמת נבלות ולפרם בלמן הקדם בגלות

יעלת רבית כיוצאה החסן גם יעלת חסן קשה · ויעלת
ורבסו מגדלת ורבי לים כדרך עוזה · ונתת · טעם
מעטו דיבי הטם ונגזרתיו העתדית כי בעבור כן סולת
מילים כאדרים ובעוזים · ועשית · הנלון תרג מעל
מזבח כדמון הנקרא סרבל רק כי דלתי בתוך המעל ·
קרמיכנו חמרו כי דמון סביב המעל ופעמון בין שני
דמונים כי לחדים לחדר כי הפעמונים לוכם כרלים
רק הם בתוך הדמונים ופם ופמעיו קול · ועשית בין
הרמון הנלון עבאמה והיה בתוכה על המבנם · ולינגה
כדמות כתר כי הוא על המזבח לבדו · כי על דרך הפשט
לין המבנעת כדמות מבנעת כי המבנעו כדמות אלה
שים מון הזכרי כאלה הלרבות על הראש מוכבי הראש
והם נבדים והמבנעת היא כגד דק לדרך בגוף מכיב
הרא לבדו מעבו תדמה לה המבנעת שים בראש הנשי
כאלה המקומות כי באדן ישמעאל ובשדד ואסריקיא
ומצרים ובכל ובצאדד המבנעת היא על הראש מון הן
הזכרים המבדרים ולא על ראש אשה · והבדרים הגדולי
עשים בין אהב על המבנעת על מקום המנח ובבר ה
הזכרתי לך כי מנהגו ישראל ותכמעשיהם לינגו כמנהגו
אלה המקומות · והודך רבי שלמה לתקן המקראות ב
בשם פתלות תבלת ועל דרך הפשט אין צורך רק לם
לחתל אחד מעתיד הבין על פני המבנעת מהיא על
המזבח · ועשה ומחתה אתו על מזבל תבלת מהים הבין
קטיר מסני בדדין ואין ספק כי פני המבנעת על מקו
המזבח לא על הראש ובמקום אחר כתוב ויתנו עליו את
פתיל תבלת לתת על המבנעת מקו המזבח ואל תתנה · על
עולת על · כי כתיב ויבאו האנשים על הנשים · על ל
לתם הבדרים תנופה לי · על שני כבשים · את החלב
על הזנב · ודבים כבה · והנה לא תמצא לשלם כי ה
המבנעת היתה רק לאהרן לבדו והמבנעת לבני · ידם
אחרים כי מבנעת מבנר בבעת כי המבנעת מבדת
הראש ושתה אתו · וכן כתוב בגוף ובנפש בנפש ובין
עינך עשה והידע דרך בגוף המבנעת ידע כי אחת ל
לא אחת הפעה הנגעה כי אותנת היא והבם כתוב ומשו
ומחת המבנעת על ראשו ונתת את בין כתר הקדש על
המבנעת והנה הבין נקרא כתר וכתרו ואלו יבין כתר
אולי הכל מבנעת בין דבר נראה וכבה מבין מן האחר
הדבים · ודעבי בשים
הנקבים שהם בתוך שם ותחבר בה המתם
ושם בה הרמתת ושם תהל המבנעת על כן כתוב על ה
הבין קדש לשאת את עון הקדשים אולי לא היה ומחם
ומחשבת המקדשים כהנים · ומחר הבתו על כתנת לחם
אהרן בתחלה והכתנת תשבן מהיא ומבנעת לבדה ולא
כן כתנת בני והתשבן עשו לבגד אהרן ובבה אחרי
ויתן עליו הכתנת הרישה מהיא המבנעת ועל בני ועל

ולבשם כתנות כתן ולבני אהרן תעשה כתנות · ורבו
סעדיה תרג ושבבת תעבין והיא כרמתת בדת המבנע
הרוגע עשו כתיב הנגנל · ולבשת אותם את אהרן
אחיך · ועלת אותם כולנת הכתנת המבנעת והמבנע
ולבנם ובשם לכבוד ולתפארת · ולבשת אותם את אהרן
אחיך · ועלת אותם כולנת הכתנת המבנעת והמבנע
והלבנו סמם בגדי בגדי · וקדשת · בדבר מון טמאת ·
יטהרלמו · ומכבשי הכר יהיו קדרים מלא יכבל בהם ·
בבאם לתקטיר לו להעלות הנרות · זה לאר תעשה
להם · לאהרן ולבניו · לין הפרש כן קח לו לקח טמו
בקן לעם ואכלו עם יבק בו מים · כעבור מחזיר פר
בן בקר יורה כי לאנני גדול · ובבה בני יבנם מעבר עשים
יה אל גדול מהבבם והעד הנסך מהגל מלאים הדן ו
לבנם רבעיתו · ולחם חלת · עבת · והעד רקיקי מצ
מעבת · ומחזיר בסמן הוא סמן זית כמשבו · ועלת מ
מלת בלמן ערבי הוא כמיד מעבר המבלת ומחבתה
ובאהרן ומבנעל עשין בן ואין לחם כבבר מעמנו · ודבי
פיסמו מבן מלת כל מעבים מחנקיך · מלה כל אבירי ·
ואחרו כי כמוהו חטו לבית · ום לאחרו טחונו · והקרב
אתם והם בבל כמשבם להיתם מם אל פתח אהל
מועד ובבה הפר והאלים · ולקחת · בקרת הדם · מל
מלבנם כי הוא מבבה המקום כבגד הלב · ומחת · גם
אינגו רחוק מ מים המבנעת באחרונה והזכיר בתחלת
ג רמה המבנעת לבני הלבנו כי הוא בכבדת מונגו ·
על ראשו על ראש אהרן לבדו · כי הוא אהרן הדשים ·
יהגה זה היה לבני מוון המבנעת על ראשו כי על הר
הראש יביק לבדו וכתוב בסמן הטוב על הראש ידד על
הבן זקן אהרן · ולת תקריב אל פתח אהל מועד ·
ותעת המבנע כולל לבנו אהרן ובניו וכן המבנבים ·
ואחר מהזכיר אותם הוסיף לבאר אהרן ובניו כמו אתם
ותשתם תדליקו את הלד · ועלת ומבנעת כמו לא אהיה
מבנם · ומלאת · דעת המתרגם לרמית כמו ומלאת יד
ידיו רק מה נעשה במלת ומלאו ידיכם הוא · והבלון יש
ידיו יד חייב · ואחרים אומרו כי מלואים לאותם של
מלאים ומלאים ודבלים · והנה מה יעשו במלת ומלאת
ידיו · והקרבת בבר הזכר זה והנה הטעם כאשר תקן
תקריב את הפר ישמוך אהרן ובניו עליו · ום אומרים
כי טעם ומלוך אהרן · לבדו · ואחר כן בניו ועל הגל ב
פעם ומלוכו לאהרן ובניו והנה הטעם כאשר היה מסמא
מסמוכו יחדו לא זה לבני זה · ומחטת את הפר · טעם
לבני · כי האהרן היה מחבבו המעבר וכבגדו מזבח
הקטרת בבגדי מזבח העלה · ומשיח הכהן המשיח ·
ולקחת · אין לפר ולעבר אליה · ום אומרים בקרא כי
בלית מבר בבבמה גם בלתה נפשו כי פם כח התלוה
לומבל · ואת בשר בבלל הראש ומבתרים ומי דרך סב
סבדא ירחב יתו ואחר כן שרפהו · ומלת חטאת בעבו
מהיא קרבה לבבר החטאת בקרא בן · ובבה הלבם ·

על כן ומחאלו את המזבח ומרו חטאת מעל
ומעל · ואת · הראה המבנים אי זה מהן מרבה ·
ומחטאת על המזבח לא על קרבנות המזבח · והנה פם
ומדוק כל הדם לא על הסוד · לא הזכיר על הפר
מבתחבו כלו כאשר הוא נפרף על כן לא הזכיר מרעת
ומחבת בבנים הקטרת את כל החלב · על כן לא הזכיר
הלבים והחלבים · ולקחת זה הפני הוא הלב המלאים ו
ומחבת תבל אין לו רע · והגלון אמר ומבל הדכן
בבגל האחן ובני מהן בחבת ומחבו על מזבל הלבנון
והנה יהיו פם פנים מקלים ומבים בבה בעמדת ודם
הפני ומרק כדם הראשון רק הדם הנשאר · ולקחת מן
והחזית תחת בגדי אהרן · ומל בגדיו ולקחת זה הלב ל
הנזכר הוא אחר על הקרב כתוב בפרשת ויקרא · מוק
הצד הימין החזה · ולקחו מאיל המלואים · והמוק
והחזה יהיו מדים בתנים לאהרן · ולבניו ומבאו מלמי
בני ישראל רק החזה מאיל המלואים מוסה לבדו ומבו
ומלבנו כי הוא כהן הבנים · וכבר אמר ולחם מבות ו
ומבנעת אתם והם בדים ולקחת כתוב מדד · ומקום
אחר מעל כתפים והדם סוף בחות בסמל הפתח · והמבי
סוד נפמת הדם יבין זה אמר · תעלה מבנרת לם
ומקום אחר מן הדם · ולקחת מאחר לאהרן · ולה
הזכר בבנין כי הוא העיקר · ומלת לתנה לחלק · וקדשת
מהין והלא ולי יבף כמו ירם כי ירד לחעל ולא יבף
והיה תרומתם מדיומן מזבח המלואים לכבוד הפם
ובבדי · יהיו לבני המשח תחתיו · ועשם אחריו כמוהו ·
מבנעת ומלת יבפם בקמן בדול תחת קטן ומחוהו בפ
בפם · כי אחריכם · ובאלת בבני כמו והבית בבור · ויבן
מלמה את הבית · ולבל ואת הלחם המתר מהאל ·
ולבלו אחר כאשר דרך קברה ומלת אותם בעבור אחרת
זר מחינו ומזרע אהרן ולם נקרא המיל המלואים כי כו
ומלאו ידיהם · לתתה כתבנת מראבית מן לתתך
בקמן בדול תחת הדבי מן כי לתתך ראיתי ואר תעשה
לים בכל יום תעבנת ומי המלואים ועשם על הכפורי
על שני המלאים וכתוב כאשר עשה כיום הזה צוה · ל
לעשות לכפר עליכם · קדש קדשים קדש כאחד ה
הקדשים כל הנגע במזבח כמו כל אשר יגע בבשרה
יקדש · ום אומרים כי על תחת ידיו מלא יגעו אם לא
יהיו קדושים והטעם מלא יהיו מומאים וזה הטעם זה
הקרבן וכן זה יגעו זה הטעור · וכן וזה אשר תעשה
לתתה תעשה עשה כבה מבנעת ומי המלואים · ואחר
אהרן ובניו · את מבנם הא הבנם בעבור הא אחרת
כולל הוא את הבנם לאחד מי · ומשה הכהן אחר כי את
הבנם בכם אחר ועשרן עשיריה אלופה גם הדן מנ
מדה מזרית · ומלת ובבשו מבר אל הבקר · עולת
לדמתעבם · ועשו בבה בנמאם אל אהרן בנעון כי לא הקי

הקריבו עולת רק חטאים · יש בודבר סיני ואם ומלת
תעיד העשויה בהר סיני כי המבן הנסם בתחתית הה
הדר בקבה המחבה כי מעברים הין המבבים כי בהח
בחאר לחדים המבי החלו לדעת מבפר · כל מבנו · ושבנו
לעמתם דגלים · אחר שנעבו דרך פלמת ומוס ומהר ם
בינו היה האהרן נוסע בתו המחבות · בהיה חבה בתוך
המחבות · ועל דרך הסברא לא הקריבו ישראל עולת ח
חבאים רק בבינו לבדו ומם הבבורים בשבה הבנית ם
כי כן כתוב על עבדת אהרן · ועשה כאשר צוה · אתו מ
משה · כל כתו הזבדים ומנחה הנשתם אלו בני ישראל
מרבנים שבה בעדבר כי ישראל ענדו בחדבי סנהבו ו
אלו ישתינו בתו מחונה ומלאים שבה ומלאין · היה לה ה
בכל יום חבי הין מון זיתם גם כן · יין אחד יעלים שעה
בתו מרבע שבר אלף הין · ומלאין היה להם שני בבאים
בכל · יום ותנסת בבבת ובתוערים ומין טעה · ומלת
לבתו · ובעירנו כי בקדם היו ומם שבו כי כן כתוב הי
והם בישוב וקנו · ובאלת הסנה מלנו מדין ומקרן עגב
ושתון · ויהי לבלם מקבה דב · הנה פרים טעם · לתה זה
קרא אהל מועד לבם לישראל · ובבה קריאו הבריה
לדבר אלך בבבר מם · ויבא אתי אשר מועד לבם לזמה
ולהדון · פעמים · ומן לדבר אלך · לעמה אתו ד ונד · תנ
ונועדתי · מהם לבני ישראל · ולם · ונעבד בכבוד · ומלו אהל
מועד · מהוה מלל הכל המבבן · ואת כל כלי · אהרן
והמלבה · כלים · הוא מקום המועד · והיה אהל נקרם
בבמדי · מבם על הבדבים · ויקדשתי
והנה בעבור הכבוד · היה קדוש · אהל · והמזבח מה ל
לפתחי · ואת אהרן ואת בניו אקדם · מהם מישראל
לפתחי · ואת אהרן ואת בניו אקדם · מהם מישראל
אהל והמזבח · והיו הקדשים · ומבתי · יפר אוך · יבבון
הכבוד בתוך בני ישראל · בהקים · הדגלים · כי מרבעת ה
הדגלי · הין מחדבנו · הפלו · ומחיב · בין מחבה · גרש · מחבה
ישראל · כי גם הם לאהרבו הפלות · ומחר · בן · מחבה · ומם
אהל · בתוך בני ישראל · והנה בעל · קדי · לא · יבא · מעון
ומוחבה ישראל · גם לא · היה · להם · לעבת · חק · לתתים · ר
הנבה · באה · על · מחבה · ישראל · בבאתו · לאלוחה · על
הלוים · וכן · כי · תבא · מחבה · לא · ידבר · עלמחבה · כל · ישראל
אנשים · ונשים · ועף · כי · הינבאים · לאלוחה · הם · זכרים
ומעבדים · והנה · בבמלם · אחרשה · כאשר · עשה · פנים
לא · יבאו · לעבת · ומדב · לאהקים · אהרן · ידעו · הטעם · הז
ידעו · כולא · הובאתי · אתם · מחבנים · רק · בעבר · ר ם · עשי
לי · ומשכן · ומבנתי · מעבם · והיו · תעבדון · אתי · החלוים · על
הדר · הזה · ועשית · ומקטר · כמו · מם · המעבל · כמו · ומלאת
תבנת · הזה · המזבח · נבה · על · המלבן · חבי · אמה · מלו
כן · היה · נבוע · על · המבנה · והיה · כבנדי · הבריבם · מהם
מדבים · בגדים · לתעלה · ובעת · הזכר · בן · על · זה · המזבח
ולא · כן · בחטאת · הבחטת · ובעבר · היתי · מבנשה · הב

נקרא ומזכה ההיכל וכבה המלחמה הטהור כמו המטהרה
הטהורה " ואמר על אמר בדיי בלר אל בהמה נוסף
כי המלה מלעיל כאשר פירשתי הכרים מקרים זה כ
בכרי הארץ ונתת לבני הפרוסת " מתן לבני הפרוסת
שיהיה כונדה בתן " והקטיר קטורת סמים עם בשמי
אולי הסמים שם העקר לא להקרים בין שהי המקרה
כי האחד כמרים בלי סמים וכי סמיעיבו להקיל המעל
והשמן " ובהעלות " בעביר עלות לאב הפעלה נקרא
כן ובנה מזבח מעל ת מעל יובח " קטורת תמיד בעמדם
עולות על כן הכהר לדוריתיכם לא קטורת זה שלוכנה
מתקטומה " ובקר אחת בבקר " בעשיר לחדם הבעשי
ובעבם כמרים על דם הפר ודם הסעיר זה חיוב כל ס
סנה ולא נוכל להזכיר דם סר המסים לא הבטר בת
בחטאם כי אינם תמיד רק לפרקים ומעשים

ברוך לבדי סם אל נפא " עם ישראל כל עוב עשה "
ולבדי גלה שלא נכבה " תוך פרסה היא כי תשא "

פרשת כי תשא

ההל לפרם כסף הכפרים שהוא חייב על הכל ולא היה
בדבם " הא כי זה בעבור הכתוב לתעלה כי אחת בסנה
יעשה כמרים וכסף הכפרים גם כן " וזה אחת בסנה
כאשר אמרים ואחר כן הכיור וכבן שלא יעשו מכדבת ה
הבור רק ומחרלת הבוכלות לבדם גם הזכר סמן ה
המשחה וקטרת הסמים כי הבסמים לבדם הבאים "
ובהכירו סמן המשחה הזכר הכלים המשחים גם ה
הכיר האומן הגדול שהוא הרקח ולאשר יעשה ונעבתי
כל הומבן הוא בצלאל ואהליאב " והזכר הסבת לה
להזהירם בתחלה שלא יעשו ישראל מלאכת הסם גם
בשבת ואחר כן הזכיר תפלת משה לבני רדתו מן ההר
והזכרך להזכ" מ עשה העגל בתחלה לרע לתה התבלל
ואחר כן הזכיר רדתו ומריבת הנגל ושכו אל הר עוד
להתבלל שבת שבת " והזכיר כעם משה להוציא אהלו
מתוכה ישראל " ויש אומרים כי הכתוב יסבר מה שהוא
סה " ואחר כן הזכיר עבור משה סרלה הכבוד " ואחר
כי בהו סירד ויסראל לאחת ויסבעם הסם פעם שבת
והזכיר התנדבים שבת בריתי עם ישראל הם הבעבים
בברסת הלה הוטפרים ואחר כן יזכיר כי קרן עור פ
פניו כרדתו ומהסר ולאחת הבריתי כרתי " והנאלן אחר כ
כי בסף בסרים הוא חייב על ישראל בכל סנה כין פיס
סוסרים תלכם הו לא יסא מוסרים " ולאלתו ומאת מ
יוסה בדבר ואחר כי מוכנו יקריבו קרבנות העבור ת
ותקון הכיור ויעשו סמן משחה וקטרת הסמים גם יב

יתן מתנו לסנהדרין זה רמז בצלאל ואהליאב כי ת
ומנהג החוסכים סהם בעלי סר אתחבון לכתוב כאבר
הפרטים ובראם התורת ובתבו הכלל הנחבר מן הס
הפרטים " יש אומרים כי העשה סהיתה בימי דוד כ
בעבור מלא נתנו כסר נפסם " ואם זה אחת היא ת
תשובה על הבאון " ובעם בתקוד אתם כי אם לא יתנו
כסרם ברגע הנקידה לא יכא הענף " ויאמר אחר אם
לא יתנו כסרם בבאת לתלחמה ויסתרו יבבו לבני ה
אויב " זה הסיעור כמן ויה אסר תעשה אתו ויעשם
כל העגל סעברו ומסבתם עסרים והם כמן מלמה ע
מבעות סנים לא הוא האדם תמים דעת גם נעשו לא
נבה עד בקומה " ולמה הגרות בדגיתי מרובים ב כל
הקרוים הפעבלים כבן כמן מתבונתי העשיר ואחבי
עשם לא יכבה ולא יחעבו כי כסר נפם הוא " ולקחתי
זה מסרים כסרסת מלה פקודי כי המשכן אחבו עומד
דק על כסף הכסרים זכרון לבני ישראל " ודבר " תן
תחלת פרסה הוא " ועשית כבן " כמן מתבונתי " והעד
הבונת מלמה והנה בעבור שהוא כתוב כן אהל מועד
וכן המזבח לאות כי המזבח אינו סמוך אל פתח ה
אהל רק הוא קרוב אליו " והנה כאתבע לבבח המזבח
והיה הכיור בין האהל וכן המזבח נוטה לאחר הדרון
ולא הזכיר הכתוב כי על דרך הסברא לא הרעת נוטה
לתיות הכור בכח המזבח הקטרת שהוא לבבח " מקום
הכפרת " ורחבו " הזכר דרך הכיור כעבור המרחצי
שהם להדן יבבין ודרחיתיכם ולא הזכיר מה עתה כי
הוא לבדו ישאה כן כל ימי חייתו חי והזכיר כמשאה "
בכלים ידחבו מים הטעם רחיצת מים כי ידיהם ורגל
ורגליהם הם הבגדים וכמותו רבים " ורחבו פעם ל
לחרת שישאו כן תמיד " לא הזכיר זה כי אם לא יעשו
כן הם בני מות " ודבר פרסה בתבי עבמה " ולתה ק
קח לך כמרק לך לך יקחת לכם בלון ועל דרך הפעם
מתוה עשה לך סרף גם בכל לך כי כן דרך הלשן "
ותלת מר קשה " והבלון תרגומה מסק והנה אינכו מ
מעבים אשם מים לו ריח עוב אולי כעבור זה הסרידו
הכתוב מהבסמים כי כתוב לריחי ומרי עם בשמי והנה
הוא תלמקנו " ולאומרי האבאים אתם כי הוא בעשה ב
בגרון הבבי " והנה כתוב ידי בעשו מור " אולי כן הוא
שהיתה לא " ועשם בסמים ראם סיקח הראם מבל ב
עשם כי הוא הנכבד מהבסמים לאחר נכה " ולאחר סלת
מאחר קטרון בסם ומה עשם להכירו " אולי סיהיה מ
מהבחר גם כן הקמה יקדיישנו לאחרו כי מסקל הבל
מה " ובהה נקבל רק לא ידעבו עשם לרום מחבר מחב
מחבתיו ושעם החבאים לא לבבן כי אין מבתן בבל ל
ארן ישראל לתוכי על כל דבר מסקל אחי כמסקל
חדל ולא כי בבל תעשה רוקח " ובדם " מחקבלה דבר

ודעבו כהיל קב עה " ועבתיו דקה מדקתה כמן מקבר
קטרת " ועשם סמן מסחת קדש הוא שהכבר לאחר זה
ומסחת להל מועד כולל המשכן והזכיר הנכבד שהיא ו
בהאל האחרון " והזכיר הסלחן תחלה כי הוא ה
הגדול ויש לו כלים רבים ולאחר כן המכרה מים לה כלי
רבים " ולת מזבח העלה יש לו כלים רבים " וקדשת
בסמן המשחה " ועשם כל הנגע בהם מלמדנו מן הן
יפא לים כמר קדש על דרך הסבת שהיא כמשמעו כי
לם נגע כמר הקדש בלתם לא בכזיר לא בין לא בשמן
לא בכל ומלכל יקדש וכבה ומזבח העלה גם כן בעבר ב
קדש קדשי ולת כביו לבדם לא לאחרי שמן ומסחת קדש
יהיה כל הנעשה מתוה ומת זה למסחת זרע אהרן
לאו רבי מדינים כי יכך כמן יכך ומהו ויסם כאהרן
ויסם והעשם כי מנהג ישראל היה לשך סמן זרים ו
גם נקבית כי כן כתוב " לסוך מזה הסמן לסוד לבהן
חף כי לאחרים כי סמן המשחה ייבא על ראם הבהן
המשוח ובתבונתי הבסמים הבאים ובמשקלם " לא
עשם אשר יתן ממנו על זר סלבו ומסחת לאהרן "
ואחר הבלון קבלם היתה כדי ישראל פומסת דוד ובדעי
מסמן המשחה לא תלבשם לאחרים והוכרך לבדם
כמה בעבור סלקח בדיק מסמן המשחה סהיה סחל ת
מעבד ומסח כי לת סלמה " ויכת אחר כי על זר סלא
מבני ישראל ולא דבר כבונה כי הנה והזר הקרב ומתת ו
וכן ראשון לתעון אשר לא יקרב אים זר אשר לא מזרע אם
אהרן הוא " ואחרים אחרו על סמן המשחה סעשה מ
משה גם זה אינכו נראה בעיני כי בתחלה כתוב סמן
מסחת קדש יהיה זה לי לדורותיכם " ועוד אים אשר יקח
ירקח כמוהו ואשר יתן מלמתו שהוא על זר והנה לא
הפרים כן סמן המשחה מעשה משה וכן הנעשה אחר
כן שהוא כמוהו ואתן ומסחת דוד אינני כתוב " ולפי
דעתי כי כל המצות אחת הם לדורות ישראל כמו סלא ו
יעלו עולה רק בעקים הנבדק הוא נדעון ושמואל גם
אליהו בהר הכרמל העלו עולות " והזכרתי נדעון בעבו
שהעלה עולת ואינכו כהן גם כן שמואל כי לא יעביל ה
אם היה מבני קרח והנה הכל הוראת מעשה גם כבה ו
נוכל לאחר בדברי אלמה כי על הוראת מעשה כיד
נתן הנביא לו גד כמשה בשמן המשחה " קרבונכנו ק
קבלו כי אחר עבר מיני מעבים הם והנה הכתוב
לבסמים מהם לקטרת הסמים לא פרטם בכתוב והזכ
והזכיר הסמים כי לא הזכיר משקלם " ועשם סמים ו
פעם אחרת אלא סמים ולבונה אבה שיהם בד בבד כל
אחד לבד ירקח ואחר כך יערב " ועשם מתוכלח מחב
מלח סרגנית ים אחרים מחוק מאחר לו מגרת ארן
תלחה " ומנה הדק ודקה בכל יכלתך אזה קטרת תת
תמיד על מזבח ההב הקטרת אשר תעשה רמז לאמה

סכנת רבית בכל פנה". ודעכי לא מצאנו מפורש ב
בתעודי שמת רק שכתוב ויתחלקו ים בדרום מחוברת
הסכת". והחתת דברי הקבלה רק בדרכים תקון כאם
אחרים בתקונים ויום הכפורים נקרא שמת רק לישראל
לא לגוים. כי מת תי. בסי אפר מה הי הלאת. "מקדש
בקדשכם הסכת מקדשתי ולא עשיתי כיום הסכת ולא
תלחמה". ושמרתם. ולי זה ידעת כתוב וגם בשעת יתו
ויעד כל העושה בו מלאכה בסדר לו לבני עד אחר לא
אריתנו שמת ועבד הוקיף לפרש כי שמת ימים מחברי
לעשות מלאכה וכל תלת יעשה עם מלאכה לוני יחסר
תלת כל דבר מעשה והנה העגם לא יעשה תלאכ
בפרהסיא המיתתו לתם. ומרגר מיסמרי ימי הסמע
שלא יסבולו זה יום הלא שמת. וסיתקן ברבו ודרכיו
ביום הפיסי כדי שיסמור הסמת ולא יתלונה". והנה ש
בי לעשות לת הסמת. סתו ויומר לעשות לתנו". כיני
וכן כמילה כתוב ברית נם לתת וכבה בסמת". והנלח
לתר כאסר ומצא נחול בפריעה ידע המוכלים לתנו
שהלא ומישראל וכבה כאסר לא יעשה ומלאכה בקסת ל
לו יסלא ויתן בסמת "לפי דשתי כי פרום לתת היה כי ס
ספת ימים עשה. והנה העשה ולאכה בסמת ומכ
מכחים הלא כמעשה כרלסית והתער דברה כלמן כני
אדם להכין הסמעים "ולמר ונפש כי הסם לא יעשף
ולא יענו כי הנה ברלתנו סהם הנמיתת הנכבדו סהם
בכלת הסמים לעולמי עד סיבבים ביום ובלילה ולקי
כי הנבדים סלמן נעפת. ולקי כי יוכר הכל סהלא סו
סכו עד ויסכ קדש ולזן מעשיו כתבועה רק הכל נע
בעבה כי ארת". ויתן. ריק מנם יתיהו מה עשה ומסה
כהר הרכעים יום ולרכעים ליל ולא ידעו. לא יעמוד
סם עם הסם כמספר הזה וכבל כמלו סנים. לא יוכל
לרשת חלק מלקי ומעשי הסם ודרכיו יסוד כל המתית
סנהו כי יחסכו כי המעם הנעק ולוננו רק הלבב
והמעם הלבו להרגל כן כתוב כמיך ובלבבך לעם תו
יקר המונכנו מחרו רחוכא לבת כבו". וסרם כל המנות
עד סלהב לת הסם כבל נפסו ודבק בו חם לא יהיה
סלם לא יכיר מעשי הסם בעלוני ובספלים ידע
ודרכיו יבבר אחר הנבית כי לא כאלת יתהלל המתיה לל
הסכל ידעו אתו לא יתבדר לו כי הסם עשה חסד ומ
ויחסבו בארץ ולא יוכל לדעת הסם לא לא ידע נפשו ו
נמרתנו מה היא כי כל מי סלא ידע מה הלא חכמת מ
מה לו". והנה מעשה סהתנכא לרכעים סנה עשוה כם
בסורת רבית סנלה לו הסם בהר סיני הנא לאחר לבני
מיתו אתה החלת לרחלת לת עבדך לת נדלך. והכנ
עתה החל הרחלה לו גד לת הסם. ונהו לאתת כי לגדלתו
לון חקר". לחתת לכן פרשתיו. ודרכי הנעב כתכבב
אלהים של מנהגי האדם. כי כל תקן הסם בדרכי פלי

יקים". ומי דבר פה על דרך ומבל כמנבפנו מלכי האדם
ובכה כי הנא בזה ונברלתו". ודברי הסם נבבים כבוד ה
הסלים וכן כתוב לעולם". דרך נבב כמים". הת
והמסכלים יבינו. המר הנבהם המחבר
דרך אני לה לדרך בדבר הנגל". יש מהקדמונים ס
מאמרו סנהדרין חיר והנה אהרן פחד". ויש מי שאמר
כי פחד על ישראל לא יהרגוהו סהסם ומתקה כלם".
ועל דרך הפסנו לא מעשה הנגל עם לתה לפחד מהרן
ולא מתו לחרינ כתה חסידים מישראל סלא הנישה מ
ומעלתם בחכמתו לפרסת כף רגל מהרן על יחוד הסם
והנה חכמי דנהל המלכו לבבסן הלם כעבור שלא י
ספתחו לעלם. ולזך יעשה מהרן מכל מהמעשה הים
קסה מהסתמיה ולא מהרן קדוש הסם הים ונכנס
על ישראל. ומצות רבית נתנו על דו עד משה מחין.
הנה יהיה חוב עוב תמנו". ולא הלא עשה עם חייב הי
היה מסה להרגו קודם שנדי הנגל הנה משה התפלל
בעדו והשבריס הרג. ולזך היה מחר כן מכפר על כ
בני ישראל הלא יזרעו עד סוף כל הדורות". ולא הסם
נבך על דבר קח לך ועל כן בקר לחטאת. כי לגנו על
דבר הנגל כי הנה מהנו כיום הנסרים לבל כהן ומשת
מצוה לתת בר כן בקר לחטאת". ולא נוכל לומר בעבור
חטאת הלב. כי כל הכהנים הי בני לענגר ובני לתתו
ובבר נולד פנחס". ועוד בפרשה שתנו ישראל סעיר ע
עזים לחד לחטאת. והם לא עשו דמות סעיר. גם פר
פרה הדומה מינכה לבבר על עון רק לעבר הטמאים".
וכל לנבי המחקר מודים כי הסם לא יסבר סלחם סוד
כידע כי בסיפו עבוד עון ולזן כל נכלא סלחם. והנה רמ
רמינו סמוכר מעה לפ. ו מתו תוכך ולחרך לתים חבי
הסודך. והנה לא הזכיר דבר הנגל רק לא נתנה בו
רק מה שנתנה בעשה. הלא דבר מרבה כאסר אסר
בתקונו". ונם הומרים כי ישראל רמון להרגו שעשו דשו
דפים עגל והסלך מהרן האהב כאם לא הרגים. ולמי
דלמיתם ולסלי הה. כאם ונבח העגל הזה. וזה לינו כ
כבן. כי מהרן מוך כחרי הסם אם היה עשם מרתנהו
פתחים". ועוד לזה כבה מובח לבני ובה שזכה שזכו זב
זבחים ושלמים לפני". ולחרים לחרת לון זה מהרן ס
משה הנגל לחי משה. גם זה הבל. כי הקהל לא נכ
בי חלו רק לא ההיה תחת משה והנה שתנב הה מהרן
חר. ולים היה אחר לתה לא הרגו מהרן לו משה כי
בדתנו מן הדר גם התפלל בשרו. כי לינגו כמן מיע
מעשה חסיד עם בעבור לחרים סלא יתנו". גם לו ל
רבים כי פי חנ לוי מחר. כי הנ כרים הנגל הזה נהר
נהרגים על יד משה כי לון מכתוב דברי רק לחר סב
סבנה המזבח לבני הנגל בזה להסרת סמוכה ס שחטא
מחר סמוכה סבנה כתו לסרת חנ כעבתים וכן עשו מ

ומסבותו ומחמת ויעלו עולת ומחסכת הלב לחנם חוב
ויזעלת כי הנוקב לת הסם על פי דבות. ואדנ הבה
הלומר נלבה ונעבדה אלהים לחרים והמשרים לחנכ ע
עשו בדיך לחכו ומה סלאנו לכל שמו. הלא בדיך לוב
מינו פסנו ולא ומה מהבות הדבר". ולם יסלל לדם
עבד לת תבות הלמה הלא חבני סהלתיני לך כך וב
וכך ולחר לני לא יכל לחתר ומחסכתו לתתם סלאני חב
חבות לא יתנו". גם כבה דברי ובמלל לבבסר בנר ח
תגלמה לסנלך דרך מוכר". ושנם לחיר לך דעת
הנלון רב סעריה. לחר כי לחרן עבה בעריה סלחר
עבה הלא על כן בבה ולחכן". הקסה על פנסו לם כן
לתה הנלנך הסם ס. הלא הסם כבעבור סלא הנגם
ולד כלחר עבה חסה בבמלו גם זה לינגו כבן ש הלא
קרא תנ לוי. לחר. זה הסם הלא הם עבה לבבור הם
הסם. לא תעביב לחר שנו כמלת לוי סהלא לבנינים
רבים". ועני ליה לא הזכיר זה בעבתו. כי הלא לא
לחר לא כלבהו סלם ולון המעבה רוחה לחעבה".

ועתה

אחל לפרש דרך קצרה בבתר
הסד". הלבה חלבה מעבר
לחרן עבה זה גם ישראל
לא מקסה עבהה זה רק חסם סתת מסה סחם עם כ
ונים סוף כחסר פרסתי כי רלו סהנון לתנו יודד סחר נ
פינו. ומשה הנעבב לרבעים יום ולון כה הלדים לדנ
לא ונת זה הזנק כלא ומחבל ש אתלא לחר לחם ונתנ נ
ידד גם הלא לא ידע מסם לחר לו עבה חלי הבה ונ
ומכ סם עד מחתן לך ליחת הבריה". ומלת חלים
בבור תנה בגדת בנים ובבה לחתי חסר ילבו לבינכנו נ
ולם חנים לבך חל הנסע הרחסנו לא תבון זה".
ונבה לבבור הסם נעשה. על כן בבה לחרן מזבח לבני
לבני והבריו סזבח לחר לבבור הסם ינכן שנו כחסר
בים חנ תבסת לחרן. ס מקחלו עלון". ובל קחלה
ולחריה על הלא לבנלה ולם חחריה לל הה לסבח
ויקחלו לל המלך סלוה ומא לתנם ידעת לת הנם כ
ברע סיח כי לחי לא עמתי רע לחם ס לא הקסריק ומ
חסר ילך לבניחם ולבבור הסם עמתי". רק כעבור
ס ישראל הי מעבדים עם ערב רב. ומא כי ברע הלא
ולא לחר רע חסבו מעבדים תיסר לב סהתנם עם הבלילת
אבדים הסמחנו ומחסבתם בלבם סלחרי הלה הלה ך
ישראל. ולא תתנוה כעבור סהבתנב לחתר כי סחת שנ
עתך סרו חסר כי לא כתוב כל עתך ומבה לא תשב כח
בחרים רק עבן ובנו והנה כתוב חטא ישראל גם עבדו
גם נגבו גם בחסו גם סתו בכלבהם". הנה כל שבטי נ
העגל סלחרי הלה מלבך לא היתה כן בתחסבתם לא
הי רק סלסת הלבים והנה הם עשרית עבדית
התחבה". ההבל כי לא נעשה הנגן עד סנחסב לסת

ולפידעתי

לתנכנה זלת תבסת בתקנה הם
כי שעני הסבל סיים
כאסר לחרים כי לחך
יחלה פני הסם לפני סתוך
העגל ויסקה לת ישראל ויהר נ עכרי רק הסם רחם ל
לנ ס הבל לחר הדתנ. ומסיר הנגל על כן בתוב חל

נפתלים סדת עם זלל תנתם כעבור סתנלבף הסם
בחרון כי זה כעבור סדה תלל בסה. כי הנה נעגם ע
עם חסה לחרי על דבר יד ידיכה לא הנלא כאתנו
וסנוב עליהם לא הלבתם כי חדתם לת פ ישבלתם
כי". ומהנו חרולת לחרי כי הרחבת הנגלה לפני
הנלונים הקסה סדתל סר. וזה כאב כי לא הנתה רק
בחזל רלי ועל דרך מכתת הרחלת הלא חלל ישראל.
הכם נסו זה ובר לחר ובר גם לחתו כבה הנ סדתל
כחני הסתים". ולחוד סרקנ על הסבל סרם ומכבנ
הבבר הדנם ומכנם שרבים הנה נעסם בחזנה
הבה כתוב כתבנים ס ישמעלים הם הנסרקנ לחר
בחבים סלחני הבסרים לחנלה". ולקח ובדם ובבר
ונגזר בנרם ובר לת סני הנתנדים ולחנלה".
כתו סרנו לבנם ולון שנם לחנתנ הנגלת הדנים
מסכה כנרים חתנך כתו הסבל נבך חדם. ובלת כלב
סתו ולחתו לחי כלבו ובלת ישבב כי ים סבר". ומסכתו
ומחמת הנם סנבנה הנתנו". ולחוד קסה ערף ומ
ומסלבלהם הלך לנרבו בחרנה ולא יסיב ערף לנקר
נקרלת לנו ונה הנסל כעבור סהנה מישראל כלחרן ובר
ובנרים עבבי עם הסם סלא נסם כבלים לחתר לים
גולי הנרים הסלנו ס כן כתוב ומשה סבר זה המנ
הנעשה לבנים לבני מתנו ולא סחר הנעבדים לא
הנלתו כתוב לך הר כי סחתם שנך. ונתנבקנם הר נ
ומס לא כתוב לה הר לחך. וכתוב ועתה הניחה לי
ותחתנו הרף מתנו". וכתוב ובר לחר כחס הבלם ת
ונתנו זה לחמרים". ולחרחה לת סחם ונתנת הסרים
וסנוב ולחעשה לחתך לבני בנל ועבם ומתנו הנעבדים
סרים והנה רחם לו לא לא כבור כבור ועבה הים מ
מסתיד לתם על כן הדרך להתבלל". ויחל ולחת
הנזרה לא תנלבה תחת הנעם כי לא על פנים. כתו
יחלו מני בדיב ובלם כבה. עבל כן אסר לחוד חלתנך
לא לחלך כי יכל תנעות לחר הלה". בה". ים לחרחים
כי זלת הקבלה הלא הנזכרת בסרשת עקב. תסתענן ת
ההר. על כן ינבק". לחר סהתבלל ההבל לרבעים
ים. ולא כתם על הדעה הה עבם לחוד חלני לבבדים
בעד הנלתכם כי ידד וסרף הנגל ולחת שבדיל לחם
סב להתבלל עבם בעבר ישראל ונבר לחרן סהיה הסב
הסכה. "ולחרים לחתת כי תבלת לל תבתת עבק".

ולינכנה זלת תבסת בתקנה הם
כי שעני הסבל סיים
כאסר לחרים כי לחך
יחלה פני הסם לפני סתוך

אלי מכסה מעד הטלתכם ' אחר שסיר החטאת ' כי
קשר כעגל ואת השתכם אסר עשיתם את העגל ' וה
והנה בעגל שהשם אמר לו ועתה הניחה לי ' הארון ה
התפלה שהתפלל כהתפללו נפני השם ' ואת הפרשה
הזאת שהתפלל אחר נשה משה אל ה' והיו מוקד
ומלהוה ' כתיבה רק רבה לדבק דבר מי אשר חטא לי '
עם ועתה לך נחה את העם אל אשר דברתי לך ' הנה מלאכי ילך
לפניך והיה ביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם ' ויגף ה' את העם
ויחל הנה כתוב אחר נפל נפני ה' את הרבעים היום ולא
הרבעים הלילה ' כי אמר ' להשמיד אתכם ' והי הרף
מתני ואשמידם כי אין הדעת מובנת שיתפלל משה בב
בעד ישראל אבן בניהם עד שנסיר אותה ' והנה נאמר
ה' ואחרה אבן בעדך ' כמו אל תשחת שחת ואל תשלח לם
אשר הגאלת בכחך הגדול וברועך הנטויה ' והי לם
אשר הגאלת ומוצרים בכח גדול וביד חזקה ' וכתוב ז
זכור לאברהם ליצחק ולישקב ' והאל הזכר לאברהם לי
ליצחק לישראל עבדיך ' והעם הזה נפל
סב ובנו לך ולא פרום זה נפשו זכור לעבדך ' כי אינו כמון
זכור עריפך קנית קדם ' בעבור הלמד ' והנה קדם פן
יאמרון הארץ אשר הוצאתנו משם אחו נתם אמרתו מנ
מוצרים לרמו ' בעבר הרגילם ' כאשר רמזו ק
ברמונגל כי בתו לא ישבע המוצרים ' והנה אין יכולת
לעם לנגח כח המגל להכיל הדבקים בו ' ובראותו כי
אין יכולת בו סבלם הרגש ' זה היה הלב השם ' והנ
התנכל לרבעים יום ' והשם אמר לו כי לא אעלה בקר
בקרבך ' והנה לא ישאר אחרון ' ולא אחר משה כל פר
פרשת ראה אתה אומר אלי ואתה אל כן בתנו שורד ויסמו
ליחת ' ועלה בידו אל ההר ' אז ירד השם בענן ' וקרן
עור פניו ' וכתב השם הלוחות הסמים על כן כתוב בב
בשת ההיא אחר ' אלי פסל לך שני לוחות אבנים כראש
ראשונים ' ועמדת לך אז ' ענן והנה ישאו ישראל אחרו
והיה מעשה בעגל ' וינהם ' הלילה נהנתם השם ' ר
רק דברה תודה לבשן בני הדם כמו ' ועל ידך ' יסתיר
ה' בחשמיו ' ונתעבר אל לבו ' והנה שמואל אחר עם
בכח ישראל לא יסגר ולא יכחש ' ושם כתוב בחתנו '
ים ונפרשים אתו בשן ושד ' אלין בזיך ויפן
הזכר בחקים ה' ההר בעבר בלשם ' ו
ויעשם ויפן כאדם ויסתבל ויפ ישעה '
ורהה כי חייב לרדת תחרה ' כדיך ויפן טה נבה ' ונע
בידי ' ברשתו כמו ולקחת בדך עשרה אבנים ' כי תהי '
אבחנו אלך ויבא להוריד ליח אחר כיד אחד ' ואחר שה
פהכתוב תפרום מהיו סתיכים ויקבו עבריהם לאוכם ת
הלה שני האבנים ההלכים הנאבדים בחשן ' כי ויפ
מיכתוב ועבר אחר ירמה בעבר האחר ילאין כתוב כי
נרמים ' רק סתובים ' כי בחסר כתב ויאה העבר כן מי
היה כתוב בעבר הסני ' והנה הלוח עב ולאין בדיך ויפ

נסתר שבלוחות מיעמדו בנם ' כי מחלוקת היא בדברים
הלכה אחרית אם ראשונה כאמתיתו ' לו על שם שבלת
שבלים ואשר ' ועבר אלו היו מראים ירחו הפנים '
נחין לנשען עלי אם היו האבנים יקרות ' והתשובה כי
בת היו יקרות כמו אם בעבו ' מכתב אלהים מהלו חרות
עלי הם ' והנה ירבת אבן יקרה מאד ואחרה אחרת
ירחמה אמה ואחי ואמה קיימתה ' ועבד תאלון ובסלע מ
משה שני לוחות אבנים כאמת הראשונים ' והנה לא '
ידעו היאך היו כתובים עשרת הדברים בשתי הלוחות
ה' אם הפסם ' על כן כתוב אמה ומזה הם כתובים אחר
שאחר כתובים ומשני עברים ' ולא נוכל לדעת אם לא
כל הלוח נכתב כלו לו נשארו לו מאחרנו כתובים סתומים
כאחר נעשה לאחרו היום בספרי ' לא אם היה הנוסחב
עב ' לו רק ' ודבר שלא מצאנוהו בקבלה ' לאין נעשה
לבדו ' ' והלוחות קדמונו אמרו כי נמרים לאיתם
כמה ' כאשר פרשתי ברלים ספר ראשונים ' ולפי דעתי
כי מי הנעם אלהי שהיו כמה כתובה הראויה כבר לו ' ולזכו
זה בעבור שהמצים פסלם משה ' ' יש לו כי תרו כתוב
חרום ' ים מתכבים אותו חתוב ' והכנון שלין חבר לו
תלו הוא כדיומת פתוח ' ושמע יהושע שנשאר ב ' מחנ
בתחנית ההר כרעה ' ומי תרוע ' כמו לשם דעו שהוא
מן ידע ' ככה אל אור מן רשה ירע ' וכאהנו לזה תרעו
ריע ' ואמר ' אמר הנאון כי אלה דברי יהושע ' ולפי
דעתי שהם דברי משה ' והעדי ויהי כאשר קרב אל המ
המחנה ' אל הנשה שם כמו גבורה ' קול ענות ' כמו נב
בגבורת ' ואם ויקומו נכחק ' ויהי הא העגל ' כעבוד אחר
חמרת ' לו ומרהלות כבכיו ומרוב קנאת משה אבר ה
הגיחת אמיון ביד ' כמו אטר עדות ' והנה קרע אטר
התבלים ואה היה לעיני כל ישראל כי כן כתוב ' ויקח '
ים לו ו ויטרף כתו ויתך באש ' ולאין בזיך כי יש דבר
מיוסד באש עם הזהב ומיד ישרף ' ויהיה שאור לעגל
לא ישוב אחר ' ואה דבר תגיסה ואמתת היא ' ויאר על פ
פ ' המים ' הם מי נחל ירד מן ההר ובזה אמרתי כל '
ישראל מלאה המים כמו ' ומן העשר אשר יהיה בקרקע
המשכן יקח הכהן ונתן אל המים ' והנה המים מרסו
אמת כמוכרי העגל בהמים ' לא מבטתה בעבור כי לא
לו ' אז אזיל הכמנו בכי לוי שנכרי העגל מי היו ' ובכר
היו מעשים שהיתה מחסבתם רשה ' ומחסבת חבל לנו
לעונה היתה כמי סבתם ' ' אמר ' הנה משה סגל ל
לתה תנבך לאהרן לעשות העגל ' ואחר מדבר בעבור
גדל חטאתו ' ובכר פרשתי כי ברע הוא ובכה ואמרתי ג
ואחר אלים ' ורחל ומשה את העם ' כי ברע הוא
כמו כלין חזק ישרע עם ' תשרע כל עצתי

אלת לשתיה אחת שם הפעל להיתה מרון ודמי ודב '
בקדמיהם כמו רבים קדמים עלי אחרון קמי דבר קבוה
מדבר אחרית בדיך והנה קמתם תחת לבותיכם ' וע
ויעמוד בכה הנגה כל ויחנה שיעמוד כמקום אחר נ
כמו סבה לעשות סכות ולהיות שערים ' לאחנה כי לין
בדיך לשם יד תחון לאחנה ' מי ל' ' גם אלי לא יבר
יקרב לא יכל לא יתאסף ' כי לי סהם מיוספתנו ' יי
ואמר טעם אלהי ישראל לבעבר שהשם עכשיו שהיה
עם ' והרגו לים את אחיו ' אלינו יהיה אחיו ' ובכים ישר
ישראל שהיו הי כתיכלו על דבר העגל ' ומשה יקח ע
עדות תחת עבר על דרך שאו ' כאחרב הלהל אהל
אלו כמו ויבאו אל אהלה ' והנה משה נכרל תישראל
מעבור הבוד שדבר שמו ' ונתנלו בני ישראל את עדים אין
עדים ' והם בבדי תפלות ותבמעים כמו תמחים כמו
ולשרד עדי כי הפלכ

על כן חלת הסס דבקה כמ הסס הנכבד ' ולזן כבה ו
דקרלת כסס " כי הסס הוא הקורלת וכבה וקרלתני כסס
" כפנך " לא ירלתי קמון " ' כמו ולחיר לזן רולתי ' ל
להעבלמו מתכרים ' הם סוב יסיבני " " ופי יחי כתוי ו
ויהיה כי מיד יומתי כי תנוח לחיר כעבו סרלה המלאך
מות נמות כי אלהים רלינו ' גם יעקב לחיר כי רלינו
אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי ' ולף כי הסס הבכ
הנכבד " ים לחיריס לא ירלתי האדם רק יחיה לעבר
זה חסך הנסון " ולחדרים לחיריס כי לא ' ישרת כנ
בעביר לחר ' כן הוא לא ירלתי האדם ולא חי והטע
המלאכים " ראיתי פנין לו כמוך מה הטעם ' ומפר
ויתרשים לחרי כי כמי עב ' כמו על כמים כמה לחר '
הן על כמים חקותיך ' ולזנני רק כמומיעב " ופני לא '
ירלו הם הנרלים ולא כן ולא ירלו פני ריקם ' כי הזב
הנרלים הם הנרלים " ונכבת על הצור הוא ולם הם
הנר כי סעב ונעבת לי סס על ולם הנר ' ולחר שהוא
ויזיב ובעבר חכבד הוא ישרמנו בעבמו בנקרת הנו '
כי כן ומחתיך לא סיכנם הוא ומעבתי ' ועתה לחבור כלל
עעם הרסה " לחר הנמן כי הסס לחר לומה העל
לת העם הזה מזה המקום סחבלה כו ומחקים לחר לא
אסלח להם ' ומסה הסיב לחם לא ישוב לחבל שמה בת
מחקום הזה אל תעלנו מזה " הנכון בנינו כעבר
מהסס לחר לו ומלחתי לפניך ולחך לא הסיבו ומשם ולא
ולחקה לא הודעתני לת לחר אסר תבלח שמו לחם הוא הכתב
כי כי סתי בקרבי ' הסס הסיבו לחי בעבמי לחך ' זה ב
והכיחתי לך ' והנה טעם לך כי שוך לבדך הלך אל
ולא אסכון כתוך בני ישראל ' על כן הסיב מומה לחם לא
לזן פנין הלכים עם הגוי הזה אל תעלנו מזה ולפי ס
מהכוי לחעבלה ירלה כי שוך הגוי הזה ' לחר אל הע
הענלנו כלסן רבים ' והעד הנלחן על זה הפרוס ' וכ
ובחה ידע לחסה כי מצלתי חן בעיניך לחי ובוך הלא
בלבנך עינו ' והסס הסיב גם לת הדבר הזה אסר ד
דבית לעשה כי ובלתי חן בעיני ' ובעביר זה סחם ת
ובמה לחר ילך " בקרבנו הפך כי לא לחבלה בקרבך '
ויאסה פקם לרחות הסס והסס הסיבו כי לא ירלתי הא
האדם ובי " ויהו הלחות כי הדבנסת לינם ורגיסות
רק הנקרים ' על כן ירלו לת אלהי ישראל עם ולחרל
תו " ' כן נבראת יחזקאל הכל כירלות אלהים ' וכן
לחר הסס לם יהיה נבלילכם ' והנה לחר ולחות לא לחרי
ובחקום לחר תקומת " ובוב ' ולא דבריס בריבים
פרים לחרך " הנמלן לחר כי חבנים פני הלחר ולחומל
פני הסתים והלחרים הנסלחו מזלחר סהתבנן בלחר
ולזן בוך לכל זלת ' ולעבי סלחים זה לחרך
כי הסס לא רבר עם ויסה פנים אל פני
רק כלרבנים יום הסלישים וחלחה ' וב

ובנבמי ס הכבד בלרמה הוא הלרם על כן בורת הב
הסרוכים ' והכבד בלרם ישרלל על כן דבר קסר סל
תפילי ועל כן כתוב בפיעור קוימה כי הסס הוא ברוח
כל בוף וכל נכבד ובכל בוף והנבה מהנו הוא המקרה '
לחר רבי ישמעאל כל הידע שעורו סל יוכר ברלסת
מובכות לו סהוא כן העלס הוא ' ולחי ועקבא שרבים
בדבר זה ולחו בעשה לדם כבלומו כדמותנו " ודע
ס כל הבריחים ולחיים בלרן כעוף והבסתה ולחיה ו
הדרמס וכל לדם קסרים עליכם ' כי הכלים
קסרים בלרבנים ומומנה בוחת הגעל מה לחר לחר חל
חלק " אלהיך לתתם לכל העמים ' והמיסים להחיר
לינו ומעשם העבן תולי ידיש זה ולא רבי לבלות
הסוד לתלמי ולעשר הבלחון ולא חלק להם " ודע כי ה
המחברות הם ולמה ועברים ומחברת הסבנה והמחב
והמחברת הבולה בלסבר כלם הוא לחת והמחברת ס
הסבייה הוא לחת ועברים הכנרה מחברת הומעת כי
כבה זה הנסבר יבא ומבנה ומחברת הבלסה המעבת
ומנסים סבם זה הנסבר יבא ומבנה ובבה מחברת נ
הלרבעה והנה מחברת הבסה סבנה והמחברת סם
סהוא כולבת המסחת לבלהלרמה כבי חל כל ' גבל
יהבנעה גבולת סהם כל הישוב ועליהם כתוב לתם ה
הנבת כל גב לת ארן יקרן ומרף ס סתבת כבל חבנו
הבבולת לתה יבתם לסתת בתון ודרוס והנה המחברת הסב
הבנים העליונים בחל עבה הוא בבל הבע חלת
ומבים סנה ובביהם סבבים ומחל המחברתם לל הוא
הרחל הבעים בבל עבדים סנה ' בבה יוגלבנו סתים עם
עבדים מבנים עד מחתים ולרבעים סנה ומבם תבל
ת לבלו כמבר הזה ובדרך הזה כחלת הבבר גם ומם
בחלות הבנים גם בחלת המים ולא יעבה על לבך ס
הלרבעה תבלרות הם בחבים ים חלם בחבים ובקר
בלבבה ובחבת חלבה חל לא ' כי הבריחת העלבמת ב
בבבדת הן ועליהם כתוב כי הוא בוה ובבלו ובעבדים
לעי לעבלם חק נתן ולא יעבר רק בקרבת כבה בבבר
המקבלים והנה לא יבבו הומבתים לבמת דבבם ומי
יסעבר לחר מהם חחק סנתן לי הסס גם הן כל
בבבת הסתים והסבלים יבבלו הם כבי הבבמים ס
על כן לא ייעבו ולא ירע ' והנה המעבתים לחלבת
הבתים לא יעבלו לי כ מה סבבר עלין סבי חבבת ב
סבבי חבלת הן יקרבו חבן חס יסתבהו כח עלין ' ולבה
הבבבים סיהיה דבן בו " לא יבבל חבבתת נתן לך
מבל " הסוב שהיה חבבת בבבים מבדל בחר עיר
לחת ומבעבן הבבים לא יחתנו ובא נבית והבדים שים
סיבבו לא הסס בחבר בא יבם רעתם ובבו חלין בבל
לבם ובעבבר מדבקי בו נתן בלבם מבלחו חבבי הבעי

ובנבמת הסס על פניו לא קרן עור פניו כי תחלת נבוא
נבלתו על ידי המלאך הבלחה בסנה ' ומם כתוב ויל
ויחחר יי ובבה ויי הולך לפניהם יומם ' כי הסליח ידב
על לסון המלחה וזה היום סרלה מעם ומה סבקם ' היה
לן בוים מתן תורה לישרלל ' לא הבעי לחבם לפניו ולא
ולחרי לל תעלתו " ובחבתיו לחרו שהרלה לן קסר ס
בל תפילין הדבר בכון ' רק לא כלחר ישרלה הבעי
דיבנו שהוא כמשמעו כי סוד עמוק הוא "

אמר אברהם

כבר פרשתי כי הסס הנכתב ולא נקרא הן הוא סס העבם והעבם הוא הבבד ובחבר תחבר יום ומסבר כל הלחתיות יעבה לבמים ומבעים על כן לחרת הבמיבו כי הוא סס הבת הם ובלחר תחבר ומרבנו הרא הרלסנן לל ומרבנו הלחבעי כלחת יהיה כמסבר הסס גם כן ובחברת הבחומה כוכבו לבת " גם בחסך הלו הלחת מ מבבת הלבלה בחבי הסס בחבי הסס " היה כמסבר הסס ובחסך מרבני מינות סהם בחבעלה הרלסנה יהן בומבבר הבחובים ומחבי הסס " ובלחר בבבנו חבי הסס הרלסת על החבי ' לא תחבא מרבני הבת הבבים " ובחסך מרבנו הלחת סרלסנן ומרבנו ה חבבים ' לא יבלר בחבבן ומבקב הלחת הבני " ולא תחבר ומרבנו הבבים ומרבנו הבלם לא ומבלר מה הבבבן ומבבבה הבבבה הבבבה ה

כתוב ויי׳ התעתיר על סדום ועל שמידים בפרית ולם תולת
יי׳ ולא אחור תולתו׳ וכבה בפסוק אחר בני ישראל אחיים
פעמים׳ והנה היא דרך בחתת״ וידוד״ יים אחר׳ כי ויהי
ויתיצב על הענין כי הסס היה עובר דע כי המשל פה
בחר העליונים והמכבדים מהנשותיה כאסר הוא הוה ע
עליון על התחתון״ ויקרא כסס יי׳ והנה הסס הוא ה
הקדוש׳ והנה לתדנו אוך יקרא משה״ ויעבור ולא ת
תתמה בעבור שהסס קוראו הסס׳ כי הוא לבדו ידע יודע ד
ידעת ודע׳ וזה דבר עמוק הוא מאד״ אחר הנאמן
כי הסס הראשון דבק עם יקרא׳ ואלו היה כן למה ד
דבקו בעל הטעמים״ והנכון כי הסס שתי פעמים כ
כתוב אחרהם אברהם׳ ויעקב׳ משה ומשה׳ וכבה
רבינו כי שלש עשרה מדות הם״ הנאמן אחר כי הסס
הנכבד בחססר׳ אם כן אינו מדה׳ והשבית שהוא מדת
זאת עשית כי הכתוב אינו אחרון רק בנוי׳ בני המודבר
דרך בבוד״ ורב כשם אחר כי ולת אדם אחים שתים
ומדות לטובים ולרעים׳ גם זאת לאינו בכון׳ כי לא תע
תשיף המדה בעבור שני האדם״ ועוד כי הסס נאמר
אדם אחים לרשעים׳ ולא לאחר לא חטאו׳ והנה ונקה
ומדה בני עזמה׳ עד הנה ומשמו שלש עברה ומדתי״
ועל דרך הפשט ונקה לא ינקה מדה אחת׳ כי ונקה ש
סס הפעל הוא כתוב אם עבה תעבה אותו רק לחדנו ת
ומלת לא ינקה שהוא לשונבים׳ רק לפשים ונקה כתב
בדברי הנביאים׳ על כן הוסמה ונקה ומוסמר המדות
ומלת שוקד ענן אמת גם הוא מדת רחמים״

ודע כי שבעה הם בני שמה ובעבור שה
שהנין כתוב תמשיב הבנים מתפסר״
והנה האיר עשר שבטים נולדו בארץ אדם ובניהן לב
לבדו נולד בארץ כנען׳ והנה כתוב על כלם אלה בני יע
יעקב׳ כי אחר הרבים הלך ולא חשם לחבריו האחר׳
ובכה בשבעים נפש ירדו אבותיך׳ ומנשה ואפרים לא
ידעו כי שם נולדו׳ והנה השם הנכבד הכנוסה בתחל
והוא שם העצם׳ וכבר הזכרתי בפרשת אלה שמות כי
כי פעמים הוא שם התאר ואמי אדם והנה שתים״ ומלת
ומלת אל שלישית״ ודרוש רבעית״ נחנון חמישית״
ואדון אחים ששית״ ורב חסד שביעית״ ומלת רב תש
השמת בעבור אחדת ורב אמת״ מבר חסד לאלפים ת
תשיעית״ ונשמר ענן עשירית״ ונוצר פשע אחת עשר
ונוצר חטאה שתים עשרה״ ונקה אלם עשרה״ והשם
שהוא תאר פעל הנכבדים וחביבים ועליונים ושפלים׳
אל׳ כתוב תקף שיעשה הנכון בהבתתו״ ודחוש׳ כי
בדרך בחוש אבן על כנים שיסורים אלא אלנו׳ ונחנון
בדרך טוב חנון אבי להוסיע מה שנעל ולא יבל קנס״
אדון אחים׳ אלא יכעס מהרה על הרשע״ ורב חסד ל

לבדיק אלרשע׳ ורב חסד ואמת שמלא ונקיים דברת״
בעבור חסד האב לבנים׳ אם היו טובים׳ ונוצר ענן שי
שים לבך לדברי׳ הנה כתוב ונחזקת והיית לאיש והנא
אים הם רק בעשרה אים חיל ומדע׳ והנה כתוב כי זקב
אבנתי להיות לאים והשרים מהיתי בשלם אם אשה ל
לאים׳ כי נקבה היתה׳ הנה ואמרה אליה היא המוסבב
כי נקבה היא׳ והנה אמר בא אלך הלילה׳ אינו תוה
הטעם כי זכר הוא״ והנה החטא ונשא עונו
לא יכפר החטא לו רק הענים מיכא עלית על דרך ולבית
לבדך תשא׳ ועתה אם נא אמצתי כי מצא בריך היא
ויהבלל כי הנשא עונו כענתו לענני לשלם׳ ונסלחת
ואמא על שני דרכים״ שיתנאל לו כתוב זה שהנא ל
לשבח לנשא הענן״ והדרך האחרת שהיה נשא הענן
אחר רשע והנה לב ונשא יהיה לענני ולנשא הענן לשבח
כתוב ונשא את עון כה כי הענים יסור מעליה ויהיה עליו
וכנשא שפע רע׳ כי פשע קשה מענן כאלו הוא הפשע
ענוה ותחת הי שתת כתוב לא תשפע מרים מתחת יד יהו
אחדה והנה ענן שחקת מתוכו הוא כתרון״ ומלת חטאה
כת ו חטאת׳ והיא שם דבר׳ ולא כנה כתוב המלה הזו
התולא׳ כי היא תאר ומלת חטאה כוללת כל מחשבה ו
לב מנגה בהעשה כי עין כהעשה לו כלמן והנה הסת
הסתבלנו תמלת מסה על דבר המדבנים׳ ואחר יי׳ ם
שהוא שם העצם׳ והמדות תהיינה עליו בהתרת׳ ל
ולא אזכיר הסס שהוא תאר כי הסס רצה להסיר״
ולא אל כי אין בזרך להזכיר המדה הזאת׳ ולא תרמה
כי ישראל לא היו מתאים׳ ולא חנון כי לא כעבה בחרון
חיום מ נעשה אל הסס להשיעם״ והזכיר לדך הסס
כי היו רשעים׳ ורב חסד לכל הוא ולא אזכיר ואחות
הי מדיבים והזכיר נוצר ענן ופשע לא אזכיר והעלה
כי לא הי מעבים״ ומרוב העבה ם
שהיה בנוסה הבנים נפשו עם ישראל לאחר ושלחתי ל
לעבינו ולחטאתינו׳ ולא אזכיר פשעינו בעבור בגדל מ
מעלתי אלא יתכן מפשע״ ויתהר ריקו מוח אחרון כי
מהו אסור אזכיר רבעים אלא אחר חמשים׳ ואחת
מעות גדולה כי אין הדעת מוכלת להפשיק הוא דברי ה
הסס בעבר שהיה מדבר כי היה בן מות לעשתו׳ רק כ
כאשר נפשק הקול מיד מחר מנה להתגלל״
״ ועוד כי הנה כתוב כן בעבורת הדברי
והנה כל ישראל שמעו זה׳ אליך ישלח על לב מנה מי
שיאחר הקנה לחמשים׳ ובעבור שהאזכיר ונקבל מ ינקה
לא הבדרך נומר לסוכלה״ ומלת ויקד׳ משעל׳ הב
הקבל תבנית קדקד סמס קדקדת כארץ ותשלת ה ארץ
על משקל ויתים הבשל׳ ויקדו כתו ויתנו

ישתחקו עצמו׳ חוץ המסגר שאמר כי בעבור שלא אכל
לחם שבו פני משה יבשות כמו הקרן״ ״ועשה יירמו ב
בעבור שהיו פ״ו מכוערות׳ ולך לא פקח זה המקבל
את עינו כי לא יירא האדם לבנות אל האדם׳ רק כבר
בעבור דבר שלא מתחדש בו שלא ראה כמוהו׳ ולזן ח
אדם שלא ראה פני אמת ולא יירא מעשות אלינו״ ״ועוד
אלו היה בכה׳ לוזה לא היה תמיד המצוה עם פנין ולא
ולוזה לא היה מסיר אותו תמיד כדברו עם ישראל והלא
ראה כי בהיותו כן מלה ועשרים שנה לא כתתה עינו
ולא נם לאחר אלף כי כאשר היה כן שמוכי״ ״ירא לאהרן
מהגש הראש׳ וכל בני ישראל הם הנשמחים שהיה משה
ומשנה משה לדבר אליהם׳ וכן כתוב ויקרא אל׳ הם יו
משה יש בו אלינו״ זה לאות כי שבו מדוב המאוד לא רבו
אחרי באתם לקראתו׳ ואחרי כן כל בני ישראל שהיו ב
בתחתית ההר ראוים אלה התנאים הנזכר ב״ משה׳
כמו״ת בשתי ויש אומרי כי כתוהו נגדם עגבים כתה
ולא תתנה בעבור היות ולו תשיה בראית לא כן ולא ס
כתה כי הנה עולתה ועולתה עולי ומים גם עולים
אל תוך המחנה׳ בם ומשך אתם בתוך״ ים אומרים
מהאור היה מתחדש בשני משה בכל עת שהיה בא אל
אהל מועד ודבר עם הש״ש והיה יוצא ואחרי עוד כל
זמן שהיה מדבר אל בני ישראל דבר הש״ש׳ וכבלתו׳
ושיש המשה שדיע שיבור האוד ויסיבו פנין שאסר הין
ויה יהיה נדעון לתשה אש ירמו ישראל פנין אלי אור ע
על כן היה מישיש המשה ובבאו לדבר עם הש״ש ישיש
המשה לקבל האור״ והנאתן אורה כי האור לא סר מש
מבני עד יש מתתי על כן לא כתתה עינו׳ ומה הכנון
רק אורה כי בעבר המשה בעבור שלא ישחדו בריבה זה
עם זה״ ואלי דעתי כי שם המשה בעבור כבוד האור
שרים הש״ש בפנין שלא ירא אותו ישראל בכל רגע רק כ
כרים אל אליה דברי הש״ש ומסיר את המשה בבואו אל
אהל מועד שדיב עם הש״ש פני בפנים׳ וזה בעבר
ישמח ירא והנה בעבר המשיב משה את המשה׳ כן עש
עשה המודד ובכה היה משמעו עם ישראל עד יש שלש
מלשתי כבוד הש״ש אלינו׳ ולא נודע קבורתו בחולת״
עליו׳ כדרך הש״ש אחר בחר בו הש״ש רוח קדש בקרבו׳

כדרך שם על עלין׳ | בעבר עתון נהל׳
כדר ציר ורוחתו׳ | כשמים אחר יהל
ציוהו נהר׳ | לחכון לו להל
לזכתנו כבתוב׳ | נשרד ויקהל״

פרשת ויקהל

טעם ויקהל
ש״ר״ע הכל ויקהל דבר המשכי מ״ר״ר״ב״ ״ ופי אלה ט
ה״ר״ר המשכן וכלי לעשות על כן כתוב לעשות אות

אותם והנה הטעם מהש״ש בוני מתעשו מה שאמר ל
לכם׳ והוא הזהיר אותכם לעשה שמעשה שרים אתם ח
חיבים לעשות השמור לכם כלא העשו מעשה בשבת׳
והעונר בפני עדים ומתנהו בית דין וכמקום אחר יש
ישרים שהוא בשקלה״ ״ לא תבערו בעבור שהאכו בים
הראשון ובשבעי בחג המצות כל מלאכה לא יעשה בה
בהם לאתיר אבל בשם אמר עתה בשבת לא תבערו אש
ב״מות לחם ולבשל בשר כי האש צריך לכל מאכל מא
ובגלוי רב סעדיה חבר ספר נכבד תשובו על החלקי
עגל הקדמונים על נר שבת״ ואמר׳ עתה החל לפרש לב
לבל הבדה מה בביתו הש״ש״ קחו׳ הפך תנו׳ רק כה
בהיקח מש אחר נאת לקיחה׳ הנה היא כמו כתונה׳
קחי לי מעט מים פרים כי אלקחה לי אדם בעבורי וכב
ובכה קחו מאתכם תרומה לי׳ ואולת כל נדיב לבו זה׳
כל אחר נדבו לם כמו בגדל אזעבר׳ כי רעבך הגדול ו
זכר יב עובך זכר עונך הרב״ לו ישועה אחר כי הולו
בוסף כמו חיבו מדי׳ ואחר שהגבור יבולה פרים והוסי
לבחר שהיא הרוחת״ ״ רחמה רבים׳ והוא בזה לי אחו
יש אומרים כי נקרא כסף מתנה היא לעבים חנגרת
בנסת״ גם בחשת כי הנשים חנחשת בנחשת׳
מתנעת מני׳ בלא מש״ ים בחש לם יהיו הטלוכם
כשנים אולי לאמן רבים הם״ ועדרת זכרים כמו לחל
ובבורות בקרן״ שנים בחש כמו נשים״ ומאון ולא
האכזר אך כי ידוע הוא על כן לאחור כתוהנ״ הנה הז
הזכו מיבולו המתנדבים הרוחתם׳ ומי שהה חבוי
לב שהם בקרים בלוחנת׳ יבלו ויעשו״ והחל מהמ
מהמשכן כי הוא כולל והחל תכסה הוא עלין ההכזר
מהבהנו והוא כולל כבנים מבנים״ לת קרשי׳ קרשי ה
המשכן והחל וקרשי המשכן יכרחיו ועמודיו והרבנו
שהם עמודי הפרכת הרוכך׳ ואחר כן הזכיר כלי הק
הקדש שהם לאני מהפרכת ולחם הפנים כי כעבור זה
בעשה שהזכיר סדר העם הש״ש פני בפנים׳ זה טעם ובבא
ויסר ירא והנה עשם והסיב משה את המשה׳ כן עש
עשה המודד ובכה היה משמעו עם ישראל עד יש שלש
מלשתי כבוד הש״ש אלינו׳ ולא נודע קבורתו בחולת״
עליו׳ כדרך הש״ש אחר בחר בו הש״ש רוח קדש בקרבו׳

כדרך שם על עלין׳ | בעבר עתון נהל׳
כדר ציר ורוחתו׳ | כשמים אחר יהל
ציוהו נהר׳ | לחכון לו להל
לזכתנו כבתוב׳ | נשרד ויקהל״

פרשת ויקהל

טעם ויקהל
ש״ר״ע הכל ויקהל דבר המשכי מ״ר״ר״ב״ ״ ופי אלה ט
ה״ר״ר המשכן וכלי לעשות על כן כתוב לעשות אות

והתעלעת והשם גם העשים והוא אומנות בריבה לחכמי
ויתר והנשמים כי בכאתם מתבריים ובגלים כל אים ו
שלא כמי מעלתו׳ והנה דבר גדול היה שבמצא שמן
לאחר כבד הנשמים לאחר מדשים רבים שיבאו
מתבריים׳ ואחר כן כלל כל אים ולשה ושב לדבר על
הנשמים שנשאם לבם לעשות והזכיר הראש שבלים יה
פרים אל מסמשתו כי אין בהם חכם כמוהו׳ ״ומלאת״
הנה השם העיד כי הוא ולא חכמה ותבונה ודעת הנן
ונוספת עוד שהיא חכם בכל מלאכה ״לחשוב מחשבות מח
מחשבת שלא נראו כתו׳ כן כי שם אומן ״הב ולא כסף ח
וחרש אבן ולא כסף והרשי אבן ולא עץ ובכלם היה ש
שלם ועוד להודיע כי שם חכמים רבים שהם קשים לה
להודיע אחרים והנה אהליאב הו אחדיו בכל המלאכות
גם להודיע לא בחכמה על כן אמר על שניהם עשי כ
כל מלאכה ומחשבי ומחשבות״ ועשה הנה בצלאל הוא
בעצמו עשה הנכבד ו״ הוא הוא ואהליאב״ ויקרא הוא
לקרבה כמו כמו לדבקה בו״ ״ וחכם בינו טעה שאמר
כי בתוהו נסתיר ל״ כריתי לעמיה כי היא מעיק הא ו
ומלת עמוד עמודת על כן הבדרים לעמוד בה ויקח אל
הרוחה אמר הבינו״ והם ישראל הוא עוד מבחים כ
נדבה אל משה בכל בקר״ ״ויבאו אל אהל מועד ויאמרו
מש מדי מהר כמש מכל מלאכת המקדש אשר צוה ה״ עבודת
ו עבודת קל כמו ותעבדו הרבה״ והאלאכה ס היתה עש
עשיה״ ״ ומש דש עשה אל כל החכמים לכל המלאכה
מהיו בדרכים לעשות״ ״ והתר מש הבעל ועשה ומתר
הוצרה״ ״ ויעשו אהל המשכן״ ״ ומש״ כלשון ישמעה
אחרך דע כ דקדוק מספר האחדים בחשבון ומשנה כ
מדרך לשון הקדש גם כבה הוא בלשון כפדים ומשנה
גם בלשון ישמעאל כי לע לם ההא בחלק הסמוכה פיתון
לבקה ולשון זכר כלא פיתון הנה בחשבון שלשה בהא
פיתון זכר ס וכבה אבבעה גם פתונה גם עשרה ומש
והלאה עם עשר׳ חסר כלא הא אחד עשר׳ שנים עשר
תשעה עשר׳ ונבקבה בהא רק בשני מלת עשרה שלא
תתערב על לשון זכר אחרת שנים עשרה ובכה כלם הנ
הנה לשון נקבה שלם ואחרבע ועשר׳ ואם היקה מלת
חשבון כמוכה תהיה בנין לזכרים ולנקבות ושלשת סי
האנשים אלה ושלשת נמי בנין והנה שמונה לזכרים ב
כמשנה ושמנה לנקבה לומר שמונה כדרך עשרה׳ שר
טעם בחומה הידועה אולי היתה מחדת בית ראשון מש
מהיתה אבילה״ תיי הלולות פיתון הנקבה ואחת לילה
ובלי תחת האלף הא״ ״ים אומרים כי מחלת הנזרה הר
הרה ולת״ ״ לאהל לחיות אהל ומלת לבדות ומהבנין הו
הקל והטעם כמו תבריח שהוא ומהבנין הכבד כמו
ואומר ירה ומר ובכים בכה״ ״ ועשה בצלאל ובעבור
כבוד האדון גם הוא עשה כל כלי הקדש והזכיר פתון ה

המשכה עם קטרת הסמים | כי יש בשמים בחוץ
המשכה גם בקטרת הסמים״ | ונתת מרחלת ה
תחת יש כי נכון הוא בלשון הקדש כמו והמתר בכסר
ובלחם ובכה בלשון ישמעאל״ ״ועשה הנבלאת כי יש
משמש כל הנשים להתיפות לראות פניהם בכל בקר
בתרחלת בחשת לו זכוכית לתקן הפרים שעל ר
ראשיהם הם המראים בספר שעיה כי מנהג ישראל
היה כמנהג ישמעאל עד היום והנה היו בישראל נשים
עובדות הם שהרו אדון כמו״ מתחלת זה העולם ונתני מראותיהן
נדבה כי לא לחם צריך עוד להתיפות רק כאות יש ל
לל מתה אהל מועד להתפלל ולשמוע דברי המצות ואם
אסר בכלו כי היו רבות ולא הזכיר הכתוב מדת הכיור ו
כאשר הזכיר מדת הכיורים שעשה שלמה רק בעשה
בכל המלאות שבהיכל״ ״והכן שהוא המכונה לעולם הי
הוא כמדת הכיר כן הנשמה ובקבר שפתח אהל מועד
לחזרה כמו הפנים על כן קרא לפתח״ ״ורכש׳ ובקר
ובקרא הקרבנות אל הפתח כתשות כבתשות לים
תבה עוד לב המתן לעם והדה״ | בהגיעו לראש
אלה | פקודי

פרשת אלה פקודי

הטעם פקודי הכלים כי אלה המשכן כללת הכל ופרש
לתת בקרא המשכן בעבור האדון שעם לתת העדות׳
והנה אחז דרך קבה ואם הוא האות בעבור ובצבל אל
אלים״ טעם עבודת הלוים שהם נושאים את המשכן
ואת כל כלי שהיה הפקוד עליהם לתתה כי הנשאים
והמרדים הלוים על יד אתמר״ שהיה פקוד בשמות
כלי ומשאם ובצלאל הזכיר הכתוב כי בצלאל אהליאב
שהם הראשונים עמו כל מעשיהם בחנגן כל אחר הנ
הנגלן לתת הזכיר ומה עשו בכסף ולא הזכיר מה עשו ב
בחכם הנשה והוא הסיב״ הנה הזכיר כי המנורה
היה כבר אחב בם כבה הקטרת והאדון ומזבח הקטרת
ולזן זה נכון כי המנור כלה היה אחב ולא כן האדון רק
בשמי אחב הוא ומבחת ומתחון כן מזבח הקטרת והשלחן
והבדים והקרסים הבריחים מנוסים אחב הם כלם
והכשרת היתה אחב כלה כמי שקלנון ומלתיהנו
כבר אחד היתה כי אדבה רב ואחבה רב ולמי דעתי
שהזכיר מה עשו בכסף שהוא נמי הכפורים׳ והנה
הזכיר כי על כסף החיוב היה עומד המשכן אחרי הכולל
לבל הכלים וזה לזכרון לבני ישראל ומי יוכל לפשר כי
כתב אחב בשני כל כלי וכסף הנה דעבו מה מתבאר ו
כי בסר הכם הוא שלשת לבעים שקלים בקש כאשר ו
יבקש השקל היה חבוי לבל העומר שעשרי עליו עשרי
שנה שלמות ובבר הזכרתי עמם זה״ לבקש מבצלי

מכנגלי היוד כתוב לרחת" ולת. סלא המלים כבר ונח
ונחמת גם הזכו כלי הנחשת וכגדי הסרד הם הנזכרי
בפרשת כתרכר סיני כי בזה הסם סוכסו האדון בפרו
בפרשת בעבור כבודו ועל הפרכת כמוי עיר תחם ועל
זה הכסוי כגד כליל תכלת" ועל דרך הסכרא כי התכלת
בעבור כבוד האדון ולם היה הלוי יוד. ולם יוד גם
גמם ידיהו ועמוד עליו כמוי עיר תחם ועל סלחן הפ
הגנים גגד תכלת וכגד תולעת סני ולמעלה כמוי עור
תחם. וכגד תכלת על המגורה ועל מזכח הזהב. ולרב
ולרגון על מזכח העלה. ועל הכל עיר תחם ולחר ם
מהזכיר בגדי סרד הזכיר בגדי הקדם מהם לאהרן ם
מהלא הכהן הגדול והחל לפרם לתקם" ועשמו לת הלם
הלמד לך סמון הזהב כתוך התכלת" ועשם ועשמו לת
לתכני המוקם כדרך תקון כמו ויתחר לעשות לתנו
ונלת כליל תכלת כלו תכלת והלא כתוך. לת המזבחת
מם מהלא לאהרן ולת פלרי הוצבעת לבגין כי לון הד
דרך המזבחת כמו הוצבעת" ותכל. כמשקל ותרב מ
תמלת בגימין" ויכלו לת המסכן והנה לת מיתריו ל
ויתדותיה כמו לת קלעי החצר ולת עמודיה" כלים ות
מחלוקת הילו לם המוכי לחלוקים היה יום רחם הדם
כיסן והנרבו לומר כי בחלמה ועסרים יום לחדר הקי
מסה לת המסכן והלו יום תחלת החלוקים" והנה דרם
מסה והנה סוכף. הלו סעיר רחם הדם. והנה בזה ה
הסם מוקים מסה המסכן בחחד לחדם הרחסון ולת ז
יסתירבו עד יום בסוע האדון והנה מבחנו בספרי כי מ
ומסחל ולחבם הין הטוחלים לגמם לחדם. והנה יום
סמוכי לחלוקים הלת סמוכי לחדם. ום כרוחת רחוה
על זה" הלחת לחה לת הזכיר הסתיב סהיה מסה מוק
מקים לת המסכן וסיתרו ולהנה יהיה סתם לחהל מושר
לחר סיהיה נחתר כי כתיב ושתם לחהל מושר תסכן יומ
יומם ולילה" ועוד כתיב ולחל בני ישרחל תדבר לחומר
קחו סעיר עזים לחטולת והו סדרם מסה" ועוד לם
היה סעיר רחם חדם לחה לת הזכיר סנים סריס ולחל
לחד ושבעה כבשים. וכחסר הזכיר חלבר עולת הבקר
היה רחוי סלחומר חלבר עולת החדם" והנה על דרך
הסטע כוס החדם הרחסון הוצה תחלת הקחת המוסר
והנה זה המוסר הרחסון הקיומהו כי לחד לחר הרחסון
והחלו לבנות הבית הרחסון סהלא המשכן הסני בחדם
הסני סהלא לחיל לחדם כי כן כתיב בחדם הסני
בסני ובתמודבו כתו כי יום חתסי ובלו ישרחל מומבר
מומבריס ולם הילו דרך קבלה נקבל" ולם הילו דרך
סכרא לסני יום חוסי ובלו. כי לון בין בנה סמוטה
לחחל סנה לחרת סחות ומסלמה יומים. כי סנת חסרון
סגן ישב ובלו בסכיעית" ולם מעברות הם חמשה ב
בחסרון. ובעבור שהכתיב לחר כיום הסבת ישרכנו ב

נרלה כי כיום הסבת ערך הלחם מסה על המלחן והב
והנה כיום מסי הוק המסכן לון יום סבת. לחשב סלחן
זה רלוה נמוכה כי יכל הטוען להסיב כיום הסבת יב
שרבנו הכהן לחר סהוקם המסכן וערך מסה הלחם.
הנה הזכיר במעבה כי הקים מסה המסכן כלחר לון
לחומתו בסני המקבנו והלוי סהם מסחתו הקיומהו
כי לוכנו מעבה יחוד ונתן הלדים לוטה ולחר כן הק
הקרסים ולחר כן הכריחים ולחר כן הקים העמודים
בעבור הפרכת ומסך סתם הלהל ולחר כן סרם הלהל
וסם עלון המכבה ולחר כן סם הלרון לסלת יס ונתן
הלחת סלרון וסם עלון הכריס ויתן לת הכם רת על
הלרון הלוטלה ונתן הסלחן ועדך עלון לחס הפנים.
והנם ירה כי בבקר בבקר הה זה. ולחר ועל הנרת לחר ב
כן בלילה והעלה בבקר העלה הילו עלת תמיד וכן ע
עבה כן הערבים כיום הזה מסח מסה לת המסכן ו
ולת כל כליו. ומזבח העלה
ולת כל כליו ולת הכיור ולת כנו ונקבלה העדה לל בת
סתם לחהל מושד. ורחנו לחרון ובניו כמוים. והלבים
לת לחרון בגדי הקדם גם הלבים בגיו ומומחו בסמון
הקדם והבים סר כן בקר ולילים סנים. ומחו לת הפ
הסר וחטא על המזבח הקטיר לת הלמוריים ומחו ם
הלול ודק לת דמו על המזבח והקטיר לת הלול ומחו
גם לול המלוחים. ומרק לת דמו על המזבח והלמורי
עם מוק הימין עם הלת מנה לחת ונחלת לחס סמן ה
הכל הקטיר המזבח ככה עבה סבעת ימי המלוחים. ו
וכה כתו. ומר הטחת תעבה ליס לכל יום על הכפורי
ומסחת המזבח לקדמו וכתיב סבעת ימים תכפר על ה
המזבח ומסחת לתו לקדשו" והנה הטעם ככה תעם
כל סבעת ימי המלוחים וכתיב ויהי ביום כלות מסה ל
להקים לת המסכן ויומסח לתו ויקדם לתו" ויקדם
לת המזבח סבעת ימי המלוחים לתו החלו הטמוחים ל
להקריב לחמוכת המזבח ובכה היה" הקריב לחרון עב
עגל בן בקר לחטלת לכפר בעדו והעלה גם הלול סלו
ועגל הכבש סהלא קרבן העם העלם עולה לחר ספחטו
סעיר החטלת וחטלתו כחסר עבה לעגל החטלת לחסר
לו לזריק דמו ולהקטיר הלמוריים. רק חבלת הסבן ל
לא יהכלבה כהן על כן מדרש כבר הפר מחתן למחבה
וחטלת הכבוד הביתה סעיר עזים יהכלוה הכהנים וב
כל זה היה לחר עולת הבקר ולחר כל זה הק
הקריב שלת נחסון ומטלתו. והנה כסלמה חמוכת הב
המזבח לחר תבעה עבר יום לחדם הרחסון. ולל תם
תסים לל לבד דברי הטוען לם כן מתי עבה קרבנות
החג כי ישרחל לא עבו כחדבר סיני רק חג הפסח לי
לילה לחר ולא סרוי הן המזבח כי כן כתיב כי ישלוך
" סבעת ימים תלכל מנות ומדים והיה היום הזה לא

לזכרון לחיד הכל לחרי כן לקבוע יום ב לחלם יום מ
מקרא קדש כי הנה ביום הרחסון כסעו יעבסם ועד ו
כי בחדבר סיני לון להם לחם סעבו: ומבחן סבעת ימל
ימים לעבם סהיו קרוכים ומהיסוב דבר עדיל סמבלו ל
לחם לעבמת ולחכול על תחדים עם הפסח לילה כי עם
רב היה ולחד" והנה על דרך הסכרא היה מקריב מסה
סבעת ימי המלוחים עלת תמיד וביום הפסת לי זה ם
סהיה לפבת ימי המלוחים הקריב עלת סבת ולחר כן
קרבן המלוחים וכל זה כבן רק מה כעבה כחכוכת הב
המזבח כיום הפבת. יס לומרים ה יי מדלבין ולל היו
חיסבין רק תסבן הימים סחכבו המזבח" ולחרים ל
לחוכי כי עלת הבמיה היתה בקרבת בסבת לקי המלוחי
הין נסחבין יס רחסון ובחכלין" ודלתם כי הבמיה ם
סהלא המיסיח יקריב כיום סבת מסה כבמים חבן ומע
מעבלת הסבת סל הבמד" והבת הרחסונה לוכלת כי
בבה מבת ימים סהקיבו ידהו יהחלון יבלא דבלי ביום ו
מבת: והנה מבעת ימים מבבנה: וכך לחוכו על לרבעה
עבר יום מרלבו יס הבמרים לל לא הבבוסהו בחבבר"
ועל דרך הסכרא כחסר הוקם המסבן ובלא מסה לח ב
בבה הבבן לת המסבן והבוד הסם מלא לת המסבן"
ולא יכול מסה לח קרלא הסם מיבבם לל לחהל מועד

נמלם כדי

ספר ולל מרוחת חבר לחסרים נמלם מבת תבנב יקר כתו סהם

בבם המבוה להקריב לפבין לסה לחהל ספר ויקרא לל מסה

ומבלמו מרית יחיד בעבור סבי דברים גם כן יקבן
לקיומת מבבה לחת בעבור דברים רבים מתכו ת הבולה
ולל הקרבן ם סתם כל חלק כמתו יחלבו החלקלים לע ל
חלק לעבלם הבל. על כן מרחם לבבר לתת בבר והבר
ומחבלת כי תמיד על כן כתיב מן יבבבו בבר. גם יס
בבולת סרחת לעבמות גם יתבבן מבל קרבן סר הת
הבלרות והחטלת והמנחת לחדות מחרי הנדבה" ומו
ומעם ויקרא לל מסה לחר ולא יכל מסה מהבבר קר

והיה מדבר עם הסם בבים לל בנים בחקים סהיה ב
נבבם סהן נדבל בנים לחת בסנה עם ענן הקטרת כי
ומסה כן כתת הלל "והבדרתי לחבר בבה כי מסה סם ו
הלבחת בחרן וסם הבמרת מסם הבוכים על החרן
ועלהם תמיד הבבד הנה מה בעבה כחסר ידדו מה
לחרן ובבן פרסת המסכן ומחון מקום הבבד לחך בב
בעבו לל כן לחרתי כי מסה לבדו היה בבבם בפ.
מהבדרת ולחרן ובבן ומדדו המסך הקרלל פרסת לת
ומסה היה לקח המסך ומבסה כי מיד לת מרן הבדל
סלא ודלהו לחרן וב.ן. ולחד הבתוב הבמו בו כי ה ו
עבדים לתתי" יס לומרים כי הבהנים מבבים המלו
ולון בבלים לבבם לחרן ובבבר סובבלחו כתוב הם
תהיה לילה בו ולחד לכל מסעיהם. גם זה ומה כי יס
פעמים בסבע הענן בלילה הנה לא מצחמו בתוב סבב
סבבסו כלילה והלומר זה ומרם לון ומחם ולילה יס ל
לחד הנה מה ומבה בחלת מסעיהם ולא לחר מחבים
רק פדדים לון ומחם ולילה לא ומחם לון לילה כתו ומקלל
לחבי לחמו מחת ומחת" ומבדבתי לבל זה כעבר סרלמתי
בתוב בתבלת מסה על דבר המדבלים ובעמוד ענן ל
לתה הלך לפבהם ומם ובבון ד לם לילה

נמלם כדי תלה פקודי

מכבלי היריעה אשר לדת" ואת סלע האלים כבר ונתן
ונחשת בם הזכר כלי הנחשת וכבדי הסרד הם הנזכרי
בפרשת בחדבר סיני כי צוה הסם סיכסן הארון בפרן
בפרשת כבורו כבודו ועל הפרכת בסוי עור תחש ועל
זה הבסוי בגד כליל הכלת" ועל דרך הסרלא כי התכלת
בעבור כבוד הארון ולם היה הלויה זך " ולם ידד בם
בעם ידיהם ויעמוד עליו בסוי עור תחש ועל סלחן הם
הסבים בגד תכלת וכגד תולעת סני ולתעלה כסוי עור
תחש וכגד הכלת על המנורה ועל מזבח הזהב ולרג
ולרגנן על מזבח העולה ועל הכל עור תחש ולחד ם
סהזכיר בגדי טרד הזכיר בגדי הקדש סהם לאהרן ם
סהיא הכהן הגדול להל לכרם לחדש" ויעשו את האם
הלשר לך סמו הזהב כתוך התכלת" ובעם ויעשו א
את לבני הסוקם כדרך יתקון כתו ויחבר לעשות לוקנו
ואת כליל תכלת כלו תכלת והיא סחוך" ואת המגבעת
סם סהיא לאהרן ואת פארי העגבעת לכבוד כי אין דר
דרך המגבעת כמו המגבעת" ותכל" כמשקל ותרב ת
מסאת כבמין" ויביאו את המסכן והנה את מיתריו ו
ויתדתיה כתו את קלעי חצרו ואת עמודיה" בלם ת
מחלוקת היא לם הסמיכו לחלולים היה יש ולם חדם
כיסן האברכו לחר כי בטלסה ועבדים יש לארד הקי
מסה את המסכן והיא יש תחלת החלולים והנה דדם
מסה והנה סרף" היא סעיר ולם חדם" והנה ביה ה
הסם סיקים מסה המסכן כחחד לחדם הראסון ולא י
יסתילכו עד יש כסוע הארון והנה מצאנו בספרי כי מ
מיסאל ולצמן היו הטרלולים לבסם לחדם" והנה יש
סמיכי לחלולים הוא סמיכי לחדם" יש כדומות ראים
על זה" הלחת לחה לא הזכיר הכתוב סהיה מסה מקן
מקים את המסכן וסיתרו ולהנה יהיה סתוח אהל מועד
לחד סיהיה בסתר כי כתוב וסתוח אהל מועד תסכן יומ
ילום ולילה" ועוד כתוב ואל כבי ים אל תדבר לאמר
קחו סעיר עזים לחטאת והנו סרדם מסה" ועוד לם
היה סעיר ראם חדם לחה לא הזכיר סכים סרים ואיל
אחד וסכבה כבסים" וכאסר הזכיר חלבד עולת הבקר
היה ראוי סיאמר חלבד עולת החדש" והנה על דרך
הבסע ביום החדש הראסון היתה תחלת הקרבת המשכ
והנה זה המסכ הראסון הקיימוהו כמי אחד לחר הראסון
והחלו לבנות הבית הראסון סהוא המסכן הסני בחדש
הסני סהיא לחיד כסני לחדש לבחדש הסני
בסני וכתלמודנו כתו כי יום חמיסי יצאו אל מדבר
מוצרים ולם היא דרך קבלה נקבל" ולם היא דרך
סבאל לבני יש חמיסי יצאו" כי אין בן סנה סנעה
לתחל סנה אחרת סחות מסלסה ימים" כי סנת חסרון
סנן וסנ יצאו בסבעות" ולם מעברות הם חמשה ב
כחדרון" ובעבור סהכתוב אחר ביום הסבת ישרבנו ב

כראה כי ביום הסבת ערך הלחם מסה על הסלחן והב
והנה ביום סני הוק המסכן אז יש סבת" אעב סאין
זה ראיה גמורה כי יוכל הטוען להשיב ביום הסבת יב
ישרבנו הכהן אחר סהיקם המסכן וערך מסה הלחם"
הנה הזכיר בחעבה כי הקים מסה המסכן כאשר אח
אחרתי בסני המקבוע והלוי סהם מסמתנו הקימוהו
כי אינכן מעבה יחיד ונתן האדנים לחעה ואחר כן הק
הקרסים ואחר כן הבריחים ואחר כן הקים העמודים
בעבור הפרכת ונסך פתח האהל" ואחר כן סרם האהל
ומם עליו המכבה ואחר כן מם הארון לפאת יס ונתן
הלחת בארון ומם עליו הבדים ויתן את הכם רת על
הארון מלמעלה ונתן הסלחן מעבר עליו לחם הפנים"
והנה יראה כי בבקר היה זה" ואחר ויעל הנרות אחר כ
כן בלילה והעלה בבקר העולה היא עולת תמיד וכן ע
עבה כן הערבים וביום הזה מסח מסה את המסכן ו
ואת כל כליו" ומזבח העולה
ואת כל כליו ואת הכיור ואת כנו ונקהלה העדה אל פת
פתח אהל מועד" ורחצו אהרן ובניו בדים" והלבים
את אהרן בגדי הקדש גם הלבים בניו ונמסחו בסמן
הקדש" והגים סר בן בקר ואילים סנים" ונחטו את הפ
הסר ותטא על המזבח והקטיר את האמורים" ושחט ה
האיל וזרק את דמו על המזבח והקטיר את האיל ושחטו
גם איל המלואים" וזרק את דמו על המזבח והאמורי
עם סוק היתיון עם הלת מצה אחת וחלת לחם סמן ה
הגל הקטיר המזבח כבה עסה סבעת ימי המלואים" ו
וכבה כתו" אסר הטאה תעסה ליום לכל יום על הכפורי
ומסחת המזבח לקדסו וכתוב סבעת ימים תכסר על ה
המזבח ומסחתו אותו לקדסו" והנה הטעם כבה תעם
כל סבעת ימי המלואים וכתוב ויהי ביום כלות משה ל
להקים את המסכן ויומסח אותו ויקדש אותו" ויקדם
את המזבח סבעת ימי המלואים אחהלו הנמלואים ל
להקריב לחנוכת המזבח וכבה היה" הקריב אהרן עב
עגל בן בקר לחטאת לכפר בעדו והעלה גם האיל סלו
ועגל וכבש סהיא קרבן העם העלה עולה אחר ששחט
סעיר החטאת ויחטאהו כאסר עשה לעגל החטאת אסר
לו לזרק דמו והקטיר המזבח" רק חטאת הסהן ל
לא יאכלנה כהן על כן נאסף בסר הסר מחוץ למחנה
וחטאת הבעור שהיתה סעיר עזים יאכלוה הסנים וב
כל זה היה אחר עולת הבקר ואחר כל זה הק
הקריב שלת כחנון וחטאתו" והנה כסלמים חנוכת הב
המזבח אחר תמנה עסר יום לחדש הראסון" ואל תם
תמים אל לבך דברי הטוען אם כן ומנו עשה קרבנות
החג כי ישראל לא עשו בחדשי סיני רק חג הסבח לי
לילה אחד ולא מוצרו חג המצות ומרדים והיה היום הזה לא
ו" סבעת ימים תאכל מצות ומרדים והיה היום הזה לא

לזכרון לדור הבא אחרי כן לקבוע יום בראתכם יום מ
מקרא קדש כי הנה ביום הראסון בטעי מנסן ועבר ו
כי בחודש סיני אין להם לתם פעבר מצות סבעת ומא
ומיום חעם סהיו קרבנים מהיסוב דבר עדאל סמצאו ל
לחם לעסות ולאכל על מרורים עם הבסח לילה כי עם
רב היה ואחר" והנה על דרך הסרלא היה מקריב ומסח
סבעת ימי המלואים עולת תמיד וביום הבסת לי זה ם
סהיה לבסת ימי המלואים הקריב עולת סבת ואחר כן
קרבן המלואים וכל זה בכון רק מה בעשה בחנוכת הב
המזבח ביום הבסת" יש אומרים ה יו מדלבין ולא היו
חיסבן רק הבסון הימים סחבנו המזבח" ואחרים א
אחרי כי עולת הבשיא היתה בקרבת בסבת ר"ק הסלמי
היו בחשון יש ראסון ובאלבין" ראיתם כי הבשיא ם
סהיא המלואים קריב ביום בסת כבשים חון מעו
מנעלת הבסת סל הבבור" והבת הראסונה אמרת כי
בבה בסת ימים סהקיבו ירחו החלון ובא דבלי ביום ו
בסת" והנה בבעת ימים בבבה" וכך אמרו על ארבעה
עבר יש סדלבן יש הבעדים ולא הבבים חז בחבסה"
ועל דרך הבסרא כאסר הוקם המסכן ובא ומסח אז ב
בבה הבן המסכן והבבר הבם אלא אהל המסכן"
ולא יכול ומסה אז קרא הבם מבבם אל אהל מועד

ספר אל סרות חבר לאחרים נמלא בבת תקיב יקר נתן בהם

ספר ויקרא
הוא תורת כהנים

בבם המצוה להקריב לפניו אסה אהל ספר ויקרא אל ומסה

ותנאנו בדית יחיד בעבור סני דברים גם כן יתכן
לתת ונבוה אחת בעבור דברים רבים כתבנו ת הבעלה
וכל הקרבן כי בתת כל חלק כשעו יתלו החלקים בו ל
חלק לעולם הבא" על כן פירש לבאר לתת בבר ומעד
מתחלת כי תסא על כן סתוב בן יסתבנו בדבר" גם יש
בבעלת סרות לבנדחתנו יתבבן תבל קרבן סוד תת
הבעלת והחטאת והמנחת לחדות מדרי הקדש" ועד
ועשה ויקרא אל ומסה אחר ולא יכול ומסה מהבבר רק

והיה הדבר עם הבם בבים אל בביס בתקים מהיה ב
נכבם בהן גדול מעם אחת בסנה עם ענן הקטרתי כי
ומסה כן בית הולי" והתרבתי לומר בבה כי ומסה בם ו
הלחתי אהרן ובם הבמרת בבם הבדרים על הארון
ועליהם תמיד הבבוד והנה מה בעשה כאסר ירדו מה
אחרן ובבין פרבת המסך מחוץ מקום הבבוד אך בב
בעבו אלין על כן אחרתי כי תמה לבדו היה נכבם בבי
מהבבת ואחרן ובניו ירדו המסך הקרא פרבת ת
ומסה היה לוקח המסך ומכסה בי מיד את מרון הבדי
סלא ירלמה אהרן ובניו" ואחר הבעוב ובבו כו כי הו
עוברים אותו" ים אומרים כי הבהנים תבבים אחרי
אין מביאים לבבח אחרון ובבעבר מעבאנו כתוב ולם
תהיה לילה בו ואחר לכל מבעיהם" בב אז ומה כי יש
פעמים בבבם הענן בלילה והנה לא מבבאנו בתוב בבם
מבבעו בלילה והאומר זה ומרים לו ומם ולילה יום מ
אחר והנה מה יעשה בחלת מבעיהם ולא אחר מחבה
רק פרים לו ומם ולילה לו ומם לא לילה בתו ומקבל
לבני אחרי ומת ומת" והתרבתי לבל זה בעבור סרחיתי
בתוב בתפלת ומסה על דבר המרגלים ובעמוד עבן מ
אתה הולך לפניהם ומם ובעמוד אם לילה

נמלא בדד אלה מקרא

ספר ויקרא
הוא תורת כהנים

הגדול: כי כן כתוב מגלה בגל בעולה. יתן הכהנה יהיה
הקרבן כולו. לחד כן יתן הבקר ויתן הצאן מהם ויתן
כפם. ועז פרש גם מלת קרבן כולל. אם ע
עולה קרבנו פרש. ועולה תשורת יתן הבקר בגדל מן
קטן אחר שמוכת ויעים. וכעבור היה העולה הקרבנה
כלה לעבודה היא מהנכתרת והאחר כבד ומתנקבה על כ
כן מין בעולה נקבה. תמים. כלה מום. ולחד ס
כאחר יקריבנו פרים אל מוקים אשר יקריב אותו כי
יכנס בחבר אהל מועד. לכני. דבק בטעם עם אל פ
פתח אהל מועד. יקריב אותו לרצונו לפני. סיקריבנו
כרצונו אלא כאיכם. ומתוך ידו היה נראה והפסטא סב
שבידו החתת ומתוך כי דרך סעיר המסתגלת מיבנה כ
דרך כל הקרבן על כן סמה הסתגב רק כאשר בעת יקר
המעדיקים שאחרו שבל סמיסה בסתר ידיס. סמוכנו ע
עליהם. הנוף הקרב לכפר על העולה על הדמים. יקר
עולה. גם כן הקרב בעבור הטלת ולאשם יקרא חטאת
ואשם. ונראה לו יסיק רבון המזבח. לכפר עליו להיו
כפר עונם שם עליו. לפני. כמו עולת הבאן. ויעב י
ירך המזבח נמינה כנגד הולחן. הטעם וסחט הכהן
סיסחטנו אחד ויקריבו רבים אתהדם. וכן כתוב ויח
ויתכאיתו כני אהרן. ויעשה אחר כהן לא לני כלה אלא. ויתבנו
בני אהרן כלה נעשו הל יס ונאתה מנהה על הבהנים ל
ולא פיתותים מסנים. הפרד רבי חכמי הדור פירשתא
הנוף. ויקבנו בעמי סמי הפרד הלבים. וכן הוא עב
ונרבו בני אהרן הבהנים אתהבנתחי אתהראש אשר
נתחי הנוף. אתהראש ואתהפרד. אשר הלבים ע
ויחסר אתהו אשר כתוכנו הלסתן. אדם שרוח ובריקת
גם כי. ונתח אותו לנתחיו ולנתחי הנוף. אתראשו ו
ואתפדרו. לו יהי מי אתהראש עם הראש. וכתוהו ר
רבים. ויצר הנאתן ויקטר מזבח אתהראש ואתחבת
הנתחים ואתהפדר. ועבר על כן הכהן לו גדול.
ועל הבשר ושרף. ילחן בתים כהן לו לני. על כן הו
הינרך להיסיף עם והקטיר. עולת הכהן. אמה סב ה
התאר ושעתו קרבן אם. והוא תאר לעולת הבל. ניחוח
ניחוח. על יריך המזבח ויחזן. וכן ירכתי בשבון כי רב
רבים תעו ואחרו סמוגדל בזיון היה סדר ידיעתם. הת
העדיים גדולים ולא קטנים. כי היעבה לאכיל אתהב
הגדולים על כן לא אחר יבנים. ויעלה אין לו אחר בת
בחקרא. ויעשה המליקה מדברי הקבלה. ונתבא
דמיו. מיבנין נשפך מגדרת מכית. ויסיר אתמראתו
ודיעו. וכן הוי מרחה גבלה. בבוקתה עם המזבח ס
סלה. וכן הלא הבוקה. אבל המזבח קדמה כי הוא רח
ריחוק מחוק ס הסבוד. אל מקום הדשן. סם ישמוהא
ונסיב. מגדרת ומוסשת ספע כעשה בקנע. ונפש כי

תקריב נפש אדם. והאכיר הנפש מהמנחה נדבה. גם
הנפש תקרא נדיבה. ורוח נדיבה תסמכני. סלת קמ
קמוח חטה נקיה. והיא הנקראת בלסון קדר סמיד.
והנבחרים ראוי להיות מנחה לגבוה כי אם יחיאין סאין
לאשה הימנו. ונקחן מגדרת לקחנים. קדמונגו מי
מרסן ולא קחנו הדבריהם אמתן. מבלתה. מעט מן
מונה. כן יהפסון. רק כל הלבונה יקטיר. מזכרת
הלוף נוסף והטעם וזה סהיה לו לזכרון לפני הפס. ב
בעבור מנחתו. ובכם מרסנו ברוח וקטורת מכון זה
ארון כון לבנון. לאהרן ולבניו. ולכל הבהנים בסוח
חל ת עבודת. יום אומרים עגולות מגדרת חלולה מדברי
קרמונגו. ומחבת קשרה מבשה בקשרה. והנתן תח

תהיה על המזבח כל הלילה. והלא מוקדה כולו לא מ
מוקד והלא סבי סמוכות. אלא המזבח תוקד בו עולת חוץ
ויינו. מדרי הלוק. והכהנים הרודן סהלא חלוק כבגד
תרדם. ועל בארו. בבני לעדות. כי. זה מבטאו. אמר
תאכל האש. הנבאר ויאכלנה האש. אבל המזבח. מ
ונתן לפחת מדרם. והאש על המזבח תוקד בו. פעם
סניה לחיסוף. לא תכבה. כיום. הנעם בבקר בבקר.
כבל בקר ובקר ובתחלה יעלה העולה ואחר כן אימורי
הסלמים. אם תמיד. ונעם זה הסמוק להוסיף תמיד.
מקרב אתה מס הטעל. ונעם הקרב יקריבו אתה ב
בני אהרן. והנעם אחד מבני אהרן. על כן הרים מ
מיומנו. האמיסה זאת הסר מה על מסתעה בפרשת ויק
ויקרא. מצות תאכל בתוקם קדים. והנה סתים מצות
הכל זכר סלוסת. ונעם לא תאפה חמץ. הלא העקר
מצות פסח. כחטאת באסם. כן המנחה. וכל אשר
יגע במנחה ובחטאת יבאסם הוא קדש לפס והבאן לא
ואכלנו. לו נעם סהם כל המנחות הקריבות לפס זה
קרבי אהרן לו אחד מבני תתנו כיום המזבח אתנו.
אסר יגנק על הלסו סמן המסהה. ובבש אמרו כי זה
בית תמת מס. והנעם כי ויום הנעם אתנו הבאו זה
חייב להקריב תמיד מנחתו. הרכבת אין לו לחם. ויש
ויי סאר רבה. ויש מי סאומרים בהרה. אתנו תבלינו
סימן לאהרן יכן תיו תקריב. ועל דעתי כי כן אלא תנו
ונשיבו. ושעתו תקנו ואין רע לו. והקדמונים אמרו
שהוא סתו תלמת תאפה בא. ויאמר ר יונה המדקדק ס
סהוא על ויסקל הכוסת. וזה המסקל ומעקל. כגיל כ
כמו כלה. כלל מהיה לפס לא תאכל כבל המנחות כי
חיך יאכל הכהן מנחתו כמו הוא אתו. מקום סחיעת כל
חטאת בפנים. קדש קדשים כי הוא כאחד הקדשים.
הכהן המחטאת. טעמו הזורק דם כאלו אחר המיסר
הוא החיטאת. ורבי המפרשים אמרו כי טעם המחטאת
רוחן לו תעשה וכן תחטאמו כאזוב ואטהר. כל אסר
יגע בבשר החיטאת יהיה קדש לפס והבאן יאכלנו לכן
חלק הזורק כחלק כל אחיו. זה אמר ר חסה הכהן ש
מה לו כמו זה תבנין קל וכבתחת היוד והבבר והאחר
המבונכן. וכן ויי כחרון עם ויי כבתחה רק כמלת נש
נעה בדרי בבנין הקל וכן ונכלנו ויי כבתח. ויפה דק
דקדק. ומעבור מהחטאת קדש. זה הבש לבבם המזבח
המוקם מנגל מדמה על הבגד כי במוקם קדש הוא
הבר לאהל מועד. כי יש הפרש בין קדוש וטהור. אסר
זה עליה. ויחסר מוקם והנעם לו לם זה לאחר עליה
מהוא הבשר יבבם הבשר הכהן ואחר כך יאכל. לו פיר
כיוסי המוקם אסר זה ובהדש תבבם ויהיה בגד לבגן
נקבה וזכר ובמוהו אסר תפיג ידו. תנו תבבם לבהן.
ובבל כי גם בשלה ויוזרק ומדוש מבנין מלת בקרמת ס

מס פועלו. וכא ומזרק בחלם בעבור הרים מלת ידגש
כי הם בעקמיות מעשי כמשקל. לא. מרק על ויהא
מגרת מדקי הרמחים כי המס מרם. ונעם קדים ק
קדים הוא עם כל זכר סמין רחוי לאכול החטאת סם
סהקריבו המומרים מזמה והבא לבבר כי לם המנוי
המומים והזכר תמים מהנקבה ולפי קטן יקרא זב
זכר והזכר סהוא כן מלם עשרה סנה כאסר העתיקו מ
אבותינו. וכל חטאת אשר יבא מדמה לבבר בקדש. ו
הנה מוקם הסרסת יקרא קדש כי הבבר והם הוא ק
קדש כבגד אהל מועד חל. הבא גם יקרא לבנים מהם
מקסרכת קדש כבגד אהל מועד כמו בחטאת יבא אחת אהרן
אל הקדש. חטאת החטאת היא חטאת כהן הגד ל אי ה
הקהל. נחתת תמרת המסם. בבר הרשתיך ההפרש בין
חטאת ואשם לעם שהבעוב ימוד בחטאת אשם ובאשם
חטאת ונעם להזכר אחת הסרסת להזכיר המלבים ס
סמין להם זכר בתמרת החטאת. ע"ל מים. מלעיל ב
בעבור היות הנעם בראשית החלה המחרונה כמוסבו
ונעם לו. אחר סאחר לבהן תוכפת ביאחר אל יבתן ה
העור לבהן אחר. וכל נעמה. אם המחר לבהן בקסה כ
כמו מין אכן בראה כי לבהן זכר לאם היה נעשה ליום
אחר. והבכה כמנחת הוודד ומנחת הקנאות הם על
תדיר. נעמו סתן תדרה לבם סנמלא מבבה. חלות
מצות. כרבונו לך לא פחתים מסמים. וכן רקיקי מ
מצות. ומרבכת הנבחר בפירשים כעיני סהיה מוכ
ומבחרת. וחלות מצות ורקיקים אסויים. וחלת המר
המרבכת אינה כן. על.

חלות. כמו ויבא אלבים על הנמים. והנעם עם ח
חלות הקריב ממנו קרבן. הנה ארבע חלות בפחתי
והאחת סהם עשרים. כיום קרבני יאכל. סיאכלנו הת
המקריב ובתו. ויו סהוא שהור כי גם האלמים קדים ו
ולם הם קדשים קלים. ולם נדר מו נדבה סנעלא ב
בסתנין בבר לו. ובדבה סנדבה רוחו אתנו להבא זכן
לבם. לא לנדר ולא לנדבה. כיום הקריבו הם הנעל
מהבנין הבבר הנוסף. ומתנת אתנו היום. ולא זה
והמנער ומנו כפה רשה כלבן סמושאל ומהמה. ישיבו
לת עבדיו. גם ואחרן הוא תהנו ובכן. בלם ישרף
כאסר בסרפי האומרים רק לא ישרף על גבי המזבח.
ונעם המקריב אותן לא יחסב אחר סיהיו האומרים
קרבים לבמה הנה כל הנאסר קדש. וכן אבני הומב
מ אחר סהם קדשים אין רחוי סיאסר ומנו לאהל. על
כן אבנים. סלמתת. פעל. כרסי המתרגם לרומית.
וכן ומרק פעלים בליהם. ויש סמלים אחר סעלה רי
ריח כיח אין אין לא יחסב. והנעם על המזבח כי הם
ומסבו הבלמים להיות קדש והפעל אינו קדש. ונעד
בעבור סלא סאר לת המנה יצא פבר סהבבת

אם הוא בלמים. אין אם נדר תתנדבו עלו עון כבגד ה
הראשון אם לא יבלם כדרי. ענה תבא עונם. ולא הז
הזמרו הכתוב. וכר. על שיתו ם אכל בסר קדש. ונעם
וכ מתחת. להיות עומת מעבנו. כמו ומכרב. גם בע
בעבר מוקדה לילה כי כן כתוב כי אור מוקדה הוא. ת
לו. סיהיה עומת בעבור אחר בעיתת הדש מתן תו חו
והוא זב ומכרב לו בבהמה עוד לה סאינה כאכלת ונסק
ונסקן עומת מהנו ף והבדן. פעם אחת בת אלו נדיקו
ונחלבו תסחלנה מבור מן הבור. אתם ואתו אותת כי
הלילה הקרא הלב כי כן כתוב. הלבו. החלבה תעיבה ל
רק קרמונינו הבדה ואסרו כל חלב. לא ענה. הלא כל
הלב לא אחר מן הבדה כי כן כתוב כל חלב וכל דם לא ת
תאכלו. ובתלה כתוב עולה לדורותיכם. גם ח
לבי ע"ה כי זה הבאוק רבן עם זכה הבלמים. ומין
מלת חקת עולם לדורותיכם בכל מושבותיכם. ראיה גב
גמורה. כי הנה כתוב ולם וקלו ובראל לא תאכלו. עד
עכם היום הזה עד הבילכם את קרבן אלהיכם ופס ב
כתוב חקת עולם ולם כן לא נאכל לחם בלבתי כי לא ה
הקרבני קרבן העומר. עם הו הסיב הל חלב מור וכזב
ונע לא תאכלו. גם אני הסיבותי כי גם זה הבאוק רבן
עם זכה הבלמים. והבד כי כל אוכל חלב מן הבהמה
אשר יקריבו ממנה לאיבוה אל חלב כל בסר אמונו קרב
לבלמים והבלב בסר חול על כן הכר בפרשה הזאת וה
נאכלה ולא ערפה יעשה לכל מלאכה ואכול לא
תאכלוהו. ודע כי הנבלה והטרפה אסורות והאסור הוא
הוא הבסר ובעבור אמרו אחר חלב קרב לבני המזבח אמרו
יאכוב אדם אחוז אחר. על כן הזהיר ואכל לא
תאכלוהו. ובעבור זה לא הזכיר הדם. ובלה זאת
הפרשה לבלר שנם האוכל חלב בסר קדש. וכן כל דם
הוסיף לעוף על כן חלב העוף אחר. ואם אלה הנעלמים
מאחר בסבי אלה הדברים בבסר עלה מחוה חלב מי
מאכלנו כלו. ולא הוצרה רק אתדמן לבדו בבלמה
מקומות ואין זכר לחלב כלל. אם פקח הבדיקו הפרשים
ופבו מפנינו מבוש מלא יסמו על הענו בפרשת המנחת
רק ישבון על הנעקת הבדיקים הפרשים. ונסקן
הוסיף לזורק הדם והחזה לכל הכהנים. ואת מנחת
זאת מסר מנחת אהרן לו מן אחת בניו. כיום
מוסאר מייס. כן בסר ובלחם לבלמים בכתוב בסר
בפרשת ואתה תצוה. להקריב את קרבנכם לי. בת
בודבר סיני כי לא הקריבו קרבן עד מסלא אל הר סי
סיני ובבר אהליך מהמזבח סביבה ומה על חלמת ע
עולה הוא בחרב והוא הר סיני ומה יסבו ישראל מנה
פחות עשרה יומים כי כן כתוב. ובמדבר לא הקריבו ע
עולות כי כן אמר הנביא הזכרים ומנחה הנמתם לי ב
במדבר בני ישראל גם לא עבו

אם הוא בלמים. אין אם נדר תתנדבו עלו עון כבגד ה
הראשון אם לא יבלם כדרי. ענה תבא עונם. ולא הז
הזמרו הכתוב. וכר. על שיתו ם אכל בסר קדש. ונעם
וכ מתחת. להיות עומת מעבנו. כמו ומכרב. גם בע
בעבר מוקדה לילה כי כן כתוב כי אור מוקדה הוא. ת
לו. סיהיה עומת בעבור אחר בעיתת הדש מתן תו חו
והוא זב ומכרב לו בבהמה עוד לה סאינה כאכלת ונסק
ונסקן עומת מהנו ף והבדן. פעם אחת בת אלו נדיקו
ונחלבו תסחלנה מבור מן הבור. אתם ואתו אותת כי
הלילה הקרא הלב כי כן כתוב. הלבו. החלבה תעיבה ל
רק קרמונינו הבדה ואסרו כל חלב. לא ענה. הלא כל
הלב לא אחר מן הבדה כי כן כתוב כל חלב וכל דם לא ת
תאכלו. ובתלה כתוב עולה לדורותיכם. גם ח
לבי ע"ה כי זה הבאוק רבן עם זכה הבלמים. ומין
מלת חקת עולם לדורותיכם בכל מושבותיכם. ראיה גב
גמורה. כי הנה כתוב ולם וקלו ובראל לא תאכלו. עד
עכם היום הזה עד הבילכם את קרבן אלהיכם ופס ב
כתוב חקת עולם ולם כן לא נאכל לחם בלבתי כי לא ה
הקרבני קרבן העומר. עם הו הסיב הל חלב מור וכזב
ונע לא תאכלו. גם אני הסיבותי כי גם זה הבאוק רבן
עם זכה הבלמים. והבד כי כל אוכל חלב מן הבהמה
אשר יקריבו ממנה לאיבוה אל חלב כל בסר אמונו קרב
לבלמים והבלב בסר חול על כן הכר בפרשה הזאת וה
נאכלה ולא ערפה יעשה לכל מלאכה ואכול לא
תאכלוהו. ודע כי הנבלה והטרפה אסורות והאסור הוא
הוא הבסר ובעבור אמרו אחר חלב קרב לבני המזבח אמרו
יאכוב אדם אחוז אחר. על כן הזהיר ואכל לא
תאכלוהו. ובעבור זה לא הזכיר הדם. ובלה זאת
הפרשה לבלר שנם האוכל חלב בסר קדש. וכן כל דם
הוסיף לעוף על כן חלב העוף אחר. ואם אלה הנעלמים
מאחר בסבי אלה הדברים בבסר עלה מחוה חלב מי
מאכלנו כלו. ולא הוצרה רק אתדמן לבדו בבלמה
מקומות ואין זכר לחלב כלל. אם פקח הבדיקו הפרשים
ופבו מפנינו מבוש מלא יסמו על הענו בפרשת המנחת
רק ישבון על הנעקת הבדיקים הפרשים. ונסקן
הוסיף לזורק הדם והחזה לכל הכהנים. ואת מנחת
זאת מסר מנחת אהרן לו מן אחת בניו. כיום
מוסאר מייס. כן בסר ובלחם לבלמים בכתוב בסר
בפרשת ואתה תצוה. להקריב את קרבנכם לי. בת
בודבר סיני כי לא הקריבו קרבן עד מסלא אל הר סי
סיני ובבר אהליך מהמזבח סביבה ומה על חלמת ע
עולה הוא בחרב והוא הר סיני ומה יסבו ישראל מנה
פחות עשרה יומים כי כן כתוב. ובמדבר לא הקריבו ע
עולות כי כן אמר הנביא הזכרים ומנחה הנמתם לי ב
במדבר בני ישראל גם לא עבו

פסח כי אם בתנרים ובתנרים בחר סיני כי בדבר אין
להם מוקנה. ואחר סבנבו מהר סיני לא תלו בדרך.
ומנה רוכם עדים. ובעבור מכלת פסח תל מוכם י
יהוסע ואת סר החטאת בהא כי בסר הזכרו וכן הלים
וכן המנחת. ואת כל הדבר הלאי הבבנים והקבים.
ויחסור. סרוו ויתן ירבעם לאם אבני המנכסת
כן הלוים והתנים לוכם לבני הזן. וכן הנחת ב
בארון על כן כתוב ויתן אל הזן. ויקרב מסה את מ
מהרון אל הכיר. וירחן אותם בבוי. ויקח מסה את מ
סמן המסחה בעבור בסר לקח קדש מסחת אהרן. ו
ויקרב מסה את בני אהרן בעד שנית בעבור ברבו הר
הבבים לו עשרון בסאר הקריב מסה אתן בני אהרן ו
הלבים בתנית. ואלו ילבים. ויגלה בני סבלים
ויחוא בבר פרסתיו ויקרבהו לבסר עלו בל העבנת. ו
ויקח את כל החלב אסר על הקרב בכתוב בתלה הזב
הזבה את הקרב. ובתנ מחר הזבבה את הקרב ה
ואת כל חלבם אסר על הקרב. דע כי הלב הזבבה
הוא רב מחר ואת כל החלב אחר על הקרב הוא מנבו ו
מתז לוסה גם הזבב הו על הקרב לכן הנתן לחזרדך
קבר מרף בחם ים לוזרי הוא בעבמרים אמרו בבוי
ומרוזתם בסאר בה יי את תוסה ומינה ראוה כי כן דר
דרך לבן הקדש. ויקריב את מול המלואים. ויסמכו
אהרן ובניו בתוב הר אסן. ובאר אהרן ובניו והבה מ
מין הפרים כן כמנך אהרן. ובניו וכן ויסמכו אהרן ב
ובניו סו מדקדק בדל תעה סאחר כי עשה הדרך. הוא
לבדו. ואחר כן ויסמכו בניו כלב יחד. הזבבת כמו
הם. ומת. ועשה על תכוך הבן. בפרשת את תהיה.
והבה הדם יבבר על בפם אהרן. וכן כי הדם הוא בבפם
יבבר. ועשהו בבפם שים מ יבבר. והבה בפם תחת בפו
ובקרב מה הבעה. ותבנן לרגלו. חלת מצה אחת. הוא
בר לחם אחת. ובבן הוא בסקל מוכנו כמסקל
הבסף והזהב. ויסם. על החלבים ולא הזכיר יתרת ה
הכבד והכליות כי הזבבת הוא קטנה ומינו המלה כמו
יתרון לאדם. והכליות הם עם חלביהן כי לא יתכן סוק
מוקרלו הכליות חלב רק הלויה הוא חלב. ויגף אותם
הכיפלאתם אהרן ובניו כאסר כוף אהרן את הלוים.
בסלו את הבסר הם בעבמים כי וכסלת את בסרו בבוי
יהוניתר בבסר ובלחם עד בקר כי כתוב כאסר עשה
ביום הזה פרים כאסר עשה ביום הזה מעה כן בזה
יי לעבמת סבבת ידי המלואים. והיה אלהי להיות כאסר
עבתי לכן כן דרך הלבון כמו והיה יחזקאל לבם ואת
יפתח ואת שמואל. הבשר ספרים בזה יי לעשות כן.
ועשות לאהרן ולבניו בכה בכל אסר צויתי אתכם בבבת
יומים. ועוד ובר חטאת תעשה ליום כמו סרים ליום עו
עולה תמיד. ובתוב בם והחטאת על המזבח ומנחת

לאותו כלל יום עד סוף הגלגלים ׃ ועוד שבעת ימים תעבור על המזבח ׃ ולא הזכיר את שני החלקים כי לחזק דרך קצרה ׃ ודעת רבים כי שר חטאת לבדו יעשה בכל ימים ״ ולפי דעתי משעשה להזכיר השר כעבור שיכנס בו מדם הול המעלה לעלה על אהרן ובניו ׃ וחלילה שבני יאכל בשרו ׃ רק שר חטאת הוא לבדו על המזבח ׃ וכן כתוב על הכפרים ושעירי כעבור כפרים ״ ולא אמר ידכם ׃ תחסר מלת קץ כאלו אומר כי קץ שבעת ימי לא זמן ״ ים לומרים לא הבאו שבעת ימים ומלילה הוא יצאים לעבדכם ״ והנכון בעיני שיבאו בשת הבורך כי ביום ובלילה ׃ ואמר ביום לחזר כי בחסרון אוקים בחזרי אהל מועד ״ זה רחוק ״ הכתוב אומר ובבני בני ישראל את מזבח שלמים ״ כאלו אין שם כלום רבע שלם הוא מבי רק הכתוב דבר שישמו פתח אהל מועד ״ ולילה ״ ונעשה שלם ותעבה כדבר ולא לבו אל מקום אחר ׃ וכן ואין המקדים לא יבא כאשר אחרים ופתח ״ אהל מועד תסבו ׃ להזכיר ולא תמותו ״ בעיני שעל ם שלא ויקרא שם שעבר הים לומרים כי כן בעיני אתנבא אם לא פרים שם לשמת פתח אהל מועד ״

ויהי ביום השמיני

היה נראה לבן כי ביום השמיני שמיני לנישן כו המשכן היקם בחדר לחדש ׃ רק המעתיקים אמרו שהיה ולא רלום חדש ניסן ובשבת ימי המלואים הים מקום ומשם את המשכן בכל יום ומשרו כרי לאהרן ולבניו אמר ״ קרא קרא ומשה לאהרן ולבניו ואמר אל מועד לא מועד לא העדה נכנסה אל האחר ״ על כן כקר בשבעת ימי ה המלואים היה שר חטאת גם אל לעלה ולא הזכיר ע עם ועל כן בקר אם הוא בן שנה ״ והקריב אלו שם שבר כמו עגל כלא זכר שנה ״ תמימים על העגל ושל האיל ׃ ושר המלואים לחטאת את המזבח ׃ ואם העגל לבשר על אהרן ״ וכבר פירשתי אמת המלה ״ שעיר עז עזים לחטאת על האיל ׃ ועגל ואיל לא שנה תמימה וכן כבש לעלה ושור ואיל גדולים ״ ומנחה הוא שלת ל לכל אחד ואחד ׃ ושמש ואחרי ושמה ׃ כאשר הרמתיך האשל אותה ׃ ושמשו כבר אחרי לשם ומשה זה הדבר ע עמו ׃ שיתנו שעיר העגל וכבש ושור ואיל לא ידאה לכם כבוד השם והעבם על האש שיבא ״ וכבר בשרך ונעשה חטאת ׃ שהוא מנוה שתכפר על נפשך ועל כל הקהל וב ונשר חטאת תכבר בעדך ואחר כך תקשה קרבן העם וכבר בעדם ׃ כי לא יכבד לדם לכבר על אחר שני האיש טהור מכל חטא ״ אשר לו ומשלו ׃ וכן שר יוסי הכפרים את הדם מנשאר יצק ואת החלב המוכשה ואשר על ה

הקרב על הכלות ״ ויקטיר ׃ מנוחת חבצה שמבאה ב בשעת הבורך ״ ויקרב את קרבן העם ״ על המזבח ״ ויחטאהו ״ ויהטאהו כראשון ׃ ויבא אל העגל החטאת ״ ויחטאהו כשר בו החטאת ״ ויעשו את האבים ״ עם ה הכל את ויקטיר הבבר בשר המזבח ״ ואת החאת ״ מזה הסיר גם חזה הכל ״ ואת פרק הי הין מזה ׃ ומזה סוק אל הבלה אין הבר ״ ויסא אהרן את ידיו אל העם בשם ״ וקדמוני העתיקו אהרן בברכת בשם ידיו כאשר בשם ידיו כחשר הרמתיך רבים בבר יבר תעשה חטאת ה העם והבלים ״ ונעשם ידיו ״ בעבור המזבח הים ם בשם אמת קרתיו ״ ואחר כן בא משה ואהרן אל אהל מועד ׃ ויבאן שבאו להתפלל על האש שתבא ״ ובאו אחר ברכו שניהם את העם ״ את העלה עגלה אהרן ומשה אל העם ועשלת תמ ד ׃ כי כן כתוב תלבר עשלת הבקר ״ ה ואת חאבר הין העגל ואל אל אהרן ״ והשעיר אשר אל ה נרבנו הרמת קול ״ כן נעשבור הרבה כתחבה״ לשם מח תחתנו ׃ ולפי דעתי שה הדבר היה בא בים הסמיני ׃ והעד הן הינם הקריבו חטאתם ״ ויעבו שהן שם ׃ לא ותהם מנאה מה שעם שם זה ״ ונעשם אשר לא בוא אותם מחדשתם עשו ולא בבני ״ להקטיר קטורת גם בחם זרה ״ ויאמרו לבני ״ כי חסבו מעבו דבר רבני לבנו ״ הוא אשר דבר יי ״ יכבד אני לי העם שהוא ירצה קרבנותיו בקריבם אלו בעשם רק אתכם ידעתי ׃ וכלה ובהם אחרה כם קרבנתי לא אהיה בכבד ועל פני כל ה העם אכבד ויראו אתני ״ שאו את אחיכם מאת פני הקדש ״ שם אחיכם הקבורת היה לבני מזבח העלה ב והלוים כבבים שם ״ ים אחיכם שהיה עם מזבח ה הקטרת ומשה הקריבה מלאל מועד ״ פני הקדש היה אחר בגבר המחנה אשר ם רשתי ״ רשם כם אל תם ותרעו ״ ים אחיכם לבית אבי ״ תבראמון ׃ תקרעוהו והכנו שהוא בן בגדיו ״ הין פרומים ואשר ״ הוא פרוע ובכם אחרי מבשה ׃ נאחים אחרי מבלה ״ ״ והאחת דבר תקבלה ״ לא תמותו ״ אלת לא מנשת עם זה ב כתו אלא לתדתי מכרה ׃ וכן הוא אלא על כל העדה יקבף אל אתם תבתרו בשרם ״ ונעשם נאחיכם כל בית ישראל ״ תבראלהו רמון כם־שת רלאה אבני ״ ומבחה הוא שלת ל לכל אחד ואחד ׃ ונעשם ואחרי ושמה ׃ כאשר הרמתיך האשל אותה ׃ ושמשו כבר אחרי לשם משה זה הדבר ע עמו ׃ שיתנו שעיר העגל וכבש ושור ואיל לא ידאה לכם כבוד השם והעבם על האש שיבא ״ וכבר בשרך ונעשה חטאת ׃ שהוא מנוה שתכפר על נפשך ועל כל הקהל וב ונשר חטאת תכבר בעדך ואחר כך תקשה קרבן העם וכבר בעדם ׃ כי לא יכבד לדם לכבר על אחר שני האיש טהור מכל חטא ״ אשר לו ומשלו ׃ וכן שר יוסי הכפרים את הדם מנשאר יצק ואת החלב המוכשה ואשר על ה

בחדם ובבגד ובבית ובעל קרי ואב ואכה ונדה וזה שעם זכן הטומה וכן הטהור ״ ולא הזירתי את בני ישראל מאר המבחת ׃ וכן כל אשר ירד אחבים הבהמים ״ הקח את המנחה אחר שהקטירו ממנה לבנוה אין ראוי לאכול הנשאר כי אם מקדשים עצתה תאכלו לאכול הזאה סבת סבתן לכם הבשר שתקחו תמיד תאכלו ״ ״ ופרשנו כל מנחה שהקטירו ומנה לשם ׃ בתקום שהוא הוא ל תן החפר ״ החזה הסוק תאכלו זרים ועקבתיו ׃ כי כן כתוב כל טהור בביתך יאכל אותו כן קבין כסף ו מלוד בית ואלמנה שבבה ׃ ואשר תאכלו עתה הסוק ו והחזה ״ הוא לכם החק לקחתו מכל זבחי השלמים ״ כ סדף מהבנין סלא נקרא שם פעלו כמו ומורק ומשוף בתקום הקדם פתח אהל מועד כי כן כתוב ולוחתה כתן לשם ״ כי כאשר תאכלו אתם את החטאת הבשר ת ישאל את עון העדה לו פרוסו אתם תשאו את החטאת ההעם כי על ידכם זכאר עונם על כן לכפר הן לא ה הובא את דמה אל הקדש ״ אכר הבא על כן המעבת שם שהוא לבהן ולקהל ״ אם שאל הנה החטאת סדף ולא הובא את דמה לבנים בקדש והבשר הבדבת ומנה ומזבח הזהב דע שבר חטאת הוא לחטאת על המזבח ושעיר החטאת הוא לעם וכאשר החטאת לבהן ״ אכל ת תאכלו היה ראוי שתאכלו אותה ״ ים מדקדקים שאמרנו מהבא אל הבית ׃ לא יהיה אחרון דבים עם אח מהבבנו מלכים כי אם עם הבן הבנו ומבא ׃ והבא פתיח בעבור סלא יתכן לה אחר בנים שאין בעים ובעבור שמבאת יוד הייעב דבים אחרון כי זה הוא הבא לדיעה בהא הבנה עם בשרו הבשאת מה הבן ההולה ״אלה ההבי בתקון אחר הנה כן פרים ״ ״ ועו אחרון כי אכלתי פעל עבר ואלו הוה עתיד הוא תלבע כמו ודברתי אתך ״ והעשים כי בבני פרים הים הקרבנו את הטאתם ואת ע לתם כי הבעל והאיל בבר אהרן ובניו ״ ״ ותקרבהו אותו כאלה פרבנו בדת לו דאנות של מתת הבנים ״ ובעבור זה לא אכלתי לאכול כל חטאת רק אכלתי ומבא מה שיעב בעבור הבבר הבנים לעבר אלי לדי מנבה ועל דעת המעתיקים מהא הייעב לתוה והיא אלה זר גם על הפרים מהבבר היא זרה כי לא ובאלנו כבל המקרא הא הדעת עם מעבו עתיד ואלת ואכלתי חטאת כאלו אחר ואלו אכלתי חטאת הוא גם מבאנו אלת ל לעתיד והם מלבל ומן אחרים בעבו נבבתי ותבבתי והעבו כי הייתי לאכן אכל חטאת בעבו לא אכלתי באוכי ״ ״ ידבר ״ אל משה ואל אהרן בעבו אהרן הבבן הייר הבבר ל כן הטוב וכן הטהור ״ כל חטרים בם הבא וכן תקרי תקרבים והעבם אהיה אתעלמת אמי בעל פרשה ובשבב בבבם מבבר אחר הבעבו אמר אמתי מבוגע והיא מעבלת ו נה מבבר נרן ומעבלת ם על והבבר הבבל והבבם אחרי זאת הבבים והבבבבת הבבבר בעבו בים לכל אחד הבים הלא ודרך לבן הקרבים לבבר מכל הזה אשר אם לא יתכן הקרבים להבבר הבבר מכל הזה הי הזכו אחרבים הים לא לפי אלא יאכל הזבר מהבם ויים לאחרי ובבלתים לא תבבו והבבבו לא הבבר הבבבבים ״ הבבר הבבר הבבבבים ״ הבבר הבבבבים ״ הבבר הבבבבים ״

יבעוף טעמו סתרעו סהם סקן ויהיו כחשבים לכם
לבקן ״וכל סקן קטן סיעוף פגם וסגם יהלך על ארבע
סקן אסר לו כרעי העוף להיו לו עם יתו ״לבתר מין לו
מח ״ והמתרב אחר לקבלת סמן ״ כרמי מקבן ״ והעשם
דילב ״ וחתת תרב ״ נקרא ארבה ״ מלפין רבוי ״ הסלעב
מין יעלה כסלעי ״ האר גיל אם היה מרובעת לין
לו מח ״ אם היה אתי תלת סרגל לסלמוני המרבתיה
תולדתו הפך תולד הכלע ״ החגב ״ ידוע מלמין יסמעגל
ושע אסר לו ארבע רגלי ״ וכבר נכת ההלך על ארבע ״
סיקבן סים סרן יש לו ארבע רגלי ולא יכל כמן רק ינוף
לבדו ״ ולאלה טעמלו ״ לכל סרן העוף ״ בעגל ארבע רגלי
ולא תלה תסקבו מן העוף ״ ודע אחרי סני תלה
לכל הבהמה ״ וכל הולך על כפיו ״ ולפי דעתי סמול תלה
על כל הנאכלי לוגעל ״ תנומלו ״ מבבין סתשבע ״ ודגסת
הגעת להתבלע הגיו כן יסמעב את הקול יקרבי אליו ״
וכבר ״ תעבר ועמא על הערב ״ אחז הכתו דרך קברם
כי הוא דרך שיראן כתים ״ הנוסא מומר מהכנגע על
כן יבבם בגדיו ולף כי נגעו לכן יטמבו כל בהמה גם סם
אחז דרך קבר ״ כן הוא סוטבו סבע גרה אינבה מעלה
לו גרה תעלה וסבע אינבה טוסבת ״ וכבר אמר ובגבלת
לא תגעו עמאי הם לכם ״ ועוב כל הנגעים בהם הם ״
הנכבל הנאכלו לאעלה כמסבו הנאכלו סתלת שר הער
יים מין תמיני הבדיקי סאמר כי כל הנגעים בה והם חיי
ישמעל ״ לאין צריך להסיב על דברי סנגען כי הכתב לא
אסר כי אם בארבע ״ אחר ובגבלת לא תגעו ״ וכל הולך
על כפיו ״ בתחלה המסבב אחר ״ וכן הנוסא את נבלת
זה הסבוק ״ יסר פירוסי במלת ולאלה הטומאו ״ כי אם
כתיב וכל הנוסא מנבלת סביהם בארבעה אחת ״ ועשם
טומאת המה לכם להבנים כל אנסים ונפש ונפש תסבו
אחד להם ״ זה לכם הטומאת ״ בגוגע עם אלה הסמוכ
לא בגכל לדעתם כאמת ״ גם הנוסבת כי אם הרבי ק
קבלה ״ ועוב אלה הטומאו לכם בכל הסרן אלה לבדם
הם הטומאים מטומאו כמותם ״ ועוב טומאת עד הערב
אחר מידכן ״ כמי יבא יכבד אז הסק אן הכלי מהאת
מקבל טומאה ובריבי אנו לומרת ״ אסר ישל מקם ת
אל תבב ״ מאחד מהם ״ כמו מקבר בערי גלעד ״ וכל מ
מסקה אם ״ אלו הייתי מסקה מעגל ״ והנה הבגו לאת
הבריי לבטל הבסר ״ יתבן כי טומאו הם ״ זאת נגרת
מלך כאר כלשו הקדם לגן נקבה אלי הנוגע ״ וכן ביר
בהקיר ביר מוריה ובור כרמי אן חפור לוגיר הסמוי ״ אם
כן תהיה הבאר כמו מעגין ״ אתן בגרך לחבבי הנחל ״ והי
מקום מים סמוך אל ביר כי יש בור אין בו מים ״ אי אל
כי אסר אלו כמו דאוכן סמעגן ״ מים ירח ״ ומגע בב
בגבלת המים הנגעי בגבלת יהיו טומאים ״ ארבע אם
הקאר ״ כמו פעל אלו הם שני שמות ״ הער ונתן לאם

ארעגי ״ כי יתן מים ״ יטמא את הסדה ״ וכשל מנבלת
על הזרע ״ אם אלו המי ״ וכל אלת יתן סהיה לסמן ״
יתיר עם מים ״ וכן כי מי כדה לא זרק עליו ״ ואל יתן
כמו יוקח גם מעגו מים מהבנין הכבר הנוסף ״ אסר
היא לכם ומותרת לאכול עטומאת עד הערב ״ אחר סדם
ברים ״ והאוכל חמור כמו הנוסא כי בגיהם נטאים
זה בחנן וזה בבני ״ יעבם כל סרץ על האדם כל סרן
הארץ ובכלל שמוכה מרבי הנזכרי ״ והזכי סלא יאכלו
גרון ״ כמו על גחונך תלך ״ וכל הולך על ארבע בסרן
שאיל הקבן כאסר פירסתי בסרן המי ״ מרבה רגלים
גם התאר והוא סמוך ״ אל תטקבו את נפשותיכם לחיות
משוקצו ומעגאלת ״ לא תטמאו בהם כי ידוע כי הגוף
הנאכל יסיב בסר בגוף האוכל ״ ונטמת בם ״ אסר אלף
בגוגו תרסי הסבה ״ יש לו שהם שני סרסי ״ והי נטמיגו
בעיבוב ועשון כאדם סאין לו דעת ״ והיית קדושים כי
קדוש אני ״ על כן אחרתי לכם ולא תטמאו והאלו כמת
רמס כלמן ומשעאל ״ וכן יעגיב את עבדיו ובני כמותה
נמצ כי אני יי ״ כי לא העלתי אתכם מארץ מצרים כי
אם להיות לכם לאלהי ״ ואם לא תהיו קדושי לא אהיה
לכם לאלהים ״ על עץ אם ראיכב שאהיה לכם לאלהי
תהיו קדושי להבדיל כין הטומאה ובין הטהור ״ בעוף וכם
ובשרן המים ״ הנאכלת המותר לאכלה ״ אסר לא
תאכל על פי התורה ״

פרשת אשה כי תזריע

לאחי מהסלי תורת העזון הטומאה בחלבלי ״ הזכיר טומאת
לדר והחל מן האשה הילדת כי הליד היא תחלה ״ ובני
לאחון שהאשה תזרעת תחלה על כן ילדה זכר ועל כן
דעה הבאי יון שהזרע לאשה זרע הזכר מקטיה וכל ה
הכן מדם האשה ״ והנה פי תזריע תתן זרע ״ כי הוא
כמו הארץ ״ ועלאלה כשה רפה בלבן ישמעאל ״ וכבת
טומאה שבעה עד ערב אל המרבע ״ וכן יאמר כמי אחלי
כי הסנו ידאה עד סוף כל שבעה ״ נדה שם כמשקל כ
באתיהם שניהם משעני הכבל דתה שם רבים ״ ועשרת
כמו חלי כמו תרדה ונדרים כי הדם הזכה הוא חולי ב
בבשר האשה יבאים המאמי ״ אחרי חבמים כוש ״ לא
בלילה ״ הנה הבלד בחבי שנה קדם סקיעת שהמה ״
יהיה נחול לשנה ״ אמי ואחבי יום כי יום התור לאכן מעת
לעת ״ ויחל מבבין נשבע כמו לא יכן ״ יהיה תגן ״ חלי
הין ״ ויתב לאיתן אחר כן תגן ונמלת כמו אים כי ידוע
נדי ״ ויחס החל כמו אבין אן בד ״ ערלת ידוע כי הוא
בעגן אן כן ערלת לב ונשאה ואן כי כלם סמיכו ״ הא
עזר נח מעל ״ והיה ראוי לאחרו סהא ויקר לה נכח ושע
דיי עהרה מהגא דם עזהר כגגד דם נדה אלוגב מעמו

כמגן ״ והבקבה כמלים ״ וזה דבר בדיר ומנוסה ״ ב
בכל קדש לא תגע כמו המעשר והבכורה ובאר שלמים
ואל המקדש אל תבר אהל מועד אן אל העזרה בבית ה
המקדש ״ בדמי טהרה אן על דמי טהרה אחר הוא לולי
הקבלה מי היה מעדים לנו כן סתמי אם הוא כן סנה כ
הנמיתה לא יהר אן סחת אן תנסת ״ ים אותרים
שנעם הבכם נעלה שמא עלה סים ומסבת על ריחם
כשת לדנה מרוב הצער ״ ומשאת מומא דברה כשה ״
והקריבו זה זה הכבם והתנר אן כן ונכה ״ הסתבב אחז
דרך קברה וכן לא הזכיר מליקת חטאת העוף כי הכהן
מובן מוכל מטאת עוף וכבר עליה כאשר פרשתי ״
ושהרה מעקור דמיה ״ זה אמת כי לא תטהר את לדתה ע
עד הימים הטפרים ״ תמיכת זה כנעם ואין דבן מלת
ונסבת ״ ובפר עליה הכהן ובהרה זה ברה אם לא יכבר
עליה הכהן לא תטהר זה תלוי בארן ״ ידבר יי אל
משה ואל אהרן ובעם אהרן כי על פיו ידין כל בגעי ל
אדם מי מטהר ומהר ומי מטמא ״ אדם לא חמ
אים אים מבית ישראל להבנים הגרים וכן אדם כי יקר
יקריב מכם כי תזריע אחת לאחרה ולבי בקרבנותיכם כ
כי כתי והבנים הגר מלא טומאת אחר כי הגרשת מחמי
הגרבקים מתחלה אל המלם ״ ״ והבא ברעגני נמלא בר
ברעגני כי הרוחה כי אחד המיומנים ״ ברחמנו מבמת ״ חזי
אל אחד מבבני הבהנים ובעם אהרן הוא הכהן המשמ
הוא כיפ תחתון ״ ובעם אחד מבבני הבהנים הבדיטים
מיומלו חזן לרוקים בבהני עבתת ״ ובעם הבהנים ס
מלא יהיה מתפללים ״ מלת אחת כמו מדפה ״ כן והוא
והמעלת תחלה ״ ומשאם דיר ויתבן מנקרא כן כעבור
מהאם תולדתה להנמאת לומעלה ״ מפת תגרת מפחבי
כא ונסבתו על בית ישקב חולי מיתחבי אל מקום אחר
בהרת ״ ובן דת כהר הוא מחקים ״ הוא נודע מעשה
כדמות מות ומיומן ״ הבך לכן בעם בהפך לבן ״ שמוק
יש בגמקו יותר מעמוק הבד ואינבן כמו מסב ״ ובמת
אתן בדבור מאחר מהמת טומאת ״ ״ והבגיר הבהן אם ה
הנגע מבעת הימים ״ אחדם יהיה נסגר ״ והוא ״ ויהל עד
מבעה ימים ״ כי רבי החליים ישתבו כמים המבשיו שנן
שוב בעיבן הבעם בארלאו כי הטומאה הוא בשן ״ וכל
הבגדים מאדי שבעמו בגבגדי ״ והבעם כאשר היה ״
מבה בגגין נפוש ״ מבית מבם מבית ״ כהה הנגע רבי הח
הבהנים אחרן כמו תבן ומבדיהם ״ מבהיה עבבי מראה
מראות ״ ואמרן כי כהתת לבבתת ״ פירוסי כמו לבבה מנו
אדמדמת מהיו כי מבהם ולפי דעתי מלת כהה הפך
מבה ״ ובגרת ומבהן והקריב אלין ולא כהה בה ״ ובעם
לא מבה הנגע בתקום אחר והנה הם מבים מ מבבן ״ ב
מבהה המקום הנגע ולא מבה בבלם ״ ובהרן יאמר
מהוא בהיר כי מבבת מבהיה ואת מבתה אחר כן הגע
בעמ ״ והיבא ״ בהבדן ״ הוא הבבה הבשר לבבן ״

ויחת בבר מ״ פירוסי בבר חי ״ והנה הבבר מלא ירבים
לוגבי כן ״ כמבת קדמיבות ״ מלת יבגרבן ״ הבלה לבבי
מבלים ״ הבעם מיבה מיבגי ״ ובהר הבגע כי בבר
יבא הבגע כלו לחתן והוא בר מיבגי ״ ובעם ובהר את
הבגע בדבר מאתי הבגע לא יבאו אחדים ״ אן כי
יבגב ״ מיתבן מיבב לבבה אחרמיבת מעברת מבבי ה
הבבים אן קבתה כן ״ מלת בראת מחלה וכן ובאתי ב
את הבדעה ״ אין מלת ובאתי בבגע כי הנה יבלח דב
דבדי אבי מלא את כל מבבתי ״ ובלתי בבגע לא יבאו אחדים ״ אן
והנה מרחה לא יתבן בדקבון מרחה בקבין בדול תחת
הלגף והוא מבמיק כמו ידה רגלה כי לא כמבה כן בב
בבעלי הבה הבגע בבוף בבלה אלה ובדבמת בין ובבב
ידלה כתו יבבינו לחבדן הבא הנוסף וכן מלת ומבב
תמנה ומבמנו ״ אם תחתים אם עמדה בבקבה כי יש
בגע מיבבי ומבקים אל מקום בבבת כמו ובבבב כל בב
בבבים בבעם מעקד ומום ולהבת אן לבנה לבדה ״ אם
תחתים בעמוד הבהרת והוא כהה אסר פרשתי ולא
הזכיר כן בבפוק ואם תחתים בעמוד הבהרת הראשון
בעבור שערה הבהרת כאסר היתה ובע להכי ואי לו
אים ובעבור חזק ן ועי כי הן כרי לאחון על הקדם ובגב
אים ולא אר כלל להבדיל אחשבה והכ פרי ואי אם אם
כי יהיה בי בגע ברא אן בזקן לאי בהן כלם ״ ומבב קרן
מעגן הלובן בתק הגע כלם יבת פזיל הבעבר ״ ובעב על
הבע והתבלת הרח אן הזקן מבקן הבתק לא יגלח ובבם
בגדין ואין יבוך לאחר מרחן כמים ״ לא יבקר הבהן
והבעם יבקם וכן יבקרתים וקריב מלמון הבדלה וכן
לא יבקר בן עוב לרבע ״ בהק הוא אחת ידועה בלמון
קדמונים ואין רע לה בחקרא ״ ומלם כמו ולחיי
לתורים ״ בעבור הבשר שהוא בבב הלחים קדם הגע
לא תשיגו קרחה ובעם ״ אם כלו נבח אין לו חבר אין
מהבשרה זאת והוא אם הת אר ״ לפי דעתי אקרחה הוא
לתעלה של הראש ״ לא הזכיר האשה בעבור הלתה הר
הרב שם בה לא יקרח ראשה כי הבשר הוא בדמין עבב
כמראה בדע עור בבר אחר הנף בגדין יהיו פרימים
כמו קרחים להכרין לגלב כמוה מגבה אן בעמו כעבר
אבל על כן בגדין פרומי ראשו ובהעם מיתלבל
על ומבין בא לו זה הבגע ושל אם לתעלה מבשה יא
והמים מהבדרם והבשר לא עבה אבעיו ובעבה כבגדין הגע
עבע אחר כאלו והבע מלא יהי בדין פיו בעם פעמי מיחת
כן תמי בעברו בחבל אם יבב מבמרן בני אדם ולא
יגנו בו כל ימי אם הבגן בו ישאו כי עמא הו כחתת מלת
בדד מבדים כמגל אבל אין אם בבר ידעים ויחב
להיי גר כאבר הגע ומבמיבי את מהן יבן והבי כי הבעת
ידרבן ובע ערב מיתבר עם הבתי אן בעו כתם הוא אן
בכל תלאב עור כמבבר ובוד ידקרק תבר ירק כי הבין
כמוהו זה כמגל לחרון וכן מחרחת ט ב

ים לו כפך הדבר • ומומרת • כמו סלון ומומיר • ולחר
סלון כמו קרן יהים ומומיר כמו מכאיב • הלו הסני כ
בתלת ומומיר סרם ולויכה מנן ומרה • ושב סלא הזכי
מסי ומיר נמן יתכן סדב הסתן על ההוה הנמת כטעם
כי תרוק חמור סונלך • כן מוסטו הסוס והסר לו יתכן
סלא ולרע הנגע כי לם לכמן ופסתי • הכב לת הנגע •
סם הטע סלא נקר סם פעלו ומכבי הכב המקם • פחת
לין לה לת כמקר • והי ידועה כלסן רבותי לל • ושעתן
הסרתן הלא סלרע בקריחת הכנך לו כגבחתו • הגלון
לחר סני כגבחתו הפלה לחחר • כי כגבחו הולו ופחת
סני הנגע הם כן יהיה קרח ולחת הרא ויפה פי • ולם
תרלה עוד הפחת • כן פירח הולו • ולח מלרת המדפסנו
ביחר כי מקום הנגע • לבדו יסרף • וכבם מבית מבוקן
לבנבו מעמים • וסר מהם הנגע וכבר סר מהם וכב
הלהיקך רבי כמוהו • ותלת וכבם פעל סלא נקרח ס
סם פועלו • זלת תורת נגע בגדת בחר לרבשת
כמוכים ים במקרלת הומסה בגדי חיל מלחכת עבודת
בית • יכלם סמוכי לל הסס סהולו סמוך לכל הקובלי

פרשת זאת תהיה

לחו ודב הם כי יחל תורת המעה • ולחרו ר יוכה הכסדי
המדקר כי נרפא נגע הדרע מן הכרוע הולו הפו והים
ולחי לחיתי נרפא הכרוע מנגע הכרע • ולהה כהפוך
דברי הלהי חיים כעבו חסר דעתנו • והלא סם לבו כי
כתו נרפא הנתק טהור הוא • ועד כי נרם הנגע • וטוע
יהוב כמו חביר כי לחר סיסו נגע הכרע לא יוכ להבית
מה סמחוי • ויבא הכהן לל מחי לחחכה • לעם טעהדו
הכהן לא יכבם עם המחב לו מהדיכה עד סיתן טהרתו
ויסלי כל לסר בית • ויבא הכהן לחכבן גדול • והנה
נהבר כי לו לל לחד מבנין הסהבי ולקח למעה הכהן
יקח מסלו ים לו המכורע ותנס • ולוי הטעל • ותבלע
כרמני הבית והולו על מסקל לים ומקבל • סתי בפרי
כל עוף יקר בצור והולו יקח כל עוף סומלא • חיות ולא
מתות • טהרות • סלא יקח מהטומלו • ענן מרז לחזוב
הולו הגד ל והקטו בחיבי הבמחי • והשר מדבי הבמחי
סלחם ולין בוכך לחטם על הלחו כי הולו ידוע בקבלה
והנה המבורע והבי המנגע ומומלו הומת קרובי • והב
גם הם כדמו פסח מבדי • ובוה הכהן ומחט הכהן ומחט
לו ומרחל • ים לו המבורע • והולו רחוק לל כבי חדם
כמו על • וכן לל הבשר הזה המבלנתי • מי חיי לקחים
ומוקי נוכע • ובבל לוק • הלרן הסני לחו • על המי
סהדם ומשרב עמם והזה מהד המשר לחד עבל בם
הנבי הוזה והנזכרי על בני הבד • מוקו סלון סם ומוב

סלא ידבק הכרע והזם כמלבתן לו כלא לבדי בטומלו
הוזת • ובבם ונלח לוה כל סערו כלל • ורחן כמים וטבר
בערב כמוסטו • ולח כן סב לבדם כי זה יהיה לחר ומים
מבעה • וכן היה מוסטו מרי • ובדע כי יגלח לוה כל סערו
בן הסבעו • ובילר כל סערו בן ולסו • ולוה וקנו ולוה
בגדו שבו ולוה הלבה קרוכה מנן גב • ולוה כל סערו •
ומער הרגלים • ים לו לף זרעיו ומקון • והזה • סני
כבמי ובכסה לחחת • כעבו הוזת נגע הכרעת מוסד על
מעבה הלטן על כן יקריב כבם לחר לעולם • כמוסטו
גל העלה על הרוח • ולחר לסם כמוסטו כל מסם • ונכן
ונקבה לחטאת כמוסטו כל הטאת • ומלבה עמרנים כ
נמבסטו עמרנן לבבם ולנו לחד • מדה לחת ולין לו לח
ועבר לוה כבמי הבבסה הבבסה בם זה הלם בן זוהת החטאת
לבהן חוץ מהלמרי • על תנוך • טעמו ידוע ומוקמון •
והנה המשבר הכרעת סהולו בנוף כמו הבהן סיולה •
ידע כי הענן כמו הכרעת בגם והבה מוקו חבו והולו עקר
על המעשי • והימבי בעבו לח הבר הימין • והתנוך זכר
ומומע לחר בוה • על כף הבהן המומלי הולו כף הבהן
המעבר • ויק כן דרך בחוות בלטן הקר • והשר הבהנוך
הבלו לחדיו לבמי יי לל נכח לחבל מוער על דם החבם
בהולו כתנוך ובבוהבות • ועבה הבהן לוה החטאת • הולו
הבבסה כעורת בל חטאת והעלה לוה העולה הולו הבבם
ומנחתו • סהולו עמרנן ים לו סבל המנחה יקריב לעבל
ובתחלה הלם כי הולו החמון • ובהר לוה יהיה הטהור בבל
הטהרים • דל בנוף כמו דלות ודעו • לחרי ומסבל לל
דל • ובבה דל בן המלך • ים דל סלון לו מומן • ודבר יי
לל מעבה ולל לחרן • הבל לבחר כרעת הבית • וטע כי
תבלו לל לרן כנען כי זה מהבן בחר לבדה בעבו • גדל
מעלת הלרן כי המקדם כעבה הבבוד בתוך המקדם
ונתתי הרב תלוי בבתיב הסם • ובלו חבר לו הבית מבוה
סיבה לל הסגן • ומבו לוה הבית בעבל הבי ובל לבמי בתיב
ועבה לעמן רבים לבנותו מהרה בבר יבא הבהן כי עו
יסבי הבית בעבו הבסף ובים בולו בפקו • מקבריות
לין לחתת למלה הזאת ולא נדע לם הולו מינבעת בבם
כבולת הלוה הלחרון לו מהמסת לוה ומבים לבמי
טעם המקום ים לו כדמות מהטעם • ומקבע הלם לחת ונגרת
דר בסרן • ולה רחוק • ומרלוהן • ומרלוה כל לחד • ומסם
מבל • ולבבו לוה הלבבים ומרי • וכן הלבני מלדם רע
לל מקום טומל סלא יקחם מוסם לדם סיהו • כיבים
סהם טומלים • לוה הבית יקביע מבית ומנגע • ומהקב
ומהקבעות וכן מוד ולהבלות קבעות וטעמו סבלות ו
ים לומרים מוסבלהו המקבוע

לוה זה נבו כי כבר פסח הנגע בבי • רק יקביע כל הבו
טע מבי ומבבי • לחר הקבו מבן קבה כי קבתו והולו
ההזם נמעבל הסירו לבדו ושם הבבר יקביע והולו מנגר
טחי לוהו תבל • לחר הלבן לח סחל ולחרי הקבות לוה
הבי • בתחל • ולל ולקחו והבולו רבי בחבדה ועבר לחר
יקח בעל הבית מי בבה לדיר בו • ולם הנגע ומבב יבא
הבהן • ונתן לוה הבו בבוי וכן והובלו הקרו בבן יהיה
מבנו • ויי רק הבתו לחת דר קבר והבר הבבה לל הבית
כל ומי הבבי לוהו ברלבו ובבבי ומע עד הערב לחר
מרבה בבדי הבעבר הבבבה יהוו • על כן יבבם בגדי ורחן
בבי ומע עד הער ולא הזבורו הבתו כי כל מבב ולבב הו
בא בבי ולקן בחבדו בין הנגע ובין הבהבו מבבו לחד לו
הבב לו הבב עדו לו טהו • ודבר יי לל ומבה ולל לחרן כי
הבבבי ובר לו בן זבה לבדה בחבר דבל • בן דם לדם
ועת • ולל לבחר הבולוי מדבר בבתר ס הבדע נגע בלוי
זבבתו זבת חלב בדמו • ועבו מובבו • ובבבדו בבוי לעבל
ולחת ובהיה ובמלבו הטע כי הולו הבב על בבי דבבם •
דר בבדו הנגדת ויבד בדבו על בבו • לו הבתים בהו
בבוי הנגדת כי הבבם הולו הטע בבבבחבר הזוב ובקדם
ולל יבא הקדי בבבבו עם הלבם • ובזה לחת לבבבב
לבמים • וכן הנגע בלחד ובבם ומבבו לחד לו • הנגע
בבבר הזב כלו זה לבר ובבים • ודבק ודוב ובבלי הם
הבבל • ובבד דבם קוף רקו הבה בם ובקו ובזק כי הזב
מבהלי הבדבקו ולו מבהב הלד בבו • בבבי חבדו ולבבו
בבוה כי הזב זבק דקבלבם על הטהו • ולל הבדב מהולל
מקב ובולל כדבבי הבבבבקי בבל לם • ובבה בבבבו בבב
הבדבב ובבלו בבבבבו ולם • ובבבבבבו בבבבבבו לבבבב
ולבבבבבבו בבבבבבבו בבבבבבב

שיעשל לעצמו מבחוץ ומבית לבית ומן הבית לבית ומן
הבית לבית ומן הבית לבית ומן הבית לבית ומן הבית לבית
ומן

כגורת כסר אסה ' זה לא יתכן כתעלת ' יש אומרים
אחרי ענים " וכל הבער הזה בעבי יסבבו אסה מהם
לפון רבים ' ודברי יחידי סבי יסבבום " והנכון כעכי
שהוצה כמסיעה ' גם אנשי תעשיה חייב ויתנה שליח
והסתיב אחת דרך כעבר לאחר כתוב לא תקרב ' ואחר ש
סהזכר נגרא לעשות והנקבה להעשות ' הזהיר הכתוב
מלא תהפך דברי הסם ' יש להגיד הארע על כן מלת
מעשבו אלין ראוי להאריך " והזכיר תועבה היא כי הא
היא דבר נתעב בעם קדושה אשי סתעלדת " ומלת מבב
מבבתך ' כבר פירשתיה ויתכן להיותו מעבבי כי עם ה
הסיבה יקרה קרי " וכאסר אחר באסת אים נטוראה
בה ' כן אחר בבהמה " ובכל בהמה נקבה " ולבני בה
בהמה ' זכר " לרבעה שב אל בהמה ' כי התשבה היא
הנרבעת ' ואת המלה יגארת לרבעה " תבל הוא ' א
אנשי הדקדוק אמרו שזאת המלה ויהכבל כמו תתם יה
הלוך ' ויתנו קושר ' ואמרו כי טעותה כמו הסתתה " יש
אר כי גם אבל אמנו " ויקריב אנו בבל " שפת כל הא
הארץ " וזה הבבל אסר הסתעב כל מי שיבל אדם להתי
להתיחד עמם ' ואסת אים ובכריה ואסר לא יולדבי ת
מין לא יולד כי אם אמינו ובמינו " אל תעשילו דבאסת
הטיק להתבלבל תני התשעל ולא נון בגין נפעל ' והשר
דבאמת הוא כמסעה " והנה הזכיר על כלם סהם מע
מעשאים הנפש " מפלה מפגיבה טעמו מהארץ הוא
הטהרה מתים לא מעשים " ותקיאת הארץ ' וכל מה
מיקיאת אדם היא כתעב בעניני אלוי לא יסיב " ואחר
ואחרת לא מוקמתי אלה מאחרתי לבם " אלה תהיינה
אסורות " ואת מסעתי מתעבו המסעה אלהיה על הע
העבר על אחת מהן " ' ועשה ולא תעבו מכל התועבו
אלה סגיתי " להבנים הגר כי אחת המבנה היא סהה ל
לאחרה ולגר בעבור סהיה דר בארץ ישראל ולא יש לך
לבתובל להכין כי כימי שבא אלקים סתי אחיות בארץ ו
ואחריי עמדם אלקים דודתי דודתי כמבנים לא נטמאו אדם
כי לא בל התעבבת הלל ' סתרעו זה גם אתם גם גר
בכיכם כתמודו אותם ותהיה הארץ עהודה ולא תקיאת
הארץ אתכם " אחל עם הלה ' סה יכמו אדם הה
הוהה ' ואין אחת רשת הגאון " כאסר לאה סגגל עבר
חנגאת סתי וסברו ונקיו ' ' כי אותיות יהוא ואתאלים "
יש ארץ לפון זכר נעתם ארץ " ולא נפא אותם האר
אל אחר אלת היא כאלי היא כאסר היא קאה כמו כאה
עם הגאון ' ובגרתי הבתמות העומות בסרהסיא סתת
סתמיעים ' ואם בהרי אני אחריתם " ומאדתם את
ומאמתי ' ואת הומאדת היא לבלתי עשות ' ועשה כ
אסר נעשו לפניכם אלא יאמר אדם האיל ועמו כן ה
הקדוקים לעשה כן גם אני ' ועשה אני אלהיכם '
דבק עם ומאמרתי ' אלא ישאל אסר לב לאמר אחת הנפש

הזמאמרת כי אני " אלהיכם ' עמו כל אסר אחנה אתכ

פרשת קדשים

טעם אל כל עדת בני ישראל להבנים את הגרי ' בעבור
אדם נאחרים על הערות כמראלים ' ועשה להזכיר
אחת הסרסה אחרי הערות אלא יחסבו כ בעבור אמי
אמיות הערות לבדם ישרדו בארץ " אמר להם אנכ
יש הנתת אחרת אם לא אמרים תעבדו מן הארץ '
ואם עמרת הו ארים הנאכרים ' כי הנה אחרה על עי
אחר אמאר כי קדום אני " ' כי הוא כנגד הדבר הוא
הראמן על דעת רבים " לא תסבעו בחקי ' הוא דבר
לא חמא " ואת סבתתי תמומרו ' זכור אם אכך ואת אמך '
גם אם אמן אמנו ואבי תירחו ' כבר את אכך ואת אמך '
גם לא תעשיר על דם רעך ' דבר לא תרבח " דבר
הסמיה הנאדם ' אחרת לא תבאף עם סהיא חסמית '
גם לא תענבו ולא תבחסו ' ולא תסקרת ולא תעמיק את
רעך ' כבני הסלסה הנסלאים " ובבר אמרתי לך בבר
בחרסת ואלה הנמים בעים סבל אבנים ואבנה עמדת בת
בתני עבמה " לכן יש כדמות סמך להדביק הסבוקים '
הבה מי קדושים ' יתחלנו לאים אמן ואבי תירחו ' הנה
אמר כי אחריכן יתי הנכבד
' אם כן יקבדון יתי המקלה ' על כן אמר תיר
תירחו " ועשה להזכיר האם קדש האבי הקנון איב
אי נגנו מכיר בתחלה כי אם אמנו ואחר כן אבי " ואחר
כן סבת לי אבנה על הקנון לסמיר ' את הסבת ' ואין כ
כבה אחר האנשים ואחר כן יבור אלהיו ' ספבת בנים
הסבעים ואחרון אל תבנו אל האלילים ' ומרת אחבת
ידוע מהקבלם " ' ואמר אים סעם אחת דרך קבדים "
ואחר תיראו לסן רבים כי אבים הרגלים לא ירדו אלה
ולהבריחו ' וכאבמירת סבת ' ועשה אני " אלהיכם '
שתעבו כמנו מסבתי אלהים " אל תפנו
ואם בלב להתבבל האלילים הם הפלילים " ונקראו כ
כן ג הם דבר מקר כמו ראשי אליל כלבם " ויתכן לם
להיותו מגן אל ' והעבר אחינו ים " ואלהי הסבה לקבל
כח הבעלינים כי אין דרוך לאלה אחר שאי על כן כתב
אני " אלהיכם " ובלשון רבים תבנו גם תעבו כי הרוח
ולא יגלה הדבר הדבר הוא מסתתר עתו " כי תזכרו ז
זמן אלהים הבוב לחבר דבר עם הבת לתועלה ' בעבור אלא יזכרת
לבדים לא אלוה כי אם לבם לבדי " ועשה לפון רבים
תזכרו על הריב דבר הכתוב " ועשה לרבונכם אביהו
חזקה כרבונם ולא בהברח " ואוכלין כל אחד מאוכלין "
וכן בדיקים בבעיר יבוח כי את קדים " אחל לאחר מי
סדרים האחורים עבמה הבה כל בבבר קדש " אחל מ

מנו ' אחל אחלין לו טעם בדרוש אחל ובאמר האחת אחר
שנגם העון נעבתה הבפש הזאת " ועשה יבקבדכם מ
אחר יבח אחלים כאסר נתתם נגם אחמרים " כן
תתנו מקביר לדבכם לבבת הבם לעבי אבר הדקדק ' ג
ובקבדכם זר והוא גם הפעל פאת סדך פעשב פאה
בשדה " ולקט ודעי תעבל תבדית הבעלבת הם קטנים
כתן שבל גם יקרלו יבקות ' ואת אחלה כתן ' ואסך
מאדן חיים בטעמו ירי הבדים יבקמבף פרה יבדת
הבדים ובדע בדבדי קבב תנו הבדרטי של פי הבבת
לבני ישראל ' אבר הבר אדבם " ועשה לא תגנבו ' לא
אחר כן כי בדתך בתתן אתכן ' ואבלן לבבו הם אף כי אתקבן
מה אחנה לאחדים " ועשה תגנבו ' כי הראמן ' ואמרו
גם הא לנבב " תבחבו בבקדבן ' ובסדך אבבך והאדע
אלבנו מעבדו גם הוא ' ובחם " תבקבן אבבקם מתנן ס
אמנו אמר לו אבבו כלים " ועשה לא תבבעו בחבי אחר
לא תגנבו כי האבבו בגנבה ' ובקדבן ' ובבע ' ועשה אם
תבבעו לבבבים הוא בבע " ועשה ' ואלת אבבבעו
לבבר מ בחם הבם בחבר פרבתי " לא תעבוק את בע
רעך ' בבתר ' לא תגזל ' בגלי ' בחזקה ' פעלת בתן ש
בבבתיך אבן ובעלתו לבבני ' ויתכן אי אותו ' דרך קבדה ו
הבעבר בבר בעלתו אבבר ' ובבבר אתן לך בבר בבי ב
אבים " ' ואשתדקים אחרון כי הוא לילה כי בבבר אים
לא תבא עבין הבמים וכן לא תקלל חרש בעבור אים לך
בה בכן אל בני עור " ' ירלת מאלהך אהוא יבל
להעבבסך לבוך חרש ועור " לא תעבו שול על הדבבי
הבעבים ידבר " ' גדול בחמון בבראלי ' רבול לבתן רבון ו
רבולתך ' ובבל אבקת ובבל ' ועשה אחלמון כי אדבבל
אעתיק אבנה מזה ואתן לזה ובבל אבנה לזה מה בבבתו
ונה " לא תעמוד על דם רעך בלא תתחבר עם אבבי
דבים ' ובדע כי בזה בבבחו ובחדבו בעבור האלבנות
ובדע הארבחי לעבר ועשה אני " ' ' ' אחאים אבתם עם
שבה בבתר " לא תבבא את אחיך ' ובבה אלה האבות
כלם בגבעת אלב ובבבאים יבבו בארץ כי אל אבלת
אבב חבב בת בני " תבבח אחל אחבבים בבבי ולא ת
אים כן ' אם עשה ' ולא תבא עליו חטא " כי עבבו יהים
לך בעבודו " לא תקנה ולא תעבד ' אבבבים בבבי ב
רבתמנו ' ובבב לבבבה ' ואחבת לבבך על דעת בבבים ס
אבלבד מבבי לבבבד לאבבר " ועל דעתי אבבא אבבבעו
אלהב הבבב לחבבי אבי לבבבו ' ועשה אני " כי אני
אלה אחר בבלתי אתכם " ' ועשה לאבבר אחרי אלה
בבבתת אבבבתך לא תבבע ' לבבים ' להבבר אחר בבת
בבבתך קדים אלא תעבבה אבים לבן אדם אבבך גם לא
תעבבה לבבבה לאחת ' ועבבה הבם ' על כן כתב לא ת
תקבתי ' אמרו לאמר כל אין אלא יתעבב אין עם אי

מנו ' אחל אחלין לו טעם בדרוש אחל ובאמר האחת אחר
שנגם העון נעבתה הבפש הזאת " ועשה יבקבדכם מ
אחר יבח אחלים כאסר נתתם נגם אחמרים " כן
תתנו מקביר לדבכם לבבת הבם לעבי אבר הדקדק ' ג
ובקבדכם זר והוא גם הפעל פאת סדך פעשב פאה
בשדה " ולקט ודעי תעבל תבדית הבעלבת הם קטנים
כתן שבל גם יקרלו יבקות ' ואת אחלה כתן ' ואסך
מאדן חיים בטעמו ירי הבדים יבקמבף פרה יבדת
הבדים ובדע בדבדי קבב תנו הבדרטי של פי הבבת
לבני ישראל ' אבר הבר אדבם " ועשה לא תבבעו בחבי אחר
לא תגנבו כי האבבו בגנבה ' ובקדבן ' ובבע ' ועשה אם
תבבעו לבבבים הוא בבע " ועשה ' ואלת אבבבעו
לבבר מ בחם הבם בחבר פרבתי " לא תעבוק את בע
רעך ' בבתר ' לא תגזל ' בגלי ' בחזקה ' פעלת בתן ש
בבבתיך אבן ובעלתו לבבני ' ויתכן אי אותו ' דרך קבדה ו
הבעבר בבר בעלתו אבבר ' ובבבר אתן לך בבר בבי ב
אבים " ' ואשתדקים אחרון כי הוא לילה כי בבבר אים
לא תבא עבין הבמים וכן לא תקלל חרש בעבור אים לך
בה בכן אל בני עור " ' ירלת מאלהך אהוא יבל
להעבבסך לבוך חרש ועור " לא תעבו שול על הדבבי
הבעבים ידבר " ' גדול בחמון בבראלי ' רבול לבתן רבון ו
רבולתך ' ובבל אבקת ובבל ' ועשה אחלמון כי אדבבל
אעתיק אבנה מזה ואתן לזה ובבל אבנה לזה מה בבבתו
ונה " לא תעמוד על דם רעך בלא תתחבר עם אבבי
דבים ' ובדע כי בזה בבבחו ובחדבו בעבור האלבנות
ובדע הארבחי לעבר ועשה אני " ' ' ' אחאים אבתם עם
שבה בבתר " לא תבבא את אחיך ' ובבה אלה האבות
כלם בגבעת אלב ובבבאים יבבו בארץ כי אל אבלת
אבב חבב בת בני " תבבח אחל אחבבים בבבי ולא ת
אים כן ' אם עשה ' ולא תבא עליו חטא " כי עבבו יהים
לך בעבודו " לא תקנה ולא תעבד ' אבבבים בבבי ב
רבתמנו ' ובבב לבבבה ' ואחבת לבבך על דעת בבבים ס
אבלבד מבבי לבבבד לאבבר " ועל דעתי אבבא אבבבעו
אלהב הבבב לחבבי אבי לבבבו ' ועשה אני " כי אני
אלה אחר בבלתי אתכם " ' ועשה לאבבר אחרי אלה
בבבתת אבבבתך לא תבבע ' לבבים ' להבבר אחר בבת
בבבתך קדים אלא תעבבה אבים לבן אדם אבבך גם לא
תעבבה לבבבה לאחת ' ועבבה הבם ' על כן כתב לא ת
תקבתי ' אמרו לאמר כל אין אלא יתעבב אין עם אי

תין " כלאים אבי מינים " ' ' ' אחרים אלת כלאים
ועשה אחרים והבער הבהיה לאחרים כי יש אחבת אבבת לא
לזבר כחב אחבת אסכבת ' אבבת ' ואחזה אתבן
ואם אחרון לך אחר " ' ' ' אבבו אבלם אבלם על כן כתב
באחרים ' ואמר אמרתי אבבתי אבבתי אבבתי ' ואבבתי "
שעטנז אחעבבים אחרי אבלם אל אל אחבבים אבבת ' אבבת
ואבבבה אבבבבב אבבבבב אבבבבב

קדשים הלילים. לחלל חסד. הכתוב אומר לא תבשל גדי בחלב אמו. ואם תאמר הרי אמרת שאין בשר בחלב אלא בגדי. אלא אם כן אמר לי לבשר בחלב עם קדשי הלילים ואם הוא רחוק. אם כלם יעלה ואם אין לו לבשר עם חמשה בקר ימלא ואם כלם תחת הסדר. ודברים כתובים. ועשה אמר ה' לאכול. מאוסף ברבה בתבואה. לא תאכלו על הדם. דבוק עם הכתוב לאיסלה. כי הזהיר על ענין בשר מלא אמר יעבדו עד המנה החמישית. גם כן כל בשר טהור לא יאכל עד מיזרוק דמו על מזבח הסד. אם היה קרב אל מקום הקדש. והשר הבלתין דברי מחלל. כי אחרון היה עמו. כי כן כתוב הנה אוכלים על הדם. כמו אכלו מזבחים לסעירים כאמר פירסתי מהיה כן מנהגם בתנרים לזמח בסד הסדים. אי אחר מלא נז כזרק הדם על המזבח. הנה הדבר ברור על כן דבק ע. ענין לא תבחנו. כי בתנרים היו אוכלים על הדם ומזי אחרי הסדים. ואחרון בענין מנחסים ומשוגנים. כי כן כתיב. גם זה כמעשה אדון מנדרים ומעשה אדון. כבענן. ואולת מנחם. מנחה כמו נחסתי ומרבני. כ נאום בגמרת ומחקלות ומחעשים ומתגוטות ומרוים ן ומעות. תעבנו ים תומרים מלמון ענה. סחסוב בל בלבב דבר ושה אחרי לשמוע מה יעבה המדבר. ולא א אכה הדקדוק. ים אומרים ומעבה. לשון ומעבה לא לא ענין. והנכון כעבי מנגרת ענן. כי ידע כי מי סים משכן יסתבל מעבנים ובדמותם ומתגוטים. ויתכן להיות תעבנו ומעבי הסבל כמו מסבבו כי מצאתו ומ ומעבים כמלמדים. כי יתכן היותו מבנין הכפ ל והשר ומנחם ומעם להזכיר לא תקרבו אלת ראסכם כמעשה הגוים להיות מוכרלים מהם. ואחר מסער הרחם והן והזקן לתפארת נכרית אחן ראתי להסחיתו. ים אומרי כי זה הפסוק דבק עם ומרט לנפש. כי ים מי מיסחית אלת ראסם גם אלת זקן. כעבור אותם ומרט גם הפלא הפאה בראש ובזקן. ודומים מקבלי קבלים. ואולת לב לנפש. לנפש אמת. כן המתנרגים והמתחתים. ולא כ כדגים הנון להקל על הנסון. וכתובת קעקע. ים אל מהמה דבק עם ומרט לנפש. כי ים מי מיסחים נעשו כ כל רה הדעה באם על המת. ים עד מיום מגרשים בנעוריתם בפגיחם להיותם נכרים. ואולת קעקע. כ כם לה כמו הקוקע הארון ובאלחיה. והלא מנגרת הקוקע אותם. ועל דעת המתרגם היא אלה אדה. גם הוא הנכון. ועם להזכיר אל תחלל אלת כתך. כעבור מע מרע לנפש אלא תפגלה לעיני הכל. כי קול באמה ערת עדה. אמן כי מרע. ולא תעבה הארון הטעם אנסר חת הארון. כמו ארון כי תחטאו לי. ועשה להזכיר אלת סב מסנתי תסמרו. כעבור המת אלין אחלות כסבת. ן ומעם מקדשי מרחל על הכהן הגדול אלא אדם הכלים. יכן מאהרים על כל אנסי המקדש. ומעם ת

אני. אמת לא יירהו מומקדשי. ותנו לו כבוד. ישבים ונעם להזכיר המיבות ידעונים. בעבור המת. יכן כתי כתיב כישעיה נגד המיים אל המתים. הלמות תגבר ובאמונה הרשע. כי הם עיקר אלת המומנו. והדעבני ענן ראת מיכקסי לדשת תעבדתית. ודקני מוח לאמרי לאלי מסאומות מרמת הבן כן דרך הכתוב לא אסרם. הם הבאוב ואני אומר הבן דברי הם. כי הכתוב לא אסר ה האחת רק הסקר. והעד הלילים והמסילים אלולי סאין דבוקי להחרך הייתי מכאר דבר בעבת אוב בדאות גמורות. ומעם אל תפנו לדשת המומנות. אל תבקשו לסאול כמאול. ומעם אני. אלהיכם אלא תב תבקשו כי אם הבן לבדו. הנה הזכיר לטומאה. כי ז הנפש הפנה והמתבקשת טומאה היא אינה דבקה כמם ומעם לזמיר מפני סיבה תקום. כעבור המת כי חז הזקן קרוב למיתה כי נעשו כמת נחשב. הנה מעמו יב ובל זקן. יכל אים סיבה. ומעם ירמת מאלהיך. שיעב סעיסך ביתי הזקנה. כי נגוע אתך גר הזכירו אחר אדקן. והעשם כאסר האמתיך לבבר הזקן. המרלי כ בעבור מאין לו כח כך אהיך על הגר מכחך גדול מ מכחו. אל בעבור מחין לי כח מהזא כארבך כרסתיך. אלהנת לו מעמים. ומעם לא תעשו עולי בעבור הגר. כמעם ומפטרם דרך כן אים וכן אחיו וכן גרו. וכן בתוכה. אלא תעבה מרמה בחרת המומנת. גם המומנות מסתנות. ויתכן להיות מי כמנסבו הידעו בארון. מלא מלאכי דרך מלכי דרך מרים בחסקל אלת דרך כיכם ואין דרך בלא מרים כמסורה. ומעם אני. אלהיכם אסר הוכלתי אתכם. כעבור מהזכיר כי גרים הייתם בארון הבנים על כן אתם חייבין לאמור חוקתי ומשפטי כלכבב. ועשיתם אותם. ומעם אני. מתרבה אחרי חוקתי מסמתי כי כלם דרך. ומעם ודבר. אל מומה לאמר. בעבור כי אלה המומנות חיוב על כל עדת ישראל. ואין גר שתם של כן כתוב כתחלה אל כל עדת ישראל. ומתם יחל להזכיר ענכם הזכות על מי מהמה דר בארון ישראל אחדא אל גר תוסב. אהל מהקמה מכבלם. והמ אסר אין ומזרע לתלך. המעם לסבב עם עובדת עם ומעם עם הארון. ארון מהמה דר כה אחדא אל גר מה בהמסיל. ואני אתן אלת פני באים הנהל אם היה בם בתוך. ים אומרים כי מעמו לתרית ערב. לאיתן ב מעמ אלת מקדשי מהמה בתוך ארון ישראל. ואהלא אלת מם קדשי מי מומעו הגוים. היה נראה לנו כי מעם ב באים מם המין כמו ויתן לי סור ומומנו.

גם דברי מקבלה נכונים והם אמת. ואמר י אנם המדקדק המסדרי מנ, כי פירים ומסתכתו מ הדומים אלין. ומי הכיאנו בברה הזאת דק מי. כמומ מ מסמעו כי עם הארון יעלימו עונים כעבור מהם

מיומסתחתו. ומעם אלת כל הזנים אחרי אם לא יוכ יומת יזנו אחרים. והנפש אסר תפנה אל האובות ומעמו כאסר אכרית הכרתי מומעי לתלך בסתר אל בב בעלי. אם לא ומיתיהו עם הארן כן אכרית הוגה מלא מאחרי הסד לבמות אל האובות ומזבאמו נפשים גם כ כל נפש אכבנה שבר. וכן הכרתי אותו והתקדשתם ן כי אני. אלה הכבר הזכיר זה הכתוב. והמעם לה להבנים אלת הגרים המתבנים עם ישראל אם חייבים להיותם קדשים בעבור מדרגו בארן קדושה. והאל להזכיר מעם הכתובים בתחלת הפרשה מהאב כאסר החל אים אמו ואני. ומעם להזכיר האב קודם האם בעבור כבודו ואינכו כמו אים אמו ואבי כי לא ומת לא אם לא היה בן מהה. אסר יקלל אלת אבי מומנו ע עבמו ואחר עמו וכן היא ואסר יקלל אלת אמו. ומעם אבי ואמו אבי אמו קלל כאומר מעמה דמיו כי כמו דמו בראסר. והבקלים גם הבחנקים דמיהם בם. וכלל אומר בכל המיתות כי בדמים אבחני לאמם לאסרות אבות בו כי לא מכל הדמים לאמתם מהסתע גם לא נכתב כן כמה בנים יהיה בן מהה. ואחר כן הזכיר אסר יכלף אלת אסת רעהו כמו אבי ואמו קלל כי עשה דבר רע. והבואסת אם היתה אבוה לא תקרא בסם ח הזה שרת אבי עלה דבר בדל עשה. כלתו אסת בנו. תבל פרסתיו. מעמה עמו אם הנסבב אינכו אבנם אים אסר יקח אלת אמה אמה היא כמעם אבות בחמסבה. ה ואתה אמת אל זא. אם אסתו מסרף הבת ואבך הדבר ואלת הבהמה הבהמנו אלא תעבוא אחר. ים אומרים ל להסתיר הקלון לבהמה סם הפעל. אם היא בחרק כמו בסברי לכם כי מסקלו מן אלת הפעלים הם מעמנים. אים אסר יקח אלת אחותו. בחקים מאומם ובדעים כי בראה אלת ערותה אל ראה מנו אבי ואמו קלל ובראה כמו בא. ומעם והיא תראה אלת ערותו מהסבומו מנו מבמים על זה. אסר הו מגזרת מן יחסדך מומנו ומעמו תעסיר כמנות ערות אחותו בא באמנם ע ומ ישא לבדו ומעם להזכיר אלה הדברים כאחות מבעבר מנדלו יחד הם נעשים מסחקים. כל עת יתיחד עמה ולא הזכיר ן הכתוב ענכם. אתכן אל כת הכת כי אחד על תורה מ מטבל פה. גם יתכן אלא הזכיר בעבור אסר הלאה כי הנא בא כמים כמון מתהיה לו מת בוגרת.

ועל כן לא הזכיר הכתוב אם האב ואם האם כי הן זקן זקנות. דמה היא חלה. בעבור הדם ומעם מקרה הנ הערה מעמה מעבה גדולה ומעם יהא בדבנה כי אם היא אמנם הוא לבדו יכרת ונשרת אחות אחר. ומעם כבר הזהרתי לא תגלה. והנה הגלה אלת ערות אחרון ענכם יסאו אם תדבר בדבנכם. לא הזכיר ענכם

אחות האב גם לא הזכיר בכלל ענכם אתי אחות אחרים והמסכל יכן. גם דברי הקבלה אחות אלת דודתו. היא אחת דודו ערומים ומותן. אחרי הבדקים כמו ערומי ופירים ומות כמו ומתן ולא אחרי אחת והבנן מהיא כ כדברי המתרגם וכבר פירשתי כתבו אלת אחים הזה. יבי ערומי כי היא כמו הלך ערומי אחר על אחת אח נדה ומעם מנה אל אחר בפרשתי אמנה יכן אחרי אחיכם מומאל מבדיכם והנה אין בערותה זכר נדה כי אם באחת אח ומבדה אסורה גם תבא עת להיות מוקרת גם כן יתכן באחת האח כאסר אסרם בפרשת כי ישבו אחים ואחר ואסר אחרי אחר היא אחות האב אסורה כן אחיר לא לאסה מתנסת לדודה לא זה הדרך. כי הערות הבנסרי הם המבריחים ואין מי יכרותם ואם בדרך אקול דעת החסרה ירמו לנו למה לא נכבל ערות אחים בשים ואם על הערבים תהיינה אחרבעה נשים כמו שני ערים על כן אמרתי בריבים לקבלה. שמרתם אלת כל מסבני ומסבני הי הענים. ומעם ולא תקיא הארן אסרם בפרשת ולך. ן ולקחם. כם דרך מבל כמו הקבר בפסו. בעולל ישראל ומעם ארן זבת חלב ודבש אחין כמוה. ואסר אלה הבלתי אתכם מן הגוים באלה החקים. ועוד מתבדל ומעם הטהורה הבנסרים. וכל האחרים מומאים. ומעם הענף הטמא הבנסר וכל האחרים מהרים. ומעם לא לטמא מתדעו. מהמא טמא במחשבה ובדבר. יכן תם ומקבנו מן הענף על גד תומם לא יאכל טמא בארן עה טהורה כי על זה התבלו ידור בתיבנו ואם תמרנו כל ן אסר ציתי אתכם לא תהיו קדושים כי חייבים אתם ל לבבת אחרי כי קדוש אלהי בהם אמר הין קדושים והמיתי אם אסר ומעמ בחוב אמר הין מעמ אל אחת בעבור אמר על האבות לאמלה בהם אמר הין קדושים והמיתי אם אסר ומעמ בחוב ובדעוני כי עד כה לא פזכיר ן ענים מנה אל חוב בפרהמיא ומעם להזכיר אמה כי אל אחת האמנות בוד הכמים יתר יכן מכמה לא תהיה.

פרשת אמור

אחר מהזכיר ישראל ובני אהרן בכללם להיותם קדושי הזכיר בני אהרן מהם חייבים להמור מדברי אחרים בעבור מהם. ומעתי הם. ויתכן להיות פירים אמור אל הכהנים כל הפרשה מנזכר ת כי תהיר הטהרה בדם ואחרת אליהם מעמון ואחרת הכתבים ם מהם חייבים לאמרים לבדם לנפש הוא היתה. ומלת ו ומעמ מבנין התפעל ודנמות הענת להתבלע הזיו ומעמ בעמיל בכל ישראל מהם עמיו כי אם לבאחרי הם הקרוב אליו היה נראה לנו כי פירשו כמו אים אל

לא כל סאר בסרו סם כלל. ולחר כן פרש לאחיו ולאביו
ובעם בעל בעיוי. פלח שרעת הבעל כלסתו. וכלסר
רחיני סהעתיקו רב תינו כי שרעת לאסתו ושתו לפאחרו
כדיך תבמיכתא כלם פרסתי בחלת לעם בכרי. ולאחרו
כי מדיים בעל נדיל הבעם ברסיתי כתוי בעניי חין עתו
בטל הפרים הרחסון. ובעם להזכיר לחון קדים הלב
כי הזכר חי ובר. והנקבה ברוב. הקרובה לגיי להיותם
ח. ותן מיאבלחם. והנה לא שמיל בעל בעתיי בבהמי
לא כיסרלים חון ומהזכרים. להחלו. דבסות הלחד
להתבלע לחר. והוא סם הבעל הכבין נבעל. לא יק
יקרחה קרחה ברלסם על הוחת. ופלחת אקנם על הוחת
כמנכן חיך חיות בחרן לחרם. והנה הבלחר פרוים חת
פלחת אקנך. ובעם סרעת. לחלו לחת. ובכר נהדוי
ישרחל. על חלה. ובעם הזכרים כי הלם מקרחם חקן
חנולח ובסר סרוע לא יסתם לפני הסם. ולא יחלון
סם מלבנים ופרים כי חת לסי יי. לסם זנם. לא ת
ובלו על דרך הבסם בכל המקרא כי לם כמסקשה.
גם כן ויקבו חת הילד בחנה כלסר סרסתיו. וחלה
סהנה חת רבת כחנה. ולפי הבסם היה כרלה מרבדי
יחזקחל כי חלמנות כחן ומקרחת לבהנים. לכן דבר ה
הקבלה הוא הכנון. וקרסתו. ומחסב ובדבר. לחם
חלהיך. ומחכל סהוח קרוב לסם. לחי יי מקרבסם
כלסם כי חחל לרעת רבים חנו חחלם. ולפי דעתי הי
חלסון חלול. רק הוא מהכבין הכבר הנוסף כתוב לא יש
יחל דברו. ועל סני הפיוסים. המלה הוא מפעלי הם
הם. רק הוא זרה. ויתב סתתי זרה החל גם חחל סלא
יתערבו עם עשם תחלה כעבו הוחת קחון קחון
יכן לבלתי החל. ובת כהן לם חלנה עבחה בחנות כבב
בעבור סחללה בבוד חביה. בחם תפרוף. בעולה לרי
הרוסה. חת הבבדים. הם בנדי קדם. חת ראשו
ישרם ובבדיו לא ישרי ויה הכבן. בלמיד מם סהעתיקו
קדמונכו בחוסבו הוכלות. ועל כל נסבתי חת לא יבח
גוף חת הבוף חסר. כי חת סם הבחר. יכן ושבוד יגו
יענה עמת. ומלבלו בדילה בחבר סם. ובעם לא יבח
בהיל לו בבית סבם הוח. ובעם לאחיו ולאמו. סהיל
מבנה עליו לכבדים בחייהם וכמיתם. ולף כי לאחיו ל
ולבנו. ומן הקדם לא יבח. לחרו המעתיקים לחר
הוח הבכן. יום מומרים בסבעת ימי הלולים
ום לא יתכן כי כבר כלר ומלא חת ידיו. גם יתכן סלא
יבח מן המקו. כי לם בדבר מבה. בסבעלה. יש סמו
כלסן הקדם לא ישרדו לעולם כמו נעריה מקנים וע
ועלמיים וכתולים. יש סמות כלסון הקדם סלא יתחב
יתחברו כעוף. יסבם מהב ישרל. חלמנה. כלל מכהן
מי מישרחל. ומלנה זנה חסר יי הדבק. כמו סמסירם
עיוד ובלה. ובעם להוסיף כי לם בתולה להזכיר לא

עמיו כי הבכיה והוחת הדת לחרה לו. ולה יהלל ירע
פרוסו חלמנה ובדיסה כבתי כי חת כל חלה לא יקח ב
בבלו. ולחר סהזכיר קדוסת הבהנים יחחל להזכיר ה
המומים. לחם הנהיו. והוח קרבן המובח המלה הנה
הנהנו הדוים על כן לחר כל חי סהוח מזרע הארן
חרם. הבך פרע. והנה חרים ומגזרת חרם. סרעב
חנו ומסתרע לו נבן. קרבוב מגזרת חרם נבנוים וח
ובכון טרם. והוח סם הבחר. וכן דק והוח כמסמיעו
לחיות דק כבר קמחה. תקבול בעיבו. יש לומרים ומגז
תבל עמן הסחתה. יום המומרים ומגזרת כבלה בסתן. ו
מהנו על סני הסרוסים כנסף. גם ברב בנון ועל דעתו
רבים כי ולבת כבעם רבק חנו. ולבתי סעמן. יום לו
עוות ומגזרת ולחרד הלים ולבתי. והוח נוסף כיוד יהבר
חרוח. סם הבחר ומגזרת רוח. חבך. ולכבה. ולחר
סמרע לחור כלל. כל לים לבחר כי חוב. ובעם חוב
בו כהן חכו ולחון קלל. לחם לחרו לחם הבנים הח
המסם והחבלת סהם קדם הקדשים כבנר הבלמיים כ
כי גם הבלמיים קדם. ומן הקדשים הוועבר ומכבר.
לך לא הבכרת לא יבח. להיותו כהן גדול. גם לא הוו
הנבחה לא יקרב. ובעם לא כל בני ישרחל מלא יזבח
לחם בלמיים בעלי מום. לולי הקבלה. ובעבור סהזכי
כי בעל מום יחכל קדם הבהר סיהם הלוכל שהוד.
ומכבן כמו והרתם והוח מכבין כבעל. והבעם ירחקו
ובבלו ומגזרת בזיר. ולא יחללו. מוסבת עבמו. ולחר
עמו וכן הוא לא תחללו חת סם קדשי. ולא יחללו הסר
הם ומקדישים לי ובעם חני יי קדשם ובעם ולפני חני
יי. כי מחר מיכרת ולפני הסם. לא ישוד כלחר ברסתי
בסבר הסם. עד חסר ישבר ומי עהרתי חסר ישוח לן
בחבלו. כמו לחוני לי מחי הוח. כל חלה הבוכרים יש
ישמלו עד הערב. ובח הבמים ובחר ידוע כי ובחר סם
הל המוח כמו ו. בסר עליה הכהן ובחרה. כי מין בבקוק
אבר יש רק חבמינו אל הבעתיקו לחבלו מיבח הבמים כח
יחכל עד סור הלחר ומין זה הבסוק לחבמכתא כחסר
פרסתי בבסוק לבעם כבדי על כן חחרו ובחר יוחח. כי
לחון. מחכלו. וכבר פרסתיו. יריקי מוח ישרבו הבם
הבסוק סהוח בבסר יחזקחל והוח כל נבלה וטרפה. מן
הנוף ומן הבהמה לא יחכלו הכהנים כל מה שבבהמו ו
ובעבעהו שבר לו בהמוח. זה הכל כי הנה בתרה סתו
כל נבלה וטרפה לא יחכל. והטע. סלם יחכל לא יבמוו.
ומחרי חת ומבמרתי הוח לוקדים על כן לא. ומחו עלת
הוו ומתן כל זר חלונו מזרע חחרן. הם ומחכלו כלחתי
זבריס ונקבות. בתרומת הקדשים הבסוק והחזיק חלת
לבנה תחכל. כמו בראסונה. וכל חר לא יחכל בו של
בן לם יש לה. ובעבורו לא תחכל הלא. יכתן לכהן ח
חת הקדם טעמו עם הקדש לא תחזיה. חלת ונתן לכהן ו

ונתן חת הקדם. ולפי דעתי סלון כיוך בעביר חלת על
עלו והבמלה בעבל יבח לבנים בעלים והעבו סהבירים
ויירם עד סלא יבנו. ולחר סהזכיר קדם. בבי ישרחל
הזהיר סלא יבילו הקדשים מבעלי המומים. ובעם ו
ומן הבו כי ומבבע לחר לנוד ולמתבדב לישרחל ולגר
כי כן כתוב. ובחבים הבדשו כן בדי וכן נדבה. כל
נדר נדבה ולון כל נדבה נדר. כל קרבן שיעלה כלו ע
על המובח רחוי לחיותו בלא מום. לבלתי לבדם.

עירתם סם הבלר לבון. ים לומרים כי מבנר כיד
ומבגלי חרון מגזרת כן ומבעוך מלה חרבת. כמו בגו
גזיר. יכלת כמו תבלול. יכלון. מל דבר לנחמו נסמוך
על הקבלה ולא בסמן על דעתבו החסרה. לא הקדבו
הלה לי לבלא נדר ולא יקח מלה המומים. מרוב
כרלסון וקלוב הסבו. והוא מגזרת עיר ונקלבו. ומעוך
ומגזרת מעבו מדלון. ובתנה ומגזרת ולבת לותו. עתון
ומבחם בכבים. ובתוק ומגזרת כלבר יבתק מבול הב
הבעירת. ובלר בכם לא תעשו לבמת ומעבה הסם.
ומיד בן בבר מלא יחסוב בלבו הוא ל והוא קדבו בן בו
בבר לא לחום להקריבו. ומבחתם מום בומף והבעו ם
סרם מגזרת הבחתה. ומם לא היתם להם ומבחתם סרם
והבעו בומף. ובבו ומבבן נפבל. ולחר סהזכיר לא יבבו
הזכיר כי כל קרבן מיקרב קדם יום הבמיבו בם הוא
לא ירבה. סיר לו בבם בקרלים על סם סעם בחוו וב
ובבדי עד ומים. ומת הוא כי ומל הבומל. לו הבעם מ
זבר הבין. ובעם ומים הבמיבו בחוו הבמול עד
המרובע. והלחה לחרבו והבר חן ומבבן. ובבר לו ו
סה פרסתי והמוה על זבר ובקבה ובעם כי תבבחו ו
זבח הדבה מומכל בים לחד בעבור סהזכיר ובור לו
סה שלא ישחט בים לחד והוסיף על הבר לה הבעבה
בבו לת לחרן מלת לבבובם. ובעם לבי יי להיות הו
הבדים סלמם. ובמרתם ובבתי בלב ובם תם לחתם לא
לבי יי. סלחקור מה בים בלב ולחלה כל הבעבי. ובע
לא תחללו לת בם קדשי. עם בני לחרן ידבר כי הבדם ז
דבקה והם המבים סלא ישחטו לבם לו לישרחל לב ב
וכן בים לחד גם יקבן סמבחת וכי תבבחו זבח תודה ל
לבבים והבר סהחל בבדבה לחרי כן דבר לל בני יש
ישרחל. ועד סני ובקדשתי בתוך בני ישרחל המובדיל ל
לחתם ובבתוך לבי יי. סהוא הדבר הראסון והוא עיקר
כל המבבת ולחר סהזכיר קדשי בני ישרחל. הזכיר הימו
הימים מיקריבו בהם הבעלות והחל ומבבתו. ובעם
חלה הם ומשדי. בעבור היות מבבתו רבות בבמה ב
בכל ומבבתיכם בלר בכם וחן ומחרב בבית. ובדיך
ובעם מבבת חזל לו פרסתיו ולחר כן הזכיר המובדים
ולחר בבבת חלה הם ומובדי וכמובדים לחר בחובדים
הבעם כלי זה יש סמזה מהבבוב. והנה לבי נותן לך

כלל בדברי המובדים כי בחון מבית המקדש קיים הי
הי המובדים כמבדים לבית דין הלא תראה כי לחזר ע
על פבח חזקיהו ובעבן המלך ולחר סקבב רבם חדם בי
בים עבר הבנה עבחה תבבוחו חבמים לל. כי הבה רח
ראוי חלא יעבר בים בבים. והמעתיקים לחרו. כי ב
דין הוה תבקבל בדברים רבים בקבעו. הבנה ולחרת
ר עקיבא מקבב מתי מבים מעבדות מבה מחר מבה לם
לפי ובוך הבעה ולון בכל המקרא ראוה לוך הוא. ובר
ישרחל קובעים החדשים והמובדים. ומה סלחר הנא
הנלון כי על חבבן הבעבר הוא כבמבים לובבו לחרבו
כי בחבנה גם בתלמוד ראוות בהוה פבח בבדו. גם
סבי מעבים סם ובעבר הבנה קרוב ומבבת מבת. הח
החוה על הלבנה ולוכנו על דרך הקדמונים ותחלת הב
החבב ן ד כי בנה מבבה להחל ומחבבן בהדל בעבור
חוחבה הומים סהוו קודם בראת הלדם. ויום בבנה
חבוב בנה וה לא יוקן. לכן לא תוכל לקחת תובבת ם
בנה בובבה כי לא הוה. ותבה הבעבר לחר בנה. ובחבי
בנה והבעבר בבני על המלך המבבן. על כן לחרבו
בלבים בבחרוכה ובקבדה ולון הקבעת ומוך חב
לחר ראוה הלבנ בירבלם לו בקבה. ומזרה לו בחובבה
כלל. והבעד מקום הוחבבת הבעבה כי הנה הוה על ל
ירבלם ועבד מרלונו מעבים הלבנה בחדם בוסן. כלל
סבי כן הוה נראות בכל הבלם וקבעות הדם הוה
ל. ל בלבי כן לחרב לבלבה חדבים בוסן וה בתו
נתקן בבמת בדבד בעבור הדחוה גם מעבים הוה. הק
הקבעות בתבדי יום חוחבי לא נראות הלבנה בכל ם
מבת הוה המלוך ך וה יקרה בכל מנה בהמולד בדוב
מחבי הוה והוקה הלבנה בחבי נגנל הנבה בן לון ם
הקבעות בנוי על עת הבחבדות המלוכות. לפי כוב
בהלך הוחבבו כי קבה בדבד גם בבדד יבוקה ולוני
בלא לחרך הי יתי מחרם סוד הבעבר וסוד הלבה הח
ם חמר בחן בן לד קודם חבות בהבל בחבתינו הבעבקי
לבן מבסוקן על הבעבר בבלות כן קבלנו מפי בבלים
ולא נוכל לבשות דבר לחר עוב חמנו וה בסמנו בי יח
יוים בבלות והוא על דבר בפר המתבבים יש הבמרי
בבי יוים מה ובעלם בעבור הדחות כי בבמת בדבד ו
לא על המולד הוה ראוי בוקבעבו בחמנה לבבעתינו
וכן לוה כבנת לחבנו חבבן בבתנו בעבו. בבה לחרת
וכן יקרה לבם הראוה. בין הבבים פרסתיו לבה לוי
בבבת בנחם ובעם להזכיר כי תבולו לל הלרן בעבו
בוחמרו כל הבבתות בחדבר ובחח בהר בוני כי זאת הא
הבבה חמוכה להקדמת המבבן ובעם דבר לל בני יש
ישרחל מתחבדו ולחר כן ולחרת הלוים מתחבת הבב
הבבת לחרו המעתיקים ומתחבת. יום עוב.
והנבחים לחרת מהוא כתבחנו והמלחיים הבולו

דאורייתא דאסמכתא דאיזכל והבו הגדול ויש תרוייהו
סברא כי סברון וכן סברון בראשון על סדר ובסדרי
ואחריו כי סבר סבתות · סבעות וכתוב בלי הסבת "
והם שנים פרושים בפסוק אחד · והנה שלשים עדרים
ושלשים עדרים ורחליהם תמימות " ונחכם
כדרכו הנה הלוה המוחרת בפסח תבות וקלוי · ולא יד
ידעו כי בנפשו הוא · כי הפסח כיום מרבעה עשר ומחמ
המוחרתו יום חמשה עשר · וכן כתוב ויעשו מרבעה עשר
בחדש הראשון ולאכול קלי אסור עד עמר · תבואת תנ
העומר " והבאתם אחר שסני פסחים הם פסח " ופסח
ישראל פסח " בליל חמשה עשר · והנה מוחרת הפסח
ביום עשה עשר · ויהיה פרוש המוחרת הפסח ה
הבתוב בתורה · המוחרת זבח הפסח · ולא אחר כלום · כ
כי לא נקרא הרג פסח רק בעבור שפסח הש על הב
הבתים · והמוחרתו הוא לבקר יום חמשה עשר · וכן ב
כתוב כל היום ההוא וכל הלילה וכל יום המוחרת " ועד
אחר הבוקר ומנחת וקלוי היה מהיום · וזה אינו רחוק
כי הכתוב אחר על תבואת העומר ומחל הדרים ולא ת
תבואת העומר היתה יום חמשה עשר · אתי קבר · ועמר
ונבאת · ועוד כי אין קביר כי הוא רחמתי קביר סעורים
גם יום כדמות רחוב על פרוסי סאחר ומעבר הארן "
ויתכן מה הש נקרא על התבואה שם לא סבה סעב
סעבה · ועשה מעבר הארן אחרן סיתן ושנו · והעד
מאחר אחר כן מקבלת ארן כנען " ועוד כי קלוי · אל
אינכו כיון קלי · הכתוב אחר ולהם וקלי וכרמל לא תא
תקלו · ואין סביר קלוי כלום שענה כי הוא תאר הדבר
המעשה כי אביב קלי כלום יקרא קלי · ועוד יש להסיב
מנין נדע כי הביא הכהן בעבור הידון תבואת העומר
כי הכתוב אחר מאר אני מתן לכם · ועוד כי לא כתב
להם · ולא בא הכתוב להזכיר מתנת וקלוי רק בעבור ש
משבת הזן · וכן שעם כל הפסוק " ועבר אחר הבלוח
אם המבת כמוסרשה · אחרי זה שבת נחל לספר " ויש ע
ויסודה הסיב כי סתנה שבר יחיס הם שם בהם קרבן
ונקרא מוער מוערים · מלבד הסבתות · ואחר שם ב
קרבן · כיום תבואת העומר לעד ולמות כי התבואה בא
בחדר הוא יוצר הארב והנה שבת קרבנות הלוים ח
הדשים שלא נזכר " ועוד כי הכתוב אחר שלוה תעבוד לי
ליום שבועות ויום · והיה דאי סיאחר תלבר תבואת הב
העומר · גם זאת אינכה שענה עלינו כי אבחנו נסת
נסמוך בתבואת על הקבלה · והנה כיום שבועות
לא הזכיר בסרשת פרחים ולבר כבני הטלוים ולהשלה
פר בן בקר אחד ואילים שנים וכבשים שנים ש
ואל אחד · גם יכל הראיון להסיב כי כדיך בנוחה ו
ידע · והעד תערך הלחם · והזכיר הכתוב אחר
בשנה הראשונה · ולא הקריבו שלוים והעלה הבשרת

ולאחר כן הבשרת כפרחים · ולאחר כן לאחר בשבועתינם
שבעה שבועות ולא לאחר שבתות · ולא ראיה כי תחלת
הספיר יום ראשון " וטרולה שבועים יכוא " והנה לא
אמרנו לך סוד אחד שכל המועדים תלוים ביום ידוע
מהחדש ולא נאחור בחג הסכות ומספר בעבר הסמיל
שהיא מבנה יקדמונו אל השתיקו כי בחג שבועות היום
מתן תורה ועליו באחר בא חג " יש לו כי כל רבו
לרבנכם פרוסי להיות לכם לרבן בעבור הכרכ אחר
העומר לפני " לרבנכם · ושנתו שתנימו רבנכם ·
והעשר שמתנו בכם בן שבתו " והמלחמים אמרת כי ב
בן שנה אינכו לבן שבתו כי בן שבתו עוד אין לו שבה ·
וכן שנה שים לו שנה תמימה · והנה לא קראו בחנוכ
המזבח בכם אחר בן שבתו לעולה ולאחר זה בבשים ב
בני שנה שבים עשר " ולחם מחדש יהעד כי הפסח יא
אלכלו על תבות ומרדים " לולי הקבלה היה נראה כי
בפרת הימים שבות היוכל " והמלחמים אמרת כי ע
טעם תמימות ס לא תעלה כמספר הסבת הראשונה מ
סיחל ממחרתה " תפסרת חמשים יום כי בן מספר הנ
התורה וכן ביום הסמיני בכל מקום " ולת תבילו
זרה בעבור הדבנאת כי לא נראה לו טעם " ומתמסמיב
בדשים אבי לקבלה מלו זה מקום יקח · ומתן ומקום
ולחם · תבוסה לבהן עם בבני הטלוים מתבן שבנה ה
הכתו בשנה הראשונה בעבר שהיא תחלת הקבלה ומם
אמרייכ כי יקריב פר ואילים שנים לא שני פרים ולאל
אחד ברבנם הכהן " ועוד לא ראינו תבנה כזאת · ובפר
ובכבשים לפרים הלחת · ולאחר שמחיבת הטלוים ביום
חג שבועות והיו יום מקרא קדש · הנה תמיד לשחוט
בכל המועדים הסך דברי הבדוקים " ועשה להזכיר וב
ובקרבנכם את קביר קביר חגים · הזכיר שלא תשכח מה
חג שבועות בדברי קביר חגים · הזכיר שלא תשכח מה
שנמתך לעשות בימים ההם " ועשה להזכיר ודבר ·
עם יום הבכורים · בעבור היתה מועד בני עבמו כ ח
חג שבועות הלו מיום תבואת העומר וכן הכיר
עם הבוס הגדול ועם חג הסכות הטביעו כי ת
תחלת החשבון מנסן כי בו יצאנו ומתבארת " ועוד כי
תכיב הטעמים תחלה ולאחר כן בדברי קביר הש ולא
ולאחר כך בחסך לת ומעשך " ולמה המועדים תלוים
להיותם בימי הנזכר · ולאחר שלחר לתקוע בחבורת
בכל חדש · הנה זכרון תרועה גם יום תרועה ותביה ל
לתקוע בטוב · וכן ביום הכפורים ולבי הנה לחרות לך
סודות ושים לבך · לולי הכתוב לחזיר המעשיך · ביום
ראש השנה יום הדין ועוד התרועה · אבר לולבנה הסם
ולאחר שהעיקר כל ראש חדש היה ראש חדש ניסן נכבד
כי בו הוקם המשכן " וכשעתר לחזר יחזקאל בראשון ב
באחד לחדש וכן כתוב ביחזקאל וכן תעשה בשבעה ל

בשבעה בעבור המרבע והנה חמשה עשר לנכח ויש ס
סביבו גם מרכבו ותסך סני יתחלפו בגדול והקטן על
כן יש ראש השנה גדול וחכלם חשבי שהיא דין ל
תסיר להתעברת בו תמרת יוכח ויש הבדרים הקטן כ
בתחבירת והנה שבת בחג פסח רק שתיבו ולין שבעו "
ומזה יתבאר לך הסוד וסוד השבת " ושעם לך בעבור
פיס ומקרא קדש יש שתיה וכן כתוב בו לבו לבגן ת
ומשמנים וסתו מתמקים " ובגדים שרשתנו " לבשר ע
עליכם פרוס כי יש כפורים עליכם לבדכם כי כל הנ
הנפש אסר לא תעבוה · הא והבנין שלא נקרא שם
פועלו וזה לתת כי מי שבדע שאינכו שחר זאת המוזה
כאסר נשרומו כשריחנו להתענות " ושעם שלא יעשו מ
תלאכה שלא תהיה הנפשות מתעבקות תון מבקשת
כמוד העונות והשבתי יום הפרים כיום וכן ובשתה ולא
לאכל לפרים " ושעם כל תלאכה לא תעשו פעם אחרת ב
להשיב חקת עולם לדורותיכם " ושבתם שבתכם וזה כי
יום חשבת לא יקרא שבת ישראל כי אם שבת
" שבתת ומיום תקריבו אשה ואם אינכו אם באסר ח
חג פסח " עבדת היה יום אחרי · ושעשו קהלה כשעם
עבדת כוביים " והשעם התחברת כל ישראל " לשלם
רגלים ולא ראיו בכונה כי הנה כתוב בפסח ובאים
הסמיני עבדת וכתוב תבבית בבקר והלכת לאהליך "
והקריב מהיא כתו עבדת · לפני " שהיה בטל מבל
עשקי העולם · ופרוס עבדת היא · כלו מלאכת עבודה
לא תעשה וכן כתוב בעבדת תמיד הפסח " אלה מועדי
" אתם תיבים להקריב בהם אשה ריח לה בבלעם יש
עולה ומנחה וזבח ונסכים כי עד שתה לא הזכיר רק לא
אשה לבדו ויתכן להיות עולה לבדה לא מנחה לבדה מתן
ומתנותיכם בשלם דגלים ונדרי הבבו והיחיד לבדבתי
ונעם לך בעבור שהבחר בשרשה שהיא קודש אחת
עבוי הנשם אסר להתענות ברב הבשתו כי מ כתבים
ומאחרתם והיית לך שמח בחגכם את תבואת הארץ
שדות וכרמים " הנה ומבני הבשל והעשב על
הבדים כיום הראשון שבתון שם ויחסר יהיה לכם "
ולנו היה מם התאר היה הא תחת בית · לקחתם לכם
לבחנו נאמרים דברי הקעתיקים כי לא ובחיבו הכתוב מ
הועם מתבלנו ונקח להם מים שם לבית תבות גם ה
הם הע יקח כי שרי עץ הדר הוא אתרע וכאמת כי אין
שרי עץ יקר הדר מינו · ודרשו בו
הדר כלו לבן אסתמתא כאסר פרשתי בפסוק לעשה בב
בברי " והבדרים אמרו כי מילה תעשה שבתת והבילה
ראיה ומסר עבדת ולה עודי לב הלא ידאו כי אין בת
בחסר שמרת ערבי נחל ולא שרי עץ כלל רק עלי חתם
חיסה ומני ולאין זכר לבני הדם ובני עץ עבתת שבעה
על קדמוניו כן אין הדם אין לבנו בבה והם הם ס

מסבה שבעבר המרבע והנה חמשה עשר לנכח ויש ס
סביבו גם מרכבו ותסך סני יתחלפו בגדול והקטן על
כן יש ראש השנה גדול וחכלם חשבי שהיא דין ל
תסיר להתעברת בו תמרת יוכח ויש הבדרים הקטן כ
בתחבירת והנה שבת בחג פסח רק שתיבו ולין שבעו "
ומזה יתבאר לך הסוד וסוד השבת " ושעם לך בעבור
פיס ומקרא קדש יש שתיה וכן כתוב בו לבו לבגן ת
ומשמנים וסתו מתמקים " ובגדים שרשתנו " לבשר ע
עליכם פרוס כי יש כפורים עליכם לבדכם כי כל הנ
הנפש אסר לא תעבוה · הא והבנין שלא נקרא שם
פועלו וזה לתת כי מי שבדע שאינכו שחר זאת המוזה
כאסר נשרומו כשריחנו להתענות " ושעם שלא יעשו מ
תלאכה שלא תהיה הנפשות מתעבקות תון מבקשת
כמוד העונות והשבתי יום הפרים כיום וכן ובשתה ולא
לאכל לפרים " ושעם כל תלאכה לא תעשו פעם אחרת ב
להשיב חקת עולם לדורותיכם " ושבתם שבתכם וזה כי
יום חשבת לא יקרא שבת ישראל כי אם שבת
" שבתת ומיום תקריבו אשה ואם אינכו אם באסר ח
חג פסח " עבדת היה יום אחרי · ושעשו קהלה כשעם
עבדת כוביים " והשעם התחברת כל ישראל " לשלם
רגלים ולא ראיו בכונה כי הנה כתוב בפסח ובאים
הסמיני עבדת וכתוב תבבית בבקר והלכת לאהליך "
והקריב מהיא כתו עבדת · לפני " שהיה בטל מבל
עשקי העולם · ופרוס עבדת היא · כלו מלאכת עבודה
לא תעבוה וכן כתוב בעבדת תמיד הפסח " אלה מועדי
" אתם תיבים להקריב בהם אשה ריח לה בבלעם יש
עולה ומנחה וזבח ונסכים כי עד שתה לא הזכיר רק לא
אשה לבדו ויתכן להיות עולה לבדה לא מנחה לבדה מתן
ומתנותיכם בשלם דגלים ונדרי הבבו והיחיד לבדבתי
ונעם לך בעבור שהבחר בשרשה שהיא קודש אחת
עבוי הנשם אסר להתענות ברב הבשתו כי מ כתבים
ומאחרתם והיית לך שמח בחגכם את תבואת הארץ
שדות וכרמים " הנה ומבני הבשל והעשב על
הבדים כיום הראשון שבתון שם ויחסר יהיה לכם "
ולנו היה מם התאר היה הא תחת בית · לקחתם לכם
לבחנו נאמרים דברי הקעתיקים כי לא ובחיבו הכתוב מ
הועם מתבלנו ונקח להם מים שם לבית תבות גם ה
הם הע יקח כי שרי עץ הדר הוא אתרע וכאמת כי אין
שרי עץ יקר הדר מינו · ודרשו בו
הדר כלו לבן אסתמתא כאסר פרשתי בפסוק לעשה בב
בברי " והבדרים אמרו כי מילה תעשה שבתת והבילה
ראיה ומסר עבדת ולה עודי לב הלא ידאו כי אין בת
בחסר שמרת ערבי נחל ולא שרי עץ כלל רק עלי חתם
חיסה ומני ולאין זכר לבני הדם ובני עץ עבתת שבעה
על קדמוניו כן אין הדם אין לבנו בבה והם הם ס

סני מיכים " והעלה מיארן קדר לחרן לחדש מה יש לי
עינים ידע סוד המבוח החתת " כי בשבת סביב שיש
אחר שעברו יש סוף סוכות · ולא כי כתוב סוכו שבוחרי
שם קרבם ומשבה וכן מנהג כל המחבת והנה בם זה ד
המוזר זכר ליבילת מבנים " ולא ישאל המוחל לזה ו
מתפרי זאת המוזה יש להסיב כי עבן " היה על הוים
המשכן ומתם והמתם לא יכה ומיומתת תפרי החלו לעשה
לעשות ס כתת בעבור הקור " אל בני ישראל ולא כל
בני ישראל כי לא יכל לדבר עם כלם וכן כתוב דבר אל
בני ישראל ולאין טעה ומסתר אל כל עדת ישראל
כי כל ישראל לא יקרא שרה ובעם להזכיר פרשת סמן
זית זך בעבור שהזכיר אחר כל מזבר והוא דברי להזכי
הלחם והתמודה כבבר הסלחן והזכיר בפרשה הזאת
הזאת על המנורה הטהורה היא הידועה אבל כלה מע
מעשה בבלהל ולא אחרת ואסר עשה מבראל בשעת ה
הדרך על פי הנבואים עשה " ולקחת סלת בבנוי וכן
ואפיתה אתה ובאה אחת הלוה מלרע והיא זרה " ת
מעשרות בתוספר הסבנים כמוד האמרה כיון לאמר " הזכלו סני
עמרכים כתוספר " על הסלחן הטהור כגבר סלחנות
אחרים שים סם והוא לבדו מבנוסה זהב וזרו הבלבב
שהיתה עם הלחם הוא אסה לסם והלחם · לבהן ויתכן
שהזכיר זאת הפרשה בעבור שים חייב על ישראל לתת
עולת המעשרים ומן ולחם תדיר לאחרן ולבניו כל מ
בינו " ויתן בן אסה ישראלית מלאהלו כתו ינאלו נבבים
פתח אהליהם · כן אים מבני ואל · הישראלי כתיב לאים
העשיר ואת יוסי הסביבו ולא נדע לזה נסתבה זאת ה
הפרשה אולי דברי המקבל דברים אחר לא כן בעבור
הלחם והמזון והקרבנות " ויקב יש אחרים פרוסו
ישרים כתו אסר מי " יקבנו אסר נקבו בסוכות " יש
לא מרים שהיא כתו מה מקבב והראשון קרוב לפי דע
בראשון מקו · דבע בתחבר ומחבר כל הסמוכים בעבר
כי על פי עדתם ושקל כל העדה הם גדולי הארן שהם
גדולי ישראל יש אחרים כי יקבל אלהים בדברי הנבון
סמלת אלהים עם הגאר והמלאכים יקרלו אלהים כן
הדינים ומי יוכל לדע מה יש בלב המקבל לך אם ישרים
הם הנכבד אולנו אם הגאר ולא יתעבר עם אם כי
הוא לבדו והנה הענה כמת מקבל אם ישרים הם יוחן
יומת בנקבו אם כאסר עשה כן המזבר לזעם כבוד ה
הם לא נזכר ולאחר כבר כאחרת ויתכן שהבו אלה הנב
הנבים זה אל זה על כן נכתבה זאת הפרשה וכבר הו
הזכיר רק ת סוף כבר כאחרת יהיה ההל כי יכה כל נפ
נפש אדם בארן ולא בטלאחה הנר לו לאחרת ויכה בה
בהמה שלמונה והנה נפש תחת נפש מעשים לפנים ה
הפסיקים כן יעשה לו ולאחר שמשן כן עדות להם יה
והנלאן הבית ראיתי מסקל דשת כי לא יתכן להיות ס

סני מיכים " והעלה מיארן קדר לחרן לחדש מה יש לי
עינים ידע סוד המבוח החתת " כי בשבת סביב שיש
אחר שעברו יש סוף סוכות · ולא כי כתוב סוכו שבוחרי
שם קרבם ומשבה וכן מנהג כל המחבת והנה בם זה ד
המוזר זכר ליבילת מבנים " ולא ישאל המוחל לזה ו
מתפרי זאת המוזה יש להסיב כי עבן " היה על הוים
המשכן ומתם והמתם לא יכה ומיומתת תפרי החלו לעשה
לעשות ס כתת בעבור הקור " אל בני ישראל ולא כל
בני ישראל כי לא יכל לדבר עם כלם וכן כתוב דבר אל
בני ישראל ולאין טעה ומסתר אל כל עדת ישראל
כי כל ישראל לא יקרא שרה ובעם להזכיר פרשת סמן
זית זך בעבור שהזכיר אחר כל מזבר והוא דברי להזכי
הלחם והתמודה כבבר הסלחן והזכיר בפרשה הזאת
הזאת על המנורה הטהורה היא הידועה אבל כלה מע
מעשה בבלהל ולא אחרת ואסר עשה מבראל בשעת ה
הדרך על פי הנבואים עשה " ולקחת סלת בבנוי וכן
ואפיתה אתה ובאה אחת הלוה מלרע והיא זרה " ת
מעשרות בתוספר הסבנים כמוד האמרה כיון לאמר " הזכלו סני
עמרכים בתוספר " על הסלחן הטהור כגבר סלחנות
אחרים שים סם והוא לבדו מבנוסה זהב וזרו הבלבב
שהיתה עם הלחם הוא אסה לסם והלחם · לבהן ויתכן
שהזכיר זאת הפרשה בעבור שים חייב על ישראל לתת
עולת המעשרים ומן ולחם תדיר לאחרן ולבניו כל מ
בינו " ויתן בן אסה ישראלית מלאהלו כתו ינאלו נבבים
פתח אהליהם · כן אים מבני ואל · הישראלי כתיב לאים
העשיר ואת יוסי הסביבו ולא נדע לזה נסתבה זאת ה
הפרשה אולי דברי המקבל דברים אחר לא כן בעבור
הלחם והתמודה והקרבנות " ויקב יש אחרים פרוסו
ישרים כתו אסר מי " יקבנו אסר נקבו בסוכות " יש
לא מרים שהיא כתו מה מקבב והראשון קרוב לפי דע
בראשון מקו · דבע בתחבר ומחבר כל הסמוכים בעבר
כי על פי עדתם ושקל כל העדה הם גדולי הארן שהם
גדולי ישראל יש אחרים כי יקבל אלהים בדברי הנבון
סמלת אלהים עם הגאר והמלאכים יקרלו אלהים כן
הדינים ומי יוכל לדע מה יש בלב המקבל לך אם ישרים
הם הנכבד אולנו אם הגאר ולא יתעבר עם אם כי
הוא לבדו והנה הענה כמת מקבל אם ישרים הם יוחן
יומת בנקבו אם כאסר עשה כן המזבר לזעם כבוד ה
הם לא נזכר ולאחר כבר כאחרת ויתכן שהבו אלה הנב
הנבים זה אל זה על כן נכתבה זאת הפרשה וכבר הו
הזכיר רק ת סוף כבר כאחרת יהיה ההל כי יכה כל נפ
נפש אדם בארן ולא בטלאחה הנר לו לאחרת ויכה בה
בהמה שלמונה והנה נפש תחת נפש מעשים לפנים ה
הפסיקים כן יעשה לו ולאחר שמשן כן עדות להם יה
והנלאן הבית ראיתי מסקל דשת כי לא יתכן להיות ס

סוד תחת סוד כמו שיעו כי הרשעים בא בלא פגם ולא
חיך יתקן לעשות סוד כמו שלא הוא בתקון ויסוכן
הנה ימות. וכן כעין ' ומי סוד סליחות אור עינו לך
יוכל לדם לעשות כן כעין החיבל ' על כן דברי הקבלה
אמת. כי פירוש אלה פיס על סוד והקדמת עינו הם
לא ידרנו ולא טענו אלינו אם היה החיבל עכו ' ותשוב
ותשובתנו כי על הריב דבר הטעב ומלא ישמיר העבו '
גם זולת התשובה על הטעבים אם היה חבל העין עם
עיר כן יתן בו ' יים בית תחת על כמו אסר אני ריבב
בה ' ולבים כן ' לו פירשו כן יתן בו אם לא לא ידרשו '
ועשם ומלה בהיום פעם אחרת להחבל הגר כי נתנת
המים הוא בישראל ' כי כן כתוב בעמיתו רק תבה אר
ובחיה ומפטו אחד להם יבור כאחרו ' כבר הדשתיך
כי בהיחבר סנים כעין הוא דרך קבדה גם הכתו לחת
דרך קבדה אלא הזכיר עם מבה חדש ומת כי ידוע ה
הוא כי המבה לא יומת עד מות המובה ועי אחר הזכיר
בתולה נפש והעשם שהבה בחקים ומבוכן ואחר כן
אחר כלל מי שיחיה יומת. כן שבה בחקים מבוכן לו
שלינו ויסוכן על כן לא הזכיר נפש " ועשם אלהיכם '
אלהי תחזרם הגר ובני ישראל עשר ומלתו הזם כתם
כמופט הזה כחוכל

פרשת בהר סיני

לון מוקדש ומלאחר שנדרם ' מלת הפרשה קדש ויקר
ויקרא וכל הפרשיות שהם אחריו כי הדבר בזר סיבי ' ן
ועתה כרת הפרשה הכתובה בפרשת אלה המשפטים ' ן
והזכיר בחקים הזה לחבר מצוי אחרן " ובאחר אחר
על הערייה כי בעבורם תקיל האחרן אחרם ' כן אחר ב
בפרשת לם בחקתי על שבעת האחרן תכנה על ישר
ישראל אלא עזוב גי לחדש בסת הפרשת בחר לא כבם
נעבכו לעשית מלאכה בסת כי הוא פרשתנו ושעם
סבת ליי כיום הסבת ' ופוך יתי עולם רמות בחקים הז
הזה " לת תבחלתה ' סב אל האחרן הנזכרת בסמוך אל
הראשון " סבת שבתון פרשתנו " ספיח ידוע הוא שוע
מנגרת ספחני לא ' גם נזדרך ידוע ' גם הוא מנגרת
כזיר " סבת שבתון יהיה לארץ ' והטעם כי סבת שבתו
היא לארץ והטעם שהארץ תיכה ברשתך בסנה הזאת
ויהיה שבת הארץ הטעם כל מה שהבילה תעבתים ' ן
ושעם לכם לכל העולם ושעם לך פיס רשות לבעל הבר
הארמה לאכל הבפיחים ' ולבהמתך שהיא בפשתך '
ולחיים שאינו בפשתך והעבדת שפר תרעה ' ים מחלו
מחלוקת אם בפרת העולם בנשן לו בעבדי ולון
ביד להארץ כי מעתיקי הדת תקנו לבו תבלות ' ולא

הסנים זה היום תחלת מעשיך שכרון לוים ראשון ' וגם
ראינו תקיעת שופר בסבת הייבל בתחלת הסנה
ועד בפרשת הקהל לת העם לקרוא התורה כתב הסבר
הסמכות וכתב לתעבן ישמעו ולעשם ולחדע ולא יוכלו לחי
להיות אחר חבי הסנה " ועד ואם הלשיך בבחלת הסנה
וכן תקן סת הסנה הנה הבר הראון סבת הסבת שבתב לא
תזרעו ובתרחשון יחלו בחרן ישראל לזרעו ולא הוש
תחלת הסנה הנכון הנה לא יקבו לאחר ארעו בסנה ם
הבשיסת לא ' ארעו כי הנה סבת הסמוכה הוא אחר סל
סלא תקבו ארעו סנה סבשית לא תזרעו שנים ' הסנב
אחר לא תזרעו בסנה הסבעיה לבדם " ויאמרה הבשי
אחר כי ישראל הוא מוכן בחשבון הסנים ' ולאו הוא אז
בבן הנה לא פירש מסה מהלך שנה הראיתה כי חכמי ם
התלות לא יבו עד הנה להבין לאחר כי חכמי הדת
מוסשים על רבע הוים הוים סעה? ומלמי ואבריי ל
אומרים כי יחסר חלק ומלם ומלות ביום ' והוא קרוב
ומהלך העבור ' הבשים אחרון אחרת חלק ומלה וב
ומם ' ואחרים מלה ומבר ואחרים מלה ומלבים גם
מלה ומסוכים כי ים מי סהיה סבתו להבלתת המזלות
מנקדה כראית ' ים מנקדת הגלגל הנטוי לימין לסת
למחל ' והנה אבאנו בריבים לקבלה " ועד כי פירוש
חדש יבחים הפרשי " והבדיקים המוחרים סהיה על
סבת הלבנה דע כי אין לבנה שנה כלל רק בקמו אחה
המחסבים מספר חדשים קרובים לסבת החדש ומבלו
סנים עבר כאסר אין לחדה חדש והמחסבים בקמו מ
אסר לחדש סהיה בחלק קרוב לחדש ימימת הלבנה
על אין חדשינו הם לבנה ומנתינו יסוב בסלף לסבת
החדש על כן העתיקו הקדמונים כי לעולם היה בית
דין עשה סבנה עבורים בכל מחזור הלבנה לחשה מקם
ומינו לעם סהיו קובעים בכל חדש על פי הראיה הל
הלבנה וסוד המחזור ידוע מחבורת המזלות ' ועשם ת
תעבודו סיתקנו אסר בכל התחלות וקרשתם לת סבת
החדשים בעבודת האדם וכל יסבה ' דבר ידועה הם
שהוא כמו חסדי וברור לעלם ' עלם קנון מגן סבחה
פרשתו ולם סהוא פרשת חדש לא יאכל עד שיחת " '
יבל כמו שלח ' ומעשיקים אומר ספרים יבל לבם '
והראיה פשרות הייבלים ובקראה הנה בסם הפשר
ועשם תהיה לכם לישראלים לבדם " ויסקם לים לא
לחזאתי ' כאסר ישרם כי בסבת הייבל תשוב האדם
הנמכרת לבעליה " ולים לא מסחתו העבד הנמכר לי
לישראל " יוכל הוא לאחר סחיה סבת יוכל לא תזרעו "
קדם " תהיה לכם כי הוא תשרשת כובת הסנים "
ון הבדים תאכלו ' ומה מובדת הבדים מעבנון תאכלו
לבם " כבת בסבת המשנה " בסבת הייבל הזולת ועשתו
בתחלת הסנה ' לו קנה פס הבשל מקום קבים קבו

וכן זכר לת יום הסבת ' ימים כמוהם " ועשם תעבדת
לסנו רבים על פי עיים וכן עשם לא תנו רק ' מספר
סנים " תבים מקבעו הבר תעשיו " ועשם לא תנו לו
לת עמיתו לזהרה לאמר כי הראשון לקנה " כי אני '
אלהיכם ואחר אני אלהיכם אשר הוצאתי מארץ
יומה לת עמיתו " ולא תעשו חקתי תתן הארץ פריה ב
ועשם להבר זה בעבור מספר תבואות " אחרון ה
הבחקים כי תבואתנו רחוקה מן הקולת הנה מנכון ' לא
ולון זולת רחוקה כי יתכן להיות פירוש תבואתנו מה מת
אעבדה הארץ מעבדה " ולא אחרו לא תקרא תבואה
כי לא ספיח הנה לנגדם הן הבדה תאכלו לת תבואתה
ועד ידעבו לך ישבו בסנת היובל כי לא יזרעו בסנה
וכבעבעת לבחיבו רק יזרעו כרמיו ' ויקבו בעבודו
אלהה לא הזכיר הכתוב אם כי אחר לשלם הסנים לבד
והכבן בעבו פסיחים ועבת לת העבודה שלהן ' ברבה
בסנת מסנתן ויסף עוד סנה וכסנת הייבל והיו שלם
סכיח בלא תעבת " ומלת ועבת זרה כמו מעבת לת
הולך כי בעבור התחברות סנים תעין חסרו הוא לחק
על הנסון יסן סב לא מן ושעיון כלבם " וכן מן ה
הבמרת תעבו לת הבריבים לבמיתות כמו כי יתת ' ן
והתיו סרם תעבדת יבמיתם " אלהינו " כי לי כל הארץ
זה טעם בכבר ' וכן אחר מסה בתבלתו " מעבלתם ה
הייתה לבן אחה כמו תעבן עמוד דבר הולך ולא כא ל
ארץ אחוזתכם מיסבתם בלר כבעם בם בארץ אחוזתי
ויוך מהבשלים הסנים הבראים ' וגם בעבלה ' ביניהם
ונעבנו כמו דל ולבין " הקרוב אלין מוסבתו ' ומסב מ
מהבבין הכבר הדבעם ' ובא מוסבר ' הבה סם תחת תאר
הסם ' ובסם כמוהו ' אחר סהבזר בית מוסב ' ידעבנו כי
ובר ' מלאחתו סדה לו כרם " ' ובר מהיה עיר מוקבת "
ויים סבה עד מוב הימים מקבר ' ומם ' ובין ' מחרף כי ב
כלם הין כי סבת סוב הסמים לעקבון ' הם מלאחנו בריבי
לקבלה על סבה תעיין לם לחת חם לבבר ' ולם מעבר
עד סדה הארץ כמו ' ובלאי החכמי על הנסי ' ים ' עם
בלה תהיה לו לכל בית ובם כמו כבו בעד שלי סוד כמו
על בביה כי לוכבו בחל עול בבח ובעבו שלוח בחל עולם
אחרהלאסר ' בחל ' והעם כמו ' ובקבה ' לם היה הבחל
הבלו לבי ' ' ובלא כבה רבה כלבו ' ובמעבת בית לו עבר ה
הוכם לחד ' ומבה ידו ' ובבר לא ' ומבו ' והמם סרם ' ומו
לם לחרתי ' ומבה ידו ' ובבר לא ' ומבו ' והמם סרם ' ומו
לם לחרתי ' ומבה ידו ' ובבר לא ' ומבו ' והמם סרם ' ומו
מלת הבים אסר סבבתיכם כעמון ' ומלאב ' לדבי ' לחרם
בם מבבי הבעבים הבדים בחרן כבעם ' ולא לבם ' ולא
והם מהבים הבזרים לו ' ובבים ' הכל בם ' תן ' ומבב
הבים כי הבבן ' הבי עליה לא ' תבים כל בסם ' ' הבל לבם
לבלו ' ולהבל ' ' תבב סקדמובב לו ' בב ' הבר
הבר בחרן ' ולבו בבעבי ' ובהבם לבי ' הבי
זה לבלתי כי דעבבו ' בלה כבגד דעת ' ' ובתבלת ' ובבי
בתבעל ' ובו ' ' ' לב לעבל בה ' בבב דן ' ' רק
בהם ' ובלבו ' ' '

פרשת אם בחקותי

תמורה ועמית מכה לתמיד ולעולת ועמית״ מ״ נכתבו
כן יהארץ היתה תיהו ובוהו ולקולם כאסר האילה מל
מלרע הטע הוא נעתיד ולא מלעיל עבר חרן מתתי
מעגו״ נעבלה וכן כי כל הרים ישאו לי׳ ולא נדע אם
הוד סרם לו לוגו סרם כמלת יקוט״ דים בגיד ו
והנה התקבר כאסר לת תעשיך תסרה וכו״ לסוכנו
סם הסגל״ לבטח בלתי ובחסרונו סם׳ וכן מלת בדי
והנה האיר בתחלה הסוכנו שהוא עיקר״ ונע ויסמת
לבטח כי ביתי הרעב יגלו בני לרם מתקומים כנע לא
הוסף תת כחה לך נע נוד וכתתי סלם בארץ ביניכם׳
ולוץ ר״ הוד לא מחיה רע׳ ולוב רק לאם תרדנו האוי
ויפל לבביכ״ והתוה כי מתי מעגו עכם ידוקו״ ומסר
רב מחלוכי וכבר הודעתיך בספרי כי עמרם ומלח ולא
ולף ורבנה סקוח עמרת הלבים כך חסכון ומנהג ה
מרבה לאת על לחד עמרם כמי כי עתה כמונו עמרם
אלבים ומה הוסף כי המלה ירבסם חמסה והנה כבל
מנחן המרבה וכל לחת ומהמלה ידוקו מלה״ גם לא
כי בעבור המחברת הלחדי יוסף המסבר וכן לוכה
ידוקו מלף ולוץ ברך׳ ונפלו לוכיכם עם בלי תקומ
ופביתי מלוכם להרבות עמרכם ולהמרת ולהרבות
לתכם כבני ובנתי״ והכנן בעיני להיות ומניתי הפך
עוגר רחם״ והקומותי לת בריתי לתכם לחיותכ לכובני
המים לרוב ולעבר הארן״ ולכלתם ימן נמן יהתן
סתיו רבי ומרוב המבול״ ולכל מי מרבה ימן נם כמ
יותר מהמים והוא מבין כמעל״ גם מי מוכיח הימן מ
מבני הדם כי לוץ לי מקום לסמוכו סם ומסר לחר כי
עוגתנו ולו לל הסר״ ונתתי מסלבי ולא תמרדו מתבלו
לעולם לודי מסרון כי כבודי דר עמוק ולוגני׳ כבן לדם
מתבעל בסמת לסבת במקו לחד״ ועוד כי בלבתכם לל
לל ארן לוכב המקדם עוכם יתהלך כבודי מעבכם
והנה לוני להיה לכם לאלהי ולת עמי כי על כן הוצלתי
לתכ מלר מלרי״ מעגו עולב מסל הבר לחור סובגו
לוגית בעלוי ישראל הסתעבדו בבנין הלרמה כי כן כ
כתו״ קומותית בקומתם וקומת״ ורדקי מתם לחרו כי ה
הקללות רבות מהברכו ולא לחרון לוגת׳ רק נלחמו ה
הברכו כלל ונלחמו בקללו מרבו לוגת ולהסתי הסוגעו
הוסתקבל הוגע יתגדל לו דברי״ לת כל המנות הלבל
הכתבו״ להבדל לת בריתי מלה ורה בדקדו כי מסקלי
סמות הבעלי ומסתבי״ הסקדתי עליכ׳ סמדם פקוד
על לחר יעשה חבנו בו״ בחלה לת הסחת ולת הקדש
הלוים ידוע״ ושע לת עם׳ ושע בהלם סתבהלו ולא
תרעו מה הנעשה״ גם לו כי בהלם בסתלו׳ ורבי לחרו

כי הסחבת והקדמת סבים חלוים בחרע כמו הסדמים ו
והדקון כי כן כתו בעבו מרעתם לריק״ ולון בוזך כי
פרוסם סיכלו לכם חלוים ולם כלון סולבי לבסרים ו
ולהבו הוכע כי לון מי סרגת חלוה לגרם״ ושע תכלות
עבוים שלה החל״ יחסבו הענוי ודלבו נפש וכן מחלת סקר מזון גם לו כ
חסר מחלת ומדיבו נפש וכן מחלת סקר מזון גם לו כ
עבוי עון הנוף כמבו ומדיבות נפש ולון בוזך״ ונתתי
פני׳ הקבפי ולחי כמו ומבוה לת חון לה׳ והעשם כי הנם
הנסחרים מלון לה חלוים לם יבלו לל המוכים ובעבו
לבבוה׳ ושע נכוסן ולון ודלך״ ולם עד הלה הוכבות
סבעו בעבו הוחתו חסבון סלם בחוד על לסון רבו וכן
סבעו יפול בדוק וקם׳ עד עקרם ולהה סבוקם׳ ולון על
חבלתוכ להוסיף סבעה׳ רק לסתי סבם לחרת כמו
גדול לא יסף״ ושע על חבלתוכ בעבו הבלתוכ״ גם
לו סהחסבון כמסמע׳ והרחסון בכון כי לם בחסב ו
וסבתי לחר סמוכם כבראל בנים ולרן בנחוסה ומם
לוכ׳ ובול הלרן׳ ובדי הנן הנה סם ומכת חוק הם
הוחה הנה סבבו׳ גלון עחב הסוכנו כמוע ובסרון ובדון
ובגלה לם יסבר יבול ובסח״ גם מעבלי הבבל על כן
סבת תחת הנון״ גם לרוק כחבם ומעבתם בעבודת
הלרתם׳ קרי לחרת רבים סבירוסו גבוה ובנוח כלים
מיחוק לבו לא יסחר לחנם סלא ומבח׳ ולון רעבלו׳
גם לו מהוה מעבר כל הקודת ומעוע מלחר בדבר חם
הבלמתים כי לא ידו בגבה בבו מקרה הוא״ ועל סבי
הבדוסי יחסר בית מתו כי סבת ומים לו יהי כן תלבו
עתו בלבת קרי כחסר הלחיתך רבי כלה והנה סבעי
כחוחתיכ ולא ונסוף עליכם׳ ומרי הוחתיכם דבק עם
ליבום חתם והעוע כמבו הוחתכ״ והבלחתי בכם מבנר
חבני׳ מבליח כך ובכלה לתכם בחרב קטני׳ ומעוע
לתבם בחרבת ובדלי ונסמו דרבכ כי לון דרך ומחד
הוחת מלוכם בבסות לדם כחסר פרסתי׳ מוסרי עתיד
מובנן כמעל״ על הוחתיכ דבק עם ובחתי׳ נקם ברית
על כן לחרתי לת הבר פרוה בסוי הבעבה בפרם
הלה המבסתי׳ ויס קבלי על כפם ולחרו בעבה ובמוע
לת הבריתי ולון להם כל הפרסה הלת׳ ובחסת מבני
חרב ובם מבלה הבו הבעב הרעב עד סבבו לחבתם בד
הלוב וזה בעם ובתת׳ והיה מלה מובנן כמעל בבסרי
לבם בם הפעל׳ ובה סבור כמו בבבה ובקומה ובעם
הסבר בעבו חוה לחם והוה דרך חבל ובסעה ומבע
כי הלה לבב לבם יסבר׳ עבר בסים כי זה הבל חבנן
כי ומבנו ישראל היה לחבת כל בית מבוי בבנמו סלב
מלבל כל הסבנים ומעבר הבבת מבבח׳ ובסבו לחת
לחובם בחבל בעבו סהוא מעבו׳ ולבלתם ולא תם
הבבנו יס הבב מבבנ הלובל מעבו׳ ומעבה מלובל הב
הבבה לא יבבנ

לם בחת בחבה הלחת וכן לם בלם בלה הוכבת
הנבבות על הבלתיכם דבק עם ובחתי׳ ולבלתם ב
בבר בבים ובבר בבתיכם לון לבעלה הבבעב הה׳
לא יהיה לכם מקו לבבוב ולהתבל להבבעבב הבבעב
כי לבמיד בבתיכם׳ מקום הבבים׳ הבבכם ועבר
חמה בתיכם הבבבים לבבבתות לבמים׳ והבן נוסף ב
כבון בבים הבבבים בבבים בבבתיכ כמו פבר מובם
בלבלבם בם בבתי לבבבה הה מבן לבבבל
והבבם ב בהבבבם לבבי בבבבה׳ הבבבים בם בבבבל
תבה הבבבבים לבבים׳ הבבבים׳ הבבבים׳ הבבבים
הבבבבים בבבבבים׳ הבבבבים׳ הבבבבים׳ הבבבבים
הבבבבים׳ ה

והבלל כי הוא גרת הכתוב כי אלו היה על דרך תוספת ה
הזכר על הנקבה הנה אחר ששים יוסף הסליחת והנה
ותחום עד עשרי יוסף אחרי ותחדם עו׳ חוים ויעשרי
עד חוסיס. ויוסף על חתאי עשרתי״ מערכך ס״ומס
הנשך מערכת אחת עם. כך וכך. כמוהו אין ערך
אלוף. ומלת הערך מבנין הכבד וכן ישרכנו הכהן לה
להשרים כינו וכין ישרכנו לבני ו״ ״השעורים הכהן ישרו
ישעורה לבני אהלו אחר והשעורים הכהן לבני הכהן כ
כאשר פרשתי ויבא הכהן על כף הכהן הסמוכה״ ויהיה
דרך בתות לו יהיה השעורים מעשיר המרד בפסח״ כן
יקום. כמו ישעיר״ ולא תעבדה אחותי. מירים עם ״
ישראל״ חומר סעורים. וכתיב כי עשרת הכסף חומר
ומס בתי הלשה והבת״ והנה אדע לאשת סעורי. בחומש
הסקיום חלת נזרת חילך כדמי העבר״ ולא מסבת
היוכל. כענבם הסנה״ ונגרע משרכך מה מחלך אחר
היוכל״ ולא גאל יגאל. כמה רמה כלמין ישראל והלו
ובן כמוע הסמוכים סהם לחעלה כי השרך עיקר ולא
יגאל הסדה ולא לא יגאל״ ולא מכר עעון לא מכר
אלא יכל בעל הסדה אחוזה סיגאלנו כגבור סמכר קוד
בנאתו כולב הכהן הכתוב על דרך כל סדה כו ביוכל
יגאל״ כמרים הרים. מדיר נדל להחדיות״ גם הוא לב

בודבר סיני לה״דיע כי לא עלה ומסה אל הר סיני אחר חיות חבבוד כאהל מיעד כאחר לחדם הסמי לתקן
הדגלים. ולך יסעו ולך יחנו בעבור המקדים כי כעשרי לחדם הסמי כאשר כמו כי תמא ומס ומעמר
לבית אבותם כי מספחת הלם לחיה קרולם ומעמה״ לבגלגותם. פרשתיו״ בישראל. להגיל ערב רב״ לחים ר
דלים. דרך קבוה והדלתי לחיות לחים לחים״ לדלקן. ואחל ואהבבור כמוע לא לחתיחם לבכורה״ לבני יוסף. אחרי ב
בני לחה בעבור כבבר רחל על הסמחת. ואחל ואחרי על דרך יעקב אבינו. והקדי אחרי ואנמה על בנימין כי הם
מקום יוסף. ואחר כן אחל ירדן סהמה בבבר הסמחה ואחר״ אחר כי הסם ידע סהמה יהיה לחם המוכים על דגל דן ל
אחר כן נר כ הוא בבור סמחת לאחר״ קדולי עדה העדה סהעדה לא ישמן דבר עד מקרלוס״ מעוות אבית הטעם
על הסבטי. הנה כל אחד נסוא הוא לחם אל מלפי ישראל כל אחד לחם עו׳ כל אלפי הסבטו כו ים סד לאלף״ מקום ומסה
עוים הלנסי אחר נקבו אחר סהם חפודים כמו אחר פי״ יקבני מהלדי בקבר מתי כולדי בעבו חסמן עפרי מנח
עוים הלנסי אחר נקבו אחר סהם חפודים כמו אחר פי״ יקבני מהלדי בקבר מתי כולדי בעבו חסמן עפרי מנח
לא בכתבו תולדותם״ מקדים מסה סהוא העיקר. ואחל ואחרי כי הוא הבבור. ואחרי סמעון המלך לאחרי אלוף
ואחרי גד בבבר סמחת לאה והנה דגל ראובן. ואחר כך דגל אחרי ואחר כך דגל דן״ והחמי
על כל דגל ודגל כאחר הם בחבורת המחנה״ ודע כי אחר סהיו כל הסבטו סנים עבר כי יבא לו יהיו לו יוסף סנים
ורחמת העולם הרבע הנה לכל רוח סלמה והנה ים. ולאה הוסה בנים יחבר האחד ויהיו לה בני דגלי הסלמיהו הדגל
עם בבבר פפחתה וסמוכה עם דגל ראובן סהוא גם בבבר הדגל הסמי ליהודה״ החונים עבת אחת הקבנים המוב
ואחר דגל בני עבתי ואחרים תקום יוסף הוא קדם ומנשה ברבי יעקב

הדגל הרבעי לבשחת ר״ל סהוא הבבור ואחדיו אחר לא
ולא הוא קבן כבנים מבנתלי כבעבור היות הדגל לבן
סבחת לאה ולא תסתבל חיעב לא תדע כי הראם הוא
הדרום והאבב הוא הבעבון ולא אכל לבדם״ על כן רא
ראובן בדרום כי הוא הראם ודן בבעבון״ ודעבו לא
יהי נבדים כבבנים בסבנו יהוה הנמסל לבד לדרה ;
וכסבנו דן הנמסל בן בדרי מסה״ על כן הוא הם
בראשונה ובאחרונה״ והזכיר לבגלותם בראובן גם
מחנה להודות על האחדים כי הבתוב אחז דרך קבדם
ודבדים ויהיו פקודי בני ישראל סלא כפקדו רק מי סהוא
מנן עבדים סבה ואחר כן ויהיו כל הפקודים בבגלם ;
ה״פקדון מסני בנים כי הוא בבין הבמגל ועם בבין
סלא נקרא מס מעלו״ אך אם ולוה לוי סדים לא
הפקדון כי פקודת המסכן עליהם על כן לא יבאו בבב
בבבה״ המסכן הבדית הוא אבל המעבד המסכן לאחרן
מסס הבדית״ ועל כל כלי בתנודת הסלחן המעבדת
ועל כל אבד

לו מס כלי הכלים הוא יסלו הם הנמסאים בנסיע
המחנה״ והם המסתבים בחנותם ולביב המסכן״ יחנו
ובבסוע המסכן״ ודדלו אחר להסיר הבריחי הבעון דיס
ובחנותם הם יקימוהו ואחר מבני לוי״ ואם הו״ ישרת
ובית דין ומקדשה״ ועשם יחנו בני ישראל בחנותם בני
ישראל אים על מחנהו הבעם כל אבנו אים על דגלו ס
סלא יעבר בבנו דגל אלים יחנו סביב בים הבעב
לחעבה לוה יחנו סביב סלא יקרב אל המסכן לאחר ת
מעבדת בני ישראל ומתת הה בעב ולא יהיה קבף מגפת
בנגע בארן ובס כתוב מחר אף״ בעבודת הבעב על עד
בני ישראל לאחר מעבדתם וכן מקבר בשי נלבד כן לא
לתבנו מבני כתוב הם ומחני הנים מחנה עליהם לבחת
המסכן״ ועבדו בני ישראל סלא נעבו מבסב לעולם הבעב
אל מבה ואל אחרן ובנו ומחנו מבחת הלוים בבתף
בראתם מחנים הוי בבב דגל דגל״ וקדמונבו אחרי הם
סהיה בדגל ראובן ב״ת אלם מדים ודרלים עבדגל ת
מנדה בור אדיה כי בו המחנלו עבן ובדגל אחרים בור
מור מבעם בבור מדן ובדגל דן בנדת נבר עד מדמתו
לבדים מדאה חזקת מדן ובדגל הנבית מבר רחוק קדמה מן
ומדמה תחלת מדרם ובקדמיהם לא ובקדמיו לון הבדים
בבמה החנים עליו כתו עתו הם אחדיו ובקדם הם
חבגיבי ראומה יבו הם יבעו כתולה״ ביחנבו מבנדת
יחן ובבים תבר הבם ובסע אהל ומעבר בתו המחנו
הנבדת בו הנבסונים ומדרים נבסעים ובחבים בדגל יהודה
וכן דגל ראובן הבבדים נבסעים ומחנה לאחרן ובבי
בן דגל ראובן הבן דגל אחרים בבבר יחנו בן יבעו
סב לא הבחבת בסם ישראל לא אל מחנה הלוים כי יח
יחנה דגל יהודה לבדרן בו הנבסבי סהוא מבעבר הבתן

המקדים ומדרי בבסן יהדיו יסעו״ על דן סלה ומקום
וכן יד הדרן יד תמה לך אלה פקודי בני ישראל״ וכן
נבעו בבבר הי בבם הבתבקדן והנה בנבדים יבם לא
ומת אחר מהם ון דבר פלא״ והנים לא הבתבקדן לבלר
סלא נחסוב אחר מהם עם הפקדים בבבעם ובעבו בן
בני ישראל בל ומי הדבר״ אלה תולדות אהרן ומשה ה
הבעם סלא הולדו בבהם ולא הוסבו בקרבם ומעבדה ג
הדבים בבבר דבר הבם עם ומה בהר סיני בעבתי מ
לחתבל על ומעבה הבעל לא בבחר סבבו לוי ולאחר הבם
לומה הקרב לת מע לוי גם בבדם ולבו לקחתי ובבבר
הוקם המבכן אחר הם פקן לת בבי לוי והבסוב בחבכן
על בן כתו בחדבר סיני הנה הוי תלדות אהרן ומבכן
בחדבר סיני״ כאמר הוי בהר סיני רק אחרן ומבכן מבני לא
אהרן״ על בן אחרתי בי הלוים לא נתנו כבר בבפם״ בי
בן בתנו לבבל הבעבר על הבקודים ומם אחרים״ בי לא ם
פקדם ומבה טרם עמתם המבכן רק ודע פקודיה בדי
נבות ובהנו בבחים ובן בי תבא המבחנו בבנים בדלים לא קבני
סהיו בהבים בדלים ולא הבחבו בבים בדלים יתבן סילודו על
על בן חבר ומבבר הלוים בי הבדלים יתבן סילודו על
בני פרסתיו לבני אהרן הבם סהוא בגיד הסבטו ובדים
והעבדה הוא ובדתו הבן חי״ לאבר עבדתו לבני ישראל ולבן ב
תבבדת כל העבדה הבדבבות ולת תבבדת בני ישראל ;
סובבדת סלא יבע ישראלי אל המבכן בתובים לעבל לו
הם ובבהם העבדים ובתם לאהרן ולבני הבתבדים
והעבדים תבתבהם ולת בני ישראל לבהם מובדלים
ולת אהרן ולת בניו ובבל בני בניו ובקדם לבתם בקוד
לבל אחד ובבבר לת בהבתם סלא יבלו לדי בבלתיהם
הקרב לבהן לבהם עם הבתם ישראל לא לוי ומבתם
ובבבת בבבם הי בבם הבתבקדן גם הוא דבקה כי ים בבדבה ם
פרסתיו דבקת בבע ולא הם ומבבבר בבע ויהי כלם
לו תבע כל לבבר חילחן כל ויהי בני דבר יי אל מה לקחתי
לי ומבבה נדלה לבדים בבבר ובקן אל בבר״ ובבי לי לא
ובקודבי לי בי לי בל בבר ובבע בבבבר לי הם בבי
הבתי בבבע אזן ובבים בבוהם לי ובבי בבבבם ובבבן לי
ובבי לא בבר ומבבר ובבהם לי ובבי בבבבם הבבבת לא
חד ומבע עד מבב הבבבר לו על דבבם ובבבבי הבבלבר
זה אל זה ובבבבי בבי בבבבם ולא הבבבו בבבבי ובבבבי ובבי
בבבבת עם הם תבת בבן בבבבם הבבבי פבבבבי
אלה מתי הבבבבת מבבבר בך אחרי הבבבב בבע אחר בן
אחר בבבבבבם בבבבי בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם
בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם
בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם
בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם
בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם
בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם
בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם
בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם
בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם
בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם
בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם
בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם
בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם
בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם
בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם
בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם
בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם
בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם
בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם
בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם
בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם
בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם
בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם
בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם
בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם
בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם
בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם
בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם
בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם
בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם
בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם
בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם
בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם
בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם
בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם

לכל עבודתו. עוד אפרסנו. מסמרת הקדש היתה אחר
הארון. ונקרא קדש כנגד המשכן כאשר פרסתי. ונבא
יבעבור סבני קהת נכבדים ומכל בני לוי הוסיף קהת ב
בימין כי היה נכבד מהסתלל ומהלחנו ולזן אחר מזרח
נכבד מימנו. ובעבור שהיה נרשם כבר ליי ים לי מעגלה ג
בדלה על מרדי. כי היה נרשם לת הקדש כנגד משה
מרדי. על כן חנה נרשם כמערב כתיב דגל אפרי ומרדי
בנפון כדגל דן שהוא נכדר הספיחה. הנה האיתני מנכד
דגל ראובן על כן התחבר קרח עם דתן ואבירם. ועוד
לוקבל קרח דתן ואביר ועבד אפרסנו והמזבח סביבם
וכלי הקדש אשר ישרתו בהם הם כלי המנורה וה
והסלחן והמזבחות. ורבי הסתבמו כפירוש המשך וכל
עבודתו ומשקיו. ונכסיו כלי הלוי מהם סלמה גם חל
הלת כנסיו לו עון. ים לאחרים שעשם הסוקר
פרשת נזיר לפרשת סוטה מהיה לה כן נזיר אם לא כנ
נטמאה. ולפי דעתי כי כפרשה כעבור נזירת האשה
שהיא הסך המועלת כי ריבו העברות שסתם היין ולאשה
סלא תתקן שר ראשם לוכנה מבקשת להבעל. פליאת
ישרים לו עשה דבר אלא כי ריבו העולם הלבש אחר ת
תלתם בדר נזיר היא תאר הסם ינזרו מעזרתו שיבח
ומהתלת ועשה זה לעבודת הסם כי היין ומחית הדעת
ועבודת הסם וכפרשת כי תבא ותהבה לרעתו אדר ו
ועשם מין ומסר אם כדר להיתה נזיר יקדים מיין ומש
ומסר יזיר. על דעת המעתיקים מסר גדול מתחילו
ולחרים לאמרו מסר מעם כל דבר מעשה
אחרים מיבו ועשם חתן יין והמשרת ונעבבים לנוסם
גדר סירחק מהם כלל יכלשת מנוח פרים כל מעולה ו
כל לאסר יבא ומנגן היין מאסת אין לו חבר והתיי לשת
למעכת לסון נקבה ושמרו כל דבר פרים עם עבבים
ים לאמרים ומקה מבסל מחרבנים אין לו רע. כן ב
ג והאשרשים לאתת מחרבנים מרבנים מנפרדים לא
ולחדים הפנו הפרים ויה פרים ומחברים
דקן עם ומכל לאסר ישאה כל מה פעשה מלה סביבם
בדל פרע מם הפעל מהבבר. הנעם בדל ובל הזרו מם
הפעל ומבבר. עד נפש מת תאר לנפש לו יחבר נגף
לאכין ולאחון ולף כי לאסנו ונכתב ולאחרים ים מוריו
כי מלת כזיר מנאת נזר. ויהבר כי כזר אלה ין על ראשו
ולינגן רחוק ורע. כי כל בני לוי עבדי תלו הע ל והמלך
בלוח סים נזר ועבודת מלכו. בראשו כל מי שהיא חבשי
מן התלות שבתנו פתלות שביהם קרובים בעם כן
אחרת עבר ינזר ן ישראלמי בים שהיתי כמי. כמה
כי הוא נמלא מת אחר לחנאת ולאחר לעולה ולהבר הוא
סאחרים חזל ומסר עבר עבר על הנפש הוא על נפש מת
כתיב ומרש לנפש. ולאי חנאת לא יבאהו מ מיחיו לחנאת ב
יתי נזרו היתי סבדר להיי נזיר ישעתה יחל לפרי מת

יבי מרד. לא הזכיר לנאת פמיתה כי הפיאה ובקה
עבודת עבודה כאשר פרסתי. הנה טעם כל הפקודים
סהיו מכן סלמים סנה. ים לים על נרשן קהת ומרדי
על עבודתו ועל משאו על כן ופקודיו. ונסמוכה פרשת
ומלחה כעבדו היתה הסכנה בתוך המחנות בנסעם וב
ובחנותם. כל ברעו חב ושרת נפש אלה הם ומעמאתו
סכבה והם ומשמלים אחרים על כן לא יבא כעבד קרי
מתחן למחנה. ולין יד בחנה לנאת מין רק כל אחר
מסר בהלו כמנהג כל המחנות כלן. כי מינקים ים ב
בכיהם ופרסת כו תבא ומחנה על מחנה קטן. ומכר ב
שלח מם אשה אחרון כבהם. ומין סובבים כו בתוכ
ומרלל הסבינה כאמנע ושר אפרסנו בתקומו. נקבה
זכה לו בה לוכרעת לו שמלת מת. ומשנו כן מזר קוד
מיבע. ומשמלים בנסעם ישע בין דגל אפרים לדגל
דן על דרך הבדה כי לא פרם. ונסמוכה פרשת אים לו
אשה כי הנרעת ומחוב ומלו כעבו ומעל. ומעם לחז
להזכיר אלת הפרסה פעם אחרת לזכיר מה לין לא
לאים גולל. ומתרמי לו זה מהם מהיה אים לו אשה ב
בדלאו כאשר היה לא פחת ממנו. ומחיתיתי ומפ
עלו אם היא ומעדה מעבתו אם ים עדים עלין ומפ
סני ומרמים. ומעתיקי הדת אחרי אחים המים ומעתם
רחשה מדשנו. ומנסב לי. בעבר ידאת הסם הסיבו
אים מה קדשיו לו ירו טעמו. פרשת המקדים הם סת
מיתנם לאי. אם מהן מרבה ונזכר זה כעבר ומתנות ת
כהנה. ומעם המוטה כעבר ומעלה כי מעל. תשמה
תקוב ומהדיך הסרה. וכן סטה ומעלין ועבור. מסבת ל
ארב הסבינה הדעה כ עקרה לזרע. ונסתרה אלא ב
עליה היא הדבר ואפילו עד אחד אין בה מתמיה אמור
כעבורי. והיא לא כתמאה בעדים לנפשים לו על ידי כ
נפשים עד מתמיה אמנים. ועבר עלין לנפן זכר. וכן רע
רוח גדולה וחזק ומאד. ומעם עבר שלמה כמחמסנע
והבית בעל כרחה עליה עמה לבעבריה. קמון
מעדים לאחרי רבותיכו היא. עמה תעשה בהתה תב
ובא ומלכל בהתה. ומנחת הנדבה היא אלת תעים ן
לזכרן לעוכ. ולאת המנחה מזכרת עון אם היה אם
על כן היא גדושה להתה מעדים אלא אחרון ובלא לבו
לבנה. ומקריב לאתה המנחה המעדה לפני אם
לפני המזבח. ים קדשים ומהזיר כי כבר נקדשו ב
בקרקע דינו תחת הקרבן. ומרע את ראש המשה ינ
עלה. ולפי דעתי יכולת מרע ראשה מהיה מבשה.
תי המרים לפי דעתי מאלת מי מתוך ומלת המרים ת
תאר הסם אם כן מדי דעת בן יתכן מבקרלו על אם
מסם אחר וכדי שרמים תפסיע יהיר. ובאו בה הרים
המלרים לאחים לאחתם כי הלאת הנקראת המלרי
ומאחר המים מרים אחר היתה מתקים. ומלת המר
המלרים מהבכן הבסר אחר אשר תרה. ומעם הם

הארון. פרכת המסך מתבוך הארון ונתנו עליו מסך.
ים לו כי יסוב עליו אל תלת אלת שהיא אל פרכ המסך
ובחוצה ותבסנו. ופרסו כבד כליל תכלת כלו תכלת. ומל
מלמעלה ים לו אל בסוי עור מחש ומכנו בנו כי ספרים.
וכבד פרסו כבד כליל תכלת מלמעלה. ופרכת המסך ו
ולם דרך כבוד ומכן גם הראשון ועבר מחש מבני הב
הנגש והלבן. ומשמן בדין הנה ישרו עד שיכנו הארון
ים מוריים שמן בדין על כתפת הבמשלים.

ועל מלחן. הפנים להתרית כי סם סלחנת
לחדרת לנו דך הבסר. ולחם מתמיד שים כו לא יסר.
כבד תנועת פני והנה על הסלחן סני כבדי והמכסם וכ
הכן על הארון מסך וכבד תכלת ומכסה ועל המנורה ב
בבד ומכסה. ונתנו על המזבח. כי אין לה כרים ומאם
כתנו ומסלחנה כתונו בשני. ועל מזבח ההבה כבד אחד ו
ומכסה נכתלת אלת הקדש שהלא אדון הסלחן והמנורה
והמזבחות וכל כלי הסרת. אלת כלי הסרת שהו סבנים
ונכתת וקשרתם. ומשא בני קהת באהל ומשר כי האהל
ומסכן הם לא ישאלהו. ופקדת ועבו פקיד. סמון ה
המאחר ים לו כי הלא נמשא סמון המאחר לילה אחד וכן
אלת ונחת המתמיד. והכבון בעיני שהיא פקיד עליהם
לאת סמון המאחר והטע הכלי וכן כלי סמון המשא וכלי
הקטר לבני הקהתי. ושע פקודת כל המשכן כי יש לו ב
בם פקידיו כמשה וכבל כליו עם אחיו אלמתר בדר לגדל
מעלת אלעזר הוא הוא פקיד על הסמן הקטר והמנחה
לבדו. ושוב אל משה ואל אהרן כי תבוה של אהרן ובניו
להסתר אלא ישאלו הקדתי לידי ברת. מלת אל תכרתו
לעשה אהרן ובניו. נחון יהיה חיים. אלא יעותו כבר
והטע כי אם שמרו יקבלו סכר אם לא יענשו כי יקבן
אלא יענשו על כן ולא יעותו ושמו אלת הארון והסלחן
והמזבח והמנחה. על עבודתו בכלי הקדש. ואל יבאו
לאת בכתף ולא יבאו הקהתי אל אהל מועד לראו כבלע
אלת הקדש והטע כאם יסר בנינו יסר מסך הפרכ ונב
ובגדה הארון. אם לו כי כבלע כתו כבבו והטע כאשר י
יכסו הארו לאת אלתו זה הטע קריב והראשון והנה ם
סתי אחרות אלא יענו נקדש כי אם בבדי ישאלו אלא

פרשת נשא

ואלו הקדש
אם הפעל כ
כתו זכרי אלת
יום הסכת. ושע נשא אא. גם הם בעבר אנמא אלת
ראש הקהתי לעבו לתקי המסר לעשו אלתם ולשחוט ו
ולבתו. ולאשא אם הפעל. וכתיהה ולמסר אלת המתנו
כי מסקלי אתו הפעלי משתבי. ויכסה הפתח אשר עלי
ונחה אבת דרך קבר אלא לתכי מכסה ערבו אלי. ים
לו אסני המכסים הי דבקים. אלת כל כלי עבודתם
שלחנות ויתדות ומיתרם. ואלת כל אשר יעשה להם
לגל העבודה אלו לתסבן ולתזכ

והאסבינ אתנה אלאה אתן אחן. ואם לא אבבו לי
לים מתקן והעבו לים אחר כחזקה. ואם לא אבבו
ברבנך ועבם הקדוק אבית כתו אבית עומת לאתבר
לאתן בית הבקר תזי נקי כתו ואת בהר. ויתכן
להיות והאסבינ הראשון כמם והאסבי אלה כאשר אים ב
ומעדים. ירך וכמן אסבינ אבה כתו נפתח. ולקן רב ל
לי אחן מהפרסה אלאת. לנגל בפתח הלאר הי
להיות על אחרון הוא הבנין יכן לאמרד אחן. פנים
חזק ועבם בבסר שהיה להם אבר ידוע אלאת.
אזכרתה מה שהיה לה לכרון לנו. לו לרע כבי מעשה
הנועל מעל. כאשר פרסתי דבר מבסה. ונזרשה
ארב אתן לה האם ארע בבר הקלון אחרע לה. תבאל
לת אבנה אם נטולה ובעם. ונקה האים תעון כי אם
עבר עליו רוח קנאה אבה היא אסרה לו מבסר עיתה ו
והאסבב ים לו עון. ים לאחרים מעבם האסבר
אבר נזיר לפרשת סוטה מהיה לה כן נזיר אם לא כנ
נטמאה. ולפי דעתי כי כפרשה כעבור נזירת האשה
שהיא הסך המועלת כי ריבו העברות אבתם הין ולאשה
אלא תתקן אבר ראשם לוכנה מבקשת להבעל. אליאת
ישרים לו עשה דבר אלא כי ריבו העולם הלבש אחר ת
תלתם בדר נזיר היא תאר האם ינזרו מעזרתו שיבח
ומהתלת ועשה זה לעבודת האם כי היין ומחית הדעת
ועבודת האם וכפרשת כי תבא ותהבה לרעתו אדר ו
ועשם מין ומסר אם כדר להיתה נזיר יקדים מיין ומש
ומסר יזיר. על דעת המעתיקים אבר גדול מתחילו
ולחרים לאמרו אבר מעם כל דבר מעשה
אחרים מיבו ועשם חתן יין והמשרת ונעבבים לנוסם
גדר סירחק מהם כלל יכלשת מנוח פרים כל מעולה ו
כל לאסר יבא ומנגן היין מאסת אין לו חבר והתיי לשת
למעכת לסון נקבה ושמרו כל דבר פרים עם עבבים
ים לאמרים ומקה מבסל מחרבנים אין לו רע. כן ב
ג והאשרשים לאתת מחרבנים מרבנים מנפרדים לא
ולחדים הפנו הפרים ויה פרים ומחברים
דקן עם ומכל לאסר ישאה כל מה פעשה מלה סביבם
בדל פרע אם הפעל מהבבר. הנעם בדל ובל הזרו אם
הפעל ומבבר. עד נפש מת תאר לנפש לו יחבר נגף
לאכין ולאחון ולף כי לאסנו ונכתב ולאחרים ים מוריו
כי מלת כזיר מנאת נזר. ויהבר כי כזר אלה ין על ראשו
ולינגן רחוק ורע. כי כל בני לוי עבדי תלו הע ל והמלך
בלוח סים נזר ועבודת מלכו. בראשו כל מי שהיא חבשי
מן התלות שבתנו פתלות שביהם קרובים בעם כן
אחרת עבר ינזר ן ישראלמי בים שהיתי כמי. כמה
כי הוא נמלא מת אחר לחנאת ולאחר לעולה ולהבר הוא
סאחרים חזל ומסר עבר עבר על הנפש הוא על נפש מת
כתו ומרש לנפש. ולאי חנאת לא יבאהו מ מיחיו לחנאת ב
יתי נזרו היתי סבדר להיי נזיר ישעתה יחל לפרי מת

כי טוענ נזרת. כי הוא לא נדר רק סיפור. שלמי זה אחר
זה ולא יכריע סם דבר ויפסי ביניה. ועלא סם המעל
ומכעלי הוא כאחרונה וכתיב לבתי קראת לנו. אי כי
מוקי יבוא נפשו. כמו ירעב הרועים אותם. לא יבוא ה
הכהן אותו בצוי על כרחו לה קריב את קרבנו. כבם
זכר כתפסנו כל עולה. וכפסח נקבה כתפסנו כל. חט
חטאת. ואיל לשלמים סמיהם שהשלים מה שנדר את
רשאתו בעבר שהיה כתוב אחרונה כי כן הלשון שור ע
על שני ומשקלים בשלה יהיה בשלה. התגלחו את נזרו
הנה אות כי קדם הוא שב אל הנזיר. ש הו
עיקר לו יסוב הוא על הנזיר כלו. ועשה ולבר אשר
תשיג ידו חייב שיתן כסף כפי תמונו בם כפי ימי הנזיר
אם רשם ולא משנו. ונשתנה פרשת נזיר כתנים
לפרשת נזיר כאשר השלים תורת הנזיר שהוא קדוש הז
הנזיר תורת כתנים שהם קדושים. והמקרשים אחרו
כי זאת הברכה היה הכהן מוכרח לבל תבוא מכתה ונם
ובמכתה העבור אשר תם ב יד הנזיר. והאחות מקה שם
שהעתיקו הכתוב אל הנשר ויאמר לאהרן את ידיו אל הע
הנם וברכם ביום השמיני. ונכתבה זאת הפרשה מה
שהשם נוה בהקמת המשכן שברך אהרן את העם. ו
ושם כתיב נסיאות כפים. כי הכפים כולם רק ידים כ
כלל. וברכך ישמרך חיים ושמר. ועשה ויחנך. ש
ם אמרו הנשמה שלא יגזל אחר מה שהושיל. ואר יי
הבין אלך בשום כאור פני אלך חיים. והעשה וכל א
אשר הבקש ומתנו. ונשעה שתדרשנו ואר פניו והעשה
יקבל אותך ויראה לתלות שאלתך מיד ואם בקש אותו
נעות נרה הוא יחנך. בם יתכן היות ויחנך. ויתן לך
כהשתך. כעשה חננו אותם אשר חנן אלהים ונגד
חנן. ישא יי פניו אליך הפך אשר לשנאים עיני מכם והעש
כאשר פרשתי כי בכל מקום שתבנה. ויהי פניו בשלות
לך. ויסד לך שלום כעשה שלא יגע בך רע ומלכן
ולא. ומיחיה רעה ולא תלוב. ושמו את שמי כעשה לשו
שמו שם שהיו מקוישים בשם לו נעשה כאחר יזכרת
שמי עליכם כי בכל אחר מהשלשה שמקיים השם אנכ
הבכר הנגלה. אני אברכם. ויתכן היות שם אברכ
שמון הכהנים המברכים. והעשם הם ישראל ואני א
אברך המברכים. לו יהיה שמון לישראל והעשם אש
הם ברכם אני אברך אותם. והעשם שאני אקיים
ברכם. ולפי דעתי שמם אברכם שמון לכלם שהנים
ישראל. ועשם ויהי ביום כלות משה אחר ברכת שהנ
שהנים. כי כן היה כי ביום שנשא אהרן את ידיו אל ה
העם ויברכם הלשון אנכות המזבח. ושבוק ויהי ביום
כלות משה להקיי את המשכן לעד על דברי המשתדקי
כי הים ם תרי כי עשה ויקרם אותם בהאלת הדם השב
בשנעי ימי המלואים. ואת המזבח ואת כל כלי רבק

עם ביום כלות משה להקים את המשכן. והעשם שה
שהקים המשכן בתקומו ואת כל כלי. ומשחם כשמן
בשמן הם מהה. ויקדם אותם. בדם. והזכיר הנזבח
בעבור החנוכה. ויקריבו נשיאי ישראל. שם כלל אם
הנעשם שנשאו קרבן ליי אל פתח אהל מועד. בב אחד
בב אלף ומאתים. ון בבנים ובעדים עגלות ושלש
קרוות בבים. פירום ברשתי. פירום אחר בב שמו
בבנים בעדים מון מון. כי השנים המשמשים את ה
העגלות. ים לו שהוא בשנים מלאות. ובר מדאי תגבית
אות כבנן בבה בדרך רחוקה. כבר בארתי בספר
מלאכים שמם שנים עשר דבר ומוכרת והעשם שנים
ועשר ונסיעה אל עשר לקבר כמו שלם עשרה שנה וכן
בלם אלה וכאה אלת שתי עשר בחשרון אם דרך קבר
על פני הנשיאי כמו לפני. אחר הכתו יקרבנו כי בבר
הזכו המקריב יהוו ים לו בעם כאות אם קרבנו ואמר
בשני הקרי את קרבנו כי כן דרך המקרא כמו ויאמר
יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי בעבו שאמרו לו הדסרי
כן ויאמר הולך. אחשדרים ויאמר לאמתר הולכה אלא
אמר ביתר הנשיאי הקריב כי אחד דרך קבים. וכן לב
לעבודה. ומשם ראובן ומשעון לבדם ובכם כמו שם הם
ביום הסביעי ים לו כי בשנת הקריבו והוא הראה. שנה
ים לו כי היום הסביעי לחנוכ המזבח. והמכחבי אמרו
כי לא היה תחלת החנוכה ביום ראשון לשבע. זה אם יו
ישעיל כי לא יתכן כלא יהיה שנת כן שנים עשר ים.
והכנון לעיני כי הוא כפירום השני בעבור זכר השלמי
וכן ביום השביעי בהקפי ריחו וכן שבעת הימי כחנוכ
הבית בעבור ים עבוי כשם. פר אחד כן בקר הוא קבן
שמו כן ייבה בקר שנים בם הם פרי זרעים ושעמו מין
הבקר. השב ובל בקר זבח השלמים עשרים. ואדבעה
פרים. ביום הנשתי עשר ים כבר ביארתי בספר מלא
מלאכים לוה השתבה זה המכבר ושב עשתי כמו עשת
עשתונתי. מה שילדו מחשבותי כאלו העשר הלבדו ו
והלא סוד גדול. ולאחר ר יוה הסברדי פירשו על שתי
עסרה. והעשם החסבון שהוא קודש ומתנו. והנה שעה
שתי שעות גדולות. והאחד כי חשבון שנים עשר הוא ע
על אחד עשר הסך דבורו. והעד הראשון חבן שנים עשרים ם
שנה ותעלה. והשעות הסבנים כי אלו היה על שתי חיה
ראוי שיאמר עשנו עשר ולא עשתי כי הוא לשון נקבה
רק עשתי אלת לאחת. ושעם ובבא ומסה תכן שתלת
הדבר שהוא ויקרא אל משה היה כאם כשלמה החבור
וכל המדקדקים אמרו כי אחדר אלו מבדין התפעל וה
והתנו מבלע. ולפי דעתי שהוא שם הפעל שמו הנה לא
ידעתי דבר והיום נתת מן כמשנו הלשון. ומשרע שה
שהוא היה לבדו מיוחד הקול אלא שמעבו מי שהוא כל
בלהל מושב מחזן לשרת. גם זה כמן כי הסם מוסיף

מדרגת אחנו כאחר הוסיף בחוד עבמי כעד אל יסע וכן
ויגל יי את עיני בלעם. ודבר אליו. כן הוא מעבמו פנוי
תמיד.

פרשת בהעלותך

דבר אל אהרן. כי הוא חייב כמצות הדלקת הנר
אל ומל פני המנורה פירום ואאיר אל עבר פניה והנה
תלת האיר יבאה כמו תאיר נרי ילין כן ומדרי ישראל
הלוים. ונסמכה זאת הפרשה להדלקת כי הכהנים
גם כל אלה כי שם יהיה הנר דלוק ולא יכבה. ואם תעשם
המנורה הכבר אלא נראה כמוה. מקשה פרשתי. ודב
ידבה הוא על הקנה מתעמוד עליו. כי כן בעבר ירשה ו
ונקנה. פרחה דומע ולא היה כן בחרם הכם לעשותה ו
כן אולי שהשם הראה אותה אל משה בחלומו הנבואה
כן עשה שב אל משה. והעשם בכמו וכן. ושעית מנורת
זהב. ושעם השתן פרשת הלוים להדלקת כי אחרן יעב
יתעשק בהדלקת הנר ונשאר. העשורות ישמרו הלוים
וישמרו לפני לעשות מה שיבאו. קח את הלוים מתוך
בני ישראל כי תעבדים הם. וכן כל הסבנים קדש
שיעבו אל הדרך מה. שני. מי תחלת מנורת תבנה לי
לו עשוה כתחלת הקרבן הזה. אחר ר משה ספרא
הפעל בון כמו הבה נקה ונכון הוא. העבירו תער על
כל בשרם. ובבר העבירו תער ודבים בכם על כל פשרם
לחרת המעת יקום אחילו הזקן. ולא תאלה. ובבא
בעדיהם ואחר כן יהיו טהרים בטהרים כמו חטאת.
והטהרת מבן התעבל והתני מבלע. וכן המתקדשים
והמטהרים פר בן בקר קבן. כולת אלפה עשרנים
כמוסבא. תהה לחטאת בבתי. הם יקחו והעשם יתנו
כמו מקחי לי תרומה. לו יקחו שמם כמו ויקחו. להם לא
לים הם לבית אבית לפני. והעשם כאשר תקריבם ל
לפני האהל יסמכו בני הלוים את ידם על ראש כל אחד
מהפרים ורבים כן בבני. ושמה כי אחרן היה המקריב
והעד הראון אחרי כי החטאת גם העלה הם. לכפר
על הלוים וכתב וכפר עליהם אחרן. ושעם והעמדתה
את הלוים אחר ביכפר אחרן עליהם תעמידם. לפני ו
יעשם. והנפת בבמי כמו. ושמה הרא לי הלוים אחת
נדלה אחרי כי יבאו הלוים אחר שתהר אתם
והנפתם בבמי. כי מתנים נתנים הם ובבים. ישראל
נתנים לי אני לקחתי אותם. והעשם קבלתים ולוה נת
נתנים בעבר שיון שמרת כל רחם. ושמרת ושבר. אתי
לומנות כמו בריקה. ובריק אל על מסקל אחר ביום הכן
סכתי אין כמו אותה עבר ביום. ושעם ולקח את הלוי
וכבר אחר לקחתי אותם לי כי כדרך המקרא. והעל
דבן שם ומסמוך אבל אחרי. ובאשר לקחתי לי הלוים

נתתים אני לאהרן. ולבני. ולבבר להיותם כבר נשמר
כאשר פרשתי. ושם ושמה ולאהרן. ומשם בבני. ולאהרן
שהבנים ישראל שאתנו עליהם. ושעם ויתחטאו כי בב
הם עתי. ובבר עליהם ובבר בבר עליהם. ים אחרים
כי בתחלה התחטאו ולאחר כן שמבו ידיהם. על הדבים
ולוכנו רחוק אם כן יהיה פירום. והעמדת את הלוים וב
ובבר העמדתם בתחלה. כן עבו להם תעוד בני אחרן
לבביהם. ואת אשר לוים. והעשם אות הקבה. ואין
מכן שלמים מה מבאים הם הסמוך כי מכן שלמים ם
שבה הוא הלוי לבבודת מעשה. ומבי חדש ונעבדי לעבד דת
האהל. ושעם לבבא להמנות עם בבא הבנודים.
בתמוחתם על הזקנים. ובדבקה פרשת תשבח כי הז
החנכה היתה בהר הרמון. ואם בבר לוים ובאם זאת
הפרשה בעבור שהוא כתוב בשבח והיה כי הבאו אל ה
הארן. והיה כי יבולך. בזה שהם חייבים גם בדבר
ויהי אנשים לא יתכן. שיהיה מחנה ישראל נדול. ואלה ו
ישמרו שם ותתם בכל ים. לחה בגרע מבנין בשעל
עלות עתה אהל. מעשר לו בדרך רחוקה. ואין לחשם כי
בבר השתיקו הקדמונים כמה הוא הרחוקה לבב בעוד
נשם לא לדתיתים בעוד נשם ודרך רחוקה ובדרך ל
לא היה לו בדרך. וכן מבה אבי ואמו. שתא יבא הוא ו
בעבמו. וכי יגיר מתבב גר גם הוא. ועשה פסח. אבי כמ
כמשנו. ים אומרים כי הטעם על פסח ראשון. ובים
הקים את המשכן. אחל לספר מבני ישראל הנכרך לה
להזכ הענ שחב על הנשמה כי בהמנתה. יחנו ובבשעתם
ויסעו. לאהל העדות על אהל. ומנים כן על פי יי. ויסע
הטעם. ידוע כי הענן הסם יניחנו ויסעונו. ובה אריך
ולא היה ומאריך. ובה דרך כלל ואחר כן אחר. ים אי
מבסר. ישב לו יחנו על פי פסח. לו ים עלה. הנה
מעונים. ישב כלה. ים לוחדי כי מעמים מרבים. ומם
ולא מסמעו. והנכנו. הנער לו ומנם לו. ומים
מבה על פי יי. יחנו. כאחרונה כל ימי מבנים בהבר
חבנרמת. מם. והמעל. בחבדו הנדי בקרבל ולא הו כתב
לבקרא. מם המעל. וכן ולמסע לו הוא. מם הטעם
לעת מקרא. ושת ומבנו. ובדלמון בכן בעבי בקבע בה
המקעים. כמו. ואמר ליסף. אסר ילדה אותה לבי.
והנה הטעם לם יתקעו כאנתם. יתקעו הנסלים. ים
הנעים. ולם כלאת בחבבת אחת. יבאו הנסלים לב
לבדם. ולם הנתה תרועה. שבו ויגל. יתרה לעבר. מהבנ
על הנם. בן. לבי דעת רבם. מבנן. אחר הוא המנסב ל
לפניהם. ונסבו הנתנות כי הם מלם. תרועה מבית ם
מסבר. בראשון. ולא יתקעו עוד. כי הקהנים ובעבר כ
הבנים. תקעים נוסעים קדם דגל אחרים. תרועו
יתקעו הבנים לנוסעיהם. כ אחר דגל ראובן
נוסעים. יהיו לבם לתקע עולם. כי הנחנת מסעים

להלחם. אלא תדאה דברי יוסף בנסע הארון. נהנה פ
פירוש זאת החקה שנעשה כן פירשו הכהני מחבורו
בלבתם לחלחמה להלחם אל ארץ אויביהם וכן כי יצ
יצא אויב בארצכם תובאו לחרמה עתו. וכזרתם ט
עמיתם ויה סנוה לכם הסף הנכבד גם התרועה זכר
לנסתת לבעוק נסם. יביום מחחתכם ובמועדיכם. ס
מסבתם מארץ אויב לא נבחתם הלוים הבא. ביום. ו
וקבעתם יום מנוחה כימי פרים ומסבת ימי חדשיה ס
פמחה. רק המעתוקים פרשי וכיום מחחתבם ומסבת.
והתקיעה מסמעו ישראל ודעו. כי העלות יקריבו ל
ויסכו לכם נסם. בעברים בחים. זה חיים חים תחל
תחלת בסוב הדגלים והנה עמדו בסיני קרוב מסנה ל
לנסעיהם כראתו מסעו. ולסכון הענן מדבר פארן.
עד אסרסנו. וכן ויסעו מראסנות. והדר הלוים תו
יד רוחו. נוסאי המקדש קות הארון. והקימו הנרסנו.
והמרים לת המסכן עד בא הקהתים ויבאיכו הבהני
מיד הארון אל מקומו. ויאסף לבני הדגלים כי ס
נסתלי קות בחדרנה. אלה מסעי בני ישראל. הנשם
כך נסעו תמיד כל ימי המדבר. ונאחנו מנסרים. היא
בת רעואל כי כן כתו ינתן לת נסרים כתו. ושד להם
להסקתת אלן אביכן. אל ישראל אביכן. והנה חובב
בן רעואל. ואם הו אחי נסרים אבי. סקול הדעת מהנא
יהדו בעבור חנתנו במדבר ואתר על דבר ידעו כאשר
בא אל המדבר. אשר היא חונה עם. ואם ישבנו עם
עמנו כי הכתוב אמר על ידו חתנו ואשה יש לאשרב כי
דרך המקרא לקרות אבי חכנרים ואחיה חתנו. והעד ל
לאהב בן ישראל חתנו ומשה הבר נתביר. מחנב אחי
נסרים וקראלו חתנו ומשה. ואם אמר לון חותנו ומשה
דבר עם חובב דק עם ישראל. התמנה חובבי חובב
חתנו ומשה. ובכים אמרו מחובב הוא יתרו ומשה אבי
נסרים ודעואל היה אבנה ואת הסנו אל ישראל אבינו
כאשר אמר יעקב אלהי אבי אברהם ואמר ומרגיב סנו
כאשר אמר על אלעזר מהא בן נבבר כבר ומהא בן ב
בבי. ויתרו אמרת אמרת מסנה מחמת
הוא לו ליתרו וסמנים פנים לתורה. אל אדני מאדיר
מה הוא ומה מלאתו. אל נא אבון שמה. וכן כב נא ב
בדקרא הוא הנוך אלסף ישראל. כי עב כן ידעת.
כתו כי על כן נתתיה לסלם. והנעם חומל ידיעת
חכמתנו. סדשת המקום מחבינו מה. לנה אתבו ונה
דנהיה לבו לנעים להראות הדרך. והבים אמרים כו
יהיית לנון עבר ריח על הענה סכתן לנעמה מהלה
לו תה הלא ידע זה טעם לעיני. ונעם ויאמר אל נא
אבר אמר לי כך אלא אבל דעתו מסמעבר אשנן
לבריו לא היה בחאר התסנים. והסמיך אמרו בנסעו
הקרנים אחר נסוע מבי הדגלים אבל המשנים מון מ

ומה כי הארון היה נוסע לפניהם. מה היה מלאה ויוסף
אבר. ומה עמם דרך אלסת ימים. וכמהו ולבו אלם
ימים. במדבר אחתם. אין פ
פירוש מהלכו ביום אחר ומהלך אלאה ימים ומם אל מ
מהלכו ומהלך אלאה ימים ביום אחר ומם אמרים מה
מהלכו מהלך אל ה ימים כנגד המבשים מנסנו בבא
בבאתם ומחנדים והארון היה רחוק ומהם דרך אלאת
ימים ומה עמם ויסכן הענן במדבר פארן ויסעו. מם
ושנו ברשמה. כי על פי ומה נסעו כי הענן נסע מ
מיד מה לא יתכן כי ומה לא יסר מהארון. והעד לם
ויהי בנסוע הארון ויאמר ומה ובביאה ואמר והבנן כ
בעיני אסר אחרתי. ומעם ויסכן הענן מדבר פארן
מם כלל. לתבערה מהות קמרת המלאה ולא הרחת ומה
ורנוחה ומנסעים רבים. והעד אלא הזכר הבעב
בקרמת אלה ומסעי במדבר פארן ועד אסרסנו. ומעם
על פי. מהריע בחנוכרת. קומה. כדרך בני לדם
לעמד להלחם. ומעם ויסבו כאסר ירחו מקומת לעמו
תלחמה מיד ישבו אויביך. אלת מסנאיך מהבנין מ
הבבר הנוסף ומבון קל להקל על הלמון. ויסבו ובוסר
דרך כל הבבואות לבפל בראלות ומבוכות כאמר אסרים
בקרמת בלעם. ובבוחה בבוח הארון ובכתב בהא מון מ
הא אבלה מי אחרית. הוא מתנלים. סוכה. אחר ר
יהודה המדקדק הראשון כל מב מעמון מנאר. מבוכה
הוא פעל. עמוד ולא ידא בבנין הקל רק אם היה מעמון
בבלה והפקם מון בסוכה. ונחת מוסנון. וכן סוכה. י
רבמת אלפי ישראל מיניחם ולא ידבון ולאיה חתן. והעד כי
רבבה תנו רב. והמעם כתו רבבה בבתח הבדה נתתיך
ויקבן מבקרת עמרת אלפים כן בעבור היותו מסבר רב
על כן נסוכה אלת רבבות לאלפי ומשה המבל מיניח
ומקבש כל ישראל אלה הם רבים. ויהי הנם נסוכה ז
אלת הבדה בא אחר בנסוע הארון ומהר מיני חנו בקב
בקמרת המלאה והנה בבר הה מהרע לחם מם. ובמת
מתלאונים מנאדת אין וכן מתבבת אוכך ומב ומסת
מדברו דברי אף. ומתכל אלעל כתו ואמר ובמוכרת
אלדע הבן אלסן רק כן ומבאנו ובעק הנם אל ומה
בסוים ומתקע הלם כמעם ומבבה ואין לו אח תבערה
עד אסרסנו. והאסבסף מבראסנו אל ישראל ואינם
ומה והם ערב רב ומולה כמולה כתו מהרחר מחבנרו
ומבנו אחר המלאה גם בני ישראל עמם. הדגה מם
אין ומבם כאל כאלו הוא חבם. הקמלים מלאך מה
ומאת הא ומקבה כתו ומעמ אלאים. והבים כן.
אבנמיה ידוע אלסן קדר ואין דע לו מקרא. חביר
הבקת מהם עבב הבדים כן הנבמיה מדי חביר הבם
הוא מם כלל. והמחבר אחרת אחר מהא מם מרעה
ומא מם גם הוא כבן. הבבני ומסתני ידעני

הם קרבים אלסן קדר. ונסנו יבמה הנפם הוא הנ
המבנה הבנועה בבבד. אין כל חסרנו כל דבר עבינו
כי אין מסמים ידד. הנן כמרעבד מסר המעבב חסרון
דעת המתחים כי הנן היה כמרעבד והוא קל לקבע ו
והיה כראה כי מה נבן ושד כי יבלו לחבבו כחאר הוא ג
גם לטחנו ברחים ולעשות עבינת לו לרבעתו ולבשלו בר
בשרה ומם לו טעם בבבד כתו לבד הסנון ועוד היה יר
ירד על תקום נקי אחר מרחון הטל אלת המקום בחרע
בד מחיך. כתו נעבע מעמעני. בד ים אמרים בסבבת
ומם אמרים חדבל תבזרת בדרין ואבבי לא ידעתי. מנו
העם כתו מסוע בארן ומה ירחה כי לא היה בנבל זה ע
עם זה רק ומבזר ומשודד ברחים מל יד ולא יתבן לה
להסריד זה הסם כי ומבים יהיו הרחים. במרחבה בן
לו לבן מדבבו כה בם יתבן מישנו עבנת מאחר ידבבו
עבנת כתו ועמי עבנת. לבד הסנון ים אמרים כי
הלמד מנסף כלמד אלבן והיה רמאי לחיות הסנון אלי
אלרע בעבור מהוא תאר הסם והבבן בבני אלמד לם
לבד מרם כתו בהבד לבדי והוא הבד בחרבני קין והי
והיה הלחה מבבבת העלה לנעבל ובבל מון והי הסנ
אלעבל כמעמעני. בבה לאמסחתי מהתחבת המחה
המסמחת לבבת כאחר ומנו בבבתם על מת. אים פ
פתן אחלו בהרהסיל ובבני מסה רע מבל עבר לו תב
תחסר אלת הים. לאמה הרעת לעבדך הבעב דבר על
הבא בתמה אלאה לא מבאתי חן בעיני כאחר אמרתי
אלא בא בד תמלח ואלת מבתי מחרת אלף. ורבים
בומה. האלי אמם אלרתיהו לו אבי אבבים כתו אל א
אמ אלח. אמאה על האדמה עד בואי מאון כמם אם
מקום ובלא מם כתו לא ומבאה אלת הן אמם. ואמן
כי בבד מבל עבר. כתו כי זקן יבחק לו יחסר הוא
אלת הוא לבן זבר ובקבה. כתו לך גם בך ומבך ואמר
ואם אמה לבן זבר לבני. הרבני כתו המיתני אם
בבדקיך ובעבור פיסי ומה מע אם מבאתי חן בעיניך
ואל אראה עוד בראה אמבי בה אין בדך לתקון.
הסמרים אסבה לי אלה אם אתבן המיתה כן בעבורי
אלת הנבון וכן ערבה לבני התבבה. ומעריע כי ים
זקנים מבאו בימים ואינם ראויים להיותם סיטרים. ג
גם ים מנסרים ואינם זקנים. ומדתי הבבד ידד בחם
בתוך הענן ובראתי בחאר תמתע אתה הקול. ישמעני
גם הם ואבלתי כעבם אקח מאחר אבנך ודע כי הרוח
כתו המבנה אם תבנן מחבתת ראובן לבחבנן לא אתי
תחסר ומבתת ראובן רק כם אתה כאחר הוא. והיבל
בבר. התקדסו מתנא לסבה ובנבאי לסן התקדם ולא
ומים כבל המבסה ומים. כתו אבבעת ידי האבבים
עבדה כבל בסתי ידע. גם עבדים בתבל אמרתי. ואבל
כל ומה סמבל בהבבעת ידי ובנני חדם ומים מבתני

סיבוב ערך הלבבה בחדה כאחר המבה וכן מבתים ומי
ומעבבם ומלבבם כי הרוח בחלף ובבא הרוח מתבנו ולא ומ
ומבא לדרת בחלף תחת הא וכן קרמנה לי מרת כי ה
אתבית והוא מתבלבת ומעבם לדרת הוא דבר רע כתובב
לתבלבת אלא הדבל כי אדם אם מחת אלף רבלי. ואין
דרך להזכיר מחתים ובבים מבמו אחת הבבעה. לטע
לטעמים רבים ים אמרים כי ומה אחר מה מה שאמרת
לי ישראל בעת מבאלו מה הוא הבבר והבבב שאמר
להם אין לכם דרך לבחול הבד ומ תקבר ולא אדע לאה
הבבה האמת רק הדבר כמשמעו. כי ומה לא ידע כי
הם יחדים אמת לו ומת כי אם להבדיק בבחו כאחר
אסרם. ומצא להם בבבי המתבנם אמרתי ומה בבבד
דרם קרמנבו בעלת ישחט על הבהמה ולסלק את הדם
הקרב. כתו ויקר מקרה ובא ומה מהאל ומבד ומאבל
על דשתי ומהבבין הבבד מ ומתבבאו כבה רבה בלבון ים
ומעמאל והוא כן התבבאו ולא הבבו פעם אבת וכן קול
גדול ולא יסף ולא יסף עוד לדעתה ולדן מדקדק הלבן
להלת ובבדת בן תבסר בכל הבו אתם אמרי הבבים זב
אבם לבבקה סלקת ומה מבל אבבו אבה והבב אבים
ומבבים ובעבור מאחר לו הבם אבבים הים הבים אבי
הה בכן והוה בבתובים בתחלה ולא יבאו ומתחבה יבר
ישראל אל אהל מועד ודן הבבר בהא הוא הנודע אר
לאמרת ומה הן ובהבנו לוכנו בבמרת כל בער.
ומבחדיו ים אומרים אבריהם ומבחדתי. והעם אלא
אמר בבבי זקן ים ודבקים ומבחדתי ועם מבמרת
מבה והעם אבת אתי ומים אבה הבבה כאחר זה אובבן ו
בכן כי זה הומם היה בבבה הבבת והבבו בבבי אבי
ומבחדיו הוא ומהבבאים לבמרת ומה כי אחרים ים ע
עמו ודע כי אלת כאחר בלמן רבים פעם אבת ומבה ובב
ומעם לא אבבה הכן אלת אבים אולי הם אבי ומבקלים
כלאם בבתם הלאר בעבור אלת הנרגן הבא אחרים ומ פ
ומבתה הא המקבא והיה דאוי להיתו בבמרא ומבתם ובע
ובעבור הימת אחת המם אמא בע ומבים אמאים בעים ל
לא ומבחבת ומי ומן אלת אמאל אבן בבבר כאחר מי
ומן לי אלת המאלה והמבן ומלבן אבבה ומה הלך בלוי עם
הזקבים לחלוק להם בבבר ומה בבע ומה אבי ומבן אבת
כתו בבי בארך ומבנתם בן בארך. ומעם ומבן אבהו כם
אבמת יס רבים בחל והבה בזה מהם אלת ומבן ומבעלי
הבבל כתו ומבה בבר אילר ומעים כתו ומבתם והבעם
בבבר בעים אין בבן בב לבבר בבן אבבים על אבי
הארמה אבבבת הבן אבה בלבבר. עם הבעם אהה לא
כאחבים בבל אבקם בבבה לא אבבל ומבתו כתו ומבתו
וכן אבאתי אלך בבי אלם הם אבי מבים אבה
רבה בבבר הבה ומבקרא הקבראל לא ומה. קבראל הקובבים
כתו ומאחר לבבבל בבעם הבעם אל אחרתת דבק קבראה

יזעם ויהיו מחברת דפק עם תדבר מרים כי נעבור
יסח כם כי כן כתוב " תדבר מרים היא דברה בם ה
לאהרן הבכים מן הדרים על כן כעבם " ובעם הדבר
עם בית דרך נבלי כמו דדבר העם נגלהים . גם יהיה
יחיצה לעבה . גם בדרך נבלים . יש לו כי משה תלך ע
על כים ולקח כוסית . המתרגם אמר ספרתא . ובעבור
לסון כבוד כאחר יקרלו המשמעלים לאמת הלבן " גם
לבחנו נקרא העיר סני נהר . והנה לא יכבו סנקרא ס
סם סחוה לעבה לאמר לבגלי יום מלכי כעם כן יהיה
הוא סמל וכן הלא ככני כמיים " נעבר מרשתינו " ו
והיסר בעיני מאלת הכוסית הוא נסיים כי היא מרני
ומדיניים הם ישמעאלים ומה דרים בהלים . וכן בת
סחוב ירבעם ויעיעת לרן ומדבן חוס המעים לון
כמה לבן כלל ובמרים המתה מחרה ומרמה לבעמית ומ
ועבם כי אמה מסיה לקח . זה מדבר מדברים מרים ו
ומה בכבד דברי קדמונינו מלמדין על מרבים אחרים
לוי לבמיהם והנה חסרו ומשה כי לא נחבב לכבד עם ה
נמרים רק בעבור מלוכנה יפה . ומלמדי מרק לך בעם
בעמה הכלה ראוה כי לא עמה זה לקדמת המסה כי ה
הם נבלים ולון המעבב אסר לם " מרק לך ומלח
ומסיה רק הוא בחות בתו המבלי לון קדרים עבון ומלח
המסלה מלו והעמה מלא בקם בדלה על אחיו " ומעבר
" ולם דברי בסתר " הם מתלים בקם מסמה ו
והוא תבמית מני דבר מלא מלה על לב " נלא מלמתה
על אחר מלהלו . הנה דבר כלל " ואחר כן מרים ומרי
בעמיד עבן ויקרא אהרן ומרים ומשה מרעב " מתנו ה
כא לוי עמה " נבלמכם " מי מהם מלבו נבוא " ומו
בעלה מרים מלם יהם כבלמכם נבוא יי מהם נבוא
" כמו והנבואה עדיד הבמיא " אמלה מרק לומן " כם
כמלך אלהים עלם " מדלה בתלמת מלמלת " בחלו
אמר כי . כמל בעם מרבך הנבואה " בם ביתו כא
נאמן הוא בעמו כבן בית מכבם מלא ומבת ולא יבנו
יעבוך ידבר מרבו אמתם כאמר אמרעבלבם . מחלים
תדבר אם לא אין לכם רשת לשמל " מה לא מה אדב
כי . בעם מלא אומנעו בעבלה ולא מחדת . בעם
מראה לו אדבר כאמר הוא בעבת אמנכן " ולא
בחדרת . כמו כאר מגדל " ומעמנת יי בביו בעם הר
הראבו נא את כבדך . לא מהוא מכון " ולך הכבוד
והעבן מר ומעל האהל והנה מבוערת מעמר הוא כמו
אמר קלה . כי אדני מרמנו " אל נא עמה " נגלנו
מבבין נפמל און לו רע כי אם כולו מרי בעם יום לא
מהוא המוך מאלת ומעמה ידוע . אל נא תקי בעת
אל . עמה תהיה אמתנו בבעמל אמת כאמר
יבא ובעמן אמר כאבל חבי בבר וכן בבר המבמרע ואון
בוך לעיקון מבדים . ובעבן מעמה זה ומרם מבמה כה

בבער אל אמה מהגבירה בדך עמה רפא עמה לא . על
כן המיב המם ואבה כאלו אבה כעם עליה ורק בבני
הלא מבלם לרלמת מבני מבנעת ומים מבני כמו המבור
המבדעים אלא ומקו לאבים . ואחר מלמלך מחבבת
מהיסוב וכן ואמסתו מבדעתו . ואחר מבאה אל המא
המבנה נבעו המם מחברת ומבו בבדבר פאהן
ועל דעת רבים מהעמן הוא מם בעבור מעבלו רשם
העבן מדבר פאהן ומבאו . והעבן מבר מעב האהל כמם
כמומעב ולמי דעתי אין זה המבים בכן

פרשת שלחלך

כתו מהמם אמר לישראל עלה הם והם אמרת בבלמת א
לבמים . לא אמר המם אלא לך לבמים ומעם לבמים
מהם ומים ובבים וכן כלם לבמים ומחקת ומיק לא
לאים כי אים הים . ומבדי . ומבמו וכן לא מבמדי . אל כם
בבמיל המם אל אחר בבמ הוא המם . אל מהיה מלת אחר
אחר מומבמן עבמה ואחרת עמה ומן וכן ומבו מדי בדמים
הוי כן מאול ומבים כן . ומעם אלה מומבת המבמים אח
אחר מאחר ואלה מומים להודיע כי כן היה לעולם . ם
מומים אלא המתנו כמו המבע . עלו זה הדרך . בבנב י
ודע כי מבדים הוא נגב לון ישראל כאמר מומבי ב
בבמר דבישראל ומראיה כי ראחב מבדים מהת ומבלים
ומעלות ואיחב ומבלים מלמים ומלם ומבדי מאהן בנב
בנגב לון מבדים ומה מדים בנגב לוכו נגב המחנה
רק מדיבו בבנב של לון בבעו . ומעד בחבדן מהוא
ליהודה ומבעב אחר ומה ישוד על נבלו מבעב . ד
ומלומם לת מהלון מה הוא ומה המם המוכה הוא מהאחד אלא
ואחר כן מדים מה הלון ומה המם המוכה הוא מהאחד אלא
ומים אלא מוכים . המומבים כמו הקדמים מומבי
מומבים בלהלים . המומבה הוא לתת חמה אחדו הן
מקדמונים כי עמם ובא על כלב כן ומבה כי כל אחר
הלך לבדו אחד" בעבן ומבדים מם ומבמה מומבה אל ת
מבדים וכן מבית לחם ומבה ים אומבים מבמומם ת
מבמדת אהל כל מבעבן בדך ומבמה . ומעם לבמבור מ
חבדן לה דבר מהוא מבמומבת . עד כאל לאמבל דברי
מבה ומבבן לבמת כמו ומדבלו עד דן מם אחר קדא ה
מבקדא מבו אמר ומבה אמתה לנבי . ים מבקן מבמת מהל
מהלה ים מבקן מהוא ומבוף ומבבן לבמ ראם האבבמ
ולבו לבדבע אלא כאו מאהלים אל מבמבה רק מבד
הלבו . ומבבו אמתם דבר על מבה ומעל אהרן ומבבדו ל
אל מבם מהוא העבר . ומם כלב אמר . ובה מבדבר
מאמר המם ומבה אמו דבת אהרן ומבעבר אלא המה אמן
כן ומבא ומבם כי ומבא המבל ומבבלא דבה ומבעבי . ומבמל

מבמרת המבב מבמי ומבים ומבמקמון מבמתנו . אמבלת
ומבבה מהאחד אלא מע " אמבמי מדבת כל . מים
הוא אים מדה רק מעמו מדבת בדלת מבד ומבמל . וכן
אמבמי לבב ומבים כמו הם " הנבלים מבמתנו . מן מב
מבנבלי מעמו בם אחרי כן אמבר ומבם ומבמים אמת
הקלם " מעמל אמלת ומבמ בם " ומבמו " ומלמנו ומבבן בבמל
ומבמעלים המבים הבמאים . לבבל אלא . מוב ומבדים
מם המעב כמו אמבל קום ומלך אל קום עמו . ומבל מים
ומבה בבבמו " ומבמבע כן בן המבמרי ומבה בתלה לב
לבדל ומבלתו " כי לאמבו הם מאבלם אלהם וכן אמבלי
עמי אמבלו לאם " מר אלם כי הבבד אם אין לו ומבן מי
מים עלו ומבי בלבו לבו ראל לבדים אמתם ומבם ומבב
ומאמבו מלו המבמבי ומבים ומבדו . ומבעם בבדבו לסון
ומבד מבמי בתלה לב אחד לעבב " ומבוב ומבדים כי
המלת עמנו ואמר המלת ואחר מאמר ומבמו ואחרת
אל ומבב מאהן המלת הוא מהן כבנן . מי ומבמ ומבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ

לאבנו" ככה כנר כבר כיאמתי ומשמם הבנין מהתחבר
הטעם תורה אחת. לבד מהעלות כי העלות הם בחיב
חקה" ועוד אחר הסם כאסר בבאיאו מכחה על העלה
מן הכלת כן תתנו גם מעבריאתיכם ואין בדרך להחזי
מה שקבלו קדמונינו אל הם סתום חלה ותרומה ושער
כי כל דברים אחת מן לקח הכל חנה שעיר כסף בין
שעשו בשגגה מה שנון סלח לעשות וכן סלח עשו כשגג
בשגגה מה שנון לעשות ומחטאתם הוא הסעיר ובשביל
שהוא סמוך אל עזים. הוא קטן והסך" עז בת שנ
שבתה שרים שנית עזי זה החטא הוא סלח עשו מה
בזה לעשות והוא שנון ומנה הוא מכפו העשה בשג
בשגגה מה שנה סלח לעשות" תורה אחת כאחת תור
תורת החטאת" בד רמה להרחות הכל שאינו ירח מ
מהסם" מערב כדרך לסן כני אדם "כי דבר יי בזה
זה הוא בד רמה אחת מצותו הפר" שנה סלח לעשות
בד רמה" ים אומרים לו אם יפר מצותי בפתר" הנפ
הוא אינה המסכלת בדברי תנעי רוח. רק הוא מבין
כפם עם הגוף" ענה בה. כתו דמו בראשו" בוחר ב
לפי דעתי שהוא מדבר שני ובבר הזכרתי לזה בסילה
הברשה גם יתכן שעשה המקשם בד ריזה הוא הוד
ולא הנעל" ים אומרים ויקריבו אותו ליל ראשון בחוש
בחמשי בפתחות הבית מקום היה ידוע. מה שנה לו
לו זו מתנה ומנתי" כאסר בזה יי ומתנת הרבותיה "ועשו
להם בזבית יתכן על שני פרשים האחד פעשו בזבית
כתו בזבית ראשי והם החטים הזכאים שאוכים אדנ
אדנים" על כנפי בגדיהם על כל בגד חלוק אל מכב
מכנסים כי אם תחלקתו הנה הוא כדמות כנף "שתל
תקלת על בזבית ושעה תבלת בעבו שהוא סבון הפרים
והיה לכם לבזבית הנה שוב תפיל לקיומו בקנה כתו
הבזבית. והפרים השני כאסר הוא נקי לבותיכו ולהה
ובעבור שים עדים כאחנים על הפרים השני בגל הר
הראשון. הם הענקו כי זאת מינוה עם בגדים לי
ארבע כנפים והבזבית הם הגדילים ועוד מסרשנו ואת
ואת המנוה אל כל מי שים לו בגד בארבע כנפים שי
שיתנם בו ביום תמיד ולא ים לדנו תעלין לתנן יזכרו
המתפללים בטלית ובשעת התפלה ועשו זה בעבור שי
שיקרא בראשית שהוא לכם לבזבית רק לפי דעתו
יאמר הוא חייב להתעטף בבזבית בשאר השעות משעת
התפלה לתנן יזכר ולא ימנה ולא יעשה עבירה בכל מ
שמה כי בשעת התפלה לא יעשה עבירה" ראיתים אותו
מנהה להיות נראה אחרי לבבו המתפלה הנתן רוחה
והגב חמוד. והנה יהיה הבזבית לאות ולסימן שלא יר
ירדוף אחר אחר הראוי לבן וכל אשר שאלו עיניו" אם
אשר אתם זונים. כי מי שלך אחר תאותו הוא אבנה מ
תקנת עבודת אלהיו" ועשה נתנן תזכרו ואבר אחרי

ואמרתם את כל מצותי אשר תזכרו תהיו קדושים ולא
תתגאלו כדרש תלות לבד המעבשת הדרך המעבשת "אני
יי אלהיכם אני הוא שהוצאתי אתכם להיות לכם לאל
לאלהים על כן אמרתי לכם אני יי אלהיכם"

פרשת ויקח קרח

זה הדבר היה בעבר סיני כאשר נתאלפו הבכורים וב
ענגלו אלים כי חשבו ישראל מאדנינו משה עשה זה מ
מדעתו לתת גדולה לאחיו גם לבני קהת שהם קרבנים
אחיו ולבל בני לוי שהם ומשמשתו והלוים קשרו עליו ב
בעבור היותם מתנים לא הרן ולבני ונקשר אתן ואבד
בעבר ר שהיה הבכורה מראובן אבותם ונתנה ליוסף
הלוי הסרוחים בעבור יוסף ומשרתו גם קרח בכור היה
כי כן כתוב ודגל ראובן חנה בעבר וקרח בעבר המשכ
כי הוא מבני קהת ואלה בני אחיו העדה הם בכורים והם
הם מקריבים העולות על כן לקחו מחלוקת והרחיב על
זה הפרים מוקמת הוצעה שראו כל ישראל כי הם נשאר
מנו לוי תחת הבכורים על כן כתוב ותבל תלונתם כי
התלונה על זה היתה גם אחר משה כי לא מלבו בעבור
מחשבתו כי מלבו עשה ועוד לא יי שלחני בשלוחות הז
הוא כי כבר הוצאנו כי כל ישראל" ועוד הוא גדולה
כי כל העדה כלם קדושים וזה רוח לבכורים שהם קד
קדושים כן כן כתוב קדם לי כל בכור והם הנו הבכורים
הנעשים אל יי וחנם עיקר כל העדה ויקח קרח מבני
דרך קברים טוב אחיר לחם ובכים כבה ויאחר ר ינבה
המדרגה הבפרדי כי פרוסו לקח לקום על משה לפני
משה שלא לתן בחתר" ים הפרים כן לפני וכן תפני
קריאו מוצר שהיו נקראים אל אהל מועד. אנשי שם
קרח בתתם מתנבים ומדקדק אחר כי נשאו העדה
הם הנשיאים העומדים על הפקדים והם פעולים אל
לתלת לקח כאלו כתב ויקח קרח ודתן ואבירם ואון בן
פלת בני העדה לדבר אליהם וזה הוא רחוק רב לבם כ
כוון בי לבם והעשם שתפשתם החלק הרב כי כל אשר
הוא תשתדל הר סיני הוא כל העדה קדושים. ומשמם
הם כי הלוים נבחרו לחדי הוא הכבוד מתן בני
ישראל ולא ידע משה כאשר הוא בחר סיני כי בגדר ש
שבו לוי לא ידעו ישראל שתבשלו לחיות לאחרן הכהן ה
הגדול ומשה לתעלה מתנו כי הוא לאחר ומשל על בני
ראובן ים אומרים כדרך הבנאות אחר אשר לא הסכ
הסכנו הנבחר אחת תשובה לעדה ולת הקרים הסכנו
לחיות כהן גדול. אחת הבחינה רב לבם בני לוי. ואם
הרשע סאחר להם המעשו ואחר הסתבר אחר משה ה
אל קרח כי הדבר הראשון עם קרח ועם כל עדת ים

זה עם הלוים. המעשה הדבר ומעשו הוא אבלבם. לפני
העדה לסתום. הבינו אם אחת עולותיהם ולת זבחיהם
ויקרב אותך. ובאמר קרב אותך ואחיך נקסתם גם
בהנה" לכן על כן קסרתם אתה וכל עדתך מאתם כ
כועדים על הסם והטעם שהו ורחבים נוסרו יחד. ם
שעשו ועד להריב עם הסם יכן בהבאתם על יי ויאל
כי הוא המנעדים נוסף" ואהרן מה פשעו מה הוא עושים
לא נעלה יתכן שהיה. אהל מועד בתוך המחנה בתוקו
נבחה על כן תלת העלו הבכיב אל מי מלך לעבודת ה
הסם או אל המקום הנבחר יקרא עולה" המעשו הדבר
קל כי העלתנו מאהרן זכת אלב ודעם כי מבריש בגבב
ארץ ישראל. והבא מבריש לארץ כבעבן בלתת הוא
עולה. כי תסתרר עלינו העלתנו מבריש סתרר
עלינו גם הסתרר" גם מדרגת רבית אל אתה ואחיך אלף
לא אל ארץ זכת אלב ודעם הבעבם שהבאתנו ומקום
טוב אלו הבאתנו לתקום טוב כמוהו עבתה לבן שדה
וכרם כאשר היה לבן כמבריש מתבקם מדרגה הייבו סר
סיבלים רק הפרתבו מתקום טוב ומשדותינו וכרמינו
ולא הבאתנו אל מקום כמוהו ולתה תבקם מדרגה.
העינו האנשים הם. בעמון הדבה לבקר עיני האנשי
הם דמון לינבאים ומבריש כאלו אחרי הדבה לבקר
העינו אלה תדאבם כי זה מעבית לבן נדלה הוא לעינו
דרך ומשל לאחר מדרגת הן עיני פלוני על כן לא ידאה
על כן לא נשלם" ים אומרים הדבה לחסך ה
העינים אלה תדאינה כאומר אחזת עינים אתה עשה
לבן. לא נעלה ים אומרי אלו הייתם מבחר עינינו לא נ
נעלה. ואחרי האנשים הם על דרך בני אדם חסרי ד
דעתן אלה ידעו לדבר על נפש בני אדם. והלכן בעינו
שאלת האנשים הם דמון לחקום שהוא עם משה. כי
כן כתוב ולבן אחרי ויקני ישראל. ויחר זה הדבר לבד
מרשתי כי העולה והמנחה מראבת אחר על הרשעים
ודתן ואבירם הן גדולים הקרבנו מנחה קודם זה ה
הנעשה זה טעם אל תפן אל מנחתם" ומי כי לא נ
נשאתי חמור אחד מהם נשאתי ששמתי אשר עליו.
ולא הרעתי כאשר דבר. ויאמר משה אל קרח. ובבר
כאמר כן דרך הטעם כאשר אחר משה לקרח הוא לפני
יי וקרח אים מתתנו תדר והוא הוא מקרח משה לדתן
ואבירם ויתכן שקרא אם קדם בעבור אלת הבכן
בקר. ומשה ואהרן עמה. הבדלו הוא שעם מתן אה
אחזו ועשו. ויסלו על פניהם להתפלל. ונעשה אל מוד
ים לו כח לבלותם כרגע. אלהי הרוחות והטעם מי אל
כי יכל לבלותם כי הרוחות כולם הם אחד יחוד
הוא קרח שהקריל על משה ואהרן כל העדה. ים אומר
כי טעם אל אלהי הרוחות כי בדי כח לתפס הרוחות כי
הוא אלהיהם ואנו ידע כי אחד מזו קרח חטא נבדל

ולא החטיא אחרים. והכבן בעיני כי טעם הבדלו מה
ויתנו העדה האחרים קרח וכל עדתו. ולא יבאה ו
ולבלתם וכלתם כרגע. ויקבצן קרח הכבן בעיני מה
מהיה לקרח אחר לאדם מלו ולבבשו רחוק מתחנה ל
אלוים. והיה עם להלון ודתן ואבירם כי לא יתנו מכבה
המקבן כי אם אלוים לבדם. ומזה הבתוב נלמוד כי כ
בעבר קדגל היה חנה קריב אל מחנה אלוים" זקני
ישראל. הנכן בעיני אדם המבעים הזקנים הנבחרי
אל תענו בכל אשר לה. אמם כלא להגיל ומתכם יד
ידון חיים שאול מהו הם" בכל חטאתם בעבור רבח
חטאתם ובהם הגדלים ועשם קטנים וקטנות.
לעשות כל המעבים להחלץ הבכורים כלים ידע כי
דבר גדול היה ומבעים לאחר אינו מאמין להסיר ה
הבכורים והבנתם ותסוב המעלה לאמתם ומעה כל
זה היה בעבו ועם הבגל כי מעלו עולת ויבאו אלוים
הבכורים הבלים כי הם הין לבדם הבהנים וכי לוי ה
עובדי הבגל ים בכלן שאלה והתפנה בפרשת ולך
ומשה" כרשה ים אומרים שהיא תביה על המנה מה
אלה היה. ובבר פרשתי אין המלה רק מבנית ובדא
לתתן ובבר נשקעו מדינת רמת ובדון הדרים בהן ם
שאלה והנה פרוסה בטעם בזה נעתה האדמה את
פיה כתו ושתנה וכן יקבה פיהו ובבר רמתי בעבר הי
היתה נסמתת האדם העליונה תבינה תדבר בב. תבנהי
מתנה כדרך אדוניה שהוא חנוך וכן על הסבלים מ
ומנוה והטעם להכין הסמוכים ולת בתיהם שם
בגל לבשיהם ובביהם ושפם ואת כל הרכוש שהיה לכל
ובדון הם. הטעם בחסר יהדן בעבדה מה. ויאבדו בעבר מתת
בביהם הבתובים תחתיו לקבלם בעבר קולם. הוא הח
החוטים ומסבת עבדה ואחת עבדה. ים אומרים כי
קרח מהבכלעים היה שהראיה ותבלע אותם ולת קרח
ים אומרים כי נסרף היה הטעם ולת קרח כמתת הבדה
באכל האש יקרמונינו אל אמרי ישראל. ויחר זה הדבר לבד
מרשתי כי העולה והמנחה מראבת אחר על הרשעים
ודתן ואבירם הן גדולים הקרבנו מנחה קודם זה ה
הנעשה זה טעם אל תפן אל מנחתם" ומי כי לא נ
נשאתי חמור אחד מהם נשאתי ששמתי אשר עליו.
ולא הרעתי כאשר דבר. ויאמר משה אל קרח. ובבר
כאמר כן דרך הטעם כאשר אחר משה לקרח הוא לפני
יי וקרח אים מתתנו תדר והוא הוא מקרח משה לדתן
ואבירם ויתכן שקרא אם קדם בעבור אלת הבכן
בקר. ומשה ואהרן עמה. הבדלו הוא שעם מתן אה
אחזו ועשו. ויסלו על פניהם להתפלל. ונעשה אל מוד
ים לו כח לבלותם כרגע. אלהי הרוחות והטעם מי אל
כי יכל לבלותם כי הרוחות כולם הם אחד יחוד
הוא קרח שהקריל על משה ואהרן כל העדה. ים אומר
כי טעם אל אלהי הרוחות כי בדי כח לתפס הרוחות כי
הוא אלהיהם ואנו ידע כי אחד מזו קרח חטא נבדל

עשו אותם החומצין רקיעי פחים כמו וירקעו את פחי
הזהב ומי כי קדשם כי הקריבו לפני ה׳ והיה לאות ולזכר
ולסיתן מיקעשם המזבחים. כאשר דבר ה׳ ביד משה
לאהרן וגם לאמרים כי בן סב אל קרח. והיה רחוק. כלו
בעיני ״ מיוחדת. זה היום כי לעולם הוא סתיך ״ אל
אתם המיתם. הטעם מה רחוק היותה זאת מסבתו לני
הוא הנכבד ונכבד לאהרן לכהן גדול ויתכן סבתלבנו
לא מחמת מדעתם מרמתם המקריבים ״ מחקיל הע
העדה. כל קהלה ומחריה על. הוא לאריבה ״ ויקם
משה ואהרן. בעבור שראו מגרתה הסבור ״ הרחון ם
מסבנו כמקום המרגלים מרחבה. והוא האחל
כאשר מרמתי בתלת העגל ״ ויסגו על פניהם ״ להתבלג
את המחתה. הידועה ״ ושים קטורת. ולא אחר מקטב
הקטרת. ״ והמסבל יבין ״ והולך
לסון מזי כמו המסב את אבך. ופרסו כמו הלכו כמו
לך עוך ״ הטעם ומסב אהרן דבק עם הפרסה הבלים
ומם בפבקה כמו מהרו יתיך רבות מהנה וכהנה ״ וכאשר
כאשר אב להרן ובעברה המנעה דבר המם ״ אמה
ים אמרים כי ומה לני אוכנו מעה המלהים כי כבד הי
היה כיבר ומה מרך לבעוב עלין מם אהרן נים אמרי
כי המעה היה כמאר המעות אין הפרם בכיהם ״ מה
הסר בעיני ״ ונעם לבית אב מבני ישראל כמו רחומן
ומחנן ונעם כי מעה אחר, בעבור מבחלק המבנו לב
לבהנים ולנים ״ אמר אומר לכם תמיד ״ והמיכתי
מעבני הכבל כמו והמיתותי הבן ואמתי המלך מבבם ״
ונעם והמבתי מרוך בני אדם לאכל מנחה ״ ונומם
אהרן כתוך מבים הבסר והנה יוסף בתעה אחר לבית
לו ומה מסרת עבתו ואם עתו מעה אהרן ומעה לבית
לו ״ ונגמל ומגמרת ונגל הלך ונגמל ״ ורבים אחרת
בעבור מקרים כי המעה היה מחין האילן ואינכנו, ולא
ראה הדך דים כי מקרים כמו כי מקרב אלי. ונראה מ
ומכתב יד כל אחד ״ ואחרון בני ישראל די לנו מבעבו
ואבדנו והנה עוד כל הקרב אל המכן ״ ומת כמות, ה
המקרים ומי יתן ותמנו לבעב אל אחר מסם לאהרן ם
סהות הבגד על מסבו לני להזהיר מלא יבאלו הלוים
את ישראל ״ ועשה לאהרן יד ומסם אל
כאשר הוא כי גם בבית היה גם
זאת הפרסה לאות כי בדבר הינו היתה כאשר הוקם
המובן. ונכחדו הלוים ונסבלו הבכורים ״ את עון ה
המקדש. שהיה מכת לפרכת. הטעם אם לא תמרו את
העון עליכם ״ועשה ומת אבך כי מהם נוסלו המקרב
את עון כהונתכם. אם לא תמרון הכהונה העון על כ
סבו אבך כי הוא לני וקדשתנו אל פרשתו כמומעה ״
ולני דעתי מה מפרסתי כאלו אחר תשה לני מחאת מבבו
לבך ״ ולנו כמו ונסמתי וכן יאות אישי. והבה הלוים

בלוים בסמים ״ ולתה ובניך אתך. תמבו לפני אהל מעד
מועד לבכם ולא הלוים ״ גם הם גם אתם. דבק המו
המקרא כן כמו מסל בנו גם אתה והטעם כי זה כמו
זה. והטעם ונלון עליך אלא תבטרכו לאר מחוא ישראל
עבודת מתנה. והאר מהבהני מבלו לא ועלת אמיאל
מהוא לני מינבה מעבה כי זאת היתה הוראת מעה כתוב
כמשמה נדעון המנמני ״ למשחה. פרסתיו ״ מקדש ה
הקדשים כי יש קדשים קלים מן הלים כל מה מיקדשם
מימנו כי אמה כמו אם והאל כנסף. ״ לכל מנחתם אחר
מיקדשו האחרה מחנה. ואחרי החטא והאשם אשר
ישיבו לי. פירום כי תעבל מעבו והנה המנחה והחטאת
האשם קדש קדשים כבנו הפלמים בקדש קדשים תא
תאכלנו אשלו בקדש מהוא אהל מועד ובקרת קדש קד
קדשים כבנד מבר המשכן ״ מתנה בחסרון תון כמו סן
הילך בסוק לבב סבה מהוא בכתה אם הם סני מפקלי
חלב יהר הנכבד המנבב מהוא כקנף כי יהר מעב
מעבין נהוי ופרסו בהר והוא חלב פמון זת
בבדי כל אשר בקדש בבדי פרי הראשון ״ ובע כל טהור
בביתך יאכלנו. להזהיר על אלה האכלים כי כל טהור
בביתך לא יאכל אותו ״ על אחה המבוסה ועל מקן ראשי
הפרומה ״ ומה מחרים הישראלי אלא יאכלנו כי הוא ל
לאם ואתה תאכלנו ״ לך פדה תפדה פדים תקח מר
מדינו וכן בבר הבהמה הטמאה תפדה ופדיון סב לא
בבר האדם לבדו לא תפדה הקדם אם אלא מקח מדינכ
ודבים פדיום מפדה לישראל המבר זה אל הבבר אחר
תאכלנו והמיתן לבהן מי מהוא חייב לאכלו. בדית חל
אלא פדית בדתה תגמרת אדן אלהה ומקום המלח כ
כמו בבדת אלא יעלה בו במה וכן נפדית ומלגן. חלב כ
כמו תמוה ״ ולא יקרבו עוד בעבור עדת קרח ״ עבר
הלוי הוא עקמון ים אם כי הוא מעבל ואינכנו כבון את ע
עבדת אהל. המעבר הוא המבנה יסאל אם עונם לא
אם לא יסמרו הנה המעבר נחלתם על כן אמרתי מ
ומדבר ״ אל מסם ואל אהרן בעבור תמם מעבר מן ה
המעבר. כמלאה מרמתיו ומכל חלבו והטוב מבו וכן
את חלב האדן. את מקדשו כי המעבר הוא הקדש וע
ועשה מהרומכם את חלבו ובבר הזבח המבוב אם לדב
לאדון ואכלתם אותו והטעם מהוא אסור לכם לאכל
מהנו עד מקדשנו חלבו ומנכו ואחר מיחסב לכם לא ת
תאכלהו בכל מקום עתיר. ולא תעלו טעונו כאשר ת
תרומו חלבו ולא תעלו חטא ומתמבם מקדשו מקדשו יה
יהיו קדשי בני ישראל מעוריים ולא לא תעבו כן תעלו
חטא מעבדתם על המנבה הלבתם קדשי בני ישראל
בעבור מחבלתם אתם מקדש

פרשת זאת חקת

גם זאת הפרסה בתדבר סיני נאמרה כאשר בזה המם
ויסלחו מן המחנה. ובמסם הזו טמאו אתו. ״ובמ״ה זאת
אמת הפרסה בעבור מהוא לבהן. פרה אדומה. תמימה
אלא תהיה קבנה ״ אחר הגאלן כי מי נדה כמו הדבא ב
מיזה לבעל המרמה האדומה ומשל לבעל אלהה. ולא
עליך ״ ונתנה אל מחוץ המחנה ולא המוכיל אל המבנה וכן
ושחטו כי הוא לא יפחבנה והשר לבני. ״ ורש לא חסר
המרף והשר לבני. ענן אדן כמו לאבנה ומם המנה
סוד ״ ובבם בגדיו הבהן הפרף ומהוא הבהן ובבר יסבם ם
מעמא ים אמרים מיזה מעמא עד הערב אלא ואכלו מן
הקדשים. לים מהר אינכנו מבהן המרף לאי בדם מיתת
מי ראוק כמו מבדים ״ ומעמא עד הערב ואחר מאמר
מיבבם את בגדיו מן בדך להזכר מרחן בדים. לבר
הבר המבבם בעבור הוא אדן ישראל קדשה כי הבבר
מם ״ לבל נפם אדם והדי אל בני אדם ולא בהזה ומעמא
יהיה מעמא והוא מעבל. עדיד מי הוא המבנו ״ ועל דעתי מ
מהוא מעבל. עבר אחמאת בו יסר אחמאת בו לא כמו מחמא
תחמאתי בחאב ולטהר. ידוע כי בבור המבנן המלומי
כמו המבבעי. כי מי נדה ים ופרסים כמו לך כמו בדם
יתחמאת לא זרק עליו המים ״ עבר הדיר. כמו עבר כל ב
יומי האדן בהאל. והבית בהאל רק הבבר הבעוב המאהל
שבעבר הוא ישראל בהאלים וכן אשר יטמאו שמי אל כב
בבבר לו תנו בהאבה וכל אשר בהאל מבבר. בחדר מבים
מתילים ״ לו בקבר מל אדם ולקחו לעמאל אבן נדים מ
לוך יתחמאו מים טהר והקריב להוציא מהן נדים אשר
יטמאו וכבר הבבר כל המבנו בית בבבים ובבתה ובתה
האדר על עבם לו קבר תעמא עד הערב ולא יטהר ע
עד מימתן וכל אשר יגע בו הטמא מהוא מהוא מת לו ו
עבם לו קבר תעמא עד הערב ותדתן. כתדם הראשון
בבנת אדבבים והנה לון מתרה כלל מם. מעבם לו
נבלה רק בבנה הראשנת ובבנת אדבבים. ושבבי כ
ובבאל בני ישראל כל הערה. בעבור מתני דבר המדבר
ושתה כלי הבבים אל ארן בגעם ואסבהעם בדבים בגב
בעבור מיסב העם בבדים בעבור מיסב מם ״ ויעם דב
ובבם ב בן כתוב ולא היה מים לעדה. אשר הבעוב
בבים מ אמרעים קחאר מתת מרים והמני מתת אהרן ו
ומבם ולא הבבם לארן ואהל לבבר הבבה. ודב מבבן
הבעבל בבעב לאחיו בם הבעל כתו כאבב אדני המלך ב
לאחיו בם דבר המדבר מתני הם עבדי הם ובלה הם
הבלתם ידבר למסם ולאהרן ם בן בתוב ויקהלו על ב
ומבה ואל אהרן ועשה ובבב העם עם ומבה מהמדבה
היתם עם ומבה חזקה הבעלינו מלה זרה ובבא ומבה
ואהרן ומבני הקהל בדמות בבדים ואשלו על פניהם לה
להתפלל ים אמרים לדבם את המם בבבלה וקח את
המטה ים בבלן מדבים רבים ״ים בבדבי יחד.

בעבור מאמר לישראל מתנו בא המדבים ומם בבו אבר
אבהם יצחק ויעקב אלו היה כן לתם אמר להם עד
מתדים הייתם ואחרים אמרו כי אולת ובבתם. כתוב
והבתם ובמתה ותבר את כל אדת המלבה אלון זה כב
נבון כי חולה מבתת דבר לו מן דבר שתים תחתנו
ובנה בדים ותבר כתו תאבד וכן בסבר תמנו. ובנה
פדים ודבתם ואבתם ועד אם כן הבדים לתם כב
בעבם ומה בם הם המבם בעבו מבם מעמים אם כן
לתם נעבם אהרן ואמר רבו ומם הבהן הבבדי יש מ
אותנת נעבתת בדבר כתו מלת אלמבם והמם בזה מבתת
המבה לבבת כמלב בתמבם הבמר ומסף אלת
ובבתם לבתבים אמים בבבה הבבר ובעבר
מבבעבתם ישראל אמר להם הבן הבלב הבה נבבת ל
לכם מים ״ מבתה ובעתו כי מן יבלת בבו לבבת ומים
מבבלב מה עבם אבר לא קדשתם אתו ״ ובבת ראי
מדבר המבמר אמר כי המר את דבר ובבו
ובבה הבמאל הבם בבבתלו לא כתבה ״ גם זה מבבן בבן
כי מבם אמר זה ולמה בעבם אהרן ״ עבר כי אין בתב
בתבעבה זבר דבר והראה מבבת מבבה ראבה כי אין
פלים כי אמרן את רבתו כי אם אל המם בן כתב הבן
ובמם מרן ובבבו את רבם קדשו זה פדים. ובבבו על
מי מדבבה והבעם מבבבו המם בן בבן מבם מבן ו
מדבבה אבר דבו בני ישראל על ״ ובבב לאבם מבבדים
כי המדן את רבם המם ובבזר על מבם אלא יבבם לאר
ואחרי אמרן כי אדבו אל המלב מאבבו מבבבתבבו כי
אם בתב ואל לא בעבם מבם ואחרי אמרן בעבם אלא
אמרו פדים כתו עלי כאר עבו לה מה בעם אבר לא ק
קדשתם ״ואחרים אמרן כי המם בזה מדבבת ״ הבה
לא דבבו רק בבה מבם על כן בעבבו מבבם ובאמר לה
להם ומעלתם מדבים לא קדשתם

ואנשי

מקבל הדעת אמרו אלא יתבן מי
מהיה אליה המם ומאמר דבר
המם אלם הוא אמר אלך בתמן בבדתו
גם אלה לא דבבו בבבה כי אלו היה אחלוף בתבם
מאד היה מעבם כי חבה נעבם על דבר מאבבו מבבם
לעולם ולא תמרה לישראל ולא בעבה כמרן רק בבבה
בעבור מהבעבתו ישראל כן אמר גם כי התבנף ״ ה
בנלבם ״ ואחרים אמרו כי ישראל אמרו לו מבבלת מן
ומבלב אחר ואחיתם הבן הבלב הזה ומלמה פדר להחל
להחליף דבר המם ובעבור אלא אחתן להבבא מים
מן הבלב מאמרו של כן בעבם זה מן
מעם לא האמנתם כי ״ גם זה
הפדים תיבנו כבן כי ה
הבעב אמר
מדיתם את פי והבה לא מרו ״הבבדים

והסירם הנכון בעיני אלינו ברחיצתנו" דע כי כאשר יד
ידע החלק את הכל ידבק בכל ויחדים בכל ויתעתים מן
ולותנת ולחיות כי. הסם אחיר לחטא ולאחרן ודברים אל
ולא רבים בעבור חרבת העם עם חטא והנה החלק ח
בחלק והסה הכלב ולא יבאו חיים עד אחרה פעם אחת
והנה לא קדש הסם וחדו ומעלו כשגגה" גם יוכל את
החורם לגרם ויבוא בסמתיו על חטא כי על כן בענם
כי לא היה דאוי סידבר דבר עד פיחלא מלאחות הסם ג
גם יחיה הדם קדמוננו אל כי החטא היה בעבור מחוד
מחתו כל המזרים " ויחזו זה הסדר אל הכלב מה
מחדשתך אל הכתבא סתוך לתחנה" ונתן חיחיה בנ
בעבור חיחיה טוב דבים ואחרו כי זה הכלב הנוי " אל
ונלה עדי לב כי הבר הוא כתוב וזה הכלב בקנה אל
לרן חדוש כי בקרים הוי "גם יתכן לגרם חיחיה חיחיה
סותן בו " את הוטה חלפני יי הוא חטאה חלאים והי
הוא המוכח לפני הערתה" הוון הכלב חזה יש לנו כח
להבאיל לכם חיים ותחיו " ינן לא האחבתם כי הוא ה
הסד סרחתי חלא בתקדים הסם על ידם " ויקדים כם
בחטא ולאחרן " כטוב בקריבי לקרים יוקדים סם הוקר
עיר ולחנני קדם ברגע כי אתי הוא ודבר וכן הכתיב
הוא אל אחיל " מדבר קדם יהוצלה פרסתיו. לבן ויבדי
ולאבותינו סחיתו ובטוב סאלך פניו רשתם עיסלח חלא
כחסחוב וכן כתיב חלאך פניו הוסיע. וידבי פרסתיו ע
על חסם כי ויבאהנו ראחר חני חלאך " בחלאכת " אל
אלון אחת רשתי בסדה וכרם סלא סחיתו ואחפי חי הכו
הבריתת סלבם לא בסתה דרך הולך נלך אם הדרך
סהחלך הולך סה לו פרינסו דרכך סרבה הולך בחנ
חולך חדוש נלך בחסלה נעלה יבה יוקרכם סגעלה כי
בחסלה ואם הוברכנו לחיים תחכרים לבן נה טעם חי
חכרם כחון דחיהם " וטוב בני ישראל כל הערה בעבו
סיבא אחים להלחם בם חבוך הדבוב סלא נסקד חיים
חבני ישראל בבחל ותבר אחן אל הר הבר ולחסך אחרן
כחון ויחת כהר סיתקן שבחון לחות ויעלה אל הבר " חר
יחריתם " פרסתיו לחי חריבה " פחוכוי חריבה בם
הוקים " לו בעבור חריבה" הבסבו אה יבא לבחים
כעולי וטוב ולאחרן יאלסף כי בעת סתבסם בבדי חיד
יחות " ולסף לאחרן אל שחיו פרסתיו " ויבאו כל הערה
כאחר ראו אה הוחלרבו סאבא כבו סלבים יום " חלת
נושה פרסתיו " ויסתע הבנעני חלך ערד לחורו הקד
הקרחונים סהוא סיחן ובקרא הבנעני " כי כל לחורי
כנעני " ודבי לחורי כי אחת הערים יהוסע סעבה יהרחלי
חלך ערד לחד ויבאלו סבני יהודה קראל בם חוקים "
ולא חורו כבוש כי לחוקו הוקי יקרא בחחלם ברבתי הה
חלך ערד הלחחון סהם סני חוקיחות ירבי פוקר כחון
הם " ויחלך ערד לבסחנו הוא חעבר לידון חזחת גם

לחכם אחת הערים לחחת לאחרן כי הכנעני ישב בסר חם סחרע
בהוא ההר קודם בנעם חבם והעד ויסתע הכנעני חי
חלך ערד ולחרחיו ויסע מהור ההר ולא תבקם חה סיו
סחנע הנה חבחרים " כי כח ישראל דרך האתרים הם לו
כי החלך מנסך הטוב התרים את האחרן " וכן חלף לחוד
לחרחיך. להכוב חרן חדוש עלחנכה ובנכון כי כן כתוב
הקוקל כחון כל הקל וחלה כבלה ירבים כתי הם יהם
הבחים בם הנחלר " הכחבים ירבך דרם לא יסוך לא
הנחם בלא לחם ולחן יחרון לבעל הלסון הם סלחו לם
לבחנם לנסך " כן סלחו כחם " עשה לך כרחיו כחם
סרך חכחסת כי כן כתוב. על בם סיהיה נבה ויחלו לו
לחוד הכל " רבים הסתבסו ולחוד כי זאת בוחה לקבל
כח עליכי " וחלילה חלילה כי הדבר נעשה כבני הם
ולחן נגן לחם לחם לחה בחרת כחם ולא יחלבו הים עון
ם ומחיה חבי המרי לחכלו הדבם לא יחוקקם ויחם עשם
לחם חבלת חלבים על הסחין ולחן כחלחת הדבלת לה
להבר הסחין. והלחת כי כבנעם ומחנו רעת עליון) ו
ויסעו בני ישראל ולחרן לחדוש כי כן כתוב לסבוב ולחרי
נבלם סינון ומשכון נשבו הל חיבתי כי כן כתוב בחל ל
ארה. מחקו לחר יקו לא דבכו גד כי חרבו בכל חולב היה
בחחלה " בסבר הלחחות " סבר היה בבני עבחון יסם
בתר הלחחות " בעבר ירחלו ויתב סהיה הוחות לחבם
כי בסרי רבי לחבדו ולחים כחבלו חבלנו בדבי נתן ייב
ועבדו ודבי הימי לחלבי ישראל שחרות סלחה ומסליחי
חת הוב כם פה חלחרו היו בחוי הקדחוני כחקחות
הבנסי יסם והב לחכנו לסון הקד וכן ובסי ויחתו ומחי
עב ובני לו פרחשו ובני הוי לחבר הכל זה לחיה סלא
נחבא ון כדם ברחם הוחלה רק חלת חוי הענוחים רק
חתבא תחת יוד כחון ולד. ובחרים הוחבר לחרחיה ובוע
ולחסר ים לו סהוא כלסן לחרחת ומיף דבר כל חלה סחן
סחות חקן חתת חסר בנה הבנעם על ישראל כי עלו ער
עברו ונסעו לנגל ולחלבו זה הוא יהוא יסב חבלי ויי
מנסע בני ישראל אל החוקי נקרא כי הוא כי גם הוא
בחרה תחת הלף כהוא חבריחה זחת הבר גם הוא
הוחה סלא ולחכנה הבחר הבירה כלר חרים לבי דעתי
רק הוא הוחקי כבוה חסה ובחרו חבי ישראל. בחבב
ברוסעבות חיד בבקעה הוחי עלי כלר תחלת הסרים ולא
בחתה כלה ענו לסון בחי והנה פי לוך עלתה. ברוח ב
בדיבי הנע הטוב בחול בחוסבו בחחוקק על ידי חחוק
בחחוקק כחון לבי לא קקי ישראל הוחבדבי ולחת הכלר
הוחה בחדבר נסעי אל אחבה ויחסם אל בחלחל. ודע
כי אבי הבחלים והבדבר הנקרא כלר ויחבה ובחלחל
כלם חקחות חים לחם סם כלל ולחוא שלחון דבלחים
כן כתו בפרסת הלה סחות חקחות עבדו עליה בחסע
לחד ולחי הערים

לפני נבו הלא הסחות הנוגל לאסר כבדים ויחבר
סחוד הבחוב כי חבנה בסבע אל ערבות מלאב מעבר
לירדן ויחי: יכתוב כי חבר הערים בסבע אל ערכות מלאב מעבר
ויחלב על ירדן ירחו. עבר ונסב כבנה וזול כת שבולי
מהחבבות וכחוקם לחר עבה אל הר הערים הר נבו
ויקבר אחתו בנה וסם כתוב ושבו חסם חשרבות ולחלב
אל הר נבו והנה הנה רלם הסבנה לסן נקבה אל הנה
בוחר להלוכו לחר ויחנו ונסקסה לסן נקבה אל הנה
הסחון חקן סחוחה והעד ובתחו ולל יסחון וכן חשו
בחדבר בסחנן בן חתן לחת הכם כחון על כחון ישראל
חה כחוחבן ישראל אל חבנו לבלה הבחבן ולחר הנו הבחן
הבעל חן הדנ סהו חתן לחת הכם כחון על כחון ישראל
חה כחוחבן בעבור לחת הנדר כחסבו זקנו חלבה חבחים
וקבחרי כבד לחון ר חחוה הבנדהסבדי אל בעבחון ודחי
הקבחרי ולחיתו בד ולא לחון כלו רק כחבחוב וסם הבנ
בסלח אל חקבסם קבסחים כחבחו ועבד סלא יכל לעבבם
לאא לא לחוב יום וסנו בבחר לבלב לקבוב בם חבבים ו
לחוכנו והעד בבחבחו כחם הן סלחון הבת כחבחנו הוה ב
הבסם ובסבחבי לחבבבר לחן סחבלו לבן לחלהי לבבו
ישראל כי הסם ידע דבר כעל פעור ולבן הוה כלבו חקל
לחת הון כל הבעל לחון כי בעבו קבלת כלבו כלה הבחבבה
חי הבלבים הלה בחבחו ויחי תחל דבור כחון לי הבלה
לחד ובה חחה כחם וסם לחון לי קבל לחתו לחחי כי כרבן
הוא והבעבי לא תבבל לקל לחתו כי לחי ברבעון ברו ב
בבלק ולא הבו זקני ידון כי כלק הו הבעבר הון הבלה
אלון לחון ר חבה הבחן הבסדי כי חבם בסבחן הבעבל
ביד לא יבבר לבחבו כלא כבן כחון הלהבנבי לא יחחר ב
הלחבנבי הבו סבם לחבו לחבל שבב לא חבה יבחי ובבי
יבבה הבחבקן לחן כי לחד כבסן ולחבנו בכבן כבבב הלבן
שבנו חבחקבחן רבים בחבבבב לן בחבלו כחון על רבם ס
בחבו בחבחן הבחבים הבבי בחבחה חלה בבן כן חבבחן חבבה ב
דבר כי בבר לבבבן בחבחן ובל חבה בחבלחבר בים בבחבר
בבי בחבבלם הבבר כי כבר לבבבן כן לחבר בבבבר ל
לם יבן לי כלבן חלה בחבן בבת חלא בן חבן חלה כל הלבן
בבבבן בי רבבם בבן בחבבבן כי בבבר הבם חבה חלה חלה הבב
הבבלם בבבם לי הלבן ובחלבה קבבבן לן בבלבה חבלבן
בבם ובחבר חבבם הבם בבן ובבבר ובבה בבחבן

לחחבי בבחבבבת הלבבר ובבבם לבבבן בחבבבן בבחבן ובבב
לבא הבם בבלבבי בבבן בבלבה הבבר בבבם חבבן חבבן ובבב
בחבן ובבבבבן בבבבב

סיבלי מרים ונכבדים מהם "ולפי דעתי אין צריך רק
טעמים כטעם שלח לך אנשים כי הסם אחר לישראל ע
עלה רם והם לא המתינו רק אחרי נסלחה · לא שאל את
יעסה את הסם לאחר לו שלח לך אנשים לאחר שאמרם
הסם לבעצם לא הלך עמהם · מה צריך היה לו לאחר
והעצה מה יועל הסם דבר עתי · רק אמר בלעם מקום
ויחסכה רק הסם אחר לו לך עם
האנשים רק שמור שלא תדבר רק מה · שאמר
לך · והעד על פרוסי ויחר אף אלהים כי הולך הוא "
לשון לו כבר פרשתיו בספר מיכי כי הסמון היה החלש
דברי הגאון שהוא כן אדם לא מעלין ולא מורידין · יש
ויחסם בעניין · מן הדרך הדרוך הלזה בחרה שאין
סם דרך · להטותה הדרך דרך קנרה · והטעם אל הר
הדרך · שמשעל הרמים · פירוש כמי מקומות ברברי
המדבר אחרות · כי אין רעלו · "תלחץ אל הקיר והי
והיא לחצה בעצמה אל הקיר · הוא הגדר · ויסף להכ
להטותה כי כבר הסם אותה בעצמה אל הסדים " ויסף
" אמרו רבותינו אל מעבדה דברים נסרא ערב מכתב
בין הסמוסות " ולפי דעתי שהטעם שגזר הסם לזרים
באחרונה אלה שהם חוץ לתחלת " ואחר הגאון כ לא
דברים האחרון " ורב שמעאל בן חפני תפסו " אל שמעאל
הסעודי בעל הס ריש חמש לבעל הכתבים

ודע כי לפי שקול הדעת הוכרחו להחליל
הדברים מהסמעם כי אחרת שהסם ל
לא הדים אחרי כעלם לשמות המבאר
פסרא רק להבדיק כבלא " ולא אחרו אחרת · כי הבה חב
הנביא מיסאל ונעריה נעשה להם אחת " ולא הוא כמ
נבלים " ים והם אומרים כי בלעם נבלא הוא · וא
והאמת כי כבואתו היתה כעבור שבור ישראל · כי קנסם
היה · וכן קראו הכתוב "עם אין בם היה ידע דעת עליון
לקבל כחם לאמה כנרתה " ואל שעם תאחר ילד " וק
והנכון בעיני כי היה יודע ומלת " ובשנת רחמתו מזל
רדם שהגיע עת רעתו · היה מקבל אותו ובבא הדעם
לל המקבל יחסכו הרמים וסמוכים הנמצאים כי ב
כעבור קבלתו כאה הדעה " והעד פרסי מדברים עם
סדי בלק · והאשעם לא אוכל לעבור את פי יי אלהי · כי
אין מלת בכעבר לסמנת אשעה אחרת לא בארתי ונחסר
כי הקולב לא שאנה החלק רק בארת הכל תמנה בארתה
החלק ולא אוכל לבלות את הסדר כי שאיק הוא " ונחיסר
כי הסתתן דברים אם תבין סוד מלאכי אמרה בם יעקב
לא נקבן הארתה " ועשה בעיקל יש סתמלה ובסמיה · ה
הכה לאתה כמן קנן לא כמנדיבים פרסתיו הסעלות
פרסתיו " תעיבה · חיים מרכבת " ההסכן הסכמתי ה
הרגל הרבלתי והעשם הכך היה חקי וכן הסכן נא בנ
ע"ו ולם · ונגל " כעבר אלמעם שהסיף כמאלר שנים

לא הסמה שאלה בסמרים · ויסתתי לאמרי פרסתיו כי יד
ידע הטעם שעתה וכן על הדי רשעים ידעני שהאל מן ר
דעה סאלה היה מן ידע היה ראוי להיות · כמו ישעני ו
ולא הם סני סרסים כמוהו מעיל צדקה ישעני שהוא
על מסקל אסר יעבני עם עשה אור · ותראני האחון
בקרן גדול תחת קנן שהיה ראוי להיות תחת ידים
כן חיבי תחלה לשעמים רכים ושה הוא טוב לבלי ומלת
גם לעד סמוהה האחון אחר סרסרה ואותה החייתי דר
דרך קנרה · וכן הטעם כאסר הרגתיה הרגתיך אם הר
הרגתיך לבדך ואותה החייתי כי כן אדם בראתיו המל
המלאך יחיה הצר ותבגל בפתי ודבר מבוא לבד ולא
כי הבהמה אין לה סוס סתמית עם ראה המלאך כב
כבן אדם " עם האנשים האלה ולסם כמו רק כן לסם
כי לא יהיה כך אבין לסם כי עי הטעם " לזה לא הלכת
כמו כמת כעבור תלת אלי וכן תלת אלי אסר פרסתיו
קרית חנות · סם תרינה · סם תרינה · בעבר הנא בבני ארנון
ארנון וראל ומסם קנה הטעם " סם סם חנים לארבע
ראשית הסמוסים · סמעה מזכחות אמרתי שמונים לא
יבינם כי אם מתי ומסמי ומסמי בחיים ובחרים וע
ובסמים ומכשה בבמי הטלה ומכשה אמרתי גם אחר גם הם
הסם לאיב קרא לכם סמעה פרי ומכשה אלים ואתה
שלם לשלם לא תעבדים ראה כונה והמשכל יכן " פר ו
ולא נמצאה לבב מזבח ומזבח והיא דקר " קבראה כאלי
אחר כמזבח האחר אבל המזבח · יקרה תעבי לקראתי
ודבר כתוך אל מה · ולך שני דברי המתרגם לראיתי
ודיעם שהוא לבדו והנה שני לבדי גם הוא כלי לא ולא
ואחרים אחרת כמו כלא לב מנגן וסמו עצות תני הנכון
בבני שהיא מנגן קול על סמיים ויחבא מיד גם פאלף
נחלת שתאים והטע שהלך אל שני ותחסר תלת אל כ
כמו ובכל ידעלם · נסעו הטם חכרת ומכים כן הנה
הוא ומכים בלבתי כי כן סתיב · ולא הלך בטעם לקראת
נחשים והנה גם שה רחמתי לך שר חתים " ואעל שר
ואל בגוי · ויסלא ויסלו ויאחר הנוסל הוא כי ירחלם בנ
נגרים לראונו ויהרדי קדש תראה · לכה אדה לי יעקב
ותחסר תלת אחר ובבדר הסרים כתוב רכים והוא דר
דרך קנרה · ונשעה ישראל הטע כמל כמשמה כי הוא
דרך לדבר טבם אחר כתלת ונשמה ויסבתה לחזק ו
והיתה ראויה תלת ונשעה להיתה על ומשכל ומרה לי ר
אלה ובאסר בסתם הענן כעבר היתה חן הגריחים כ
בינו ובין הין חלם תחת קנן חטא מה אקוב לא קב
קנה כמו קללה והוא תחת קנן " סמא אלה כי סרעה אם
אחרן והולה ומעשי הכסל והסלמים · קבנו כמו סבבו
ולם היה מלה ארה · ומה אעעם לא אם " תנן אעם ו
והטע כמל כי ארשם · צרים ארשנו · כי על הסמי
ה והא נגיה והעד על הסמי שהוא כפרוסי ולא ה

ולא הלך כמנם מעמם לקראת נחשים ומשכל אל הוא
הדבר מבין ולא אל שני · גם יתכן להיות מדרש אמרי
ומשל לבאמרת הסחקים העלונים כי ראה שהחתיך מם
מתעצמת אחת אחרת לבדה ולא תתערב עם אחרת · מי
יתעבדת עליה לעזוב תורתה כאסר עמי כל האומות ו
ובגוים לא יתחסב לחרמנו בסמוך רבב נבלת עמים ו
מי מנה הארתה אלא יתחסב עם הגוים והם עם רבב
כחול סיקנן אלא יתחסב הטעם " עבר יעקב הטעם ח
שהוא רב כעפר הארץ ומספר את רובע ישראל דגל מ
אחר כטעם לסם קנהו פרלה יש פרים המתרבים לר
לרחיות מלת ישרים והטעם לפי דעתי שהתלוה לחיות
ותהיה אחרי · לו כאחרית ישראל שהם חלק אחרת ולא ח
חלק שהבים כי מוח קיסם · ים לאומים אחלת ותהי ו
אחרייתי כשלה כמשם והוא היה מתלוה שמונת מות
ישרים כמו הרשעים אל ישראל כעבור דעתי כי כדרכי
יומת הגאון אחר כי הרשעים היה הסם והטעם אחרה
מעבל נחמת שבר שמונת דעת רכים מפרשתי כמו מ
מה טעם ריבכו יבר שמונת דעת רכים מפרשתי כמו מ
לרחי ולבני אדם מבנין רבבי ישראל שבר יעקב
על עת נסיו ומסמו לבנין להקדיש סם הפעל כלמן ו
עבר ומעיד ובבעה הדבר הפך " ים תלת אחת כמו
ברכת ברך ובא מה · הסם קבתי רק " ונקבנו
תלה אדה ולפי הדקדק כי הנמוי כמעיד ולון כיבים ר
רק מסמן יהדסה · ודרשנו לחיב יהדסו " נסחה אחת הת
המלה מהרבת עם כן ומחולם " ולפי דעת רבי יש ר
יסוד המדקדק הרחמן שהו יומרים קבן חם כלא יתכן
להיותה ב יי כי לא יתנה כן ומהבני הקל אחלי תהי סם
הטעל שבמסקל ומסמרי את הסבעה " ויסתר ויסלו הוא
כמעשה רחם לבלעם יקיש אחזינה ערי מנו עד וכן לא
סמתם ערי הטעם כמל " יי כמו כעבר כוסף כמו
ויעמנו מים " ועשם לא מים אל בעבר מחתי ונקבנו
לי ויסם ובבר אחר לא קבה אל אחר ולא ישמה אחרון
ודבר דברה " הנה דרך סם המעל כמו סם עבדך פעל
עבר " הטעם והסם כרך ברכה ולא אסיבנה " לא
הביש אין לבי דעתי כי ומלת אחלה לאיב כלק לשלח מ
נסי מתאב בתיאבה ישראל " והטעם כי אין הסם כבן ו
אדם מתנחם כי לא דאה אין בישראל והנה אם יהיה
כהן אין לא יק כ דבר הסם כי כל דברי הוא על תבאי
רק בתקום סמעה " וכן הנבאה אחיר רגע אדבר " מן
זה נעם בדבר כלעם " ולא ראה עתה הטעם כמל
והוא אחי האחן והטעם יהיה יכין אדם לנעמל כמקף
והנה כל עת מלת הכבים אין בישקב הסם עתה ומדעת
אלך כי מתאבה ישראל ון ומקשבת תרעה אל מיבאים
זה הסם שהוא עתה הוא תקיף והראה אותות בתבדי
כתעשמת כמו קרני ראם · ופרים תעשמת תקיף וכן ו

כן תעשמת הרים לגם יאכל היתה פרסתו קרני ראים "
אחר לו כמו תרעת אלך כי " ועשה סוה האל סם
תעקב כישראל · וכל זה כעבור שהוא דבק כבם ולא
שקר כי אם ומלתו כי אין להם דרך לנחש ויקסם "
מעת אחלת והטעם בכל עת יאמר כלי דעת נחש "
מה סעל אל יאה ישעל אל · ומלת שבר כעבור היתה
כל דבר נבר ולא הוא לעניד כבר נבר בתחלה זה לא
יאמר לישראל בדרך כנחמה שהוא אחרת · לישראל
ולעקב דבר כמעל בעבחות וכ ירחם סביר ומרמון הן
עם כגבול יקיש רחן כי יכבח אלו כעבן הקריבל
הדעת הרב הקרא על מלחמת תריזן שלא נשמע אלחמ
כי אם שלא בדרך תרעב ישראל אחר ומתן חמנה אלכי
ובסם אדם לא דעו תבבר זכר הין סנים ואלמים אלף
ודם אלנים אולקום ולת כל חלם " על דרך הדרים ל
לא יסבב ויסה עד יאכל טרף כעבם ואחר תאסף אל ו
עוקר " עם מעניים פרסתיו " וקבתו לי תפעלי הבעל ב
כמו הכתי לי ראם הפבר ולא הלך נקרחת נחשים
על כן היתה עלין רוח אלה ים שה כעבור פרלה כ
כי לא נחם כעבם " ויסתר אל התרבר עבן מסם ישראל
בערבת תמלב " סכן לסבנו · ראה כל הדגים ים
תמרים כי בלעם היה רע עין הנקרא מרב ונדעת ע
עינו היה עם רעת וכבר הדעתך דעתו " ויסא משל
הבעם מסמא כמשלו " והמשל כבהלים כעין " נאום ר
דבר כמו ונאמנו נאום " ים מומרים כעבם שמיים ג
ם יאמר דבר הנאום " הקריבל אל הדעת עמוד דרך
מבנאה כאלים כדברי אל מעמנה לבבר עינו דמיתם
ונקל הסמעי מעם הענין אין בו אם רק פירוש כפי מ
מקומו הבן מעם " ים מומרים כי ענן אחר
היתה לבלעם ואם דרך דרם · נשל כמו תרדמה
נפלה על אדם " ועינו גלים אעם שהוא יסן הוא כמו
ראה כעיני בעבם ולבי עבר " ויה טוב מעל עבר
כמו כי מרי עיני " כעין דבסת העיה
להתבלת בן נעה כי ים נאלים סיבעי כח וכח ועל יש
אלנים " כאהלים כמו מור ואהלות "
הנה דומה האהלים כבאלים נעיי " כארזים כמל ·
והאשר נאדים כאר כגבנן יסנה " אל מים הנה מן
מים לבמן יחיד כמו מי נוה לא אדק עליו " מדבר
מעו מדליתיו " ורעו כמים רבים · ים
והטעם מכל יש יצמח ונבל " ורדם ונעם
ורדם מלגנ חלבו נבחה על אחל שהוא המלך הראשון
הראשון כי קדם שאול היו מסעים ולא תלבים " ואל
ומכאלם והטעם כי אחל המלכיה מם כח לו כעבמת
ראם " ואל ישאנו מעם כעבור מה אל ון מיחם
ויחסמב כי ולת לו סיתן לבם ם כי תשבו הלמן כמו
תבו נרגלך ישא תדסרעך " יח ב

לנה זנאלנוני ודיים כן "לכל נים ברין ' מלמ כנשם '
ועבמותיהם יערם ' יסבר הגרים סהיה העבס ' וכן חל
מלת עבמון ' וכבה מסעף פחרה ' לח תפחר " וחבין '
יומחן ' הכל חן מחבון ' ומחן ' וכן ' ודיקים כבבחר
וכן הכרכיך ברך ' כל לחד ומיומרכיך יהיה ברוך ' כן
מוריך " כרע סבב הנעם סיירם חרן ישרחל ' ולחרים
כן תשקום הלרן " יקיומכו ' סרשתיו ' ומסקם לחן כבנין
כיון סמנון עליך כמים " לבה לחעבך " ים לח הנע על כ
" ית מיומכ וזה דבר ריחוק מבנבר לחרו הימי " והבכון
ב" ה הקוה כמ"מעו ' לחן לך עבה סחרע מה תענה
ב" ה הנע כן ' עבה לנמך " ' ודע דעת עליון ' ' ' ' ' ' ' ' ' '
ב" ה בקם " לחרלנו ולח עתה ' הקריב הלי כ '
זחת הכבוה על דוד לחור ולח עתה ' כי לחרי לרבע
ומחות מנה הוחה " לסירכו ולח קריב ' הנעם כמל "
והמכל הוח כבב ומבנ " דרך טבב " ים ומיות כבבים
מלח הוח בחלבת ולח מדעו " נקם סבנ ' מלכנו ' הכבנ
בנבני כי מלת דרך ים ולחם כרבנו ' כנעם הכבבים מ
מחסלות '
סבחריב בכבל הנים והנה מחלב ומעלק לחמי ' ' ' ' ' ' ' '
לחה הסלים ועבנ עבר ' רק הוה ולחי דרך כבב כסף
מחלנו ' וחסירי דעת יחסמנ כי המחרים דרך כ בב על דרי
דוד הוח מכחם הוחסיח " הלילה חל לה כי הוחסיח מבנ
מבחר הנב בבבולת הבישל כחסר ברסתי ' והכבר ע
עחידת מלבי יון ' והזכיר החסמבני ' ' ' ' ' ' ' ' ' ' ' '
והמבור ' והגלות ' והשועה זה לחבר זה ולין ' ' ' ' ' '
בעגלם עם דברי '
בקבה הבוים ' וסב יי לת סבתך ' ' ' ' ' ' ' ' ' ' ' ' '
כן עבה דוד ' וקרקר כיון מקרקר קיר ' והנעם הדם
הקיר ' כיון מסעף ' כבי סתי כיון בבי לרים ' כי הוח ה
הנקר כי מבבי בבי הים " ' ' ' ' ' ' ' ' ' ' ' ' ' ' ' ' '
בבי עיון גם '
סת ריון לבבו '
הלחוד כיון היסוד ' כי הסתיח ' הרסון ' ' ' ' ' ' ' ' '
בבי סת '
ריקרב הל לחיו כתנה לחסתחיון ' ' ' ' ' ' ' ' ' ' ' '
לסם " '
ים בחסקל קח לך לבנה ' ' ' ' ' ' ' ' ' ' ' ' ' ' ' '
ולחיה הרון סמנה ' ' ' ' ' ' ' ' ' ' ' ' ' ' ' ' ' ' '
הנר '
מרד '
כן כתיב עד הסתיח כל זכר כחדר ' ' ' ' ' ' ' ' ' ' '
נסחה '
עם ישרחל '
כיון סחל סהיות ' ' ' ' ' ' ' ' ' ' ' ' ' ' ' ' ' ' '
ריסם '
כן " '

והכר הקבר '
לחבר '
' '

כאשר ירשו סיחון כברתי כן יכבדוהו כי ילכו אחרי מ
ושיך " על ד"ן יראו " על פי מצבא כי מצבא האדם
ים חיו על פי מצבא האדם " והרשון יסר בנסו
ל בני ישראל דבר שהיה כלל לכל וכל העדה בדרש
שהיה פרש לעדה " מס הנעדים כאהל מועד " ו
הדבק בפרשת הקרבנות שהמס בזה אז
מת בני ישראל הקרבנות שמס חייבים לעשות כי
הוא לא יכבם לאדון שומס ההל להאכיר עולת תמיד ולא
אם האכירה בתחלה " ויתן שהקרבנות היה על הר סיני
לו שתהיה ועדת הקרבנות בדרים " לאחרי פרשת "
לאחרי פרשתיו " לאם לאם לריח ניחוח " כמו עדי שלא
יקרבון קדש הכקר " ושלא יאחר אחר הערב " את הכ
הכבש אחד " אמר ר משה הכהן הספרדי כי הוא דרך
קצרה " והעשן את הכבש הכבש אחד " ועל דעתי שאת
הוא מוסך עצמו ולאחר עוון וכבר הראיתיך רבים כן "
העשיה כהר סיני " הטעם כאשר עשיתם בהר סיני " ג
גם זה אמר שלא העלו עולת שחרית אחר כשעשו תמיד
כאשר פירשתי בראשית גמורות " הנה בכן סבר כשמו
על דברי הקדמונים אל " בסתרו שבאים אל אים הסבת אשת
שמצאה כל שמור סבת מקלנו " והשמר כל סבת ומסבת כ
כמו יום כיומו " על עולת התמיד " לאחרי התמיד עשיו
עליה עולת שבת " ובראשי הדשים " לאחרי מזה הכהן
הספרדי גם שפירשו חדש ניסן כי כן כתב ראשון הוא ל
לכם ואחר כן אחר זאת עולת חדש בחדשו " פעמים כן
בכל חדש " על כן הנסיך לחדשי הכבה ישראל בכון
מעם שים לעשון על יוד נדרשי חדשים רק בעבור
מסת בשבתו " ולא יתכן בו על דרך הסמוכו עדרים לאחר
כי אין בשמוק זכר לדרש " עוד כי לא מצאנו זאת אחל "
כי הם מהכנין הכבד והדעים " הם הדלת רשה " ושע
ומעיר עשיו אחד לחטאת ליי כמו אשר עלה עליו מעבר
ל " ושאחר חטאת " ידע כי חטא עם אחד בלשון הקדש
רק החטא דבק כי אם בחטא " הלא תרשה והטאתי ל
אבי " והנה זה אסך הדרש " רק יש לו אחר " כאר בעה
שרים יש לחדש ולא הזכיר כן הערבים " גם זה חוקק
אל המעתיק " מעם אחים להם בדרך " ישעיר חטאל כמו
שעיר עשיו והוא דרך קצרה " הנה לא הזכיר עולת ה
הנעשה ולאנחנו ברוכין לקבלה " כי פסוק מסת אחר ע
על עולת תמיד בהקריבכם מנחה חדשה " לאם הקנעשה
הוא הערב " ושמו מבעה כבשים " ופר בן בקר ואלים
בנים ושני כבשי אלמי " והעולה הנזכר בפרשה הזאת
הוא מוכת היום " העיר על דברים כי לא אחר
בסבת ומושר קרבן כלל דק הזכיר כתב במנחת ומסכו
יש העשור והברכת אשה ליי ולא אחר כתב המספר
הן בים תרועה ולא הזכיר עולת חדש ועולת התמיד "
" ונסכתה " הוא העולה הראשונה " יום תרועה מנחה ל

להדיע כי לא היה זה הדבר על עולת היום לבדה לא הזכ
הזכיר בסדר המועדי " ועוד כי על העולת בזה לתקנה
לא נצרכה " פר בן בקר אחד " כל בכור " כן אל אחד
אמרם פר בהן בדל והחיל אלו " ולפי דעתי כי החיל ה
הנזכר בפרשת אחרי מות אלקח מן חטאת אלא אם לא
על אילו והיל העם אחר ושמה את עולתו ואת עולת ה
העם " והעד שים תנסכת מבעת בבשי " גם זה סעיר
עשים אחד לחטאת לבנו מסעיר הנדלות על כן נכתב
אלבר חטאת הכפרי הנכתבת בפרשת אחרי מות " ע
עבדת פרשתו " ולמנחתיו " לבנחתיו לכל עולה כמשפט

פרשת ראשי המטות

לפי דעתי סולת הפרבה היתה אחד אלהות תדין על
כן היא אחרים כמו ותרכבו אים ואחרן כמשה אחר נ
ייהו בחברות כאשר פרשתי לאחר סלא כבי ב
הל ומשה ולא אלעזר ולא בסוקים " ודברו דברים
ואחר כן כתוב ויבן להם אחר אלעזר ואת יהושע ב
בן נון ואת רשי חבת הרשע הנה לי אם הדרה הנזכ
הנזכרי " ובעבור שאחר לבני בי אלעזר ואיננה
אים הם תעשו על כן כתוב ודבר ומשה אל ראשי המטות
ומה כתוב בכל היבא תפיו ישמה " לבני ישראל " מיא
שיאמרו כן לבני ישראל " ליי שהחי הם " והנדר אם
יפיל כן אחר לשם כך לא תעבנה " הסבע " מה הסבע
ונא עם שם וכמוהו רבים " לא יחל דברו כמו לא יחלל
אלינו תלמן מחלה יהנה אחנו ברוכין לקבלה כי ה
הבתו אחר אים ואשה ולא פרים מתי יהיה אים " אשרה
אשר אמר אמרים " ואשרה " ומשקל אחר ואנכו כמו אשר
הבית כמו אסר " ואשר " כמו את תגולתי " כיש מעמו
לא בעים אחר " ונדריה עליה כבית אביה ולא הבית
אמה וכבלה יבא אמתה כיש מעוש הדבר ופים "
ובטא מסתיה הסבועה " ולא כית אשה הלמנה בים
בים הקדמונים והבית אמתה לא הקים בדרה בית ל
אלמנותה זה על דבר העתיד מבדרה ומת הסבל קוד
מתה אזון " אולת סליחה ומדשת " לעבות נפש אשי
לעבות נפש שהא הבוש כאשר פרשתי " והקים כבר ה
הקים אחר כן פרים אך הקים אמת בעבור שהחרים
בים שמעו ונמא את עבנה כי היא כרשתו כן אים ל
לאשתו והיא בנדרה כן אב לבתו והיא אחנה בנדרה על
כן בנעריה
החלבו חברי חלבים " נקרת " היא כתיבת בני ישראל
בעבור עבדיה אדם ויישרו " כמו ויכתבו לקרוב מיתמו
לאחר מעל כי ובלי הקים הראשון ויהרגו כל זכר בדל
בסנים ואת נגר אבי אבי כזב " בלעם כן בעור ים אומרים

לאחר ספר אל מקרוב בא לאדון כאשר שמע הנעשה ם
ם אמה כיסרו ל בעבתת לקחת מזון מקבי מדין " חיל
אהב לכסף ובתבת ובדל ובדים " ואת כל עריהם
במושבותם בכל תבדו " ע ראתם מדמיני אחלבי יקחו
את כל הסגל ואת כל אחלקים מס כגל לאדם ולבהמה
הסבו שדו לאדם הסגל הם הבדים כל מקדי החיל מ
מגדת ומקוד " כמו מקדי וכן אולת קרולי קרולי מרי
אחלבים ואמלאת הם אלה ומלים ומבים אחייתם כל
נקבה הטעם אמלי אחת וכן אין לשמתך כל ויתכן ל
להיות כמשמעו כל כל נקבה אחיי " ובדים כן " שף ם
מס בגל לקבן זכר לו נקבה " אתם ומכיכם בעבור הנ
הבוד המוכן בתוכם " וכל ומעבה עשים כאשר פרשתי
ובנה הבגד בעבור מבנבי בחלל הוא שמת " והטעם
ושמשם כל בני ישראל מתחטאו לו תהיה אלת מתחטאו
מזבחה וכן ואתחילה לכם כי הנבול הוא הסגל " ויאמר
אלעזר הכהן כי אחת מסרה לאלעזר נתנה ומשה אחר
לאם מתחטאו אלת אלעזר לאלעזר פרים לאם " הבדיל
ואשע " אלך כמו אם מתחטאו " היה נראה לבן כי הוא
מן אשר הטרה לא אדרש עליו ונקדמונים
אחרת כי טעמו בסבר המים אדרבן עם אדמה הנ
הבדה ודשתם ויחלה תדעבנו מה את רמם פרים עין "
ולקוים הבאמה הסבי הלדם מתחבר אלת ון כמו מעם
ידם ונחסי אבת הדבה הם הבמאלים " ואבית אתם
אחלקים מס בלל אחר נפש כמו נפש אחד אחוז כמו ן
אחתה אחת ושבחים דבקים כאשר פרשתי " ומכל
הבהמים כמו גמלים והנה לא נקח אלעזר אהם חלק
אולי הן מעשים על כן לא נזכר הנסבר מהבילא ולא
המספר מלקחת הלוי ואת הבן מאשר אבלו על כן אחר
יתר הזכיר מספרם כי היה מספר רב ולאשמעבנו אלא
כמוהו גם כן הזכיר המבם כי גם הוא רב " אולת המה
תשעלי הבגל על מסקל ומאחר לילדים והו מצאת תבסת
על הסם והטעם חלק ואחר מן הלדם ומן הבהמה מסי
כגל " הנקן דיש ם רשיון אשר כדינו בעבור הנתם
ברשותם " וכן ולקחת כזבד עשרה אנשים " ונקרבתם
בתחסבה לו בפה " אבעדה היא על הזרע כי כן סעב
ובמיד שרשתיו " טבעת " כאבנו שבעל כאנים כי ב
כן סעב אלי נקרא כן בעבור היתה שבעל וכמה אחת
בחכרים כל כלי מעשה הבד הסעב אלא היה בהם כלי
שבר אנשי הבכא כחן לים לו הזכיר הסעב להדיע כי
הכרבים וכלי מעשה כזן כל אחד לבני ראובן כי היה כן
הנבדים מקום מקנה כי אם מרעה טוב ויבאו בני גד
גם הם היו בעלי העבה בתחלה על כן הקדימם הסתו
ואחרת יתן אחר ואחרון פעם אחרת בעבור שאבר ה
הדברים יש מחבדים כי את הוא פעל יתן ולא אדע ל
אתה זה כיהם כתוב נעתם ארץ ולא נסת אתם תבי

תבילון כמו תסברון " כי חבנתן הלבו לבב ולא
תלאו קל הלרד והוא מחבבן הכבד לא הבנים ויהם ם
סהתחינו כלב כן ישובה כתחלה כאשר דבר " ואולת מ
אולתו כמו בקשו נפשו אלתו כאם אם ומקדשך ובנים הנ
בב וכד בעבור אלא כחו ומקשו תרבות מבן רת אחר טע
עשתי ודבתי והיה קרוב הנבר על כל רב כמו מאוב
בדל הסנים בספרת כמו להבשיל רק הוא מבדים אחר
וכמוהו סמו על אבחכם לא מבאתם בבעלי הוד מות ם
הדרים בכבדן חסר יוד עשים בתחלה לעשבו על משקל
כי מולים הין כמו ומהדרים הנן רת מהדה חנשה אל תב
תעמוד והלאה נמצא על מקם ם ועל זמן והטע לעבל
עד הדרשו הסם לבני העם כי סם האדון לבני " כאם
פרשתי כי לעולם הוא לעשבו לעולם אלף לבבאתם מס
כן והאחינתו בהדית כל אלון בכא כמו האדון הסרת
והטעם כל אלון אלון בכא ומתם תתבו לאם והמ
כפה רשם בלשון שמעאל כי כן מסבא אלמון נבאחנו ב
בעבבם חלק לאם כבוד כי הטע לא לא יעבדו אלו
העליכם עזבם סבב כרח נבאחנו אל אם יבאחנו נבאחנו
בעבבם ובאה אלת המלה סיסבא בעלי הוד כי מתנו
יהוא יבאלמי ישבו בני גד סבת חזק כמו הוא הדבר
אלף לאנחנו נוסף ולא הזכיר עד עתה חבי הסבו ואת
והאנבסה כעבור הדבר חבי הסבו ואת נבו יתכן סהוא
הו נבו מסם נקבר המה כאשר אשרם מוסבת אלה ה
הדרים הסבו מחמם וכן סבתה ודים יש אומרים כי
מכיר חי הים ולפי דעתי סולת ודים סבה אל הנבר ה
סהיה כמשפחה ועשם לאחר כן מנסה לבני מבר כמו
ואחר יהודה נמעשן אחרי ואחר כן מנם הו מנסבה
הדרה כי כן כתוב כי חברון לקח בת מבר כן מנסה ו
והלד מחנה סנוב הלד את יאיר שהיו לו ערים בגלעד
הנלעד ונקרא על שם מסבתת אחרו גם יש סהבים סנק
סנקראו על שם בני כרחלי הנלעדי כי כן כתוב אחיו סה
חקים לאחל אך יאיר לקח כתלה עם מכבא אחר כי ל
ארץ כנען היא מחלקת ולא ארץ האמורי סהיה מעבר
לירדן ומזרחה כי יש אומרים כארץ כנען והוא היה את
התקוף ומכל סבבה בעיר חזיהם פרשה לפי מקרהו
סוף קריאת

פרשת ואלה מסעי

אחר חנו ישראל בערבת מואב ומסבו שם חדשים עד
סבבו מחברים ולא אזן משם כי אם אחר מתם אחרון כ
סבב ומסע כל המסעים " את מוכיחים אך יבאו את
ומוקבלבחקים על כן אחרי לאמסעים " על ת הסם
דבק עם לאמסע הם ומתחרת הסבת פרשתיו בן בוד
ריבה יבאלהיהם עשה סבעים כמו הנון כי כן

כי כן אמר הש"ת לאמה "ויאמר ה' אל אהרן לבדו אל ישראל "פי' הראשונה אל בני הדורות מקום אחר הוא ואמה סמוכים "
קרבת הארון "הוא קדש כרגע כאשר פירשתי "ויאמר "אם עיר "ועצם ויאמרו הבעבי כי נלחם עם יפר
ישראל בהיותם בתר הר "בלמונה ובמנין פירשתי "בתחלת הדור "תכלית הים שמן "הוא הגיל הנשאר
על פני הישימון לא בתה הש"ת להאיר ישראל כי הם אחרים לעבדי "מסכמתם כמו אכן מסכת "כמותם כמו ב
בחוקי ליש "והתנחלתם "כמו והתחלתם והמעגל הארן "שבבם לחנות לרב תרבו "לרבן אחריו "ולא לא תעריכו
לשש "קונים הרים "יעבר אשר מסמתו "הנני שך את דרכך בסרים "ולבנים פירוש לפי מקומו "כמו ולא
ולמשוט שהם מכת בסמוך לו קונים הרים כמו בנים פרים "והנה עוד פי' לתם גבל נחלתם שהם חייבים להרים
ומשם יסבו הארן "אל הארן כגון כמו הכביאה נבילת עגלת הנבוח "ומעט אל הארן ארן כנען "על ידי מים
מקום "כמו על יד הירדן "נחלה מערים אל נחל מצרים "ולינמו ולאחר "הוא הגבול הסעדרי והעם גבל ישרב
נחלתם יהיה הוא הגבול "הוא הגבול בעבריו "ולאף והתאוויתם תחת ולו והתעיתם "ולא הם אבי בנים "וגם
והתאוויתם כמו עד תאות נבשת שלם "ומחם "אשר אמרו קדמונינו תבריתם מגזרת ויחלון כף "אבי הטוטפת
עמם אמתי לבאר מקום נחלתם "יכחלו בעל יגאל לאבי אבותיו "וכן ובחל ונחלתנו "על דעת המדקדק "ולנעו
ראשונה כי על מי יגאל הוסיף גם הוא כן אמרו "ולא הנכר בסוף לבני ראובן עד "כי כבר לקחו אלף "ואשרי
אחרון כי הנל מיהמה כאשר יגאל הנעלה "רק הנעל בתחלה "אעם אליהם אעם אמרים נאם אדני השם "אדם
אל אם נעלם ההוא הם אתי תלות בטעם "כי אחזה מלכנה מלאותיה המשך "ומגרים "ולינו "אדנה בגבון "ודוע ג
גם אלהי אשר הבקה "והקרבתם מגזרת קרית מגזרת לבני ישראל "לינמו לבקר עם הש"ת אחרון כי אלה הער
הערים הקיימים ערי מקלט ולא אחר מקלט לאי "אחר כן בדר כי לבני ישראל לגר הגר "הקרבתם עם הערים האלה
מקלט "כמוהו כי בסבר הפה "בסרי לבם "כי פעמת הסבלים יסתנו "יהדשנו מחקו בבוא "בסבלך עליו כמו ק
קיר נטוי לא כלי שמחת בו "בבדיק יש ראשיו "נפתע יהיו מתמיד "בלא ראית "עינים "ולא לאיב לו ולא מתבנן
לבקם לעתי "עד מתי "יש לאחרי עד חשם "ולמוהו מגזרת הבוזה "ולא אחרי בלוש "כי ענה בתוקף מכתה הוא
כמשמעו "גם כן עד אתי הסבן כי הוא יכבר בעד ישראל מים המאחדע הרע בימיו "את נבל מן נבל כמו כבלתי
את העיר "לחיש "פרשתי "יחכיף "עמתי רע בסתר "סתבו פועל כמו נבל נחלו "תעמת החנפה את הארן לו
הוא ביני כעמר לו מלכן בדרך בני ישראל "ויקרבו גם "אחת המרגלה דבקה עם כאשר בה מסעות מנחלת
ישראל ערים לעיים ולאמר אכת הם הנפילים "ולא יהיה היכל ולאמר שיהיה הוכל לא נקוה לשיב הנחלה אליהם
רק תהיה תמיד נוסעת על נחלת הארץ "כן תשה בני יוסף בי ראשי הלבית דבית בעבור הארצה "ובעם תסב מם
ומשם ומצה כן הם כן אחרים "ובעם לא תסוב נחלה "ומהיום קודש נחלת הארן "וכל ירמת אחר ביחול הארן
עם כן אחר הכתי ולא תסוב נחלה פעם אמתי "מחלה מרגה יסוכו הבעוב מתחלה כאשר בלדי ובתה "כאשר נסאו
לאכנים בתחלה לאמשפחת "לאות כי בני דודיהן לא הם כלם אחים "אלף הנגות אל נחלק ונגדר ולכל בת ירשת נ
ומשבטי הדם "על ידן ירחן ונגרתם "בסם ויסר דרך ומגדר מסרים אחרים סדר אלה הדברים "

ים אמרים כי בעם אחד עשר יום מחדב דרך הר ם
שעיר והנה הם הלכו כמודר תרכעים שנה אלה מי ויקי
תרכעים שנה ואלה טעו כי עד קדם כרגע בלו בסר
הסנית רק ויקי פארבעים שנה דבק עם דבר מסהגהי
והיסר בעיני שמרשם אלה הדברים שהם דברי מחנה
הסתנים בפרשת ראה אחרי ומשפטים ושפטים וכי תב
יגאל הם כי תבוא כבר אחר אחר אחרם כאשר הוא בסדר
והיה דבר מסה מתמך עבודה וכן הוא דבר מסה כמדבר

כמדבר בערבה מול סוף מימים מפני מפני כן פארן
הפל לכן ודי זהב מקומות לא נזכרו בפרשת אלה מעשי
לו נזכרו במאמרת אחרים כי הנה שנים לו שלשה שמון
שמונה ועשרים כן "אחד עשר הבעם שדרך אלה
הדברים מחורב שהלכו עד קדם כרגע "ובבר הגדתי
לך כי מקדם כרגע הלכו הארבעים ואחר שנשבע הש"ת
בלא "בנו בארץ לא התחדשה מעבה רק בשנת
האחרונים כי כן מצאנו "הער אחר בחר את הנה
הלאת הנה בחר התנדה שאחר כן פארן ובין תפל כי ב
רוב התכונות הם בשפר הזה וכן שרים ככל אשר צוה "
אותו אליהם בעבר הירדן בארץ בערבה ולא תבין
ס"ד הפנים עשר גם "ובתוב משה הבעבי לא בארץ ב
בחר "שלה והנה ערבו ערים כרגל תבור החרמת "יש
אומרים כי בחרב בשבע מת משה ואמרו כי התגלגל ם
בעמים יש ויאמר שם שני שבתות הרלוים שלהם "ויהי
בעצם היום הזה כי בים אחר קרא זה הפסר על כל
ישראל אם מת ואחרי אלינה רואים כי בעצם היום הזה
הוא על הסדרה ומה כתוב אחה עבר היום את הירדן
בעבר פרשתון "הגלל משה כארשנים פעמים עברי
דבקים בלא ון וכן אמרו עבר "הנה משה החל לפרש
לבנים שנלדת בארבר מה שאירע לאבותיהם ואחרי לא
להם כל התורה בם עשרת הדברים שמונה אבותיהם
ומי הש"ת ישמעם גם הם ומי ביד מאמן "בחרב
הוא שני כאחר אחרתי "פנו עזבו זה המקום "ונסע
לכם דרך הלסון כמו לך לך "לא אוכל לבדי כמעם לא
תוכל שאמון לבדך "הרבה אתכם בחברים ונתקיימים
הברבה שבך אבוכם ועשם כבוכבי דרך משל שעשו
עם הלף וכן ומה הבך לשון קדיד "ארתכם מגזרת ה
הוא ע. לטורח ופרים טרחכם להכין האלשים הבעלים
התנאת ומשאכם שבקשו לחם ומים ובאר כמו ולסוס
את ומשא כל הנעם הזה "ויאכבם זה עם זה הלנו מלה אר
זרה והיה החל רלוי להתנועע בשלא ופתח "ודועים ם
מהם הוים ידועים סוכרים הכל מרי האלפים פרשתי
פרוע עם הבעל כמו אבר את יש הסתר והוא מתוע
מעם לא מעם מתוע "מדי כבר פרשתון "תבורי להבדי
הדן לאי מוכר "אחר תעמון הם החקים והמשפטים
מזרים "אלת כל המדבר זה הוא אחד עשר יום "ונעם
הר הלוחדי כי כן בתוב בשעיר "עד הרמה והנעם שב
שבאה לבד הלחודי רם כמשקל שב מגזרת ירשה תחת
כמו ידל כבוד יעקב ומעלי הכבל ויחסרו כמו לחסר ל
את כל הארן כי הבחר יחסם יום מים בשבר אשר
נבוא אליהם בתלה "ויעב כעבני הדבר בעבו
שבלם הסתתם על זה ומרדו בעבר נגבה "הארן
והלחת בעבר הירדן בנגב "ונגנו כמו
ויענים ילמדו לקח הוא מכנין נשעל כמו אל תעבבו

לא תעבדון כמו לא הקהדון מגזרת ויהי לא מעבדבם יה
והעתם שבר הלב בפחד ואתם לבם בשבעלבם "לבבות
לחנכו פעל. יוצא כי לא מבחנו ומה הבכון
לראותם נפתח הלחד לאחר על החמת שהיה הם הבעל
הנעדרת "זלתי הוד כוסף כי תבלמה בלא יד
ולו אתן לת הארן אשר דרך בה היה מבדרן כמו בו
כאתי כי אתן מבלע הכון כפה "ויחר מקו ישוה בבמון
הרמית נרחה גם הוא מגז כי הכפל בו כי הבינון
"הזכר כלב נתחלה כאשר פירשתי ואחר כן יהיה
העמוד לפניך הוא מעבדתי "אשר לא ידעו הוים עוב
בחתם הים עוב ירעו על רוכב דבר הסתנו "ותבוכ
ותצומרו הן ולא תתחזק אוך יבא פעל. בגזר הלבה יד
מדבקת כי כן ולת עלו גם שן שמבחנו לפונה
כאשר פירשתי יום אומרים שהוא תגזרת הין והעם
מדה והוא רחוק ויבא האמרי הוא הבעבי כאשר
פירשתי כאשר תעשנה הדברים כי מי מגע אל כיונ
מיד ידשי אחרי ויסמהו ויכתו פרשתי מגזרת כתת
עד חרמה מקום לו שם הם על ותשב בקדם ב
ברבע ימים רבים כמים אשר ישבתם ברגל הארן ו
ולא שנן שנתן והמרגלים ישבו לבדם הנה כן כאשר
הימים אשר תרתם את הארן אל תתגרו בם כים יבר
ערה מרון בעין תגוה ובבם אכל תשברו ותתם שם
ירבו לאבר ים אומרים כי הלה בהיה והעם כי לי
אין לבם בוכך לאכל ולשמה והשר הלה הבנים
סעברו על כן כי "אלהיך ברכך נתתי לתם עד לאוכל
יתבן סלקחה סיחון ואחרה לאוכל כאחרונה האמרים
פרשתון "אשר הבעוב כי מיאב לקחו עד מיד האמרים
רפאים פרשתון האמרים הם בני סעיר החורים לאמם
"ומעלי הבעל "ויהי אשר תמון "דבק עם "אמר "אלי
כמו ויהי כבלת ונסע לבעוב גם ויהי כים דבר "יר
ורבים כן והעם ויהי כאחר תמון הם אחר הש"ת סגל
מבעבור בגבל עד אל תגרשם ומעלי הבעל מזמאים
אלה ומקנקת על ומשבו לשון הקדם כמו
האחים רבים ומאמרים "אשר הבעוב כי הש"ת
המעיד אחרים מבני המולאי נתן להם הארן לי ואם
אחר שעיר לעשו ועשם עד עזה כי הוא מעבה לפלשתי
ובבר הימה כן אבימלך וכן אברהם ברית אם תשקר
לי ולבני ולנכדי ולנסדי הבעוב אשר כי העשים לקחר עזה
הבל רם מירשה מדבר קדמות לפי דעתי הוא הנקרת
מחדבר מתנה "דרך הדעת אבל בכסף תשבר כי
ואכלתי אם הברכתי כאשר עשו לי בני עשו ים מרשי
כי פרשו על אבל בכסף תשברני אם כן מה יעשו עם
יושבי על סהם ומאכם הבעוב אחר על דבר אשר לא
קדמי לתם והוברכו לעדם זה בעבור אחר אבל
אחרים לא תעבור כי לפי דעתי שפרשו על שעם

כי כן אמר הש"ת לאשה "ויאמר ה' אל אברם לעבן לו לישראל" יש מדרשים [illegible] אחד הוא ומשה מבריח "
קבריה דאלה כתר הר" בלשונה ופנינן פירשתים [illegible] "תכלית הסיומין" הוא הגיל הנסקף
על פני הסיומין לו בזה הש"ת להאיר ישראל כי הם [illegible] לעבוד "מסכמתם כמו לכן מסמת" כתותם כתו ם
בחתי לים "והתנחלתם" כמו והתלאיתם והפעמל הלכן [illegible] לחזור לרב תרבו "לרבן לחרין" ולא לא תגרשו "
לנסים "קרבים חדים" תגר חסר מסמתו "הנני קד לת לדבר נסרים" "ולבכיים פרוסו לפי תקומו" כמו ולא
לעשיטו סרם מכת מכתו לא קרבים חדים כמו בנים פרים "והבה עוד פי לחם גם נחלתם עדם חייבים להרים
ומשם יסרי הלרן" לא הלרן כמו הבנתם נמלת עבוד מגבית "וחטנו אל הלרן לרן כנעו" על ידי לרים
מקום "כמו על יד הירדן" "נחלה מגרים אל נחל מקרים" "ותינו זיאמר" הים הגדל הסערדי והעם גבל ישרב
נחלתכם יהיה הים הגדל יהיה הגבל בנעתו "ולא יהיה לתתם תחת לו התנית תיו" ולא הם שבי בנימים "הם
ותחלתם כמו עד תחת נבמת עולם "ומחז" פלמר לחיוב קרמונכו תבירתם מבית יחלא כף "סבי הישמת פ
מעם סמת לבחר מקום נחלתם "ינחלו פעל יבא לבני סבולים" "כן יבאל ינחלתנו" על דעת הבדקיק "ולנעי
ולסוכה כו על מי נגא הנסע גם הית כן לחרן "ולא הוכר כסוא לבני ראובן ובר" "כי כבר לקרבנו" "ולחסרי
לחמו כי הבל מיהחלם כלבר יבא הגדל כתחלה" רק הם טענה גדולה על הם לעבד סהבדים נפרדים "השרתנו" סדה
אל אם נעלם ההא הם סתי חלות בטעם "כי סחא לוכנה מלאתוק המוסך" "ונגרים" לבי אדבה כמנו "ידוע ג
גם אלת הכרסה הכקה "הקרבתם" מבית קרית מבנת לבני ישראל "לבנו לבן עם הש"ת [illegible] כי חלת הער
הערים ומחיכים עדי מקלנו ולא לחר מקלנו לחי "לחר כן בלר כי לבני ישראל לבר הנר" "[illegible] הערים החלה
מקלנו" כמנו כי כסר הסה "בסרי לבם" "כי מעת הבנים יסתנו "יהדסנו מקום בנה [illegible] עלי כמו ק
קיר נטוי לא כלי סיומת כי" "בבריח שרסתנו" "כמתנו מרמים" "בלא רחת "עונים" "לא [illegible] ולא מתכנן
לבקם לעתו" "עד חמת" "ים לחרי עד חמים" "ולמוסה מחמת חמומה" "לא לחרי כלם" "כי עת [illegible] חמומה חלא
כרסמנו" "גם כן עד חמת הסמן כי חלא יכבר בעד ישראל מה הלחרנו לרב כמיתיו" "לת נבול יון נבול כמו כבחתו
לת הערי" "לחים" "פרסנו" "יחכיף" "עמת רע כסתר" "סעבו פרעל כמו נבא נחלנו" "תנולת הבכנה [illegible] לחרן לו
הלא בנוי בעמל לו סלכן כתוך כני ישראל" "ומקרבנם" "אחת הסרסה דבקה עם כלבר בזה [illegible] מנחלת
ישראל ערים לנים "ולחלי לבת הם הנסיחים" "ולא" "היה הוכב" "ולחי סיהים הוכב" "ולא נקה לסיב הבלה" "לנו
רק תהיה תמיד נוסמת על נחלת הוכנה" "כן תעה בני ובקבו" "ולחי הלבת דסת בעבור חוכנה" "ונעבר הסיב מת
ויבה מוכה בין הם בין לחרים" "ונעבר לא תסוב כנלה" "ולחים קדם נחלת הלרן" "וכל ירדת לחר ביחל הלרן
עם בן לחר הכתי" "ולא תבוב נחלה פנם בנית" "ולחלה פרלה" "ומבו בתחלה כלבר בלדי ונעבר" "כלבר נחלה
לחנים בתחלה לחסמרת" "לחת כי בני דודיהן לא הם כלם לחנים" "לקם בתחלת לל נחלה ונגדר ולל כת ירבת נ
ומסבני הדם "על ירדן ירחו תגרחו" בסם דבר מרכן מגבר מחרים לחרים סדר אלה הדברים

"ם לחרים כי נעם לחד עבר יש מחלב דרך הר ם
מבר ונגה הם הלכם כמדבר לרכבים סנה הלא מי ויהי
"לרבנים סנה ולחם טנו כי עד קדם מרבע בלו בבר
הסנית רק ויהי פלרבנים סנה דבק עם דבר מסהמי

היסר בעני שמרתם אלה הדברים סבם דבר המבו
הכתבים בסדם ת רלה לבנו ומסבים ומסבים וכי תב
תבל הבים כי תבלת כבר לחר לבנם כלבר חת בבר
ידבה רם הש"ת מסך עבות הבן הלל דבר מסם בחלב

כמדבר בערבה מול סוף מימים סנסבי מסיני בין פארן
הפל לבן ודי זהב תקן מימת לא נזכרו בפרשת אלה מסעי
לא נזכרו במסעות לחרים כי הנה סביר ים לו סלבסה סמוך
סמוך ומכים בן" לחד עבר הנעם מרבר אלה
הדברים מחרבר שהלכו עד קדם מרבע" "וכבר הגרתי
לך כי מקדם מרבע הלבו החרגלים ולחר סנסבע הש"ת
סלא "בנבו בלרן לא התחדסם מנוה רק בסנת
החרבנים כי כן מובלנו "הער מלחר בלר לת התרה
הזאת הנה לחר התרה מלחר בין פארן ובין תפל כי ב
רוב המקומות הם בסבר הזה וכן מרמים כבל לחר צוה "
לחתי אליהם בעבר הירדן בחרבר בחרבה ולא "ובכן
סוד הסבים עבר גם "יכתוב משה והבנעני לא בלרן ב
בחר" שלה הנה ערבו ערבו ערבו בדיל תבר לחמת" "יש
לחרבים כי לחר בסבנו מת משה ולחרו כי הנלבלו ם
בעמים יש ושבו עם סני סבתות הרחים שלהם "ויהי
בעבם הים הזה כי בחים לחר קדא זה הבסר על כל
ישראל גם מת הנלבלנה דלים כי בעבם הים הזה
הלא על הסרה הלה כתוב לחה עבר הים לת הירדן
בעבר מרסתנו "ישראל משה בחר שנים פעבים עברי
דבקים בלא ע" "כי לחוק עבר "הנה משה החל לבסר
לבנים מגלת בחדבר הזה סלידע לחבתיהם לחוד לא
להם כל הנלבה בם עבת הדברים סמעבו לבתיהם
ומי הש"ת ישבעם גם הם ומי ביד בחרן "בחרבר
הלא סני בחבר לחרתי "סבו נבמו זה הנקום" "וסבו
לבם דרך הלמן כמו לך לך" "לא חוכל לבחר כמעם לא
תוכל שמוכו לבחר" "הרבה לחבם בחרבים ובתקיימים
הברבה סבבר לבים ישבם כבבבו דרך מסל ישמע
עם חלף וכן ומלה הבל לבן קדם "ברחבם תבנתם
הם ע" לבוחם ופרום ברחבם להבין הלבלים הבנים
הבחבת ומלבם סבקבו לחם ומים ובבר כמו ולבסם
לת ומלא כל הבם הזה" "ובבם זה עם זה הלבו ולה אר
ארם ומה הלא רלוי להתבונם בבמל ופתח" "ודעים ם
בבם הים ודעים מבבים הכל מרי הלבים מרבתי
מעבם לו מעבם מעבם "מרי בבר מרבתי" "מבדי לחבדי
הדין לחי מבבר "לחר תבבמן הם הבקים והמבבים
מבדים "לת כל המדבר זה הלא לחר עבר לם "ומעבם
הר הלחרי כי כן כתוב בסביר "עד הרמה ומבעם אם
סבבת לחר הלחרי רם בחבקל סב מבדת ידומה תבת
כמו ידל בבבר ובקב ומבעלי הכבל ומבבר כמו לחבר ל
לת כל הלרן ם הבחר ומבם ומה סים בבחר לחר
נבמל הלבים מלה "ומבב כמבי הדבר בעבר
סבבם הבבבתם על זה ומבדת בעבר נבבר "הלרן
והלחת בעבר הבמם בבנב" "תבנבו כמו
ומבנים ולחדי לקח הלא מבבין נבמל כמו לא תבבם

לא תבבבין כמו לא הבבבדים מבבבת ומבבבים לא מבבבנבה מה
ומבבם סבר הלב בבחבר ולבם לבם בבבבבבם "לבבבם
מבבבם סבל "ומבם כי לא מבבבמבן מבה הבבבן
לבבבתם בבבבם "ומבבבם בבבבבם הבבבבם
הבבבבם בבבבבם הבבבבם הבבבבם "מבבבבם
"ם הבבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם "בבבבבבם
בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם
בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם
בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם
בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם
בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם
בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם
בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם
בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם
בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם
בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם
בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם
בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם
בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם

בדרך בדרך הלך כאשר עבר לו כבר עשו סבבנו
הר שעיר בדרך בדרך וכן כתוב אתם עוברים בגבול
אחיכם בני עשו היושבים בשעיר רק התוך שאול הלך
הדרך לא עשה מעברי מדינתו כי מעט היה מקום
ארץ כענין קרוב ולכן עברו שד ער כי כן כתוב ״ובני
אחרי הם לא קדמוני רק ישראל קנו מהם״ הלוחי כפ
בשתחת הת הכנען בעבור אחיו הגרון הכן העשיתיאת
כעדיך ״ונך חסרי מן הכרם אחיים בני אדום שעבה
ועברתי ונסגב״ ״ אל ארץ בני עמון שהוא היום בדרם
כאשר פרשתי לא קרשתי כל די מקום כמון יד הירדן״
האמור אחר מישראל והוא שבל עבר״ חבל ארגוב ד
דשרי המתרגם ארמית ידעים ״ים אמון שהוא שם לא
אדם היה בחלקו מירושת אבין זה החבל ״ים אומרים
שהוא שם כי החלף נוסף. הוא מגזרת ירגיש ״ דוקוף
בדרך רחוקה״ בחמת לים בחמת כל אדם ״ והנה הוא
כבל״ ולא יתכן להיות בחמתו כי היה כל הכתוב לאחר
ענוי שלא היה כבלם אדם כבל״ ״ אחר כי מנשה שר
פרשתו שהוא מבני יהודה״ הנשמרי והמעברתי״ סבי
נים״ ולמקור״ מעברים״ תוך הנחל עבל שלו והירדן
שלו והירדן יגבל״ ולאן אתם״ עם בני ראובן ערד יד
ידיר בעבור שהיו בכלל ישראל אחר אתכם ולא אחם
והסך אז ויבן ויסע את הלוים לקום את ספר התורה הזו
הזאת״ כי אבני ידעתי את מדרך״ אוכנו אדיר עם ה
הגויים רק עם כל ישראל וכעבור שיתם סגנים בכלל ר
דבר אלוהים

פרשת וארתחנן

הטעם וכבר התחננתי כאשר אמר אחרי יהוסתו״ ואחר ש
ביאתי כי אינני עבר שאתם כי התחננתי לפם לעבור
שאתם כי עבילות הפם אין חקר״ הדשים לבקרים ר
דבה אמונתך״ אחר חכם מהחדשים אתה מחלות לה
להראות בדרך בשמים ובארץ מתשבים מבוהב הבעלים״
ואת יד חזקתם מבעבו על ידי ערך מגדל הבעלים כי
אין תקוף בשמים מפם אחלאכו והכבה ובארץ מפם
הארץ ובני אדם״ ״ מתשיך בחמתה״ ובגבורתכם כב
כיבות״ ועשה אות הפרסה לחבר את ארץ ישראל ואת
ולא הארץ תהיה חכיבה ישראל תכות הפם שלא יבוב
ותמנה ״עלה ראש הפסגה הזאת הגבעה אחר בפרה תמלאב
ראש הפסגה ונסב בגלי ושעיר ונסב בגלי
הזה שהיא ראש הפסגה כי תפסה בשעה אל ערבות תוך
הגיא היא בהר העברי כי כן תפרים״ ושתה שהל לבדר
על הארבות ובעבור שהיו אחל מעיר החל לדבר בגבו״
אלוה אתכם לעשות כי שרך אלוה לעשו להבנו אתכם
כי עברי סעיר בפחדו עירשתם בעבור סבו בשלם
היה בעבר הלוא לפסר עין הפעל ואתם של ומסלו לא

תבישו מדעתכם ותחסמו כי היא עבודה לעם״ גם כן
לא תגרעו״ מאסר לאמרת לאיבון תחיו אין בארך לעדי
כי עבילכם הראותם״ בבעל פעור״ בעבור בעל פעור ר
ובכם כן״ ואי אלה עבר בעל פעור הבו חי״ ״ועתה ל
נאדתי מתבם אחר שאחר אסר לבנו ואלוה אתכם לה
נהסיף כאשר בנו״ אלהי כי מבאתיו שתעבו בחתן ב
פיתן״ בכם הכם לירשה ועד כי יש לכם תפארת בתא
נתנותיו על הגרים״ ״ והעם כי עקר כל התכנית יבינ
ובכם הנסכל וידע לויה כתבו כי מי גוי גדול שים לו א
אלהים שיהיה קרוב הלין שעבהו תמיד בכל אסר יבקש
מתנו״ גם אין גוי גדול אסר לו חקים ומשפטי דאיקי
נשקל הדעת כמו ישראל״ ״ ועשה גוי גדול בעבור הה
חכמתו לב ראי הפם״ ״ רק הסמר לך העשה פם תפסח
גם דבר הל תפסם יש אסר עדות אסר ראו עיניך זה
הכל העם ראים את הקולות״ ״ ועשים כל פיתים אסר
הם חיים על האדמה כי הפם ידע כלה לסמור את
מצותיו כראוי והם יהיו פרנסים״ ״ לב
חסרים בחמבע כבני הרמים ״ ״ ועלתי ב
קול שמעת כי הקול מינני נראה בארץ״ ״ ובבר פרשתי
כל העם ראים את הקולות״ ״ ועשה אתה״ כה
בני כה הפם לחסה את כל החקי ואת כל המשפטי
רק הנרים לים הל בחנה הפנית״ ״ ועשה אחרת בפנת
הנרעים״ ״ ואחר כלה ראיתם כל תוע
תמירי כלה תפחיתון מה מראיתם
והעם אחת לא דרכיהם״ פסל דבר נקבה אחו יפם
ויפסלו״ אלה כמו נמש ידעים״ גם יש נרש סגרים ו
ועברים כל בהמה שמוגע התחלת יחיו״ ים לא לחריד
בח עליונים כבירת שבבר לנסוך והנ ריית הארבעים
הנפלאות״ ״הסמים הדרם בהם המאורים הגדולים״ ו
ואחר סאחר ואת הכבבים אחר בפם כלל כל בבח הסמו
הסמים סבב לבפ בהם כבבי אור וכל הגלות״ ונדחת
כאדם ודחה ויפל״ אסר חלק דבר מבלה הוא כי יש
לבל עם ועם כבב ודע וכן ים הל
לכל עיר ועיר ובפם פם לישראל תעלה גדולה לחיות
הפם יעבדם ולא כבב להם והנה ישראל נחלת הפם״
ועשה ״ התחלכ״ בי בעבור אחור ויכיא לאבות
לחיותכם לו לעם נחלה כאדם שתעבדוהו רק לבי
לא אראה בטובה הזאת על דבריכם אתם קבתם פל
פלא לבכם לארץ כאשר פרשתי״ הסמתי לכם ועדות
פסל דבר אחר כה העשה לקוסיף״ אם אחבלה על ל
כן אנכי מבוך״ תמונת כל כל דבר בוך כאשר בוך ב
אל חלת בוך פלא לעשות כמו על העבדה אבנה ויש לא
על בנית הכבבים הה ראוק בעבני אלם אבלה הוה בבי
כף הדמות והעשה כאם אלבלה״ אל קבת הקבלתו תבל
תאכל כאם פלא תגרב סרם ״ ״ כי תעלד״ בנים

כי אלוהים ובר אחבי סבבו ואנכה ישראל יקראלו ובן בת
כאשר עשה ישראל לארץ ראיתי אלונבו דבר עיר כת
כאשר פרשהו הבעד לאהבה אלבים בדלים כי אאור הו
הוא לי״ כי טוב ולא הזכיר רק סיחון ואיור כאלה
לישראל עבדו״ ואחר שאחר כי ״ הוא האלהים
אין עוד אלהי אחר עמם בכבר כי הראתכן הראיה ת
אקראלה הבין ואחר ובאין אל הדעת ואחבנת הגב תדע י
כי הפם הוא לבדו בשמים פהם תיעבל כן ארם ועל ה
הארץ שהוא אחתיו והבד כי פרשהו בך הוא שתך אם
אחר על ראשך ואחר פראתה הבראתה הבראתה אל מ
לבבך אלה חייב לאמור ואבתיו בשהוא טוב לך ולבניך
אחריך לא יבראל תוסה הנעם כיום שהבראל תפסה אלה
הדרים לא אחר דבר הבר הדבר בבאר הדבר הוא ה
הר העברים קרים בפעם אל שרבות אלם שהר העבר
העברים הוא כארץ ואחר ואקראל תמה אל כל ישראל כ
כאשר פרשתי להשתיע דברי הבריית את הבבים פרשת
בחוב הוא שבו לא את אבתינו לבדם כי אם אחבנו ה
והנעם כי אחבנו בחת הבריית כי רבים זם סתחבה פסת
שבאתנו דברי הבריית מבי הפם על כן אחר אבחבו אלה
פהם שה והם חיים״ והשר על יסר זה הדרים
אחר עשכם ובכם״ ״בבים בפנים בלא אחבנו הנ
והנעם כאשר ישראל הבשתיע הלו לאחר תבין אל
בבין ואם לא יאחלו אבנו עמוד בין״ ״ ובבים פרשתיו
כי ראתם מבני אחם אלם לא עליתם בהר ואלת
לאחר ובבה עם דבר״ שאבם בהר תעבד אחם לאחר
לאחר ואתבן לאיתן פרשם אבנו עמוד בין״ ״ אחר תעב
אשתה הר סבי הנעם הוא דבר שעבם בבים בבים
אלאחתו הבם הייתי אבי עמוד בין הם ובגיל כי ראתם
אלא עליהם בהר אחם עליתי אבי אחם עם אל הערב ואל
תבי אל לבך בעבו הוא אלת לאת ראבן כוראי ואחרבו
לאחבסי הבסחיתי ולא הבראתי גם אל תבי לב אל הולנ
כי הם בעפות והעבעתי בראחת והבראת בבני בלים זה
בתו זה בהעבה הבעבה אחר הוא על כן לפתו ולבקר
כי הם אחים ולא סבר אחו ולבר פרשתי זכר סבו כתו
אחר ואסף כאשר בבר״ אלהיך הבעבה בוערבר הר
סבי ואחרבו ראת בך ובסאתיך שבע ראחב כלל ובתאלה
כלל זה הם פה לתתם ינוח הבסיף לבאר עבם עבדך ח
אחתיך הבית כי עבר הבית והבית עבדך על כן בבך ו
״ אלהיך לעבות בן בין הבבת הנעם לתנבחת הבבר
ובם אחרבים כי הבבר לא יכח הנה הבם הבילך
ובעבתת ובבך פבנוה לתתם תבכר כי הבית עבר ובבר
כבר ראשר בבך כאשר פרשתי אלתנן״ ״בבר לך״ ים אחיך
ראתם לעבל אבת אחתבו בבשבר אבי אחיתם ואחיתם ״ירבך
ובאר פהבו שבבם דע כי דעת כל הקדמונים כי הדבר
הראשון הוא אבבו אלם ים לבשאל אלתם לא הבסיק בבא

המפסיק לא יהיה לך "וכבר פירשתי עסרת הדברים כי
מוכרחים על דעתם" רק היסר בעיני סולת אנכי יסבה
מעכתה "כי דבור אנכי היא המכוה ושרר התכות" ן
כאסר פירשתי כבר "וזולת אחר בלתם הקדם ויתפרש
לפני טעמים" אחר בא ועסק יקחת סל אחרי בחזקה
ובאונם" ולא יחזור אים אחר אחרנך מין פירוסר כן הכה
תהיה הארץ רשה ולא כא הכתוב אלא לסבה "והעבר
הסגלסון תאוה בגד אלא תכה לעבד הבה לא תחמוד
בית רעך הזכר התשוב" לא תחמוד אשת רעך ולא
הדבר העפרי ויהיה בית רעך ולאת רעך כדברים זה
עם זה אי בית רעך סגל. והשר סאחר ונסח בספר
הזה שאר אתר התורה תחת לא תחמוד אחר לא תתאוה
ודבר אחרת כי אין עון בתחסכת הלב אין עליהם ס
סבר אי עונש "נים הראית רבית לחסיב עליהן ולא אחר
אחרך רק אראה להם לב חרם ותם בית לאן "הטיבו
כי היה עם לבבך" ליסרים בלבתם "ונסח אחר בסרף
בתך ולבבך לעשתיבו עקר הרגשת ליסר הלב ודבר
זכר "האחיד והסגר ישחו" הדברים "הטעם העבר
דברים ולא הדברים "קול גדול סלא סמעב סתחה" יל
ולא יסף כי זה היה סעם אחת והבה ביאר נתה לא יסף
הוא ויהי כשומעם את בוכרת "תרלאה הלם "ולאת נר
גדלו קולת ובדקים "וקול גדול סוסר" ולאת קולו שמרת
הדברית "ויס בדבר יחיד סדבר אנכי לבדו אחרי הם
חסד" קול מלאכים חיים אחר הסמעב עם קול מלאכים
חיים לעתן ובסם כאסר פרסתי "ועשם חיים להסדי על
על דשתי בין מלאכים וכן הבכת כי לא יתבשן הוא מ
מעבתו" ואת דבריה "כמו אם כבה את עשה לי" ונסח
ובעדים "הטובי סעב עבר ומהסגיים הנרמים" וי ית
יתן לון הכתוב לון מי יתן לי אלא מי יתן להם עב מן ב
נכתב אחר והיה לבבם

ודע

כי סרם
כל התנועות החסגים
נדרתם
תרתם
חסם וכל המתחלים ת
הסתים כתם תעלתם כמו התעבירת הבעיבה עם ה
הסרבים לתשה "כן עם המתרכבים עכן כמו תגעשם
יים יום ושת ועבדו לעולם יהיה סמני כאסר פרם סגל
ספר יבדה החלקים יקבלו מהסגלים סם תגדתם נב
וכעבד כת הכלים ודלו לסמת תעבו כתעלת "ראה שע
טעם ויחק" לת לב פרעה ויכבד לב פרעה הבל לחנת
על כן אחרי דשתי" כי לא לאדם ודבו "ולאחר לתה ת
תעבו" "ונסח אחר ונחנת בחיים "ולאחר סחסם לא
ויבנע טוב הבה הוא לחיב לחביב ולאחר הכתוב כלמתן
בני אדם מי יתן "לך לאחר להם הם פירד" ולאחם ם
סם שוחד שחדי "הטעם מיטב" כן פתב ולדברה
לאיך את כל הארצות "חנה רגב הערה מוסיבי כלוריה
לעשה רק לאחר בדרכי סיני ודרכי לאתם לאחר עשר

יום שנשבע יוסבי כבי דשתי" ומתיתם ויוכיף ולא תם
תמרת ימין ומחלל "סבל הדרך פי ידין ומחלל ולאת ם
הרגנה והחקים והמשפטים "עקבם לרשן תירת לאתם
ובגן וכן כבר הנה עבר כל הארצות לאוכלת הלב וכל
וכ אמר תירת הסם זה כל הארם וכעבדה זה בברכת "כי
כי דברי קבלת "ועבד ולאריכן ינבך עם סבל "שם הלבדת
עם יחיד בעלם הזה" ומרבת לשנות "חנם לבבך
מתמיד לאר ייטב לך "ארן זבת חלב דבש עם ברם
נרסתה ולם הנא רחוק תמנו לא יהיה חסר בית כמו הם
חנעבת בית" "ינה מהשתיקו קדוינבנו אל על קרי סתן
הנא הארמת "ולין בדבר לחסם "דבר זה הסם הכבב
הנא סם העבם ולם כן מה עבם לאחרי סעב סבית"
נתשבוה כי אדם סם עבם ונסח תקרם מאבנבו כן ולא
הם הנא נקרא מעבם הארמה כן "ולאחר הסם ם
טזנא ם מתך אל בבחתת "הענן מנמלאהבנו "ונכבל כת
כתו כן אחר" "והעבם לבדי ירלאת בך לון מקרים ב
כי הסם אחר "והסמוק סאחר כיום בם נא יהיה" לאחר
על תחסבת בני אדם "הנכון בני סהנא דבן עם
אלך ם כן כתב ו"ים ו"ל לחלך בם "ולאחת יהיה הסם
ולכן אחר ונתן לאחר כעשם כי מ"הסמך אל עונים ם
סבה סרוה והבה כל העלם ידבת סבה לאת על כן "
היה סם הסם אחד "ולאחר סלון לבן אלבה אחר רק יא
הנא לבדי חייב לתה סתלהבבו כי לון בם אלבה אחר כ
בבל לבבך ובכל נפשך הלב הנא הדעת "יאת כבוד לרוח
המסבלתבו הנא הרבבת הראשונה "כן תבם לב קנא
קנאה לב"

נפשך הנא הרוח שהנא הרוחתה
כבר נראה כבבד "ולאחר מעבד מעבד מ"ד" "והעבם
לריב "לאבן לתת בבל ת: מעבל והבה ההבה נעבדים
בבב" "לון הדברים האלה אמרו הרבה ראשים על ע
עסרת הדברת "עליהם לאחר ובתתם והנאת נבל ה
הרבות "נסבב ים ובנו חן סבן ידיע הך ישנן החן
הרבות "נסבב ים ובנו חן סבן ידיע הך ישנן החן
הבה נראה כי עבר כל עבודת הסם ובעבודתי להבר פ
שבעת "ותשבתקים הבעבקי סבע קרי את שבת ובלבן
נסוך עליהם "בסתך דבן עם ודבת בם "ובם
ובסבבן ליסם ם לון תבנה עב הסן "והבה דבת כם
בבה ובלב" "וקסרתם לאת "תבדם" "הון לשתבת"
לון לולה הנאת רע בתקרא "והעבר שם תחרן סה
סהנא תבנת הנף אל דרום וזה לא יתבן בם סרם הנף
בנף וזה חסר כן והבל בעבת "כתבתם בם לאת ם
סהנא כתו קסרם "ולאחר סקבלו הבתינו הלאת בשוב
אלא הבדרים הלבם "כל טוב בם רק תחת חלב כי
יתחלבו כי אינבו סתוך "ועבה תבת עבדים "סנא הון
לך עבדים ובתים מלאים" תירא אלא תעבו מבת לא
תעבה "תעבד" סתבת עבה "ובסתו תסבן לא בבם
אלהים אחרים לחקים דברי הבת ב"ת

פרשת והיה עקב

בריתי וכן תשבע כל לבון רק כאחת "והעבם אלא יהי ב
לך אלים אחרים בסתו רק סם הסם לבהן על כן כתיב
אחרי לא תלכון ולא תבסו בחסה סם ומקום הבזכר יי
ויקרא סם המקום ונסתה הבית כתו חבם ובלתם
בקריקר ויפקדים בעלים וסם פרסתיו והטע סתאחיר
הים הסם בקרבבו ולם הנא בעבדבו רק לון לך בדרך
לבר סתמיד מבתיו ולם לאתה תעבה הטיב בעבבו ל
ועבה לך כל טוב ויהדוף את כל אויבי הנא לבדוף סרם
והשר הדשו מה הערת הטעם הזה הענ עלינו בתת ן
אדם ולאחרת כי הסם בדבו מבת עבדים והבה עבה ל
לבן זאת הטובה והבה הדיבים אבתנו לדלה את סתון ם
כי בבר הדבבו כי הנא הטיב לבן לחיתנו כי מבתיו חי
חיים הם לאתלהם ובדקה תהיה לבן ים לאחרים מב
ובלאן דון לסבר המבת לעולם הבא ולפי הבטב כי מ
ודבר הבדקה חיבים אבתנו לאמור לאתר דבונו כי הנא
אדבנו מבבנו מבת עבדים והבבן בעיני כי כל הבנים
ירלא מלבתנו בדקים בסתרבו מבתיו ונתקיו סם בב
בדקים כי כן כתוב" ונסל הבן סרם והנא מבת כי
יסל ויבן "כי יסיר את בבך סב אל בבו הבזכר
ההנא לא תתן לבבו אל לא בקה הבת הבזכרת כי אם ן
רק סם עשי להם בעשם כי עם קדים אתה ולא תתנאל
בדברי הבנית המבדרת כבבבת ולאחרים "סעלה
פרסתיו דבר נחוד לא יבצא בכל מבקש סתיהו ובן וסר
ובלת מלבם "חסק בבם ובסר בבם ולא בחדים ת
ומסתרו סם הסעל הנא אלהי הטעם זה הנא האלה
בחנת סים לן בה הנא בתון זה הטעם בעבור הסבו
הסבועה כי ים בתון ולון כי בה לחלבת נחתבתו ים
בעל בה סתינבו בתון סתר הבית הבזכר לאהבו ל
לון לתעלה ובם ומתרי מבתיו אחריהם אל תירסו
אהבו בלב הם מתרי מבתיו בסם ובתעל לאלף דור
טעה האחר כי בבלסים אלף ובסת אלפים יסבר בעבל
הבתלת כי הבהבתבלה הבעבה בבבעים סבה ועבם
אלף עד לון קן ויתבלם בבתבלו לבל אדם ומסבתלו בתו
ובדיקים בבבר יבעה "אל סבון הטעם לעבתו" ים
לאחרים סתו בבבו בעבם הטעם כי יבלם לסבתלו ן
מעבר הבבלה אחתת "לאחרון ולא יאחר לסבתלו ים
לאחרים כי הטעם בים לבבע נחול טוב מעבה בעולם
הזה ולא יאחר לתת לו בעולם הבא והבבן בעבו סהנא
בבני אדם בבבים סהם עותדים לאלף דור ובתלתו אבתו
והסיף לא יאחר ב"ת סוב מעבור בבו לא בן בבו על
מלבים על הבבים" ומתרת הטעם בתבר הסם סתבר
הבית סתבר

ולתתכן

עקב

תבתבבן עקב בתו לעבלם עקב סבר סאחרונה "טעם
הבסיק הראבן מתבר הבבית סתבר בבית ראתם
ולם תבבי הבבלה בבבר הבבית ואתם ערב הבבית ולם הבית
ולאהבבי "ובתבב ובבב הבבב הבבים ובבן הבבן" ובבי
הבבית ולאחבר פרי בבבב הבבים ובבן הבבן" ובבי
לבבתב בבבבן בבבבן הבבבבן בבבבן הבבבבן בבבבן הבבבבן
ובבבבן בבבבן בבבבן הבבבבן בבבבן הבבבבן בבבבן הבבבבן
ובבבבן בבבבן בבבבן הבבבבן בבבבן הבבבבן בבבבן הבבבבן
ובבבבן בבבבן בבבבן הבבבבן בבבבן הבבבבן בבבבן הבבבבן

ודבר פרץ הלמים הבור התנוף " מחל הם המחוקן
וכן יעשו לחדשים חולם המעשם ונעשם ונכחם " ואמרת
המעשם חם עלה על לבבך לאחור כחי וכבר הכתיב כח "
עקב סבר מחרית לעוב לו נרע " אתה עמר היום ב
בחון הזה לו נעשתו הטוב כי אתה עובר היום " יתם אל
מובנה " בהיותם על כן אחר מחר " לחדלון היום ב
נאקי וכן רבים " מדבר אחר מנסשו ומדבר " נחבבר
חוכרים " מוקן סוף לו תחלת הארבעים הנה תחלה כי
ביום סנתנו הלוחות לומה " כעשה העגל " ואתנפל
וכן סנתנו הלוחות לומה " כעשה העגל " ואתנפל " כוסא עו
על פנין ארבע " גם בעשם הזה " כ כבר אתנפל כמ
בעשים בהוותם על היום הנבר " ויה תבעם אלו " בעבר ו
ויבעם אל " ויעריהו " כן " הוצאתם " נקרא הנעל הוא
חטאת על כן הוסיף לבאר ואחר את העגל " אשר עשו
רק בעבר הארן " ובתבערה " יתכן להיותו עם
ויקרה אלא אבי עם כי אם יום אחר על כן לא הזכירו ב
כאלה ומשני והיה אחר מעבנים ומעבים " סנעבו ובבר
סיני שר קבות הרגלה כאשר פרעתי " ובעם לאחר
תבערה עם ומה כי הין הנם מתאוננים כמו הבבר
לעם " והזכר תבערה קדם ומה כי בחם לא אחרא ל
להם כעם " ים אל כי כל שאלה בעבור סבור הם ו
ישב לבאר התפלה ההתפלל " עתה ונחלתך " כעבור ל
אבתם " ובעם הם עמך ד ע כי הם עוד כעבוד ס
מהנאמם כבוד הגדול שהראית בעבלם בעת הזאת "
הרבנים הנם הנזכרים " אמרן עבן אמרו הנשתיקים
אל כי אמרן אחר עבה ומה בתחלה " אחשר נאשם אמרן
ואחר כן ואסבול ואחור ואחי אלה הלוחות בארון לאחר
עשיתי " ודעתם רחמה מדעת כי
היה נראה לנו כי ויסבון בבבר " דבק עם הנבבר בראה
הזקנים " ולא כבר אחי עלה כי חזה נראה בדרך הנם
הנבוא כי ומה לא נתעבה כי אם מאוכם יום " כי מי
אבי עתידתי בבר בימים הראשונים הוא סבר " והע
בחשר עתידתי בבר אחתם הארבעים שנה " אל " אחור
בך נעסבו " אחר לך נקה את העם " הנה יהיה ארבן עבן
נעסבו " אחר לך נקה את העם " הנה יהיה ארבן עבן
בנוני עליהם מי ויקבל ומה וכבר הקהיל וכבר הראיתי
רבים כן וכל זה כעבור אחיר ויקי אם כאשר צוני "
ואבן ונתת אל הארון " גם יקבו לחיות פירים של עצמות
לך ארבן עבן והקבלה הנבחר " ובני ישראל נסעו בני יע
יעקן " נכנס זה הנסיק בחוקים הוא כעבור, אחרי לא
ואתפלל גם בעבר אחרון ואחר כי לא אתן אחרון רק כאם
הרבנים " ואשר אבן פירסו אחר כעבן הוא הבו

הסדיל " את סבבו הלוי " אם היה כבר סיני כאלו פרעתי
בעבים ודבר " עקדתמיכו מחרי אחרו ואם נעשה
בחנתם את אחרן ויקבר " ויבן יעקב הספרדי כן ג
ניחת אל מי אם כתוב לא " ובמהו אם ראיתה " ולא עו
ביך רק לפי דעתיכי מבחרות בני יעקן חוכנו בני יע
יעקן גם מוסרה חוכנו מוסרות רק קרם יקרא בחרות
בני יעקן גם מדבר הר אהר מוסרה ובים כן הלא ת
ותלה הסתיב אחר מדבר אחר והסתוק אחר מדבר א
אחתם " נעשו הגדולה חוכנו אחר הנבנו " רק הלא
אם כלל לבלמונה גם מנגן ואחבת ונעבתם הלא המקו
הנקרא בחר " כי כן כתב אם אחרה עזה טעם אחרן
נחלי ים " כי בחסעבתם כרו הגבים ונלא הים "
וה הבנו " אחרא ואחם נעבו הגבורה " דבק עם ויהן
לנעבר אבה ארתי לך כי ישראל לא הקריב אבחים א
אחר נעבם אחר סיני " ויקבן אחקרבים בבחם אל
בנחמנה ישנחן " והיתה תחלת אחנבת לנעבר " בחנבה
בדלה " ובחתם אחקמנת ארחם אבה ואחם בחקים
הבקרא כאר " בים אבעבים ואבה אחרם בן ויהן אל
חבנבר אחר נעבו אל מקום אבחי " ואבה בהן לנעבר
כי אבם אבריל בעת עבודת העגל " אחן אבנו הלוי נבח
לעבת את אחרן " לעבור לבי אבם נעבתי " בבי לי
עם בני אחרן " ולבבך בחתי " כי אלעבר הוא נבח א
אחת בחי " " הוא נחלתי בעבם " את אלקי ובחי ואת
אחת הוא עבודת אבם בחיבדי " ואבבי עבדתי אבר
פרבתי " לאבעבם אבם אבם " ובחר בבעבם ואבם אל
אחם אבר אחם " ואלתי את עילת לבבכם ל
להתר אחן אחקלות הבעבת ואבבדת בעבלה " גם אבן
להיות פרבוסו לעבר הלב עד בבבן אחתת " ואבבבם ב
פרבתי " ועד בעבר אחיר כי עם קבה ערף אחבי
אלהי האלהים פרבתי " ואדוני האדונים כי אבלת
נבחתם אבם בעבם עבחים עליהם " ואי אבבר אלה
אחדות הוא אל לב " עבה אבבם אחר אחת בעבר הנ
הוא עבה אבבם אבם ואלהבה אחן לאם עבר בעבר
אבי אבנים ובבלה אבעבלו עבי " ואבבתם אבבם
לחב אבר אחם אבבים אל תעבר "
אלא אבבבן על אבבת לא אבבבר "

אבר אבבם אבבבת אבבבם ידם על אחר אבבבם הבע
כי לא אבי עד כבים אבבבים לבבת בחבם " ואבר
עבה לבם בחבר דבר אחן " אל בבבבם הם בבבים
ובבבים " ואת אל הבקם אם אלו אבר בבלבים
בעבדים לא בחבבים ואבר אבבבים אבר אל אלה
האבבר אבר אבי " ם הארן אבה עבם אבר אחם ו
אבבים לבבר ובבתי ובבתי אבר אבבבם " ואבר
אבי אם " אלהיך אם " אבה נבם אבבים על אבה עבם אם
ואל בחבלת אבבם " אחלקם ובבבבת אבבבת " אבב
אל אבבר אבבבם לא אל הבבים אבבם בם על בן בבבבב
אבבים אם אבבבם אבבבבן ובבתי אבר אבבבבם " ואבר
בבי " אלהיך אם " אבה נבם אבבים על אבה עבם אם
ואל בחבלת אבבם " אחלקם ובבבבת אבבבת " אבב
אל אבבר אבבבם לא אל הבבים אבבם בם על בן בבבבב
אבבים אם אבבבם אבבבבן ובבתי אבר אבבבבם " ואבר
אבי אם

"ולעשה כן ג
ם אני" לעבודת הסם "ותסור כי תעבוד הסם לת ת
עשה כן" כי כל המעשים אשר הסם "הערו כי נ ם
את בניהם "לאת הדרך אשר צויתי אתכם אחרי תסורו
כי יקום כקרבך נביא" ועשה בקרבך כי אין נביא "כי
הם מעשרות" ואלה הפרסה דבקים נעבר מן" כי פרסת
הבנים עם" נבדל סילוד כי מהקרן דבר הסם אל
סלוחו עמו לא בחלום" רק אל כי יקבל לה את הבכורה ת
מונבבי דבר הסם" ופרסה סלוק נביא הלאת סדים
לאחר כך לבדיקו וסוגב הסרוגה להיות לאחת לבסר
ים אל אחי אבי בלא סלאת והמעשה אין נהאחרון כי כי הנא
ר כי הסם שקבל הדעת" ולפי דעתי סים אלת נם מוסת
קרן סיון" והבר דברי יסעיה סלוח סבה אבנו הנ לפי
אשר נתן לי" לאחת ולאוסנים" אלת הבנים כאשר
הלך עבדי יסעיה" אלת עדת בני" סמוכים על דרך הדר
המקרב סרוים ביתיהם והם עמנואל" הוא סלל חם כ
כי" ואחר יסוב ונסבבות" וחזר כך לאחת ולמוסת יהיה
אחרים" ועשו כי מנסה בעבר סעשו ולא המיקו" יאב
ונסיון הסם לאחר אחת בדקת הנעורה" אחרי" אלהיכם
תלכו" סתעשה על פי יבלבבם ביעשיו ובדרכו אחרי כ
נתבתיו" ואתו תירא" לבסל לאה אז" ואת מצותיו
תשמרו" סהם הענבר" ובקולו תסמעו" אם סהם זב
זר לעבר" ואותו תעבדו" בתעשה" ובו תדבקון"
בלב" סרחם ובסוף" כי דבר סרח אחרי אלת דבר כמו
כמו ובריב יענים תקום" ועשה כרם סהסם נוח לם
לאחר מעון" אל הוא ועבו סדר ומרה" והוא הנבון הבית
כרים אחר לאדנים" המובדל והמדבר" כמל כעשם לא
לחזק" ובעת פרסתיו" כי סיתן" הטעם אפי לחיך
ועשם בם מרך סהייתם בבנון אחר והחם בגיף יזחלב
בגיהם" הבורה לא יבוקה כי אל מתי מעגן" לא תעל
פוחבה לו" בחומת הלב" לא תשמע אליו כמעשה" לא
תחוס שנך לחרגו" לא תבסה" סתביחנו רק תגלה הד
הדבר עד סיסיעון הבדי מתי" כי כן כתוב נ זז תהרגנו
ידך תהיה בו היה נראה כי הוא המנים עריס לולי חק
הקבלה" ונקלוסה יום מם תהיה מיתתו" ודיסת מ
חקרת ומלות" אלה המלות הטוב המרסות ברבר ק
קרוונו אל" כגיל כלה" לוי אלהיך" בעבר בבר הם
הסם המרבבה כלם" אל תגע הר בנה הגל" לרבנן
שוב" מחרון אפו" ולא ירחמך בנון הגיר" ועשה
כי הסיע כן הבטח אם בקסת לעבות מיסר בעבר."
נסתה פרסת בגים בעבר המתים אם יהיה אחר לא ב
כן ואחבו עיר הבראת אסר להתאבל עליהם אף כי ל
הבתולה כי הנה אסר על כל מת" מתגדדו כעבם מ
ורע מעשם על כל דיש נדדיקו" לא תשימו קרחה"
מעשנו בין אם האח" ועשם כי יש אחר סתרעב אל

סאתם בנים לסם והוא אהבה אתכם יתר מהאב לבן
לא תתן דרן על כל מה סעשה כי כל אסר יעשה לעבד
אוא יאסר לא תבינהו" כאסר לא יכינו הבנים הקטני
מעשה אביהם" רק יסבימו עגין" כי עם קדוש אתה"
ואיבך כמאר נים על כן לא תעשה כמעשיהם" שעם
הסתר פרסת לא תאכל כל תעבה" כי אתם עם קדוש
נגב נבה אתהיו מובדלים מן העמים" וכל רמשהם יב
יכיו אתב" כי לא תקריבו עבל מתלא על חי אלם אתם
עם קדוש אין אלו אסתאכל טרפה ותעובה הנפש" כל ת
תעבה" כגל דבר סהוא נתעב לנפש הטהורה כמו סרן
והארן" סר סה כפסם" חסר גן סה יון כבם לו עם"
אילו ובני ידועים" והחמסה האחרים ברוכים קבלם"
ולא בדים" תחסר מלת יבר דרך קצרה לו מלת גן"
סגפי ויקסבאת פרסתיו" כל בסגר טהורים" הנה בעבר
סם כגל" אתר יגן ל על הבנים סיובנין סחם תחת בם
בעבר" וכן דים ולים תחת דלים" כי שתה הסיף לבאר
בג עתיר בארוסם" לא תאכלו כל נבלה" והעגל אל
ומה בהמה" לך אסר נסערך" ולינגו מתיבד כאסר
ברסתיו" לא תכור לגברי כלא נגן בארבן" ועשה הסיוך
לא תבשל בדי כי הוא כבר" ובבר פרסתיו" עבר" וגם
תעבר" ונסמכה אלת הבראים כי לאסר לאכל כל עוף
טוהר" והנה בבבר ובבנן אסר לאכל החקדם" כי לא
הם בוחר ם הבבר" הוזבח הבהמה סנה סנה" אחר ו
הדים הלוי הבסרדי נע כי הוא רבן עם ארעב" ועוב
הדע סהבבלת לל הסדים" ונמי רעתי סהוא לבשמעו"
ובעגלו על התבואה הם סינבאת הסדה" ולא יבנן ט
ענן כי הכתוב הוא הוזבח מהבעלים מלינם יובאים
לבחר הראיונו לו הבר הוזבח מעבר סבי ובבר אם
מלה ובחרינו אל לאחרו מעבר סבי ובבר אם
רגל תמיעל הנה לחר ראם ולם מחטה הנה הבעדי"
זה סוד הבבר ולבן עבר" ובע כי הראה לונגן בחסכן
וכן הבבראה כי הוא כבבר הלחר כי הוא ראם לבחבנת
הסמית" וסוף לבחבנת הראשונה" וכל סרם בחסכן
סמוך אלו" ומבבן" אלחרי" ובעבר סיתם הלחר מן
והבבראה עיקר" והאחרונה המסה ומסה הם הבבראי
בעלים" על כן לאחרות הנה הם אלה הארבעה ראיהם
מיתיות הסם הנבבר והגורה" ובבראת בדרך אלבם
מן סראלו לאכל כאסר פרסתו" לבעבן תגיד" הטע כי
כאסר תגל אל תקום הבבור סם לאחרך"
ועשה סבת לבאת לאחר נעשה עגלה מלומדה ובעבע
רגלות והוא היסר בעבע נבתה בבשר הבבר אל הבעבע
בדך סהוא מתבקר בדך בבסר הבבר הבבר הבבר
מחטה ובעבדים" אסר תבאלך מרבת לאחר ובדך"
בתה חייב ובדך רבת

כ ובבת סלם פעמים על הבבים הלם הבלבת לבקר
הבבחר בבבר אלקנה יום לבן סבר יהלוי אסר בסערך
והעבעם על בית הלוי ובאלה מקבל סבר סלא תעבבבן
יק תתן לו בסי מתבת יד" והקרוב כי על הבעבר
הראשון ידבר בעבור סהבבו מעבר סבי אחר לא תן
תחסבו כי תבא ליד חדה בעבר הבבי לבבר" ובעבע
אסר בבעבר כי לאסר בבעבר יהן המעבר הראשון על
לא יאחר יהיה עמי ואבי אלבבר לבבי אחר לא בבר בת
מתבן" מקבה סלם בבים ומעבר סלבי ולא יבבא בם
בבבה הלת מעבר סבי הם אחרים כי יבבא סלבתם
והמבחבים אחרים כי מבבת עבר עבר הוא הבבם
הראשון אם בבבר ובבבבם כבך עם הלוי ידבר ובן
ובבבת מבבך עם הבבן ידבר לבן בם מעבר סבי רק
זה סהיה לבלם בבים נזה סל סלם יקרא הבבר עבי לא
ולבחנו בבמבך על קבלת לבתינו ועשה מקבה סבבב
שבים תעבבה סמבה בתחלת הבבה כאסר פרסתו" הם
ובבר הקבל לת הבם" ובבבקה אלת הבבבה בבבבר
סאחר כי מעבר עבי הוא בלבי ובבר לבתם ולאלמה לא
לחר וכן דבר הבבתה" והעשם כמו מבבעם ובבבחה
ובבבל סבבבם כל בבבל תבם ובבבבל תבה והוא סם ו
ולבי דעת בבבם הוא פעל" ובבבל כמו ובבבבה תחבה
בבלה לת בבם בבלבי יבבא העשם הי סהבבם בבבתו
יסה סבבל יבבא הלבבת יבבא בבבה כו" בבם לבחן בבבבבן הבבבד מ
מבבלי חבן שמבבה לי" לבבבר הבבם סבבן לי מבבן ולא
אלת הבבבי תבבם בבבת לבבם העשם הבבבי אם סבבבבך
ובבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם
ב

הער וכרי סלמת מלכים אחר מאחר הכל לפסחו על
בסרים ובני עניים וכן נתנו לעמים מלכים ומם תלו
נכבר חמים תלות. והנה אחר הפסח ודם הברר. וכן ל
אתה וכיתך. ים לו כי כיוברי אחר כבם לו עו ועשה
בקר חם יוכל. והראשון הוא הכבון. לא תאכל עליו
הוקן סלת ומצה חרן בעת מחיצת הפסח. לחם עני
לוכרון. כל ימי חייך. בכל סנה. אחר תוכח בערב.
מהוא בסר הפסח בערב. כבא הסמים. ובמלת מרסתיו
וכן ומנסלו לת הפסח בחם. הזכיר ובסלת סלת יהב
אלבנו מי. ובית בבקר. אחרון המבחיסים כי ילך ב
בוקים קדים אל בתי ואחרנו ולבחנו לא בסתיך שב. ודע
דשתנו כמנתת כי אם על משתקי אתרים. והנה אנ
מצאנו כיום הסמיני סלת לת הם והוא ים קדים. וב
וכתב אחי ובינם עמרים ומלסה לחדם הסביעו סלת ל
לת העם. ים אם כי הסדים לאהלהם כאחר הלא נבא
ובינם החל לאדם. והלכת לאהלך. סבב ירושלם
ומסם ילך אל ארנו בחול. מסת יחי. אחרנו הקדמוני
יהחרמים. ויתכן לחות כיום הסביעו דבר עם מסלה
ומים. הבדילו ומחה אחרת בעבד להזכיר לא תעשה
מלאכה ולא כל מלאכה. והעבד כל מלאכת עבדיך ו
ובוקים מאחר כל מלאכה מם כתב אך. ובאחר הזכיר
הפסח לבת אל תקום הבבר. הזכיר אחב הסבי בם הם
הבלוסי ולא הזכיר ים אחרעה מם העמי. כי אין
בבור מחבר כי אם בוקים. ומת. דבים הסיבך לה
להתבלע הכון ואחלה הבין בם בעבע אריבו בם. ברבת
יך לעולה ילמים. ומבת כי עבד הייתי דבן עם עב
עבד ומחתך. בלסבך תברבך ומיקבך. על כן בקרא
חן הלסיף. תתן. תבסה הזבח. והעבם על הבבור אל
עבם תחן יחיד לעבת עבלת הלחי. והבר כי יבריך
והעבם תעבה אחת בעבר אברך לתך הבם. להבלף
בכל תבואתך. לבבך ברבת תבואה מהבילה אחרן.
ישבה ידיך בבחיה ולחונות. והיתה. ובבוה לבחוה ב
בחב הבבות. ים לו כי יבריכו לעתיד. ותהיה לעבנם
מיח ובעבם לך כי לא תהיה כי אם כן. ולא ירחם זה
ה ל מבת נדבת ידך לת בני הבם. בבר ברבתיו

פרשת שופטים

ראבל בבל ובבה ובבה עבמה ים ברבתיו
ודם לחדבן הבבבתיו ובעבם מבעבים לעבם שחתה ביב
לבבת בלם שבתי לבוקים הבבני ובבבתי מבוקדם ובם
הבאל על המבבבים והבוקים. זה לא יבבבק עד מיבון
לך מבבים ומבבים בכל מעריך. ומבבים הם הבע
הבבבלים מבר מבר ובבבל. וכן ובבבה בארן והבבל

כי הבבבבו יבבבו והבבבר ברבח הבבעת. בכל מבר ך
וכן מבבלבו מבבבה הבבבבו. לבבבבך בכל בבב מבבו
ומבבו. ובבבבו לת הבע בב לל הבבבבו.
לת תבה תבבבו עם בל לחד מה מבבבים ידבר. תבבר
ברבתיו בבבבו לת תבבבו בבים בבבבבו לבבבבו ל
בעבי הריב. ובבבם בבי מבבים לבבר בבבבבו בבבבבו
מו ובבבר לו בבם לחבי בבבבבו. לתבן תבבה. ע
עם הבבים לל הארן ידבר.

וירבת עם בביהם ידבר. והבבם מבבבבו זאת
הידבבה לך. והבבר הבלבבן מבבבבל הבבבבו
לבבן הלל עו הבבבבבתיו מבבלה בבו לא תבבב לך תב
ובבבה בי בן תבבבבו לבבבבו בבבבבל ובבבבבל
בבבבבב

הט עין כי חברו הסיג גבול יכאל שדים " על כן לא יקח
יקוש שד חרד בין ברוכה בין לוקה בין לחיב בין לכף
דבר " רק על פי שני עדים דבר קבוה כי מוקים מה
אחר סכים " לעבות מן סדה " כתוב עוד " עבה סתו הביד
בם כן כתבות וכעובים " והעבה לא תחום עינך על
עד סקר " כי תצא למלחמה " דבקה עם לא תחם עינ
עינך עם מי סהר חייב רק בחת למלחמה " יסלך לחוס
על מלחם וכעבר ידך הלבב " נגפם הבהן " מסתם ולא
מלחמה " אל תירחו כלב " אל תחתו " לגנם " אל תעבר
כמעשה " הבכר כתוב מבוכת המיבה " והעבם כי לבי וכל
מלאכי לחיך כתוב " והנה לבי בבתי לא למלחמה על כ
כן ינוס ויבים לאחרים " אלנו תנו חלילים " כי מנהגם
היה לחול בכרמים " מרם לאסה ולא לקחה " כנסולים מ
הבה אז הבעב לאחת כי יש מי שיחבת בבית יומו רק ה
הבת סולמתה תבת בלא יומו " על כן לאחר דבר לא כן
מלחמה ידך ונסבה " הירא ולהבות לאחר דך הלבב ל
לבבל מבת לאחר " לא לבב הבה לא כוסף ובחה " ה
טעמו באסר פרסתנו סהול בעבב הדבר " מסקר מעבו
פקיד " וקרחת קרא אליה " תפלים תעבה סלים " ה
הרמקות מרבך סחיב מסבעה בנים " לא תבים " לאסר
סיבנים מו יסקם " הבגל חייב להחיות אם יכל " ל
לא הזכר הנבעי כי הא הבעב הקטן מסבה " כי ה
הדם עין הסרם " כבר נלחתי בספר הסמר כי יתבן
בבל לסן לקבר לאחה דרך קבהה כתוב חמוד לבם ברן
אלת לא לא יתבן להיותם נסחרת כי הבעם יהיה להסר
ומרקרק בגיל סברי אחר כי אסר הא וכן הוא הכ הא
הדם עין הסרם " אם הבעם מונע בכן כעיני " כי אם
בעם לאחר לא תסחיות עין פרי כי מינבו כבני אדם " מי
סיבל לבריח מבבך " אלמי דעתי סתבן לבו בדרך לבל ז
יה הם פיריסו " כי מיתנו תאכל כי הדבים עין הסרם הו
והבעב כ חיי בי אדם הוא עין הסרים " וכמיהו כי נפש ה
הא הובל כי חיי כפש הוא חובל " ואמתו לא הכרתת ידב
דבן עם לבא מבבך בחבר הבה לא מסחיות עין פרי
מבוא חיים לבן אדם רק מוקב סבאבל הבינו ואסור ל
לך להסחיתו כדי סחבא העיר מבבך בחבר " והעד ע
ל זה הפרים מהוא בכן סאמר ובבית מבנו " ע
ער דבתה " בעבקל סבתה " כי לא יי סחיתה כעבבה לא
לחר הבתי יבים רבי " כי יחבא חלל " כאסר הבכר ה
המלחמה על האויב אחר ואם אדם לחם עם אחר ו
ויבבא החלל בארץ ישראל ולא ידע מי הבבה " מקבים
זקני העיר הקרובים " והמדבים " עגלת בקר אסר לא
עובד בה " לחרים ולא מעבה בעבל להבית אבני מעבה
העגלת " חיתן מקום " ובעבי " ידי עגלת הבגלה "
הבהנים " כי לו בחם בבריר מבני ני " ועל פיהם יה
יהיה ענים כל ריב וכל נגע " וכל זקני העיר אבא

ויבא אל מקום " הא בבבה תבת ה" בימן לבמן רבים " כמ
בבבה לאמרי " ועל דרך דרם מיבוב לאחת כי חיד לבחן
בקבה ברוב " ומינבו לא ראה " ויתכן מחבם בזה לעבר
כן " הבעד הרחבם " כי לולי מעבו עבירם כמאבה לה "
לא נגזלון מיהרג אדם קרוב מהם " ומחבבת הבם ע
מתקן ובבה לחין קן אבלנו " ובבו כתוב ובבית ואחרת
נם מבבבו " כבר לבאתך ישראל אסר מבנו ולא סמרו
הידבו הבאבני " ובבבר חבר תני הבתבעל כתוב
ובבבו כל הבבי " והם מבי בבינים בבין הבבבעל עם ב
בבין כמבל " ובבע זכר אסר מבית מבאבר מבבבו
לבתבן הבוך כן מבה ובה הדם והעבנם " ולאתה תבבר
הדם הבקי " מי עבנם מדם הבקי הם לו לא תם לבבב לב
לבבר מבבבת דם " והבבבן בבני אסר הבבראל " כי לא
יבבר דם נקי בארבן אם תבבה הבבר " בבר מבר ע
עבירם עבירם ובבר תבבה מבבה "

פרשת כי תצא

אלת הבבבה דבקה עם כי תבבר אל עיר " עם נבבבם
בבבה עבלה שבבה בעבו " החלל הבבבבא בארבן ישראל
נהבבן מבן לארבן אלף כי בחלבחה " אסת בבר הבבבבה
הבבבבבו אל " יבבת תאר בעבבי " יחבבקת בה " מתקבב
נאבה כי אחר בן יאחר ובבלתה ובבבה ולקח אבבה לו
נאבבה " הבבאבה אל תבב בבתבב " יש אל אבלי ב
בבבו מבבבה חבק בה על כן תבלה " ובבתה תבבל כדי
מבבבה מאל סה כבבבי הבבבה את מחלת מבבב " מחל
בבבר יבי יאבב מבה חבק בה " ובבת מדי להבי מבבבתו
בה " ידע יבים אבלי יקל חבקי " יש אל בבלחה בבבבר
בהיבה טובלה יבן הבבבו הבבבבע " ובבבבה תקבן " את
נחקבב לבדי הבבדב " בבן לא שבה מבבבי " תבת מבבבה
מבבבה " הבבבקן בבקר כל מבבבה בבבבבא חבן אם בבו
אחבבי דבר מבבבה גם יהיה בבב מלם " הבבבבה את מם
מבלת " כי הא מבבבבבת " ובבבה בבבבבי " ובבבת " הבבבב
תבבב בבבבבר ידע יבבבב לבבבת אבת לבבבה אבת אבבבה
נבבבבי " ולבי דבבבי בבבבים מבבבבב

לא תכסה כל הקן סעיפת הביקר
כי תכסה בית הדים · כדבקה אחת הפרסה לחר סנלחת
וחם כאדן · החל בחנית הכית " תעקה טעמו ידע ת
מחקיקים · ולין רע לו מדקדק הכ לא תבנית עקת
רסע · הבלא עבת . נקה " הנופל · נקרא על סם סו
סוס כן יחיה חית " ולחר תכית תבנית הדע
ותבנע · תלחר שלחת כאר ובנה בית חדע " לא תדע
כלים כי פן תדרש אבר פרסו תבחה כן פריק הסם
הסמרי בחסרתו הלא תבנו קדם כעבור שתעבר זה
עם זה " לא תדרש בסוי ומחבר · דבקן עם הדישה
והסם חיל על כל תעשית כי לין סת החמור כבח הסורי
וכעבור מדישה לחר סעשנו " וכבר הזכרו על דרך
כלל ובכלן פרע מחלא הבור והסמתים לא לחרים · ג
נדלים תעשה לך לחרי המכסיסים מחלא תבנה בסבי
עבודה כלילה בתי הביבית כחס על כן כתב תבסה " ו
והמעתיקי הענתיקי כי אלת תכנת הביבית אבי גדלים
טוס כבנינה " והמכסיסים הבחלוסו יבארת בלילה לא
ולבחנו תלחינים בדברי קדמונינו לבדם ·

לבשנו בעבור הביבית סחלא תחבר " כי
יקח לים לחסן · נסתכה הפרסה לדעת ה
המכדיסי כעבור תבסה הה והלחת
על דרך דרש סנסתכה בעבו
הכית ולחר כן סכבר לחר
כן סנלת הכית ע
עלילת כמו
הכת דברים הם

לחרת לו סקד" בחולם לנסן רבים ולא יתפרדו ·
הן בחרית מקונים ועלמים " לחבי הנערה ולחקה לחם
הם בחיים לו ומיונה בד ועשם כל ימיו כי לעולם תה
הדיה כרשתו עד יום חותו " נסקלה · שיתכן
סלחר סלרסה סבב לים לוח כי המלדים לא

לרם לוחה רק הלא לחרת סהלא בת לא עמעתיקי הד
הדת בחרת הדבר בלחר הלבוב " הלה הכתלו יתבחו עד
אמן קבוב הכבו תלדת הנערת עבעבו ומקלוח נסתכה
פרסת הבבלה " והמלדסה · גם · פרעמו זה כמו זה ו
מהם פרדם עוד כי יהיה כחסר לחרב זה הדבר " לא סע
סער יתקם סבת זקני העיר · תבת הכתוב קרע הלא
המלחרסה לחסת רשהו ולא נוכל לדעת הלרסת כי לם
בדברי קבלה · כי יקבן סלא הסכמה הלא לא ידעה ע
עד סבת ולנסה · על כן מסל הרוכח " בעקה יתבן סב
סבעקה · לחבר לא לחרסה אלת לנסה לא ומעתה " לא
יקח לים לת לחבת תכי הלמסה · על כן כתבה אלת
הפרסה " סבעב דבת בבים כלי חבר " לחבי הדקיקי
כי הנעם בבדם שהלא דבת ומה ריחוק " בקבה " זה הלא
הלבר שתבנו יסבר יתמין והדע " בקבל " הנעם
סלא יחבב כלחד מקבל " סיקח בת יסרלל בן עמוני
לא עמונית " והבר הלחון רעת · והבעב סלחר לא ת
תבלא בהם על פס סבעבה הגים גם הכתוב הבעלה רב
וכדילו כל ערב הם הזכרים וסם לבסתיו " מוער · לא
לחדרו הקדמונים הבא בן הערית והבני חמין נוסבין
כמימי נהדסו המעברת " לחברים לחדרו כי הלא
סם בני בן ויסב חמיר כלחדוד כי רחוק
הלא שיקרא ישרלל ולף כי בעבת הי
הסעה בסם בנלי " והתרב
תבתעיך דרש " ויהסך
סהיה כלב בעם
לבלל · והסם
לא שבר
כי

תבא מחבה · זהו המחבה סיבת על הלוב וסם הלא
הלדן והלא מחבה קבן ולוכבן כי סם ולחיבת בעבת
ובבלתם לל המלחמה הם קדמים בבבית סלדן וב
ובדור כי טרלא מקרה מסחת

ונסתכה אלת הפרסה סעבו תלחתת ודין מהבבר דב
דבר כלעם כי בדרים הם כעבר לחבתם · והלדן הי
הים עם המחבה סיבת על ודין " ובל דבר רע
לנסם לנוף · הקרן מקרה לילה המם מסרת ומסקלו
ומסרה לחבתו " לעבות ערב לעבם
כי סבה הים גם זה חזק
לדברי חמשתיקים
והבבחים
לחרת לעבות

ערב כמן לפני ולא לחרת כלם · ערם לחרים כי טעמו
כלחר יחל הערב לעבות והבה לחר סלחר הכתוב לעב
לעבות ערב לחר ובבלא הסמם הבה הלא קדם הערב ·
לבן לעבות בקר קודם דרחת הסתם " לד
מקום כמן יד הדרן גם אלת רלה כי מחבבה ישרלל
לא יבא בעל קדי ולא כל לדם בעבת הבדך אלף כי ם
הבבקים והבר סלחר הכתוב ומלחר הן המחבה כל
ברוב ובל זב עבור " והבעם כל ארא המחבה ולא אבן
טרלל יום " אלף לחבך מסף תבנית והבבתי
רחבו " והבתי כי כל דבר כלה לבן ולא
יבבלה יולד דומת נבלי סבם " ערתי דבר ב
בחבעה לא כדבר וסב מלחבך והבעם סלא יבל לפנ
לפנך כי כן כתוב לא תבנה עבלא לדבן כי כלבתם
לל המלחמה יבן סיבח לחבבהם עבר ולבבו ישרא
ישרלל " ומעם לדבן גם הלא לבבו ישרלל ·
כי הלא כא לבבך הסם הבקרא על ישרלל ולם הבבר
הבבלו הישרלל לל לדבן הבה זה חלל הסם ועבר כן
לא תעבו " ונסתכה פרסת קדמה בעבר הבבר

ומעתיקי הבת לחדרו כי הקדם הלא הבבבב · והבר
תבני ישרלל ולחר לל הבלא ודתם בקדמים כי בבבם ב
בבבי מדקם והבה קדמים בבבר נוחר ובתבב עם קדם
הים בלדן כתי הקדמים · וסם כתוב לחבר הבבים
לדבנת סם ולבי לא לבכן תבנת קר
קדמה ובלחבר נחבבה הבא
הבבב טעם הלה
לא הבה דן
ודבשה סהלא ובבבנת לכל עובר והבר לבה הקדמה לא
לחם כן יהבה קדם כתעבה הבבבים והבכן יכן "
ובבבבי קדמה בסבבה לחבן אבה כתו מתבה והלך
מסף והבן כמול כבה כלם ובה ודים עבדיר "
והבעם הה סלקחה חבבה סבבבו הזבים לחבבה כי ה
הלא לחבר " ובחבר כלבבי הלא דרך בזבן ע
על כן כי תעבבת " לא תבבך לחבך כעבבר ם
סהבבבר הבבר הבבבי לעבב כבי לא תבבבו ים רם
רבבת סתבבבו " לא תבבך לחבך ים הבבים כבן
תבבך לבבבך טלא תקבל מחבבך סתבן לך תבבבת בם ב
הלא עבר על תבבת רבבת הבבה הלה יבבלה לבבים פ
פעלים ורבים לחבבר כי תבבך כתי תבבך לבן הבבים כ ב
בבבבם וכתו כן פעלים רבים בתקבת כי תבבר נדר
כעבבר סהבבבר כלבבן אבה לבל נדר כי דבים ודבבבי
ובבל כבבי לבבם סבבבם תבן סבבבת " והבה כך
הבבא עבבם תבבבא סבבבבך בכל דבר בבם כי אבר לבבם ב
נבבם כי כל נדר נבבם ולבן כל נבבם נדר הבבבר בר
בבבר לבבר רבבת בבבך לחבר סבבא הבבבר לא תבבל לה
לבבבבו כי תבבא בבבם רבבך לבבבר תבבבר סבבבל

יבב

ונמחה זכרה הרשעה כי יוסף לא היה חייב לתת בגדיו
כל אחיו לא תקח לך. כלך. כמו עדיך. קנית
דעך לבגיר. מל לת. ידועים מהמקום. קנית כמו
הקנוים תלוים. הרומים תלא מרובעת זכעבור תעוף
אחות המחרוזים כי כן לשון כרי דרכי. כי יקח איש אשה
אסה גם היה חסוכן כסרה. מן מבנין. סחיל הנך
תעלרתי. מצא בה ולא יוכל לעלות כי אין לו עדים. וה
הנעשה לו ונצא בה כמו ומכה אביו ואמו. ו בחוה כל
אלא תסוב אם. ומדע הדבר מרגלים מהיותה בביתו ו
ירחל לשון. לאום אחד גם לאחרון. סמות הנאר.
כרחת כעלה. לאום אחד גם לאחרון. סמות הנאר.
ראשון. הנה נשמו טומלה היא לו בעבור מדשה אים
אחר. ידעת הנות בהסרון הוי התעבל. וכן הוכבה ל
אחר הנגע. ולא תחטיא. כמו ליסראל. אסה חדשה יש
לו בתולה. ולדעת רבים חדשה בגדרו. כי יוכל להסיר
אסה נרוסה אם לא נטולה. על כן חדשה נקי יהיה ל
לביתו. אלא יהיה עליו עול מלכות. כי נקי כמו אי. נקי
לאחר לכל דבר נוסף כמו והבלוסי לאכסלים. לא יחבלו
רחים. לאחרי המלחרים כי נרמקה זאת הסרסה עם ו
אמתה את אסתו כי רוצה לומסבב כי אסור סומנב מן ח
המסבב. זה הכל ריק. והכילו ראיה תוכן לאחר ל
אסתו. וכבר פרסתיו. והאחות מהות כמסמעו מאחר
לאדם מחבל רחים. ותחסר תלת תוכל כמו ולאחר ל
ליוסף. אסר ילדה אחיה לבני. ורבים כן. כי נשמעה
ילאחר לו הלאחר. ילדה לו הילדת. רחים מם מבים
ולא יחכן להיותם נפרדים. ורבב יש. לא ההיה בעים
יים לו הנגע מהלא על הרחים. כי נפש הלא חובל. כי בם
מחית. נפשות. והסמוכים כדרך דרש. ואלת הסרסה
דמקה כי הזכיר אלא ינגל ענבים לאחת אל כלו. ותרת
מקחה. ולקחת אסה והיתה לו בם לאחר ו בא מרסתו
והבוקה אסה לסמוח כהלא היה שאוק מיבא בבנה
וחבלת הרחים עוסק. עם נגב נפש. וכן כנב בה
הנרשת אלא סמוכו מסמוה תזוק הקרוכים. וכן לא
יעשק הנני בעבוטו. והסכיר והבנים הקטנים מ מו
מיומיו כמן אכיהם. ואחלת ומסמן גר יתום. ואבל ב
בגד אלמנה. ומבחה בבדם כי הלא לעבני. וכן לא תנ
תנ אלל. וכן תן יוסף ונקלה. ומסמוכת הסר שמק כי ו
ענו ולא אכל. ומומלון ליסם כדומות עשק. ונתנה זקת
בחנוסים עשקת. לכן אכן אישה ואישה עשק מנים
גם אלילק עשק ליסראל. מלחני. ומלחני. ומכני ישראל
ל אדום נקבל לא. ומתעור כאסרי. הבהני אלוים
מהם מבני לוי. בחרים הנה ראיה על דרם אל ובקרת
מבנים אלא מובלת מם רע. תסה מנגרת נסה. ח.
מלאתו נוסף סהא לילה. לעבוט לקחת ומסבנו. אל.

תמה בדקה. כי מתפקל חבריך כמלאכי בדק. שתך
מסבב כעבוטו. ועל דעת המשתיקי כי יש הסרם כמו
נחקומו כן בדק לבדקה. ושעה הנעבוט כבר פרסתיו
כבדם ולא המסבנו. ומסר פרסתי כמלאתו כמו מתן
מבנו לא תבא על גין הסמים מבי עשה לחשיק. אלו אל
סבנו. הלא נוסח לא נפסר להתבנם מתנו. על כן מז
הזכיר את עבמו. ותנוני ומי מהלו מיך אחר הסתו לא
ומתנו לבות. ובחקים אחר אחר מיקר עון לבות
נשלמתם תהו. כי לא ומתנו לבות על כבים מבנה על י
ישראל. ומיקר עון לבות על כבים הלא המיקר.

"וכבר פרסתיו נחקומו". ונבדת. כי עבד הוא
בעבו כן זכו הנר סלא תנה הנסבנו. ומלל הנסבנו
סבבו הזכיר לאבות בם. יכיר מנית לבני. לתע ובר
כי נתת ומסלך. בחסבה הם מן לך ומסלו כמות. כי
תחבוט כמו חבבו חנים. לא תשלר לא
תחסם סלרות מהם הסשבו. כן תנשם סלרות. גם הלא
כתוב ולם נקרא בנו. חבות. דבק עם לגר. ונסנו
המתנים כמו לא יחבל ריחים. כן הנת. נחרק כמו
כן נגן. כן יקה. והנעשה כמו כן כל עבל. כן סבן לולה
הנה. הלא חייב להבותו לפי דשיו סהבה חבר רו. הסלע
הסמבו בבנו וכן ומבהו. והנד לבני. כי רשעו כמו
מבסר הנה נרלה לבו מים ענן סוכה עלין עבר גם ע
עבים ומחקו ומתר. והנר כדי רשעו. דק לא ומסף
על מרבנים. לבי דבי הקבלה. הלא לבדו הלחת. ומם
לא כי נעם רשעו בחבות גדולת לא קבנת הבנם. כמו
בחסבר מרבנים. ונעם ובקלה לחיך מהלא דבר דעו
עבודה מהסם להיות מרבנים לסבל הסובל כי דין מן
מנים לא כחבן הסמבו. בית בדימו לחרון המבחמי
מהלא קדוש דשם. ולין בדך.

כי יסבו אחים יחדיו. גם הם לחרון כי אלם
לוגם כי אם הרובים והכילו ראיה מבנים. ולא
לחרון בלגם כי לון מם זכר ובים כי אם נלולה. ומה ט
נעם להזכיר יחד ולם הין בחדיבה לחת לו מחבר לחר
לו מהין לחבר. זה לת זה. ומו כי הנה הבת לחי מסר
וזה לחת כי לחבנה ובהיה כי אם בשם כמו מבה ומחבר
הנה נולדו ונסבלו כי הנה חבדים בבני יהודה ובקר ל
לחתה והלא ובהיה. גם ובחבר בעבור הדם לבני
לחים. וכל אים דעת ידע כי הבנת מסבנו לו
לחסה מהם ובבת לא תנשה לא הין לחבנת מהם קדם לב
לכן ולולו היה לדם מוכנו עבמו מהם קדם מסה לא ל
היה הדבר רע בעיני הסב לף כי מסבנו לתת כל את
הנעבנת הלל עסו לבנו הלדן לחבר מהם ולא מה
הבלבנו נבלא מהבחרים. ומנה הסבלה על לבנו סלא כ
כתן ערב לאחרי ובבעי.

על כן לכחבנו בסחוך על הקבלה מהם לחים ומים. וב
וכן לון לו כי לם יש לו כן לון בדך כי הלא לסרים וב
ובדרום יהדיו כדברי המשתיקים. לאים זר פרים הבוב
הבאבה לם ירבה הבכר. הבבור לחר תלד. יקרא בשם
לחיו. עלא ומהה סחון על הבלה ובכר וכבר פרסתי לם
לחר תלד בסמוק לעם בבר. כמו לחים יחדיו ולא הלבסי
הפעול. ונעבר מסמעהו הקבים ולבה כמו הלבנו סר
והעשם תסיר. בפנין תנרים בבר. הקבלה מהלא כמו
לבנין. ובדך הפסם לפני הנעל כמו והלא. כתבה מבים
ולחבר. כי יבנו הסך כי יסבו לחים יחדיו ולא הלבסי
ברים לן לחים. ובכסין בנין תנן. כמה הבה עזנת ת
ונבה לבלת דבר הנסתר מהשרה גם הלא מקום מסב
וקבנתם לת כמה. כמו עון תחת עין לם לא תבדה כם
כמה. לא תחם עינך לם הנתה עבייה. בכסך מקים ל
לחלבים לו ובלא לן הבים כדרך רמלות. והרלסן
הלא הבנן והבר כם לחד הבה לבלנו מסקל לחד ומנ
קבוסר על המה ולם הלא תבדים לחר ובכם פרסו כמו
חרים וקבר לון בדך. סלמה סלא יהים מקום מבר
ולחבת בדק להיותה כמדת המוק לחנן. ולחבכן מבך
כי זה ידע כי כל הלכת בדק תנמור כי הבדק כבנין ה
והבנמת כבר מת כרבנו ישל הקיר. כל. עמה הלה לו
לחבה ולחבה לבן ולא הכלל כל עמה על כמה ומעמ
כמתר לו בבלו. מבר קדך ונגדת כל הקדית לחבם
ובנב כך כדת זכבן והם הבחלים לחבך סלא הבה ב
בם כח לבכת. ובתבן להיות הלת נחבלים כמו ובחלבים
וכן כבם כמב לת עיף ובנע כי כדבדי כא והבם בחת
לבים כי כן ובנע תן הדבך לא ידא סב לא עולם ובדא
מעל עבר כמו. כי כבר מבך כי זכן. ובחק כלבר לחבב
כהבה. לבהיך הבעם כי אחת הבבה תלבה לחר ם
מבבם לת הלבן מהלחבה הבל סבבתה כי כל זמן ן
מבבקן עם הלחבות הקבבים אלבים לבים הבבם
להלחם כבב הלבן. הבחבה לת זבר עולבן והבתבה הלי
ועד לבם הבלבן. ובבן הבעד ועד מה סלא לחבר זה הם
הבבר הבה הם לל עולבן. ובבי הבבה כלל ובבי
מבבלל הבבלא בבב. לא תבבה לחר זבר לחבן כן הן
מבבם. הבת. ובבת. בבבים.

פרשת והיה כי תבא

בעבור מבבב בהבבה הבם לחר הבם כי הם הבבת הן
קדם בהבבה לן לחבר תבא והם הבבבים. והבעבר
ובבבן על הלבבם ובבת ובבבה הבבבה. והקלבה על
סבי הבבבם. בבבה לבבבות סל ובבבן ובלך. ולת הבן
הבבבה על הבבבים לל מבבם הבבבם. ובבם בבבי

בהם מבה חבב כל זבן בבם בהן בבל הבבבם הבבם
כבי מבבבם הבבבים לא הבל בבבבם הבבבה. בבבם
הבבלים בבבבבן לבבבר מה זה בבבבת על כן ובבבת לן בבבבת
בבבה. וכן ובבן לבבב הבבלבן. מובר מבי מלת לובבי ו
ובבבבלים מבבבם ובבבים. ולא הבה לבבבי על כבן
הבה הבבבב בבבבב לבם בבר בבבבר לבב ובבר בבה בבם
הבבבה. ובבבבר בבבבבר הבבבבה הבבבבה. ובבבבבר
בבבבבר בבבבבר בבבבבר בבבבבר בבבבבר בבבבבר ב

פחוד את כל המצות. ומה היא הקמות לך לאבנים גדולות להשל התורה. ולאחר הגלות כי כתוב עליהם הסד המצו כתו הסדרו המלכו גדולות כעבין לחברו ויפה אחרי. ושם בסיד מעבירו לרעון כי הסד ישרד אם המלות לפחוד לפחוד ראשונה לא שנה לב לבאתם. ויכתב עליהם לאמר בארץ בחר היטב הכתיבה. וידבר משה והזקנים הלוים כל כאמר סתום. ושקו ישראל והעקר משה. הסכת פ פרשה לפי שקיימו כי לא רעלו. היום הזה נהיית לעם. מיכרת שרך ברית. ומעשת היום. בקולו. ועשית לעתיד את כל מצותיו שעם הזקנים הלוים כי הם האומרים אחר המים. על הכרכה. בני הגבעות ועל הקללה בני הסחות. והם יחסרו סנים עבר נלחם רבים ונחלקו הגדול והקטן. ושנו. כתוב הגבית ולחתרת הקדמונים אל אחרת כי עשה לעדך. כריך המים אחר לא יעשה פסל. ועל דרך הפשט הברכה הזאת ברך אתם בעיר והקללה הבן זה. והיה בשבר יהוסע. ועשה לי להכו אלה שתי עשרה עבירות בעבר מיכל לעשות בחצר. והיה ופסל בסתר. כי אם ועשה בעלי ומתו וכן וכה רשאו בסתר. וחלל והשיבו פהוא כיבו וכן בריא אחר כך כיבו וכן אבתיו כי מי ידע אם יקלה אתם. ומקלה לפתן קלון. מסיג גבול ראשו כי הוא דבר נסת. ומשנה עוד גם כן לא יכל לפרסם מי פהבנת. ומעשה תפסת גר יתום כי אין לחם עוד והנה גם הוא בסתר הזכיר חגר גם היתום והאלמנה כי אם יהוה הדיין. אם תפסנו אחרים ערשת עליו ויפרסמוהו. וחנך והיעשה אין כח לו. ואהב עם אחת הב לאחת ואחתנת. ולבנו נחבר להתיחד עתם על כן דבר בסתר ולבנו כן. אחר העיבריה. ושם פחות זכר אי נקבה כי אין לה פה סת סתנעק ותערער כתוב מזכר על כן לא הזכרתי. ניקח פחוד על דעת רבים פהאל הדיין. ולפי דעתי פסוק עד סקר. אחר לא יקום אם לא על כל התורה הזאת ולאחרי על אלה המברים. ולא אחרת כלום כעבור לעשות לאחם והנכון כמנני כי קלל על הבנים עשה על כן לאחר יקלל אי אלא יסיר גם בסתר מבית עשה על כן לאחר לעשות אתם. עליהם על כל גויי הארץ. אלת הברכה כ כגל אלה היה בעולם אדם כאחם. ועשם ובלא אדם סיבלו תשבים. והסיגך. ולא לא תבקשם. והעשם אלה תנינו. כאבר ברכה אחרת תוספת כל מיני סחרה בשדה בחרבה ובגבעה. שדי בטנך בבנים. והבטן בגוי. פרי אלפך ועשתרות. פרסתיו עלאך. ומקום אל אלהם ואל מקדם ומזרחה עם מסאתיך לא מקום פיעם אם הקיאם בבאתך לחוץ ולסלל. אל. ב כל ביאה ויבאה בכל יום ויום. ולאחר פאחר אתה יש עליהם כל הגוים אחר כי יקסרו אליכך על כן אחר

מקיים עליך ובסבעה לפון רבים בעבור מוב יתם הסביב כי הלא תלוי בעגיבים. כאסמיך. כאבראתך ומעשם המקר לעשם קדים והקדשה לאל לפחוד המבית ומעשם יקימך ישמיך. תמיד. כלב. והלבת בחעשה ומע והתיך אם תהיה רשה כארץ ורעב ומלאה אתם תתקר. מוכרת שהוא כבחן לבלת וכן מברכת סלב. על כן אחר התיך אחר דבר הגשם כי הענבו סבת הרע הלבית בים רבים. כי ירעם אלא יבא אחן סבלים אתה והכלל שהיה לעלם לראם. כי תמיעו. לפחיר. כלב ולעמות. והכלל סלא תפחר ואחרי הסם לעבוד עז כי היא עיקר כל העבירות לכפר כעיבר לפחוד ולעמות כי עקר הסמירה המעשה. המלרה. ערעת המהוד סלא יוכל להסלי המעשה והמעבר אלא יסתיר לפחעה רק יבער כו אחר ענעתו. כבחסת ים לא פחם מיכו חל מי בקדמת כבל יש יבלקת. סליסת לא רבעית ובחרחר תבן ודרם בחבתה. ובחרב תבן חרב. נפם ובסרפן נפחות. ביריקון כחסמעו לפן קדר. ים לא כי אלה חליים בארע כתוב פרעת קדים. והיר הכתי אתכם בסרפן ובילקן. על כן אחרי והיו פחיך. וכן בפרסת אם בחזקתי נחסת. כבחסת. וכן בראל לאבק ועפר. ברב הארב ולא קדמת הדרחת. עד הפחיך חל אלה ארם כתוב הכם חבריך. לאמנה הפיך כבבם ובסבי ולן ומחריב. לעשף ולבחזמה. הבסלרים יבא. בחרין תערים ובחוקרים הם הוכלים בעקים הבם ר. על כן כתוב בעמלים והיה ועבד. ויבא אל השבל. ברב כן בלמו יסמשאל. בחרם. ים לא פיבעתך אל חרם בחיבב ואם הלא בסתך ים לא בחבת הסמים. ואבכן פהלא ם סם חלי הפעשן והערון והתיהן סלסתן בלב. והי והיתה מחסם. מי עירם. תבליח פעל יבא עשק עזאל מלא כי ולין מוסע. והחל לפרם לך. יהיה עמק. ים יסגלנה בבני לבבם. וכן סגל הזכבת לאבה. תחלבנו תבן חלל. ובלות כתוב בבסמה עם בלתה. וכן ותבל דן דבר. ולאבנו תבר בסם כאסר פרם חבר ם הדשת כי ובחבל פעבל יבא ולא בזכר הבעבל כתוב לבתם לאתם. ערבן בחזקה ומסבעם פיראה בשם תלא סתרן. על הפרבים ועל הסוקים כי בחיות הסחין סם בסם ל לפחר. אחר לא תעבל להרתא בחיתי מחתן לעבד. ושבתת סם ולא יעיל לך רק תהיה לאמיך כל תחיך ים יסוס. נתמל. כאחזן לעסנינה בבה ועבן הבעבתם הב יהנגך. בעובך. וקדים זה יבא עליך סבת רעב ולא ולאתם עריך כאחרך.

ובחבלבו ובראתבו והלא בן חסיל תין מלאי הארבה. תי תבעבו בבעיעה ובעבדה לא תפתה בבת הבביר. ולא ת תלבר ונקבן כתוב לבבה לבבר יבא. ומסבסם ובך ל לא בבתי. כי יסל מבבין בעבר. ילם ומבבר הדעם ה

והעבעם כתוב להדים בים. כלבל לאין לו רע ופירשו ספי מי קיימו ועבלה ועבלה פעמים סלתן לחעבה מחבו לו ת תעיד וכן. מבה מבה הלא יהיה לבהם כבעם עבד לה לים מלים לאחת ומהסם מתבר כי מדבת בם ולא כך ל לבבך כי גם בחרבך כבעם אבתיבו חבלו מרבב כל לב חבר מתלחה לו כל בחרב ידאה ישעם וכן ידל על בבמי דרת ולבלת מרי בעבך פתבר יבוק לן. כל אחר מלחבב לא הלא כן בעבר הייתו בבלי. אחר יתיר הלבב לא יתרים בהחבת וכל זה בעבור הבבר כבל מעריב בב בבלתקים ובבלבתה הלא תקים הלבר בבסבו בבבן לאת לחתו ובכן דבליה כבי סתו ולא עבה רבלי ובבתך לבן יחד עם רבים תרבבת וכן ובראתי זו ועבם ובסלא מ להיתל דבר ומבלא סלא בראה ולא נבתב בתוהב ובלתבנת סלא יסרו ישלם תבנרת הבלה בים לתרים ב כתו יבאם לבן תרתי. ועבם בחבר בם סלא תבסבב כי יזיה לבם לא יתאבל בעבם לא בדקת תה תתן לן ונבסתם תבבין נבעל ובלא הבר בין תבנרת יסת. תל תבלים בחלן תתת הא הסרים. ובתבבתם כך פירת לתם תבקבן לתבר עבתכם תבבים ובבסם לתן קבנה והבה אלת הברית בתבנת הבם בבר בת ומלב ויקרא ובסה אל כל ישראל לברת הברית על כן אחריה לתם ר נבבם הים ועבם לתם ראתם ולאחר כן ולאלך לתב ולאחר כן ובבא עבב. כי ים מהם פרתו הלתת סעבה הבם בתבים הבלים אחרים ראו ומפת הב הבן סלא תבלו לתם ולא הבבים ראו ל הבם ערבם ובבו סני הבלבים ועבם לב לדעת בעבור סנבו הבם עבר פעבים ולא הבבין הלתת פרתו. ועבם בתן כי ובתתי הבלבה הראלבה ובו. כי ראו סלא הבבם בלא ביין ועבם לא בלו פרבתי ובלבה סיתן. ובבן סבבה תך קרבב על כן לתם חיבים לבתוב הברית לבתבן תבבלו בתו תבלבת בתו ויהי דבר בכל דרכו תבבל

פרשת אתם נצבים

לפני יי אלהיכם שבטיכם הארץ ראשיכם בתי הלבלה ו פרם לתו והבבולה עבד הבבית וכן הא ראשיכם בה בבם ראשי סבעיכם בתו ובבם ובתבם כי הבבלים ו בתבבם ואחריהם הבקים ואחריהם הבתרים ואחריהם בל ישראל הבבים ואחריהם הגים לעבדך בם הבבל בעבם ובבם. כן בתבין ובבה תלת עבר בחבתן בת. להבן. לא תתבם לבבם רק עתכם עם הבלים אחריהם בתם בבם בתבם ובבי בבבם בן יבבו נבם לא אחרינו ולאבנו בעבם הלתבים בם ובתבת הבלים הם בם כי לתם בבן

ובתבעם בתו להבים בים. כלבל לאין לו רע ופירשו ספי מי קיימו ועבלה ועבלה פעמים סלתן לחעבה מחבו לו ת תעיד וכן. מבה מבה הלא יהיה לבהם כבעם עבד לה לים מלים לאחת ומהסם מתבר כי מדבת בם ולא כך ל לבבך כי גם בחרבך כבעם אבתיבו חבלו מרבב כל לב חבר מתלחה לו כל בחרב ידאה ישעם וכן ידל על בבמי דרת ולבלת מרי בעבך פתבר יבוק לן. כל אחר מלחבב לא הלא כן בעבר הייתו בבלי. אחר יתיר הלבב לא יתרים בהחבת וכל זה בעבור הבבר כבל מעריב בב בבלתקים ובבלבתה הלא תקים הלבר בבסבו בבבן לאת לחתו ובכן דבליה כבי סתו ולא עבה רבלי ובבתך לבן יחד עם רבים תרבבת וכן ובראתי זו ועבם ובסלא מ להיתל דבר ומבלא סלא בראה ולא נבתב בתוהב ובלתבנת סלא יסרו ישלם תבנרת הבלה בים לתרים ב כתו יבאם לבן תרתי. ועבם בחבר בם סלא תבסבב כי יזיה לבם לא יתאבל בעבם לא בדקת תה תתן לן ונבסתם תבבין נבעל ובלא הבר בין תבנרת יסת. תל תבלים בחלן תתת הא הסרים. ובתבבתם כך פירת לתם תבקבן לתבר עבתכם תבבים ובבסם לתן קבנה והבה אלת הברית בתבנת הבם בבר בת ומלב ויקרא ובסה אל כל ישראל לברת הברית על כן אחריה לתם ר נבבם הים ועבם לתם ראתם ולאחר כן ולאלך לתב ולאחר כן ובבא עבב. כי ים מהם פרתו הלתת סעבה הבם בתבים הבלים אחרים ראו ומפת הב הבן סלא תבלו לתם ולא הבבים ראו ל הבם ערבם ובבו סני הבלבים ועבם לב לדעת בעבור סנבו הבם עבר פעבים ולא הבבין הלתת פרתו. ועבם בתן כי ובתתי הבלבה הראלבה ובו. כי ראו סלא הבבם בלא ביין ועבם לא בלו פרבתי ובלבה סיתן. ובבן סבבה תך קרבב על כן לתם חיבים לבתוב הברית לבתבן תבבלו בתו תבלבת בתו ויהי דבר בכל דרכו תבבל

ידעתם ים יקבם פרתה תובבת תבבים והבעם אלהיכם ובלבם ראשיכם תבבת הבים לתר עבתכם בתרת. ובתבן ובלבב יתרין ובעם פרה ראם ולבבה כי הרים תבזק הבלבים ובלא הבבים ובלבתה תבבים לתבבים ובעם בתבבים לתבבים ובלבתה הבלבים ובלבתה הבלבים ובלבתה הבל

לשמוע בקולו. הוא עניך ויגיל לבבך ולב עיניך לא
כמו לה הבטר שאתה חייב לחול אותו. ועשם המקרך
בעבור שיתן הקללות על הסוגלים. כאשר שם על אם
לאמתך. שנאלו הארץ כי עם הגלים ויאהב ידכר. ח
הכתובה בספר התורה הזה. כי עקר כל המצות שם ע
אלה הם ציריכים פירוש קבלה ולא תהיה סמוכה עד ס
מיהיה הלב שלם. של כן בכל לבבך כי המצוה הסמוכה
עם הלב. נפלאת. נסתרת. לא רחוק שלא שתלאה ל
נעמוקה. לא בשמים הוא פירוש נפלאת. מעבר לים
לי רחוקה. ויתכן שהיא הוא הגדול שלא יוכל אדם ליכ
לכבר ברחבו ויבוי חשבת הימים. בפך. שכל המצו
עקרים הלב. ויש מהם זכר לפה לחזיק הלב ים מעש
כי שיזכר בשם. החיים לארך ימים. הטוב בעיסר ו
ובריאות הגוף וכבוד. והמתת הרע הכך. לאהבה הש
העקר לעבד בדרכיו שלא תסבה מדרכו ומעשיו ומצותיו
פכך ואם לא תדע לאיה נתנו. הקקים והמשפטים
ואבא ותחיית מי החיים וברכת מי הטוב כי הוא רבוי הנ
הנוף בבנים ובנים. ואם יבאה לבבך כי הלב הוא ה
הנוף. ונדחת פרסתיו. כי אבר מאבדין? כל המות
והרע לי אבדו אם בהם. לא תאריכון ימים
הכך ובלבד לארץ. אלוזיך בארץ. את הסמוים ואת הארץ
בעבור היותם שומדים וכן על האדם תהיה בבן לעדה
וכן אמנו הרים את ריב. החיים והמות הם הברכה
והקללה והבחר לך לבחור בחיים. למען תחיה בעבור
בזכר. ובימים כי החיים הם לאהבה. כי הוא חיך של
דעת התורה. שהוא סב אל קול הש ולפי דעתי שהוא
כאשר יאמר המאמר. ושבי ולמדי ישבו. אלהי אבו
ויהבו

פרשת וילך

הלך אל כל סבבו וסבבו לאחיו מהוא מת אלא ישחוק
וחזק לבם בדברי. ואמר אם בן כתוב אחרי תנחלנה
אותם. ולפי דעתי כי לא בדרך הסבבים ולא בדרכיהם
ומאחרית מלכתב. לבאת ולבא בולאמים. והעם ט
אלו לא הייתי מת עתה. אין כי יכולת להלחם. ואין לה
לכם עיך למי שעזור אתכם כי הש ישמיד הגויים ג
גם ואמנו. הנר מה ארמיתם בעיניכם בולחמת סיח
סיחון ועוג. ועשית להם לבסר מבבתם. ואמרנו. ת
אחר מתרע. ואמר הולך עמך בכל מקום אתלך אל
לחלחם. חזק ואמץ. גם כן אחר ומה ליהוסע מהוא
הפקיד עליהם. ויתנם אל הכהנים בני לוי. אמר מן
מוזרי התורה. ואל כל זקני ישראל הסבהוריון אל נשעה
כמו ובני ומה מקני ישראל. מקן סמנו מנים יתלת
הנה. לאמרו ילמדו כל הסנה. גם כן הסמת.

ערך. אולי יתיהר. וכאשר ישמעו ישמעו ויאמר מי ס
שמיני חכם והכנים אם קטנים. קרבו אליך לאמת
כי נכל אחד עתים קבוצות. וכבר פירשתי זה. ויך ת
משה ומאחנה ישראל כי אם היה. ובא אל מחנה סבן
שנה נירא אם כאשר אל הטע. כי עמוד הענן היה על
המשכן והאם נראה כאשר אל הכבוד דבור ואהנו
אינו את הסע בן נון כאמרת הש. על כן אחר אשר
בשבתי להם. ואחר כך פרשת הכך שכב ולאן מוקך
ויאמר בתורה וכן פרשת ויה כבלות משה לבתו דבר
עם ויכתב משה את התורה הזאת. נקם העם הזה לא
יקבן היותו דבר עם אשר לפנינו כי מה טעם העם הזה
זנה. ועם ונה לבלות ברחמסבנו ויתתת רשנו.
אחרי אלהי נכר הארץ. ידענו כי הש אחר ואשנו
יבא מהמקבלים והש לא ישנה ומעשיו כי כלם אם ב
אמה ומעבודת הש לשמיר כח הקבול כמי הנקוש
ועל כן כתוב את משפט אלהי הארץ. על כן
אחר שבב הסירו את אלהי הנכר. והפך המקו
נעריתם אם אחי. והמשכיל יכין. ועשם בקרבו סב
אל נכר כאלו אחר ונה אחרי עם נכר אם אלהי הא
אחרי. והקריב כי בקרבו אם אל אחרים כי ימצא לשון
זכר כמו לא נשא אותם. נשרש ארץ. ועמתים כלם
ויגו כל אחר לאכול לאויב. ועשם הסתר אסתיר פנים
יקראו אלו לא אעבר. ויתעשל כאדם שלא ירחה ולא יד
ידע מה נעשה. כי פנה. היא הרעה הגדולה כאשר סר
פרסתי אמרן מעבלה מחנה. כתבו לכם. ותהיה מוכתב
אתה משה. גם כל מכין לכתוב. לאחרים הטעוני הקשי
מבאר להם. מה בטיה. מדעה בגרסא. ונתת אל
ולמדה בם עמה. הה כי המשפט להיו הה קמון. ונתת
הדלת פתח קצון לעד בבני ישראל דבר בעשם עם כי
אכלמו. גם יתכן להיותי ומכדל בעבור ענתה כעשם
לא תענה כלעג. אמרה שנה לאחר ואמרנו לזה
מבאתנו כל אלה. לפנינו כמו נגדנו. והעשם שלא יזנו ה
הער מאונו רק עמו. היה תמיד. כי ידעתי את יצרו כ
כי אלו הייתי ידע את הענדיות כבר ידעתי מה שעשו
ער היום הזה. בימים הזה שלא אחר הדבר. ויתכן ש
שמים. אם ומתנו ואחר מכתב דברי התורה כי המשמה ב
כתב שמה. ער תומים. דבר אל דברי ויבו ומה את אל
הלוים דרך קברם אשר אחר הלוים הנשאים ארון ה
הלוים. ולא כל הלוים כי אינם נעשים כאהן. ועשם
הזקנים. ולא כל הלוים כי אינם נעשים כאהן. ועשם
נושאי ארון ברית ה' בבוא. ובן יכום יהיה שם כך לעד
עם כל ישראל ידבר והזקנים בכלם כאשר פרשתי. ג
אמלא כי אחרי מותי. כי כן אחר לו. הש אם העם הזה
אחר שמשכב עם אבותיך. זה הוא אחרי מותי. ונקרתה
כמו ונחלת שנך. יסר מעשים

פרשת האזינו

כבר פרשתי בבארי. כי האזינו מבנית אזן כאלו אמר
הנו אזן. וכבר הודעתיך שהנאזן אמר כי טעם המים
המלאכים. ועשם האחרן אמרי אחר. לא עדות הנעשה
הידוד והמשמים. והארץ תתן יבולה. ויכבסן בעבור כי הנ
העיקר בעבור הוא שעמדים. וכן פרשנו הרים את ריב
ב הכן יהוסע. ומשם כתוב כי הוא שמעו. ובבר רמיתי
לך על בסוית האדם שהיא אתבעית בין הנבהים מ
נסבלים. והיא תרומה הכל על בדית הבלה. ולא כ
לחכין צם היוסבת בהכל על כן תבנה הסבלים. ותפס
הקסבל הנבהים. ערף תבנית ישרף מ ובחיתם כתוב
ידה. לקחי. מה שיקם אחד ממני כמעם לאוד. וכן כי ל
לקח טוב. כמשרים הנכן כעבי שהם דקים. ובכיסים
יבנדת רב. וסכיסם שמנת. אתאר. ואעד. כי עשה חזק מ
ומבשל. ויש אומרים שמעבירים מנדת שר. ואחרים מ
ומרן יבנדת שערת. ואם הוא לשון. וכן ויתעבר
שלון גם. יכן שאין לו ריב בתקרא. והנה הטעם כמל ג
כרך כל הנבואות לחזיק עקר הטעם. מתפלל משה
פיהו דבריו כמל. ובעבר אלו שמנו. דקים. כי אם
הוא אתארן. כי כן כתוב. והטעם מעשה דברי כלבית
המעשים. כמעשה הנשם בארן. להלדה. ולהמוייה ב
הבן בדל. אם אל המים. והארן. כמו המשמים. מבדרים
כבר אל כאחר פרסתיו. וכן אלהיהן שמים. ואדן
והאל הבוי המים פעלו. להודיע כי כל מה שאירע להם
לישראל בעבור מעשיהם הרעים היו. ועשם הבוי שם
שהוא עניד תמיד בבור. אל תתנה. כן יאמר הטעב
ה' כאדון ישאל. כי לא יכל המדבר לדמות ומעשה אם
כי אם אל ומעשיו כי הכל מעשיו. וכן בדל לבבו כמו
מעשיו. ומקלקל. ועדותיה. מ אמר אלהים. ויכל אל
הבאתנו כל אלה. לפנינו כמו נגדנו. והעשם שלא יזנו ה
הער מאונו רק עמו. היה תמיד. כי ידעתי את יצרו כ
כי אלו הייתי ידע את הענדיות כבר ידעתי מה שעשו
ער היום הזה. בימים הזה שלא אחר הדבר. ויתכן ש
שמים. אם ומתנו ואחר מכתב דברי התורה כי המשמה ב
כתב שמה. ער תומים. דבר אל דברי ויבו ומה את אל
הלוים דרך קברם אשר אחר הלוים הנשאים ארון ה
הלוים. ולא כל הלוים כי אינם נעשים כאהן. ועשם
הזקנים. ולא כל הלוים כי אינם נעשים כאהן. ועשם
נושאי ארון ברית ה' בבוא. ובן יכום יהיה שם כך לעד
עם כל ישראל ידבר והזקנים בכלם כאשר פרשתי. ג
אמלא כי אחרי מותי. כי כן אחר לו. הש אם העם הזה
אחר שמשכב עם אבותיך. זה הוא אחרי מותי. ונקרתה
כמו ונחלת שנך. יסר מעשים

הוא לבדו. יסר. ויסר. הוא לתקן. המעשה. על כן שנים. ל
לו כעבור שהיו לו בתולה. לא כבוי אלה שאחרי. שאינם
בנין. וכן בנים. לא אחרן. כם. הטעם אלה יודו. מהשם ב
ראשם. ואם יודו. כבה. לא יודו. כלב. והעד אלה. ירחו. זה
ויהשם לו. מסרת. עבודה. ואחר עתו. והוא לאמים. כעבור
מנוחם. שהם דור. עקש. ופתלתול. ומתחזק. ויתנצה. הנעם
בעקשות. וכן נפתולי אלהים. כפתלתי. ומה אמרים כי
עשם אחת לו. שוו. ויהעב. להם. לנפשם. אל תעשה. כעבו
שהמלה. בלשון. יחיד. כי. כן. ומשפט. הלשון. הלא תראה. זה
זכר. ומות. עולם. בינו. שנתי. דור. ודור. והבינו. בעיני
שהוא. אחת. לשם. והעשם. השחתת. והשתנות. דרכו. השם
הנעשים. והחזקים. שבה. כאלו. אמר. מתת. לו. דור. עקש
שהם. לא. בני. והוא. מומם. והעד. כי. כן. ומשפט. הלשון. הוא. אמר
אחרינו. הלא. יי. מ נחלו. אחת. כבר. פרשתי. ההא. בספר
ומאחזים. נכל. בעשים. ולא. הם. בלב. הנם. כלו. אחר
בחשבה. ובעשה. אבך. בעבור. שאמרו. שבנין. מ
קנך. בעשם. יי. קנני. הוא. עשך. תקנך. ויכונך. לקבל
התיקון. ומות. עולם. ומי. שתי. לשונות. וכן. שנות. עם. שני
עולם. אזן. שעבר. אל. אבך. בעבור. שאמר. זכר
ומות. עולם. אם. מכתת. מה. שספרת. לך. אבותיך. אל
אתם. ונגד. כתו. ונגד. לך. וכן. כי. ארן. הנגב. נתתי
יבאך. הטעם. כמל. כי. כן. דרך. בחת. בהנחל. עלינו. גוי
אמרו. מסרסים. עם. דור. הפלגה. סנבמה. כל. הארן. כי. אז
גאר. הסם. להיות. ארן. סבעה. בנים. לישראל. והוא
מתנקיק. לאמפרים. על. כן. אחר. לאמסר. כבי. ישראל. יבר
ים. אחרים. שהוא. סם. הפשב. כמו. הנה. לא. ידעתי. דבר
נים. אמרים. שהוא. שינו. תחת. עבר. כמו. ינשו. עבל. כאי
בחרב. והנכן. בעבי. כי. אל. אבך. רמה. לתכנים. וכן. ז
זקנין. והטעב. כמו. אסר. חלק. יי. אלהיך. כי. לכל. חלק. לעם
חלק. לשנו. טעב. לאמסר. כבי. ישראל. אחרת. קדמו. כי
בדית. ישקב. מקוקה. בבאל. הבבור. והוא. סד. גדול. והעד
כי. חלק. יי. עמו. ישקב. חבל. נחלתו. ואת. הטעבה. הנדולה
אלא. עשה. כן. לבל. בני. על. כן. אחר. הנחלו. זאת. עם
נבל. ולא. חכם. שנבל. ומיבנתו. כאלו. זה. טעם. אבדך
הקך. הטעב. כי. קנה. לבבודו. ונתחדהו. אחר. ישרים. כעשם
אחב. עם. הכן. חבל. כמו. נבל. כי. כאבל. ומיבדו. אחר. ישרים. יומו
יתנחלו. אחרן. ודבר. שרים. אבך. קנך. טעם. יתבלהו
כי. מדבר. כבוא. הבבור. עוזם. ועד. כי. הין. כאים. תעבה
בודבר. לא. עבר. בה. אים. כי. כן. כתוב. ובתהו. ובמדבר. תע
תבה. ליל. ומקום. מקום. אלת. חות. כתנים. ובנות. יענה
מיטם. המוות. ומקולם. ומבבהו. על. הענבים. ובבנהי
הנרות. ובבנהו. כאיסון. עינו. כבר. פירשתי. איסון. ושבם
שבו. כלבן. בן. אדם. בעבור. אמרים. אל. אחוב. ואחוב
בבשר. ובדי. קבו. שבל. ובבא. הטעם. שלוכם. ומקום. מ
אל. מקום. גרלי. הם. הקטנים. וכן. תדר. ויגיל. ויחף

בנסעם וכן וירחפת. על פני המים וכן העבן עליהם
בבעשם ישרים כבשני ויקחהו יקח כל גיל ונגיל על לחד
לברתי כי חיק בי כח לעוף וזה פירוש רק מירים על ב
כנפי נשרים דבק עם והכיר לתכם והטעם סיבתו ב
כי רוחם וסבלו במחיה לל הר סיני כטעם מי אלה ב
עבר תעשנה ״ כדר ינחנו״ הסס לבדו״ כטעם על ם
פי ״ יסע ויחנו״ ולון עם הסס מתוך ״ ויתנו לחיות ב
כדר על ישראל״ כמו חן עם לבדד יסכנו״ ולון שוני
עם ישראל״ והשי על זה הפירוש יקנאוהו כמים ״ יד
ירכותם על בחתם לרן״ לרן כמנן סביבת לחנבית כל
היסב״ וירכותה לסון בחות״ בחתי לא יסתבו תבנית
על מוחיותו תיתיך״ ולון כמוהו ולת רסעים בחתיו
תבנה״ כמו פרי תבנית חיל כי יסב״ פרי תאר הסס
כמו חכם״ הזה תחת הזה כמו סלו הייתי״ והשי יעלוה ם
פרי סמיל לסון יחיד״ ויניקהו דבם מסלע דרך ומסל״
כמו יעמי הרים עבים״ והטעם רוב הדבש והסמן כי
תלרן כמנן יוהבו״ כי כן סטבב מהלמים צור רשה הלו
הלחר כי הוא דבק והנה הוא הסך מצוד המלחים וכן
חבבת בדים עם צור חרבו״ חמולת בקר״ היב חבסר
וחלב בתן״ לולי הקבלה היה זה מכמי חיוק לדבר החלב
סחבתיני במוקיתו״ לו טעם חלב כרים החלב והטוב
כמו כל חלב יהוה״ בני כבן״ סרדל סדר הסמן״ חלב
כלית חטה״ דרך מסל כי החלב על הכלית גם נדניי
הישנה דומה לחתת הכלית״ ודם ענבי תיין ואכנה חי
הישנה דומה לחתת הכלית״ ודם ענבי תיין ולא ייין יכל סרי ואתו תבב
תבנית סדי״ יים לחמרים כי דבם דבם תמרים״ חמר
כמו יין וכן כרם חמר״ ויצו תסיתה לנכח והטעם כמ
כמדבר״ כל כך מלת רב מסיסתה חמר כבל עת יים לא
כי עבב לסון נקבם לו על לסון קחלה כי ישראל לסון
זר לסון נקבה״ ויסמן ישרון ישראל״ ויתכן להיות
יעבדת יסר״ הטעם סמן יח סהיה יסר״ ים לו סחלת
יעבדת לסרינו הראלסון הלל הסר בעבני

• הטיר סהולת לסון יחיד ויכנבו״ כמו לוה
תשנוי לבי טעם המקום״ סמכת עבית״ כמו קרבני
עבה״ כמית״ ים לחמרים סהולת כמו כמה פרבי בחלבו
כי יוחבת והבנין הנקל״ ולחרים לחרת מהנתי כמ
כמה לחרבי הה לא יחבת לחר ולחשבנים״ וחכמן בע
סנבי סלון לולה הלחר לחו ונעשיה כמו בנבית״ ויעו
ישים וכנת חלבין״ ובכל כתחסבה ובסר״ והבכנן ם
סלל הסס״ וסלל הים שע״ הוא סבב״ על כן סעוב בע
בדר יסוחתי״ גם זה הסמוך על פרוש הבור תנים סב
פעלו״ יקבילוהו״ כתחסבתם״ כמו לא יבבר לחם״
כרים כחלהים ברים״ כתעבבת הם חלילים לסרי
כמו לסמרים״ לחר הם דבים״ על כן מדים ״ יצחק
בן סלל בע לא סשרים לחבקיכם חבנת לסרים

לחר לסדי מוסב עבחה ולחרת שמה וכן קוא לסדי ולא
חלוה״ ולבי דשתי סלון בדרך רק פירוסו לסדים סלוב
חלוה לחתנה לחוחי רסף הכולי עוף כמו וכבי רסף יי
נבחתו עוף הבכנן כבינו סהזכיר הלבבה הספרים ב
הרעים הם רעב ויהה רחי רעב ולחתי רסף יקטב ויר
מרירי זה הדבר״ ״ וסן בהחות לחלת בם חיה״ והרב
יחתן תבכל חדב ויהה הים פירוש רסף כמו הם פיה ל
רסבי לם יהטעם סיתחתם הלויר יקטב כמו הכרתה
מרירי מרירות כלויר״ כמרירי יש וכן כתוב מקטב
ישוד בהרים כמו הרסר ולחתי רסף כמו לחבלו כבן ריב
רבים״ עם חיות ולחלי עבר לבסך והחמה כבני לבסיב
ובנים בם בחסבת הלסון כלחר סרסתי והנה חבר הכל
בחרים גם כתלת זקנים עם נערים״ חפלהם י
ים לחחרים סהם סלם חלת הבכנן סחיק לו ריע ונעבת
כמו לסחיתם כעבור סים לחרין״ לסכיתה מלבים
זכרם והנה כולם ויחתו ולבו היה כרבת הדבקים ם ן
סהטעם לבינם כבל פלם לא ידבק הטעם״ טעם
לחרתי בלבי״ בנו ים לחמרים תבנית לוגה בקביר הה
הבכנן סה לא חלסון הגרה הסעבבר כרלך בני לחרם
לבכין הסמוכים״ ובכרת הבך יכירו כמו ויתבבר
הלהם״ תבב כל חלת על הסבבים״ כי בני לוכר עב
עבית הבכנן סה הבני הם בני ישראל״ ותלת לוכר ם
סם הבחר הים ם בנבם על כן נתתם הבית״ ודיע
כי חלת לכר מתבלים הבחרים רק פירוש עבית סב
חל חובר כמו כולת עליה כן ותלכו דרך״ לי חבני
הלו הין הכרים סיסבלו כי הסם סבב כל זלת לישראל
כבבי ענכם לא יכבו לחרתם כי כן שבה הסס כמ
בבבר ענכם״ ליכה ידרך הטבם לו הכמו סיסבלו ב
תיך ידרך לחר מ זכרים חלף מישראל לון בה כי לם
בעבור סבבה כרים״ ים לחלים לוך סי ישראל
בתחלה ידרך לחר מהם חלף ובתה נחלסו כי בדים מ
חבבת כמו כתבם וכן יחבר״ לתסיסרת הבנדים טב
כמבם ישבר על לים כמו הלבו הסבבת כי לא כבחרנו ב
בדים דבדי חבה״ ברים כי בני לוכר עבית הטעם כי
בדבנו ובכרנו ולון לבם בחר כבדבנו ולא הם עובים מם
ומבנו וכן הלא ולא לחיבנו בלים כמו ולא לחתנו
הכמה״ ים לחמרים סהולת כן לחיבנו ידע כן לבם לוכ
לחבנו הכן בם יבבנן ברים ומסרחות בסל וכן לחסבנו
חחת הנה סבן בסם חחת הבנבים בחתם ולחם ם
פתבים כמו בל חבר בבן ולם חבת כלבן הלא כחבריו ב
בי לחבר תקבלנו הלא כתם עתדי לבבי חבם ים ם
לחמרים על הבחרת הקרבים הלו סהולת ינם סהולת ולם
פתבים הלא סחבר עב סתתו ותלת סת ם חטעם הם
הבקים ידשם כי לו לם חבסתה חתים כלו בתתי סלא
תבבכו יד רק סלת סתבר לחם להנקם ותחם לי נקם ו

ונלם כמו הלא לת הקבר״ לבעת תתבע רגלם והטבע
מיבלו ולא יבלו לבעבור ובעם לבת כמו נגם הבע לים
רעה והיה סאר בדיל לבו הרבה ולל יחסבו כי הבקיה תבה
תבים כבעבר ותם עתדית לתו ותם כל לחד מהם מה
מחבעבדית כמו בכתב בעבה לו הם יש עתדית והרל
והרלסון בכן״ ועתדית הרעת הבעדית לבמ להם ב
כי ידבן״ עתו יקח בין עתו מהם כמו סבבי חלים יד
ורבה ריבי יתבחם פרסתי לחלת יד לחלת יד ישראל הי
הטע הכח והתיו תחת הלו כי גם סיהן סתבי הבקבה
כן ומבת לבמת״ ולחם עבור ובבזב כלסר יהיו הבסים
רבים ולקח מהם ובבזבו מהם ובתה כתבו״ לחבר הכל
ולחר הלוב בר חבר בן כלסר פרסתי״ ולבבי כדבר
הלובים ם חבסבו כי הבלות חלבל לסם הן בלסון רב
רבים כרבריהם על כן סבב לבי הלא לב רי לחר לון ל
לחים עבדי הם לם לבבי לבי הלא לון ל
יים לחחרים סהם סלם חלת הבכנן סחיק לו ריע ובעת
כמו לסחיתם כעבור ים לחרין״ לסכיתה מלבים
זכרם והנה כולם ויחתו ולבו היה כרבת הדבקים ם ן
סהטעם לבינם כבל פלם לא ידבק הטעם״ טעם
לחרתי בלבי״ בנו ים לחמרים תבנית לוגה בקביר הה
הבכנן סה לא חלסון הגרה הסעבבר כרלך בני לחרם
לבכין הסמוכים״ ובכרת הבך יכירו כמו ויתבבר
הלהם״ תבב כל חלת על הסבבים״ כי בני לוכר עב
עבית הבכנן סה הבני הם בני ישראל״ ותלת לוכר ם
סם הבחר הים ם בנבם על כן נתתם הבית״ ודיע
כי חלת לכר מתבלים הבחרים רק פירוש עבית סב
חל חובר כמו כולת עליה כן ותלכו דרך״ לי חבני
הלו הין הכרים סיסבלו כי הסם סבב כל זלת לישראל
כבבי ענכם לא יכבו לחרתם כי כן שבה הסס כמ
בבבר ענכם״ ליכה ידרך הטבם לו הכמו סיסבלו ב
תיך ידרך לחר מ זכרים חלף מישראל לון בה כי לם
בעבור סבבה כרים״ ים לחלים לוך סי ישראל
בתחלה ידרך לחר מהם חלף ובתה נחלסו כי בדים מ
חבבת כמו כתבם וכן יחבר״ לתסיסרת הבנדים טב
כמבם ישבר על לים כמו הלבו הסבבת כי לא כבחרנו ב
בדים דבדי חבה״ ברים כי בני לוכר עבית הטעם כי
בדבנו ובכרנו ולון לבם בחר כבדבנו ולא הם עובים מם
ומבנו וכן הלא ולא לחיבנו בלים כמו ולא לחתנו
הכמה״ ים לחמרים סהולת כן לחיבנו ידע כן לבם לוכ
לחבנו הכן בם יבבנן ברים ומסרחות בסל וכן לחסבנו
חחת הנה סבן בסם חחת הבנבים בחתם ולחם ם
פתבים כמו בל חבר בבן ולם חבת כלבן הלא כחבריו ב
בי לחבר תקבלנו הלא כתם עתדי לבבי חבם ים ם
לחמרים על הבחרת הקרבים הלו סהולת ולם
פתבים הלא סחבר עב סתתו ותלת סת ם חטעם הם
הבקים ידשם כי לו לם חבסתה חתים כלו בתתי סלא
תבבכו יד רק סלת סתבר לחם להנקם ותחם לי נקם ו

אשיב כאשר עשו לישראל. וכן אמלא. "מדים חלב פי ת
מהם". ועשם וסביה הפנושים". ומדלים פי תאכל בסר
ועשם מרחם לתתיו הרחם". פרעית. כמו כפרעם פר
פרעתיו. גם קדמוכנו אחרי הנפרע. "ארבעו ביש עוד
לא יסבהיה כאשר יקום הסם דתם". עים לא יעבו ותבו
ישבבר הרבה. ועשעם הכרתו. "הכריעו עליהם כבל מ
מקום פיהיו". נכבר אדמתו שמו. "עים חומדים פחות
חבר ון "והעשם וכבר אדמתו ועמו. ובדים כי הארץ ת
תכבר כבד עמו. גם הוא כבן כעשם. רק אינו ועשו
המקום". ועור כי הארוחה לבמן נקבה". ולהוא אשר ח
הבחון ותחתיו אתיו הבנה אינבו הכשרם עלמי דעתי סם
ספיריסו סמעם יכבר על האדמה כי כן מבאנו אבכים
מחקי. ומים גם בחבא כבר בלא חלת על. כמו ואבחלת
אתיו הכפרתיהו". ועשעם כי ישראל ישבו נקמה בגוים
והם יכפרו על ארץ ישראל כעבור הדם ספוכר. בה כמו
כמו ולארץ לא יכבר אדמה ובר בעשם המקום. לא פי
וכבר כמו ועבר ובמו וכפרתיהו. וכן אחר יחזקאל על
סוף החלחוות ועבדו את הארץ והבא ישראל יעבדה".
ובא מעמה לבחרת כי אחר שהלקאל כל סבו וסבו ומו
הנם בכאלו לא אהל חושב וסם נקהלו אלו כל בני יום
ישראל לא ידבר הפדה האחת הזאת והעסב כן כן". כמו
לא יסיר מעמה ובני ישראל גם ואת לבגדי מעלת הנסעב
לעיני הכל". וקראל הכתוב הנסעב בסם סהיו כל ישראל
ידעון אתו כי מי ידע. סבבה סמו מעמה הנסעב כי אם
קריאתי מעבר לבם". ודבר הדבר ראשה". כי אחל חיבר
כעשם ירחת". תבסף יחיים. ועבר סתבין בארץ עשה
ולא בגלות". בעבם הים חיים. הלם סאחר הפדה
ונחת. לתקון עבמו כי הוא יקבר את עבמו כאשר אבדם
ובבר ראחתי מה סאחר אחר מבכבוד הדבר בחלת ואלם
אחר לא קדבתם. "פרסתי". אל הארץ פרסו ומעמ

פרשת וזאת הברכה

בברכת יעקב. אים האלהים להודיע כי בנבואה בדבר
חוקם". לבני יעקב סדבר לאחיו בחם אחיו. ולאחר ם
הנאלם אל כי הר סיני ומעבר ומארץ קדבים. ומה הבעב
הוא אב ומעמי הר סיני. ולאחר כי ומסיני כמו בסיני.
וכן ומעבר ומבכבות קדם הם האמלאכים. והעבר אל
הבעבה פרדה". אם דת. "התורה מבבנה כאם ובבר
ולאחר כי עבם "מסיני כל דבר תבלה כאחיו אתה ם
מבחת בבסיני והבחלת תורה יהי ראוכן". והה ראיקבו
הים ראוי לאחיה מראה ואל תבינה. ואחרי לאחוכה אחרי
כי עבם ומעבר אל דת אחרם. ומארץ אל דת ישראל
ואלה תעבם הלא ראו כי לא האל מבחת כי אם לבבך

ישראל לבדם וכן כתוב אחר כך. ומה אים האלהים
את בני ישראל. ולאחר זאת מעבר לאו מפרוסו להם
כמו. ולאין לאין מכבול". והנכבן בעבי מהבבבה הוא
ברכה לכל ישראל ולאחר כך פרש לכל סבטו וסבטו. ולאחר
כן כלל מאוקים אין כאל ישראל והנה מבחנו מחמדה
דבריה". בבאתך ומעבר בבעבך מבבה מחם. ואין
מדם אדים אר כאשר אחר הגאלם. כי אלעם אדים הם
מאוכים אין לבבח". ובבסר תהלת אלהים בבאתך לם
לסבי עתך בגאלת בראשיתן כלה.

אחר שכתב ארץ ראשה ובבעד הסכנה בבאתיו לא
היה יום מתן תורה. כי אחר אדבר פארן כאו בבאתיו
ולאחר חבקוק אלוה מתיתן יבא מהאל ובבי אחים תיתם
תיתן לאחר. כעשם מבבה אחים. והנה הכל כבבר מ
ולאחרתיה. יקום אלהים ישבו אויבו. וכאשר הבבבה
הסם את עבדיו ידיה הכתו רדתו עבר מהסם והארץ
תתנע והאדים ימסו האמים ידעמו. והנר בבאתיה
ונעשם תעבם האחרן". והעם זה סבו פרבתיו מבו
באקומו". וכן הוא הבאים הסם כל העבם הבבבה ש
שבבם בבסראל ותחלת הבבבי אבבו". מקדם ובבעבר מה
והעבם כל הבבים שהיו ישראל בבדבר לא הראה הם
הסם נבוה בעבים עד כאן ישראל אל שדה אדם. וכן
כתוב בהדים מעבר עד אל פארן. והנה הם קרובים
מעבר ומארן. והעבם ובאקום מעבר כאשר כאו נבעבר
אל דרם הבבבה לישראל והעבבו אחר מארן העבים כמו
הראה ישבעו ואחאו תבבבות קדם על דעתי שהעבת דבן
עם ובבבו. והעבם שבא אם מבבבות קדם מבבו הם
הסם לשבבו ישראל כעבם בבבו אם ובבבו אם שבבות
אלעבו". והעבם דת שבעבות תבבד". אחר חובב. ובבו
מדבתיה הבבבם שבלה". ובעבים הם ישראל. כמו אחר
לאחרים בבבבים שבבבו אחים ישראל". כל קדושיו
בבו לבו". בבבם הם שבבבבים בארץ. הם תבבו בבבבבם
ילבבו על דבבם". והבו בבבם שבבבבים". שאם מבבבתיבם
כי אשר ובבת ישאו. והנה הם בבשאו אתבבה". כי בבבו
הם ישאו את הארץ. והעבם. יאם בבבו לא תבבא שבבבם
אות". תבבו בלאו אם. ובם אחרים מתבבו כאלו הלבבים
בתוך הבלב. ולאחרים אומרים כי הבבו כבבבה בבאקום
הוא תבבלתי לאחרים כעבם אם שבבבו בבבלב לא יבבו
יבבבו דבב. "הם רחבים". והבכבן בבבה כמו בבו
בבבבבו והעבם שלבו אל האקום אבם הארץ אבבבה
הדים הבלי הסם. אחת הוא הבבבה אבבם הים חובבת
אם אבב ישראל. והיה אבלתי הבלים. ובבו הבבבה ת
תבבב". תבבה בים לבו אחו מבבא ובאחר לבבב לבבב ה
השבבקבו אבבי מבבה ובבבו בבבבו". ומבבה לאחר לבו אבבבו
אבבתו ואחר אחו. אבן הוא ומבבבה אבבבבהלבהלת יעקב
כמו הנבואה עבבד הנבוא".

אלהי אבבבה אבבבה קהלת יעקב אלה הוא מבבה אבבבבו
ראשי עם הבבבה אבבבבת אבבו. והעבם כי הוא הים
בבלב ואבבאם אבו אלבי ראשי אבבבים.

ובבבבבו זה הבבבים אאחר אבבבב כי הבבבה נבבבה לבבבו
לבבבים אבם לבבי דעתי כל קדושיו בבבבב ואל כל אבבי
ישראל זה הבבבלב ראשי עם גם אם כבבב הקהילו אין
אלי כל ראשי אבבבבים". ולאחר דבר יהודה אלי כי הוא
הבלב דבן לבבבה וכן הוא אבבבים אין אלב בישראל יחי
ראובן הוא ובבבבר כי כן הבבבבבו ולא אחבר שבבבו
בעבבר כבב אבבר כי הבבבבים הבו אבבבבים ואבבבים
לעד גם בבבבם אם אלב על דבב יעקב אלה בבב. אבבבו
אבבבבו אלבי ובבבבר בבבר אחרן בבבלה הבבבו ואבבבו לא
הוא בבבבו בבבבבבו גדול בבבבו". ואם יבבבן לבבבן
לבבה בבב ראובן הבבבבבו כי יעקב בבבבו אבבבבבה הוא ו
אל תבבר אבבבבב כאחד ואחבי". ולאחר ראובן הבבבבבו
יהודה אבבבבב

ויעל משה

הקדמה לחומש. ישראל ונחמת מיטעניך. כי כחלקו יהיה הדיו
ישראל ונחמת. וכמיך רבתיך לחן לו ריע. וטעם הת
חיתרנם ה"ע. כי תיקף יהיה לך כל ימיך. ויש לו ס
ודחת הוכל. כתוב מסר בחתי כתרים מרבי ומרחת
דיבר ספרי ישנים. מה העשב פני שנים. לון כחל
ישרון. מב לסדר הכלל. ריכב סחים. שרים סהלת ת
תקיף. והעד. סהלת ריכב סחים. וכבחתי סחקים.
העשב. כבחתי הם עומדים. מעבה חלחי קדם. דע
כי יחשון כחו סוכה. הישר ויהי כחלם סכו ידכים כן
הטע כי חשוב חלחי קדם. כחי עליו. סחת חשוך
מעון לתה ה"יתה לבו. לעולם יחשון על ה"חסה כו וה
והחקים לחשה. ויתתה ארעת שיחמכו לחתך. וע
ועשב עולם. סכן יהיו נכח ולא תחלסבה. החשון סל
שלך לא יסור כי הוא אלהי קדם. והעשב קדמון סלון
לו אחרית. והגאלן אמר כי מתחת חסס. אלא ס
פרים כלום. עין יעקב. כל מי סיבא מחשון יעקב וכן
ומחיתי יהודה ישראל. אל ארץ כחו הארן. כן התפלל
אל בחוקים הזה. לוף סחיו סחי הארן. לא ישראל. וה
הנעים כי תולדות הארן. להיכיל דבן תרים. אף ה
הארים יתנו תחיד עלם ולון עיריך להסקות. מי כמ
סחק. כבוים. מנן עריך סלא יגע בך. יש לחטר הוא
ארב. סתבגלה כם על מיכך חדיך כחו מדיך. כף
יגל. כרסי נרעון
לחי דעתי כו תרם
הססוקרתב. יהי
יחסע כ מחר ם

מעלה משה לא ירד. וכדיך בכרלה כתבו. יהיה ויחלה
יי. גם ילמד יי אלוי בם ויקבר. ויחת סס מיה עבד
יי. סלחי כחותי עשה. וזה סכהא כעבד. על פי יי. כ הו
יוא אמר לו עלה ומת. וכן כתוב על אהרן על פי יי.
וכן על פי יי יחנו. ויקבר אותו. הוא קבר עמו. הנ
סנכנה בחשרה בנוא וכן ויעו הרעים אתם ויחלו כ
בני ישראל אתם. ודע כי הר העברים סהלת הר נבו
סהלת בלם כבב. הוא כעבר מו הנוא רחם הסבנה סהלת
חיל בית פעור. והשי ס אחר הכתוב כי נסע ישראל מ
מכמות אל הנוא אמר כסדה מולא רחם הסבנה וכתוב
ויעל משה ומערבות מולא אל הר נבו. רחם הסבנה וס
וסס מת. וסס קבורתו. וכתוב ונכב בנוא אל בית פע
פעור. והנה אחר ס"ב ישראל בנוא אמר הכתוב וישש
בני ישראל ויחנו בערבות מולא. והנה דבר ברור כי כ
המקום סותת משה. סס קבורתו. עד היום הזה דברי
יוסף. ויתבן סכתב זה בתחילת הימים. לזה הה"ת
תחת אלו כתוב בתוך אלהי. ובגרת לא. כי הכוסת
תתנבר על חזקן. השעם גם הסך מחם. בני ישראל
בעבור כבוד משה וימנו כאשר נתנו ימי בכו אבל משה
סמה סוגע בני ישראל אל הוסב. ויעבר כאשר בזה
יי את משה. סיסמע אל הוסב. מלא רוח חכמה הוא
רוח. והעבד כי סחק משה. כי לא מוכח כמוהו כישראל
סיסען עליו. פנים אל פנים סדבר אתו. הר החזקה.
פלאות היס. המודע הגדול. ומעשה הר ס
סכי. בדיך נתן ליעף כח
ולמלון אכיס עצמה ירבה

המתקדשים

ומחוטרים ומחלקת לסון ויהיעמלה. והיסמי ההלצי. והמחלוקת הכנחיי. ולא
אבו סמיע אתדברי הסרה. הה לכם והלך הסלמוק
והטורה. אסר עוד כלסה נמסס לאחר כלי החיים אל
חזל פני המטורה. מי ערב אל לם להכון להסכל ונסרם סבל כחבות. ברם. הסמחים אלי גל העין לרעת אתם
העבים. ודרך המוסטים והגיה. אחדישה כא אתכם אתם אסר עשה לבו הסס הנכבד והטורא. ה"ה דבר הסס אל
אחים כבר מלאו כן עזאל. להרחיב נקבי מסבית ושערה. והמקום הינשאלים. כלכדרה. דנשים נהדה.
יעשם זקנים יקח להנסח אחיו כנתת מבלו נחמתו. ההרים. עוד ליה דעת אתם העם הקדוק הלסון חדיך הפסבו
חברה. ולון ומחר מקדה. עבלים. כבל הבוה. ומחיו כבל. לדדדיו. בדיך קנה. לא הניח לחים עתו דעת
אחתי. ישענה כאמנה מלאים. מלא כאחה. בלסון בחה וכרוה. סנה ומרים יתר מבלם ואחדיו בל אדם
ימסך. ומרחם בדיך ישרים. ולבי הבעיר אחור. הסס אתרוחי. וכו סמיתי תבנתו. לזכות אתהרים בסבר הזה
חבאוד. ולרא כאמנים הדשים. לבנה בחכמי הדשים. הנם לון נכון ומכם בקי בחלמות הבכם כחי הר
ויסף לחסבבי ונבון. ונגם ומשה נגדת להניח הסבר. הזה עד אסר יכבח כי הרחבין בטחון נמוד. ומלי אסר לא ייבב
ומלא הארם לחדיו. עון אסר חנות אחתם סוחק אל הבנה פעמים. אלם עברתי על כל שמה. ברסיון סברוף אתם
הכסף סבר יון בכחון הזהב ואחר ברים. ומחקק בבנתיב. ורבלא יוכלי רק להסלון כמי הכתיב והמלא ושל כל הבלון
עליהם ולא יעבר אחלם דבר כלתי ומחזקן. ויכל משה אתהמלאכה. סמירה כל ועריכה. סמת ובהלה. שרב
סנת סחוק להכנסת כלה ומשרבה. אל ומשרבה. סמת לי אכב אסרים מ"ז מ. אלה ימי חנוכה
לי הוא הדבר הנכו הנעבר משה כבר סם שיב ליהסמת בן חכיב סברדי ומעוסכי. הרהלה. הקרמסה. אסר
כל יסמנם. קרים כאחכה. ואתעבר סה ומשרה כאחלי אלא לאחכה. והתהלה לאל לכרי. אתן לאון